

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	Επιτροπή	
2002/C 331 E/01	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου τροποποιητικός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 περί καθορισμού, για το 2002, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων [COM(2002) 442 τελικό]	1
2002/C 331 E/02	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κοινοτική συνεργασία με τις χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής και για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2258/96 του Συμβουλίου [COM(2002) 340 τελικό — 2002/0139(COD)]	12
2002/C 331 E/03	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 963/2002 σχετικά με τον καθορισμό μεταβατικών διατάξεων όσον αφορά μέτρα αντιντάμπινγκ και μέτρα κατά των επιδοτήσεων που έχουν εγκριθεί δυνάμει των αποφάσεων αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ και αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής καθώς και τις εκκρεμούσες έρευνες, καταγγελίες και αιτήσεις αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων σύμφωνα με τις εν λόγω αποφάσεις [COM(2002) 395 τελικό — 2002/0146(ACC)]	20
2002/C 331 E/04	Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί τροποποίησης, υπέρ των βοηθών των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 [COM(2002) 405 τελικό — 2001/0137(COD)]	23

2002/C 331 E/05	Πρόταση απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος για την αύξηση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για την προώθηση της διαπολιτισμικής κατανόησης μέσω της συνεργασίας με τρίτες χώρες (Erasmus World) (2004-2008) [COM(2002) 401 τελικό — 2002/0165(COD)]	25
2002/C 331 E/06	Πρόταση Κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2965/94 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και οικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Μεταφραστικό Κέντρο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Κέντρου [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0167(CNS)]	50
2002/C 331 E/07	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2667/2000 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και οικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα της εν λόγω Υπηρεσίας [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0168(CNS)]	57
2002/C 331 E/08	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1210/90 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον ευρωπαϊκό οργανισμό περιβάλλοντος και στο ευρωπαϊκό δίκτυο πληροφοριών και παρατηρήσεων σχετικά με το περιβάλλον καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω οργανισμού [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0169(COD)]	59
2002/C 331 E/09	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2309/93 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον ευρωπαϊκό οργανισμό για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω οργανισμού [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0170(CNS)]	61
2002/C 331 E/10	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/90 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο ευρωπαϊκό ίδρυμα επαγγελματικής κατάρτισης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω ιδρύματος [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0171(CNS)]	63
2002/C 331 E/11	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1365/75 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Ιδρύματος και για την κατάρτιση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1417/76 [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0172(CNS)]	65
2002/C 331 E/12	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης (2002/187/ΔΕΥ) σχετικά με τη σύσταση της Eurojust προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0173(CNS)]	67
2002/C 331 E/13	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94 όσον αφορά το σύστημα ελέγχου και εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται στο κοινοτικό γραφείο φυτικών ποικιλιών, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω γραφείου [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0174(CNS)]	69
2002/C 331 E/14	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 302/93 όσον αφορά ορισμένους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω κέντρου παρακολούθησης [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0175(CNS)]	71

2002/C 331 E/15	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1035/97 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Παρατηρητηρίου [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0176(CNS)]	73
2002/C 331 E/16	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 όσον αφορά τα συστήματα ελέγχου και εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται στο Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του γραφείου αυτού [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0177(CNS)]	75
2002/C 331 E/17	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2062/94 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Οργανισμού [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0178(CNS)]	77
2002/C 331 E/18	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα της εν λόγω Αρχής [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0179(COD)]	79
2002/C 331 E/19	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/75 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και οικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω κέντρου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1416/76 [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0180(CNS)]	82
2002/C 331 E/20	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους κοινούς κανόνες στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας και την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την ασφάλεια των αερομεταφορών [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0181(COD)]	85
2002/C 331 E/21	Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ίδρυση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ναυτικής Ασφάλειας [COM(2002) 406 τελικό — 2002/0182(COD)]	87
2002/C 331 E/22	Πρόταση απόφασης του συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή και τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της διεθνούς συμφωνίας του 2001 για το κακάο [COM(2002) 438 τελικό — 2002/0190(ACC)]	89
2002/C 331 E/23	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη χρηματοδότηση ορισμένων δραστηριοτήτων που ασκούνται από την Ευρώπη στο πλαίσιο της συνεργασίας στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας [COM(2002) 439 τελικό — 2002/0196(CNS)]	111
2002/C 331 E/24	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Μάλαισίας, Ρωσίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Σλοβακίας [COM(2002) 447 τελικό]	115
2002/C 331 E/25	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με την αφαίρεση περυγίων καρχαρία επί των σκαφών [COM(2002) 449 τελικό — 2002/0198(CNS)]	121

2002/C 331 E/26	Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 95/2/EK όσον αφορά τους όρους για τη χρήση της πρόσθετης ύλης τροφίμων E 425 κοηjac [COM(2002) 451 τελικό — 2002/0201(COD)] ⁽¹⁾	124
2002/C 331 E/27	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 348/2000 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Κροατίας και Ουκρανίας [COM(2002) 452 τελικό]	126
2002/C 331 E/28	Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου για τη θέσπιση Κοινοτικού συστήματος στατιστικής καταγραφής όσον αφορά τον τόνο (<i>Thunnus thynnus</i>), τον ξιφία και το μεγαλόφθαλμο τόνο [COM(2002) 453 τελικό — 2002/0200(CNS)]	128
2002/C 331 E/29	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που εξουσιοδοτεί την Αυστρία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών [COM(2002) 470 τελικό]	166
2002/C 331 E/30	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83 για το άνοιγμα στο κοινό των ιστορικών αρχείων της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας [COM(2002) 462 τελικό — 2002/0203(CNS)]	169
2002/C 331 E/31	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την περαιτέρω τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας [COM(2002) 467 τελικό — 2002/0204(ACC)]	172
2002/C 331 E/32	Πρόταση Κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96 σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης αυτόνομων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων όσον αφορά ορισμένα αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα [COM(2002) 469 τελικό]	175
2002/C 331 E/33	Σχέδιο κανονισμός του Συμβουλίου σχετικά με τις χρηματοδοτικές συνεισφορές της Κοινότητας στο Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία (2003-2004) [COM(2002) 472 τελικό — 2002/0210(CNS)]	177
2002/C 331 E/34	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1950/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σάκων και σακιδίων από πολυαιθυλένιο/πολυπροπυλένιο καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας [COM(2002) 461 τελικό]	181
2002/C 331 E/35	Τοποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2000/13/EK όσον αφορά την αναγραφή των συστατικών των τροφίμων [COM(2002) 464 τελικό — 2001/0199(COD)] ⁽¹⁾	188
2002/C 331 E/36	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/98 για τη θέσπιση ειδικών προσωρινών μέτρων στον τομέα του λυκίσκου [COM(2002) 493 τελικό]	194
2002/C 331 E/37	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου σχετικά με την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη στις υποψήφιες χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης κατά την προενταξιακή περίοδο [COM(2002) 519 τελικό — 2002/0227(CNS)]	195

2002/C 331 E/38	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που επιτρέπει στη Γερμανία και στη Γαλλία να εφαρμόσουν μέτρο παρέκκλισης του άρθρου 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών [COM(2002) 491 τελικό]	197
2002/C 331 E/39	Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναρμόνιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που διέπουν τις πιστώσεις που χορηγούνται στους καταναλωτές [COM(2002) 443 τελικό — 2002/0222(COD)]	200
2002/C 331 E/40	Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των μέτρων στον τομέα της ασφάλειας του εφοδιασμού με προϊόντα πετρελαίου [COM(2002) 488 τελικό — 2002/0219(COD)] ⁽¹⁾	249
2002/C 331 E/41	Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα διασφάλισης του εφοδιασμού με φυσικό αέριο [COM(2002) 488 τελικό — 2002/0220(COD)] ⁽¹⁾	262
2002/C 331 E/42	Πρόταση οδηγία του Συμβουλίου για την κατάργηση των οδηγιών 68/414/ΕΟΚ και 98/93/ΕΚ του Συμβουλίου περί υποχρεώσεως διατήρησης ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ, καθώς και της οδηγίας 73/238/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί μέτρων προορισμένων να αμβλύνουν τις επιπτώσεις των δυσχερειών εφοδιασμού με πετρέλαιο και προϊόντα πετρελαίου [COM(2002) 488 τελικό — 2002/0221(CNS)] ⁽¹⁾	279
2002/C 331 E/43	Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου για την κατάργηση της απόφασης 68/416/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί συνάψεως και εκτελέσεως των ειδικών συμφωνιών των σχετικών με την υποχρέωση διατήρησης ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου εκ μέρους των κρατών μελών, καθώς και της απόφασης 77/706/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί καθορισμού κοινοτικού στόχου μείωσης της καταναλώσεως πρωτογενούς ενέργειας σε περίπτωση δυσχερειών εφοδιασμού με αργό πετρέλαιο και προϊόντα πετρελαίου [COM(2002) 488 τελικό] ⁽¹⁾	280
2002/C 331 E/44	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την υπογραφή και τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Τουρκίας για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών [COM(2002) 500 τελικό — 2002/0223(ACC)]	281
2002/C 331 E/45	Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ όσον αφορά την ενίσχυση των ελέγχων των κινήσεων των αεροπλοίων [COM(2002) 504 τελικό — 2002/0218(CNS)] ⁽¹⁾	287
2002/C 331 E/46	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων στις μεταφορές [COM(2002) 508 τελικό — 2001/0265(COD)] ⁽¹⁾	291
2002/C 331 E/47	Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου περί συνάψεως συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών όσον αφορά τροποποιήσεις των παραρτημάτων της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για υγιεινομικά μέτρα εφαρμοζόμενα στο εμπόριο ζώων ζώντων και ζωικών προϊόντων [COM(2002) 503 τελικό — 2002/0224(ACC)]	301

2002/C 331 E/48	Τροποποιημένη πρόταση κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανιχνευσιμότητα και την επισήμανση των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών καθώς και την ανιχνευσιμότητα τροφίμων και ζωοτροφών που παράγονται από γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/18/EK [COM(2002) 515 τελικό — 2001/0180(COD)] 308	308
2002/C 331 E/49	Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν για την επέκταση της νομικής προστασίας των βάσεων δεδομένων που προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/EK [COM(2002) 506 τελικό] 313	313
2002/C 331 E/50	Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας επί ορισμένων προτάσεων που έχουν υποβληθεί προς συζήτηση στη 12η συνεδρίαση της Διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών στη Σύμβαση για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας (CITES) η οποία θα πραγματοποιηθεί στο Σαντιάγο της Χιλής στις 3-15 Νοεμβρίου 2002 [COM(2002) 516 τελικό — 2002/0225(ACC)] 319	319
2002/C 331 E/51	Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης [COM(2002) 514 τελικό — 2002/0228(CNS)] 347	347
2002/C 331 E/52	Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου για την σύναψη συμφωνίας υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιστάμηση που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αγκόλας όσον αφορά την αλιεία στα ανοικτά της Αγκόλας, για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004 [COM(2002) 492 τελικό] 352	352

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου τροποποιητικός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 περί καθορισμού, για το 2002, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων

(2002/C 331 E/01)

COM(2002) 442 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή την 1η Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 του Συμβουλίου καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τους συναφείς όρους που ισχύουν στα κοινοτικά ύδατα και, για κοινοτικά σκάφη, σε ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων για το έτος 2002 για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων. Σε συνέχεια αποφάσεων που λήφθηκαν πρόσφατα σε διεθνές επίπεδο, νέων επιστημονικών γνώσεων και νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, είναι ανάγκη να επέλθουν στον κανονισμό τροποποιήσεις:

1. Στον κανονισμό θεσπίζονται διάφορα μέτρα διατήρησης και επιβολής προς εφαρμογή στη ζώνη διακανονισμού του Οργανισμού αλιείας βορειοδυτικού Ατλαντικού (ΟΑΒΔΑ-NAFO). Η Κοινότητα αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος του ΟΑΒΔΑ και πρέπει να εφαρμόζει τα μέτρα που εγκρίνονται από τον οργανισμό. Σε ειδική συνάντηση το μήνα Φεβρουάριο του 2002 ο ΟΑΒΔΑ εξέδωσε τα ακόλουθα μέτρα:
 - α) εισαγωγή αυξημένου μεγέθους ματιού διχτύων στην αλιεία σελαχιού. Το μέγεθος διχτυού πρέπει να είναι 280 mm στον τρατόσακο (από 1 Ιουλίου έτους 2002).
 - β) εισαγωγή συστήματος αναφοράς για αλιεύματα γαρίδας στη διαίρεση ΟΑΒΔΑ 3L.
 - γ) επέκταση της κλειστής περιόδου για αλιεία γαρίδας σε ορισμένες καθορισμένες περιοχές της διαίρεσης ΟΑΒΔΑ 3M από 1 Ιουνίου μέχρι 30 Σεπτεμβρίου έτους 2002 σε 1 Ιουνίου έως 31 Δεκεμβρίου έτους 2002.
 - δ) αύξηση του μέγιστου πλήθους ημερών αλιείας για τη γαρίδα σε ορισμένες καθορισμένες περιοχές της διαίρεσης ΟΑΒΔΑ 3M.
 - ε) αύξηση των ΤΑC υπόγλωσσας Γροιλανδίας στη διαίρεση ΟΑΒΔΑ 3LMNO.
2. Στις 14 Φεβρουαρίου έτους 2002 ολοκληρώθηκαν διαβουλεύσεις μεταξύ της Κοινότητας, για λογαριασμό της Σουηδίας, και της Ρωσικής Ομοσπονδίας όσον αφορά συνεργασία στον τομέα της αλιείας για το έτος 2002. Τα συμπεράσματα των διαβουλεύσεων αυτών, οι οποίες αφορούν ανταλλαγή αλιευτικών δυνατοτήτων υπό μορφή ποσοτώσεων και αδειών, πρέπει πλέον να τεθούν σε εφαρμογή στην κοινοτική νομοθεσία, οπότε οι αλιείς θα είναι δυνατόν να αξιοποιήσουν τις νέες αλιευτικές δυνατότητες.
3. Κατά τις διαβουλεύσεις για την αλιεία μεταξύ της ΕΕ και της Νορβηγίας με αντικείμενο τη ρύθμιση της αλιείας στους Σκαγεράκη και Κατεγάτη για το έτος 2002 τα μέρη συμφώνησαν ότι: «Λόγω των ειδικών περιστάσεων όσον αφορά τη γνωμοδότηση για την ευρωπαϊκή χωματίδα το έτος 2002, τα μέρη συμφώνησαν πως πρέπει να ζητηθεί από το ΔΣΕΘ να επανεκτιμήσει τη γνωμοδότησή του για το απόθεμα όσον αφορά το έτος 2002 όταν θα είναι διαθέσιμα τα επίσημα στατιστικά στοιχεία για τις αλιεύσεις ευρωπαϊκής χωματίδας όσον αφορά το έτος 2001». Στη γνωμοδότησή του για την ευρωπαϊκή χωματίδα στους Σκαγεράκη και Κατεγάτη, το ΔΣΕΘ καταλήγει ότι «οι πληροφορίες για το έτος 2001 υποδηλώνουν πρόβλεψη κατά 32 % ανώτερη για το έτος 2002 σε σχέση με εκείνη του 2001, οπότε τα ΤΑC έτους 2002 θα ήταν δυνατόν να αυξηθούν μέχρι 32 % χωρίς σημαντικό επιπρόσθετο κίνδυνο για το απόθεμα». Τα ΤΑC έχουν τροποποιηθεί αναλόγως. Όσον αφορά το Σκαγεράκη, η Νορβηγία συμφώνησε με τα αυξημένα ΤΑC.
4. Μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νορβηγίας επιτεύχθηκε συμφωνία κατά την οποία 15 000 τόνοι αμμόχελα σε κοινοτικά νερά της υποδιαίρεσης ΙΙα ΔΣΕΘ και της Βόρειας Θάλασσας μεταφέρθηκαν στη Νορβηγία ενώ 1 500 τόνοι ευρωπαϊκής χωματίδας στην ίδια περιοχή μεταφέρθηκαν από τη Νορβηγία στην Κοινότητα.
5. Στη σύνοδο του Συμβουλίου το Δεκέμβριο έτους 2001, το Συμβούλιο και η Επιτροπή συμφώνησαν να ζητήσουν επιπρόσθετη επιστημονική γνωμοδότηση από ΔΣΕΘ και ΕΤΟΕΑ (STECF) για την κατάσταση του αποθέματος γλώσσας στις υποδιαίρεσεις VIIa, b ΔΣΕΘ και τις ενδεδειγμένες αλιεύσεις για το έτος 2002. Ούτε το ΔΣΕΘ ούτε η ΕΤΟΕΑ θεώρησαν ότι υπάρχει βάση για την αναθεώρηση της προηγούμενης γνωμοδότησης του ΔΣΕΘ.

Το παρελθόν έτος, κατά την εκπόνηση των προτάσεων ΤΑC και ποσοτώσεων για την αποκατάσταση αποθεμάτων, η Επιτροπή επέλεξε τα ΤΑC σε ίσο επίπεδο με τις εκφορτώσεις που, σύμφωνα με τις προβλέψεις αλιευμάτων του ΔΣΕΘ, θα απέδιδαν για το γάδο και τη γλώσσα αύξηση 30 % σε ΒΑΑ (SSB) και για το μπακαλιάρο 15 % αύξηση. Αν και αυτό συνεπαγόταν μείωση του ΤΑC κατά πλέον του 50 % η πρόταση ΤΑC καθορίστηκε ίση με το 50 % του ΤΑC έτους 2001. Όμως το ΤΑC που προτάθηκε ποτέ δεν τέθηκε σε επίπεδο που θα ήταν δυνατόν να καταλήξει σε αλιευτική θνητότητα υψηλότερη σε σχέση με εκείνη της ΑΣΠ (Fra).

Σε συνέχεια γνωμοδότησης του ΔΣΕΘ και εφαρμογής των ιδίων αρχών που εφαρμόστηκαν για τα εν λόγω ΤΑC του παρελθόντος έτους, τα ΤΑC θα ανέλθουν σε 2 710 τόνους για τη γλώσσα στις υποδιαρέσεις ΔΣΕΘ VIIIa, b, για το σύνολο του έτους 2002 (κανόνας ΑΣΠ).

6. Σε νέα επιστημονική γνωμοδότηση για τη διαχείριση της ρέγγας στις υποδιαρέσεις ΔΣΕΠ VII g, h, j, k, το ΔΣΕΠ συνιστούσε για το έτος 2002 η αλιευτική θνητότητα να είναι ίση ή χαμηλότερη από 0,35, με αλιεύσεις αντίστοιχα όχι υψηλότερες από 11 000 τόνους για το σύνολο το έτους. Τα ΤΑC τροποποιήθηκαν αντίστοιχα.
7. Στην υπόθεση C-61/96, το Δικαστήριο έκρινε ότι η παροχή στην Πορτογαλία άδειας στο πλαίσιο των ΤΑC για γαύρο στις διαρέσεις ΔΣΕΠ IX, X, CECAF 34.1.1 να αλιεύσει μέρος της ποσόστωσης που της έχει χορηγηθεί στην προαναφερόμενη ζώνη στη διαίρεση ΔΣΕΠ VIII θα διαταράξει τη σχετική σταθερότητα στη διαίρεση VIII. Κατόπιν τούτου η μεταφορά πρέπει να διακοπεί.
8. Κατά την ετήσια σύνοδο της ΔΕΔΤΑ από 12 έως 19 Νοεμβρίου 2001, εγκρίθηκαν πίνακες που για πρώτη φορά εμφανίζουν την υποχρησιμοποίηση και υπερχρησιμοποίηση από τα συμβαλλόμενα μέρη της ΔΕΔΤΑ των αλιευτικών δυνατοτήτων τους που έχουν συμφωνηθεί στη ΔΕΔΤΑ. Στο πλαίσιο αυτό η ΔΕΔΤΑ εξέδωσε απόφαση όπου παρουσιάζεται ότι κατά τη διάρκεια του έτους 2000 η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υποεκμετάλλευσε την ποσόστωσή της κατά 1 696 τόνους για τον τόνο Νοτίου Ατλαντικού και κατά 2 τόνους για τον ξιφία Νοτίου Ατλαντικού ενώ υπερεκμετάλλευσε την ποσόστωσή της για ξιφία Βορείου Ατλαντικού κατά 147,5 τόνους. Προκειμένου να τηρηθούν οι προσαρμογές προς τις κοινοτικές ποσοτώσεις που καθορίστηκαν από την ΔΕΔΤΑ και λαμβανομένων υπόψη των υποχρησιμοποιήσεων και υπερχρησιμοποιήσεων που χορηγήθηκαν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα λόγω της υποεκμετάλλευσης του τόνου και του ξιφία του Νοτίου Ατλαντικού και της υπερεκμετάλλευσης από ορισμένα κράτη μέλη των αλιευτικών δυνατοτήτων του έτους 2000 για ξιφία Βορείου Ατλαντικού που καθορίστηκαν από τη ΔΕΔΤΑ, είναι αναγκαίο η κατανομή της υποχρησιμοποίησης και υπερχρησιμοποίησης να χρησιμοποιηθεί με βάση την αντίστοιχη συμβολή κάθε κράτους μέλους στην υποχρησιμοποίηση και υπερχρησιμοποίηση χωρίς τροποποίηση της κλείδας κατανομής που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 όσον αφορά την ετήσια χορήγηση ΤΑC.
9. Κατά την έκτακτη σύνοδο της Διεθνούς επιτροπής για τη διατήρηση του τόνου του Ατλαντικού (ΔΕΔΤΑ) το Νοέμβριο έτους 2000, συστήθηκε να εισαχθούν ποσοτώσεις για λευκό μάρλιν και κυανό μάρλιν στον Ατλαντικό Ωκεανό. Οι συστάσεις τέθηκαν σε εφαρμογή στις 26 Ιουνίου έτους 2001. Σαν συμβαλλόμενο μέρος η Κοινότητα πρέπει να τις εφαρμόσει.
10. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 973/2001, το πλήθος κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που αλιεύουν τόνο μακρύτερο βόρειο απόθεμα ως είδος στόχο πρέπει να καθορίζεται, με βάση το μέσο πλήθος αλιευτικών σκαφών που αλιεύσαν τόνο μακρύτερο βόρειο απόθεμα κατά τη διάρκεια της περιόδου 1993 και 1995. Το συνολικό πλήθος ανέρχεται σε 1 253 πλοία κατανεμημένα μεταξύ των κρατών μελών ως εξής: Ιρλανδία 25, Ισπανία 751, Γαλλία 155, Ηνωμένο Βασίλειο 12 και Πορτογαλία 310. Η υπέρβαση του συνολικού πλήθους δεν είναι δυνατή.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 973/2001, το συνολικό πλήθος πλοίων που έχουν καθοριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών. Τα πλοία που προτίθενται να συμμετάσχουν στην αλιεία τόνου μακρύτερου βόρειο αποθέματος το έτος 2002 και τα οποία έχουν γνωστοποιηθεί από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή είναι περισσότερα από 1 253. Σύμφωνα με δήλωση της Ισπανίας, της Γαλλίας και της Ιρλανδίας, που πραγματοποιήθηκε κατά την έκδοση του κανονισμού, η Ισπανία και η Γαλλία θα αποσύρουν μέχρι 25 σκάφη υπέρ της Ιρλανδίας, εφόσον αυτό θεωρηθεί αναγκαίο για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 10 παράγραφος 4. Η μείωση θα πραγματοποιηθεί κατ' αναλογία του πλήθους σκαφών τους όπως αυτό έχει καθοριστεί κατά τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1. Αυτό σημαίνει ότι η Ισπανία πρέπει να μειώσει το πλήθος σκαφών κατά 21 στα 730 και η Γαλλία κατά 4 στα 151 ενώ η Ιρλανδία θα αυξήσει το πλήθος σκαφών από 25 σε 50.

11. Στον κανονισμό θεσπίζονται διάφορα μέτρα διατήρησης και επιβολής προς εφαρμογή στη Βαλτική Θάλασσα. Τα μέτρα αυτά συνιστώνται από τη Διεθνή επιτροπή αλιείας για τη Βαλτική Θάλασσα (ΔΕΑΒΘ-IBSFC). Ως συμβαλλόμενο μέρος η Κοινότητα υποχρεούται να τα εφαρμόσει. Σε έκτακτη σύνοδο της το Μάρτιο έτους 2001, η ΔΕΑΒΘ πρόβη σε σύσταση για αύξηση της επιλεκτικότητας εργαλείων στην αλιεία γάδου με τράτα. Στο παράρτημα V του κανονισμού πρέπει να εισαχθεί η προδιαγραφή σχετικά με το συστραμένο νήμα για την τράτα 130 mm.

Από το Συμβούλιο ζητείται να εκδώσει την παρούσα απόφαση το ταχύτερο δυνατό, προκειμένου οι αλιείς να έχουν τη δυνατότητα να προγραμματίσουν τις δραστηριότητές τους για την τρέχουσα αλιευτική περίοδο.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το Φεβρουάριο έτους 2002 ο Οργανισμός αλιείας βορειοδυτικού Ατλαντικού (ΟΑΒΔΑ) εξέδωσε διάφορες τροποποιήσεις των μέτρων του για τη διατήρηση και την επιβολή όσον αφορά το μέγεθος δικτυού για την αλιεία σελαχιών, τις απαιτήσεις αναφοράς αλιευμάτων για την αλιεία γαριδάς στη διαίρεση 3L, την επέκταση της κλειστής περιόδου για την αλιεία γαριδάς σε ορισμένες καθορισμένες περιοχές στη διαίρεση 3M, μεταβολή του μέγιστου πλήθους ημερών αλιείας για τη γαρίδα στη διαίρεση 3M και τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (TAC) για την ιππόγλωσσα Γροιλανδίας.
- (2) Σύμφωνα με τη διαδικασία την προβλεπόμενη στο άρθρο 3 της συμφωνίας για την αλιεία, της 11ης Δεκεμβρίου 1992, η οποία συνήφθη μεταξύ της κυβέρνησης του Βασιλείου της Σουηδίας και της κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας, η Κοινότητα, για λογαριασμό του Βασιλείου της Σουηδίας, πραγματοποίησε διαβουλεύσεις με τη Ρωσική Ομοσπονδία όσον αφορά τα αντίστοιχα δικαιώματα αλιείας για το έτος 2002.
- (3) Σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα και σε συμφωνία με τη Νορβηγία, τα TAC για την ευρωπαϊκή χωματίδα στην υποδιαίρεση IIIa ΔΣΕΘ ⁽²⁾ (Κατεγάκης και Σκαγεράτης) για το έτος 2002 είναι δυνατόν να αυξηθούν.

⁽¹⁾ ΕΕ L 389 της 31.12.1992, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1181/98 (ΕΕ L 164 της 9.6.1998, σ. 1).

⁽²⁾ Διεθνές συμβούλιο για την εξερεύνηση των θαλασσών.

- (4) Επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νορβηγίας, σύμφωνα με την οποία 15 000 τόνοι αμμόχελα στα κοινοτικά νερά της υποδιαίρεσης IIa ΔΣΕΠ και στη Βόρειο Θάλασσα μεταφέρθηκαν στη Νορβηγία ενώ 1 500 τόνοι ευρωπαϊκής χωματίδας στην ίδια περιοχή μεταφέρθηκαν από τη Νορβηγία στην Κοινότητα.

- (5) Σύμφωνα με τα πλέον πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα, τα TAC για τη γλώσσα στις υποδιαίρεσεις VIII a, b ΔΣΕΠ πρέπει να μειωθούν. Τα TAC για τη ρέγγα στις υποδιαίρεσεις VII g, h, j, k της ΔΣΕΠ πρέπει να καθοριστούν για ολόκληρο το 2002, λαμβανόμενων υπόψη των νέων επιστημονικών γνωμοδοτήσεων του ΔΣΕΠ.

- (6) Σε συνέχεια της απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στις 18 Απριλίου 2002, υπόθεση αριθ. C-61/96, η υποσημείωση 2 για την εγγραφή που αφορά τον γαύρο στη ζώνη IX, X, CECAF 34.1.1 πρέπει να διαγραφεί.

- (7) Κατά την ετήσια σύνοδο της ΔΕΔΤΑ από 12 έως 19 Νοεμβρίου 2001, εγκρίθηκαν πίνακες που για πρώτη φορά εμφανίζουν την υποχρησιμοποίηση και υπερχρησιμοποίηση από τα συμβαλλόμενα μέρη της ΔΕΔΤΑ των αλιευτικών δυνατοτήτων τους που έχουν συμφωνηθεί στη ΔΕΔΤΑ. Στο πλαίσιο αυτό η ΔΕΔΤΑ εξέτασε απόφαση όπου παρουσιάζεται ότι κατά τη διάρκεια του 2000 η Ευρωπαϊκή Κοινότητα υποεκμεταλλεύθηκε την ποσόστωσή της κατά 1 696 τόνους για τον τόνο Νοτίου Ατλαντικού και κατά 2 τόνους για τον ξιφία Νοτίου Ατλαντικού καθώς επίσης υπερεκμεταλλεύθηκε την ποσόστωσή της για ξιφία Βορείου Ατλαντικού κατά 147,5 τόνους.

- (8) Προκειμένου να τηρηθούν οι προσαρμογές προς τις κοινοτικές ποσοστώσεις που καθορίστηκαν από τη ΔΕΔΤΑ και λαμβανομένων υπόψη των υποχρησιμοποιήσεων και υπερχρησιμοποιήσεων που χορηγήθηκαν στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα λόγω της υποεκμετάλλευσης του τόνου και του ξιφία του Νοτίου Ατλαντικού και της υπερεκμετάλλευσης από ορισμένα κράτη μέλη των αλιευτικών δυνατοτήτων του 2000 για ξιφία Βορείου Ατλαντικού που καθορίστηκαν από τη ΔΕΔΤΑ, είναι αναγκαίο η κατανομή της υποχρησιμοποίησης και υπερχρησιμοποίησης να χρησιμοποιηθεί με βάση την αντίστοιχη συμβολή κάθε κράτους μέλους στην υποχρησιμοποίηση και υπερχρησιμοποίηση χωρίς τροποποίηση της κλειδας κατανομής που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 όσον αφορά την ετήσια χορήγηση TAC.

- (9) Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 973/2001 του Συμβουλίου, της 14ης Μαΐου 2001, που προβλέπει τεχνικά μέτρα διατήρησης για ορισμένα αποθέματα άκρωσ μεταναστευτικών ειδών⁽¹⁾, το πλήθος κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που αλιεύουν τόννο μακρύπτερο βόρειο απόθεμα ως είδος στόχο πρέπει να προσδιορισθεί, με βάση το μέσο πλήθος αλιευτικών σκαφών που αλιεύσαν για το είδος αυτό κατά την περίοδο 1993 και 1995. Το εν λόγω πλήθος σκαφών πρέπει να κατανομηθεί μεταξύ των κρατών μελών.
- (10) Στην έκτακτη σύνοδο της το Νοέμβριο έτους 2000, η Διεθνής Επιτροπή για τη διατήρηση του τόννου του Ατλαντικού (ΔΕΔΤΑ) σύστησε την εισαγωγή ποσοτώσεων για το λευκό μάρλιν και το γαλάζιο μάρλιν στον Ατλαντικό Ωκεανό.
- (11) Το Μάρτιο έτους 2001 η Διεθνής επιτροπή αλιείας για τη Βαλτική Θάλασσα (ΔΕΑΒΘ-IBSFC) σύστησε τεχνικά μέτρα διατήρησης για την αλιεία γάδου με τράτα. Συνεπώς, το σημείο 3 του παραρτήματος V του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001, της 18ης Δεκεμβρίου 2001, περί καθορισμού, για το 2002, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των αλιευτικών δυνατοτήτων και των συναφών όρων στα κοινοτικά ύδατα και, για τα κοινοτικά σκάφη, σε άλλα ύδατα όπου απαιτούνται περιορισμοί αλιευμάτων⁽²⁾ πρέπει να τροποποιηθεί.
- (12) Κατόπιν των ανωτέρω πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2555/2001,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 17 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από τα εξής:

«Η χρησιμοποίηση διχτυού τράτας που έχει σε οποιοδήποτε τμήμα του διαστάσεις ματιών μικρότερες από 130 mm απαγορεύεται για την κατευθυνόμενη αλιεία των ειδών που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΧ. Το μέγεθος αυτό ματιού μπορεί να μειώνεται μέχρι 60 mm για την κατευθυνόμενη αλιεία καλαμαριών με βραχεία πτερύγια (*Illex illecebrosus*). Για την κατευθυνόμενη αλιεία σαλαχιών (*Rajidae*) το εν λόγω μέγεθος ματιού αυξάνεται σε ελάχιστο 280 mm για τον τρατόσακο από 1 Ιουλίου 2002.»

2. Στο άρθρο 18 προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Τα κράτη μέλη αναφέρουν στην Επιτροπή καθημερινά τις ποσότητες γαρίδας της Αρκτικής (*Pandalus borealis*) που αλιεύθηκε στην υποδιαίρεση 3L της ζώνης διακανονισμού ΟΑΒΔΑ από πλοία που φέρουν σημαία κράτους μέλους και είναι νηολογημένα στην Κοινότητα.»

3. Το παράρτημα ΙΑ τροποποιείται κατά το παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού.
4. Το παράρτημα ΙΒ τροποποιείται κατά το παράρτημα ΙΙ του παρόντος κανονισμού.
5. Το παράρτημα ΙΔ τροποποιείται κατά το παράρτημα ΙΙΙ του παρόντος κανονισμού.
6. Το παράρτημα ΙΕ τροποποιείται κατά το παράρτημα ΙV του παρόντος κανονισμού.
7. Το παράρτημα ΙΣΤ τροποποιείται κατά το παράρτημα V του παρόντος κανονισμού.
8. Στο παράρτημα V το σημείο 3 αντικαθίσταται από τα εξής:

«3. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παραρτήματος ΙV του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/98 του Συμβουλίου, το ελάχιστο μέγεθος ματιού για την αλιεία γάδου με τράτες, δανέζικους γρίπους και παρόμοια δίχτυα είναι 130 mm. Το μέγιστο πάχος συστραμμένου νήματος είναι 6 mm αν χρησιμοποιείται μονό νήμα και 4 mm αν χρησιμοποιείται διπλό νήμα. Τα αναφερόμενα μέγεθος ματιού και πάχος νήματος εφαρμόζονται για οποιοδήποτε τρατόσακο ή τεμάχια επιμήκυνσης που βρίσκονται επί αλιευτικού σκάφους και είναι προσδεμένα ή κατάλληλα για πρόσδεση σε οποιοδήποτε συρόμενο δίχτυ.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 137 της 19.5.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 347 της 31.12.2001, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Το παράρτημα ΙΑ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Η καταχώρηση για το είδος παπαλίνα στη ζώνη «IIIbcd (ύδατα ΕΚ)» αντικαθίσταται από τα εξής:

«Είδος: Παπαλίνα <i>Sprattus sprattus</i>	Ζώνη: IIIbcd (Υδατα ΕΚ)	
Δανία	33 705	(1) Καταλογίζονται στο μερίδιο ΤΑC της Εσθονίας στη ΔΕΑΒΘ. (2) Καταλογίζονται στο μερίδιο ΤΑC της Λετονίας στη ΔΕΑΒΘ. (3) 5 % κατά βάρος ρέγγας κατ' ανώτατο όριο επιτρέπεται ως παρεμπύπτοντα αλιεύματα. (4) Καταλογίζονται στο μερίδιο ΤΑC της Λιθουανίας στη ΔΕΑΒΘ. (5) Αλιεύονται στη σουηδική ζώνη υδάτων ΕΚ και τα παρεμπύπτοντα αλιεύματα άλλων ειδών καταλογίζονται στην ποσόστωση αυτή.
Γερμανία	21 353	
Φινλανδία	17 644	
Σουηδία	76 158	
ΕΚ	148 860	
Εσθονία	0 (1)	
Λετονία	8 000 (2) (3)	
Λιθουανία	4 000 (4)	
Ρωσική Ομοσπονδία	1 000 (5)	
ΤΑC	380 000	

Ειδικοί όροι:

Εντός των ορίων των ανωτέρω ποσοστώσεων, στις συγκεκριμένες ζώνες μπορούν να αλιεύονται το πολύ οι κάτωθι ποσότητες:

	Υδατα Εσθονίας	Υδατα Λετονίας	Υδατα Λιθουανίας
ΕΚ	0	8 000	4 000»

2. Προστίθεται η ακόλουθη καταχώρηση:

«Είδος: Παπαλίνα <i>Sprattus sprattus</i>	Ζώνη: IIId (Υδατα Ρωσικής Ομοσπονδίας)
Σουηδία	1 000
ΕΚ	1 000
ΤΑC	380 000»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Στο παράρτημα IB του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001, οι καταχωρήσεις που αφορούν το είδος αμμόχελο στη ζώνη «IIa, Βόρειος Θάλασσα», το είδος ευρωπαϊκή χωματίδα στις ζώνες «Σκαγεράκης», «Κατεγάτης» και στη ζώνη «IIa (Υδάτα ΕΚ), Βόρειος Θάλασσα» αντικαθίστανται από τα ακόλουθα:

Είδος:	Αμμόχελο <i>Ammodytidae</i>	Ζώνη: IIa ⁽¹⁾ , Βόρειος Θάλασσα ⁽¹⁾
Δανία	799 388	⁽¹⁾ Κοινοτικά ύδατα πλην υδάτων εντός 6 μιλίων από τις βασικές ακτογραμμές του Ηνωμένου Βασιλείου στα Shetland, Fair Isle και Foula. ⁽²⁾ Εκτός της Δανίας, Φινλανδίας, Ισπανίας, Πορτογαλίας και Ηνωμένου Βασιλείου. ⁽³⁾ Η ποσόστωση αυτή συνίσταται σε οποιοδήποτε μείγμα από αμμόχελο και σύκο της Νορβηγίας. Το πολύ 500 τόνοι σύκου Νορβηγίας μπορούν να αλιευθούν στη ζώνη VIa βορείως του γεωγραφικού πλάτους 56°30' Β. ⁽⁴⁾ Η ποσόστωση αυτή συνίσταται σε αμμόχελο, σύκο Νορβηγίας κατ' ανώτατο όριο 2 000 τόνους παπαλίνας και αναπόφευκτα παρεμπιπτόντα αλιεύματα από προσφυγάκι. Οι ποσότητες παπαλίνας και κατ' ανώτατο όριο 6 000 τόνοι σύκου Νορβηγίας μπορούν να αλιευθούν στη ζώνη VIa βορείως του γεωγραφικού πλάτους 56°30' Β. Τα αλιεύματα αυτά σύκου Νορβηγίας υπόκεινται στην παροχή, με αίτηση της Επιτροπής, λεπτομερειών για την ποσότητα και τη σύνθεση τυχόν παρεμπιπτόντων αλιευμάτων.
Ηνωμένο Βασίλειο	17 473	
Όλα τα κράτη μέλη	31 139 ⁽²⁾	
EK	848 000	
Νορβηγία	50 000 ⁽³⁾	⁽¹⁾ TAC που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο των αλιευτικών διαβουλεύσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νορβηγίας σχετικά με την αλιεία στο Σκαγεράκη και στον Κατεγάτη για το 2002. Τα μερίδια TAC των μερών είναι: ΕΚ: 8 279 τόνοι, Νορβηγία: 169 τόνοι.
Νήσοι Φερόε	20 000 ⁽⁴⁾	
TAC	918 000	
Είδος:	Ευρωπαϊκή χωματίδα <i>Pleuronectes platessa</i>	Ζώνη: Σκαγεράκης
Βέλγιο	50	⁽¹⁾ TAC που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο των αλιευτικών διαβουλεύσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νορβηγίας σχετικά με την αλιεία στο Σκαγεράκη και στον Κατεγάτη για το 2002. Τα μερίδια TAC των μερών είναι: ΕΚ: 8 279 τόνοι, Νορβηγία: 169 τόνοι.
Δανία	6 578	
Γερμανία	34	
Κάτω Χώρες	1 265	
Σουηδία	352	
EK	8 279	
TAC	8 448 ⁽¹⁾	
Είδος:	Ευρωπαϊκή χωματίδα <i>Pleuronectes platessa</i>	Ζώνη: Κατεγάτης
Δανία	1 880	
Γερμανία	21	
Σουηδία	211	
EK	2 112	
TAC	2 112	

Είδος:	Ευρωπαϊκή χωματίδα <i>Pleuronectes platessa</i>	Ζώνη: IIa (Υδατα ΕΚ), Βόρειος Θάλασσα
Βέλγιο	4 591	⁽¹⁾ Μπορεί να αλιεύεται μόνο στη ζώνη IV (Υδατα ΕΚ). Αλιεύματα λαμβανόμενα εντός της ποσόστωσης αυτής αφαιρούνται από το μερίδιο ΤΑC της Νορβηγίας. ⁽²⁾ ΤΑC που συμφωνήθηκε στο πλαίσιο των αλιευτικών διαβουλεύσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νορβηγίας για το έτος 2002. Τα μερίδια ΤΑC των μερών, μετά τις αμοιβαίες ανταλλαγές, είναι: ΕΚ: 74 610 τόνοι, Νορβηγία: 2 390 τόνοι.
Δανία	14 922	
Γερμανία	4 305	
Γαλλία	861	
Κάτω Χώρες	28 696	
Ηνωμένο Βασίλειο	21 235	
ΕΚ	74 610	
Νορβηγία	2 390 ⁽¹⁾	
ΤΑC	77 000 ⁽²⁾	

Ειδικό όρο:

Εντός των ορίων των ανωτέρω ποσοτώσεων, στις συγκεκριμένες ζώνες μπορούν να αλιεύονται το πολύ οι κάτωθι ποσότητες:

Νορβηγικά ύδατα

ΕΚ 31 500»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Στο παράρτημα ΙΔ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 οι καταχωρήσεις που αφορούν το είδος ρέγγα στη ζώνη «VIIg,h,j,k», το είδος γαύρος στη ζώνη «IX, X, CECAF 34.1.1 (κοινοτικά ύδατα)» και το είδος γλώσσα στη ζώνη «VIIIa,b» αντικαθίστανται από τα ακόλουθα:

Είδος:	Ρέγγα <i>Clupea harengus</i>	Ζώνη: VIIg,h,j,k ⁽¹⁾
Γερμανία	122	⁽¹⁾ Η διαίρεση ΔΣΕΠ VIIg,h,j,k αυξάνεται κατά την περιοχή που προστίθεται στην Κελτική Θάλασσα, οριοθετούμενη ως εξής: — προς βορρά, από το γεωγραφικό πλάτος 52°30' Β, — προς νότο, από το γεωγραφικό πλάτος 52°00' Β, — προς δυσμάς, από την ακτή της Ιρλανδίας, — προς ανατολάς, από την ακτή του Ηνωμένου Βασιλείου.
Γαλλία	679	
Ιρλανδία	9 506	
Κάτω Χώρες	679	
Ηνωμένο Βασίλειο	14	
EK	11 000	
TAC	11 000	
Είδος:	Γαύρος <i>Engraulis encrasicolus</i>	Ζώνη: IX, X, CECAF 34.1.1 (Κοινοτικά ύδατα)
Ισπανία	3 826 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Μπορούν να αλιεύονται μόνο στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία του οικείου κράτους μέλους ή στα διεθνή ύδατα της σχετικής ζώνης.
Πορτογαλία	4 174 ⁽¹⁾	
EK	8 000	
TAC	8 000	
Είδος:	Γλώσσα <i>Solea solea</i>	Ζώνη: VIIIa,b
Βέλγιο	34 ⁽¹⁾	⁽¹⁾ Μπορούν να αλιευθούν μόνο στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία της Γαλλίας ή στα διεθνή ύδατα της σχετικής ζώνης. ⁽²⁾ Μπορούν να αλιευθούν μόνο στα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία της Ισπανίας ή στα διεθνή ύδατα της σχετικής ζώνης.»
Ισπανία	6 ⁽²⁾	
Γαλλία	2 484 ⁽¹⁾	
Κάτω Χώρες	186 ⁽¹⁾	
EK	2 710	
TAC	2 710	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Στο παράρτημα ΙΕ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001, οι καταχωρήσεις που αφορούν το είδος γαρίδα της Αρκτικής στη ζώνη «ΟΑΒΔΑ 3Μ» και το είδος ιππόγλωσσα Γροιλανδίας στη ζώνη «ΟΑΒΔΑ 3LMNO» αντικαθίστανται από τα ακόλουθα:

Είδος:	Γαρίδα της Αρκτικής <i>Pandalus borealis</i>	Ζώνη: ΟΑΒΔΑ 3Μ ⁽¹⁾																																																			
TAC	(²)	<p>(¹) Τα σκάφη μπορούν επίσης να αλιεύουν το απόθεμα αυτό στη διαίρεση 3L, στην περιοχή που οριοθετείται από τις εξής συντεταγμένες:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Σημείο αριθ.</th> <th>Γεωγραφικό πλάτος</th> <th>Γεωγραφικό μήκος</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>47°20'0</td> <td>46°40'0</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>47°20'0</td> <td>46°30'0</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>46°00'0</td> <td>46°30'0</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>46°00'0</td> <td>46°40'0</td> </tr> </tbody> </table> <p>Όταν διενεργείται αλιεία γαρίδας στο ανωτέρω ορθογώνιο, τα σκάφη, είτε διασχίζουν είτε όχι τη διαχωριστική γραμμή των διαίρεσεων ΟΑΒΔΑ 3L και 3Μ, δίνουν αναφορά σύμφωνα με το σημείο 1.3 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 189/92 (ΕΕ L 21 της 30.1.1992, σ. 4).</p> <p>Επιπλέον, η αλιεία της γαρίδας απαγορεύεται από 1ης Ιουνίου έως 31 Δεκεμβρίου 2002 στη ζώνη που ορίζεται από τις κάτωθι συντεταγμένες:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Σημείο αριθ.</th> <th>Γεωγραφικό πλάτος Β</th> <th>Γεωγραφικό μήκος Δ</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>47°55'0</td> <td>45°00'0</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>47°30'0</td> <td>44°15'0</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>46°55'0</td> <td>44°15'0</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>46°35'0</td> <td>44°30'0</td> </tr> <tr> <td>5</td> <td>46°35'0</td> <td>45°40'0</td> </tr> <tr> <td>6</td> <td>47°30'0</td> <td>45°40'0</td> </tr> <tr> <td>7</td> <td>47°55'0</td> <td>45°00'0</td> </tr> </tbody> </table> <p>(²) Δεν εφαρμόζεται. Η αλιεία υπόκειται σε περιορισμούς της αλιευτικής προσπάθειας. Τα οικεία κράτη μέλη εκδίδουν ειδικές άδειες αλιείας για τα αλιευτικά τους σκάφη που ασχολούνται με τον τύπο αυτό αλιείας και κοινοποιούν τις άδειες αυτές στην Επιτροπή πριν από την έναρξη της δραστηριότητας του σκάφους, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1627/94. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 του ανωτέρω κανονισμού, οι άδειες θα καθίστανται έγκυρες μόνο εάν η Επιτροπή δεν προβάλλει ένσταση εντός πέντε εργάσιμων ημερών από την κοινοποίηση.</p> <p>Ο ανώτατος επιτρεπόμενος αριθμός σκαφών και χρόνος αλιευτικής δραστηριότητας έχει ως εξής:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Κράτος μέλος</th> <th>Ανώτατο πλήθος σκαφών</th> <th>Ανώτατο πλήθος ημερών αλιείας</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Δανία</td> <td>2</td> <td>131</td> </tr> <tr> <td>Ισπανία</td> <td>10</td> <td>257</td> </tr> <tr> <td>Πορτογαλία</td> <td>1</td> <td>69</td> </tr> </tbody> </table> <p>Κάθε κράτος μέλος, εντός των 25 ημερών που έπονται του ημερολογιακού μηνός κατά τη διάρκεια του οποίου πραγματοποιούνται τα αλιεύματα, υποβάλλει μηνιαία αναφορά στην Επιτροπή για τις ημέρες αλιείας στη διαίρεση 3Μ και στην περιοχή που ορίζεται στην ανωτέρω υποσημείωση (¹).</p>	Σημείο αριθ.	Γεωγραφικό πλάτος	Γεωγραφικό μήκος	1	47°20'0	46°40'0	2	47°20'0	46°30'0	3	46°00'0	46°30'0	4	46°00'0	46°40'0	Σημείο αριθ.	Γεωγραφικό πλάτος Β	Γεωγραφικό μήκος Δ	1	47°55'0	45°00'0	2	47°30'0	44°15'0	3	46°55'0	44°15'0	4	46°35'0	44°30'0	5	46°35'0	45°40'0	6	47°30'0	45°40'0	7	47°55'0	45°00'0	Κράτος μέλος	Ανώτατο πλήθος σκαφών	Ανώτατο πλήθος ημερών αλιείας	Δανία	2	131	Ισπανία	10	257	Πορτογαλία	1	69
Σημείο αριθ.	Γεωγραφικό πλάτος	Γεωγραφικό μήκος																																																			
1	47°20'0	46°40'0																																																			
2	47°20'0	46°30'0																																																			
3	46°00'0	46°30'0																																																			
4	46°00'0	46°40'0																																																			
Σημείο αριθ.	Γεωγραφικό πλάτος Β	Γεωγραφικό μήκος Δ																																																			
1	47°55'0	45°00'0																																																			
2	47°30'0	44°15'0																																																			
3	46°55'0	44°15'0																																																			
4	46°35'0	44°30'0																																																			
5	46°35'0	45°40'0																																																			
6	47°30'0	45°40'0																																																			
7	47°55'0	45°00'0																																																			
Κράτος μέλος	Ανώτατο πλήθος σκαφών	Ανώτατο πλήθος ημερών αλιείας																																																			
Δανία	2	131																																																			
Ισπανία	10	257																																																			
Πορτογαλία	1	69																																																			

«Είδος:»	Ιππόγλωσσα Γροιλανδίας <i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	Ζώνη: OABDA 3LMNO
Γερμανία	896	
Ισπανία	12 060	
Πορτογαλία	5 090	
EK	18 046	
TAC	32 604»	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Το παράρτημα ΙΣΤ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2555/2001 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Οι καταχωρήσεις που αφορούν το είδος τόννος στη ζώνη «Ατλαντικός Ωκεανός ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45° Δ και Μεσόγειος», το είδος ξιφίας στις ζώνες «Ατλαντικός Ωκεανός βορείως γεωγραφικού πλάτους 5° Β» και «Ατλαντικός Ωκεανός νοτίως γεωγραφικού πλάτους 5° Β» και το είδος τόννος μακρύπτερος στη ζώνη «Ατλαντικός Ωκεανός βορείως γεωγραφικού πλάτους 5° Β» αντικαθίστανται από τα ακόλουθα:

«Είδος:»	Τόννος <i>Thunnus thynnus</i>	Ζώνη: Ατλαντικός Ωκεανός ανατολικά του γεωγραφικού μήκους 45° Δ και Μεσόγειος
Ελλάδα	395,5	(1) Με εξαίρεση την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και την Πορτογαλία, και μόνο ως παρεμπίπτον αλιεύμα.
Ισπανία	6 497	
Γαλλία	6 461	
Ιταλία	6 105	
Πορτογαλία	803,5	
Όλα τα κράτη μέλη	60 (1)	
EK	20 286	
TAC	29 500	

Είδος:»	Ξιφίας <i>Xiphias gladius</i>	Ζώνη: Ατλαντικός Ωκεανός βορείως γεωγραφικού πλάτους 5° Β
Ισπανία	4 087,5	(1) Με εξαίρεση την Ισπανία και την Πορτογαλία, και μόνο ως παρεμπίπτον αλιεύμα.
Πορτογαλία	763	
Όλα τα κράτη μέλη	75 (1)	
EK	4 925,5	
TAC	10 200	

Είδος:»	Ξιφίας <i>Xiphias gladius</i>	Ζώνη: Ατλαντικός Ωκεανός νοτίως γεωγραφικού πλάτους 5° Β
Ισπανία	5 850	
Πορτογαλία	385	
EK	6 235	
TAC	14 620	

Είδος:	Τόννος μακρύπτερος <i>Gerres alalunga</i>	Ζώνη: Ατλαντικός Ωκεανός βορείως γεωγραφικού πλάτους 5° Β														
Ιρλανδία	3 158 ⁽¹⁾ ⁽³⁾	<p>⁽¹⁾ Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση απλαδιών, στάσιμων απλαδιών βυθού, μανομένων διχτυών και διχτυών μπλεξίματος.</p> <p>⁽²⁾ Το πλήθος κοινοτικών αλιευτικών σκαφών που αλιεύουν μακρύπτερο τόνο βόρειο απόθεμα ως είδος στόχο καθορίζεται σε 1 253 σκάφη κατά τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 973/2001.</p> <p>⁽³⁾ Η κατανομή μεταξύ των κρατών μελών του μέγιστου πλήθους αλιευτικών σκαφών που φέρουν σημαία κράτους μέλους και επιτρέπεται να αλιεύουν μακρύπτερο τόνο βόρειο απόθεμα ως είδος στόχο σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 973/2001:</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>Κράτη μέλη</th> <th>Μέγιστο πλήθος σκαφών</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Ιρλανδία</td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>Ισπανία</td> <td>730</td> </tr> <tr> <td>Γαλλία</td> <td>151</td> </tr> <tr> <td>Ηνωμένο Βασίλειο</td> <td>12</td> </tr> <tr> <td>Πορτογαλία</td> <td>310</td> </tr> <tr> <td>ΕΚ</td> <td>1 253»</td> </tr> </tbody> </table>	Κράτη μέλη	Μέγιστο πλήθος σκαφών	Ιρλανδία	50	Ισπανία	730	Γαλλία	151	Ηνωμένο Βασίλειο	12	Πορτογαλία	310	ΕΚ	1 253»
Κράτη μέλη	Μέγιστο πλήθος σκαφών															
Ιρλανδία	50															
Ισπανία	730															
Γαλλία	151															
Ηνωμένο Βασίλειο	12															
Πορτογαλία	310															
ΕΚ	1 253»															
Ισπανία	17 801 ⁽¹⁾ ⁽³⁾															
Γαλλία	5 599 ⁽¹⁾ ⁽³⁾															
Ηνωμένο Βασίλειο	201 ⁽¹⁾ ⁽³⁾															
Πορτογαλία	1 953 ⁽³⁾															
ΕΚ	28 712 ⁽¹⁾ ⁽²⁾															
TAC	34 500															

2. Πραγματοποιούνται οι ακόλουθες καταχωρίσεις για τα είδη γαλάζιο μάρλιν και λευκό μάρλιν στη ζώνη «Ατλαντικός Ωκεανός»:

Είδος:	Γαλάζιο μάρλιν <i>Makaira nigricans</i>	Ζώνη: Ατλαντικός Ωκεανός
ΕΚ	106,5	
TAC	Χωρίς εφαρμογή	
Είδος:	Λευκό μάρλιν <i>Tetrapturus alba</i>	Ζώνη: Ατλαντικός Ωκεανός
ΕΚ	46,53	
TAC	Χωρίς εφαρμογή»	

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κοινοτική συνεργασία με τις χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής και για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2258/96 του Συμβουλίου

(2002/C 331 E/02)

COM(2002) 340 τελικό — 2002/0139(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 2 Ιουλίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Εισαγωγή

Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να παράσχει ένα νέο νομικό πλαίσιο για τη συνεργασία της Κοινότητας με τα κράτη της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας. Ο νέος κανονισμός θα αντικαταστήσει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 443/92 που εγκρίθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 1992.

Η παρούσα πρόταση δεν αποβλέπει στο να χαράξει πολιτικούς ή στρατηγικούς προσανατολισμούς όσον αφορά τις δικαιούχους περιοχές. Παρέχει, κυρίως, απλούς και σαφείς κανόνες και διαδικασίες που απαιτούνται για να προγραμματιστεί και να αποφασιστεί η συνεργασία της Κοινότητας με τις χώρες εταίρους.

Οι κανόνες αυτοί θα είναι όμοιοι και για τις δύο περιοχές, και για το λόγο αυτό η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει ενιαίο σχέδιο κανονισμού.

2. Στόχοι της Κοινοτικής συνεργασίας

Οι στόχοι της συνεργασίας καθορίζονται με ευρύτητα, έτσι ώστε να υπάρχει η δυνατότητα παρέμβασης σε όλους τους τομείς συνεργασίας που προβλέπονται στις συμφωνίες μεταξύ Κοινότητας και χωρών εταίρων και στο πλαίσιο των κατευθυντήριων γραμμών πολιτικής και συνεργασίας που εγκρίνονται στα διάφορα φόρα.

Κατά τη διαδικασία προγραμματισμού θα καθοριστούν επακριβώς οι τομείς και οι δραστηριότητες συνεργασίας, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά και τις ανάγκες κάθε χώρας εταίρου ή περιοχής. Ο κανονισμός δεν προδικάζει τις επιλογές αυτές. Πρέπει να είναι ευέλικτος αρκετά ώστε να ανταποκρίνεται στις προτεραιότητες της στιγμής.

Σε γενικές γραμμές, η συνεργασία και η βοήθεια που θα υλοποιηθούν βάσει του κανονισμού θα πρέπει να λάβουν υπόψη τους στόχους της αναπτυξιακής πολιτικής, όπως ορίζονται στο άρθρο 177 της συνθήκης και αναπτύχθηκαν περαιτέρω στα συμπεράσματα του Συμβουλίου Ανάπτυξης και στην κοινή δήλωση του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 10ης Νοεμβρίου 2000, που με τη σειρά τους αντανακλούν τους αναπτυξιακούς στόχους της χιλιετίας που εγκρίθηκαν κατά την 55η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών. Η κοινοτική συνεργασία και βοήθεια θα στηρίξει επίσης τις προτεραιότητες που έχουν καθοριστεί βάσει συμφωνιών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των δικαιούχων χωρών, στην ανακοίνωση της Επιτροπής για την Ασία της 4ης Σεπτεμβρίου 2001, και στα συμπεράσματα της συνόδου κορυφής ΕΕ-Χωρών Λατινικής Αμερικής που διεξήχθη στη Μαδρίτη στις 17 Μαΐου 2002, έγγραφα τα οποία συνιστούν το συνολικό στρατηγικό πλαίσιο για τις σχέσεις με την Ασία και τη Λατινική Αμερική αντίστοιχα.

Στο πλαίσιο αυτό, το παρόν σχέδιο κανονισμού, περιγράφοντας τους ευρύτερους στόχους της βοήθειας, αναφέρεται ειδικότερα στη βιώσιμη ανάπτυξη, στη μείωση της φτώχειας, στην ενσωμάτωση των χωρών εταίρων στην παγκόσμια οικονομία, στο εμπόριο και τις επενδύσεις, στην περιφερειακή ολοκλήρωση και στην ενίσχυση των δεσμών μεταξύ περιοχών εταίρων και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ομοίως, ο εκσυγχρονισμός και η βελτίωση των θεσμικών ικανοτήτων αποτελεί μία από τις βασικές αρχές της συνεργασίας. Αυτό θα συμβάλει, κυρίως, στην προώθηση των δημοκρατικών αρχών, του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και στη βελτίωση της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, της διακίνησης ναρκωτικών και του οργανωμένου εγκλήματος.

3. Προγραμματισμός

Στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της διαχείρισης της εξωτερικής βοήθειας, η Επιτροπή θεωρεί ως βασικό στόχο την ενίσχυση του πολυετούς προγραμματισμού έτσι ώστε να αντανακλά τους πολιτικούς στόχους και τις προτεραιότητες της ΕΕ.

Στο σχέδιο κανονισμού καθορίζονται σαφώς οι αρχές του προγραμματισμού: ένα στρατηγικό πλαίσιο θα χρησιμεύσει ως βάση για την εκπόνηση ενδεικτικών πολυετών προγραμμάτων, γεγονός που με τη σειρά του θα οδηγήσει στην εκπόνηση ετήσιων σχεδίων δράσης. Οι αρχές αυτές έχουν γενική εφαρμογή, με εξαίρεση συγκεκριμένες περιπτώσεις.

Με την καθιέρωση ενός αυστηρού και συνεκτικού συστήματος προγραμματισμού θα καταστεί αποτελεσματικότερη η βοήθεια, θα συνδυαστεί καλύτερα η κοινοτική συνεργασία με τα προγράμματα μεταρρύθμισης που έχουν βραχυπρόθεσμους και μεσοπρόθεσμους στόχους και θα εξασφαλιστεί η συμπληρωματικότητα της βοήθειας αυτής με τη βοήθεια που χορηγούν άλλοι δωρητές.

4. Επιτροπολογία

Σε συμφωνία με τα κριτήρια που θεσπίστηκαν με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, η επιτροπή που προβλέπεται στο παρόν σχέδιο κανονισμού θα ενεργεί σύμφωνα με τη διαδικασία διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 της προαναφερθείσας απόφασης.

Η βελτίωση του προγραμματισμού και ο καθορισμός στρατηγικού πλαισίου θα επιτρέψει στα κράτη μέλη, στο πλαίσιο της επιτροπής διαχείρισης, να διατυπώσουν τη γνώμη τους σχετικά με τις προτεραιότητες και τις κατευθυντήριες γραμμές της συνεργασίας.

Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές για τη μεταρρύθμιση του τομέα της εξωτερικής βοήθειας, προτείνεται να ασχοληθούν οι επιτροπές κυρίως με τη φάση προγραμματισμού και όχι με τα συγκεκριμένα έργα. Όντως, ακριβώς κατά τη φάση προγραμματισμού πρέπει να εξετάζονται ζωτικά ερωτήματα πολιτικής και στρατηγικής.

Με τον τρόπο αυτό θα παραπέμπονται στην επιτροπή οι γνώμες για τα στρατηγικά πλαίσια, τα πολυετή προγράμματα και τα ετήσια σχέδια δράσης.

Η παρούσα πρόταση είναι συμβατή με τις διατάξεις που εγκρίθηκαν για το θέμα αυτό από το Συμβούλιο στο πλαίσιο των κανονισμών MEDA και CARDS.

Το νέο απλουστευμένο πλαίσιο για την έγκριση των εθνικών εγγράφων στρατηγικής, των πολυετών ενδεικτικών προγραμμάτων και των ετήσιων σχεδίων δράσης αναμένεται να οδηγήσει σε σημαντική μείωση του συνολικού αριθμού των αποφάσεων χρηματοδότησης που εγκρίνονται από την επιτροπή και εκδίδονται από την Επιτροπή.

5. Πρόσβαση στις δημόσιες συμβάσεις

Όσον αφορά τη συμμετοχή σε διαδικασίες δημοσίων συμβάσεων, το παρόν σχέδιο προβλέπει την αποσύνδεση της βοήθειας σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με την απόφαση της Επιτροπής της 11ης Απριλίου 2001 και τη δήλωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο αναπτυξιακής βοήθειας (ΣΑΒ)/ΟΟΣΑ της 25ης/26ης Απριλίου 2001. Προβλέπει επίσης τη συμμετοχή των υποψηφίων χωρών.

Συγκεκριμένες διατάξεις επιτρέπουν, ανά μεμονωμένη περίπτωση, τη συμμετοχή άλλων χωρών, ειδικότερα, στις περιπτώσεις συγχρηματοδότησης και περιφερειακής συνεργασίας στην Ασία.

Επιπλέον, σύμφωνα με την προαναφερθείσα δήλωση της Επιτροπής της 25ης Απριλίου 2001, επιτρέπεται, ανά περίπτωση, η συμμετοχή άλλων χωρών στην παροχή υπηρεσιών και αγαθών για την καταπολέμηση των μεταδοτικών νόσων, όπως το AIDS, η φυματίωση και η ελονοσία.

Όσον αφορά την αποσύνδεση της βοήθειας για τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες, το παρόν σχέδιο προβλέπει ότι η βοήθεια αποσυνδέεται για τις κατηγορίες, και εντός των ορίων, που προβλέπονται στη σύσταση του ΣΑΒ.

Σχετίζεται με τη δέσμευση που ανέλαβε η Επιτροπή να διερευνήσει τα μέσα εφαρμογής των συστάσεων του ΣΑΒ, και με στόχο να αυξηθεί η αποτελεσματικότητα της βοήθειας μέσω του διευρυμένου ανταγωνισμού. Επιπλέον, όσον αφορά τη βοήθεια για τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες, η δυνατότητα συμμετοχής σε δημόσιους διαγωνισμούς επιχειρηματιών από ορισμένα κράτη της Κεντρικής Ασίας, τα οποία τη στιγμή αυτή είναι δικαιούχοι κοινοτικής βοήθειας στο πλαίσιο του προγράμματος TACIS, θα ενισχύσει την περιφερειακή συνεργασία. Βεβαίως, η αποσύνδεση της βοήθειας βασίζεται στην αρχή της αμοιβαιότητας.

6. Ανασυγκρότηση και αποκατάσταση, βοήθεια στους εκτοπισθέντες

Για να απλουστευτεί και να μειωθεί ο αριθμός των νομικών βάσεων, προτείνεται να ενσωματωθούν στον κανονισμό οι δραστηριότητες που αφορούν τη βοήθεια προς τους εκριζωθέντες. Επιπλέον, ο κανονισμός προβλέπει τη δυνατότητα χρηματοδότησης δραστηριοτήτων αποκατάστασης. Με τον τρόπο αυτό, θα γίνεται με συνεκτικότερο τρόπο η επεξεργασία των θεμάτων που αφορούν τη μετάβαση διαδοχικά από το στάδιο της βοήθειας, στο στάδιο της αποκατάστασης και της ανάπτυξης.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 179, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

Ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η Κοινότητα εφαρμόζει από το 1992 πολιτική χρηματοδοτικής, τεχνικής και οικονομικής συνεργασίας με τα κράτη της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 443/92 της 25ης Φεβρουαρίου 1992 περί χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας καθώς και οικονομικής συνεργασίας με τις αναπτυσσόμενες χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας⁽¹⁾. Η πολιτική αυτή πρέπει να συνεχιστεί και να ενισχυθεί.
- (2) Οι συμφωνίες συνεργασίας και άλλες συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και των κρατών και περιοχών της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής καθορίζουν τους τομείς συνεργασίας για κάθε χώρα και τμήμα περιοχής.
- (3) Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής, κατά τη συνάντησή τους στο Ρίο Ντε Τζανέιρο τον Ιούνιο 1999, ενέκριναν σχέδιο δράσης το οποίο καθορίζει ένα ευρύ πεδίο δραστηριοτήτων συνεργασίας με σκοπό την ανάπτυξη στρατηγικής εταιρικής σχέσης. Ενημέρωσαν και παγίωσαν αυτό το σχέδιο δράσης κατά τη δεύτερη σύνοδο κορυφής που πραγματοποιήθηκε στη Μαδρίτη στις 17 Μαΐου 2002.
- (4) Η ανακοίνωση της Επιτροπής της 4ης Σεπτεμβρίου 2001 «Ευρώπη και Ασία: ένα στρατηγικό πλαίσιο για ενισχυμένες εταιρικές σχέσεις»⁽²⁾ καθορίζει ένα συνολικό πλαίσιο για τις σχέσεις με την Ασία, με κύριο στόχο την ενίσχυση της πολιτικής και οικονομικής παρουσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή, και τη διαβάθμιση του θέματος αυτού σε επί-

πεδο ανάλογο με την αυξανόμενη βαρύτητα μιας διευρυμένης Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Συμβούλιο υιοθέτησε πλήρως την ανακοίνωση αυτή στα συμπεράσματά του της 27ης Δεκεμβρίου 2001.

- (5) Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Επιτροπή κατέληξαν σε συναινετική συμφωνία κατά την 55η σύνοδο της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών εγκρίνοντας τη διακήρυξη της χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών όπου καθορίζονται οι αναπτυξιακοί στόχοι της χιλιετίας. Στην προσπάθειά της για επίτευξη των στόχων αυτών, η Κοινότητα θα καθοδηγείται από τις αρχές και τους στόχους της αναπτυξιακής πολιτικής που καθορίστηκαν από το Συμβούλιο και την Επιτροπή στην κοινή τους δήλωση της 10ης Νοεμβρίου 2000.
- (6) Τα μέλη του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) κατά την τέταρτη υπουργική διάσκεψη στην Ντόχα δεσμεύτηκαν να ενσωματώσουν το εμπόριο στις αναπτυξιακές στρατηγικές, να παράσχουν σχετική με το εμπόριο τεχνική βοήθεια και να ενισχύσουν τη δημιουργία θεσμικής ικανότητας ώστε να βοηθηθούν οι αναπτυσσόμενες χώρες στη συμμετοχή τους σε νέες εμπορικές διαπραγματεύσεις και στην εφαρμογή των αποτελεσμάτων των διαπραγματεύσεων αυτών.
- (7) Η Επιτροπή προβλέπει να στηρίξει την προετοιμασία και την εφαρμογή μιας νέας σειράς οικονομικών μεταρρυθμίσεων στις χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής, σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 2000 σχετικά με την οικονομική μεταρρύθμιση και τη διαρθρωτική προσαρμογή στις αναπτυσσόμενες χώρες. Με τον τρόπο αυτό, θα διασφαλιστεί ο κατάλληλος συντονισμός με τους άλλους δωρητές, ειδικότερα τα κράτη μέλη και τους οργανισμούς της Bretton Woods.
- (8) Με την επιφύλαξη των αποφάσεων που θα ληφθούν κατά τη φάση προγραμματισμού, είναι αναγκαίο να καθοριστούν ευρέως οι στόχοι της κοινοτικής συνεργασίας ώστε να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των ενεργειών σε όλους τους τομείς που περιέχονται στις συμφωνίες με τις δικαιούχους χώρες καθώς και η υλοποίηση των προτεραιοτήτων που ορίζονται βάσει των στρατηγικών κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη Λατινική Αμερική και την Ασία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 52 της 27.2.1992, σ. 1.

⁽²⁾ COM(2001) 469 τελικό.

- (9) Για την απλούστευση και τον εξορθολογισμό των ρυθμίσεων που διέπουν τη συνεργασία, πρέπει να ενσωματωθούν στον παρόντα κανονισμό οι δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης καθώς και αυτές που αφορούν τη βοήθεια προς τους εκριζωθέντες. Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2130/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 2001 σχετικά με τις ενέργειες της ενίσχυσης εκριζωθέντων πληθυσμών στις αναπτυσσόμενες χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής⁽¹⁾ πρέπει να καταργηθεί, ενώ ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2258/96 του Συμβουλίου της 22ας Νοεμβρίου 1996 σχετικά με δράσεις αποκατάστασης και ανασυγκρότησης προς όφελος των αναπτυσσόμενων χωρών⁽²⁾ πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (10) Η κοινοτική συνεργασία πρέπει να διέπεται από ένα στρατηγικό πλαίσιο και από ετήσιο και πολυετή προγραμματισμό όπως ορίζεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 2000 «Μεταρρύθμιση της διαχείρισης της εξωτερικής βοήθειας» και αναφέρεται στα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 2000. Με τον τρόπο αυτό, η συνεργασία θα ενταχθεί σε μία μεσοπρόθεσμη προοπτική και θα εξασφαλιστεί η συνοχή και η συμπληρωματικότητα της με αυτήν των κρατών μελών.
- (11) Για να προωθηθούν οι οικονομικές σχέσεις στις δύο περιοχές και σύμφωνα με τη σύσταση του ΟΟΣΑ/Επιτροπή Αναπτυξιακής Βοήθειας (ΕΑΒ) της 26ης Απριλίου 2001 σχετικά με την αποσύνδεση της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας προς τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες και τη συνημμένη σ'αυτήν δήλωση της Επιτροπής, πρέπει να προβλεφθεί άνοιγμα στη συμμετοχή των χωρών εταίρων στην Ασία και τη Λατινική Αμερική στις προσκλήσεις υποβολής προσφορών και σε συμβάσεις, λαμβανομένου υπόψη του περιεχομένου της προαναφερθείσας δήλωσης στον τομέα των υπηρεσιών και των προϊόντων που είναι αναγκαία για την καταπολέμηση του HIV/AIDS, της φυματίωσης και της ελονοσίας. Εξάλλου, η συμμετοχή σε προσκλήσεις υποβολής προσφορών και σε συμβάσεις για κοινοτική συνεργασία με τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες — που είναι επιλέξιμες δυνάμει του παρόντος κανονισμού, είναι απόλυτα ανοιχτή όσον αφορά τις κατηγορίες που προβλέπονται στην εν λόγω σύσταση.
- (12) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽³⁾.
- (13) Ο παρών κανονισμός καθιερώνει, για το διάστημα 2003 έως 2006, ένα δημοσιονομικό πλαίσιο που πρόκειται να αποτελέσει το βασικό σημείο αναφοράς για την αρμόδια αρχή του προϋπολογισμού, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 1999 για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού⁽⁴⁾.
- (14) Η προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας και η καταπολέμηση της απάτης και των παρατυπιών αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του κανονισμού αυτού. Ειδικότερα, οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που συνάπτονται σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό πρέπει να εξουσιοδοτούν την Επιτροπή να λαμβάνει τα μέτρα που προβλέπονται από τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96 του Συμβουλίου της 11ης Νοεμβρίου 1996 σχετικά με τους ελέγχους και εξακριβώσεις που διεξάγει επιτοπίως η Επιτροπή με σκοπό την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από απάτες και λοιπές παρατυπίες⁽⁵⁾.
- (15) Εν όψει της εγκαθίδρυσης, βάσει του παρόντος κανονισμού, ενός νέου πλαισίου συνεργασίας, είναι αναγκαίο να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 443/92. Ταυτόχρονα, για να μη διαταραχθεί η δράση της Κοινότητας, είναι σημαντικό να προβλεφθούν μεταβατικά μέτρα,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΚΥΡΙΟ ΘΕΜΑ, ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός εγκαθιδρύει ένα πλαίσιο για την εφαρμογή μιας κοινοτικής πολιτικής συνεργασίας μέσω της χρηματοδότησης έργων και προγραμμάτων, εφεξής «κοινοτική συνεργασία», με τις χώρες της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής (ΑΛΑ), εφεξής «εταίροι στην Ασία» και «εταίροι στη Λατινική Αμερική» αντίστοιχα, οι οποίες παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

Άρθρο 2

1. Η κοινοτική συνεργασία στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού εφαρμόζεται με συνολικό στόχο τη σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ της Κοινότητας και των εταίρων της στην Ασία και στη Λατινική Αμερική, τη μείωση της φτώχειας, τη βιώσιμη ανάπτυξη και την προώθηση της ευημερίας, της ασφάλειας και της σταθερότητας.

2. Με την επιφύλαξη της επιλεξιμότητας των τομέων που περιέχονται σε συμφωνίες συναφθείσες με τις χώρες εταίρους, η κοινοτική συνεργασία επιδιώκει κατά κύριο λόγο:

α) να προωθήσει τη βιώσιμη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη των χωρών εταίρων, και την ομαλή και σταδιακή ενσωμάτωσή τους στην παγκόσμια οικονομία,

⁽¹⁾ ΕΕ L 287 της 31.10.2001, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 306 της 28.11.1996, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 172 της 18.6.1999, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 292 της 15.11.1996, σ. 2.

- β) να ενισχύσει το θεσμικό και νομοθετικό πλαίσιο, ειδικότερα, να στηρίξει τις δημοκρατικές αρχές, το κράτος δικαίου και το σεβασμό και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών,
- γ) να προωθήσει την οικονομική και εμπορική συνεργασία, να ενισχύσει τις επενδυτικές σχέσεις και να προωθήσει την ενσωμάτωση των χωρών της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής στο πολυμερές εμπορικό σύστημα και στην εφαρμογή των συμφωνιών ΠΟΕ,
- δ) να στηρίξει την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, του ξεπλύματος χρήματος, της τρομοκρατίας, των ναρκωτικών, της παράνομης μετανάστευσης και διακίνησης ανθρώπων, καθώς και τη λήψη μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης και πρόληψης των συγκρούσεων,
- ε) να ευνοήσει την περιφερειακή ολοκλήρωση και συνεργασία στην Ασία και τη Λατινική Αμερική, και να στηρίξει την ανάπτυξη στενότερων σχέσεων μεταξύ των εταίρων της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι ώστε να καταστούν δυνατές αμοιβαία επωφελείς ανταλλαγές, κυρίως μεταξύ οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών, εκπαιδευτικών και επιστημονικών φορέων,
- στ) να στηρίξει την αποκατάσταση, την ανασυγκρότηση και την ενίσχυση των εκριζωμένων, με ιδιαίτερη προσοχή κατά τη μετάβαση από την κατάσταση έκτακτης ανάγκης στην ανάπτυξη.

3. Όπου είναι δυνατό, η κοινοτική συνεργασία ακολουθεί προσηγγίσεις που καλύπτουν σφαιρικά επιμέρους τομείς. Στο πλαίσιο αυτό, η κοινοτική συνεργασία θα στηρίζει τομεακές πολιτικές και προγράμματα οικονομικής μεταρρύθμισης, με τη βοήθεια των πλέον κατάλληλων μέσων, περιλαμβανομένης και της δημοσιονομικής στήριξης, υπό τον όρο της αυστηρής παρακολούθησης και του καθορισμού προϋποθέσεων. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν τέτοιες πολιτικές και προγράμματα δεν έχουν καταρτιστεί, είναι δυνατό να παρέχεται επίσης δημοσιονομική στήριξη για ειδικά και σαφώς προσδιορισμένα μέτρα, υπό τον όρο της αυστηρής παρακολούθησης και του καθορισμού προϋποθέσεων.

Άρθρο 3

Ο σεβασμός των δημοκρατικών αρχών και του κράτους δικαίου, καθώς και ο σεβασμός των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των μειονοτήτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, αποτελούν πρωταρχικό στοιχείο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η παραβίαση των αρχών αυτών δικαιολογεί τη λήψη κατάλληλων μέτρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 4

1. Κατά γενικό κανόνα, το πλαίσιο για τον προγραμματισμό και τον προσδιορισμό των κοινοτικών δραστηριοτήτων συνεργασίας βάσει του παρόντος κανονισμού συνίσταται στα ακόλουθα:

- α) έγγραφα στρατηγικής,
- β) πολυετή ενδεικτικά προγράμματα,
- γ) ετήσια προγράμματα δράσης.

2. Τα έγγραφα στρατηγικής εκπονούνται για κάθε χώρα εταίρο στην Ασία και τη Λατινική Αμερική, για κάθε περιοχή ή τμήμα περιοχής, για διάστημα από πέντε έως επτά έτη.

Καθορίζουν τους μακροπρόθεσμους στόχους συνεργασίας και προσδιορίζουν τις στρατηγικές προτεραιότητες και τους συγκεκριμένους τομείς δράσης. Θα αναθεωρούνται εφόσον απαιτείται από τις περιστάσεις.

Για κρίσεις που πλήττουν τους εκριζωμένους εκπονείται ένα χωριστό τριετές έγγραφο στρατηγικής που καλύπτει το σύνολο της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής.

3. Εκπονούνται πολυετή ενδεικτικά προγράμματα, για τριετή διαστήματα, βασιζόμενα στα έγγραφα στρατηγικής, για κάθε χώρα, περιοχή ή τμήμα περιοχής που είναι επιλέξιμα για κοινοτική συνεργασία.

Περιέχουν περιγραφή των τομεακών προτεραιοτήτων, των ειδικών στόχων και των αναμενόμενων αποτελεσμάτων.

Αναφέρουν τα ενδεικτικά ποσά (συνολικά και ανά τομέα προτεραιότητας), καθώς και τα κριτήρια για τη χρηματοδότηση του σχετικού προγράμματος.

Αντικατοπτρίζουν τις προτεραιότητες που έχουν εντοπιστεί και συμφωνηθεί με τους εκάστοτε εταίρους της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής. Ενημερώνονται ανάλογα με τις ανάγκες.

4. Τα ετήσια προγράμματα δράσης βασίζονται στα πολυετή προγράμματα και εκπονούνται για κάθε χώρα, περιοχή ή τμήμα περιοχής που είναι επιλέξιμη για κοινοτική συνεργασία.

Καθορίζουν, όσο το δυνατόν ακριβέστερα, για κάθε συγκεκριμένο λειτουργικό έτος, τους επιδιωκόμενους στόχους, τους τομείς δράσης και τον προβλεπόμενο προϋπολογισμό.

Περιέχουν κατάλογο των δραστηριοτήτων συνεργασίας που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα. Προσδιορίζουν για κάθε έργο και πρόγραμμα το μέγιστο ποσό της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνεισφοράς.

5. Σε ειδικές περιπτώσεις, λαμβάνονται ειδικά μέτρα συνεργασίας που δεν καλύπτονται από τα ετήσια προγράμματα δράσης.

Άρθρο 5

1. Η κοινοτική χρηματοδότηση χορηγείται υπό μορφή μη επιστρεπτέων ενισχύσεων.

2. Η κοινοτική χρηματοδότηση δύναται να χρησιμοποιείται για να καλύπτει, ειδικότερα, τις δαπάνες προετοιμασίας, υλοποίησης, παρακολούθησης, ελέγχου και αξιολόγησης έργων και προγραμμάτων, καθώς και τις δαπάνες ενημέρωσης για δραστηριότητες συνεργασίας.

3. Η κοινοτική χρηματοδότηση δύναται να χρησιμοποιείται για συγχρηματοδότηση, η οποία πρέπει να επιδιώκεται κάθε φορά που είναι εφικτή, ειδικότερα όταν μπορεί να αποτελέσει μέσο προσέλκυσης και άλλων πηγών χρηματοδότησης που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του άρθρου 2.

4. Η κοινοτική χρηματοδότηση δεν δύναται να χρησιμοποιείται για την πληρωμή φόρων, δασμών ή λοιπών επιβαρύνσεων.

5. Η κοινοτική χρηματοδότηση δύναται να καλύπτει επενδυτικές δαπάνες, συμπεριλαμβανομένης της αγοράς ακίνητης περιουσίας, όταν η αγορά αυτή είναι αναγκαία για την άμεση υλοποίηση της δράσης υπό τον όρο ότι η κυριότητα μεταβιβάζεται στους τοπικούς εταίρους των τελικών παραληπτών ή στους τελικούς δικαιούχους της δράσης, όταν αυτή θα έχει περατωθεί.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή εφαρμόζει την κοινοτική συνεργασία σύμφωνα με τις δημοσιονομικές και λοιπές ισχύουσες διατάξεις, και ειδικότερα τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Η Επιτροπή, όταν εγκρίνει αποφάσεις χρηματοδότησης βάσει του παρόντος κανονισμού, λαμβάνει υπόψη τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης όπως ορίζει ο δημοσιονομικός κανονισμός.

Άρθρο 7

Το ποσό δημοσιονομικής αναφοράς για την εφαρμογή της κοινοτικής συνεργασίας στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού για το διάστημα 2003 έως 2006 ανέρχεται σε 2 523 εκατομμύρια ευρώ για τη συνεργασία με τους εταίρους της Ασίας και σε 1 270 εκατομμύρια ευρώ για τη συνεργασία με τους εταίρους της Λατινικής Αμερικής.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τις ετήσιες πιστώσεις εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 8

Παράλληλα με τις εθνικές και ομοσπονδιακές κυβερνήσεις, στους εταίρους που είναι επιλέξιμοι για χρηματοδοτική στήριξη δύναται να περιλαμβάνονται και περιφερειακοί και διεθνείς οργανισμοί (περιλαμβανομένων και των οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών), οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι εθνικές, επαρχιακές και τοπικές διοικήσεις και υπηρεσίες, οι οργανώσεις που λειτουργούν στο πλαίσιο κοινοτήτων, καθώς και δημόσια ή ιδιωτικά ιδρύματα και φορείς.

Άρθρο 9

1. Η συμμετοχή σε προσκλήσεις υποβολής προσφορών και σε συμβάσεις είναι ανοικτή, με ίσους όρους, σε όλα τα φυσικά και νομικά πρόσωπα από τα κράτη μέλη, από τις υποψήφιες χώρες για προσχώρηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, για τους σκοπούς των δραστηριοτήτων συνεργασίας στις οικείες περιοχές τους, από τους εταίρους στην Ασία και στη Λατινική Αμερική.

2. Η Επιτροπή δύναται, κατά περίπτωση να επεκτείνει τη συμμετοχή σε φυσικά και νομικά πρόσωπα άλλων αναπτυσσόμενων χωρών και, στην περίπτωση προγραμμάτων που προωθούν την περιφερειακή συνεργασία και την ενσωμάτωση στην Ασία, δύναται

να την επεκτείνει στις ασιατικές χώρες και εδάφη που παρατίθενται στο παράρτημα II.

3. Σε περίπτωση συγχρηματοδότησης, η Επιτροπή δύναται να επιτρέπει, κατά περίπτωση, τη συμμετοχή φυσικών και νομικών προσώπων από τις άλλες χώρες χρηματοδότησης, υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

4. Επίσης, ανά περίπτωση, η Επιτροπή δύναται να επιτρέπει και σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα άλλων χωρών τη συμμετοχή σε συμβάσεις παροχής υπηρεσιών και υγειονομικών προϊόντων αναγκαίων για την καταπολέμηση μεταδοτικών νόσων, όπως ο ιός HIV/AIDS, η φυματίωση και η ελονοσία.

5. Επιπλέον, φυσικά και νομικά πρόσωπα οποιασδήποτε τρίτης χώρας είναι επιλέξιμα για συμμετοχή σε προσκλήσεις υποβολής προσφορών και σε συμβάσεις έργων και προγραμμάτων υπέρ των χωρών που παρατίθενται στο παράρτημα I, οι οποίες ταξινομούνται ως λιγότερο ανεπτυγμένες στον κατάλογο των αποδεκτών βοήθειας του ΟΟΣΑ/ΕΑΒ, στους ακόλουθους τομείς: βοήθεια για τομεακά και πολυτομεακά προγράμματα, βοήθεια για επενδυτικά έργα, στήριξη των εισαγωγών και των βασικών προϊόντων, συμβάσεις εμπορικών υπηρεσιών και βοήθεια σε μη κυβερνητικές οργανώσεις. Στις περιπτώσεις αυτές, η συμμετοχή επιχειρήσεων από τρίτες χώρες είναι αποδεκτή μόνον εφόσον εξασφαλίζεται η αμοιβαιότητα.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται μόνο σε δραστηριότητες που η αξία τους υπερβαίνει τα 700 000 ΕΤΔ, και 130 000 ΕΤΔ στην περίπτωση τεχνικής συνεργασίας που σχετίζεται με τις επενδύσεις. Η μεμονωμένη παροχή τεχνικής συνεργασίας και επισιτιστικής βοήθειας δεν καλύπτονται από την παρούσα διάταξη.

Άρθρο 10

Οι συμφωνίες και οι συμβάσεις που έχουν συναφθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού προβλέπουν ρητά την παρακολούθηση και το δημοσιονομικό έλεγχο εκ μέρους της Επιτροπής, και της Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), και τη διενέργεια λογιστικών ελέγχων εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενδεχομένως επί τόπου. Εξουσιοδοτούν επίσης την Επιτροπή να διενεργεί επιτόπιους ελέγχους και επιθεωρήσεις σύμφωνα με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) αριθ. 2185/96.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 11

1. Τα έγγραφα στρατηγικής, τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα και τα ετήσια προγράμματα δράσης που αναφέρονται στο άρθρο 4 εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12, παράγραφος 2. Οι αποφάσεις που αφορούν ετήσια προγράμματα δράσης πρέπει να θεωρούνται αποφάσεις χρηματοδότησης για έργα και προγράμματα που ορίζονται στο εν λόγω ετήσιο πρόγραμμα δράσης.

Οι τροποποιήσεις των αποφάσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο εγκρίνονται βάσει της ίδιας διαδικασίας, εκτός κι αν οι τροποποιήσεις δεν υπερβαίνουν το 20 % του συνολικού ποσού που χορηγείται στα ετήσια προγράμματα δράσης ή δεν περιέχουν σημαντικές μεταβολές ως προς τη φύση των έργων ή των προγραμμάτων που περιέχονται στα ετήσια προγράμματα δράσης. Στην περίπτωση αυτή, οι τροποποιήσεις εγκρίνονται από την Επιτροπή, η οποία ενημερώνει την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1.

2. Οι αποφάσεις χρηματοδότησης για έργα και προγράμματα που δεν καλύπτονται από ετήσια προγράμματα δράσης αξίας ίσης ή ανώτερης των 5 εκατομμυρίων ευρώ εγκρίνονται μεμονωμένα σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 12, παράγραφος 2.

Οι τροποποιήσεις αυτών των αποφάσεων εγκρίνονται βάσει της ίδιας διαδικασίας, εκτός από την περίπτωση που οι τροποποιήσεις δεν υπερβαίνουν το 20 % των ποσών που χορηγούνται στα έργα και τα προγράμματα ή δεν περιέχουν σημαντικές αλλαγές των εν λόγω έργων και προγραμμάτων. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι τροποποιήσεις θα εγκρίνονται από την Επιτροπή, η οποία ενημερώνει την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1.

Οι αποφάσεις χρηματοδότησης για ποσό κάτω των 5 εκατομμυρίων ευρώ καθώς και οι τροποποιήσεις τους εγκρίνονται από την Επιτροπή, η οποία ενημερώνει την επιτροπή που συνιστάται βάσει του άρθρου 12, παράγραφος 1.

Άρθρο 12

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή, εφεξής καλούμενη «επιτροπή ΑΛΑ», που απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε 30 ημέρες.

3. Η επιτροπή συντάσσει τον εσωτερικό της κανονισμό.

4. Η επιτροπή δύναται να εξετάζει και κάθε άλλο θέμα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού που της υποβάλλει ο πρόεδρος της, κατόπιν αιτήσεως ή μη του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους, και ιδίως κάθε θέμα σχετικό με τον προγραμματισμό ή τη γενική εφαρμογή των μέτρων ή τη συγχρηματοδότηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ, ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

1. Για να εξασφαλιστεί η συνοχή, η αποτελεσματικότητα και η συμπληρωματικότητα της κοινοτικής συνεργασίας, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή οργανώνουν, ακόμη και επιτόπου, τακτικές και αμοιβαίες ανταλλαγές πληροφοριών σχετικά με τις ενέργειες που προτίθενται να υλοποιήσουν. Ειδικότερα, ενημερώνονται αμοιβαία για τη στρατηγική του προγράμματος, τους τομείς προτεραιότητας καθώς και τις αξιολογήσεις και την ήδη εφαρμοζόμενη όσο και τη μελλοντική συνεργασία τους.

2. Η Επιτροπή δύναται, από κοινού με τα κράτη μέλη, να αναλαμβάνει κάθε πρωτοβουλία που κρίνεται αναγκαία για να εξασφαλιστεί ο συντονισμός και η συνεργασία με τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τις οργανώσεις των Ηνωμένων Εθνών και άλλους χορηγούς.

3. Λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για να τονιστεί ο κοινοτικός χαρακτήρας των δραστηριοτήτων συνεργασίας που υλοποιούνται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 14

Κάθε χρόνο, η Επιτροπή υποβάλει ετήσια έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εξωτερική βοήθεια της Κοινότητας, όπου περιέχονται πληροφορίες για τις δράσεις που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 15

Η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να διασφαλίσει την αποτελεσματική και συνεχή παρακολούθηση της υλοποίησης των δραστηριοτήτων κοινοτικής συνεργασίας στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Κάθε πέντε έτη, η Επιτροπή υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης, μαζί με προτάσεις για το μέλλον του παρόντος κανονισμού και, εάν χρειάζεται, προτάσεις για την ενδεχόμενη τροποποίησή του.

Άρθρο 16

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 443/92 και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2130/2001 καταργούνται.

2. Στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2258/96, διαγράφονται οι λέξεις «οι χώρες της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας».

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 1 και 2 οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 443/92, (ΕΚ) αριθ. 2130/2001 και (ΕΚ) αριθ. 2258/96 εξακολουθούν να εφαρμόζονται σε έργα και προγράμματα για τα οποία έχουν αρχίσει, αλλά δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί κατά τη στιγμή της έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, οι διαδικασίες που οδηγούν στην απόφαση χρηματοδότησης της Επιτροπής.

4. Τα έγγραφα στρατηγικής, τα πολυετή ενδεικτικά προγράμματα, τα ετήσια προγράμματα δράσης και τα έργα που εγκρίνονται από την Επιτροπή δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 443/92 με την ευνοϊκή γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 15 του εν λόγω κανονισμού λογίζονται ότι έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 17

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Αφγανιστάν	Αργεντινή
Μπαχρέιν	Βολιβία
Μπαγκλαντές	Βραζιλία
Μπουτάν	Χιλή
Βιρμανία/Μιανμάρ	Κολομβία
Καμπότζη	Κόστα Ρίκα
Κίνα	Κούβα
Ανατολικό Τιμόρ	Ισημερινός
Ινδία	Σαλβαδόρ
Ινδονησία	Γουατεμάλα
Ιράν, Ισλαμική Δημοκρατία	Ονδούρα
Ιράκ	Μεξικό
Κορέα, Λαϊκή Δημοκρατία	Νικαράγουα
Λάος, Λαϊκή Δημοκρατία	Παναμάς
Μαλαισία	Παραγουάη
Μαλδίβες	Περου
Μονγκολία	Ουρουγουάη
Νεπάλ	Βενεζουέλα
Ομάν	
Πακιστάν	
Φιλιππίνες	
Σαουδική Αραβία	
Σρι Λάνκα	
Ταϊλάνδη	
Βιετνάμ	
Υεμένη	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μπρουνέι Νταρουσαλάμ
Κινεζικό Ταϊπέι
Χονγκ Κονγκ
Κορέα, Δημοκρατία της
Κουβέιτ
Ιαπωνία
Μακάο
Κατάρ
Σιγκαπούρη
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 963/2002 σχετικά με τον καθορισμό μεταβατικών διατάξεων όσον αφορά μέτρα αντιντάμπινγκ και μέτρα κατά των επιδοτήσεων που έχουν εγκριθεί δυνάμει των αποφάσεων αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ και αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής καθώς και τις εκκρεμούσες έρευνες, καταγγελίες και αιτήσεις αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων σύμφωνα με τις εν λόγω αποφάσεις

(2002/C 331 E/03)

COM(2002) 395 τελικό — 2002/0146(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 11 Ιουλίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (συνθήκη ΕΚΑΧ) εκπνέει στις 23 Ιουλίου 2002. Μετά την ημερομηνία αυτή, τα προϊόντα που καλύπτονταν από τη συνθήκη ΕΚΑΧ θα καλύπτονται από τη συνθήκη ΕΚ.

Η Επιτροπή έχει εκδώσει δύο βασικές αποφάσεις, και συγκεκριμένα την απόφαση αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ και την απόφαση αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ που διέπουν αντίστοιχα τις έρευνες αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων και τα μέτρα για τα προϊόντα ΕΚΑΧ.

Τα μέτρα που έχουν ληφθεί δυνάμει των δύο αυτών αποφάσεων θα ισχύουν έως τις 23 Ιουλίου, και ορισμένες καταγγελίες, αιτήσεις ή έρευνες θα εκκρεμούν.

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 963/2002 της 3ης Ιουνίου 2002 ⁽¹⁾ έχει ως στόχο να αποσαφηνίσει τη νομική κατάσταση των εν λόγω μέτρων, καταγγελιών ή ερευνών ορίζοντας ρητά ότι, μετά τις 23 Ιουλίου 2002, τα εν λόγω μέτρα, καταγγελίες ή έρευνες θα διέπονται από τις διατάξεις των βασικών κανονισμών αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων (κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 384/96 και (ΕΚ) αριθ. 2026/97 του Συμβουλίου) που έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 133 της συνθήκης ΕΚ.

Οι συνημμένοι πίνακες των παραρτημάτων του προαναφερθέντος κανονισμού περιέχουν όλα τα μέτρα αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων που ίσχυαν στις 16 Απριλίου 2002, ημερομηνία έγκρισης της πρότασης από την Επιτροπή.

Η συνημμένη πρόταση στοχεύει στο να ενημερώσει τους πίνακες αυτούς, ώστε να ληφθούν δεόντως υπόψη οι εξελίξεις που σημειώθηκαν μετά την 16η Απριλίου 2002, και κατά συνέπεια παρουσιάζει μία ενημερωμένη και διορθωμένη κατάσταση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 149 της 7.6.2002.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα («συνθήκη ΕΚΑΧ») εκπνέει στις 23 Ιουλίου 2002.
- (2) Από τις 24 Ιουλίου 2002, τα προϊόντα που καλύπτονται επί του παρόντος από τη συνθήκη ΕΚΑΧ θα υπόκεινται στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.
- (3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 963/2002 ⁽²⁾ του Συμβουλίου καθορίζει μεταβατικές διατάξεις όσον αφορά τα μέτρα αντιντάμπινγκ και τα μέτρα κατά των επιδοτήσεων που έχουν εγκριθεί δυνάμει των αποφάσεων αριθ. 2277/96/ΕΚΑΧ και αριθ. 1889/98/ΕΚΑΧ της Επιτροπής. Στα παραρτήματα του προαναφερθέντος κανονισμού περιέχονται όλα τα μέτρα αντιντάμπινγκ και κατά των επιδοτήσεων που ίσχυαν στις 16 Απριλίου 2002, τουτέστιν, την ημερομηνία έγκρισης της πρότασης από την Επιτροπή.

⁽¹⁾ COM(2002) 395 τελικό.

⁽²⁾ ΕΕ L 149 της 7.6.2002.

- (4) Εν τω μεταξύ, εγκρίθηκαν τροποποιήσεις όσον αφορά ορισμένα από τα μέτρα αυτά. Κατά συνέπεια, τα προαναφερθέντα παραρτήματα πρέπει να ενημερωθούν. Κρίνεται επομένως σκόπιμο να προβλεφθεί η τροποποίηση του κανονισμού ώστε να ενημερωθούν τα παραρτήματα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 963/2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 963/2002 τροποποιείται ως εξής:

1. Στον πίνακα του παραρτήματος I, το τμήμα «Πλατέα προϊόντα έλασης από σίδηρο ή από μη κραμματοποιημένο χάλυβα (ρόλοι θερμής έλασης) καταγωγής Ινδίας» αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

Προϊόν	Απόφαση αριθ.	Κωδικός ΣΟ (Κωδικός TARIC)	Καταγωγή	Κατασκευαστές (Πρόσθετος κωδικός Taric)	Ύψος του δασμού
Πλατέα προϊόντα έλασης από σίδηρο ή από μη κραμματοποιημένο χάλυβα (ρόλοι θερμής έλασης)	Απόφαση της Επιτροπής αριθ. 283/2000/ΕΚΑΧ της 4.2.2000 (ΕΕ L 31, 5.2.2000) (όπως διορθώθηκε με την απόφαση αριθ. 2009/2000/ΕΚΑΧ 22.9.2000) (ΕΕ L 240, 23.9.2000) όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση της Επιτροπής αριθ. 841/2002/ΕΚΑΧ, 21.5.2002 (ΕΕ L 134, 22.5.2002) και απόφαση της Επιτροπής αριθ. 1043/2002/ΕΚΑΧ 14.6.2002 (ΕΕ L 157 της 15.6.2002)	7208 10 00	Ινδία	Tata Iron & Steel Company Ltd. (A078)	0
		7208 25 00			
		7208 26 00			
		7208 27 00			
		7208 36 00			
		7208 37 10			
		7208 37 90			
		7208 38 10			
		7208 38 90			
		7208 39 10			
7208 39 90					
				Essar Steel Ltd. (A083/A076)	Ανάληψη υποχρέωσης/1,5 %
				Steel Authority of India Ltd. (A084/A077)	Ανάληψη υποχρέωσης/11,5 %
				Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270)	Ανάληψη υποχρέωσης/18,1 %
				Ispat Industries Ltd. (A204)	Ανάληψη υποχρέωσης/14 %
				Όλες οι άλλες εταιρείες (A999)	10,7 %

2. Στον πίνακα του παραρτήματος I, το τμήμα «Πλατέα προϊόντα θερμής έλασης μη κεκραμένων χαλύβων (λαμαρίνες quarto) καταγωγής Ρουμανίας» αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

Προϊόν	Απόφαση αριθ.	Κωδικός ΣΟ (Κωδικός TARIC)	Καταγωγή	Κατασκευαστές (Πρόσθετος κωδικός Taric)	Ύψος του δασμού
Πλατέα προϊόντα θερμής έλασης μη κεκραμένων χαλύβων (λαμαρίνες quarto)	Απόφαση αριθ. 1758/2000/ΕΚΑΧ 9.8.2000 (ΕΕ L 202, 10.8.2000) όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση της Επιτροπής αριθ. 979/2002/ΕΚΑΧ 3.6.2002 (ΕΕ L 150, 8.6.2002)	ex 7208 51 30	Ρουμανία	Sidex SA (069)	5,7 %
		(7208 51 30 10) ex 7208 51 50 (7208 51 50 10) ex 7208 51 91 (7208 51 91 10) ex 7208 51 99 (7208 51 99 10) ex 7208 52 91 (7208 52 91 10)			Όλες οι άλλες εταιρείες (A999)

3. Στον πίνακα του παραρτήματος II, το τμήμα «Πλατέα προϊόντα έλασης από σίδηρο ή από μη κραμματοποιημένο χάλυβα (ρόλοι θερμής έλασης) καταγωγής Ινδίας» αντικαθίσταται από τα ακόλουθα:

Προϊόν	Απόφαση αριθ.	Κωδικός ΣΟ (Κωδικός TARIC)	Καταγωγή	Κατασκευαστές (Πρόσθετος κωδικός Taric)	Ύψος του δασμού
Πλατέα προϊόντα έλασης από σίδηρο ή από μη κραμματοποιημένο χάλυβα (ρόλοι θερμής έλασης)	Απόφαση της Επιτροπής αριθ. 284/2000/ΕΚΑΧ 4.2.2000 (ΕΕ L 31, 5.2.2000) όπως διορθώθηκε με την απόφαση της Επιτροπής αριθ. 2071/2000/ΕΚΑΧ 29.9.2000 (ΕΕ L 246, 30.9.2000) όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την απόφαση της Επιτροπής αριθ. 842/2002/ΕΚΑΧ 21.5.2002 (ΕΕ L 134, 22.5.2002) και απόφαση της Επιτροπής αριθ. 1043/2002/ΕΚΑΧ 14.6.2002 (ΕΕ L 157, 15.6.2002)	7208 10 00	Ινδία	Essar Steel Ltd. (A083/A076)	Ανάληψη υποχρέωσης/4,9 %
		7208 25 00			
		7208 26 00			
		7208 27 00			
		7208 36 00			
		7208 37 10			
		7208 37 90			
		7208 38 10			
		7208 38 90			
		7208 39 10			
7208 39 90					
				The Steel Authority of India Ltd. (A084/A077)	Ανάληψη υποχρέωσης/12,3 %
				Tata Iron & Steel Company Ltd. (A075/A078)	Ανάληψη υποχρέωσης/6,2 %
				Ispat Industries Ltd. (A204)	Ανάληψη υποχρέωσης/9,8 %
				Jindal Vijayanagar Steel Ltd. (A270)	Ανάληψη υποχρέωσης/5,7 %
				Όλες οι άλλες εταιρείες (A999)	13,1 %

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 24 Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί τροποποίησης, υπέρ των βοηθών των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

(2002/C 331 E/04)

COM(2002) 405 τελικό — 2001/0137(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 16 Ιουλίου 2002)

1. Υπενθύμιση του ιστορικού

Για να ενισχύει τη νομική βεβαιότητα στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης των βοηθών των ευρωβουλευτών και να καθορίσει πιο εύκολα και χωρίς αμφισημίες τη νομοθεσία που εφαρμόζεται στο συγκεκριμένο αυτό είδος εργαζομένων που απασχολούνται από τους ευρωβουλευτές και έχουν καθήκον να επικουρούν τους τελευταίους στην άσκηση του αιρετού αξιώματός τους, η Επιτροπή έκρινε σωστό να προτείνει την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71, καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 574/72. Οι εν λόγω κανονισμοί συντονίζουν τα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών για την αποφυγή ορισμένων μειονεκτημάτων που μπορούν να προκύψουν από τις διαφορές ανάμεσα στα καθεστώτα των κρατών μελών και που μπορούν να προκληθούν όταν ένα πρόσωπο μετακινείται στο εσωτερικό της Κοινότητας. Ο συντονισμός αυτός καθορίζει κυρίως το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης είναι εφαρμοστέα.

Η Επιτροπή υπέβαλε την πρότασή της στις 25 Ιουνίου 2001⁽¹⁾. Οι τροποποιήσεις που προτείνονται επιτρέπουν στους βοηθούς των ευρωβουλευτών να ασκούν, όπως και οι επικουρικοί υπάλληλοι των κοινοτικών θεσμικών οργάνων, το δικαίωμα επιλογής όσον αφορά το καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης που θα εφαρμόζεται σε αυτούς

Στη σύνοδο ολομέλειας της 11ης Ιουνίου 2002 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε έκθεση που περιέχει 5 τροπολογίες για την τροποποίηση της πρότασης της Επιτροπής.

2. Εξέταση των τροπολογιών

Η Επιτροπή δέχεται να συμπεριλάβει στην τροποποιημένη πρότασή της την τροπολογία 3, ως έχει. Με την τροπολογία αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο προτείνει να προστεθεί στην αιτιολογική σκέψη 4 της πρότασης της Επιτροπής αναφορά στη δυνατότητα πρόσληψης από περισσότερους του ενός ευρωβουλευτές. Η Επιτροπή αποδέχεται την τροπολογία αυτή, διότι διευκρινίζει επωφελώς την κατηγορία των προσώπων που καλύπτονται από την πρόταση, χωρίς να χρειάζεται να τροποποιηθεί ο προτεινόμενος μηχανισμός.

Αντίθετα, η Επιτροπή δεν αποδέχεται τις άλλες τροπολογίες, δηλαδή τις 1, 2, 4 και 5.

Η τροπολογία 1 προτείνει να αντικατασταθεί στον τίτλο και στο κείμενο η φράση «βοηθοί των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου» με τη φράση «βοηθοί των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου». Η Επιτροπή απορρίπτει την εν λόγω τροπολογία διότι είναι περιττή, δεδομένου ότι ο ορισμός περιέχεται στην πρόταση της Επιτροπής (βλ. άρθρο 1α, σημείο 1) και αναφέρεται ήδη στο «μισθωτό που απασχολείται από ένα ή περισσότερα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου».

Η τροπολογία 2 προτείνει να προστεθεί μία αιτιολογική σκέψη 3α που να περιέχει μια συμπληρωματική αιτιολογία για το δικαίωμα επιλογής των βοηθών των βουλευτών που καλύπτονται από την εν λόγω πρόταση· αυτή είναι η χρηματοοικονομική πηγή (κοινοτικός προϋπολογισμός) της αμοιβής και των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. Η Επιτροπή απορρίπτει την τροπολογία αυτή, διότι το δικαίωμα επιλογής που παρέχεται δικαιολογείται από την ιδιαιτερότητα της σχέσης που είναι σχέση άμεση και υπαγωγής ανάμεσα στο βοηθό και τον (ή τους) βουλευτές και όχι επειδή οι αμοιβές και οι εισφορές της κοινωνικής ασφάλισης των βοηθών προέρχονται από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, γεγονός που ισχύει και για άλλες κατηγορίες βοηθών βουλευτών που δεν καλύπτονται από την πρόταση της Επιτροπής: οι μισθωτοί που προσλαμβάνονται μέσω τρίτου και οι ανεξάρτητοι εργαζόμενοι.

⁽¹⁾ COM(2001) 344 (EE C 270 E της 29.9.2001).

Η τροπολογία 4 θέλει να διευκρινίσει (στο άρθρο 1, σημείο κγ), ότι η πρόσληψη του βοηθού του βουλευτή μπορεί να γίνει για περίοδο μικρότερη από την περίοδο της θητείας του βουλευτή. Η Επιτροπή αρνείται την τροπολογία αυτή διότι η ιδέα αυτή περιέχεται ήδη στο κείμενο της Επιτροπής στο οποίο χρησιμοποιείται η φράση «... κατά τη διάρκεια της θητείας τους» και όχι «... όσο διαρκεί η θητεία τους». Συνεπώς η τροπολογία είναι περιττή.

Η τροπολογία 5 προτείνει να προστεθεί στο άρθρο 14 παράγραφος 4 του κανονισμού 574/72, η δυνατότητα οι βοηθοί των βουλευτών που έχουν επιλέξει τη γερμανική νομοθεσία να εξακολουθούν να υπάγονται στο σύστημα του Land στο οποίο διέμεναν τελευταία. Η Επιτροπή απορρίπτει την εν λόγω τροπολογία, διότι πιστεύει ότι δεν είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η καλή λειτουργία του δικαιώματος της επιλογής υπέρ του γερμανικού συστήματος. Πράγματι, οι διατάξεις που προβλέπονται για το επικουρικό προσωπικό στις οποίες βασίζεται η πρόταση της Επιτροπής, φαίνεται ότι ήδη εγγυώνται πλήρη κοινωνική προστασία με την αναφορά στην έδρα της γερμανικής κυβέρνησης.

3. Συμπέρασμα

Δυνάμει του άρθρου 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρόταση κανονισμού της σύμφωνα με τα ανωτέρω.

Πρόταση απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος για την αύξηση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για την προώθηση της διαπολιτισμικής κατανόησης μέσω της συνεργασίας με τρίτες χώρες (Erasmus World) (2004-2008)

(2002/C 331 E/05)

COM(2002) 401 τελικό — 2002/0165(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα πρόταση βασίζεται στο άρθρο 149 της Συνθήκης, όπου ορίζεται ότι: «Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τρίτες χώρες . . .» με σκοπό να συμβάλουν στην ανάπτυξη μιας ποιοτικής εκπαίδευσης στην Ευρώπη.

Η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί έχοντας υπόψη μια σειρά εξελίξεων. Πρώτον, τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στη Λισσαβόνα, στις 24 Μαρτίου 2000, όπου υπογραμμίζεται το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει, και πρέπει να ανταποκριθεί σε αυτές, σημαντικές αλλαγές που οφείλονται στην παγκοσμιοποίηση καθώς επίσης και τις προκλήσεις της νέας οικονομίας που βασίζεται στη γνώση.

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και αλληλεξάρτησης, η απάντηση των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στις αναδυόμενες ανάγκες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν μπορεί να περιορίζεται στα γεωγραφικά όρια της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή της ευρύτερης Ευρώπης.

Δεύτερον, οι Υπουργοί Παιδείας των κρατών μελών και οι Υπουργοί Παιδείας από δεκατέσσερις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, στη διακήρυξη της Μπολόνια (19 Ιουνίου 1999), επισημαίνουν ότι ο τομέας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη πρέπει να καταστεί ελκυστικός σε παγκόσμιο επίπεδο, αντίστοιχα με τα κύρια πολιτιστικά και επιστημονικά επιτεύγματα της Ευρώπης.

Οι Υπουργοί Παιδείας, στη συνεδρίαση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση που έγινε στην Πράγα στις 19 Μαΐου 2001, μεταξύ άλλων επεσήμαναν περαιτέρω την αναγκαιότητα αύξησης της ελκυστικότητας της Ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης για φοιτητές από την Ευρώπη και άλλα μέρη του κόσμου.

Επίσης, πρέπει να αξιοποιηθεί περαιτέρω το δυναμικό των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης για την ανάπτυξη μιας Ευρώπης της γνώσης, λαμβάνοντας υπόψη τις συνεργίες ανάμεσα στον Ευρωπαϊκό Χώρο Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης και στον Ευρωπαϊκό Χώρο Έρευνας.

Τρίτον, η παρούσα πρόταση συνεκτιμά τις πολιτικές εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο. Συγκεκριμένα, λαμβάνει υπόψη τα συμπεράσματα της συνόδου των Υπουργών Παιδείας της ομάδας των 8, που έγινε στο Τόκιο το Μάρτιο του 2000, στα οποία ενθαρρύνονται τα έθνη να συνεργαστούν περαιτέρω στην αναζήτηση απαντήσεων στις εκπαιδευτικές προκλήσεις που προκύπτουν. Επίσης, συνεκτιμούνται και τα συμπεράσματα της συνόδου κορυφής της ομάδας των 8 στο Καναπασκίς τον Ιούνιο του 2002, όπου θεσπίστηκε η Νέα Εταιρική Σχέση για την Ανάπτυξη της Αφρικής. Η πρόταση συνεκτιμά επίσης πολιτικές που θεσπίζονται από σημαντικούς συντελεστές σε διεθνές επίπεδο, όσον αφορά την παγκοσμιοποίηση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και η Αυστραλία.

Η πρόταση αποτελεί συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία εκδόθηκε στις 18 Ιουλίου 2001 [COM(2001) 385].

Όπως και στην ανακοίνωση, η πρόταση βασίζεται, μεταξύ άλλων, στα αποτελέσματα της μελέτης που έγινε από την Ένωση Ακαδημαϊκής Συνεργασίας (Academic Cooperation Association) με τίτλο «Η παγκοσμιοποίηση της εκπαίδευσης και κατάρτισης: Συστάσεις για μια περιεκτική απάντηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση» (1), στο διάστημα Φεβρουαρίου — Μαΐου 2000.

(1) Δρ. Sybille Reicherts, Bernd Wächter, <http://europa.eu.int/comm/education/ec-usa/usa.html>

Η πρόταση βασίζεται στις δημόσιες συζητήσεις που έχουν γίνει και στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Διαπιστώνεται ευρεία αποδοχή της ανάλυσης που περιέχεται στις ανακοινώσεις, όσον αφορά τους στόχους που πρέπει να επιδιώξει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα στο πλαίσιο της συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αλλά και σε ό,τι αφορά την ανάγκη ενός νέου κοινοτικού μηχανισμού για την επίτευξη αυτών των στόχων.

Η παρούσα πρόταση πρέπει επίσης να εξεταστεί έχοντας υπόψη την πρόσφατη ανακοίνωση της Επιτροπής «Ένα όραμα για την Ευρωπαϊκή Ένωση»⁽¹⁾, την αρχική και συνολική συμβολή της Επιτροπής στη δημόσια συζήτηση για το μέλλον της Ευρώπης, στην οποία η εκπαίδευση εντοπίζεται μεταξύ των πολιτικών που ενθαρρύνουν την ανταγωνιστικότητα των οικονομιών και των επιχειρήσεών μας και πρέπει να αναπτυχθούν ώστε να ενισχυθεί η Ευρώπη της γνώσης.

Παράλληλα με τις θεσμικές συζητήσεις, η Επιτροπή διοργάνωσε μια σειρά διμερών επαφών με μια σειρά κύριων οργανισμών που συμμετέχουν ενεργά σε διεθνείς εκπαιδευτικές δραστηριότητες στα κράτη μέλη (Βρετανικό Συμβούλιο, DAAD, EduFrance και ACA). Σκοπός αυτών των επαφών ήταν να συζητηθεί και να δοκιμαστεί η εγκυρότητα συγκεκριμένων γραμμών δράσης που προτείνονται στην ανακοίνωση (όπως η ενδεχόμενη μορφή μιας ευρωπαϊκής προσφοράς τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και οι τρόποι προώθησης σε παγκόσμιο επίπεδο της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης). Οι συζητήσεις αυτές βοήθησαν στην επιλογή των μέτρων που περιέχονται στην πρόταση.

Υπό το πρίσμα των προαναφερθέντων, η Επιτροπή συνέταξε έγγραφο εργασίας, στο οποίο, βάσει των στόχων που έχουν ήδη καθοριστεί, περιγράφονται λεπτομερώς οι μηχανισμοί υλοποίησης και οι μέθοδοι μέσω των οποίων θα επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι. Το έγγραφο υποβλήθηκε σε ένα πάνελ εξωτερικών εμπειρογνομόνων υψηλού επιπέδου, το οποίο ενέκρινε την προσέγγιση και έδωσε πολύτιμες συμβουλές σε συγκεκριμένες πτυχές του προτεινόμενου μηχανισμού υλοποίησης.

Τέλος, η προετοιμασία της παρούσας πρωτοβουλίας έγινε στο πλαίσιο της νέας ώθησης που έδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο διάλογο μεταξύ των πολιτών και των πολιτισμών, περιλαμβάνοντας αυτό το θέμα στις κύριες πολιτικές της προτεραιότητες, καθώς και στην αναγνώριση της δυναμικής που μπορεί να προσφέρει η συνεργασία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για την προώθηση της κατανόησης και της ανοχής.

2. ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση διέπεται από το φαινόμενο της αυξανόμενης διεθνοποίησης⁽²⁾, στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης⁽³⁾. Στην τρίτη παράγραφο του άρθρου 149 της Συνθήκης ορίζεται ότι «Η Κοινότητα και τα κράτη μέλη ευνοούν τη συνεργασία με τρίτες χώρες...», με σκοπό να συμβάλουν στην ανάπτυξη μιας ποιοτικής εκπαίδευσης στην Ευρώπη. Αναπτύσσοντας τα συστήματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που διαθέτει, η Κοινότητα πρέπει να προετοιμάσει τους πολίτες και το εργατικό της δυναμικό για ένα παγκόσμιο περιβάλλον, συμπεριλαμβάνοντας σε αυτά με τρόπο κατάλληλο και αποτελεσματικό τη διεθνή διάσταση.

Τα κοινοτικά προγράμματα για την εκπαίδευση και ιδιαίτερα το Erasmus, διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην ώθηση της ικανότητας διεθνούς συνεργασίας των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Ωστόσο, τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα που απέκτησαν τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια από τη συμμετοχή τους στο Erasmus, όπως η εμπειρία σε θέματα αναγνώρισης περιόδων σπουδών στο εξωτερικό, η αμοιβαία διαφάνεια πολύ διαφορετικών εκπαιδευτικών συστημάτων, η κινητικότητα διδακτικού προσωπικού και η ανάπτυξη κοινού προγράμματος σπουδών, δεν έχουν ακόμη αξιοποιηθεί πλήρως.

(1) COM(2002) 247 τελικό, 22.5.2002.

(2) «Η διαδικασία συστηματικής ενσωμάτωσης μιας διεθνούς διάστασης στη διδασκαλία, την έρευνα και τη λειτουργία του ως δημόσιας υπηρεσίας, ενός ιδρύματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης», Wächter, 1999.

(3) Οι δυναμικές αλλαγές στο οικονομικό, πολιτικό και πολιτιστικό περιβάλλον που επιφέρουν ο παγκόσμιος ανταγωνισμός, η ολοκλήρωση των αγορών, η αυξανόμενη πυκνότητα των δικτύων επικοινωνίας, οι ροές πληροφοριών και η κινητικότητα, (Van Damme, 1999).

Παρ' ό,τι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εστιάζει συγκεκριμένα στις ανάγκες των ευρωπαίων πολιτών και των ευρωπαϊκών συστημάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, είναι σαφές ότι υπάρχει παρόμοια ευαισθησία σε όλο τον κόσμο, όσον αφορά τις προκλήσεις που θέτει η παγκοσμιοποίηση. Ο αριθμός των ελεύθερα μετακινούμενων φοιτητών που αναζητούν σήμερα διεθνή εκπαίδευση είναι μεγαλύτερος από ποτέ ⁽¹⁾. Τα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα της Ευρώπης μπορούν να αξιοποιηθούν για την αντιμετώπιση των αναγκών των φοιτητών από τρίτες χώρες που αναζητούν εξειδικευμένες ή προχωρημένες σπουδές, που δεν είναι διαθέσιμες στη χώρα τους.

Σήμερα, η πλειοψηφία των φοιτητών που συμμετέχουν σε διεθνείς ανταλλαγές μεταβαίνουν κυρίως στις ΗΠΑ [547 867 ξένοι φοιτητές το 2000-2001 ⁽²⁾]. Στην Ευρώπη υπάρχει μια σαφώς άνιση κατανομή στη ροή ξένων φοιτητών: πάνω από τα ¾ των περίπου 400 000 φοιτητών από μη ευρωπαϊκές χώρες που σπουδάζουν στην ΕΚ μεταβαίνουν στο Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γαλλία και τη Γερμανία ⁽³⁾. Τα ευρωπαϊκά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης δεν έχουν καταφέρει έως σήμερα να συνδυάσουν τα πλεονεκτήματα, την εκπαιδευτική ποικιλότητα και την ευρεία εμπειρία δικτύωσης ώστε να προσφέρουν κύκλους σπουδών μοναδικούς στην Ευρώπη και παγκόσμιου κύρους, που θα επέτρεπαν τη μεγιστοποίηση των οφελών από τη διεθνή κινητικότητα και παράλληλα την πιο ομοιόμορφη κατανομή της στην ΕΚ και στις χώρες εταίρους.

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην ενίσχυση της καινοτομίας, της οικονομικής ανάπτυξης, της ανάπτυξης της απασχόλησης και της παραγωγικότητας. Η θετική επίδραση που μπορεί να ασκήσει ενισχύεται περαιτέρω εάν προσφέρει πρόσβαση στην αγορά εργασίας για ανθρώπινο δυναμικό με υψηλή ειδικευση και κινητικότητα.

Για να μπορέσει η ευρωπαϊκή τριτοβάθμια εκπαίδευση να παραμείνει στο επίκεντρο των εξελίξεων, τα ιδρύματα πρέπει να επιδιώξουν τη συνεργασία με ιδρύματα από τρίτες χώρες που έχουν επιτύχει ένα επίπεδο ανάπτυξης συγκρίσιμο με αυτό των ιδρυμάτων της ΕΚ. Πολλές τρίτες χώρες κρίνουν ότι θα έχουν οφέλη από μια συνεργασία με ευρωπαϊκά ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ειδικά στο πλαίσιο πολυμερών δικτύων στα οποία θα συμμετέχουν ιδρύματα από περισσότερα από ένα κράτη μέλη. Η συνεργασία αυτή αυξάνει την αξία των διμερών εκπαιδευτικών συμφωνιών με μεμονωμένα κράτη μέλη. Αυτός είναι ο λόγος που σχεδόν σε όλες τις συμφωνίες μεταξύ ΕΚ και τρίτων χωρών η εκπαίδευση αναφέρεται ως ένας τομέας ενδεχόμενης συνεργασίας. Επιθυμία κάθε χώρας είναι οι πολίτες της που διαθέτουν υψηλό επίπεδο εκπαίδευσης να έχουν διεθνή εμπειρία.

Το κύρος της Ευρώπης ως κέντρο αριστείας στον τομέα της μάθησης δεν εκτιμάται ή δεν κατανοείται πάντοτε από πανεπιστήμια τρίτων χωρών, αλλά ούτε και από φοιτητές που αναζητούν εκπαίδευση στο εξωτερικό. Ένας από τους λόγους γι αυτό είναι η έλλειψη μιας Ευρωπαϊκής ταυτότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ένας άλλος λόγος είναι η έλλειψη διαφάνειας όσον αφορά τις διαδικασίες διασφάλισης της ποιότητας. Η βελτίωση της ελκυστικότητας των πανεπιστημίων μας απαιτεί διασφάλιση της ποιότητας που θα είναι κατανοητή σε όλο τον κόσμο.

Από μια άλλη άποψη, η πολιτική και εμπορική επιτυχία της Ευρώπης στον κόσμο εξαρτάται από την καλύτερη κατανόηση και τους στενότερους δεσμούς που θα έχουν με την Ευρώπη οι μελλοντικοί υπεύθυνοι για τη λήψη των αποφάσεων στις τρίτες χώρες.

Μετά το τέλος του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, ο γερουσιαστής των ΗΠΑ J. William Fulbright αντελήφθη τη σπουδαιότητα των ακαδημαϊκών ανταλλαγών ως μέσο βελτίωσης της αμοιβαίας κατανόησης μεταξύ των ανθρώπων. Πενήντα χρόνια αργότερα έγινε σαφής η αξία του προγράμματος Fulbright, ως βασικού προγράμματος των ΗΠΑ για τη διεθνή εκπαίδευση και το διαπολιτισμικό διάλογο. Το πρόγραμμα Fulbright συνέβαλε επίσης σημαντικά στην ενίσχυση της ελκυστικότητας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις ΗΠΑ για φοιτητές και ακαδημαϊκούς από όλο τον κόσμο. Επίσης, βοήθησε στη βελτίωση της ποιότητας της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις ΗΠΑ και ενεδόρυνε τα αμερικανικά πανεπιστήμια στην ανάπτυξη καλύτερων και πιο οργανωμένων υπηρεσιών με διεθνή απήχηση, έτσι ώστε να γίνουν πιο ελκυστικά σε ξένους φοιτητές.

⁽¹⁾ Ο αριθμός των ξένων φοιτητών στις χώρες του ΟΟΣΑ ήταν 1,41 εκατ. το 1999 και 1,3 εκατ. το 1998 (πηγή: OECD Trade in Educational Services: Trends and Emerging Issues, Kurt Larsen, John P. Martin και Rosemary Morris, Μάιος 2002 αναθ. έκδοση). Το 2000-2001 υπήρχαν στις ΗΠΑ 547 867 ξένοι φοιτητές· αυτός ο αριθμός παρουσιάζει μια αύξηση της τάξης του 6,4 %, σε σύγκριση με το προηγούμενο ακαδημαϊκό έτος. Αυτή η ετήσια αύξηση είναι η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί από το 1980.

⁽²⁾ Πηγή: Opendoors (<http://www.opendoorsweb.org/>).

⁽³⁾ Πηγή: Unesco Statistical Yearbook 1998, κεφάλαιο 3.14: «Education at the third level: foreign students by country of origin, in the 50 major host countries».

Πολλά από τα θέματα που ανακύπτουν από τη διεθνοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μπορούν να αντιμετωπιστούν καλύτερα σε εθνικό επίπεδο (ενθάρρυνση θετικών μέτρων διεθνοποίησης στα πανεπιστήμια, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης υπηρεσιών για φοιτητές, ενέργειες προβολής, προγράμματα σπουδών με διεθνή προσανατολισμό κ.α.) ή σε διακυβερνητικό επίπεδο (σύγκλιση της δομής σπουδών, μεγαλύτερη διαφάνεια των μηχανισμών διασφάλισης της ποιότητας). Ορισμένα θέματα μπορούν να αντιμετωπιστούν στο πλαίσιο των υφιστάμενων κοινοτικών προγραμμάτων και δράσεων (όπως το Socrates και το Erasmus) ή μέσω νέων μηχανισμών, πέραν της παρούσας πρότασης (όπως θέματα που αφορούν τις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας σε υπηκόους τρίτης χώρας για λόγους σπουδών).

Σκοπός της παρούσας πρότασης είναι να συμπληρώσει τις προσπάθειες σε εθνικό και διακυβερνητικό επίπεδο και να δώσει αποτελέσματα σε τομείς που απαιτείται συγκεκριμένη δράση. Από την ανάλυση που προηγήθηκε, διαπιστώνεται ότι η παρέμβαση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας μπορεί να είναι αποτελεσματική για την αντιμετώπιση και την επίλυση:

- των δυσκολιών όσον αφορά την αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων στην ανάπτυξη ελκυστικών προσφορών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ειδικά σε μεταπτυχιακό επίπεδο τόσο στην εκπαίδευση όσο και στην έρευνα, παρέχοντας υποστήριξη για την ανάπτυξη συνεργασιών μεταξύ των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων στον τομέα αυτό·
- της έλλειψης μιας ευδιάκριτης ευρωπαϊκής ταυτότητας για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, με την παροχή υποστήριξης για την ανάπτυξη ενός ευρωπαϊκού προφίλ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση·
- της απουσίας «προϊόντων προβολής», όπως η χορήγηση διπλού τίτλου σπουδών σε μεταπτυχιακό επίπεδο, παρά τη μακρόχρονη παράδοση πολυμερούς δικτύωσης και συνεργασίας, με τη δημιουργία ενός κοινοτικού σήματος για κοινούς και υψηλής ποιότητας κύκλους μεταπτυχιακών σπουδών·
- της αυξανόμενης άνιση κατανομής στην εισροή φοιτητών από τρίτες χώρες, οι οποίοι μεταβαίνουν κυρίως σε ένα μικρό αριθμό κρατών μελών, με την ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από αυτά και άλλα κράτη μέλη και με τη θέσπιση ενός συστήματος υποτροφιών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
- της τάσης που υπάρχει μεταξύ των καλύτερων μεταπτυχιακών φοιτητών και ακαδημαϊκών να μεταβαίνουν στις ΗΠΑ προς αναζήτηση διεθνούς εκπαίδευσης και εμπειριών· του κινδύνου που υπάρχει για την πολιτική και οικονομική επιτυχία της Ευρώπης, λόγω της έλλειψης κατανόησης και δεσμών με την Ευρώπη από πλευράς μελλοντικών αρμόδιων για τη λήψη αποφάσεων σε τρίτες χώρες· και του κινδύνου απώλειας συγκριτικών πλεονεκτημάτων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση λόγω της μείωσης της ελκυστικότητας για εξαιρετικούς μεταπτυχιακούς φοιτητές, με τη θέσπιση ενός συστήματος υποτροφιών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που θα στοχεύει στο να προσελκύσει τους καλύτερους και τους ικανότερους μεταξύ των μεταπτυχιακών φοιτητών από τρίτες χώρες, οι οποίοι αναζητούν διεθνή εκπαίδευση·
- του κινδύνου διεύρυνσης του χάσματος στη διαπολιτισμική κατανόηση μεταξύ ευρωπαϊκών και άλλων πολιτισμών, με την προώθηση ανταλλαγών φοιτητών και ακαδημαϊκών ανάμεσα στην Ευρώπη και τον υπόλοιπο κόσμο·
- της ανεπαρκούς ανάπτυξης διαρθρωτικών συστημάτων για τη δημιουργία επαφών μεταξύ ευρωπαϊκών δικτύων και εξαιρετων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων σε τρίτες χώρες και για τη συμπερίληψη της κινητικότητας ευρωπαίων φοιτητών και ακαδημαϊκών στα ευρωπαϊκά προγράμματα σπουδών, με την υποστήριξη της διαρθρωτικής συνεργασίας ανάμεσα σε ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη και σε τρίτες χώρες·
- της απουσίας συντονισμένης δράσης σε κοινοτικό επίπεδο για την ενίσχυση της ελκυστικότητας της Ευρώπης, όπως και για τη δημιουργία μηχανισμών που θα εξασφαλίζουν τη διεθνή συνεργασία στον τομέα της διασφάλισης της ποιότητας και των υπηρεσιών για φοιτητές· των κινδύνων που απειλούν τους φοιτητές ως καταναλωτές προϊόντων διεθνούς κινητικότητας, με την ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ οργανισμών που είναι αρμόδιοι ή δραστηριοποιούνται σε αυτούς τους τομείς.

Η μη παρέμβαση της Κοινότητας θα έχει ως αποτέλεσμα, μακροπρόθεσμα, τη διατήρηση και ενδεχομένως την επιδείνωση αυτών των προβλημάτων.

3. ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

3.1. Γενικοί στόχοι

Γενικός στόχος του προγράμματος είναι να συμβάλει στην ποιοτική εκπαίδευση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίως με την ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες. Ο μακροπρόθεσμος στόχος που επιδιώκεται από την παρούσα πρόταση είναι: Πρώτον, η καλύτερη προετοιμασία των πολιτών στην Ευρώπη αλλά και στις τρίτες χώρες για να ζήσουν και να εργαστούν σε μια παγκόσμια κοινωνία που θα βασίζεται στη γνώση. Δεύτερον, η διασφάλιση της θέσης της Ευρώπης ως πόλου αριστείας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και, επομένως, η βελτίωση της ελκυστικότητας της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε όλο τον κόσμο. Τρίτον, με την ανταλλαγή ατόμων και τη διαρθρωτική συνεργασία που θα επικεντρώνεται σε νέους που έχουν τη δυναμική να αναλάβουν στο μέλλον ηγετικό ρόλο στην οικονομία και την κοινωνία, η πρόταση επιδιώκει τη βελτίωση της αμοιβαίας κατανόησης μεταξύ των ανθρώπων και των πολιτισμών, συμβάλλοντας έτσι στην παγκόσμια ειρήνη και τη σταθερότητα και στην καθιέρωση της Ευρώπης ως κύριου συντελεστή στη διεθνή σκηνή. Για την επίτευξη αυτών των στόχων, η Κοινότητα θα επιδιώξει επίσης τη βελτίωση των δεσμών μεταξύ των ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της βιομηχανίας.

3.2. Ειδικοί στόχοι

Για την επίτευξη αυτών των γενικών στόχων, η άμεση και βραχυπρόθεσμη συμβολή του προγράμματος μπορεί να συνοψιστεί στα εξής:

- Ανάπτυξη μιας διακριτής ευρωπαϊκής προσφοράς στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία θα είναι ελκυστική τόσο εντός όσο και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Βελτίωση του προφίλ, της προβολής και της προσβασιμότητας της ευρωπαϊκής εκπαίδευσης.
- Προσέλκυση του ενδιαφέροντος πτυχιούχων και ακαδημαϊκών με υψηλό επίπεδο ειδίκευσης από όλο τον κόσμο στην απόκτηση ευρωπαϊκών τυπικών προσόντων ή/και εμπειρίας και παροχή περισσότερων και συγκεκριμένων δυνατοτήτων.
- Μεγαλύτερη διάρθρωση της συνεργασίας ανάμεσα σε ιδρύματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών και μεγαλύτερη κινητικότητα από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο πλαίσιο ευρωπαϊκών προγραμμάτων σπουδών.

3.3. Επιχειρησιακοί στόχοι

Η Κοινότητα, με τη δημοσίευση προσκλήσεων υποβολής προτάσεων στο πλαίσιο του προγράμματος, θα παράσχει οικονομική υποστήριξη με σκοπό να δημιουργηθούν:

- Προγράμματα μάστερ της ΕΕ, με τη συμμετοχή τουλάχιστον τριών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τρία διαφορετικά κράτη μέλη, που θα παρέχουν τη δυνατότητα απόκτησης δύο ή περισσότερων τίτλων σπουδών (η επιλογή των κύκλων σπουδών θα γίνεται για πενταετή περίοδο και θα υπόκειται σε μια ετήσια απλοποιημένη διαδικασία ανανέωσης βάσει εκθέσεων προόδου).

Η επικέντρωση στο μεταπτυχιακό επίπεδο έγινε για επιχειρησιακούς λόγους, με βάση το ακόλουθο σκεπτικό:

- α) Παράγοντες όπως, μεταξύ άλλων, η διάρθρωση των σπουδών, η σύνθετη φύση των προγραμμάτων σπουδών και η χρήση της γλώσσας· οι βασικές σπουδές, σε αντίθεση με τις μεταπτυχιακές, θα παρείχαν μικρότερη δυνατότητα ανάπτυξης «προϊόντων προβολής», όπως π.χ. ευρωπαϊκά κοινά προγράμματα που θα επιτρέπουν την απόκτηση διπλού τίτλου σπουδών.
- β) Η Κοινότητα δεν θα μπορούσε να υποστηρίξει σημαντικό αριθμό φοιτητών από τρίτες χώρες για μια τριετή έως εξαετή περίοδο βασικών σπουδών, ενώ η διάρκεια των μεταπτυχιακών σπουδών επιτρέπει την ανάπτυξη μιας έντονης διεθνούς διάστασης και απήχησης, συμπεριλαμβανομένης της κινητικότητας φοιτητών με την υποστήριξη της Κοινότητας.

- γ) Η προστιθέμενη αξία της κοινοτικής παρέμβασης μπορεί να μεγιστοποιηθεί σε μεταπτυχιακό επίπεδο (μάστερ), αφού μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της διάρθρωσης σπουδών που προκρίνεται από τη διαδικασία της Μπολόνια και της Πράγας, κύριο στοιχείο της οποίας είναι η θέσπιση ενός πρώτου τίτλου σπουδών, ενός μεταπτυχιακού τίτλου (μάστερ) και ενός διδακτορικού κύκλου σπουδών.
- δ) Η διεθνής κινητικότητα είναι αναλογικά μεγαλύτερη σε μεταπτυχιακό επίπεδο (μάστερ), σε σχέση με το επίπεδο βασικών σπουδών.
- ε) Πρακτικά, η εργασία με φοιτητές σε μεταπτυχιακό επίπεδο παρέχει μια ασφάλεια επιτυχίας, αφού ο σπουδαστής έχει αποδείξει τις ικανότητές του/της κατά τη διάρκεια των βασικών σπουδών.
- Υποτροφίες για πτυχιούχους τρίτων χωρών, για την εγγραφή τους σε περίοδο πλήρων σπουδών (κατά μέσο όρο διάρκειας 15 μηνών) σε προγράμματα μάστερ της ΕΕ.
- Υποτροφίες για επισκέπτες ακαδημαϊκούς από τρίτες χώρες, με σκοπό τη διδασκαλία και την εκτέλεση επιστημονικών καθηκόντων (μέσος όρος διάρκειας 3 μήνες), σε σύνδεση με προγράμματα μάστερ της ΕΕ.
- Συμπράξεις (διάρκειας έως τρία χρόνια) ανάμεσα σε προγράμματα μάστερ της ΕΕ και ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τρίτων χωρών, συμπεριλαμβανομένης της μετακίνησης προς το εξωτερικό φοιτητών και διδακτικού προσωπικού από την ΕΕ.
- Μελέτες, συνέδρια, σεμινάρια, δημοσιεύσεις, κοινή ανάπτυξη εμπορικών ενεργειών, κοινή ανάπτυξη διαδικτυακών και άλλων εργαλείων για την υποστήριξη της διεθνούς εκπαίδευσης και της κινητικότητας των φοιτητών.

4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Οι γενικοί και ειδικοί στόχοι του προγράμματος θα επιτευχθούν μέσω των ακόλουθων δράσεων:

- A. Προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- B. Υποτροφίες
- Γ. Συμπράξεις με ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τρίτων χωρών
- Δ. Αύξηση της ελκυστικότητας
- E. Μέτρα υποστήριξης

Το πρόγραμμα πρέπει να ειδικευτεί ως μηχανισμός της εσωτερικής πολιτικής και ως εκ τούτου οι προαναφερθείσες δράσεις θα χρηματοδοτηθούν από το κεφάλαιο 3 του κοινοτικού προϋπολογισμού.

4.1. Προγράμματα μάστερ της ΕΕ

Σκοπός αυτής της δράσης είναι ο εντοπισμός και η διάκριση (μέσω ενός ευρωπαϊκού σήματος) ευρωπαϊκών μεταπτυχιακών κύκλων σπουδών (μάστερ), με σκοπό να αυξηθεί η ελκυστικότητα και η προβολή της ευρωπαϊκής εκπαίδευσης και να ενθαρρυνθούν τα ευρωπαϊκά πανεπιστήμια να αξιοποιήσουν από κοινού τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα. Αν και ο μεσοπρόθεσμος και μακροπρόθεσμος στόχος του προγράμματος είναι σαφώς να ενθαρρυνθεί η δημιουργία νέων μεταπτυχιακών κύκλων σπουδών, η δράση αυτή, στις αρχικές της φάσεις, θα είναι ανοιχτή σε υφιστάμενα αλλά και σε νέα δίκτυα που δημιουργούνται για τους σκοπούς του προγράμματος.

Για τους σκοπούς του παρόντος προγράμματος, τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ:

- α) θα περιλαμβάνουν, κατά κανόνα, τουλάχιστον τρία ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τρία διαφορετικά κράτη μέλη·

- β) θα εφαρμόζουν ένα πρόγραμμα σπουδών το οποίο θα περιλαμβάνει περίοδο σπουδών σε τουλάχιστον δύο από τα τρία ιδρύματα που αναφέρονται στο σημείο α) προηγουμένως·
- γ) θα διαθέτουν εσωτερικές διαδικασίες για την αναγνώριση περιόδων σπουδών που έχουν ολοκληρωθεί σε ιδρύματα εταίρους, σύμφωνα με το ευρωπαϊκό σύστημα μεταφοράς ακαδημαϊκών μονάδων·
- δ) θα καταλήγουν στη χορήγηση διπλών ή πολλαπλών, αναγνωρισμένων ή διαπιστευμένων τίτλων σπουδών από τα συμμετέχοντα ιδρύματα·
- ε) θα διατηρούν έναν ελάχιστο αριθμό θέσεων για την υποδοχή φοιτητών από τρίτες χώρες στους οποίους χορηγείται οικονομική υποστήριξη στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος·
- στ) θα διαθέτουν διαφανείς προϋποθέσεις εισαγωγής, οι οποίες, μεταξύ άλλων, θα συνεκτιμούν θέματα που αφορούν το φύλο και την ίση μεταχείριση·
- ζ) θα δεσμεύονται για την τήρηση των κανόνων όσον αφορά τη διαδικασία επιλογής των υποτρόφων (φοιτητών και ακαδημαϊκών)·
- η) θα διαθέτουν κατάλληλες ρυθμίσεις για τη διευκόλυνση της πρόσβασης και τη φιλοξενία φοιτητών από τρίτες χώρες (υπηρεσίες ενημέρωσης, στέγασης κ.α.)·
- θ) θα μεριμνούν, ανάλογα με την περίπτωση, για τη γλωσσική προετοιμασία και υποστήριξη του σπουδαστή.

Στους ευρωπαϊκούς μεταπτυχιακούς κύκλους σπουδών θα απονεμηθεί, ύστερα από αυστηρή διαδικασία επιλογής, το προστατευόμενο σήμα «Προγράμματα μάστερ της ΕΕ»⁽¹⁾.

Πρέπει να σημειωθεί ότι σήμερα, στα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα, η λέξη «μάστερ» χρησιμοποιείται για σπουδές και προγράμματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, των οποίων η δομή και η σχέση με την επίσημη δομή σπουδών διαφέρει σημαντικά από χώρα σε χώρα. Κατά την επιλογή των προγραμμάτων μάστερ της ΕΕ, το πρόγραμμα πρέπει να αναγνωρίζει και να αντικατοπτρίζει αυτήν την ποικιλότητα. Ωστόσο, το πρόγραμμα πρέπει να προωθήσει μια μεγαλύτερη σύγκλιση και διαφάνεια στις δομές των μεταπτυχιακών τίτλων, στο πνεύμα της διαδικασίας της Μπολόνια και της Πράγας⁽²⁾.

Τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ θα παρέχονται εντός της επικράτειας των κρατών μελών της ΕΕ και στις χώρες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα (ΕΟΧ, χώρες ΕΖΕΣ και υποψήφιες προς ένταξη στην ΕΕ χώρες, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των πράξεων που διέπουν τις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τις χώρες αυτές). Δεν θα υπάρχουν όροι για τη γλώσσα ή τις γλώσσες στις οποίες θα διεξάγονται οι σπουδές.

Η επιλογή των μεταπτυχιακών κύκλων σπουδών θα διεξάγεται από ένα υψηλού επιπέδου συμβούλιο επιλογής, στο οποίο θα προεδρεύει η Επιτροπή. Το συμβούλιο επιλογής θα μεριμνά ώστε να επιλέγονται μόνο κύκλοι σπουδών που θα ανταποκρίνονται σε υψηλότερα ακαδημαϊκά πρότυπα και θα τηρούν αυστηρά τις αρχές και τα κριτήρια που καθορίζονται για του σκοπούς του προγράμματος. Στο πλαίσιο αυτό, η διαδικασία επιλογής μπορεί να περιλαμβάνει τη διαβούλευση με φορείς διαπίστευσης ή/και αρμόδιες εθνικές αρχές. Παρ' ό,τι το πρωταρχικό κριτήριο επιλογής θα είναι η ποιότητα, η Επιτροπή θα επιδιώξει την εξασφάλιση μιας γεωγραφικά ισόρροπης εκπροσώπησης των κρατών μελών στα προγράμματα μάστερ της ΕΕ. Η επιλογή των προγραμμάτων μάστερ της ΕΕ θα λάβει υπόψη της την ύπαρξη πόλων πανεπιστημιακής αριστείας σε λιγότερο αναπτυγμένες περιφέρειες της ΕΕ, με σκοπό την ενίσχυση της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτιστικής επίδρασης των πανεπιστημίων σε αυτές τις περιφέρειες.

Για την εξασφάλιση συνέχειας και σταθερότητας στο σύστημα, τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ θα επιλέγονται για μια πενταετή περίοδο (που θα υπόκειται σε μια ετήσια απλοποιημένη διαδικασία ανανέωσης βάσει εκθέσεων προόδου). Στην περίοδο αυτή μπορεί να περιλαμβάνονται προπαρασκευαστικές δραστηριότητες διάρκειας ενός έτους, πριν από την έναρξη του κύκλου σπουδών. Η χρηματοδότηση θα υπόκειται σε ετήσια διαδικασία ανανέωσης, όμως με την ολοκλήρωση του πρώτου έτους μετά την επιλογή πρέπει να γίνεται σαφής η πρόθεση συνέχειας με ανάλογη δέσμευση. Υπολογίζεται ότι κάθε χρόνο θα επιλέγονται 20 νέα προγράμματα μάστερ της ΕΕ.

(1) Η δράση Jean Monnet προσφέρει ένα καλό παράδειγμα για τη χορήγηση ενός παρόμοιου σήματος και την εφαρμογή μιας αυστηρής διαδικασίας επιλογής.

(2) Στο μέτρο του δυνατού, το πρόγραμμα πλαίσιο θα βασιστεί στην πρωτοβουλία «ευρωπαϊκά μάστερ» (European Masters) που θα δοκιμαστεί κατά τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους 2002-2003 στο πλαίσιο του Socrates-Erasmus (διαδικασία της Μπολόνια).

4.2. Υποτροφίες

Η Κοινότητα θα θεσπίσει ένα ενιαίο, γενικό σύστημα υποτροφιών που θα συνδέεται με τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ και θα χορηγείται στους πιο καλά καταρτισμένους φοιτητές και ακαδημαϊκούς από τρίτες χώρες.

Η ανάπτυξη ενός ενιαίου συστήματος θα συμβάλει στη μεγιστοποίηση της προβολής. Οι υποτροφίες θα είναι ανοιχτές σε υπηκόους τρίτων χωρών, εκτός αυτών που συμμετέχουν στο πρόγραμμα στο πλαίσιο του άρθρου 12⁽¹⁾ της απόφασης, οι οποίοι έχουν λάβει ήδη τον πρώτο τίτλο σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, δεν είναι κάτοικοι κάποιου κράτους μέλους ή συμμετέχουσας χώρας, δεν ασκούσαν κύρια δραστηριότητα (σπουδές, εργασία κ.α.) για διάστημα άνω των 12 συνολικά μηνών κατά τα τελευταία πέντε χρόνια σε κάποιο κράτος μέλος ή σε συμμετέχουσα χώρα, χωρίς άλλη προϋπόθεση συμμετοχής εκτός από την ύπαρξη σχέσεων ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη χώρα προέλευσης των εν λόγω φοιτητών και ακαδημαϊκών. Θα ενθαρρύνεται η συμμετοχή γυναικών και μειονεκτούντων φοιτητών από αυτές τις χώρες.

Τα ιδρύματα που συμμετέχουν στους μεταπτυχιακούς κύκλους σπουδών και άλλα πανεπιστήμια υποδοχής θα ενθαρρύνονται ώστε να περιλαμβάνουν στις διαδικασίες τους σχετικά με την υποβολή αίτησης και την επιλογή, διατάξεις που θα εμποδίζουν ή θα αποθαρρύνουν τη διαρροή επιστημόνων από λιγότερο αναπτυγμένες χώρες.

4.2.1. Γενικό πρόγραμμα για φοιτητές

Αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει ένα ανοιχτό, γενικό σύστημα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα για την κινητικότητα μεταπτυχιακών φοιτητών, πέραν των δυνατοτήτων που παρέχει το πέμπτο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα. Υπάρχει κάποιος βαθμός κινητικότητας στο πλαίσιο περιφερειακών ή διμερών προγραμμάτων συνεργασίας (όπως τα Tempus, Alfa, AlBan και Asia-Link). Λόγω όμως του ειδικού χαρακτήρα τους, υποτροφίες κινητικότητας χορηγούνται μόνο εντός θεσμικών πλαισίων που προωθούν τη συνεργασία, την πνευματική ιδιοκτησία και τη συμμετοχή στην τεχνολογία, με σκοπό την προώθηση μιας δομημένης και βιώσιμης συνεργασίας μεταξύ των περιφερειών.

Το προτεινόμενο γενικό σύστημα για μεταπτυχιακούς φοιτητές θα υποστηρίζει μεγαλύτερες χρονικά παραμονές (όπως προτείνεται στην ανακοίνωση), διάρκειας έως δύο ακαδημαϊκών ετών (20 μήνες).

Οι υποτροφίες θα συνδέονται με μια συγκεκριμένη ευρωπαϊκή προσφορά μεταπτυχιακών σπουδών, όπως καθορίζεται προηγουμένα, και ως εκ τούτου, θα έχει μια εξασφαλισμένη ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία και θα συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης στην Ευρώπη.

Ο κατάλογος των αναγνωρισμένων προγραμμάτων μάστερ της ΕΕ θα διανέμεται παγκόσμια (μέσω του διαδικτύου). Επιλέξιμοι θα είναι οι φοιτητές που πληρούν τα κριτήρια που καθορίζονται στη δεύτερη παράγραφο του σημείου 4.2 και θα μπορούν να υποβάλουν απ' ευθείας αίτηση σε αυτούς τους κύκλους σπουδών.

Κάθε μεταπτυχιακός κύκλος σπουδών της ΕΕ θα καθορίζει τις ακριβείς ακαδημαϊκές προϋποθέσεις εισαγωγής. Οι φοιτητές που αιτούνται υποτροφία πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξουν την κατ' αρχήν αποδοχή τους σε ένα μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών της ΕΕ για να είναι επιλέξιμοι για τη χορήγηση υποτροφίας. Τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ θα καταρτίσουν κοινές ομάδες επιλογής ώστε να εξασφαλίζεται η ομοιόμορφη κατανομή των φοιτητών στα συμμετέχοντα ιδρύματα. Ο κατάλογος προεπιλογής κοινοποιείται στην Επιτροπή.

Η επιλογή θα γίνεται από ένα συμβούλιο επιλογής στο οποίο θα προεδρεύει η Επιτροπή. Το συμβούλιο επιλογής θα εξασφαλίζει την κατάλληλη ισορροπία ανάμεσα στα προγράμματα μάστερ της ΕΕ, στους τομείς σπουδών και στις περιφέρειες προέλευσης των φοιτητών και θα ενθαρρύνει τη συμμετοχή γυναικών και μειονεκτούντων φοιτητών από τρίτες χώρες. Για το σκοπό αυτό, και έως ένα βαθμό αν χρειαστεί, το συμβούλιο θα έχει τη δυνατότητα επαναδιεύθυνσης της ροής φοιτητών.

Οικονομική υποστήριξη θα παρέχεται για διάρκεια το πολύ δύο ακαδημαϊκών ετών. Η μέση διάρκεια ενός μεταπτυχιακού κύκλου σπουδών της ΕΕ υπολογίζεται σε 15 μήνες. Σε κανονική λειτουργία του συστήματος, υπολογίζεται ότι θα χορηγούνται 2 000 υποτροφίες.

(¹) Συμμετοχή χωρών του ΕΟΧ και της ΕΖΕΣ και χωρών υποψήφιων προς ένταξη στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

4.2.2. Πρόγραμμα για επισκέπτες ακαδημαϊκούς

Η Κοινότητα θα υποστηρίξει ακαδημαϊκούς τρίτων χωρών (υψηλούς τρίτων χωρών με εξαιρετική ακαδημαϊκή ή/και επαγγελματική εμπειρία) που επισκέπτονται τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ για διδασκαλία ή ερευνητικά καθήκοντα και ακαδημαϊκή εργασία στα ιδρύματα που συμμετέχουν στα προγράμματα μάστερ της ΕΕ.

Συμπληρωματικά προς το σύστημα για τους φοιτητές και με σκοπό την ενίσχυση της διεθνούς διάστασης του προγράμματος, τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ θα ενθαρρυνθούν να συμπεριλάβουν στις δραστηριότητές τους ακαδημαϊκούς παγκόσμιας κλάσης. Για το σκοπό αυτό θα χορηγούνται υποτροφίες σε ακαδημαϊκούς που επισκέπτονται τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ για διδακτικά ή ερευνητικά καθήκοντα και για ακαδημαϊκή εργασία.

Οι δραστηριότητες αυτές θα συνδέονται ή θα αφορούν το περιεχόμενο του συγκεκριμένου μεταπτυχιακού κύκλου σπουδών της ΕΕ, όμως τα ιδρύματα που συμμετέχουν σε ένα μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών της ΕΕ πρέπει να επωφελούνται από την παρουσία του επισκέπτη ακαδημαϊκού κατά τη διάρκεια του ακαδημαϊκού έτους.

Κάθε μεταπτυχιακός κύκλος σπουδών της ΕΕ μπορεί να φιλοξενήσει τρεις επισκέπτες ακαδημαϊκούς κάθε ακαδημαϊκό έτος. Η περίοδος της υποτροφίας θα έχει μέση διάρκεια τριών μηνών.

Η διαδικασία επιλογής θα είναι ίδια ακριβώς με αυτήν που προτείνεται για το σύστημα μεταπτυχιακών φοιτητών.

Το σύστημα θα μπορεί έως το 2008 να υποστηρίξει έως 480 ακαδημαϊκούς ανά έτος.

4.3. Συμπράξεις με ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τρίτων χωρών

Οι συμπράξεις με ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τρίτων χωρών έχουν σχεδιαστεί για τη διεύρυνση του ορίζοντα της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και για την ενίσχυση της παρουσίας της στη διεθνή σκηνή. Αυτό θα επιτευχθεί με τη δημιουργία διαρθρωτικών σχέσεων μεταξύ των ιδρυμάτων. Με την ενθάρρυνση του αμοιβαίου διαλόγου και τη συμφωνία σε θέματα όπως η αμοιβαία αναγνώριση και διαπίστευση, αυτές οι διαρθρωτικές σχέσεις μπορούν να δημιουργήσουν σταθερές γέφυρες για πολιτιστικές και εκπαιδευτικές ανταλλαγές και να λειτουργήσουν ως πρότυπα για την εφαρμογή εκπαιδευτικών ρητρών σε συμφωνίες σύνδεσης, σε πολιτικές διακηρύξεις ή σχέδια δράσης.

Αντίθετα με την προσέγγιση που έχει υιοθετηθεί για τα προγράμματα εξωτερικής συνεργασίας, οι συμπράξεις αποτελούν μια πρόσθετη δυνατότητα και (όχι απαίτηση) για τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ. Η σύναψη συμπράξεων με τα καλύτερα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τρίτων χωρών θα αυξήσει την ελκυστικότητα των προγραμμάτων μάστερ της ΕΕ και θα συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων των σπουδών.

Στο πλαίσιο αυτό, οι συμπράξεις θα παρέχουν το πλαίσιο για την κινητικότητα προς το εξωτερικό ευρωπαϊών φοιτητών και ακαδημαϊκών που συμμετέχουν στα προγράμματα μάστερ της ΕΕ.

Η Επιτροπή θα δώσει προτεραιότητα σε χώρες με εξαιρετικά αναπτυσσόμενους τομείς ή/και ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που να είναι ικανοί να συνεργαστούν σε ισότιμη βάση.

Οι συμπράξεις θα έχουν τα ακόλουθα βασικά χαρακτηριστικά:

- Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα παρέχει υποστήριξη σε προγράμματα μάστερ της ΕΕ για την ανάπτυξη της συνεργασίας με ιδρύματα τρίτων χωρών.
- Η συνεργασία αυτή θα λάβει τη μορφή σχεδίων σύμπραξης που θα βασίζονται στη συνεργασία ανάμεσα σε προγράμματα μάστερ της ΕΕ και σε ιδρύματα τρίτων χωρών.
- Τα σχέδια σύμπραξης θα είναι διάρκειας έως τριών ετών.
- Ένας μεταπτυχιακός κύκλος σπουδών της ΕΕ θα μπορεί να έχει ιδρύματα εταίρους σε περισσότερες από μία τρίτες χώρες.

- Η εταιρική σχέση θα παρέχει το πλαίσιο για την κινητικότητα προς το εξωτερικό. Αυτή η κινητικότητα θα αφορά βασικά φοιτητές που εγγράφονται σε προγράμματα μάστερ της ΕΕ και τους καθηγητές αυτών των κύκλων σπουδών.
- Για να είναι επιλέξιμοι στο πλαίσιο αυτής της κινητικότητας, οι φοιτητές και οι ακαδημαϊκοί πρέπει να είναι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή υπήκοοι τρίτων χωρών που ήταν νόμιμοι κάτοικοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα τρία τουλάχιστον τελευταία χρόνια πριν από τη μετακίνησή τους στο εξωτερικό.
- Οι περίοδοι σπουδών στο ίδρυμα υποδοχής (δηλ. σε μη ευρωπαϊκό ίδρυμα) θα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των προϋποθέσεων για την ολοκλήρωση των σπουδών στο ίδρυμα αποστολής, με προηγούμενη συμφωνία για την αναγνώριση των ακαδημαϊκών μονάδων. Κατά κανόνα, οι περίοδοι σπουδών θα έχουν ελάχιστη διάρκεια ενός μηνός και μέγιστη διάρκεια έξι μηνών.

Στις δραστηριότητες των σχεδίων σύμπραξης θα περιλαμβάνονται επίσης:

- Καθήκοντα διδασκαλίας σε ίδρυμα εταίρο για την υποστήριξη της ανάπτυξης του προγράμματος σπουδών του σχεδίου.
- Ανταλλαγές καθηγητών, εκπαιδευτών, διοικητικού προσωπικού και άλλου ειδικευμένου προσωπικού.
- Ανάπτυξη και διάδοση νέων μεθοδολογιών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης των τεχνολογιών πληροφόρησης και επικοινωνίας, την ηλεκτρονική μάθηση και την ανοιχτή και εξ αποστάσεως μάθηση.
- Ανάπτυξη συστημάτων συνεργασίας με πανεπιστήμια μιας τρίτης χώρας με σκοπό την προσφορά ενός κύκλου σπουδών στην εν λόγω χώρα.

Προγράμματα μάστερ της ΕΕ που υποβάλουν αίτηση για τη σύναψη εταιρικής σχέσης με μια τρίτη χώρα θα λαμβάνουν ένα κατ' αποκοπή ποσό ανά ίδρυμα εταίρο της τρίτης χώρας έως ένα συγκεκριμένο ανώτατο ποσό. Προγράμματα μάστερ της ΕΕ μπορούν να συμμετέχουν σε συμπράξεις σε διάφορες τρίτες χώρες. Περιορισμοί μπορεί να τεθούν στον αριθμό των ιδρυμάτων από μια συγκεκριμένη τρίτη χώρα.

Θα λαμβάνουν επίσης υποστήριξη για την κινητικότητα φοιτητών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ενδέχεται να παρέχεται υποστήριξη σε πέντε το πολύ φοιτητές ανά ίδρυμα που συμμετέχει σε ένα μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών της ΕΕ ανά έτος, για τη φοίτησή τους σε πανεπιστήμιο — εταίρο σε τρίτη χώρα. Η ελάχιστη παραμονή των φοιτητών στο ίδρυμα της τρίτης χώρας θα είναι διάρκειας ενός μηνός και η μέγιστη διάρκειας έξι μηνών.

Οι καθηγητές και το προσωπικό που συμμετέχουν σε προγράμματα μάστερ της ΕΕ θα λαμβάνουν υποστήριξη διάρκειας έως τριών μηνών για διδακτική ή ερευνητική εργασία που συνδέεται με τις δραστηριότητες του κύκλου σπουδών. Ο αριθμός των υποτρόφων ανά έτος θα υπολογίζεται με την υπόθεση ότι κάθε ίδρυμα που συμμετέχει σε προγράμματα μάστερ της ΕΕ θα αποστέλλει έναν υπότροφο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανά έτος.

Η επιλογή των συμπράξεων θα διεξάγεται μέσα από διαδικασίες παρόμοιες με αυτές που ισχύουν για τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ και τις υποτροφίες. Οι υπότροφοι από την Ευρωπαϊκή Ένωση θα επιλέγονται από τα ιδρύματα. Ο κατάλογος συμμετεχόντων θα εγκρίνεται από την Επιτροπή.

4.4. Αύξηση της ελκυστικότητας

Μέσω της δράσης αυτής, η Κοινότητα θα υποστηρίξει δραστηριότητες που θα στοχεύουν στη βελτίωση του προφίλ και της προβολής, αλλά και της προσβασιμότητας, της ευρωπαϊκής εκπαίδευσης. Η Κοινότητα θα υποστηρίξει επίσης συμπληρωματικές δραστηριότητες που συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων του παρόντος προγράμματος.

Επιλέξιμα ιδρύματα θα είναι δημόσιοι ή ιδιωτικοί οργανισμοί που ασχολούνται με θέματα που αφορούν την παροχή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε διεθνές επίπεδο. Οι δραστηριότητες θα αναπτύσσονται στο πλαίσιο δικτύων στα οποία θα συμμετέχουν τουλάχιστον τρεις οργανισμοί από τρία διαφορετικά κράτη μέλη, ενώ θα μπορούν να συμμετέχουν και οργανισμοί από τρίτες χώρες. Οι δραστηριότητες (στις οποίες μπορούν να συμπεριλαμβάνονται σεμινάρια, συνέδρια, εργαστήρια, ανάπτυξη εργαλείων ΤΠΕ, παραγωγή υλικού για δημοσίευση κ.α.) μπορούν να αναπτύσσονται στα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες.

Το πρόγραμμα μπορεί να συμπεριλαμβάνει τη συμμετοχή οργανισμών από τρίτες χώρες αλλά στη βάση δοκιμαστικών σχεδίων. Η συμμετοχή, σε μακροπρόθεσμη και διαρθρωτική βάση, οργανισμών από τρίτες χώρες σε συμπληρωματικές δραστηριότητες θα είναι δυνατή μόνο στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών.

4.4.1. Υποστήριξη σε κοινές δράσεις προβολής

Η Κοινότητα θα παρέχει υποστήριξη σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σε δημόσιους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς για την προβολή της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο εξωτερικό.

Στις επιλέξιμες δραστηριότητες περιλαμβάνονται:

- η ανάπτυξη γενικών κοινών πληροφοριών σε γραπτή ή οπτική μορφή καθώς και εργαλείων διάδοσης, που θα συμβάλουν στην καλύτερη κατανόηση της αξίας των σπουδών στην Ευρώπη·
- η κοινή παρουσίαση της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και των προγραμμάτων μάστερ της ΕΕ σε διεθνείς εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις·
- η ανάπτυξη σεμιναρίων, εργαστηρίων και άλλων μέσων για το συντονισμό των προσαθειών ενημέρωσης και διάδοσης·
- οι δραστηριότητες που στοχεύουν σε γεωγραφικές περιοχές και προσφέρουν σημαντικό δυναμικό από πλευράς διεθνούς κινητικότητας των φοιτητών.

Οι δραστηριότητες προβολής πρέπει να επιδιώκουν τη δημιουργία δεσμών ανάμεσα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και στην έρευνα και να αξιοποιούν, όπου είναι δυνατόν, ενδεχόμενες συνεργίες, κυρίως με τα προγράμματα υποτροφιών Marie Curie, τη δράση Jean Monnet και τα κέντρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε τρίτες χώρες.

Οι δραστηριότητες του σημείου 4.4.1 δεν θα καλύπτουν την προβολή του ίδιου του προγράμματος πλαισίου, αφού αυτή θα καλύπτεται από μέτρα τεχνικής υποστήριξης.

4.4.2. Υποστήριξη για υπηρεσίες που διευκολύνουν την πρόσβαση φοιτητών τρίτων χωρών στην ευρωπαϊκή εκπαίδευση

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα υποστηρίξει δραστηριότητες συνεργασίας που στοχεύουν στη διευκόλυνση της πρόσβασης σε σπουδές στην Ευρώπη και ενθαρρύνουν σε αυτό.

Στις επιλέξιμες δραστηριότητες περιλαμβάνονται:

- κοινή ανάπτυξη παιδαγωγικών εργαλείων για τη γλωσσική κατάρτιση και την πολιτιστική προετοιμασία·
- ανάπτυξη κοινών συνόλων εξ αποστάσεως εκπαίδευσης που θα απευθύνονται σε φοιτητές τρίτων χωρών·
- υπηρεσίες που διευκολύνουν την κινητικότητα μεταξύ πανεπιστημιακών συμπράξεων τόσο εντός όσο και εκτός του πλαισίου των προγραμμάτων μάστερ της ΕΕ, όπως περιγράφεται προηγουμένως·
- υπηρεσίες που διευκολύνουν τη διεθνή κινητικότητα των φοιτητών με παιδιά και άλλα εξαρτώμενα από αυτούς πρόσωπα·
- περαιτέρω ανάπτυξη μιας πύλης διαδικτύου για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στα προγράμματα μάστερ της ΕΕ αλλά και σε άλλους ευρωπαϊκούς κύκλους σπουδών που προσφέρονται για φοιτητές τρίτων χωρών.

Η εναρμόνιση των προϋποθέσεων έγκρισης και διαμονής για φοιτητές τρίτων χωρών, για λόγους σπουδών, αποτελεί ένα κύριο θέμα για την ενθάρρυνση των σπουδών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξετάζει αυτή τη στιγμή την ενδεχόμενη έκδοση μιας οδηγίας για το θέμα αυτό.

4.4.3. Συμπληρωματικές δραστηριότητες

Η Κοινότητα θα υποστηρίξει συμπληρωματικές δραστηριότητες που αφορούν θέματα αποφασιστικής σημασίας για τη διεθνοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, όπως:

- εξασφάλιση της ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης της διαπίστευσης ή άλλων ειδών ποιοτικής σήμανσης ή προδιαγραφών·

- αναγνώριση μονάδων·
- αναγνώριση ευρωπαϊκών πιστοποιητικών τυπικών προσόντων στο εξωτερικό και αμοιβαία αναγνώριση πιστοποιητικών τυπικών προσόντων με τρίτες χώρες·
- αντιμετώπιση αναγκών όσον αφορά την ανάπτυξη προγραμμάτων σπουδών, σε παγκόσμια διάσταση·
- αλλαγές στην κοινωνία και στα συστήματα εκπαίδευσης σε παγκόσμια διάσταση·
- υγεία και ασφάλεια των φοιτητών στο πλαίσιο ανταλλαγών·
- θέματα προστασίας των καταναλωτών που συνδέονται με τη διεθνή εκπαίδευση·
- έρευνες και μελέτες (π.χ. όσον αφορά τη διαδικασία λήψης αποφάσεων από πλευράς ξένων φοιτητών για σπουδές στο εξωτερικό, τα εμπόδια για σπουδές στην Ευρώπη).

Επιλέξιμοι θα είναι ιδρύματα και οργανισμοί της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που ασχολούνται με θέματα που αφορούν την παροχή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και κυρίως της μορφής που αναφέρεται προηγούμενα. Οι δραστηριότητες που θα υποστηριχθούν στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος θα είναι συμπληρωματικές αυτών που αναπτύσσονται σε σχέση με την ενδοκοινοτική συνεργασία (π.χ. μέσω των προγραμμάτων Socrates και Erasmus ή της διαδικασίας της Μπολόνια και της Πράγας).

Στις δραστηριότητες θα περιλαμβάνονται: σεμινάρια, συνέδρια, εργαστήρια και παραγωγή υλικού για δημοσίευση, που θα μπορούν να πραγματοποιηθούν σε τρίτες χώρες και με τη συμμετοχή αυτών.

Το πρόγραμμα θα υποστηρίξει τη συμμετοχή οργανισμών από τρίτες χώρες μόνο στη βάση δοκιμαστικών σχεδίων. Η συμμετοχή, σε μακροπρόθεσμη και διαρθρωτική βάση, οργανισμών από τρίτες χώρες σε συμπληρωματικές δραστηριότητες θα είναι δυνατή μόνο στο πλαίσιο διμερών συμφωνιών.

Η εν λόγω δράση μπορεί να παρέχει υποστήριξη σε πρωτοβουλίες σχεδίων που αναλαμβάνονται από θεματικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας ενώσεων στις χώρες ή περιφέρειες στις οποίες ακόμη δεν υφίστανται, καθώς επίσης και της επιδίωξης συγκεκριμένων στόχων μέσω κοινών σχεδίων (για θέματα όπως ανάπτυξη προγραμμάτων σπουδών, ανάγκες της κοινωνίας και εξασφάλιση ποιότητας). Όπου υπάρχει ήδη διμερής συμφωνία, τα θεματικά δίκτυα μπορούν να διευκολύνουν την ανάπτυξη προγραμμάτων μάστερ και διδακτορικού (PhD), μέσω ομίλων ιδρυμάτων, και να συμβάλουν, με οριζόντιες δράσεις, στη διαρθρωτική ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες. Για την υποστήριξη δραστηριοτήτων αυτού του είδους, η Κοινότητα θα επιδιώξει την ανάπτυξη συνεργιών με δίκτυα στον τομέα της έρευνας, όπως οι δράσεις αρχικής φάσης Marie Curie.

Η Κοινότητα μπορεί να υποστηρίξει δοκιμαστικά σχέδια με τρίτες χώρες, με σκοπό την περαιτέρω ανάπτυξη της συνεργασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τις εν λόγω χώρες. Στο πλαίσιο αυτής της δράσης, η Κοινότητα μπορεί να προσφέρει, σε δοκιμαστική βάση, υποτροφίες σε φοιτητές τρίτων χωρών που επιθυμούν να αποκτήσουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών από ένα ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο ή μια κοινοπραξία πανεπιστημίων, όταν καμία άλλη κοινοτική δράση δεν παρέχει παρόμοια υποστήριξη σε επίπεδο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και όταν εξασφαλίζεται συμπληρωματικότητα με άλλα διμερή συστήματα σε επίπεδο κράτους μέλους.

Η Κοινότητα μπορεί να υποστηρίξει ενώσεις αποφοίτων όλων των φοιτητών (τρίτων χωρών και ευρωπαίων) που ολοκληρώνουν προγράμματα μάστερ της ΕΕ.

Σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και με σεβασμό του ρόλου της επιτροπής που θα δημιουργηθεί για τους σκοπούς του παρόντος προγράμματος, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα δημιουργήσει επιστημονική ομάδα υψηλού επιπέδου που θα είναι ανοιχτή σε αναγνωρισμένους διανοούμενους από όλο τον κόσμο και θα παρέχει συμβουλές για την ακαδημαϊκή ανάπτυξη και άλλες συναφείς πτυχές του προγράμματος.

4.5. Μέτρα τεχνικής υποστήριξης

Κατά την εκτέλεση του προγράμματος, η Επιτροπή θα δώσει προσοχή στις βασικές αρχές της απλοποίησης, της επικουρικότητας και των οικονομιών κλίμακας. Θα επιδιώξει, όπου είναι δυνατό, την ανάπτυξη της συνεργασίας και των συνεργιών με υφιστάμενες δομές στα κράτη μέλη, οι οποίες ασχολούνται με τη δημιουργία δεσμών με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Επομένως, παρ' ό,τι η Επιτροπή θα έχει ανάγκη τη συνδρομή μιας κεντρικής εκτελεστικής υπηρεσίας για την εξασφάλιση της κατάλληλης υποστήριξης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και της ευρωπαϊκής διάστασης του προγράμματος, θα επιδιώξει επίσης την εξασφάλιση της συνεργασίας της υπηρεσίας με τις δομές και τις υπηρεσίες που υφίστανται ήδη στα κράτη μέλη, αξιοποιώντας στο μέγιστο τις υπηρεσίες αυτές.

5. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΝΕΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

5.1. Η χρήση ενός προγράμματος κοινοτικής δράσης έναντι της προσέγγισης μη παρέμβασης ή/και ρύθμισης

Το άρθρο 149 της Συνθήκης ΕΚ περιορίζει την κοινοτική παρέμβαση στον τομέα της εκπαίδευσης στην υποστήριξη και τη συμπλήρωση της δράσης των κρατών μελών και προβλέπει τη νομοθετική εναρμόνιση. Μπορεί να λεχθεί ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να επιδιώξει τους στόχους που περιγράφονται στο πρόγραμμα, αποκλειστικά με την ενθάρρυνση της διακυβερνητικής συνεργασίας και την προώθηση του διαλόγου μεταξύ των εκπαιδευτικών αρχών αντί να καταφύγει σε ένα πρόγραμμα οικονομικής υποστήριξης. Μη δεσμευτικοί νομικοί μηχανισμοί, όπως οι συστάσεις, μπορούν να χρησιμεύσουν για την υποστήριξη του διαλόγου. Ωστόσο, όπως εξηγήθηκε προηγουμένως, εξακολουθούν να υφίστανται συγκεκριμένες ανάγκες και αδυναμίες, παρά τη συνεχή διακυβερνητική συνεργασία και τη δυνατότητα θέσπισης μη δεσμευτικών νομικών μηχανισμών.

Η έλλειψη κοινοτικής παρέμβασης θα παρέτεινε την ύπαρξη αυτών των αναγκών και αδυναμιών, με ενδεχόμενη όξυνσή τους με την πάροδο του χρόνου. Εναλλακτική λύση αποτελεί η θέσπιση ενός κοινοτικού προγράμματος που, μέσω του κλασικού μηχανισμού της πρόσκλησης υποβολής προτάσεων και με στοχευμένη οικονομική υποστήριξη, θα παρέχει κίνητρα για αλλαγή και επιτάχυνση των διαδικασιών.

Η προσέγγιση αυτή δεν αποκλείει αλλά αντίθετα ενθαρρύνει την ανάπτυξη παράλληλων συμπληρωματικών δραστηριοτήτων εκτός του πλαισίου του προγράμματος. Ένα παράδειγμα αυτού είναι οι εργασίες που εκτελούνται στο πλαίσιο της Επιτροπής για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων εισόδου υπηκόων τρίτων χωρών για λόγους σπουδών. Αυτή η κανονιστική διαδικασία μπορεί να αυξήσει την ελκυστικότητα της Ευρώπης και να διευκολύνει την είσοδο φοιτητών από τρίτες χώρες. Ομοίως, η διακυβερνητική διαδικασία της Μπολόνια και της Πράγας θα έχει πολύ θετική επίδραση στην αύξηση της ελκυστικότητας της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η παρούσα πρόταση πρέπει να ειδωθεί ως ένας μηχανισμός για την ενίσχυση, μέσω συγκεκριμένων αποτελεσμάτων, αυτών των διαδικασιών. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα εκπληρώνει την εντολή που της δίδεται από το άρθρο 149 της Συνθήκης.

5.2. Η ανάγκη για ένα νέο πρόγραμμα δράσης έναντι της αξιοποίησης υφιστάμενων προγραμμάτων

Στην ανακοίνωση που εξέδωσε στις 18 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή επεσήμανε ότι οι στόχοι της κοινοτικής στρατηγικής για την ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες πρέπει να επιτευχθούν, όπου είναι δυνατόν, μέσω των υφιστάμενων προγραμμάτων και νομικών βάσεων.

Αυτή τη στιγμή υπάρχουν διάφορα κοινοτικά προγράμματα που μπορούν να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες που εντοπίζονται. Το πρόγραμμα Socrates περιέχει μια διάταξη που επιτρέπει την περιορισμένη συνεργασία με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς για την επιδίωξη των στόχων του προγράμματος και, στο πλαίσιο της διάταξης αυτής, αναπτύσσονται δραστηριότητες που είναι σύμφωνες με τη στρατηγική που περιγράφεται στην ανακοίνωση. Η πρόταση επέκτασης του προγράμματος Tempus στους εταίρους του Meda ανταποκρίνεται στο πνεύμα της ανακοίνωσης, αφού διευρύνει σημαντικά το γεωγραφικό πεδίο της συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η θέσπιση ενός συστήματος υποτροφιών για μεταπτυχιακούς φοιτητές από τη Λατινική Αμερική και η δημιουργία νέων κέντρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Αυστραλία ή την Ιαπωνία θα συμβάλλουν σίγουρα, με τον τρόπο τους, στην επίτευξη των γενικών στόχων της κοινοτικής στρατηγικής σε αυτόν τον τομέα. Στο πλαίσιο των χωρών ΑΚΕ (Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού), η Κοινότητα έχει υποστηρίξει περιφερειακά κέντρα αριστείας, παρέχοντας έρευνα και κατάρτιση σε επίπεδο μάστερ στις οικονομικές επιστήμες και στη διοίκηση, στις στατιστικές, στις αγροτικές επιστήμες, στην ιατρική και στην κτηνιατρική. Η Κοινότητα θα συνεχίσει να υποστηρίζει την τριτοβάθμια εκπαίδευση στις χώρες ΑΚΕ, κυρίως σε περιφερειακό επίπεδο.

Ωστόσο, κανένας από αυτούς τους μηχανισμούς, οι περισσότεροι εκ των οποίων υφίστανται εδώ και χρόνια, δεν παρέχει ένα κατάλληλο πλαίσιο για την ικανοποιητική αντιμετώπιση των ειδικών αναγκών που αναφέρθηκαν προηγουμένως. Για παράδειγμα, το πρόγραμμα Socrates (και ιδιαίτερα η δράση Erasmus) έχει σχεδιαστεί ως πρόγραμμα που θα λειτουργεί εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε μια σειρά τρίτων χωρών που καθορίζονται στην απόφαση του Συμβουλίου. Δεν υποστηρίζει όμως τη δημιουργία ευρωπαϊκών μεταπτυχιακών κύκλων σπουδών και η δομή και χρηματοδότησή του πρέπει να αλλάξουν εντελώς για να καταστεί αυτό δυνατό. Επίσης, στο Socrates δεν υπάρχουν μηχανισμοί που θα επιτρέπουν την ανάπτυξη μιας συγκεκριμένης ευρωπαϊκής «προσφοράς» για ένα σύστημα κινητικότητας μεγάλης κλίμακας, για φοιτητές ή ακαδημαϊκούς τρίτων χωρών. Επίσης, δεν υπάρχουν μηχανισμοί για την ανάπτυξη των συμπράξεων με πανεπιστήμια τρίτων χωρών και της κινητικότητας προς το εξωτερικό, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αυτών των πανεπιστημίων, ενώ και η αύξηση της ελκυστικότητας της Ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι εκτός του πεδίου εφαρμογής του. Επομένως, δεν θα ήταν δυνατή η επίτευξη των στόχων της πρότασης με την επέκταση του προγράμματος Socrates.

Παρ' ό,τι υπάρχει ένας σημαντικός βαθμός αμοιβαίας ωφέλειας σε προγράμματα όπως τα Tempus, Alfa ή Asia-Link, πρωταρχικός τους σκοπός είναι η προώθηση της περιφερειακής και πολυμερούς δικτύωσης, ως μέσου για τη μεταφορά τεχνολογίας και τη βιώσιμη συνεργασία. Η παρούσα πρόταση εστιάζεται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ευρώπη και, παρ' ό,τι οι υπήκοοι και τα ιδρύματα τρίτων χωρών θα επωφεληθούν σίγουρα από τη συμμετοχή τους, το πρόγραμμα πρέπει να ειδικωθεί ως μέσον που εξυπηρετεί κυρίως κοινοτικά συμφέροντα. Στο βαθμό που το πρόγραμμα αυτό συμπληρώνει και δεν επικαλύπτει άλλα προγράμματα εξωτερικής συνεργασίας, παραμένει ανοιχτό σε υπηκόους από χώρες που είναι επιλέξιμες στο πλαίσιο αυτών των προγραμμάτων.

Τέλος, ούτε το Socrates ούτε κάποιο άλλο από τα κύρια εκπαιδευτικά προγράμματα αντιμετωπίζουν τις ειδικές ανάγκες που προαναφέρθηκαν. Για να μπορέσουν τα προγράμματα αυτά να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες αυτές, θα πρέπει να σχεδιαστούν εκ νέου. Ο εκ νέου σχεδιασμός τους θα είχε ως αποτέλεσμα τη θέσπιση ενός νέου μηχανισμού, κάτι που ουσιαστικά κάνει η παρούσα πρόταση.

6. Η ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Όπως γίνεται σαφές στην παράγραφο 1 της ανακοίνωσης της 18ης Ιουλίου 2001 για τη συνεργασία με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, «η δράση σε κοινοτικό επίπεδο αιτιολογείται όταν μπορεί να προσφέρει προστιθέμενη αξία: όταν, με την κοινή δράση, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτύχουν περισσότερα απ' ό,τι εάν δρούσαν μόνα τους».

Οι συντάκτες του άρθρου 149 της Συνθήκης, της νομικής βάσης για το σχέδιο πρότασης, θεωρούσαν σαφώς τη συνεργασία με τρίτες χώρες ως ένα μέσο για την αύξηση της ποιότητας της εκπαίδευσης εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Τα κοινοτικά προγράμματα για την εκπαίδευση και ιδιαίτερα το Erasmus, διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην ώθηση της ικανότητας διεθνούς συνεργασίας των ευρωπαϊκών πανεπιστημίων. Ωστόσο, τα ιδρύματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέτυχαν πλήρως στην αξιοποίηση του συγκριτικού τους πλεονεκτήματος από πλευράς δικτύωσης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κινητικότητας φοιτητών και προσωπικού και αναγνώρισης των περιόδων σπουδών, για την ανάπτυξη μιας πραγματικής και ελκυστικής προσφοράς τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με διεθνή απήχηση, ειδικά σε μεταπτυχιακό επίπεδο. Όπως επισημαίνεται στην ανακοίνωση, απαιτείται περαιτέρω προσπάθεια σε επίπεδο ΕΚ ώστε να ενθαρρυνθούν συστηματικά τα εκπαιδευτικά ιδρύματα να ενσωματώσουν νέες συνεργασίες με τρίτες χώρες σ' ένα ευρύτερο πλαίσιο εταιρικής σχέσης. Η πρόταση ανταποκρίνεται στην ανάγκη κοινοτικής παρέμβασης, με τη μορφή υποστήριξης σε προσπάθειες συνεργασίας των πανεπιστημίων για την ανάπτυξη μιας ευρωπαϊκής εκπαιδευτικής προσφοράς και τη θέσπιση διαρθρωτικής συνεργασίας με πρώτης τάξεως ιδρύματα — εταίρους στο εξωτερικό.

Αποτελεί κοινή διαπίστωση (από το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, στην ανακοίνωση της Επιτροπής, τους κύριους συντελεστές στο πλαίσιο της διαβούλευσης κατά τη διαδικασία της ex ante αξιολόγησης) ότι τα ιδρύματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέτυχαν να προσελκύσουν το μερίδιο που τους αναλογεί από τη διεθνή κινητικότητα των φοιτητών. Τα συστήματα υποτροφιών περιορίζονται στο μεγαλύτερο μέρος τους σε διμερείς συμφωνίες σε επίπεδο κρατών μελών. Ωστόσο, σήμερα χρειάζεται να δημιουργηθεί ένα γενικό σύστημα υποτροφιών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το οποίο δεν θα αντικαθιστά αλλά θα συμπληρώνει τα διμερή συστήματα υποτροφιών που έχουν θεσπιστεί από μεμονωμένα κράτη μέλη.

Η κοινοτική προστιθέμενη αξία έγκειται στη νέα ευρωπαϊκή προσέγγιση συνεργασίας που θα συμπληρώνει τις διμερείς ενέργειες σε επίπεδο κράτους μέλους. Το σχέδιο πρότασης χρησιμοποιεί τις υποτροφίες ως μέσον για την ανάπτυξη των ανθρώπινων πόρων και για την προώθηση του διαπολιτισμικού διαλόγου και της κατανόησης.

Οι υποτροφίες λειτουργούν επίσης ως κίνητρο για την ανάπτυξη μιας διαρθρωτικής και βιώσιμης συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, η πρόταση βασίζεται στην εμπειρία από το πρόγραμμα Socrates και υποστηρίζει τη διαδικασία σύγκλισης της Μπολόνια και της Πράγας καθώς και τη διαδικασία στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μπορεί να λεχθεί ότι η Κοινότητα έπρεπε να ξεκινήσει με τη χορήγηση υποτροφιών σε φοιτητές από την Ευρώπη και να στραφεί σε φοιτητές τρίτων χωρών σε μεταγενέστερη φάση. Σίγουρα, πάντοτε θα υπάρχουν ευρωπαίοι φοιτητές στους ευρωπαϊκούς μεταπτυχιακούς κύκλους σπουδών — θα προσελκύνονται από την ποιότητα της προσφοράς, την ευρωπαϊκή εμπειρία που θα προσφέρουν, την εθνική ποικιλομορφία των φοιτητών και των καθηγητών. Ωστόσο, οι δαπάνες τους θα είναι σημαντικά χαμηλότερες από αυτές των φοιτητών από τρίτες χώρες (και ως εκ τούτου η ανάγκη χορήγησης υποτροφιών μικρότερη). Επίσης, οι ευρωπαίοι φοιτητές διαθέτουν ήδη πληροφορίες και μηχανισμούς υποστήριξης στα κράτη μέλη, κάτι που, όσον αφορά τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ, δεν διαθέτουν οι φοιτητές τρίτων χωρών. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, αντίθετα με το προτεινόμενο σύστημα υποτροφιών, η παρουσία μόνο ευρωπαίων φοιτητών δεν θα φέρει την παγκόσμια αναγνώριση της ποιότητας που επιδιώκει το πρόγραμμα ούτε θα δώσει στην Ευρώπη τη δυνατότητα, με την πάροδο του χρόνου, να αναπτύξει δεσμούς με τους ακαδημαϊκούς, οικονομικούς και κοινωνικούς κύκλους σε τρίτες χώρες.

Η πρόταση προβλέπει έναν αποτελεσματικό μηχανισμό με ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία για την προσέλκυση περισσότερων ξένων φοιτητών αλλά και την πιο ομοιόμορφη κατανομή τους στα κράτη μέλη. Μέσω ενός συστήματος υποτροφιών που θα συνδέεται με τα προγράμματα μάστερ της ΕΕ, το πρόγραμμα ενσωματώνει μια προσέγγιση συνεργασίας που θα επιτρέψει στα πανεπιστήμια των κρατών μελών που σήμερα έχουν μικρή ροή ξένων φοιτητών να αυξήσουν το μερίδιό τους, μέσω της δικτύωσής τους με πιο ελκυστικά πανεπιστήμια (ή πανεπιστήμια σε πιο ελκυστικά κράτη μέλη). Αυτό είναι το κλειδί για να εξασφαλιστεί ότι το σύστημα υποτροφιών δεν θα καταλήξει στην αύξηση της ελκυστικότητας μόνο των παραδοσιακών προορισμών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ευρώπη.

Ο τέταρτος πυλώνας του σχεδίου πρότασης δίνει ιδιαίτερη έμφαση σε δράσεις που σχεδιάζονται για την προώθηση της ευρωπαϊκής εκπαίδευσης γενικά και στην αύξηση της ελκυστικότητας. Με την ενθάρρυνση ευρωπαϊκών προϊόντων προβολής και με τη χορήγηση ενός ευρωπαϊκού σήματος, το πρόγραμμα θα συμβάλει στον καθορισμό μιας ευρωπαϊκής ταυτότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και, ως εκ τούτου, θα έχει θετική επίδραση στη γενική εικόνα της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

7. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΙΕΣ ΜΕ ΆΛΛΕΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Το πρόγραμμα θα στοχεύει κυρίως στην αύξηση της ποιότητας της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Επομένως, θα λειτουργεί συμπληρωματικά και σε συνεργία με άλλα προγράμματα, όπως το Socrates, ιδίως, αναπτύσσοντας τη διεθνή διάσταση της εκπαίδευσης στην Ευρώπη, μέσω των ευρωπαϊκών μεταπτυχιακών κύκλων σπουδών, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως. Το πρόγραμμα θα είναι επίσης συμπληρωματικό (αποφεύγοντας την επικάλυψη και τον ανταγωνισμό) με τα προγράμματα εξωτερικής συνεργασίας, όπως το Alfa, το AlBan, το Asia-Link ή το Tempus (θα επικεντρώνεται στη μακροπρόθεσμη κινητικότητα στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μέσω ενός ανοιχτού και γενικού συστήματος υποτροφιών), όπως επίσης και με το έκτο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα (με σκοπό να συμβάλει στον ευρωπαϊκό χώρο έρευνας) όπως περιγράφεται στην παρούσα ενότητα. Κρίνεται επίσης σκόπιμο, από τη στιγμή που θα έχει σταθεροποιηθεί το πρόγραμμα (π.χ. από το 2005) να εξεταστεί η δυνατότητα (σε συμφωνία με τις χώρες αποδέκτες) κατεύθυνσης των φοιτητών που έρχονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο προγραμμάτων όπως το Alfa, το AlBan ή το Asia-Link στα προγράμματα μάστερ της ΕΕ. Κατ' αυτόν τον τρόπο θα αυξηθεί η συμπληρωματικότητα και η παροχή υποστήριξης σε αυτούς τους κύκλους σπουδών ενώ θα ενισχυθεί και ο παγκόσμιος αντίκτυπος του «Erasmus World».

7.1. Προγράμματα εξωτερικής συνεργασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

Όπως επισημαίνεται στην ανακοίνωση για την ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η Κοινότητα έχει αναπτύξει μια σειρά πρωτοβουλιών με τρίτες χώρες, βάσει της εμπειρίας που έχει αποκτηθεί από το Erasmus και παρόμοια προγράμματα. Παραδείγματα παρόμοιων πρωτοβουλιών είναι: οι δύο συμφωνίες με τις ΗΠΑ και τον Καναδά, που ανανεώθηκαν πρόσφατα για άλλα πέντε χρόνια: το πρόγραμμα Tempus, που άρχισε το 1990 ως τμήμα της αρχικής δραστηριότητας Phare, αλλά τώρα (εφόσον οι κύριες εκπαιδευτικές δραστηριότητες της ΕΚ είναι ανοικτές για τις συνδεδεμένες χώρες) συμπεριλαμβάνει την Ανατολική Ευρώπη, τον Καύκασο, την κεντρική Ασία, τα δυτικά Βαλκάνια και την περιφέρεια της νότιας και ανατολικής Ευρώπης: το Asia-Link, ένα πρόγραμμα που στοχεύει στην προώθηση και την ενίσχυση της περιφερειακής και πολυμερούς δικτύωσης μεταξύ ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στη Νότιο Ασία, τη Νοτιοανατολική Ασία και την Κίνα: το Alfa, ένα πρόγραμμα που στοχεύει στην ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Λατινική Αμερική, με σκοπό την αύξηση της ποιότητας και τη δημιουργία υποδομής: το AlBan, ένα πρόγραμμα που προσφέρει υποτροφίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση για μεταπτυχιακούς φοιτητές και επαγγελματίες από τη Λατινική Αμερική: και, τέλος, η υποστήριξη για τα περιφερειακά κέντρα αριστείας ΑΚΕ.

Στην ανακοίνωσή της για την εκπαίδευση και την κατάρτιση στο πλαίσιο της μείωσης της φτώχειας στις αναπτυσσόμενες χώρες ⁽¹⁾, η Επιτροπή επισημαίνει τη μεγάλη σπουδαιότητα της εκπαίδευσης για τη μείωση της φτώχειας και την ανάπτυξη, υπογραμμίζοντας την υποστήριξη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ως κύριο στοιχείο της στρατηγικής «εκπαίδευση για όλους». Η υποστήριξη της τριτοβάθμιας ακαδημαϊκής, τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης είναι εξίσου αναγκαία με την υποστήριξη της βασικής εκπαίδευσης. Η υποστήριξη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι επίσης αναγκαία για τη θεσμική ανάπτυξη των χωρών. Η δημιουργία θεσμικών δομών αποτελεί βασικό στοιχείο των προγραμμάτων σε όλους τους τομείς της αναπτυξιακής συνεργασίας.

Η Επιτροπή γνωρίζει ότι πρέπει να εξασφαλιστεί συνέπεια μεταξύ των κοινοτικών πολιτικών και των πολιτικών για την αναπτυξιακή συνεργασία. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι στις 22 Νοεμβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε ένα εσωτερικό σημείωμα οδηγιών (το λεγόμενο «κοινό πλαίσιο για τη συνεργασία με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης»), στο οποίο περιγράφονται οι αρχές και καθορίζονται οι κύριες κατευθυντήριες γραμμές της συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των αναπτυσσόμενων χωρών, όπως επίσης και της συνεργασίας με τις αναδυόμενες οικονομίες και χώρες που βρίσκονται σε μεταβατική φάση, καθορίζοντας ένα πλαίσιο αναφοράς για το σκοπό αυτό ⁽²⁾. Στο έγγραφο αυτό προτείνεται η εναρμόνιση των μεθόδων υλοποίησης των κοινοτικών προγραμμάτων και σχεδίων, με σκοπό τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας, της προβολής και του αντίκτυπου της υπάρχουσας συνεργασίας στον τομέα, στο πλαίσιο μιας στρατηγικής για την εστίαση των προσπαθειών.

Από τη στιγμή που εγκριθεί η παρούσα πρόταση και αρχίσει η υλοποίηση του προγράμματος, η Επιτροπή θα συνεκτιμήσει τις αρχές που καθορίζονται στο προαναφερθέν κοινό πλαίσιο, θα εξαγάγει τα αναγκαία συμπεράσματα από την αξιολόγηση που έγινε το 2001 για τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για τη χορήγηση υποτροφιών κινητικότητας με τρίτες χώρες ⁽³⁾ και θα θεσπίσει τους κατάλληλους μηχανισμούς εσωτερικού συντονισμού για να εξασφαλιστεί η πλήρης συμπληρωματικότητα και η αποφυγή ανταγωνισμού και επικάλυψης του παρόντος προγράμματος με προγράμματα εξωτερικής συνεργασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

7.2. Το έκτο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα

Στην ανακοίνωση που εξέδωσε στις 18 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή επεσήμανε ότι η ποιότητα των ευρωπαϊκών ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μετρημένη (μεταξύ άλλων τρόπων) με τον όγκο και το εύρος των δραστηριοτήτων επιστημονικής και τεχνολογικής έρευνας των ιδρυμάτων, είναι αποφασιστικής σημασίας για να εξασφαλιστεί η αναγνώριση του κύρους της Ευρώπης σε όλο τον κόσμο ως κέντρου αριστείας στη μάθηση και στην ανάπτυξη τεχνολογίας. Η αύξηση της συνεργασίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση συμβαδίζει επομένως με την επιστημονική και τεχνολογική συνεργασία, η οποία κινητοποιεί επιστημονικούς πόρους των πανεπιστημίων στην Κοινότητα, όπως και στις τρίτες χώρες.

⁽¹⁾ COM(2002) 116 τελικό, 6.3.2002.

⁽²⁾ Σύνοψη του κοινού πλαισίου είναι διαθέσιμη στο έγγραφο COM(2002) 116 τελικό, 6.3.2002, παράρτημα 7.

⁽³⁾ http://europa.eu.int/comm/europeaid/evaluation/evinfo/sector/951632_ev.htm

Η ανακοίνωση της Επιτροπής για τη διεθνή διάσταση του ευρωπαϊκού τομέα έρευνας⁽¹⁾ επισημαίνει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να διαθέτει ένα υψηλής ποιότητας επιστημονικό και τεχνολογικό δυναμικό ώστε να μπορεί να διαδραματίσει το ρόλο που επιθυμεί στη σημερινή παγκόσμια κοινωνία και για το σκοπό αυτό, ο ευρωπαϊκός χώρος έρευνας πρέπει να είναι ανοιχτός στον υπόλοιπο κόσμο⁽²⁾. Αναφέρει επίσης ότι το άνοιγμα αυτό πρέπει να επιτρέπει στις χώρες της ΕΕ να επωφεληθούν από τη διεθνή συνεργασία στις επιστήμες και την τεχνολογία, προετοιμάζοντας το δρόμο για στενότερες πολιτικές και οικονομικές σχέσεις, και ότι η νέα στρατηγική διεθνούς συνεργασίας θα καταστήσει επίσης δυνατή την περαιτέρω ανάπτυξη των σχέσεων ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις τρίτες χώρες, θα συμβάλει στη βελτίωση του διαλόγου μεταξύ των περιφερειών και των χωρών και θα βελτιώσει το προφίλ των επιστημών και της τεχνολογίας στην Ευρώπη.

Το έκτο πρόγραμμα πλαίσιο για την έρευνα⁽³⁾ προβλέπει διεθνή συμμετοχή στις δραστηριότητες του προγράμματος που στοχεύουν σε επιστημονικά και κοινωνικά θέματα σε διμερές, διαπεριφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο.

Η Επιτροπή έχει επίγνωση του μεγάλου δυναμικού που υπάρχει όσον αφορά τη συμπληρωματικότητα και τις συνεργίες μεταξύ του προγράμματος που περιγράφεται στην παρούσα πρόταση και των δραστηριοτήτων στο πλαίσιο του έκτου προγράμματος πλαίσιο για την έρευνα, γεγονός που θα επιτρέψει την ύπαρξη συνέχειας μεταξύ των δύο τομέων.

Το κοινό — στόχος της παρούσας πρότασης και το κοινό — στόχος ορισμένων από τις υπάρχουσες ή προβλεπόμενες δράσεις έρευνας είναι σε ένα μεγάλο βαθμό ίδιο, παρ' ό,τι η φύση και οι στόχοι των δραστηριοτήτων που επιδιώκονται δεν είναι ταυτόσημοι. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θα μεριμνήσει ιδιαίτερα ώστε να μην υπάρξουν επικαλύψεις.

Η Επιτροπή επεξεργάζεται μηχανισμούς για την εξασφάλιση της συμπληρωματικότητας και το συνδυασμό των κοινοτικών προγραμμάτων έρευνας και εκπαίδευσης και κατάρτισης. Στο πλαίσιο αυτό, η συμπληρωματικότητα όσον αφορά τη συνεργασία με τρίτες χώρες είναι πολύ σημαντική. Με την έγκριση του παρόντος προγράμματος, η Επιτροπή θα αξιολογήσει και θα ενισχύσει περαιτέρω αυτούς τους μηχανισμούς.

8. ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΟΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Κατά την προετοιμασία της παρούσας πρότασης, η Επιτροπή εξέτασε προσεκτικά τα διάφορα επιχειρήματα που αφορούν το θέμα της διαρροής επιστημόνων. Από τη μια, δεν πρέπει να υποβαθμίζεται ο κίνδυνος διαρροής επιστημόνων. Αυτός είναι ο λόγος που θα καλούνται τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που συμμετέχουν στο πρόγραμμα να συμπεριλαμβάνουν στις διαδικασίες υποβολής αίτησης και αποδοχής που θα θέσπίζουν, διατάξεις που θα εμποδίζουν ή θα αποθαρρύνουν τη διαρροή επιστημόνων από λιγότερο αναπτυγμένες χώρες. Μέσω των διατάξεων υλοποίησης, η Επιτροπή θα προσπαθήσει να εξασφαλίσει ότι η υποστήριξη που χορηγείται σε φοιτητές από αναπτυσσόμενες χώρες θα συνδέεται με σχέδιο επιστροφής τους στην πατρίδα τους.

Η ανησυχία για τη διαρροή επιστημόνων δεν πρέπει να οδηγήσει στην εξαίρεση των αναπτυσσόμενων χωρών από το σύστημα. Αυτή η εξαίρεση θα είχε αρνητική επίδραση στη φήμη της Ευρώπης στους υπηκόους των χωρών αυτών. Θα απομάκρυνε τους φοιτητές από την Ευρωπαϊκή Ένωση και θα τους έστρεφε προς άλλους προορισμούς, π.χ. τις ΗΠΑ, που συνεχίζουν να παρέχουν σημαντική υποστήριξη σε φοιτητές από αναπτυσσόμενες χώρες, μέσω του προγράμματος Fulbright. Τέλος, πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι θα έχει αρνητικό αντίκτυπο στα μακροπρόθεσμα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και σε αυτά των εν λόγω χωρών.

Πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι στην έκθεση που εξέδωσε σε συνέχεια της ανακοίνωσης της Επιτροπής για την ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης⁽⁴⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητεί να συμπεριληφθούν οι αναπτυσσόμενες χώρες στη στενή συνεργασία με τρίτες χώρες, στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, και να υπάρχει πρόβλεψη για ανταλλαγές φοιτητών και για χορήγηση υποτροφιών σε άτομα που επιθυμούν να επιστρέψουν στη χώρα προέλευσής τους, ως μέτρο για την αποφυγή διαρροής επιστημόνων.

⁽¹⁾ COM(2001) 346 τελικό.

⁽²⁾ ΕΕ C 180 της 26.6.2001, σ. 156.

⁽³⁾ Εκκρεμεί η δημοσίευση στην ΕΕ.

⁽⁴⁾ ΤΑ P5_TAPROV(2002)04-10, προσωρινή έκδοση, PE 316.566, 11.4.2002.

Η Επιτροπή θα ασχοληθεί με το ζήτημα της διαρροής επιστημόνων τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της υλοποίησης και διαχείρισης του προγράμματος. Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή θα καθορίσει κατάλληλα συνοδευτικά μέτρα, κριτήρια επιλεξιμότητας και δείκτες και θα θεσπίσει τους αναγκαίους μηχανισμούς παρακολούθησης.

9. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Βάσει των προαναφερθέντων, η Επιτροπή προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο την έγκριση της παρούσας πρότασης απόφασης σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος για την αύξηση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για την προώθηση της διαπολιτισμικής κατανόησης μέσω της συνεργασίας με τρίτες χώρες (2004-2008).

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 149,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συνεισφέρει στην ανάπτυξη ποιοτικής εκπαίδευσης, μεταξύ άλλων μέσω της συνεργασίας με τρίτες χώρες.
- (2) Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Λισσαβόνας (23-24 Μαρτίου 2000) υπογράμμισαν ότι για να αντιμετωπίσει η Ευρώπη την πρόκληση της παγκοσμιοποίησης τα κράτη μέλη πρέπει να προσαρμόσουν τα εκπαιδευτικά τους συστήματα και τα συστήματα επαγγελματικής τους κατάρτισης στις ανάγκες της κοινωνίας της γνώσης.
- (3) Οι Υπουργοί Παιδείας των κρατών μελών και οι Υπουργοί Παιδείας άλλων δεκατεσσάρων ευρωπαϊκών χωρών δήλωσαν στη διακήρυξη της Μπολόνια (19 Ιουνίου 1999) ότι είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί πως το ευρωπαϊκό σύστημα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης θα αποκτήσει ελκυστικότητα σε παγκόσμιο βαθμό ανάλογη με τα σημαντικά πολιτιστικά και επισημονικά επιτεύγματα της Ευρώπης.
- (4) Οι Ευρωπαίοι Υπουργοί αρμόδιοι για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, σε συνάντησή τους στην Πράγα (19 Μαΐου 2001) τόνισαν περαιτέρω πόσο σημαντικό είναι η ευρωπαϊκή τριτοβάθμια εκπαίδευση να γίνει πιο ελκυστική για τους φοιτητές από την Ευρώπη και από άλλες περιοχές του κόσμου.
- (5) Στην ανακοίνωσή της για την ενίσχυση της συνεργασίας με τρίτες χώρες στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης⁽¹⁾, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ότι είναι αναγκαία μεγαλύτερη διεθνοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης για να ανταποκριθεί

στις προκλήσεις της διαδικασίας παγκοσμιοποίησης, προσδιόρισε γενικούς στόχους για μια στρατηγική συνεργασίας με τις τρίτες χώρες στον τομέα αυτό και πρότεινε συγκεκριμένα μέτρα για την επίτευξη των στόχων αυτών.

- (6) Είναι ανάγκη να αυξηθούν οι προσπάθειες της Κοινότητας για την προώθηση του διαλόγου και της κατανόησης παγκοσμίως, ιδίως καθώς η κινητικότητα προωθεί την ανακάλυψη νέων πολιτιστικών και κοινωνικών περιβαλλόντων και διευκολύνει την κατανόησή τους.
- (7) Είναι γενικά αποδεκτό το τεράστιο δυναμικό που αντιπροσωπεύει ο συνδυασμός των δυνάμεων των μεμονωμένων ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της Ευρώπης, με την εκπαιδευτική τους ποικιλομορφία και με την ευρεία εμπειρία τους στη δικτύωση, που τους επιτρέπει να προσφέρουν κύκλους μαθημάτων υψηλής ποιότητας μοναδικούς στην Ευρώπη και που επιτρέπει στα οφέλη της διεθνούς κινητικότητας να διαμοιράζονται ευρύτερα εντός της Κοινότητας και στις χώρες εταίρους της.
- (8) Τα ευρωπαϊκά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πρέπει να παραμείνουν στην κορυφή των εξελίξεων για το σκοπό αυτό πρέπει να επιδιώξουν την καθιέρωση συνεργασίας με ιδρύματα τρίτων χωρών που έχουν επιτύχει επίπεδο ανάπτυξης συγκρίσιμο με εκείνο των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της Κοινότητας.
- (9) Είναι απαραίτητη η θέσπιση κοινοτικού προγράμματος.
- (10) Για να ενισχυθεί η προστιθέμενη αξία της κοινοτικής δράσης είναι απαραίτητο, να εξασφαλιστεί συνοχή και συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που υλοποιούνται στο πλαίσιο της παρούσας απόφασης και των άλλων σχετικών κοινοτικών πολιτικών, μέσων και δράσεων, ιδίως το έκτο πρόγραμμα πλαίσιο προγραμμάτων έρευνας και εξωτερικής συνεργασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.
- (11) Η συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (συμφωνία EOX) προβλέπει μεγαλύτερη συνεργασία στον τομέα της εκπαίδευσης, της επαγγελματικής κατάρτισης και της νεολαίας, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της αφενός, και των χωρών της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών που συμμετέχουν στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο αφετέρου (χώρες ΕΖΕΣ του EOX): οι όροι και ο τρόπος συμμετοχής των παραπάνω χωρών στο πρόγραμμα αυτό καθορίζονται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της συμφωνίας EOX.

(1) COM(2001) 385 τελικό, 18.7.2001.

(12) Οι όροι και τρόπος συμμετοχής των συνδεδεμένων χωρών της Κεντρικής και της Ανατολικής Ευρώπης (ΧΚΑΕ) στο πρόγραμμα αυτό, καθορίζονται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στις ευρωπαϊκές συμφωνίες, στα πρόσθετα πρωτόκολλα των συμφωνιών αυτών, και στις αποφάσεις των αντιστοιχών συμβουλίων σύνδεσης· όσον αφορά την Κύπρο, οι σχετικοί όροι και ο τρόπος συμμετοχής θα χρηματοδοτηθούν από συμπληρωματικές πιστώσεις σύμφωνα με διαδικασίες που πρόκειται να συμφωνηθούν με τη χώρα αυτή· όσον αφορά τη Μάλτα και την Τουρκία, οι σχετικοί όροι και ο τρόπος συμμετοχής θα χρηματοδοτηθούν από συμπληρωματικές πιστώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης.

(13) Το παρόν πρόγραμμα πρέπει να παρακολουθείται και να αξιολογείται τακτικά, σε συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, ώστε να είναι εφικτή η αναπροσαρμογή του, ιδίως όσον αφορά τις προτεραιότητες για την υλοποίηση των μέτρων· η αξιολόγηση πρέπει να περιλαμβάνει εξωτερική αξιολόγηση που θα πραγματοποιείται από ανεξάρτητους και αμερόληπτους φορείς.

(14) Καθώς οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης που αφορούν τη συμβολή της ευρωπαϊκής συνεργασίας στην ποιοτική εκπαίδευση δεν μπορούν να υλοποιηθούν με ικανοποιητικό τρόπο από τα κράτη μέλη λόγω, μεταξύ άλλων, της ανάγκης για πολυμερείς συμπράξεις, πολυμερή κινητικότητα και ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ της Κοινότητας και τρίτων χωρών, και μπορούν, επομένως, δεδομένης της διακρατικής διάστασης των κοινοτικών δράσεων και μέτρων, να πραγματοποιηθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη αυτών των στόχων.

(15) Η παρούσα απόφαση ορίζει, για το σύνολο της διάρκειας του προγράμματος, χρηματοδοτικό πλαίσιο που αποτελεί προνομακή αναφορά για την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας, της 6ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού.

(16) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Θέσπιση του προγράμματος

1. Η παρούσα απόφαση θεσπίζει πρόγραμμα για την αύξηση της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και για την προώθηση της διαπολιτισμικής κατανόησης μέσω της συνεργασίας με τρίτες χώρες, το «Erasmus World», αποκαλούμενο στο εξής «το πρόγραμμα».

(¹) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

2. Το παρόν πρόγραμμα εφαρμόζεται για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2004 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για το σκοπό της παρούσας απόφασης, νοούνται ως:

1. «ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης»: κάθε ίδρυμα το οποίο, βάσει της εθνικής νομοθεσίας ή πρακτικής, απονέμει τίτλους ή πτυχία αυτού του επιπέδου, όποια και αν είναι η ονομασία των ιδρυμάτων αυτών.
2. «μεταπτυχιακός φοιτητής από τρίτη χώρα»: υπήκοος τρίτης χώρας, εκτός από τις χώρες ΕΖΕΣ του ΕΟΧ και τις υποψήφιες χώρες για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση· ο οποίος έχει ήδη λάβει ένα πρώτο πτυχίο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης· ο οποίος δεν είναι κάτοικος οποιουδήποτε κράτους μέλους ή οποιασδήποτε από τις συμμετέχουσες χώρες όπως προβλέπεται στο άρθρο 12· ο οποίος/η οποία δεν μπορεί να έχει πραγματοποιήσει την κύρια δραστηριότητά του/της (σπουδές, εργασία, κτλ.) για περισσότερους από 12 μήνες συνολικά κατά την τελευταία πενταετία σε οποιοδήποτε κράτος μέλος ή σε οποιαδήποτε συμμετέχουσα χώρα· και ο οποίος/η οποία έχει γίνει δεκτός/ή έχει εγγραφεί σε ένα πρόγραμμα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως περιγράφεται στο παράρτημα.
3. «ακαδημαϊκός από τρίτη χώρα»: υπήκοος τρίτης χώρας, εκτός από τις χώρες ΕΖΕΣ του ΕΟΧ και τις υποψήφιες χώρες για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα· ο οποίος δεν είναι κάτοικος οποιουδήποτε κράτους μέλους ή οποιασδήποτε από τις συμμετέχουσες χώρες όπως προβλέπεται στο άρθρο 12· ο οποίος/η οποία δεν μπορεί να έχει διεξάγει την κύρια δραστηριότητά του/της (σπουδές, εργασία, κτλ.) για περισσότερους από 12 μήνες συνολικά κατά την τελευταία πενταετία σε οποιοδήποτε κράτος μέλος ή σε οποιαδήποτε συμμετέχουσα χώρα· και ο οποίος/η οποία έχει εξέχουσα πανεπιστημιακή ή/και επαγγελματική εμπειρία.
4. «μεταπτυχιακές σπουδές»: προγράμματα σπουδών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που έπονται του πρώτου πτυχίου και οδηγούν σε δεύτερο πτυχίο.

Άρθρο 3

Στόχοι του προγράμματος

1. Ο γενικός στόχος του προγράμματος είναι να αυξήσει την ποιότητα της εκπαίδευσης βελτιώνοντας την εικόνα της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης παγκοσμίως και προωθώντας την συνεργασία με τις τρίτες χώρες προκειμένου να βελτιώσει την ανάπτυξη ανθρώπινων πόρων και να προωθήσει το διάλογο και την κατανόηση ανάμεσα στους λαούς και τους πολιτισμούς.
2. Οι ειδικοί στόχοι του προγράμματος είναι:
 - a) να προωθήσει την ανάδειξη μιας σαφώς ευρωπαϊκής προσφοράς στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, ελκυστικής τόσο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και εκτός των συνόρων της·

- β) να ενθαρρύνει την εκδήλωση μεγαλύτερου ενδιαφέροντος διεθνώς για την απόκτηση ευρωπαϊκών τίτλων ή/και ευρωπαϊκής εμπειρίας μεταξύ των ικανότερων μεταπτυχιακών φοιτητών και ακαδημαϊκών από ολόκληρο τον κόσμο και να τους επιτρέψει να αποκτήσουν αυτούς τους τίτλους ή/και την εμπειρία·
- γ) να ενισχύσει μια πιο συγκροτημένη συνεργασία ανάμεσα στα ιδρύματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των τρίτων χωρών και μεγαλύτερη εξωτερική κινητικότητα από την ΕΕ στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών προγραμμάτων σπουδών·
- δ) να βελτιώσει την εικόνα και την προβολή της ευρωπαϊκής εκπαίδευσης, καθώς και την πρόσβαση σε αυτή.

3. Στην προσπάθειά της να επιτύχει τους στόχους του προγράμματος, η Επιτροπή ακολουθεί τη γενική πολιτική της Κοινότητας σχετικά με την ισότητα των ευκαιριών για τους άνδρες και τις γυναίκες. Η Επιτροπή εξασφαλίζει επίσης ότι καμία ομάδα πολιτών ή υπηκόων τρίτων χωρών δεν εξαιρείται ή δεν βρίσκεται σε μειονεκτική θέση.

Άρθρο 4

Δράσεις του προγράμματος

1. Οι στόχοι του προγράμματος αυτού, όπως ορίζονται στο άρθρο 2, θα επιδιωχθούν μέσω των εξής δράσεων:

- α) Προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- β) Πρόγραμμα υποτροφιών.
- γ) Συμπράξεις με ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τρίτων χωρών.
- δ) Αύξηση της ελκυστικότητας της Ευρώπης ως εκπαιδευτικού προορισμού.
- ε) Μέτρα τεχνικής υποστήριξης.

2. Οι δράσεις αυτές θα υλοποιηθούν με τις διαδικασίες που περιγράφονται στο παράρτημα και με τα παρακάτω είδη προσεγγίσεων, που μπορεί να συνδυάζονται όπου αυτό ενδείκνυται:

- α) υποστήριξη για την ανάπτυξη εκπαιδευτικών προγραμμάτων από κοινού και δικτύων συνεργασίας που διευκολύνουν την ανταλλαγή εμπειριών και ορθών πρακτικών·
- β) υποστήριξη για την κινητικότητα ατόμων, μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και τρίτων χωρών, στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης·
- γ) προώθηση της γλωσσομάθειας και της κατανόησης διαφορετικών πολιτισμών·
- δ) υποστήριξη δοκιμαστικών σχεδίων που βασίζονται σε διακρατικές συμπράξεις οι οποίες αποσκοπούν στην ανάπτυξη της καινοτομίας και της ποιότητας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση·
- ε) υποστήριξη για την ανάπτυξη μεθόδων ανάλυσης και παρακολούθησης των τάσεων και των εξελίξεων στη διεθνή τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Άρθρο 5

Πρόσβαση στο πρόγραμμα

Σύμφωνα με τους όρους και τους διακανονισμούς εφαρμογής που ορίζονται στο παράρτημα, το παρόν πρόγραμμα απευθύνεται συγκεκριμένα σε:

- α) ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης·
- β) φοιτητές που είναι κάτοχοι ενός πρώτου πτυχίου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης·
- γ) ακαδημαϊκούς ή επαγγελματίες που πραγματοποιούν διδακτικό ή ερευνητικό έργο·
- δ) προσωπικό που απασχολείται άμεσα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση·
- ε) δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς που ασχολούνται με την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Άρθρο 6

Υλοποίηση του προγράμματος και συνεργασία με τα κράτη μέλη

1. Η Επιτροπή:

- α) εξασφαλίζει την υλοποίηση των κοινοτικών δράσεων που καλύπτονται από το πρόγραμμα αυτό σύμφωνα με το παράρτημα·
- β) λαμβάνει υπόψη τη διμερή συνεργασία με τρίτες χώρες που έχουν αναλάβει τα κράτη μέλη·
- γ) πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες ενώσεις και τους οργανισμούς στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο και ενημερώνει την επιτροπή του άρθρου 8 για τη γνώμη τους·
- δ) επιζητά τη συνδυασμένη δράση με άλλα ενδοκοινοτικά προγράμματα και δράσεις στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και της έρευνας.

2. Τα κράτη μέλη:

- α) λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική διεξαγωγή του προγράμματος σε επίπεδο κράτους μέλους, με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων για την εκπαίδευση μερών, σύμφωνα με την εθνική πρακτική·
- β) ορίζουν τις κατάλληλες δομές που συνεργάζονται στενά με την Επιτροπή· ιδίως όσον αφορά την ενημέρωση σχετικά με το πρόγραμμα·
- γ) καταβάλλουν προσπάθειες να λάβουν τα μέτρα που κρίνουν κατάλληλα για την άρση των νομικών και διοικητικών εμποδίων για την αποτελεσματική λειτουργία του παρόντος προγράμματος·

- δ) λαμβάνουν μέτρα για να εξασφαλίσουν την αξιοποίηση των δυνατοτήτων συνδυασμένης δράσης με άλλα κοινοτικά προγράμματα σε επίπεδο κράτους μέλους.

Άρθρο 7

Μέτρα εφαρμογής

1. Τα εξής αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία διαχείρισης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2:
 - α) το ετήσιο πρόγραμμα εργασιών, συμπεριλαμβανομένων των προτεραιοτήτων, και τα κριτήρια και οι διαδικασίες επιλογής·
 - β) οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή του προγράμματος·
 - γ) ο ετήσιος προϋπολογισμός και η κατανομή των κονδυλίων μεταξύ των διάφορων δράσεων του προγράμματος·
 - δ) οι διαδικασίες για την παρακολούθηση και αξιολόγηση του προγράμματος και για τη διάδοση και μεταφορά των αποτελεσμάτων.
2. Όλα τα άλλα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3:

Άρθρο 8

Επιτροπή

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο εκπρόσωπος της Επιτροπής.
 2. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8 της προαναφερθείσας απόφασης.
- Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε δύο μήνες.
3. Όταν γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 8 της προαναφερθείσας απόφασης.
 4. Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 9

Συνεργασία με επιτροπές άλλων προγραμμάτων και ενημέρωση για άλλες κοινοτικές πρωτοβουλίες

Προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνέπεια του παρόντος προγράμματος με τα άλλα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 11, η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά την επιτροπή σχετικά με τις κοινοτικές πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται στους τομείς της εκπαίδευσης, της επαγγελματικής κατάρτισης και της νεολαίας, συμπεριλαμβανομένης της συνεργασίας με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 10

Χρηματοδότηση

1. Το χρηματοδοτικό πλαίσιο για την εκτέλεση του παρόντος προγράμματος για την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 1 καθορίζεται σε 200 εκατομμύρια ευρώ.
2. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τις ετήσιες πιστώσεις μέσα στα όρια των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 11

Συνεκτικότητα και συμπληρωματικότητα

1. Η Επιτροπή εξασφαλίζει, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, τη συνολική συνοχή και συμπληρωματικότητα με άλλες συναφείς κοινοτικές πολιτικές, μέσα και δράσεις, ιδίως με το έκτο πρόγραμμα πλαίσιο προγραμμάτων έρευνας και με προγράμματα εξωτερικής συνεργασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.
2. Η Επιτροπή εξασφαλίζει την αποτελεσματική σύνδεση, και όπου ενδείκνυται, κοινές ενέργειες ανάμεσα στο παρόν πρόγραμμα και στα προγράμματα και τις δράσεις στον τομέα της εκπαίδευσης, που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της συνεργασίας της Κοινότητας με τρίτες χώρες, συμπεριλαμβανομένων των διμερών συμβάσεων, και τους αρμόδιους διεθνείς οργανισμούς.

Άρθρο 12

Συμμετοχή των χωρών ΕΖΕΣ του ΕΟΧ και των υποψηφίων χωρών για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Οι όροι και τρόπος συμμετοχής των χωρών ΕΖΕΣ του ΕΟΧ και των υποψηφίων για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρών στο πρόγραμμα αυτό, καθορίζονται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στις σχετικές διατάξεις των πράξεων που διέπουν τις σχέσεις ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα και τις χώρες αυτές.

Άρθρο 13

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρακολουθεί τακτικά την υλοποίηση του παρόντος προγράμματος σε συνεργασία με τα κράτη μέλη. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης και της αξιολόγησης χρησιμοποιούνται κατά την εφαρμογή του προγράμματος.

Η παρακολούθηση περιλαμβάνει τις εκθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 και συγκεκριμένες δραστηριότητες.

2. Το παρόν πρόγραμμα αξιολογείται τακτικά από την Επιτροπή. Η αξιολόγηση αυτή αποσκοπεί στην εκτίμηση της καταλληλότητας, της αποτελεσματικότητας και του αντίκτυπου των δράσεων που υλοποιούνται, σε σχέση με τους στόχους που αναφέρονται στο άρθρο 3. Θα εξετάζει επίσης τον αντίκτυπο του προγράμματος στο σύνολό του. Ιδιαίτερη προσοχή θα δίνεται σε θέματα ισότητας των φύλων και ίσης μεταχείρισης, καθώς και στην πρόληψη της διαρροής επιστημόνων.

Η αξιολόγηση θα εξετάζει επίσης τη συμπληρωματικότητα μεταξύ των δράσεων που υλοποιούνται στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος και εκείνων που υπάγονται σε άλλες συναφείς κοινοτικές πολιτικές, μέσα και δράσεις.

3. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών:

α) κατά την προσχώρηση νέων κρατών μελών, έκθεση για τις δημοσιονομικές επιπτώσεις αυτών των προσχωρήσεων στο πρόγραμμα και, ενδεχομένως, προτάσεις για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών συνεπειών αυτών των προσχωρήσεων στο πρόγραμμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1999, για τη δημοσιονομική πειθαρχία και με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στο Βερολίνο το Μάρτιο του 1999. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα αποφασίσουν επί των προτάσεων αυτών το συντομότερο δυνατόν·

β) μέχρι τις 30 Ιουνίου 2007, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης για τα επιτευχθέντα αποτελέσματα και για τις ποιοτικές πτυχές της υλοποίησης του παρόντος προγράμματος·

γ) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007, ανακοίνωση σχετικά με τη συνέχιση του παρόντος προγράμματος·

δ) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, την τελική έκθεση αξιολόγησης.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Το παρόν παράρτημα περιγράφει πέντε δράσεις:

ΔΡΑΣΗ 1: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΣΤΕΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΡΑΣΗ 2: ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

Δράση 2.1: Γενικό πρόγραμμα για φοιτητές

Δράση 2.2: Πρόγραμμα για επισκέπτες ακαδημαϊκούς

ΔΡΑΣΗ 3: ΣΥΜΠΡΑΞΕΙΣ ΜΕ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

ΔΡΑΣΗ 4: ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΔΡΑΣΗ 5: ΜΕΤΡΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΔΡΑΣΗ 1: ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΣΤΕΡ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1. Η Κοινότητα θα αναγνωρίσει ευρωπαϊκούς μεταπτυχιακούς κύκλους μαθημάτων και θα τους παρέχει το σήμα «προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης» κατόπιν αυστηρής διαδικασίας επιλογής, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 και σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2.
2. Για το σκοπό του παρόντος προγράμματος, τα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης:
 - α) περιλαμβάνουν τουλάχιστον τρία ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τρία διαφορετικά κράτη μέλη·
 - β) εφαρμόζουν πρόγραμμα σπουδών που περιλαμβάνει περιόδους σπουδών σε τουλάχιστον δύο από τα τρία ιδρύματα του στοιχείου α)·
 - γ) διαθέτουν εσωτερικές διαδικασίες για την αναγνώριση των περιόδων σπουδών που πραγματοποιούνται στα ιδρύματα εταίρους, για παράδειγμα σύμφωνα με το ευρωπαϊκό σύστημα μεταφοράς ακαδημαϊκών μονάδων·
 - δ) καταλήγουν στην απονομή διπλών ή πολλαπλών αναγνωρισμένων ή διαπιστευμένων πτυχίων από τα συμμετέχοντα ιδρύματα·
 - ε) διατηρούν έναν ελάχιστο αριθμό θέσεων για την υποδοχή φοιτητών από τρίτες χώρες στους οποίους χορηγείται οικονομική υποστήριξη στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος·
 - στ) ορίζουν διαφανείς προϋποθέσεις εισαγωγής που δίνουν τη δέουσα προσοχή, μεταξύ άλλων, σε ζητήματα ισότητας των φύλων και ίσης μεταχείρισης·

- ζ) δεσμεύονται για την τήρηση των κανόνων όσον αφορά τη διαδικασία επιλογής των υποτρόφων (φοιτητών και ακαδημαϊκών)·
 - η) λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να διευκολύνουν την πρόσβαση και τη φιλοξενία φοιτητών από τρίτες χώρες (δυνατότητες ενημέρωσης, στέγασης, κτλ.)·
 - θ) παρέχουν, όπου ενδείκνυται, γλωσσική προετοιμασία και υποστήριξη στους φοιτητές·
3. Τα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιλέγονται για μία πενταετία, υπό την προϋπόθεση μιας απλής ετήσιας διαδικασίας ανανέωσης βάσει των εκθέσεων προόδου που υποβάλλονται. Η περίοδος αυτή μπορεί να περιλαμβάνει προπαρασκευαστικές δραστηριότητες διάρκειας ενός έτους πριν αρχίσει να λειτουργεί το καθαυτό πρόγραμμα. Η χρηματοδότηση θα γίνεται υπό την προϋπόθεση της ετήσιας διαδικασίας ανανέωσης.

ΔΡΑΣΗ 2: ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

1. Η Κοινότητα θα καθιερώσει ένα ενιαίο, γενικό πρόγραμμα υποτροφιών που θα απευθύνεται στους πιο ικανούς μεταπτυχιακούς φοιτητές και ακαδημαϊκούς των τρίτων χωρών.
2. Θα διατίθενται υποτροφίες σε φοιτητές και ακαδημαϊκούς τρίτων χωρών, όπως ορίζεται στο άρθρο 2, χωρίς άλλη προϋπόθεση για τη συμμετοχή τους από την ύπαρξη σχέσεων ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και της χώρα προέλευσης των εν λόγω φοιτητών και ακαδημαϊκών. Θα ενθαρρύνεται η συμμετοχή των γυναικών και των λιγότερο προνομιούχων φοιτητών από τις χώρες αυτές.
3. Τα συμμετέχοντα ιδρύματα θα ενθαρρύνονται να εμπλέκουν ενδιαφερόμενα μέρη από τον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε τρίτες χώρες και θα υποχρεούνται να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα κατά τη διαδικασία υποβολής αιτήσεων και επιλογής τους ώστε να αποφεύγεται ή να αποθαρρύνεται η διαρροή επιστημόνων από τις λιγότερο αναπτυγμένες χώρες.
4. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διευκολύνουν τη χορήγηση θεωρήσεων εισόδου και αδειών παραμονής στους υποτρόφους και, όπου χρειάζεται, τη χορήγηση της ισοδυναμίας του τίτλου σπουδών.
5. Η διαδικασία επιλογής εξασφαλίζει τη σωστή αναλογία ανάμεσα στους κλάδους σπουδών και τις περιοχές προέλευσης των φοιτητών και ακαδημαϊκών και τα κράτη μέλη προορισμού τους και θα προωθεί τη συμμετοχή των γυναικών και των λιγότερο προνομιούχων φοιτητών από τρίτες χώρες.
6. Η Επιτροπή λαμβάνει μέτρα για να εξασφαλίσει ότι κανένας φοιτητής ή ακαδημαϊκός δεν λαμβάνει οικονομική ενίσχυση για τον ίδιο σκοπό από περισσότερα του ενός κοινοτικά προγράμματα.

Δράση 2.1: Γενικό πρόγραμμα για φοιτητές

Η Κοινότητα μπορεί να παρέχει οικονομική ενίσχυση σε φοιτητές από τρίτες χώρες που έχουν γίνει δεκτοί, μέσω μιας ανταγωνιστικής διαδικασίας, σε προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δράση 2.2: Πρόγραμμα για επισκέπτες ακαδημαϊκούς

Η Κοινότητα παρέχει οικονομική ενίσχυση σε ακαδημαϊκούς τρίτων χωρών που επισκέπτονται προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό να πραγματοποιήσουν διδακτικό, ερευνητικό ή ακαδημαϊκό έργο στα ιδρύματα που συμμετέχουν στα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΔΡΑΣΗ 3: ΣΥΜΠΡΑΞΕΙΣ ΜΕ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΡΙΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

1. Η Κοινότητα θα υποστηρίξει συγκροτημένες σχέσεις ανάμεσα στα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης τρίτων χωρών. Θα δοθεί προτεραιότητα σε ιδρύματα που είναι επαρκώς αναπτυγμένα ώστε να μπορούν να συνεργαστούν επί ίσοις όροις.
2. Οι συμπράξεις θα παρέχουν το πλαίσιο για την εξωτερική κινητικότητα των φοιτητών και των ακαδημαϊκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εμπλέκονται στα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Οι συμπράξεις θα χρησιμεύσουν στην ανάπτυξη, όπου είναι δυνατόν, θεσμοποιημένων δικτύων, βάσει συγκροτημένης και βιώσιμης συνεργασίας, με σκοπό να συνεισφέρουν στην ανάπτυξη των τοπικών δυνατοτήτων μέσω της μεταφοράς τεχνογνωσίας.

4. Οι συμπράξεις θα:

- περιλαμβάνουν ένα πρόγραμμα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τουλάχιστον ένα ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από τρίτη χώρα·
- καθιερώνονται για περιόδους έως τριών ετών·
- παρέχουν ένα πλαίσιο για την εξωτερική κινητικότητα των φοιτητών που εγγράφονται στα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των καθηγητών των προγραμμάτων αυτών· οι επιλέξιμοι φοιτητές και οι ακαδημαϊκοί πρέπει να είναι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν κατοικήσει νόμιμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για τουλάχιστον τρία έτη (και για λόγους διαφορετικούς από σπουδές) πριν από την έναρξη της εξωτερικής κινητικότητας·
- εξασφαλίζουν την αναγνώριση των περιόδων σπουδών στο ίδρυμα υποδοχής, δηλαδή εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

5. Οι δραστηριότητες των σχεδίων των συμπράξεων μπορούν να περιλαμβάνουν επίσης:

- διδακτικό έργο σε ένα ίδρυμα εταίρο που υποστηρίζει την ανάπτυξη του προγράμματος σπουδών του σχεδίου·
- ανταλλαγή καθηγητών, εκπαιδευτών, διοικητικών υπαλλήλων και άλλων σχετικών εμπειρογνομόνων·
- ανάπτυξη και διάδοση νέων μεθοδολογιών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που περιλαμβάνουν τη χρήση των τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας, την ηλεκτρονική μάθηση και την ανοικτή και εξ αποστάσεως μάθηση·
- ανάπτυξη προγραμμάτων συνεργασίας με πανεπιστήμια τρίτων χωρών με στόχο την προσφορά κύκλων μαθημάτων στην εν λόγω χώρα.

ΔΡΑΣΗ 4: ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΚΥΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

1. Με τη δράση αυτή, η Κοινότητα ενισχύει δραστηριότητες που στοχεύουν στη βελτίωση της εικόνας και της προβολής και στην καλύτερη πρόσβαση στην ευρωπαϊκή εκπαίδευση. Η Κοινότητα υποστηρίζει επίσης συμπληρωματικές δραστηριότητες που συνεισφέρουν στους στόχους του παρόντος προγράμματος.
2. Τα επιλέξιμα ιδρύματα θα περιλαμβάνουν δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς που ασχολούνται με θέματα που σχετίζονται με τη παροχή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε εθνικό ή σε διεθνές επίπεδο. Οι δραστηριότητες πραγματοποιούνται σε δίκτυα που περιλαμβάνουν τουλάχιστον τρεις οργανισμούς από τρία διαφορετικά κράτη μέλη και μπορεί να περιλαμβάνουν και οργανισμούς από τρίτες χώρες. Οι δραστηριότητες (που μπορούν να περιλαμβάνουν σεμινάρια, συνέδρια, εργαστήρια, ανάπτυξη εργαλείων πληροφορικής, παραγωγή υλικού για δημοσίευση, κτλ.) μπορεί να πραγματοποιούνται στα κράτη μέλη ή σε τρίτες χώρες.

4.1. Υποστήριξη για κοινές ενέργειες προώθησης

1. Η Κοινότητα θα παρέχει υποστήριξη στα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σε δημόσιους μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς που εργάζονται για την προώθηση της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο εξωτερικό.
2. Οι επιλέξιμες δραστηριότητες μπορούν να περιλαμβάνουν:
 - την ανάπτυξη γενικών γραπτών ή οπτικών κοινών μέσων πληροφόρησης και διάδοσης που συμβάλλουν στην καλύτερη κατανόηση της αξίας των σπουδών στην Ευρώπη·
 - την από κοινού εκπροσώπηση της ευρωπαϊκής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και των προγραμμάτων μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διεθνείς εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις·
 - σεμινάρια, εργαστήρια και άλλα μέσα με στόχο το συντονισμό των προσπαθειών ενημέρωσης και διάδοσης·
 - δραστηριότητες που στοχεύουν γεωγραφικές περιοχές με μεγάλες δυνατότητες από την άποψη της διεθνούς κινητικότητας των φοιτητών.
3. Οι δραστηριότητες προώθησης επιδιώκουν να δημιουργήσουν δεσμούς ανάμεσα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και την έρευνα, και να αξιοποιήσουν όπου είναι δυνατόν πιθανές συμπράξεις.

4.2. Υποστήριξη για υπηρεσίες που διευκολύνουν την πρόσβαση των φοιτητών τρίτων χωρών στην ευρωπαϊκή εκπαίδευση

1. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα θα υποστηρίξει δραστηριότητες συνεργασίας με στόχο τη διευκόλυνση της πρόσβασης στην Ευρώπη και την ενθάρρυνση των σπουδών σε αυτήν.

2. Οι επιλέξιμες δραστηριότητες μπορεί να περιλαμβάνουν:

- την ανάπτυξη από κοινού παιδαγωγικών μέσων για γλωσσική κατάρτιση και πολιτιστική προετοιμασία·
- την ανάπτυξη από κοινού πιο αποτελεσματικών μεθόδων φιλοξενίας και ενσωμάτωσης των φοιτητών από τρίτες χώρες·
- την ανάπτυξη κοινών σπονδυλωτών διδακτικών ενοτήτων για την εκπαίδευση εξ αποστάσεως φοιτητών από τρίτες χώρες·
- υπηρεσίες που διευκολύνουν την κινητικότητα ανάμεσα σε συμπράξεις πανεπιστημίων εντός και εκτός των προγραμμάτων μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως ορίζονται παραπάνω·
- υπηρεσίες που διευκολύνουν την κινητικότητα όσων έχουν παιδιά και άλλων εξαρτημένων ατόμων·
- περαιτέρω ανάπτυξη μιας πύλης στο διαδίκτυο που θα διευκολύνει την πρόσβαση στα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και σε άλλους ευρωπαϊκούς κύκλους μαθημάτων που ενδείκνυνται για φοιτητές τρίτων χωρών.

4.3. Συμπληρωματικές δραστηριότητες

1. Η Κοινότητα υποστηρίζει συμπληρωματικές δραστηριότητες που ασχολούνται με κρίσιμα ζητήματα για την διεθνοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης όπως είναι η διεθνής διάσταση των εξής:

- εξασφάλιση της ποιότητας, που περιλαμβάνει τη διαπίστευση ή άλλα είδη σημάτων ή προσδιορισμών της ποιότητας·
- αναγνώριση των ακαδημαϊκών μονάδων·
- αναγνώριση των ευρωπαϊκών τίτλων στο εξωτερικό και αμοιβαία αναγνώριση των τίτλων με τρίτες χώρες·
- οι εξελισσόμενες ανάγκες ανάπτυξης προγράμματος σπουδών·
- αλλαγές στην κοινωνία και στα εκπαιδευτικά συστήματα·
- ασφάλεια και υγεία των φοιτητών που συμμετέχουν στην ανταλλαγή·
- ζητήματα που αφορούν την προστασία των καταναλωτών τα οποία συνδέονται με την εκπαίδευση·
- έρευνες και μελέτες (π.χ. για τη διαδικασία λήψης αποφάσεων των αλλοδαπών φοιτητών που επιδιώκουν σπουδές στο εξωτερικό, για τα εμπόδια που τίθενται στις σπουδές στην Ευρώπη, κτλ.).

2. Με τη δράση αυτή η Κοινότητα μπορεί να υποστηρίξει διεθνή θεματικά δίκτυα που ασχολούνται με τα ζητήματα αυτά.

3. Η Κοινότητα μπορεί να υποστηρίξει δοκιμαστικά σχέδια με τρίτες χώρες για την ανάπτυξη περαιτέρω συνεργασίας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με τις εν λόγω χώρες.

4. Η Κοινότητα μπορεί να παρέχει, σε δοκιμαστική βάση, υποτροφίες σε φοιτητές τρίτων χωρών που επιθυμούν να αποκτήσουν μεταπτυχιακό τίτλο από ευρωπαϊκά πανεπιστήμια ή από κοινοπραξίες ευρωπαϊκών πανεπιστημίων, εάν καμία άλλη κοινοτική δράση δεν παρέχει αυτή την οικονομική ενίσχυση, και όπου μπορεί να εξασφαλιστεί συμπληρωματικότητα με διμερή προγράμματα σε επίπεδο κρατών μελών.

5. Η Κοινότητα υποστηρίζει ένα σύλλογο αποφοίτων όλων των φοιτητών (τρίτων χωρών και Ευρωπαίων) που αποφοιτούν από τα προγράμματα μάστερ της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

ΔΡΑΣΗ 5: ΜΕΤΡΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

Κατά την υλοποίηση του προγράμματος, η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει σε εμπειρογνώμονες, σε εκτελεστικά γραφεία, σε υφιστάμενους αρμόδιους φορείς στα κράτη μέλη, και εάν χρειαστεί σε άλλες μορφές τεχνικής βοήθειας, η χρηματοδότηση των οποίων μπορεί να αντληθεί από το συνολικό χρηματοδοτικό πλαίσιο του προγράμματος.

Πρόταση Κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2965/94 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και οικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Μεταφραστικό Κέντρο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Κέντρου

(2002/C 331 E/06)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0167(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Γενικά

Ο νέος δημοσιονομικός κανονισμός που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των ΕΚ θα τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003. Με αυτόν θεσπίζεται, μεταξύ άλλων, νέα προσέγγιση του δημοσιονομικού και χρηματοοικονομικού καθεστώτος των αποκεντρωμένων κοινοτικών οργανισμών.

Οι πιο σημαντικές καινοτομίες που αφορούν τους κοινοτικούς οργανισμούς παρουσιάζονται ως εξής:

— Άρθρο 185:

- Η Επιτροπή θεσπίζει δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο των οργανισμών οι οποίοι δημιουργούνται από τις Κοινότητες, διαθέτουν νομική προσωπικότητα και λαμβάνουν πράγματι επιδοτήσεις που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό. Η δημοσιονομική ρύθμιση αυτών των οργανισμών μπορεί να αποκλίνει από τον κανονισμό-πλαίσιο μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις της λειτουργίας τους και με προηγούμενη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής.
- Η απαλλαγή για την εκτέλεση των προϋπολογισμών των οργανισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 χορηγείται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κατόπιν συστάσεως του Συμβουλίου.
- Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι των οργανισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.
- Οι οργανισμοί που αναφέρονται ανωτέρω εφαρμόζουν τους λογιστικούς κανόνες που έχουν θεσπιστεί από την λογιστική υπηρεσία της Επιτροπής με σκοπό την ενοποίηση των λογαριασμών τους με τους λογαριασμούς της Επιτροπής.

— Άρθρο 46 παρ. 3 σημείο δ):

- Ο πίνακας προσωπικού των οργανισμών που αναφέρονται στο άρθρο 185 παρ. 1 καταρτίζεται από τη γενική δημοσιονομική αρχή.

Οι καινοτομίες αυτές απαιτούν να γίνουν παράλληλα τροποποιήσεις στις βασικές πράξεις για την ίδρυση των σχετικών οργανισμών. Αν όλες οι λεπτομέρειες του χρηματοοικονομικού και δημοσιονομικού καθεστώτος που εφαρμόζεται σε ένα συγκεκριμένο αποκεντρωμένο οργανισμό αναφέρονται στον δικό του δημοσιονομικό κανονισμό, η βασική ιδρυτική πράξη ενός οργανισμού (κατά κανόνα κανονισμός του Συμβουλίου) περιλαμβάνει επίσης και τις διατάξεις που αφορούν χρηματοοικονομικά και δημοσιονομικά θέματα (όπως την κατάρτιση και την εκτέλεση του προϋπολογισμού, τις λεπτομέρειες διεξαγωγής ελέγχου, την υποβολή των λογαριασμών, την απαλλαγή και τη διαδικασία θέσπισης του δημοσιονομικού κανονισμού του οργανισμού).

Πρέπει συνεπώς να επέλθουν οι αναγκαίες τροποποιήσεις στις διάφορες βασικές πράξεις ίδρυσης των οργανισμών, ώστε να τεθεί σε εφαρμογή αυτό το νέο σύστημα. Οι τροποποιήσεις αυτές αποτελούν το αντικείμενο των παρουσών προτάσεων.

Όσον αφορά τους αποκεντρωμένους οργανισμούς που δεν υπάγονται στον ορισμό του άρθρου 185 παράγραφος 1, φαίνεται αναπόφευκτο να προσαρμοστεί το ρυθμιστικό τους πλαίσιο σε σχέση, τουλάχιστον, με μία βασική πτυχή του νέου δημοσιονομικού κανονισμού, δηλαδή την παντελή κατάργηση του εκ των προτέρων κεντρικού ελέγχου.

Στις παρούσες προτάσεις, η Επιτροπή εξετάζει δύο ακόμα θέματα που αφορούν τους αποκεντρωμένους κοινοτικούς οργανισμούς.

Το πρώτο θέμα συνδέεται με τη σημερινή γενική διαδικασία μεταρρύθμισης, δηλαδή το θέμα της διαφάνειας και της πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αναδιατύπωσης, τα όργανα συμφώνησαν να συμπεριλάβουν στο νέο δημοσιονομικό κανονισμό διάταξη σύμφωνα με την οποία το κοινό θα πρέπει να έχει πρόσβαση στις πληροφορίες των αποκεντρωμένων οργανισμών στο βαθμό που ορίζεται στο ρυθμιστικό πλαίσιο της ΕΚ. Εξάλλου, κατά τη θέσπιση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, τα τρία όργανα συμφώνησαν, σε κοινή δήλωση, ότι οι κοινοτικοί οργανισμοί θα πρέπει να εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες όσον αφορά την πρόσβαση στα έγγραφα. Η Επιτροπή προτείνει συνεπώς να τροποποιηθούν οι βασικές πράξεις που αφορούν την ίδρυση των υφιστάμενων 15 αποκεντρωμένων οργανισμών, προκειμένου να συμπεριληφθούν διατάξεις προς αυτή την έννοια.

Το δεύτερο θέμα αφορά τη διαδικασία σχετικά με τον διορισμό των διευθυντών των κοινοτικών οργανισμών. Αν και η πρόθεση του Συμβουλίου, κατά τη θέσπιση των συστατικών πράξεων των εν λόγω οργανισμών, ήταν να τους παραχωρηθεί η δυνατότητα να ανανεώνουν την εντολή των διευθυντών τους, η Επιτροπή θεωρεί ότι η σημερινή διατύπωση των περισσότερων σχετικών διατάξεων των εν λόγω πράξεων δεν αντικατοπτρίζει επαρκώς αυτή την πρόθεση. Συγκεκριμένα, η διάταξη που προβλέπει ότι μια εντολή μπορεί να ανανεωθεί, υπονοεί μόνο ότι ο κάτοχος της θέσης μπορεί, μετά τη λήξη της θητείας του, να υποβάλει υποψηφιότητα για νέα εντολή. Αυτό εντούτοις δεν αποκλείει να εφαρμόζουν οι κοινοτικοί οργανισμοί την διαδικασία που προβλέπεται στην καταστατική τους πράξη. Η ερμηνεία αυτή απορρέει από την παράλληλη διατύπωση που χρησιμοποιείται στις διατάξεις του άρθρου 214 παρ. 1 της συνθήκης ΕΚ για τον διορισμό των μελών της Επιτροπής και στις διατάξεις των άρθρων 223 και 225 της ίδιας συνθήκης που αφορούν τον διορισμό των δικαστών του Δικαστηρίου των ΕΚ. Η ιδιόμορφη κατάσταση των διευθυντών των κοινοτικών οργανισμών δικαιολογεί τη διατήρηση αυτής της παραλληλότητας και ως εκ τούτου, την απόκλιση από την ερμηνεία του άρθρου 8 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βάσει του οποίου επιτρέπεται η παράταση σύμβασης χωρίς να γίνεται νέα διαδικασία επιλογής.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο, για να αποκλειστεί η υποχρέωση εφαρμογής νέας διαδικασίας επιλογής μετά τη λήξη της εκάστοτε θητείας διευθυντού, η Επιτροπή προτείνει τη διασάφηση των υφιστάμενων κειμένων. Μετά από πρόταση του αρμόδιου οργανισμού, θα είναι δυνατή η παράταση σύμβασης χωρίς να χρειάζεται να κινηθεί νέα διαδικασία επιλογής. Μια τέτοια δυνατότητα θα ευνοούσε την ισορροπία μεταξύ αφενός της ανάγκης να συνεχιστεί η διαχείριση στους κοινοτικούς οργανισμούς και αφετέρου να δοθεί στον κοινοτικό οργανισμό η δυνατότητα να προσεγγίσει νέες ιδέες ή νέες πολιτικές. Ο περιορισμός σε μία μόνη παράταση της σύμβασης δεν θα πρέπει ωστόσο να αποτελέσει εμπόδιο και ο ενδιαφερόμενος να μη μπορεί να υποβάλλει και πάλι την υποψηφιότητά του για την ίδια θέση μετά τη λήξη της δεύτερης εντολής του, συμμετέχοντας σε νέα διαδικασία επιλογής. Ένα άτομο θα μπορούσε έτσι να παραμείνει στη θέση του μετά τη λήξη της δεύτερης εντολής του με την προϋπόθεση ότι έχει επιλεγεί μετά από νέα διαδικασία επιλογής.

2. Εφαρμογή των προτάσεων

Λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη, όπως περιγράφεται πιο πάνω, της γενικότερης διαδικασίας αναδιατύπωσης, υποθέτουμε ότι το νέο καθεστώς (άρθρο 185 και άρθρο 46 παρ. 3 σημείο δ) που θα τεθεί σε ισχύ θα εφαρμοστεί στους υφιστάμενους 13 κοινοτικούς οργανισμούς, και συγκεκριμένα στους εξής:

- το ευρωπαϊκό κέντρο για την ανάπτυξη της επαγγελματικής κατάρτισης (Θεσσαλονίκη) ⁽¹⁾,
- το ευρωπαϊκό ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας (Δουβλίνο) ⁽²⁾,
- τον ευρωπαϊκό οργανισμό περιβάλλοντος (Κοπεγχάγη) ⁽³⁾,
- το ευρωπαϊκό ίδρυμα επαγγελματικής εκπαίδευσης (Τουρίνο) ⁽⁴⁾,
- το ευρωπαϊκό κέντρο παρακολούθησης ναρκωτικών και τοξικομανίας (Λισαβόνα) ⁽⁵⁾,
- τον ευρωπαϊκό οργανισμό για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων (Λονδίνο) ⁽⁶⁾,
- τον ευρωπαϊκό οργανισμό για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία (Μπιλμπάο) ⁽⁷⁾,
- το μεταφραστικό κέντρο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Λουξεμβούργο) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 337/75 της 10ης Φεβρουαρίου 1975.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1365/75 της 26ης Μαΐου 1975.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1210/90 της 7ης Μαΐου 1990.

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1360/90 της 7ης Μαΐου 1990.

⁽⁵⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 302/93 της 8ης Φεβρουαρίου 1993.

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2309/93 της 22ας Ιουλίου 1993.

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2062/94 της 18ης Ιουλίου 1994.

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2965/94 της 28ης Νοεμβρίου 1994.

- το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας (Βιέννη) ⁽¹⁾,
- την ευρωπαϊκή υπηρεσία ανασυγκρότησης (Θεσσαλονίκη) ⁽²⁾,
- την ευρωπαϊκή αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων ⁽³⁾,
- την ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την ασφάλεια των αερομεταφορών ⁽⁴⁾,
- την ευρωπαϊκή υπηρεσία για την ασφάλεια των θαλασσιών μεταφορών ⁽⁵⁾,

καθώς και την Eurojust ⁽⁶⁾, οργανισμό που συστάθηκε δυνάμει του τρίτου πυλώνα αλλά σε μεγάλο βαθμό εξομοιούμενο με τους συνήθεις αποκεντρωμένους κοινοτικούς οργανισμούς όσον αφορά το δημοσιονομικό και χρηματοοικονομικό του χαρακτήρα.

Δύο κοινοτικοί αποκεντρωμένοι οργανισμοί δεν λαμβάνουν επιδοτήσεις μέσω του γενικού προϋπολογισμού, συγκεκριμένα

- Το γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (Αλικάντε) ⁽⁷⁾

και

- Το κοινοτικό γραφείο φυτικών ποικιλιών (Angers) ⁽⁸⁾.

Συνεπώς δεν μπορούν να καλύπτονται από τον ορισμό του άρθρου 185, ούτε τους αφορούν οι προτάσεις που αποσκοπούν στο να καταστήσουν τους μηχανισμούς εσωτερικού ελέγχου σύμφωνους προς τον νέο δημοσιονομικό κανονισμό.

Τέλος, είχε γίνει επίσης πρόβλεψη να ληφθεί υπόψη ο ευρωπαϊκός οργανισμός σιδηροδρόμων (COM(2002) 23 τελικό). Επειδή όμως είναι πρόωμη η κατάσταση της νομοθετικής διαδικασίας σχετικά με αυτόν τον νέο οργανισμό, αποφασίστηκε να μη συμπεριληφθεί στην παρούσα πρόταση.

Όσον αφορά το θέμα της διαφάνειας, οι τροποποιήσεις σχετικά με την συμπερίληψη των διατάξεων για την πρόσβαση στα έγγραφα θα αφορούν τους 15 υφιστάμενους κοινοτικούς οργανισμούς (ανεξάρτητα από το αν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 185), αλλά όχι την Eurojust ⁽⁹⁾.

Για τους 13 αυτούς κοινοτικούς οργανισμούς προτείνεται διασάφηση των διατάξεων για τη διαδικασία διορισμού των διευθυντών των οργανισμών. Αυτού του είδους η διασάφηση δεν είναι αναγκαία όσον αφορά τον κανονισμό αριθ. 1360/90, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό 1572/98 που αποτελεί το υπόδειγμα για την προτεινόμενη διατύπωση ή τον Eurojust. Στην περίπτωση του Eurojust, ο διοικητικός διευθυντής δεν είναι ο προϊστάμενος του οργανισμού, αλλά ευρίσκεται υπό την εποπτεία της συλλογικού οργάνου και του Προέδρου του (άρθρο 29 παρ. 4 της απόφασης 2002/187/ΔΕΥ). Στην περίπτωση αυτή, εξυπακούεται ότι ο διοικητικός διευθυντής δεν κατέχει θέση που θα μπορούσε να δικαιολογεί σύγκριση με τη θέση των μελών της Επιτροπής ή του Δικαστηρίου των ΕΚ. Όσο για τον κανονισμό αριθ. 2667/2000 σχετικά με την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκρότησης, αυτός δεν προβλέπει καμία δυνατότητα ανανέωσης της εντολής του διευθυντού του. Κατά συνέπεια, δεν προτείνεται επ' αυτού καμία τροποποίηση του εν λόγω κανονισμού.

3. Λεπτομέρειες των παρουσών προτάσεων

- 3.1. Όσον αφορά τους 14 οργανισμούς που απολαμβάνουν επιδοτήσεων βάσει του γενικού προϋπολογισμού, και συνεπώς καλύπτονται από το άρθρο 185 του νέου δημοσιονομικού κανονισμού, τα κυριότερα σημεία των παρουσών προτάσεων είναι τα εξής:

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1035/97 της 2ας Ιουνίου 1997.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2667/2000 της 5ης Δεκεμβρίου 2000.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 της 28ης Ιανουαρίου 2002.

⁽⁴⁾ .../COM (2000) 595 τελικό της 4ης Δεκεμβρίου 2000. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. .../2002 της ... Ιουνίου 2002.

⁽⁵⁾ .../COM (2002) 802 τελικό της 8ης Δεκεμβρίου 2000. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. .../2002 της ... Ιουνίου 2002.

⁽⁶⁾ Απόφαση 2002/187/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 28ης Φεβρουαρίου 2002

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 της 20ής Δεκεμβρίου 1993.

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2100/94 της 27ης Ιουλίου 1994.

⁽⁹⁾ Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 δεν εφαρμόζεται άμεσα στο πλαίσιο του τρίτου πυλώνα.

- Με βάση του ίδιο το άρθρο 185:
 - Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, βάσει σχετικής σύστασης του Συμβουλίου, γίνεται η αρμόδια για την απαλλαγή αρχή,
 - Ορίζονται επακριβώς οι αρμοδιότητες του εσωτερικού ελεγκτή της Επιτροπής και καταργείται ο εκ των προτέρων κεντρικός έλεγχος,
 - Προβλέπονται διατάξεις, σύμφωνες με την αναδιατύπωση, για την υποβολή των λογαριασμών,
 - Σύμφωνα με δήλωση της Επιτροπής επί του άρθρου 185:
 - η Επιτροπή δεσμεύεται να ζητήσει τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τον δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο που πρέπει να εκδοθεί δυνάμει του άρθρου 158 παρ. 1. Συνεπώς δεν είναι αναγκαίο να διατηρηθεί στις βασικές πράξεις για την ίδρυση των διαφόρων αποκεντρωμένων οργανισμών η απαίτηση να ζητείται η γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου για κάθε δημοσιονομικό κανονισμό,
 - βάσει του άρθρου 46 παρ. 3 σημείο δ):
 - προβλέπεται ότι ο πίνακας προσωπικού καταρτίζεται από την αρμόδια για τον γενικό προϋπολογισμό αρχή,
 - για να εξασφαλιστεί κάποιος βαθμός τεχνικής εναρμόνισης:
 - η αρμοδιότητα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού βαρύνει στο εξής τον διευθυντή (γεγονός που δεν ισχύει σήμερα για τους δύο οργανισμούς του λεγόμενου «πρώτης γενεάς», δηλαδή τον Cedefop της Θεσσαλονίκης και το Ίδρυμα του Δουβλίνου),
 - όσον αφορά τη θέσπιση του ίδιου δημοσιονομικού κανονισμού κάθε οργανισμού, το καθήκον αυτό υπάγεται στην αρμοδιότητα του διοικητικού συμβουλίου του κάθε οργανισμού ή ισοδύναμης αρχής (μετά από πρόταση της Επιτροπής). Αυτό θα συμβάλει σημαντικά στην εναρμόνιση των διαδικασιών. Επί του παρόντος, η θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού υπάγεται στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου ή του διοικητικού συμβουλίου ή άλλης ισοδύναμης αρχής, ενώ η Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο συμμετέχουν ή όχι, κατά περίπτωση, στη διαδικασία αυτή. Η διαφοροποίηση αυτή προκύπτει αποκλειστικά λόγω ιστορικών εξελίξεων στον τομέα των αποκεντρωμένων οργανισμών, χωρίς να έχει κάποια αντικειμενική αιτιολόγηση,
 - κάποια προσέγγιση της ορολογίας που χρησιμοποιείται στη διαδικασία του προϋπολογισμού σε σχέση με την ορολογία του νέου γενικού δημοσιονομικού κανονισμού,
 - η κατάργηση των υφιστάμενων δημοσιονομικών κανονισμών⁽¹⁾ των δύο «οργανισμών πρώτης γενεάς»,
 - μέχρι σήμερα, οι δημοσιονομικοί κανονισμοί του Cedefop της Θεσσαλονίκης και του Ίδρυματος του Δουβλίνου ήσαν κανονισμοί του Συμβουλίου. Όπως αναφέρεται ανωτέρω, τίποτα δεν αιτιολογεί τη διατήρηση αυτής της ιδιομορφίας. Υπό τις σημερινές περιστάσεις, αυτή η διαδικασία δεν φαίνεται πλέον η κατάλληλη για αυτόν τον τύπο μέσου.
- 3.2. Όσον αφορά τους δύο αποκεντρωμένους κοινοτικούς οργανισμούς που δεν μπορούν να καλύπτονται από το άρθρο 183, πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο νέος δημοσιονομικός κανονισμός συνεπάγεται βασικές εξελίξεις ως προς τους μηχανισμούς εσωτερικού και εξωτερικού ελέγχου. Φαίνεται συνεπώς λογικό να εκσυγχρονισθούν τουλάχιστον οι διατάξεις που αφορούν τον έλεγχο που αναφέρεται στους κανονισμούς περί ίδρυσης των εν λόγω οργανισμών (μεταξύ άλλων και λόγω του γεγονότος ότι ένας από αυτούς, το κοινοτικό γραφείο φυτικών ποικιλιών στο Angers, αναφέρεται ακόμα στο δημοσιονομικό ελεγκτή της Επιτροπής, μια λειτουργία που αναμένεται να καταργηθεί αφ'ης στιγμής τεθεί σε ισχύ ο νέος γενικός δημοσιονομικός κανονισμός).
- 3.3. Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η Επιτροπή είχε ήδη υποβάλει, το 1997, προτάσεις για την τροποποίηση των κανονισμών με τους οποίους ιδρύθηκαν οι 9 αποκεντρωμένοι οργανισμοί που αναφέρονται ανωτέρω⁽²⁾. Λαμβάνοντας υπόψη τον εν μέρει άκυρο χαρακτήρα των προτάσεων αυτών, που στο εξής καλύπτονται μερικώς από τις παρούσες προτάσεις, η Επιτροπή αδράττει την ευκαιρία να τις αποσύρει και τυπικά.

⁽¹⁾ Κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1416/76 και 1417/76 της 1ης Ιουνίου 1976.

⁽²⁾ COM(1997) 489 τελικό της 6ης Οκτωβρίου 1997, όπως τροποποιήθηκε από το COM(1998) 289 τελικό της 4ης Μαΐου 1998.

- 3.4. Όσον αφορά το θέμα της διαφάνειας στην περίπτωση των 15 υφιστάμενων οργανισμών, προτείνεται να συμπεριληφθεί ρήτρα που θα αναφέρει τα εξής:
- ο κανονισμός αριθ. 1049/2001 εφαρμόζεται στα έγγραφα των οργανισμών,
 - τα διοικητικά συμβούλια εγκρίνουν τους αναγκαίους κανόνες εφαρμογής,
 - το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάζει προσφυγές κατά των αποφάσεων των αποκεντρωμένων οργανισμών, όσον αφορά την πρόσβαση στα έγγραφα.
- 3.5. Όσον αφορά τη διαδικασία διορισμού των διευθυντών των κοινοτικών οργανισμών, προτείνεται να ευθυγραμμιστεί η διατύπωση των σχετικών διατάξεων των συστατικών πράξεων με τη διατύπωση του άρθρου 7 παρ. 1 του κανονισμού αριθ. 1360/90 της 7ης Μαΐου 1990 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό αριθ. 1572/98 της 17ης Ιουλίου 1998 ⁽²⁾.

4. Διαδικαστικά θέματα

- 4.1. Στις 18 βασικές πράξεις που αφορά άμεσα το παρόν έγγραφο εφαρμόζονται οι ακόλουθες διαδικασίες:
- Άρθρο 308 (ομοφωνία στο Συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με το ΕΚ): κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 337/75, αριθ. 1365/75, αριθ. 1360/90, αριθ. 302/93, αριθ. 2309/93, αριθ. 2062/94, αριθ. 2100/94, αριθ. 40/94, αριθ. 2965/94, αριθ. 1035/97 (με το άρθρο 213), αριθ. 2667/2000,
 - Άρθρο 175 (διαδικασία του άρθρου 251, συν διαβούλευση με ΟΚΕ και επιτροπή των περιφερειών): κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1210/90,
 - Άρθρο 251 (συναπόφαση): κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 (με τα άρθρα 37, 95, 133 και 152 παρ. 4 σημείο β), δηλ. και με διαβούλευση με ΟΚΕ και επιτροπή των περιφερειών), COM (2000) 595 τελικό (με το άρθρο 80 παρ. 2), COM (2000) 802 τελικό (με το άρθρο 80 παρ. 2),
 - Άρθρο 279 (ομοφωνία στο Συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με το ΕΚ και το Ελεγκτικό Συνέδριο): κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 1416/76 και αριθ. 1417/76,
 - Άρθρο 34 παρ. 2 σημείο γ) (με το άρθρο 31) της ΕΕ (ομοφωνία στο Συμβούλιο): απόφαση του Συμβουλίου (2002/187/ΔΕΥ).
- 4.2. Όσον αφορά τον ευρωπαϊκό οργανισμό για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων, η ισχύουσα συστατική πράξη (κανονισμός 2309/93) μπορεί να αντικατασταθεί από νέα συστατική πράξη μετά από την πρόταση της Επιτροπής COM (2001) 404 τελικό.

Αν ο κανονισμός 2309/93 αντικατασταθεί από νέα συστατική πράξη, πρέπει η πρόταση τροποποίησης της συστατικής πράξης του εν λόγω οργανισμού να θεωρηθεί ως πρόταση τροποποίησης αυτής της νέας συστατικής πράξης.

Η Επιτροπή θα παράσχει, υπ' αυτή την υπόθεση, κάθε τεχνική εμπειρογνομosύνη που είναι αναγκαία για την παροχή βοήθειας στην νομοθετική αρχή στις εργασίες προσαρμογής της πρότασης στις αντίστοιχες διατάξεις αυτής της νέας πράξης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 131 της 23.5.1990, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 206 της 23.7.1998, σ. 1.

5. Ανάγκη ταχείας διαδικασίας

Δεδομένου ότι ο νέος δημοσιονομικός κανονισμός πρέπει, όπως έχει ήδη οριστεί, να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003, είναι αναγκαίο να θεσπιστούν οι παρούσες διατάξεις σύμφωνα με την κατάλληλη νομοθετική διαδικασία το αργότερο μέχρι το τέλος 2002.

Η Επιτροπή καλεί όλα τα όργανα που εμπλέκονται στη θέσπιση αυτών των διατάξεων να επιταχύνουν τη διαδικασία, ώστε να καταστεί δυνατή η έναρξη ισχύος των τροποποιήσεων στις νομικές βάσεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών παράλληλα με τον νέο δημοσιονομικό κανονισμό.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2965/94 του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 1994 για τη δημιουργία Μεταφραστικού Κέντρου των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως με το άρθρο 185.
- (2) Πρέπει να αναθεωρηθεί το κείμενο του άρθρου 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2965/94, για λόγους σαφήνειας των τρόπων χρηματοδότησης του Κέντρου.
- (3) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν αυτό το δικαίωμα πρόσβασης καθορίστηκαν στον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.
- (4) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, τα τρία θεσμικά όργανα συμφώνησαν, με κοινή δήλωση, ότι οι υπηρεσίες και τα αντίστοιχα όργανα θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σύμφωνα με τον κανονισμό σχετικά με την πρόσβαση στα έγγραφά τους.
- (5) Κατά συνέπεια, πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2695/94 οι απαραίτητες διατάξεις για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 στο Μεταφραστικό Κέντρο των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και μία ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να υπάρξουν εγγυήσεις για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά άρνησης της πρόσβασης σε έγγραφα.
- (6) Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2965/94 πρέπει να τροποποιηθεί.
- (7) Είναι χρήσιμο να διασαφηνιστούν οι κανόνες που εφαρμόζονται στους όρους και τις διαδικασίες σχετικά με την ανανέωση της εντολής του διευθυντή στα καθήκοντά του και την εναρμόνιση των κανόνων για όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς για τους οποίους είναι δυνατός ένας νέος διορισμός,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2965/1994 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 8, παράγραφος 3, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει την ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων του Κέντρου και την διαβιβάζει στις 15 Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και στους οργανισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 2.»

2. Το άρθρο 9, παράγραφος 1, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το κέντρο τίθεται υπό την εποπτεία διευθυντή ο οποίος διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Η διάρκεια της θητείας του διευθυντή είναι πενταετής και είναι ανανεώσιμη, για μία μόνο περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

3. Το άρθρο 10, παράγραφος 2β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Επιφυλασσομένων των διατάξεων που προβλέπονται στο σημείο γ) σχετικά με την περίοδο εκκίνησης, τα έσοδα του Κέντρου περιλαμβάνουν

— τις πληρωμές που καταβάλλουν οι οργανισμοί που εξυπηρετούνται από το Κέντρο καθώς και τα θεσμικά όργανα και οργανισμοί με τα οποία συμφωνήθηκε συνεργασία έναντι των υπηρεσιών που παρέχει, καθώς επίσης

— κοινοτική επιδότηση, ιδίως για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων διαθεσμικού χαρακτήρα.»

4. Το άρθρο 13 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 13

1. Τα έσοδα και οι δαπάνες του Κέντρου αποτελούν αντικείμενο προβλέψεων για κάθε οικονομικό έτος, το οποίο συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Κέντρου, που περιλαμβάνει πίνακα του προσωπικού.

2. Ο προϋπολογισμός του Κέντρου πρέπει να είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έξοδα και τις δαπάνες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

3. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει ενός σχεδίου που εκπονείται από τον διευθυντή, συντάσσει την κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του κέντρου για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που περιλαμβάνει σχέδιο του πίνακα του προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι της 31ης Μαρτίου.

Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την κατάσταση προβλέψεων για την εκπόνηση των προβλέψεων που αντιστοιχούν στις επιδοτήσεις που χορηγούνται στους οργανισμούς οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 2 του προσχεδίου του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: "ο γενικός προϋπολογισμός").

Η κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (στο εξής καλούνται "αρμοδία για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού.

Η αρμοδία για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τον πίνακα του προσωπικού του Κέντρου.

4. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον προϋπολογισμό του Κέντρου, πριν από την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον, εφόσον είναι απαραίτητο, στην κοινοτική επιδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 10, παράγραφος 2β και στις πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους οργανισμούς που προβλέπονται στο άρθρο 2.»

5. Το άρθρο 14, παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του Κέντρου, τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του χορηγούνται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, ο υπόλογος του Κέντρου κοινοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από την έκθεση επί της δημοσιονομικής και χρηματοδοτικής διαχείρισης του οικονομικού έτους στον υπόλογο της Επιτροπής. Ο υπόλογος της Επιτροπής προβαίνει στην ενοποίηση των προσωρινών λογαριασμών των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών δυνάμει του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου (*) (στο εξής: "ο γενικός δημοσιονομικός κανονισμός").

4. Το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, ο υπόλογος της Επιτροπής διαβιβάζει τους προσωρινούς λογαριασμούς του Κέντρου, με έκθεση για τη δημοσιονομική και οικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους, στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και οικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Με την παραλαβή των παρατηρήσεων εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τους προσωρινούς λογαριασμούς του κέντρου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο διευθυντής καταρτίζει τους τελικούς λογαριασμούς του κέντρου υπό την ευθύνη του και τους διαβιβάζει για γνωμοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Ο διευθυντής διαβιβάζει τους τελικούς λογαριασμούς συνοδευόμενους με τη γνωμοδότηση του διοικητικού συμβου-

λίου το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

7. Οι τελικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

8. Ο διευθυντής του Κέντρου απευθύνει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του στις 30 Σεπτεμβρίου το αργότερο. Απευθύνει την απάντηση αυτή επίσης στο διοικητικό συμβούλιο.

9. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, χορηγεί πριν από τις 30 Απριλίου του έτους N+2 απαλλαγή στον διευθυντή του κέντρου για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

(*) ΕΕ L ...»

6. Το άρθρο 15 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

Οι δημοσιονομικές διατάξεις που εφαρμόζονται στο Κέντρο θεσπίζονται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση της Επιτροπής. Δεν μπορούν να αποκλίνουν του δημοσιονομικού κανονισμού-πλασίου που εκδόθηκε από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρά εάν το απαιτούν ειδικές ανάγκες λειτουργίας του Κέντρου και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

7. Προστίθεται νέο άρθρο 18α:

«Άρθρο 18α

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα που κατέχονται από το Κέντρο.

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 εντός έξι μηνών από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λήφθηκαν από το Κέντρο κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 δύναται να αποτελέσουν αντικείμενο άσκησης ένδικων μέσων, ήτοι υποβολής καταγγελίας ενώπιον του διαμεσολαβητή ή άσκησης προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις αντίστοιχα των άρθρων 195 και 230 της συνθήκης.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2667/2000 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και οικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα της εν λόγω Υπηρεσίας

(2002/C 331 E/07)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0168(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2667/2000 του Συμβουλίου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2415/2001⁽²⁾ με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ... περί του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 255 της συνθήκης, καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽³⁾.
- (3) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία θεσμικά όργανα συμφώνησαν, με κοινή δήλωση, ότι οι υπηρεσίες και τα αντίστοιχα όργανα θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό.
- (4) Κατά συνέπεια, πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2667/2000, οι απαραίτητες διατάξεις για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκρότησης.
- (5) Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2667/2000 πρέπει να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2667/2000 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 4, παράγραφος 14, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

⁽¹⁾ ΕΕ L 306 της 7.12.2000, σ. 7.

⁽²⁾ ΕΕ L 327 της 12.12.2000, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

«Το διοικητικό συμβούλιο εκδίδει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της Υπηρεσίας και τη διαβιβάζει στις 15 Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.»

2. Το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο στ), αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) με την προετοιμασία της κατάστασης εσόδων και δαπανών και με την εκτέλεση του προϋπολογισμού της υπηρεσίας»

3. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 7

1. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, το αργότερο ως τις 15 Φεβρουαρίου, βάσει σχεδίου που εκπονείται από το διευθυντή, συντάσσει την κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών της Υπηρεσίας για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που περιλαμβάνει σχέδιο του πίνακα του προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή.

Η κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (στο εξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή"), με το προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Η Επιτροπή εξετάζει την κατάσταση προβλέψεων, λαμβάνοντας υπόψη τις προτεραιότητες που καθόρισε και στις σφαιρικές οικονομικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την κοινοτική συνδρομή στην ανασυγκρότηση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Καθορίζει, σε αυτή τη βάση και εντός των ορίων που προτείνονται για το απαραίτητο συνολικό ποσό κοινοτικής συνδρομής υπέρ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας και της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, την ετήσια ενδεικτική συνεισφορά για τον προϋπολογισμό της Υπηρεσίας η οποία πρέπει να εγγραφεί στο προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις δυνάμει της επιδότησης που προορίζεται για την Υπηρεσία.

4. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού της Υπηρεσίας.

5. Το διοικητικό συμβούλιο, αφού λάβει τη γνώμη της Επιτροπής, εγκρίνει τον προϋπολογισμό της υπηρεσίας συγχρόνως με το πρόγραμμα εργασίας στην αρχή κάθε οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον στις διάφορες συνεισφορές που χορηγούνται στην Υπηρεσία και στα κονδύλια που προέρχονται από άλλες πηγές.

6. Για λόγους δημοσιονομικής διαφάνειας, τα κονδύλια που προέρχονται από άλλες πηγές εκτός από το γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εγγράφονται χωριστά στα έσοδα της Υπηρεσίας. Στις δαπάνες, τα διοικητικά και τα έξοδα προσωπικού διαχωρίζονται σαφώς από το επιχειρησιακό κόστος των προγραμμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο.»

4. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

1. Ο διευθυντής εκτελεί τον προϋπολογισμό της Υπηρεσίας.

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι της Υπηρεσίας τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του χορηγούνται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, ο υπόλογος της Υπηρεσίας κοινοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από την έκθεση της δημοσιονομικής και χρηματοδοτικής διαχείρισης του οικονομικού έτους στον υπόλογο της Επιτροπής. Ο υπόλογος της Επιτροπής προβαίνει στην ενοποίηση των προσωρινών λογαριασμών των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών δυνάμει του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... (*) (στο εξής: "ο γενικός δημοσιονομικός κανονισμός").

4. Το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, ο υπόλογος της Επιτροπής διαβιβάζει τους προσωρινούς λογαριασμούς της Υπηρεσίας, με την έκθεση για τη δημοσιονομική και οικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους, στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και οικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Με την παραλαβή των παρατηρήσεων εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τους προσωρινούς λογαριασμούς της Υπηρεσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο διευθυντής καταρτίζει τους τελικούς λογαριασμούς της Υπηρεσίας υπό την ευθύνη του και τους διαβιβάζει για γνωμοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Ο διευθυντής διαβιβάζει τους τελικούς αυτούς λογαριασμούς συνοδευόμενους με τη γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, το Ελεγκτικό Συνέδριο και την Επιτροπή.

7. Οι τελικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

8. Ο διευθυντής της Υπηρεσίας απευθύνει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του στις 30 Σεπτεμβρίου το αργότερο. Απευθύνει την απάντηση αυτή επίσης στο διοικητικό συμβούλιο.

9. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, χορηγεί πριν από τις 30 Απριλίου του έτους N+2 απαλλαγή στο διευθυντή της υπηρεσίας για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

(*) ΕΕ L ...»

5. Το άρθρο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Οι δημοσιονομικές διατάξεις που εφαρμόζονται στην Υπηρεσία θεσπίζονται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση της Επιτροπής. Δεν μπορούν να αποκλίνουν του δημοσιονομικού κανονισμού-πλαisiού που εκδόθηκε από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρά εάν το απαιτούν ειδικές ανάγκες λειτουργίας της Υπηρεσίας και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

5. Προστίθεται νέο άρθρο 13α:

«Άρθρο 13α

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*), εφαρμόζεται στα έγγραφα που κατέχονται από την Υπηρεσία.

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός έξι μηνών από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λήφθηκαν από την Υπηρεσία κατ' εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο άσκησης ένδικων μέσων, ήτοι υποβολής καταγγελίας ενώπιον του διαμεσολαβητή ή άσκησης προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις αντίστοιχα των άρθρων 195 και 230 της συνθήκης.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1210/90 του Συμβουλίου όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον ευρωπαϊκό οργανισμό περιβάλλοντος και στο ευρωπαϊκό δίκτυο πληροφοριών και παρατηρήσεων σχετικά με το περιβάλλον καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω οργανισμού

(2002/C 331 E/08)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0169(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 175,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1210/90 του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 για την ίδρυση του ευρωπαϊκού οργανισμού περιβάλλοντος και του ευρωπαϊκού δικτύου πληροφοριών και παρατηρήσεων σχετικά με το περιβάλλον⁽¹⁾, με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. . . . του Συμβουλίου της . . . για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (3) Κατά την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν με κοινή δήλωση ότι οι οργανισμοί και οι παρεμφερείς υπηρεσίες πρέπει να έχουν κανόνες σύμφωνους με τον προαναφερθέντα κανονισμό.
- (4) Επομένως, εφεξής πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1210/90, οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στον ευρωπαϊκό οργανισμό περιβάλλοντος καθώς και ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση ένδικων μέσων κατά της άρνησης πρόσβασης σε έγγραφα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 120 της 11.5.1990, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 933/1999 (ΕΕ L 117 της 5.5.1999, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

(5) Πρέπει να διευκρινιστούν οι κανόνες οι οποίοι αφορούν τους όρους και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στην παράταση των καθηκόντων του διευθυντή και να εναρμονιστούν οι κανόνες για όλους τους κοινοτικούς κανονισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.

(6) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1210/90 πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1210/90 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του ο οργανισμός.

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους πρακτικούς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τον οργανισμό στα πλαίσια του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ένδικων μέσων, δηλαδή καταγγελίας στο διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπό τους όρους που προβλέπονται αντίστοιχα στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης ΕΚ.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

2. Στο άρθρο 8, η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει την ετήσια έκθεση επί των δραστηριοτήτων του οργανισμού και τη διαβιβάζει την 15η Ιουνίου το αργότερο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και τα κράτη μέλη.»

3. Το άρθρο 9, παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Του οργανισμού προϊστάται διευθυντής ο οποίος διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, για περίοδο πέντε ετών η οποία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να παραταθεί για μία μόνο περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

4. Στο άρθρο 12, οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε έτος το διοικητικό συμβούλιο, βάσει σχεδίου που καταρτίζεται από τον εκτελεστικό διευθυντή, συντάσσει κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του οργανισμού για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που συμπεριλαμβάνει σχέδιο του πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή την 31η Μαρτίου το αργότερο.

Η κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που εφεξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.

2. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις στα πλαίσια της επιδότησης που προορίζεται για τον οργανισμό.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού του οργανισμού.»

5. Στο άρθρο 13, οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του οργανισμού τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθεται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Ο υπόλογος του οργανισμού κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. [...] του Συμβουλίου (*) (εφεξής "γενικός δημοσιονομικός κανονισμός").

4. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του οργανισμού, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε σχέση με τους προσωρινούς λογαριασμούς του οργανισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του

γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο εκτελεστικός διευθυντής καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για διατύπωση γνώμης στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Το διοικητικό συμβούλιο διατυπώνει τη γνώμη του για τους οριστικούς λογαριασμούς του οργανισμού.

7. Ο εκτελεστικός διευθυντής του οργανισμού διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς αυτούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

8. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

9. Ο εκτελεστικός διευθυντής του οργανισμού αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του την 30ή Σεπτεμβρίου το αργότερο. Την απάντηση αυτή την αποστέλλει επίσης στο διοικητικό συμβούλιο.

10. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του εκτελεστικού διευθυντή όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

(*) EE L ...»

6. Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στον οργανισμό εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο ο οποίος έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μόνο όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του οργανισμού και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2309/93 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον ευρωπαϊκό οργανισμό για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω οργανισμού

(2002/C 331 E/09)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0170(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2309/93 του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 1993 για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών έγκρισης και εποπτείας των φαρμακευτικών προϊόντων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων⁽¹⁾, με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) του Συμβουλίου της . . . για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (3) Κατά την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν με κοινή δήλωση ότι οι οργανισμοί και οι παρεμφερείς υπηρεσίες πρέπει να έχουν κανόνες σύμφωνους με τον προαναφερθέντα κανονισμό.
- (4) Επομένως, εφεξής πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2309/92 οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στον ευρωπαϊκό οργανισμό για την αξιολόγηση των φαρμακευτικών προϊόντων, καθώς και ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση ένδικων μέσων κατά της άρνησης πρόσβασης σε έγγραφα.
- (5) Πρέπει να διευκρινιστούν οι κανόνες οι οποίοι αφορούν τους όρους και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στην παράταση των καθηκόντων του διευθυντή και να εναρμονιστούν οι κανόνες για όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2309/93 πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί ανάλογα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2309/93 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 55, παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο οργανισμός διοικείται από διευθυντή που διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από πρόταση της Επιτροπής, για περίοδο πέντε ετών η οποία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να παραταθεί για μία μόνο περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

α) στην παράγραφο 2, η πέμπτη παύλα αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— την προετοιμασία του σχεδίου της κατάστασης προβλέψεων των εσόδων και δαπανών καθώς και την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οργανισμού»

β) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο εκτελεστικός διευθυντής υποβάλλει κάθε χρόνο προς έγκριση στο διοικητικό συμβούλιο, κάνοντας διάκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων του οργανισμού σχετικά με τα φαρμακευτικά προϊόντα για ανθρώπινη χρήση και εκείνων που αφορούν κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα, το σχέδιο προγράμματος εργασιών για τον επόμενο χρόνο.»

γ) η παράγραφος 4 διαγράφεται.

2. Στο άρθρο 56, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει την ετήσια έκθεση επί των δραστηριοτήτων του οργανισμού και τη διαβιβάζει τη 15η Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και τα κράτη μέλη.»

3. Το άρθρο 57 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 57

1. Όλα τα έσοδα και οι δαπάνες του οργανισμού αποτελούν το αντικείμενο προβλέψεων για κάθε οικονομικό έτος, που συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος, και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του οργανισμού.

Ο προϋπολογισμός είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.

2. Τα έσοδα του οργανισμού αποτελούνται από μια συνεισφορά εκ μέρους της Κοινότητας και από τα τέλη που καταβάλλουν οι επιχειρήσεις για τη χορήγηση και την παράταση της κοινοτικής άδειας κυκλοφορίας και για άλλες υπηρεσίες που παρέχονται από τον οργανισμό. Στα έξοδα του οργανισμού περιλαμβάνονται οι αμοιβές του προσωπικού, οι διοικητικές δαπάνες και οι δαπάνες υποδομής, τα έξοδα λειτουργίας καθώς και οι δαπάνες από συναψη συμβάσεων με τρίτους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 214 της 24.8.1993, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 649/98 της Επιτροπής (ΕΕ L 88 της 24.3.1998, σ. 7).

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

3. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει σχεδίου που καταρτίζεται από τον εκτελεστικό διευθυντή το αργότερο στις 15 Φεβρουαρίου, συντάσσει κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του οργανισμού για το επόμενο οικονομικό έτος. Η κατάσταση αυτή προβλέψεων, που συμπεριλαμβάνει σχέδιο του πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή την 31η Μαρτίου το αργότερο.

Η κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που εφεξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.

4. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις στα πλαίσια της επιδότησης που προορίζεται για τον οργανισμό.

5. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού του οργανισμού.

6. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον οριστικό προϋπολογισμό του οργανισμού πριν από την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον, εάν χρειάζεται, στο ύψος της κοινοτικής επιχορήγησης και των άλλων πόρων του οργανισμού.

7. Ο εκτελεστικός διευθυντής εκτελεί τον προϋπολογισμό του οργανισμού.

8. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του οργανισμού, τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

9. Ο υπόλογος του οργανισμού κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενος από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... (*) (εφεξής: "γενικός δημοσιονομικός κανονισμός").

10. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του οργανισμού, συνοδευόμενος από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

11. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού συνεδρίου σε σχέση με τους προσωρινούς λογαριασμούς του οργανισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο εκτελεστικός διευθυντής καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για διατύπωση γνώμης στο διοικητικό συμβούλιο.

12. Το διοικητικό συμβούλιο διατυπώνει τη γνώμη του για τους οριστικούς λογαριασμούς του οργανισμού.

13. Ο εκτελεστικός διευθυντής του οργανισμού διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς αυτούς λογαριασμούς, συνοδευόμενος από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

14. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

15. Ο εκτελεστικός διευθυντής του οργανισμού αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του την 30ή Σεπτεμβρίου το αργότερο. Την απάντηση αυτή την αποστέλλει επίσης στο διοικητικό συμβούλιο.

16. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του εκτελεστικού διευθυντή του οργανισμού για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

17. Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στον οργανισμό εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο ο οποίος έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνο όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του οργανισμού και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.

(*) ΕΕ L ...»

4. Προστίθεται νέο άρθρο 63α:

«Άρθρο 63α

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του ο οργανισμός.

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους πρακτικούς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντα κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τον οργανισμό στα πλαίσια του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ενδίκων μέσων, δηλαδή καταγγελίας στο διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου, υπό τους όρους που προβλέπονται αντίστοιχα στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/90 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο ευρωπαϊκό ίδρυμα επαγγελματικής κατάρτισης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω ιδρύματος

(2002/C 331 E/10)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0171(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1360/90 του Συμβουλίου της 7ης Μαΐου 1990 για τη σύσταση ευρωπαϊκού ιδρύματος επαγγελματικής εκπαίδευσης⁽¹⁾ με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) του Συμβουλίου της ... για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (3) Κατά την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν με κοινή δήλωση ότι οι οργανισμοί και οι παρεμφερείς υπηρεσίες πρέπει να έχουν κανόνες σύμφωνους με τον προαναφερθέντα κανονισμό.
- (4) Επομένως, εφεξής πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1360/90, οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στο ευρωπαϊκό ίδρυμα επαγγελματικής εκπαίδευσης καθώς και ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση ένδικων μέσων κατά της άρνησης πρόσβασης σε έγγραφα.
- (5) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1360/90 πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1360/90 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Προστίθεται το ακόλουθο νέο άρθρο 4α:

«Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του το ίδρυμα.

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους πρακτικούς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από το ίδρυμα στα πλαίσια του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ένδικων μέσων, δηλαδή καταγγελίας στο διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπό τους όρους που προβλέπεται αντίστοιχα στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης ΕΚ.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43».

2. Στο άρθρο 5, η παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει την ετήσια έκθεση του ιδρύματος και τη διαβιβάζει, τη 15η Ιουνίου το αργότερο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται επίσης στα κράτη μέλη και — προς ενημέρωση — στις επιλέξιμες προς προσχώρηση χώρες.»

3. Στο άρθρο 7, πρώτη παράγραφος, η τρίτη παύλα αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— την προετοιμασία του σχεδίου της κατάστασης των εσόδων και των δαπανών καθώς και την εκτέλεση του προϋπολογισμού του ιδρύματος»

4. Στο άρθρο 10, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει σχεδίου που καταρτίζεται από το διευθυντή, συντάσσει, το αργότερο τη 15η Φεβρουαρίου, κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του ιδρύματος για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που συμπεριλαμβάνει σχέδιο του πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή.

Η κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που εφεξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 131 της 23.5.1990, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε πρόσφατα από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2555/2000 (ΕΕ L 306 της 7.12.2000, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

2. Η Επιτροπή εξετάζει την κατάσταση προβλέψεων, λαμβάνοντας υπόψη τις προτεραιότητες σε θέματα επαγγελματικής εκπαίδευσης στις επιλέξιμες χώρες και τις συνολικές δημοσιονομικές κατευθύνσεις για την οικονομική ενίσχυση προς τις χώρες αυτές.

Καθορίζει, επί της βάσης αυτής και εντός των προτεινομένων ορίων του συνολικού ποσού που διατίθεται για την οικονομική ενίσχυση προς τις επιλέξιμες χώρες, την ετήσια συνεισφορά στον προϋπολογισμό του ιδρύματος η οποία εγγράφεται στο προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις στα πλαίσια της επιδότησης που προορίζεται για το ίδρυμα.

3. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού του ιδρύματος.»

5. Στο άρθρο 11, οι παράγραφοι 2, 3 και 4 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του ιδρύματος τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Ο υπόλογος του ιδρύματος κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου (*) (εφεξής "γενικός δημοσιονομικός κανονισμός").

4. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του ιδρύματος, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού συνεδρίου σε σχέση με τους προσωρινούς λογαριασμούς του ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του

γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο διευθυντής καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για διατύπωση γνώμης στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Το διοικητικό συμβούλιο διατυπώνει τη γνώμη του για τους οριστικούς λογαριασμούς του ιδρύματος.

7. Ο διευθυντής του ιδρύματος διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς αυτούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

8. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

9. Ο διευθυντής του ιδρύματος αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του, την 30ή Σεπτεμβρίου το αργότερο. Την απάντηση αυτή την αποστέλλει επίσης στο διοικητικό συμβούλιο.

10. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διευθυντή όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

(*) ΕΕ L ...»

6. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στον οργανισμό εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο ο οποίος έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μόνο όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του οργανισμού και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1365/75 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Ιδρύματος και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1417/76

(2002/C 331 E/11)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0172(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 279 και 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονισθούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1365/75 περί της δημιουργίας ευρωπαϊκού ιδρύματος για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ... για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185. Σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο το ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας πρέπει να εγκρίνει δημοσιονομική ρύθμιση σύμφωνη με τον δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο που έχει θεσπίσει η Επιτροπή. Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1416/76 του Συμβουλίου πρέπει να καταργηθεί μετά την έναρξη ισχύος της δημοσιονομικής ρύθμισης που θα εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο του εν λόγω ιδρύματος.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.
- (3) Κατά την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν με κοινή δήλωση ότι οι οργανισμοί και οι παρεμφερείς υπηρεσίες πρέπει να έχουν κανόνες σύμφωνους με τον προαναφερθέντα κανονισμό.
- (4) Επομένως, εφεξής πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1365/75 οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στο ευρωπαϊκό ίδρυμα για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, καθώς και ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση ένδικων μέσων κατά της άρνησης πρόσβασης σε έγγραφα.

- (5) Πρέπει να διευκρινισθούν οι κανόνες οι οποίοι αφορούν τους όρους και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στην παράταση των καθηκόντων του διευθυντή και να εναρμονισθούν οι κανόνες για όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1365/75 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 8, παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Ο διευθυντής και ο αναπληρωτής διευθυντής διορίζονται για περίοδο πέντε ετών, κατ' ανώτατο όριο. Η θητεία του διευθυντή μπορεί να παραταθεί για μία μόνο περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Η θητεία του αναπληρωτή διευθυντή μπορεί να παραταθεί για περιόδους η καθεμία εκ των οποίων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

2. Τα άρθρα 13, 14, 15 και 16 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει την ετήσια έκθεση επί των δραστηριοτήτων και των προοπτικών του ιδρύματος και τη διαβιβάζει την 15η Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Άρθρο 14

1. Όλα τα έσοδα και οι δαπάνες του ιδρύματος αποτελούν αντικείμενο προβλέψεων για κάθε οικονομικό έτος, που συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος, και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του ιδρύματος, ο οποίος περιλαμβάνει και πίνακα προσωπικού.

2. Ο προϋπολογισμός του ιδρύματος είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.

Άρθρο 15

1. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει σχεδίου που καταρτίζεται από τον διευθυντή, συντάσσει κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του ιδρύματος για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που συμπεριλαμβάνει σχέδιο του πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή την 31η Μαρτίου το αργότερο.

(¹) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

Η κατάσταση προβλέπων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που εφεξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.

2. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις στα πλαίσια της επιδότησης που προορίζεται για το ίδρυμα.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού του ιδρύματος.

3. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον προϋπολογισμό του ιδρύματος, πριν την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον στην επιδότηση, η οποία χορηγείται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή. Ο προϋπολογισμός, που εγκρίνεται κατ' αυτό τον τρόπο, διαβιβάζεται από την Επιτροπή στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή.

Άρθρο 16

1. Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στο ίδρυμα εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο ο οποίος έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνο όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του ιδρύματος και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.

2. Ο διευθυντής εκτελεί τον προϋπολογισμό του ιδρύματος.

3. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του ιδρύματος τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

4. Ο υπόλογος του ιδρύματος κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού.

5. Ο υπόλογος της Επιτροπής το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του ιδρύματος, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

6. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε σχέση με τους προσωρινούς λογαριασμούς του ιδρύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο διευθυντής καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για διατύπωση γνώμης στο διοικητικό συμβούλιο.

7. Το διοικητικό συμβούλιο διατυπώνει τη γνώμη του για τους οριστικούς λογαριασμούς του ιδρύματος.

8. Ο διευθυντής του ιδρύματος διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο αυτούς τους οριστικούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

9. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

10. Ο διευθυντής του ιδρύματος αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του την 30ή Σεπτεμβρίου το αργότερο.

11. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διευθυντή του ιδρύματος για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.»

3. Προστίθεται νέο άρθρο 18α:

«Άρθρο 18α

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του το ίδρυμα.

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους πρακτικούς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντα κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από το Ίδρυμα στα πλαίσια του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ενδίκων μέσων, δηλαδή καταγγελίας στο διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου, υπό τους όρους που προβλέπονται αντίστοιχα στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης ΕΚ.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1417/76 καταργείται μετά την έναρξη ισχύος της δημοσιονομικής ρύθμισης, που εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1365/75, όπως τροποποιήθηκε από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την τροποποίηση της απόφασης (2002/187/ΔΕΥ) σχετικά με τη σύσταση της Eurojust προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση των σοβαρών μορφών εγκλήματος

(2002/C 331 E/12)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0173(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

Το ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το άρθρο 31 και το άρθρο 34 παράγραφος 2, στοιχείο γ),

την πρωτοβουλία της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Ακόμα και εάν η Eurojust αποτελεί όργανο που έχει θεσπιστεί δυνάμει της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 41 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όσον αφορά το δημοσιονομικό και χρηματοοικονομικό επίπεδο, εξομοιώνεται σε μεγάλο βαθμό με αποκεντρωμένο κοινοτικό οργανισμό.
- (2) Επομένως, πρέπει να εναρμονισθούν οι διατάξεις της απόφασης (2002/187/ΔΕΥ) με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ... για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (3) Επομένως, εφεξής η απόφαση 2002/187/ΔΕΥ πρέπει να τροποποιηθεί,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η απόφαση (2002/187/ΔΕΥ) τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 32, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο Πρόεδρος, εξ ονόματος του συλλογικού οργάνου, λογοδοτεί εγγράφως στο Συμβούλιο, μία φορά το έτος σχετικά με τις δραστηριότητες της Eurojust.

Το συλλογικό όργανο εκδίδει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της Eurojust και με τα προβλήματα της πολιτικής για το έγκλημα στο πλαίσιο της Ένωσης, τα οποία επισημάνθηκαν κατόπιν των ενεργειών της Eurojust. Στην έκθεση αυτή, η Eurojust μπορεί επίσης να υποβάλλει προτάσεις για τη βελτίωση της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις.

Η ετήσια έκθεση διαβιβάζεται την 15η Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Ο Πρόεδρος υποβάλλει επίσης έκθεση ή κάθε άλλη πληροφορία που ενδέχεται να του ζητήσει το Συμβούλιο σχετικά με τη λειτουργία της Eurojust.»

2. Τα άρθρα 35, 36 και 37 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 35

Κατάρτιση του προϋπολογισμού

1. Κάθε έτος, το συλλογικό σώμα, βάσει σχεδίου που καταρτίζεται από τον διοικητικό διευθυντή, συντάσσει κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών της Eurojust για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που περιλαμβάνει σχέδιο του πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το συλλογικό σώμα στην Επιτροπή την 31η Μαρτίου το αργότερο.

Η κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που εφεξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.

2. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις στα πλαίσια της επιδότησης που προορίζεται για την Eurojust.

3. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού της Eurojust.

4. Βάσει της ετήσιας επιδότησης, η οποία καθορίζεται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, το συλλογικό σώμα εγκρίνει τον οριστικό προϋπολογισμό της Eurojust πριν την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον στις διάφορες εισφορές που χορηγούνται στην Eurojust και στα ποσά που προέρχονται από άλλες πηγές.

Άρθρο 36

Εκτέλεση του προϋπολογισμού και απαλλαγή

1. Ο διοικητικός διευθυντής εκτελεί ως διατάκτης τον προϋπολογισμό της Eurojust. Ενημερώνει το συλλογικό όργανο για την εκτέλεση του προϋπολογισμού.

2. Ο υπόλογος της Eurojust κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. ... του Συμβουλίου (*).

3. Ο υπόλογος της Επιτροπής το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς της Eurojust, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση.

4. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο σε σχέση με τους προσωρινούς λογαριασμούς της Eurojust, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. . . ., ο διοικητικός διευθυντής καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς της Eurojust με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για διατύπωση γνώμης στο συλλογικό σώμα της Eurojust.

5. Το συλλογικό σώμα της Eurojust διατυπώνει τη γνώμη του για τους οριστικούς λογαριασμούς της Eurojust.

6. Ο διοικητικός διευθυντής της Eurojust διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο, αυτούς τους οριστικούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από τη γνώμη του συλλογικού σώματος της Eurojust το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

7. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

8. Ο διοικητικός διευθυντής της Eurojust αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του το αργότερο την 30ή Σεπτεμβρίου. Επίσης, αποστέλλει αυτή την απάντηση στο συλλογικό σώμα της Eurojust.

9. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διοικητικού διευθυντή της Eurojust για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

Άρθρο 37

Δημοσιονομικός κανονισμός που εφαρμόζεται στον προϋπολογισμό

Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στον προϋπολογισμό της Eurojust εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο ο οποίος έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνο όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας της Eurojust και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.

(*) ΕΕ L . . .».

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 38 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η ευθύνη δημιουργίας συστημάτων και διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου, που ενδείκνυνται για την άσκηση των καθηκόντων του, βαρύνει το διατάκτη.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94 όσον αφορά το σύστημα ελέγχου και εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται στο κοινοτικό γραφείο φυτικών ποικιλιών, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω γραφείου

(2002/C 331 E/13)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0174(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονισθούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου της 27ης Ιουλίου 1994 για τα κοινοτικά δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών⁽¹⁾. Με την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ... για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο επίπεδο των ευρωπαϊκών οργάνων και οργανισμών στους οποίους εφαρμόζεται το άρθρο 185 του εν λόγω δημοσιονομικού κανονισμού, εγκαταλείπεται η έννοια του εκ των προτέρων κεντρικού δημοσιονομικού ελέγχου υπέρ περισσότερο σύγχρονων συστημάτων ελέγχου.
- (2) Φαίνεται δέον το κοινοτικό γραφείο φυτικών ποικιλιών να διαθέτει συστήματα ελέγχων ανάλογου επιπέδου με τα συστήματα που χρησιμοποιούνται από τα προαναφερόμενα ευρωπαϊκά όργανα και οργανισμούς.
- (3) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (4) Κατά την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν με κοινή δήλωση ότι οι οργανισμοί και οι παρεμφερείς υπηρεσίες πρέπει να έχουν, όσον αφορά την πρόσβαση στα έγγραφα τους, κανόνες σύμφωνους με τον προαναφερθέντα κανονισμό.
- (5) Επομένως, εφεξής πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2100/94 οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στο κοινοτικό γραφείο φυτικών ποικιλιών, καθώς και ρητéra δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση ένδικων μέσων κατά της άρνησης πρόσβασης σε έγγραφα.

(6) Πρέπει να διευκρινισθούν οι κανόνες που εφαρμόζονται στους όρους και τις διαδικασίες που αφορούν την παράταση των καθηκόντων του διευθυντή και να εναρμονισθούν οι κανόνες για όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.

(7) Επομένως, εφεξής πρέπει να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2100/94,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2100/1994 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Προστίθεται νέο άρθρο 33α:

«Άρθρο 33α

Πρόσβαση στα έγγραφα

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του το γραφείο.

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται από το Γραφείο στα πλαίσια του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ένδικων μέσων, δηλαδή καταγγελίας στο διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου, υπό τους όρους που προβλέπονται αντίστοιχα στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

2. Το άρθρο 43 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η διάρκεια της θητείας του Προέδρου δεν υπερβαίνει περίοδο πέντε ετών. Η θητεία του μπορεί να παραταθεί, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής που υποβάλλεται μετά από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου, για μία μόνο περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

Στο άρθρο 43, παράγραφος 3, οι λέξεις «στις παραγράφους 1 και 2» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στην παράγραφο 1» και προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Η θητεία τους μπορεί να παραταθεί κατόπιν πρότασης της Επιτροπής που υποβάλλεται μετά από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου για περιόδους η καθεμία εκ των οποίων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

⁽¹⁾ ΕΕ L 227 της 19.4.1994, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2506/95 (ΕΕ L 258 της 28.10.1995, σ. 3).

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

3. Στο άρθρο 111, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στα πλαίσια του Γραφείου δημιουργείται θέση εσωτερικού ελεγκτή, ο οποίος πρέπει να ασκεί τα καθήκοντά του τηρώντας τα προσηκόντα διεθνή πρότυπα. Ο εσωτερικός ελεγκτής που διορίζεται από τον Πρόεδρο, είναι υπεύθυνος έναντι αυτού για την επαλήθευση της εύρυθμης λειτουργίας των συστημάτων και των διαδικασιών εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Ο εσωτερικός ελεγκτής συμβουλεύει τον Πρόεδρο ως προς την αντιμετώπιση των κινδύνων, διατυπώνοντας ανεξάρτητα τη γνώμη του σχετικά με την ποιότητα των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου και εκδίδοντας συστάσεις για τη βελτίωση των

όρων εκτέλεσης των πράξεων και για την προώθηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Η ευθύνη δημιουργίας των συστημάτων και διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου, που ενδείκνυνται για την άσκηση των καθηκόντων του, βαρύνει τον διατάκτη.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 302/93 όσον αφορά ορισμένους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Κέντρο Παρακολούθησης Ναρκωτικών και Τοξικομανίας, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω κέντρου παρακολούθησης

(2002/C 331 E/14)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0175(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονισθούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 302/93 για την ίδρυση ευρωπαϊκού κέντρου παρακολούθησης ναρκωτικών και τοξικομανίας⁽¹⁾ με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ... για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (3) Κατά την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν με κοινή δήλωση ότι οι οργανισμοί και οι παρεμφερείς υπηρεσίες πρέπει να έχουν κανόνες σύμφωνους με τον προαναφερθέντα κανονισμό.
- (4) Επομένως, εφεξής πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 302/93 οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στο ευρωπαϊκό κέντρο παρακολούθησης ναρκωτικών και τοξικομανίας.
- (5) Πρέπει να διευκρινισθούν οι κανόνες που εφαρμόζονται στους όρους και τις διαδικασίες που αφορούν την παράταση των καθηκόντων του διευθυντή και να εναρμονισθούν οι κανόνες για όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός νέος διορισμός.
- (6) Επομένως, εφεξής ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 302/93 πρέπει να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 302/93 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 6 προστίθεται νέο άρθρο 6α:

⁽¹⁾ ΕΕ L 36 της 12.2.1993, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2220/2000 (ΕΕ L 253 της 7.10.2000, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

«Άρθρο 6α

Πρόσβαση στα έγγραφα

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του το κέντρο παρακολούθησης.

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους πρακτικούς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντα κανονισμού.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

2. Στο άρθρο 8, η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει την ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του κέντρου παρακολούθησης και τη διαβιβάζει την 15η Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και τα κράτη μέλη.»

3. Στο άρθρο 9, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Τη διεύθυνση του κέντρου παρακολούθησης αναλαμβάνει διευθυντής ο οποίος διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής για περίοδο πέντε ετών, η οποία ύστερα από πρόταση της Επιτροπής μπορεί να παραταθεί για μία μόνο περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

Στο άρθρο 9, παράγραφος 1, η τέταρτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— για την προετοιμασία του σχεδίου κατάστασης εσόδων και δαπανών και για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του κέντρου παρακολούθησης»

4. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Προϋπολογισμός

1. Όλα τα έσοδα και οι δαπάνες του κέντρου παρακολούθησης αποτελούν αντικείμενο προβλέψεων για κάθε οικονομικό έτος, που συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος, και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του κέντρου παρακολούθησης.

2. Ο προϋπολογισμός είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.

3. Τα έσοδα του κέντρου παρακολούθησης περιλαμβάνουν, χωρίς να αποκλείονται και άλλοι πόροι, μια επιδότηση της Κοινότητας, που εγγράφεται σε ειδικό κονδύλιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Τμήμα "Επιτροπή") και τις πληρωμές που πραγματοποιούνται ως αμοιβή των παρεχομένων υπηρεσιών, καθώς και τις ενδεχόμενες χρηματοδοτικές εισφορές των οργανώσεων ή οργανισμών και των τρίτων χωρών που αναφέρονται αντίστοιχα στα άρθρα 12 και 13.

4. Οι δαπάνες του κέντρου παρακολούθησης περιλαμβάνουν ιδίως:

- α) την αμοιβή του προσωπικού, τις διοικητικές δαπάνες και τις δαπάνες υποδομής, τα έξοδα λειτουργίας,
- β) και τις δαπάνες υποστήριξης των εθνικών δικτύων πληροφόρησης που αποτελούν τμήμα του δικτύου Reitox, καθώς και τις δαπάνες που αφορούν τις συμβάσεις με τα ειδικευμένα κέντρα.

5. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει σχεδίου που καταρτίζεται από το διευθυντή την 15η Φεβρουαρίου το αργότερο, συντάσσει κατάσταση προβλέψεων εσόδων και δαπανών του κέντρου παρακολούθησης για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που περιλαμβάνει σχέδιο του πίνακα προσωπικού, και η οποία συνοδεύεται από το πρόγραμμα εργασίας του κέντρου παρακολούθησης, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή την 31η Μαρτίου το αργότερο.

Η κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που εφεξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.

6. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις στα πλαίσια της επιδότησης που προορίζεται για το κέντρο παρακολούθησης.

7. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού του κέντρου παρακολούθησης.

8. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον οριστικό προϋπολογισμό του κέντρου παρακολούθησης πριν την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον, εφόσον χρειάζεται στην κοινοτική επιδότηση και στους υπόλοιπους πόρους του κέντρου παρακολούθησης.

9. Ο διευθυντής εκτελεί τον προϋπολογισμό.

10. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του κέντρου παρακολούθησης τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

11. Ο υπόλογος του κέντρου παρακολούθησης κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ)

αριθ. ... του Συμβουλίου (*) (που εφεξής καλείται: "γενικός δημοσιονομικός κανονισμός").

12. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του κέντρου παρακολούθησης, συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

13. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε σχέση με τους προσωρινούς λογαριασμούς του κέντρου παρακολούθησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο διευθυντής καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς του κέντρου παρακολούθησης με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για διατύπωση γνώμης στο διοικητικό συμβούλιο.

14. Το διοικητικό συμβούλιο του κέντρου παρακολούθησης διατυπώνει τη γνώμη του για τους οριστικούς λογαριασμούς του κέντρου παρακολούθησης.

15. Ο διευθυντής του κέντρου παρακολούθησης διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, το Ελεγκτικό Συνέδριο και την Επιτροπή αυτούς τους οριστικούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

16. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

17. Ο διευθυντής του κέντρου παρακολούθησης αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του το αργότερο την 30ή Σεπτεμβρίου. Επίσης αποστέλλει αυτή την απάντηση στο διοικητικό συμβούλιο.

18. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διευθυντή του κέντρου παρακολούθησης για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

19. Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στο κέντρο παρακολούθησης εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο ο οποίος έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνο όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του κέντρου παρακολούθησης και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.

(*) EE L ...»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1035/97 όσον αφορά τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Παρατηρητηρίου

(2002/C 331 E/15)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0176(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 284 και 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονισθούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1035/97 του Συμβουλίου της 2ας Ιουνίου 1997 για την ίδρυση ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας⁽¹⁾ με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ... για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα, το οποίο προβλέπεται από το άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (3) Κατά την έγκριση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν με κοινή δήλωση ότι οι οργανισμοί και οι παρεμφερείς υπηρεσίες πρέπει να έχουν κανόνες σύμφωνους με τον προαναφερθέντα κανονισμό.
- (4) Επομένως, εφεξής πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1035/97, οι απαραίτητες διατάξεις ώστε να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 στο ευρωπαϊκό παρατηρητήριο των φαινομένων ρατσισμού και ξενοφοβίας.
- (5) Επίσης, πρέπει να περιληφθεί ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση ενδίκων μέσων κατά της άρνησης πρόσβασης, που προβλέπεται από το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001.
- (6) Πρέπει να διευκρινισθούν οι κανόνες που εφαρμόζονται στους όρους και τις διαδικασίες που αφορούν την παράταση των καθηκόντων του διευθυντή και να εναρμονισθούν οι κανόνες για όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.
- (7) Επομένως, εφεξής ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1035/97 πρέπει να τροποποιηθεί.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1035/97 τροποποιείται ως ακολούθως:

⁽¹⁾ ΕΕ L 151 της 10.6.1997, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

1. Στο άρθρο 2, η παράγραφος 2 στοιχείο ζ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ζ) δημοσιεύει ετήσια έκθεση για την κατάσταση στον τομέα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας στην Κοινότητα, δίδοντας παραδείγματα ορθής πρακτικής, καθώς και ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητές του»

2. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο 5α:

«Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του το παρατηρητήριο.

Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τους πρακτικούς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντα κανονισμού.»

3. Το άρθρο 8 τροποποιείται ως ακολούθως:

- a) στην παράγραφο 3 το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) εγκρίνει τις δύο ετήσιες εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) καθώς και τα συμπεράσματα και τις γνώμες του παρατηρητηρίου και τις διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών· μεριμνά για τη δημοσίευση των ετήσιων εκθέσεων που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 στοιχείο ζ)· η ετήσια έκθεση για τις δραστηριότητες του παρατηρητηρίου διαβιβάζεται την 15η Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών.»

4. Στο άρθρο 10, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τη διεύθυνση του παρατηρητηρίου αναλαμβάνει διευθυντής ο οποίος διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, για περίοδο πέντε ετών, η οποία, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, μπορεί να παραταθεί για μία μόνο περίοδο που δε υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

5. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

Προϋπολογισμός

1. Όλα τα έσοδα και οι δαπάνες του παρατηρητηρίου αποτελούν αντικείμενο προβλέψεων για κάθε οικονομικό έτος, που συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του παρατηρητηρίου.

2. Ο προϋπολογισμός είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.

3. Τα έσοδα του παρατηρητηρίου περιλαμβάνουν, χωρίς να αποκλείονται και άλλοι πόροι:

- α) επιδότηση της Κοινότητας που εγγράφεται σε ειδικό κονδύλιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Γμήμα "Επιτροπή")·
- β) τις πληρωμές που πραγματοποιούνται ως αμοιβή των παρεχομένων υπηρεσιών·
- γ) τις ενδεχόμενες χρηματοδοτικές εισφορές των οργανισμών που αναφέρονται στο άρθρο 7·
- δ) κάθε προαιρετική εισφορά των κρατών μελών.

4. Οι δαπάνες του παρατηρητηρίου περιλαμβάνουν ιδίως την αμοιβή του προσωπικού, τις διοικητικές δαπάνες και τις δαπάνες υποδομής, τα έξοδα λειτουργίας και τις δαπάνες οι οποίες αφορούν συμβάσεις που συνάπτονται με ιδρύματα ή οργανισμούς που αποτελούν μέρος του *Raxen* καθώς και με τρίτους.

5. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει σχεδίου που καταρτίζεται από το διευθυντή την 15η Φεβρουαρίου το αργότερο, συντάσσει κατάσταση προβλέψεων εσόδων και δαπανών του παρατηρητηρίου για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που περιλαμβάνει σχέδιο του πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή την 31η Μαρτίου το αργότερο.

Η κατάσταση προβλέψεων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που εφεξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του προϋπολογισμού των Κοινοτήτων.

6. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις στα πλαίσια της επιδότησης που προορίζεται για το παρατηρητήριο.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού του παρατηρητηρίου.

7. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον οριστικό προϋπολογισμό του παρατηρητηρίου, πριν την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον, εφόσον χρειάζεται, στην κοινοτική επιδότηση και στους υπόλοιπους πόρους του παρατηρητηρίου.

8. Ο διευθυντής εκτελεί τον προϋπολογισμό του παρατηρητηρίου.

9. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του παρατηρητηρίου, τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

10. Ο υπόλογος του παρατηρητηρίου κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενσωματώνει τους προσωρινούς λογαριασμούς των οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) του

Συμβουλίου (που εφεξής καλείται "γενικός δημοσιονομικός κανονισμός").

11. Ο υπόλογος της Επιτροπής το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του παρατηρητηρίου, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

12. Μετά την παραλαβή των παρατηρήσεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου σε σχέση με τους προσωρινούς λογαριασμούς του παρατηρητηρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο διευθυντής καταρτίζει αυτούς τους οριστικούς λογαριασμούς του παρατηρητηρίου με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για διατύπωση γνώμης στο διοικητικό συμβούλιο.

13. Το διοικητικό συμβούλιο του παρατηρητηρίου διατυπώνει τη γνώμη του για τους οριστικούς λογαριασμούς του παρατηρητηρίου.

14. Ο διευθυντής του παρατηρητηρίου διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς λογαριασμούς, συνοδευόμενους από τη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

15. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

16. Ο διευθυντής του παρατηρητηρίου αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του, το αργότερο μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου. Επίσης, αποστέλλει αυτή την απάντηση στο διοικητικό συμβούλιο.

17. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διευθυντή του παρατηρητηρίου για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

18. Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στο παρατηρητήριο εγκρίνεται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή.

Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο ο οποίος έχει εκδοθεί από την Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνο όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του παρατηρητηρίου και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 όσον αφορά τα συστήματα ελέγχου και εσωτερικού ελέγχου που εφαρμόζονται στο Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του γραφείου αυτού

(2002/C 331 E/16)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0177(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Θα πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾, με τον οποίο θεσπίστηκε το Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς. Με την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ..., περί δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο επίπεδο των ευρωπαϊκών οργάνων και των οργανισμών στους οποίους εφαρμόζεται το άρθρο 185 του εν λόγω δημοσιονομικού κανονισμού, η έννοια του εκ των προτέρων συγκεντρωθέντος δημοσιονομικού ελέγχου εγκαταλείπεται υπέρ πλέον σύγχρονων συστημάτων ελέγχου και εξακρίβωσης.
- (2) Κρίνεται σκόπιμο το γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς να διαθέτει συστήματα ελέγχου και εξακρίβωσης επιπέδου αντίστοιχου με εκείνο των συστημάτων που χρησιμοποιούν τα προαναφερθέντα ευρωπαϊκά όργανα και οργανισμοί.
- (3) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το εν λόγω δικαίωμα πρόσβασης καθορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (4) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν μέσω κοινής δήλωσης ότι οι συναφείς υπηρεσίες και όργανα θα πρέπει να εφαρμόζουν κανόνες σύμφωνους προς τον κανονισμό αυτό.
- (5) Θα πρέπει ως εκ τούτου να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 40/94 οι αναγκαίες διατάξεις για να καταστεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εφαρμόσιμος στο Γραφείο εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς και να περιληφθεί

μία ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση προσφυγής κατά της άρνησης πρόσβασης στα έγγραφα.

- (6) Θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστούν οι κανόνες και οι διαδικασίες που εφαρμόζονται για την ανανέωση του διευθυντή στα καθήκοντά του και να εναρμονισθούν με τους κανόνες που εφαρμόζονται στους άλλους κοινοτικούς οργανισμούς, όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.
- (7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθεί καταλλήλως,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Προστίθεται το άρθρο 118α:

«Πρόσβαση στα έγγραφα

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εφαρμόζεται στα έγγραφα του Γραφείου

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνει το Γραφείο βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, δηλαδή υποβολής καταγγελίας στον διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βάσει των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 195 και 230 της συνθήκης.»

2. Το άρθρο 120, παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η θητεία του προέδρου δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Η θητεία αυτή μπορεί να παραταθεί μία φορά για χρονική περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα πέντε έτη, κατόπιν πρότασης που υποβάλλει η Επιτροπή μετά από γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου.»

Στο άρθρο 120, παράγραφος 3, προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Η θητεία τους μπορεί να παραταθεί για χρονικές περιόδους η καθεμία από τις οποίες δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη, κατόπιν πρότασης που υποβάλλει η Επιτροπή μετά από γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου.»

⁽¹⁾ ΕΕ L 11 της 14.1.1994, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3288/94 (ΕΕ L 349 της 31.12.1994, σ. 83).

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

3. Το κείμενο του άρθρου 136 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 136

Δημοσιονομικός έλεγχος

1. Στο πλαίσιο του Γραφείου, θεσπίζονται τα καθήκοντα του εσωτερικού ελέγχου ο οποίος πρέπει να ασκείται τηρουμένων των διεθνών σχετικών κανόνων. Ο εσωτερικός ελεγκτής, που διορίζεται από τον πρόεδρο, είναι υπεύθυνος απέναντι του για την εξακρίβωση της ορθής λειτουργίας των συστημάτων και διαδικασιών εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής συμβουλεύει τον πρόεδρο όσον αφορά το έλεγχο κινδύνων, διατυπώνοντας ανεξάρτητες γνώμοδοτήσεις σχετικά με την ποιότητα των συστημάτων διαχείρισης

και ελέγχου και προβαίνοντας σε συστάσεις για τη βελτίωση των συνθηκών εκτέλεσης των πράξεων και προώθηση της ορθής δημοσιονομικής διαχείρισης.

3. Η ευθύνη για την εφαρμογή των συστημάτων και διαδικασιών εσωτερικού ελέγχου που προσαρμόζονται στην εκτέλεση των καθηκόντων αυτών βαρύνει το διατάκτη.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την [...] ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2062/94 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω Οργανισμού

(2002/C 331 E/17)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0178(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Θα πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2062/94 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 1994 σχετικά με την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία⁽¹⁾ με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου, της ... σχετικά με το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, που προβλέπεται από το άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (3) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν μέσω κοινής δήλωσης ότι οι παρεμφερείς υπηρεσίες και οργανισμοί θα πρέπει να εφαρμόζουν κανόνες σύμφωνους προς τον κανονισμό αυτό.
- (4) Θα πρέπει ως εκ τούτου να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2062/94, οι αναγκαίες διατάξεις για να καταστεί ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 εφαρμόσιμος στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία και να περιληφθεί μία ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλιστεί η άσκηση προσφυγής κατά της άρνησης πρόσβασης στα έγγραφα.
- (5) Θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστούν οι κανόνες και οι διαδικασίες που εφαρμόζονται για την ανανέωση του διευθύνοντος συμβούλου στα καθήκοντά του και να εναρμονιστούν με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.

⁽¹⁾ ΕΕ L 216 της 20.8.1994, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1643/95 (ΕΕ L 156 της 07.6.1995, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

(6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2064/94 πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθεί καταλλήλως,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2062/94 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Πρόσβαση στα κείμενα

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*) εφαρμόζεται στα έγγραφα του Οργανισμού.

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνει ο Οργανισμός βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, δηλαδή υποβολής καταγγελίας στο διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βάσει των όρων που προβλέπονται στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης.

(*) ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.»

2. Στο άρθρο 10, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το διοικητικό συμβούλιο εκδίδει ετήσια έκθεση για τη δραστηριότητα του Οργανισμού και τη διαβιβάζει το αργότερο μέχρι τις 15 Ιουνίου, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο, τα κράτη μέλη και τη συμβουλευτική επιτροπή για την ασφάλεια, την υγιεινή και την προστασία της υγείας στο χώρο εργασίας.»

3. Στο άρθρο 11, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ο Οργανισμός τίθεται υπό τη διεύθυνση διευθύνοντος συμβούλου που διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, για πενταετή χρονική περίοδο η οποία μπορεί να παραταθεί μία φορά για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη, κατόπιν πρότασης που υποβάλλει η Επιτροπή μετά από γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου.»

4. Τα άρθρα 13, 14 και 15 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

Σχέδιο κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών — Έγκριση του προϋπολογισμού

1. Κάθε χρόνο, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει σχεδίου που καταρτίζει ο διευθύνων σύμβουλος το αργότερο μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου, καταρτίζει σχέδιο κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών του Οργανισμού για το επόμενο οικονομικό έτος. Το εν λόγω σχέδιο κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών, που περιλαμβάνει σχέδιο πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου.

Το σχέδιο κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που καλούνται εφεξής “αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή”) μαζί με το προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις βάσει της επιχορήγησης που προορίζεται για τον Οργανισμό.

3. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα θέσεων προσωπικού του Οργανισμού.

4. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον οριστικό προϋπολογισμό του Οργανισμού πριν από την έναρξη του οικονομικού έτους προσαρμόζοντάς τον εφόσον απαιτείται στην επιχορήγηση της Κοινότητας και στους άλλους πόρους του Οργανισμού.

Άρθρο 14

Εκτέλεση του προϋπολογισμού

1. Ο διευθύνων σύμβουλος εκτελεί τον προϋπολογισμό του Οργανισμού.

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του Οργανισμού τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Ο υπόλογος του Οργανισμού κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε τους προσωρινούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου (που καλείται εφεξής: “γενικός δημοσιονομικός κανονισμός”).

4. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του Οργανισμού συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Ο διευθύνων σύμβουλος αφού λάβει τις παρατηρήσεις που έχει διατυπώσει το Ελεγκτικό Συνέδριο όσον αφορά τους προσωρινούς λογαριασμούς του Οργανισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για γνωμοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Το διοικητικό συμβούλιο εκδίδει τη γνωμοδότηση του για τους οριστικούς λογαριασμούς του Οργανισμού.

7. Ο διευθύνων σύμβουλος του Οργανισμού διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς λογαριασμούς του, συνοδευόμενους από τη γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

8. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

9. Ο διευθύνων σύμβουλος του Οργανισμού αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του, το αργότερο μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου. Ο διευθύνων σύμβουλος αποστέλλει την απάντηση αυτή και στο διοικητικό συμβούλιο.

10. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διευθύνοντος συμβούλου του Οργανισμού για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.

Άρθρο 15

Δημοσιονομική ρύθμιση

Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στον Οργανισμό καθορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο που έχει εκδώσει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του Οργανισμού και με την προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και χρηματοοικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων, καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα της εν λόγω Αρχής

(2002/C 331 E/18)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0179(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 37, 95, 133 και το άρθρο 155 παράγραφος 4, στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Θα πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, με τον οποίο ιδρύεται η Ευρωπαϊκή Αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων και καθορίζονται οι διαδικασίες σχετικά με την ασφάλεια των τροφίμων⁽¹⁾ με τον κανονισμό αριθ. ... του Συμβουλίου, της ... σχετικά με το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, που προβλέπεται από το άρθρο 255 της συνθήκης, καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽²⁾.
- (3) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν μέσω κοινής δήλωσης ότι οι παρεμφερείς υπηρεσίες και οργανισμοί θα πρέπει να εφαρμόζουν κανόνες σύμφωνους προς τον κανονισμό αυτό.
- (4) Θα πρέπει ως εκ τούτου να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 178/2002, οι αναγκαίες διατάξεις για να καταστεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εφαρμόσιμος στην Ευρωπαϊκή Αρχή για την ασφάλεια των τροφίμων και να περιληφθεί μία ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση προσφυγής κατά της άρνησης πρόσβασης στα έγγραφα.

(5) Θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστούν οι κανόνες και οι διαδικασίες που εφαρμόζονται για την ανανέωση του διευθυντή στα καθήκοντά του και να εναρμονιστούν με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.

(6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθεί καταλλήλως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 25, παράγραφος 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στην Αρχή καθορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο που έχει εκδώσει η Επιτροπή κατ'εφαρμογή του άρθρου 185 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου (που καλείται εφεξής "γενικός δημοσιονομικός κανονισμός") μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας της Αρχής και με την προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

2. Στο άρθρο 26, παράγραφος 1, η πρώτη περίοδος αντικαθίσταται από την ακόλουθη.

«Ο διευθύνων σύμβουλος διορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο βάσει πίνακα υποψηφίων που προτείνει η Επιτροπή μετά από γενικό διαγωνισμό που διενεργείται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και σε άλλα μέσα πρόσκλησης για την εκδήλωση ενδιαφέροντος. Ο διορισμός αυτός πραγματοποιείται για πενταετή χρονική περίοδο, η οποία μπορεί κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, να παραταθεί άπαξ για το πολύ πέντε έτη.»

Το άρθρο 26 τροποποιείται ως ακολούθως:

α) Στην παράγραφο 2, το κείμενο του στοιχείου στ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«στ) την προετοιμασία σχεδίου κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών καθώς και την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Αρχής.»

⁽¹⁾ ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

β) Στο άρθρο 26, η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Ο διευθύνων σύμβουλος υποβάλλει κάθε χρόνο προς έγκριση στο διοικητικό συμβούλιο:

α) σχέδιο γενικής έκθεσης δραστηριότητας που καλύπτει το σύνολο των καθηκόντων της Αρχής για το παρελθόν έτος,

β) σχέδια προγραμμάτων εργασίας,

Ο διευθύνων σύμβουλος διαβιβάζει τα προγράμματα αυτά, αφού προηγουμένως τα εγκρίνει το διοικητικό συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη και φροντίζει για τη δημοσίευσή τους.

Ο διευθύνων σύμβουλος διαβιβάζει τη γενική έκθεση δραστηριοτήτων της Αρχής, αφού προηγουμένως την εγκρίνει το διοικητικό συμβούλιο και το αργότερο μέχρι την 15η Ιουνίου, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών και φροντίζει για τη δημοσίευσή της.»

γ) Η παράγραφος 4 καταργείται.

3. Το άρθρο 41 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 41

Πρόσβαση στα κείμενα

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εφαρμόζεται στα έγγραφα της Αρχής.

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λαμβάνει η Αρχή βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, δηλαδή υποβολής καταγγελίας στον διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βάσει των όρων που προβλέπονται στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης.»

4. Το άρθρο 43, παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Κάθε χρόνο το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει εκτίμησης εσόδων και δαπανών που καταρτίζει ο διευθύνων σύμβουλος, καταρτίζει σχέδιο κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και δαπανών της Αρχής για το επόμενο οικονομικό έτος. Το εν λόγω σχέδιο κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και δαπανών, που περιλαμβάνει σχέδιο πίνακα προσωπικού και συνοδεύεται από προσωρινό πρόγραμμα εργασίας, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή, καθώς και στις χώρες με τις οποίες η Κοινότητα έχει συνάψει συμφωνίες σύμφωνα με το άρθρο 49.

Βάσει της κατάστασης προβλεπόμενων εσόδων και δαπανών, η Επιτροπή εγγράφει τις αντίστοιχες προβλέψεις στο προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το υποβάλλει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που καλούνται στο εξής "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") σύμφωνα με το άρθρο 272 της συνθήκης.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθεσίμες πιστώσεις βάσει της επιχορήγησης που προορίζεται για την Αρχή.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα θέσεων προσωπικού της Αρχής.»

5. Το άρθρο 44 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 44

1. Ο διευθύνων σύμβουλος εκτελεί τον προϋπολογισμό της Αρχής.

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του της Αρχής τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Ο υπόλογος της Αρχής κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε τους προσωρινούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού.

4. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς της Αρχής, συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Ο διευθύνων σύμβουλος της Αρχής αφού λάβει τις παρατηρήσεις που έχει διατυπώσει το Ελεγκτικό Συνέδριο όσον αφορά τους προσωρινούς λογαριασμούς της Αρχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για γνωμοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Το διοικητικό συμβούλιο εκδίδει τη γνωμοδότησή του για τους οριστικούς λογαριασμούς της Αρχής.

7. Ο διευθύνων σύμβουλος της Αρχής διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς λογαριασμούς της, συνοδευόμενους από τη γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

8. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

νοντος συμβούλου της Αρχής για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.»

9. Ο διευθύνων σύμβουλος της Αρχής αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του, το αργότερο μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου. Ο διευθύνων σύμβουλος αποστέλλει την απάντηση αυτή και στο διοικητικό συμβούλιο.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

10. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διευθύ-

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/75 σχετικά με τους δημοσιονομικούς και οικονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στο Ευρωπαϊκό Κέντρο για την Ανάπτυξη της Επαγγελματικής Κατάρτισης καθώς και την πρόσβαση στα έγγραφα του εν λόγω κέντρου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1416/76

(2002/C 331 E/19)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0180(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 279 και 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Πρέπει να εναρμονισθούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/75 περί δημιουργίας ευρωπαϊκού κέντρου για την ανάπτυξη της επαγγελματικής κατάρτισης προς τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου της ... περί του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως με το άρθρο 185. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, το ευρωπαϊκό κέντρο για την ανάπτυξη και επαγγελματική κατάρτιση πρέπει να εκδώσει δημοσιονομικό κανονισμό σύμφωνα με το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο που εκδόθηκε από την Επιτροπή. Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1416/76 του Συμβουλίου πρέπει να καταργηθεί αναδρομικά από της ενάρξεως ισχύος της δημοσιονομικής κανονιστικής ρύθμισης που θα εκδοθεί από το διοικητικό συμβούλιο του εν λόγω κέντρου.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης σε έγγραφα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 255 της συνθήκης, καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2001 για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.
- (3) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, τα τρία θεσμικά όργανα συμφώνησαν, με κοινή δήλωση, ότι οι υπηρεσίες και τα αντίστοιχα όργανα θα πρέπει να θεσπίσουν κανόνες σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό.
- (4) Κατά συνέπεια, πρέπει να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/75, οι απαραίτητες διατάξεις για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 στο ευρωπαϊκό κέντρο για την ανάπτυξη και την επαγγελματική κατάρτιση, καθώς και μια ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να υπάρξουν εγγυήσεις για την άσκηση ενδίκων μέσων κατά άρνησης της πρόσβασης σε έγγραφα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

(5) Είναι χρήσιμο να διασαφηνισθούν οι κανόνες που εφαρμόζονται στους όρους και τις διαδικασίες σχετικά με την ανανέωση της εντολής του διευθυντή στα καθήκοντά του και την εναρμόνιση των κανόνων για όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς για τους οποίους είναι δυνατός ένας νέος διορισμός.

(6) Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 337/75 πρέπει να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 337/75 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Το άρθρο 6, παράγραφος 2, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η θητεία του διευθυντού δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη και είναι ανανεώσιμη, βάσει προτάσεως του διοικητικού συμβουλίου για μία μόνο περίοδο που δεν θα υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

2. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

1. Όλα τα έσοδα και οι δαπάνες του κέντρου αποτελούν αντικείμενο προβλέψεων για κάθε οικονομικό έτος που συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος και εγγράφονται στον προϋπολογισμό του κέντρου, που περιλαμβάνει πίνακα του προσωπικού.

2. Ο προϋπολογισμός του κέντρου είναι ισοσκελισμένος ως προς τα έσοδα και τις δαπάνες.»

3. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Κατάρτιση του προϋπολογισμού

1. Κάθε έτος, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει ενός σχεδίου που εκπονείται από το διευθυντή, συντάσσει την κατάσταση προβλέψεων των εσόδων και δαπανών του κέντρου για το επόμενο οικονομικό έτος. Αυτή η κατάσταση προβλέψεων, που περιλαμβάνει σχέδιο του πίνακα του προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι της 31ης Μαρτίου.

Η κατάσταση προβλέπων διαβιβάζεται από την Επιτροπή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (στο εξής καλούνται "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") με το προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

2. Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις δυνάμει της επιδότησης που προορίζεται για το Κέντρο.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα προσωπικού του Κέντρου.

3. Το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον προϋπολογισμό του Κέντρου, πριν από την έναρξη του οικονομικού έτους, προσαρμόζοντάς τον στην επιδότηση που χορηγείται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή. Ο κατά τον τρόπο αυτό εγκριθείς προϋπολογισμός διαβιβάζεται από την Επιτροπή στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή.»

4. Το άρθρο 12 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12

1. Οι δημοσιονομικές διατάξεις που εφαρμόζονται στο Κέντρο θεσπίζονται από το διοικητικό συμβούλιο, μετά από διαβούλευση της Επιτροπής. Δεν μπορούν να αποκλίνουν του δημοσιονομικού κανονισμού-πλαισίου που εκδόθηκε από την Επιτροπή κατ'εφαρμογή του άρθρου 185 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. ... του Συμβουλίου (στο εξής "γενικός δημοσιονομικός κανονισμός") παρά εάν το απαιτούν ειδικές ανάγκες λειτουργίας του Κέντρου και με προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.

2. Ο διευθυντής εκτελεί τον προϋπολογισμό του Κέντρου.

3. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του Κέντρου, τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του χορηγούνται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.»

5. Το άρθρο 12α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 12α

1. Το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, ο υπόλογος του Κέντρου κοινοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από την έκθεση επί της δημοσιονομικής και χρηματοδοτικής διαχείρισης του οικονομικού έτους στον υπόλογο της Επιτροπής. Ο υπόλογος της Επιτροπής προβαίνει στην ενοποίηση των προσωρινών λογαριασμών των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών δυνάμει του άρθρου 128 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού.

2. Το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, ο υπόλογος της Επιτροπής διαβιβάζει τους προσωρινούς λογαριασμούς του κέντρου, με έκθεση για τη δημο-

σιονομική και οικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους, στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Η έκθεση για τη δημοσιονομική και οικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

3. Με την παραλαβή των παρατηρήσεων εκ μέρους του Ελεγκτικού Συνεδρίου σχετικά με τους προσωρινούς λογαριασμούς του κέντρου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, ο διευθυντής καταρτίζει τους τελικούς λογαριασμούς του κέντρου υπό την ευθύνη του και τους διαβιβάζει για γνωμοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο.

4. Το διοικητικό συμβούλιο του κέντρου εκδίδει γνωμοδότηση σχετικά με τους τελικούς λογαριασμούς του κέντρου.

5. Ο διευθυντής του κέντρου διαβιβάζει τους τελικούς λογαριασμούς συνοδευόμενους με τη γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

6. Οι τελικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

7. Ο διευθυντής του Κέντρου απευθύνει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του στις 30 Σεπτεμβρίου το αργότερο. Απευθύνει την απάντηση αυτή επίσης στο διοικητικό συμβούλιο.

8. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, χορηγεί πριν από τις 30 Απριλίου του έτους N + 2 απαλλαγή στον διευθυντή του κέντρου για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.»

6. Προστίθεται νέο άρθρο 12β:

«Άρθρο 12β

Το διοικητικό συμβούλιο εκδίδει ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες και τις προοπτικές του Κέντρου και τη διαβιβάζει στις 15 Ιουνίου το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο.»

7. Προστίθεται νέο άρθρο 14α:

«Άρθρο 14α

Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εφαρμόζεται στα έγγραφα που κατέχονται από το Κέντρο.

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 εντός έξι μηνών από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Οι αποφάσεις που λήφθηκαν από το κέντρο κατ'εφαρμογή του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο άσκησης ένδικων μέσων, ήτοι υποβολής καταγγελίας ενώπιον του διαμεσολαβητή ή άσκησης προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις αντίστοιχα των άρθρων 195 και 230 της συνθήκης.»

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1416/76 καταργείται από της ενάρξεως ισχύος της δημοσιονομικής κανονιστικής ρύθμισης που εκδίδεται

από το διοικητικό συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/75, όπως τροποποιήθηκε από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους κοινούς κανόνες στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας και την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας για την ασφάλεια των αερομεταφορών

(2002/C 331 E/20)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0181(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 80, παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή των Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Θα πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 με τον κανονισμό ... σχετικά με το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.
- (3) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν μέσω κοινής δήλωσης ότι οι παρεμφερείς υπηρεσίες και οργανισμοί θα πρέπει να εφαρμόζουν κανόνες σύμφωνους προς τον κανονισμό αυτό.
- (4) Θα πρέπει ως εκ τούτου να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. .../2002 οι αναγκαίες διατάξεις για να καταστεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 εφαρμόσιμος στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία για την ασφάλεια των αερομεταφορών και να περιληφθεί μία ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση προσφυγής κατά της άρνησης πρόσβασης στα έγγραφα.
- (5) Θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστούν οι κανόνες και οι διαδικασίες που εφαρμόζονται για την ανανέωση του διευθύνοντος συμβούλου στα καθήκοντά του και να εναρμονιστούν με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. .../2002 πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθεί καταλλήλως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. .../2002 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Εισάγεται ένα νέο άρθρο 23α:

«Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εφαρμόζεται στα έγγραφα της Υπηρεσίας.

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 πριν από ...

Οι αποφάσεις που λαμβάνει η Υπηρεσία βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, δηλαδή υποβολής καταγγελίας στον διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βάσει των όρων που προβλέπονται στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης.»

2. Στο άρθρο 24, η παράγραφος 2α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το διοικητικό συμβούλιο εκδίδει ετήσια έκθεση για τη δραστηριότητα της Υπηρεσίας και τη διαβιβάζει το αργότερο μέχρι τις 15 Ιουνίου, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και τα κράτη μέλη.»

3. Στο άρθρο 30, η παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η θητεία του διευθύνοντος συμβούλου και των διευθυντών δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Η θητεία του διευθύνοντος συμβούλου μπορεί, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, να παραταθεί μία μόνο φορά για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Η θητεία των διευθυντών μπορεί, κατόπιν πρότασης της Επιτροπής, να παραταθεί για χρονικές περιόδους έκαστη των οποίων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

4. Οι παράγραφοι 3, 4, 5, 6, και 7 του άρθρου 48 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 48

3. Τα έσοδα και οι δαπάνες πρέπει να είναι ισοσκελισμένα.

4. Κάθε χρόνο, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει εκτίμησης των εσόδων και δαπανών που καταρτίζει ο διευθύνων σύμβουλος, καταρτίζει σχέδιο κατάστασης των προβλεπόμενων εσόδων και δαπανών της Υπηρεσίας για το επόμενο οικονομικό έτος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

Το εν λόγω σχέδιο κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών, που περιλαμβάνει σχέδιο πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή και στα κράτη με τα οποία η Κοινότητα έχει συνάψει συμφωνίες κατά την έννοια του άρθρου 55, το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου.

Βάσει της κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών, η Επιτροπή εγγράφει τις αντίστοιχες προβλέψεις στο προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το υποβάλλει στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο (που καλούνται στο εξής "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή")

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις βάσει της επιχορήγησης που προορίζεται για την Υπηρεσία.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα θέσεων προσωπικού της Υπηρεσίας.

Τα κράτη που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο αφού λάβουν την κατάσταση προβλεπομένων εσόδων και δαπανών, καταρτίζουν το προσχέδιο προϋπολογισμού τους.

Αφού η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον γενικό προϋπολογισμό, τον οριστικό προϋπολογισμό, το διοικητικό συμβούλιο εγκρίνει τον οριστικό προϋπολογισμό και πρόγραμμα εργασίας της Υπηρεσίας προσαρμόζοντάς τα εφόσον απαιτείται στην επιχορήγηση της Κοινότητας και τα διαβιβάζει στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή.

Κάθε τροποποίηση του προϋπολογισμού, συμπεριλαμβανομένου και του πίνακα προσωπικού, πραγματοποιείται βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο.»

5. Οι παράγραφοι 2, 3, και 4 του άρθρου 49 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 49

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι της Υπηρεσίας τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Ο υπόλογος της Υπηρεσίας κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε τους προσωρινούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού.

4. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς της Υπηρεσίας συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους.

5. Ο διευθύνων σύμβουλος αφού λάβει τις παρατηρήσεις που έχει διατυπώσει το Ελεγκτικό Συνέδριο όσον αφορά τους προσωρινούς λογαριασμούς της Υπηρεσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του γενικού δημοσιονομικού κανονισμού, καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη και τους διαβιβάζει για γνωμοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Ο διευθύνων σύμβουλος της Υπηρεσίας διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς λογαριασμούς της, συνοδευόμενους από τη γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

7. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

8. Ο διευθύνων σύμβουλος της Υπηρεσίας αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του, το αργότερο μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου. Ο διευθύνων σύμβουλος αποστέλλει την απάντηση αυτή και στο διοικητικό συμβούλιο.

9. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+ 2 στην απαλλαγή του διευθύνοντος συμβούλου της Υπηρεσίας για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.»

6. Το άρθρο 52 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 52

Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στην Υπηρεσία καθορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο που έχει εκδώσει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του Υπηρεσίας και με την προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ίδρυση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Ναυτικής Ασφάλειας

(2002/C 331 E/21)

COM(2002) 406 τελικό — 2002/0182(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Ιουλίου 2002)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή των Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Θα πρέπει να εναρμονιστούν οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002, με τον κανονισμό ... σχετικά με το δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και ιδίως το άρθρο 185.
- (2) Οι γενικές αρχές και τα όρια που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης στα έγγραφα, καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής⁽¹⁾.
- (3) Κατά την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, τα τρία όργανα συμφώνησαν μέσω κοινής δήλωσης ότι οι συναφείς υπηρεσίες και όργανα θα πρέπει να εφαρμόζουν κανόνες σύμφωνα προς τον κανονισμό αυτό.
- (4) Θα πρέπει ως εκ τούτου να περιληφθούν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. .../2002, οι αναγκαίες διατάξεις για να καταστεί ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 εφαρμόσιμος στον Ευρωπαϊκό οργανισμό ναυτικής ασφάλειας και να περιληφθεί μία ρήτρα δικαστικής προσφυγής ώστε να εξασφαλίζεται η άσκηση προσφυγής κατά της άρνησης πρόσβασης στα έγγραφα.
- (5) Θα ήταν σκόπιμο να διευκρινιστούν οι κανόνες και οι διαδικασίες που εφαρμόζονται για την ανανέωση του διευθύνοντος συμβούλου στα καθήκοντά του και να εναρμονιστούν με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε όλους τους κοινοτικούς οργανισμούς όπου είναι δυνατός ο εκ νέου διορισμός.
- (6) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. .../2002, πρέπει ως εκ τούτου να τροποποιηθεί καταλλήλως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. .../2002 τροποποιείται ως ακολούθως:

1. Στο άρθρο 4, προστίθεται μία νέα παράγραφος 3:

«3. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1049/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου εφαρμόζεται στα έγγραφα που έχει στην κατοχή του Οργανισμός.

Το διοικητικό συμβούλιο θα εκδώσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 πριν από την ...

Οι αποφάσεις που λαμβάνει ο Οργανισμός βάσει του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, δηλαδή υποβολής καταγγελίας στον διαμεσολαβητή ή προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, βάσει των όρων που προβλέπονται στα άρθρα 195 και 230 της συνθήκης.»

2. Στο άρθρο 10, η παράγραφος 2β αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Το διοικητικό συμβούλιο εκδίδει ετήσια έκθεση για τη δραστηριότητα του Οργανισμού και τη διαβιβάζει το αργότερο μέχρι τις 15 Ιουνίου, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή, το Ελεγκτικό Συνέδριο και τα κράτη μέλη.»

3. Στο άρθρο 16, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η θητεία του διευθύνοντος συμβούλου δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Η θητεία του μπορεί να παραταθεί κατόπιν πρότασης που υποβάλλει η Επιτροπή για χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.»

4. Η παράγραφος 5 του άρθρου 18 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 18

5. Κάθε χρόνο, το διοικητικό συμβούλιο, βάσει εκτίμησης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών στην οποία προβαίνει ο διευθύνων σύμβουλος, καταρτίζει σχέδιο κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών του Οργανισμού για το επόμενο οικονομικό έτος.

Το εν λόγω σχέδιο κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών, που περιλαμβάνει σχέδιο πίνακα προσωπικού, διαβιβάζεται από το διοικητικό συμβούλιο στην Επιτροπή, το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου, καθώς και στα κράτη με τα οποία η Κοινότητα έχει συνάψει συμφωνίες κατά την έννοια του άρθρου ...

Βάσει της κατάστασης των προβλεπομένων εσόδων και δαπανών, η Επιτροπή εγγράφει τις αντίστοιχες εκτιμήσεις στο προσχέδιο του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο υποβάλλει στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (που καλούνται εφεξής "αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή") σύμφωνα με το άρθρο 272 της συνθήκης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή καθορίζει τις διαθέσιμες πιστώσεις βάσει της επιχορήγησης που προορίζεται για τον Οργανισμό.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τον πίνακα θέσεων προσωπικού του οργανισμού.»

5. Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 19 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 19

2. Ο εσωτερικός ελεγκτής της Επιτροπής ασκεί έναντι του Οργανισμού τις ίδιες αρμοδιότητες με εκείνες που του ανατίθενται έναντι των υπηρεσιών της Επιτροπής.

3. Ο υπόλογος του οργανισμού κοινοποιεί στον υπόλογο της Επιτροπής, το αργότερο την 1η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, τους προσωρινούς λογαριασμούς συνοδευόμενους από έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους. Ο υπόλογος της Επιτροπής ενοποιεί τους προσωρινούς λογαριασμούς των θεσμικών οργάνων και των αποκεντρωμένων οργανισμών κατά την έννοια του άρθρου 128 του δημοσιονομικού κανονισμού.

4. Ο υπόλογος της Επιτροπής, το αργότερο την 31η Μαρτίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε, διαβιβάζει στο Ελεγκτικό Συνέδριο τους προσωρινούς λογαριασμούς του Οργανισμού συνοδευόμενους από την έκθεση για τη δημοσιονομική και χρηματοοικονομική διαχείριση του οικονομικού έτους.

5. Ο διευθύνων σύμβουλος αφού λάβει τις παρατηρήσεις που έχει διατυπώσει το Ελεγκτικό Συνέδριο όσον αφορά τους προσωρινούς λογαριασμούς του Οργανισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 129 του δημοσιονομικού κανονισμού, καταρτίζει τους οριστικούς λογαριασμούς με δική του ευθύνη

και τους διαβιβάζει για γνωμοδότηση στο διοικητικό συμβούλιο.

6. Ο διευθύνων σύμβουλος του Οργανισμού διαβιβάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο τους οριστικούς λογαριασμούς του, συνοδευόμενους από τη γνωμοδότηση του διοικητικού συμβουλίου, το αργότερο την 1η Ιουλίου μετά το οικονομικό έτος που έκλεισε.

7. Οι οριστικοί λογαριασμοί δημοσιεύονται.

8. Ο διευθύνων σύμβουλος του οργανισμού αποστέλλει στο Ελεγκτικό Συνέδριο απάντηση στις παρατηρήσεις του, το αργότερο μέχρι την 30ή Σεπτεμβρίου. Ο διευθύνων σύμβουλος αποστέλλει την απάντηση αυτή και στο διοικητικό συμβούλιο.

9. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, μετά από σύσταση του Συμβουλίου, που αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία, προβαίνει μέχρι την 30ή Απριλίου του έτους N+2 στην απαλλαγή του διευθύνοντος συμβούλου του Οργανισμού για την εκτέλεση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους N.»

6. Το άρθρο 21 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 21

Η δημοσιονομική ρύθμιση που εφαρμόζεται στον Οργανισμό καθορίζεται από το διοικητικό συμβούλιο μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή. Η ρύθμιση αυτή μπορεί να αποκλίνει από το δημοσιονομικό κανονισμό-πλαίσιο που έχει εκδώσει η Επιτροπή κατ' εφαρμογή του άρθρου 185 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μόνον όταν το επιβάλλουν οι ειδικές απαιτήσεις λειτουργίας του Οργανισμού και με την προηγούμενη συμφωνία της Επιτροπής.»

Πρόταση απόφασης του συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή και τη σύναψη εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της διεθνούς συμφωνίας του 2001 για το κακάο

(2002/C 331 E/22)

COM(2002) 438 τελικό — 2002/0190(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 30 Ιουλίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η διάσκεψη για τις διαπραγματεύσεις που συστήθηκε στο πλαίσιο της CNUCED με σκοπό τη διαπραγμάτευση μιας νέας διεθνούς συμφωνίας για το κακάο θέσπισε κατά τη δεύτερη σύνοδό της που πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη στις 2 Μαρτίου 2001 το κείμενο της διεθνούς συμφωνίας για το κακάο η οποία πρόκειται να διαδεχθεί την ήδη παραταθείσα σε διεθνή συμφωνία του 1993 για το κακάο. Η τελευταία αυτή συμφωνία θα εξακολουθήσει να ισχύει για μια περίοδο που θα διαρκέσει το πολύ έως τις 30 Σεπτεμβρίου 2003.

Κατά τις σχετικές συζητήσεις, η Κοινότητα διεξήγαγε τις διαπραγματεύσεις βάσει της εντολής και των οδηγιών διαπραγμάτευσης που ενέκρινε το Συμβούλιο στις 6 Σεπτεμβρίου 2000 κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής.

Μέχρι στιγμής, λαμβανομένου υπόψη του αποτελέσματος των συζητήσεων και της νέας πράξης που αντανάκλα τις θέσεις της Κοινότητας, η Επιτροπή φρονεί ότι είναι αναγκαίο να υπογραφεί η διεθνής συμφωνία του 2001 για το κακάο και να καταθέσει το έγγραφο έγκρισης στο τμήμα συνθηκών των Ηνωμένων Εθνών στη Νέα Υόρκη.

Από αυστηρά νομική άποψη, πρέπει να τονιστεί ότι, ενώ πρόκειται για εμπορικές συμφωνίες υπαγόμενες στο άρθρο 133 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, οι συμφωνίες που αφορούν τα βασικά προϊόντα, όπως η παρούσα, έχουν συναφθεί έως τώρα από την Κοινότητα από κοινού με τα κράτη μέλη, σύμφωνα με διακανονισμό μεταξύ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, γνωστό ως PROBA 20.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λόγω του γεγονότος ότι η ανωτέρω διεθνής συμφωνία αποκλείει ρητώς κάθε χρηματοδοτικό μέσο στηριζόμενο από τα κράτη μέλη, και λαμβανομένου υπόψη ότι οι συνεισφορές των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον προϋπολογισμό λειτουργίας του Διεθνούς Οργανισμού για το κακάο δεν μπορούν, από μόνες τους, να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή των εν λόγω κρατών μελών στη σύναψη της συμφωνίας, η νέα διεθνής συμφωνία του 2001 για το κακάο θα πρέπει να συναφθεί από την Επιτροπή.

Συνεπώς, δυνάμει του άρθρου 133 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η παρούσα σύσταση απόφασης έχει ως αντικείμενο να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή για να συνάψει εξ ονόματος της Κοινότητας τη διεθνή συμφωνία του 2001 για τον κακάο.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 58 παράγραφος 3 της διεθνούς συμφωνίας του 2001 για το κακάο, η υπογραφή και η κατάθεση του εγγράφου αποδοχής πρέπει να πραγματοποιηθεί το ταχύτερο δυνατό και κατά προτίμηση προ της 1ης Σεπτεμβρίου 2002. Το Συμβούλιο καλείται, συνεπώς, να θεσπίσει την παρούσα απόφαση πριν από την ημερομηνία αυτή.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και, ιδίως, το άρθρο 133, σε συνδυασμό με το άρθρο 300 παράγραφος 2,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Με την απόφαση της 2ας Μαρτίου 2001, η διάσκεψη διαπραγμάτευσης που συστάθηκε στο πλαίσιο της CNUCED ενέκρινε το κείμενο της διεθνούς συμφωνίας του 2001 για το κακάο.

(2) Η νέα αυτή συμφωνία αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγματεύσεων για να διαδεχθεί την ήδη παραταθείσα διεθνή συμφωνία για το κακάο του 1993, η οποία θα εξακολουθήσει να ισχύει έως τις 30 Σεπτεμβρίου του 2003 το αργότερο.

(3) Η διεθνής συμφωνία για το κακάο του 2001 είναι ανοικτή προς υπογραφή και προς κατάθεση των εγγράφων κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης.

(4) Η Κοινότητα είναι μέλος της ήδη παραταθείσας διεθνούς συμφωνίας για το κακάο του 1993 και, επομένως, είναι προς το συμφέρον της να εγκρίνει τη συμφωνία που πρόκειται να τη διαδεχθεί,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η διεθνής συμφωνία του 2001 για το κακάο εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Το κείμενο της συμφωνίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το πρόσωπο που είναι αρμόδιο να υπογράψει τη συμφωνία και να προβεί στην κατάθεση του εγγράφου έγκρισης εξ ονόματος της Κοινότητας.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ**ΣΤΟΧΟΙ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ****ΚΕΦΑΛΑΙΟ I****ΣΤΟΧΟΙ****Άρθρο 1****Στόχοι**

1. Οι στόχοι της έκτης διεθνούς συμφωνίας για το κακάο είναι οι ακόλουθοι:

- a) προώθηση της διεθνούς ανάπτυξης σε όλους τους τομείς της οικονομίας του κακάου σε παγκόσμια κλίμακα·
- β) παροχή κατάλληλου πλαισίου για τη συζήτηση όλων των θεμάτων που αφορούν όλους τους τομείς της οικονομίας αυτής·
- γ) συμβολή στην ενίσχυση των εθνικών οικονομιών κακάου των χωρών μελών, με τη λήψη των κατάλληλων μέτρων, ιδίως με την επεξεργασία κατάλληλων έργων που υποβάλλονται στα αρμόδια όργανα με σκοπό τη χρηματοδότηση και την εφαρμογή τους·
- δ) συμβολή στην ισορροπημένη ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας του κακάου, προς το συμφέρον όλων των μελών, με τη λήψη των κατάλληλων μέτρων, ιδίως όσον αφορά:
 - i) την προώθηση βιώσιμης οικονομίας κακάου·
 - ii) την προώθηση των ερευνών και την εφαρμογή των αποτελεσμάτων τους·
 - iii) την προώθηση της διαφάνειας της παγκόσμιας οικονομίας του κακάου μέσω της συγκέντρωσης, ανάλυσης και διάδοσης σχετικών στατιστικών στοιχείων και της πραγματοποίησης κατάλληλων μελετών, και
 - iv) την προώθηση και τόνωση της κατανάλωσης σοκολάτας και των προϊόντων που βασίζονται στο κακάο με σκοπό την αύξηση της ζήτησης κακάου σε στενή συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα.

2. Για την επίτευξη των στόχων αυτών, τα μέλη οφείλουν, στο κατάλληλο πλαίσιο, να ενθαρρύνουν τον ιδιωτικό τομέα να συμμετάσχει πιο ενεργά στις εργασίες του Οργανισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΟΡΙΣΜΟΙ**Άρθρο 2****Ορισμοί**

Προς το σκοπό της παρούσας συμφωνίας:

1. ως κακάο νοείται το κακάο σε βάλανους και τα προϊόντα κακάου·
2. ως προϊόντα κακάου νοούνται τα προϊόντα που παρασκευάζονται με βάση αποκλειστικά το κακάο σε βάλανους, όπως ο πολτός/το ποτό κακάου, το βούτυρο κακάου, η σκόνη κακάου χωρίς προσθήκη ζάχαρης, η αποβουτυρωμένη ζύμη κακάου και τα αποφλοιωμένα αμύγδαλα καθώς και όλα τα λοιπά προϊόντα που περιέχουν κακάο και τα οποία μπορεί να καθορίσει το συμβούλιο·
3. ως έτος κακάου νοείται η περίοδος των 12 μηνών από 1ης Οκτωβρίου έως τις 30 Σεπτεμβρίου συμπεριλαμβανομένης·
4. ως συμβαλλόμενο μέρος νοείται μια κυβέρνηση ή ένας διακυβερνητικός οργανισμός που προβλέπεται στο άρθρο 4 και που αποδέχθηκε τη δέσμευσή του από την παρούσα συμφωνία, προσωρινά ή οριστικά·
5. ως συμβούλιο νοείται το Διεθνές συμβούλιο κακάου που αναφέρεται στο άρθρο 6·
6. ως ημερήσια τιμή νοείται ο αντιπροσωπευτικός δείκτης της διεθνούς τιμής του κακάου που χρησιμοποιείται για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας και υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 40·
7. ως έναρξη ισχύος νοείται, με εξαίρεση την περίπτωση όπου ορίζεται άλλως, η ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει η ισχύς της παρούσας συμφωνίας, είτε προσωρινά είτε οριστικά·
8. ως χώρα εξαγωγής ή μέλος εξαγωγής νοείται αντίστοιχα μια χώρα ή ένα μέλος των οποίων οι εξαγωγές κακάου, εκφραζόμενες σε ισοδύναμο κακάου σε βάλανους, υπερβαίνουν τις εισαγωγές. Ωστόσο, μια χώρα της οποίας οι εισαγωγές κακάου, εκφραζόμενες σε ισοδύναμο κακάου σε βάλανους, υπερβαίνουν τις εξαγωγές, αλλά της οποίας η παραγωγή υπερβαίνει τις εισαγωγές, μπορεί, αν το επιθυμεί, να γίνει μέλος εξαγωγής·
9. ως εξαγωγή κακάου νοείται κάθε ποσότητα κακάου που εγκαταλείπει το τελωνειακό έδαφος μιας οποιασδήποτε χώρας και ως εισαγωγή κακάου νοείται κάθε ποσότητα κακάου που εισέρχεται στο τελωνειακό έδαφος μιας οποιασδήποτε χώρας, υπό τον όρο ότι, κατά την έννοια των ορισμών αυτών, στην περίπτωση ενός μέλους που περιλαμβάνει περισσότερα από ένα τελωνειακά εδάφη, το τελωνειακό έδαφος θεωρείται ότι αφορά το σύνολο των τελωνειακών εδαφών του μέλους αυτού·
10. ως λεπτόγευστο κακάο («fine» ή «flavour») νοείται το κακάο του οποίου η γεύση και το χρώμα θεωρούνται εξαιρετικά και που παράγεται στις χώρες που απαριθμούνται στο παράρτημα Γ της παρούσας συμφωνίας·
11. ως χώρα εισαγωγής ή μέλος εισαγωγής νοείται αντίστοιχα μια χώρα ή ένα μέλος του οποίου οι εισαγωγές κακάου, εκφραζόμενες σε ισοδύναμο κακάου σε βάλανους, υπερβαίνουν τις εξαγωγές·

12. ως μέλος νοείται ένα συμβαλλόμενο μέρος σύμφωνα με τον παραπάνω ορισμό·
13. ως οργανισμός νοείται ο Διεθνής Οργανισμός Κακάου που αναφέρεται στο άρθρο 5·
14. ως ιδιωτικός τομέας νοούνται όλοι οι φορείς του ιδιωτικού τομέα των οποίων οι κυριότερες δραστηριότητες αφορούν τον τομέα του κακάου, συμπεριλαμβανομένων των γεωργών, των εμπόρων, των μεταποιητών, των κατασκευαστών και των ερευνητικών ιδρυμάτων. Στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας, ο ιδιωτικός τομέας περιλαμβάνει επίσης τις δημόσιες επιχειρήσεις, τους οργανισμούς και τα δημόσια ιδρύματα, τα οποία, σε ορισμένες χώρες, ασκούν καθήκοντα που πληρούνται συνήθως από ιδιωτικούς φορείς άλλων χωρών·
15. ως παραγωγός χώρα νοείται η χώρα που παράγει κακάο σε εμπορικά σημαντικές ποσότητες·
16. ως απλή κατανεμημένη πλειοψηφία νοείται η πλειοψηφία των εκφρασμένων ψήφων των μελών εξαγωγής και η πλειοψηφία των εκφρασμένων ψήφων των μελών εισαγωγής, υπολογιζόμενων χωριστά·
17. ως ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα (ΕΤΔ) νοείται το ειδικό τραβηκτικό δικαίωμα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου·
18. ως ειδική ψηφοφορία νοούνται τα δύο τρίτα των εκφρασμένων ψήφων των μελών εξαγωγής και τα δύο τρίτα των εκφρασμένων ψήφων των μελών εισαγωγής, υπολογιζόμενων χωριστά, υπό τον όρο ότι είναι παρόντα τουλάχιστον πέντε μέλη εξαγωγής και η πλειοψηφία των μελών εισαγωγής·
19. ως βιώσιμη οικονομία κακάου νοείται ένα σύστημα στο οποίο όλοι οι φορείς διατηρούν την παραγωγικότητα σε επίπεδα οικονομικώς βιώσιμα, οικολογικώς ορθολογικά και πολιτιστικώς αποδεκτά, χάρη σε μια αποτελεσματική διαχείριση των πόρων.
20. ως τόνος νοούνται 1 000 χιλιόγραμμα ή 2 204,6 λίβρες και ως λίβρα νοούνται 453,597 γραμμάρια·
21. ως παγκόσμιο σύνολο των αποθεμάτων κακάου σε βάλανους νοούνται όλοι οι ξηροί βάλανοι κακάου που καθορίζονται την τελευταία ημέρα του έτους κακάου (στις 30 Σεπτεμβρίου), ανεξάρτητα από τον τόπο αποθήκευσης, τον ιδιοκτήτη ή τη χρήση για την οποία προορίζονται.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΘΕΣΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΜΕΛΗ

Άρθρο 3

Μέλη του οργανισμού

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος αποτελεί μέλος του οργανισμού.

2. Διακρίνονται οι εξής δύο κατηγορίες μελών του οργανισμού:

α) τα μέλη εξαγωγής·

β) τα μέλη εισαγωγής·

3. Τα μέλη δύνανται να αλλάζουν κατηγορία υπό τους όρους που θέτει το συμβούλιο.

Άρθρο 4

Συμμετοχή διακυβερνητικών οργανισμών

1. Κάθε αναφορά της παρούσας συμφωνίας σε «κυβέρνηση» ή «κυβερνήσεις» αφορά εξίσου την Ευρωπαϊκή Ένωση και κάθε διακυβερνητικό οργανισμό υπεύθυνο για τις διαπραγματεύσεις, τη σύναψη και την εφαρμογή των διεθνών συμφωνιών, ιδίως εκείνων που αναφέρονται σε βασικά προϊόντα. Συνεπώς, όταν η παρούσα συμφωνία αναφέρεται σε υπογραφή, κύρωση, αποδοχή ή έγκριση ή κοινοποίηση προσωρινής εφαρμογής της συμφωνίας ή προσχώρηση, θεωρείται, ομοίως για την περίπτωση των εν λόγω διακυβερνητικών οργανισμών, ότι ισχύει για την υπογραφή, την κύρωση, την αποδοχή ή την έγκριση, την κοινοποίηση της προσωρινής εφαρμογής ή την προσχώρηση αυτών των διακυβερνητικών οργανισμών.

2. Σε περίπτωση ψηφοφορίας επί θεμάτων της αρμοδιότητάς τους, οι εν λόγω οργανισμοί ψηφίζουν με αριθμό ψήφων ίσο προς το συνολικό αριθμό ψήφων που παρέχονται στα κράτη μέλη τους σύμφωνα με το άρθρο 10. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα κράτη μέλη αυτών των διακυβερνητικών αυτών οργανισμών δεν ασκούν το ατομικό τους δικαίωμα ψήφου.

3. Οι εν λόγω οργανισμοί δύνανται να συμμετέχουν στις εργασίες της εκτελεστικής επιτροπής επί θεμάτων της αρμοδιότητάς τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙV

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Άρθρο 5

Σύσταση, έδρα και δομή του Διεθνούς Οργανισμού Κακάου

1. Ο Διεθνής Οργανισμός Κακάου, ο οποίος ιδρύθηκε το 1972 με τη διεθνή συμφωνία για το κακάο, εξακολουθεί να υφίσταται με σκοπό να εφαρμόζει τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας και να επιβλέπει τη λειτουργία της.

2. Ο οργανισμός ασκεί τα καθήκοντά του διά μέσου:
- α) του διεθνούς συμβουλίου κακάου και των επικουρικών οργάνων του·
- β) του Εκτελεστικού Διευθυντή και άλλων μελών του προσωπικού.
3. Ο οργανισμός εδρεύει στο Λονδίνο, εκτός αν το συμβούλιο, με ειδική ψηφοφορία, αποφασίσει διαφορετικά.

Άρθρο 6

Σύνθεση του διεθνούς συμβουλίου κακάου

1. Η ανώτατη αρχή του οργανισμού είναι το διεθνές συμβούλιο κακάου, το οποίο απαρτίζεται από όλα τα μέλη του οργανισμού.
2. Κάθε μέλος εκπροσωπείται στο συμβούλιο από έναν αντιπρόσωπο και, εφόσον το επιθυμεί, από έναν ή περισσότερους αναπληρωτές. Κάθε μέλος δύναται εξάλλου να ορίζει έναν ή περισσότερους συμβούλους του αντιπροσώπου ή των αναπληρωτών του.

Άρθρο 7

Εξουσίες και καθήκοντα του συμβουλίου

1. Το συμβούλιο ασκεί όλες τις εξουσίες του και εκτελεί ή εποπτεύει την εκτέλεση όλων των καθηκόντων που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή των ρητών διατάξεων της παρούσας συμφωνίας.
2. Το συμβούλιο δεν έχει εξουσία και δεν δύναται να θεωρηθεί ότι έχει εξουσιοδοτηθεί από τα μέλη να αναλαμβάνει οποιαδήποτε υποχρέωση εκτός του πεδίου εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας· ιδίως αυτό δεν έχει την ικανότητα να δανείζεται χρήματα. Κατά την άσκηση της ικανότητάς του να συνάπτει συμβάσεις, το συμβούλιο ενσωματώνει σ' αυτές τους όρους της παρούσας διάταξης και του άρθρου 24, έτσι ώστε να τους θέτει υπόψη όλων των άλλων μερών που συνάπτουν συμβάσεις· ωστόσο, η παράλειψη ενσωμάτωσης τέτοιων όρων, δεν επιφέρει ακύρωση της σύμβασης ούτε θεωρείται ότι η τελευταία δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα του συμβουλίου.
3. Το συμβούλιο δύναται ανά πάσα στιγμή, με ειδική ψηφοφορία, να εξουσιοδοτήσει την εκτελεστική επιτροπή για την άσκηση οποιασδήποτε από τις εξουσίες του, με εξαίρεση τις παρακάτω:

- α) ανακατανομή των ψήφων, σύμφωνα με το άρθρο 10·
- β) έγκριση του διοικητικού προϋπολογισμού και καθορισμός των εισφορών σύμφωνα με το άρθρο 25·
- γ) αναθέωση της κατάστασης των παραγωγών λεπτόγευστου κακάου («fine» ή «flavour») σύμφωνα με το άρθρο 46·
- δ) απαλλαγή από υποχρεώσεις σύμφωνα με το άρθρο 47·
- ε) ρύθμιση των διαφορών σύμφωνα με το άρθρο 50·

στ) αναστολή δικαιωμάτων σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 51·

ζ) καθορισμός των προϋποθέσεων προσχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 56·

η) αποκλεισμός μέλους σύμφωνα με το άρθρο 61·

θ) παράταση ή λήξη της παρούσας συμφωνίας σύμφωνα με το άρθρο 63·

ι) σύσταση για τροποποιήσεις προς τα μέλη σύμφωνα με το άρθρο 64.

4. Το συμβούλιο δύναται, με ειδική ψηφοφορία, να αποφασίσει να προσθέσει περαιτέρω εξαιρέσεις στην ανωτέρω παράγραφο 3. Μπορεί να ανακαλέσει κάθε εξουσία με απόφαση που λαμβάνεται επίσης με ειδική ψηφοφορία.

5. Το συμβούλιο, με ειδική ψηφοφορία, εκδίδει τους κανόνες και κανονισμούς που είναι αναγκαίοι για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας και συνάδουν με αυτές, και ιδίως τον εσωτερικό κανονισμό του συμβουλίου και των επιτροπών του, τον οικονομικό κανονισμό και τον κανονισμό του προσωπικού του οργανισμού. Το συμβούλιο δύναται να προβλέψει στον εσωτερικό του κανονισμό μια διαδικασία που θα του επιτρέπει, χωρίς προηγούμενη συνεδρίασή του, τη λήψη αποφάσεων επί ειδικής φύσεως θεμάτων.

6. Το συμβούλιο τηρεί τα αναγκαία αρχεία, τα οποία είναι απαραίτητα για την εκπλήρωση των καθηκόντων που του αναθέτει η παρούσα συμφωνία, καθώς και οποιαδήποτε άλλα αρχεία κρίνει επιβεβλημένα.

7. Το συμβούλιο έχει τη δυνατότητα σύστασης κατάλληλης ομάδας (ομάδων) εργασίας που το επικουρούν κατά την άσκηση των καθηκόντων του.

Άρθρο 8

Πρόεδρος και αντιπρόεδροι του συμβουλίου

1. Για κάθε έτος κακάου, το συμβούλιο εκλέγει πρόεδρο, καθώς επίσης πρώτο και δεύτερο αντιπρόεδρο, οι οποίοι δεν αμείβονται από τον οργανισμό.

2. Τόσο ο πρόεδρος όσο και ο πρώτος αντιπρόεδρος εκλέγονται μεταξύ των αντιπροσώπων των μελών εξαγωγής ή μεταξύ των αντιπροσώπων των μελών εισαγωγής, ενώ ο δεύτερος αντιπρόεδρος εκλέγεται μεταξύ των αντιπροσώπων της άλλης κατηγορίας. Οι θέσεις αυτές καταλαμβάνονται κάθε έτος κακάου εναλλάξ από τα μέλη των δύο κατηγοριών.

3. Σε περίπτωση ταυτόχρονης προσωρινής απουσίας του προέδρου και των δύο αντιπροέδρων, ή διαρκούς απουσίας ενός ή περισσότερων από αυτούς, το συμβούλιο δύναται να πραγματοποιήσει νέα εκλογή μεταξύ των αντιπροσώπων των μελών εξαγωγής ή μεταξύ των αντιπροσώπων των μελών εισαγωγής, κατά περίπτωση, σε προσωρινή ή μόνιμη βάση, ανάλογα με τις σχετικές απαιτήσεις.

4. Ούτε ο πρόεδρος ούτε άλλο μέλος που προεδρεύει της συνεδρίασης του συμβουλίου συμμετέχουν στην ψηφοφορία. Ο αναπληρωτής τους δύναται να ασκεί τα δικαιώματα ψήφου του μέλους που εκπροσωπεί.

Άρθρο 9

Σύνοδοι του συμβουλίου

1. Κατά γενικό κανόνα, το συμβούλιο συνέρχεται σε τακτική σύνοδο μια φορά ανά εξάμηνο έτους κακάου.

2. Το συμβούλιο συνέρχεται σε έκτακτη σύνοδο κατόπιν αποφάσεώς του ή κατόπιν αιτήματος:

α) πέντε μελών·

β) ενός μέλους ή περισσότερων μελών, που συγκεντρώνουν τουλάχιστον 200 ψήφους·

γ) της εκτελεστικής επιτροπής·

δ) του εκτελεστικού διευθυντή για τους σκοπούς των άρθρων 23 και 60.

3. Οι σύνοδοι του συμβουλίου ανακοινώνονται τουλάχιστον 30 ημερολογιακές ημέρες νωρίτερα, εκτός από επείγουσες περιπτώσεις.

4. Οι σύνοδοι πραγματοποιούνται στην έδρα του οργανισμού, εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά το συμβούλιο με ειδική ψηφοφορία. Όταν, με πρόσκληση ενός μέλους, το συμβούλιο συνέρχεται σε τόπο διαφορετικό από την έδρα του οργανισμού, το μέλος αυτό επιβαρύνεται με όλα τα προκύπτοντα συμπληρωματικά έξοδα.

Άρθρο 10

Ψήφοι

1. Τα μέλη εξαγωγής έχουν συνολικά 1 000 ψήφους και τα μέλη εισαγωγής έχουν συνολικά 1 000 ψήφους. Οι ψήφοι αυτές κατανέμονται στο εσωτερικό κάθε κατηγορίας μελών, δηλαδή των μελών εξαγωγής και των μελών εισαγωγής, σύμφωνα με τις ακόλουθες παραγράφους του παρόντος άρθρου.

2. Για κάθε έτος κακάου, οι ψήφοι των μελών εξαγωγής κατανέμονται με τον ακόλουθο τρόπο: κάθε μέλος εξαγωγής διαθέτει πέντε βασικές ψήφους. Οι υπολειπόμενες ψήφοι κατανέμονται μεταξύ όλων των μελών εξαγωγής κατ' αναλογία του μέσου όγκου των αντίστοιχων εξαγωγών κακάου κατά τα τρία προηγούμενα έτη κακάου για τα οποία ο οργανισμός δημοσίευσε στοιχεία στην τελευταία έκδοση του τριμηνιαίου δελτίου στατιστικών για το κακάο (Quarterly Bulletin of Cocoa Statistics). Για το σκοπό αυτό οι εξαγωγές υπολογίζονται με την πρόσθεση των καθαρών εξαγωγών

κακάου σε βαλάνους στις καθарές εξαγωγές προϊόντων κακάου μετατρεπόμενες σε ισοδύναμο κακάου σε βαλάνους με τη χρησιμοποίηση των συντελεστών μετατροπής που αναφέρονται στο άρθρο 41.

3. Για κάθε έτος κακάου, οι ψήφοι των μελών εισαγωγής κατανέμονται με τον ακόλουθο τρόπο: 100 ψήφοι κατανέμονται ισομερώς κατά τον εγγύτερο για κάθε μέλος ακέραιο αριθμό ψήφων. Οι υπολειπόμενες ψήφοι κατανέμονται ανάλογα με το ποσοστό που αντιπροσωπεύει ο μέσος όρος των ετήσιων εισαγωγών κάθε μέλους εισαγωγής, κατά τη διάρκεια των προηγούμενων τριών ετών κακάου για τα οποία ο οργανισμός διαθέτει οριστικά στατιστικά στοιχεία, σε σχέση με το σύνολο των μέσων όρων όλων των κρατών εισαγωγής. Για το σκοπό αυτό, οι εισαγωγές υπολογίζονται με την πρόσθεση των καθαρών εισαγωγών κακάου σε βαλάνους στις ακαθάριστες εισαγωγές προϊόντων κακάου, μετατρεπόμενων σε ισοδύναμο κακάου σε βαλάνους με τη χρησιμοποίηση των συντελεστών που αναφέρονται στο άρθρο 41.

4. Αν για οποιοδήποτε λόγο, προκύψουν δυσχέρειες κατά τον καθορισμό ή την αναπροσαρμογή της στατιστικής βάσης για τον υπολογισμό των ψήφων σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου, το συμβούλιο δύναται, με ειδική ψηφοφορία, να καθορίσει διαφορετική στατιστική βάση για τον υπολογισμό των ψήφων.

5. Κανένα μέλος δεν έχει περισσότερες από 400 ψήφους. Οι ψήφοι πάνω από αυτόν τον αριθμό, που προκύπτουν από τους υπολογισμούς που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου, ανακατανέμονται μεταξύ των υπόλοιπων μελών σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων αυτών.

6. Όταν η σύνθεση του οργανισμού αλλάζει ή τα δικαιώματα ψήφου ενός μέλους αναστέλλονται ή αναπροσαρμόζονται δυνάμει κάποιας διάταξης της παρούσας συμφωνίας, το συμβούλιο προβαίνει σε νέα ανακατανομή ψήφων σύμφωνα με τα παρόν άρθρο.

7. Η κατάτμηση των ψήφων δεν είναι δυνατή.

Άρθρο 11

Διαδικασία ψηφοφορίας στο συμβούλιο

1. Κάθε μέλος ψηφίζει με τον αριθμό των ψήφων που διαθέτει· κανένα μέλος δεν δύναται να διαιρεί τις ψήφους του. Εντούτοις, τα μέλη που είναι εξουσιοδοτημένα να χρησιμοποιήσουν και ψήφους άλλες εκτός από τις δικές τους, βάσει της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, δεν είναι υποχρεωμένα να ψηφίσουν κατά τον ίδιο τρόπο που ψηφίζουν με τις δικές τους ψήφους.

2. Με γραπτή κοινοποίηση προς τον πρόεδρο του συμβουλίου, κάθε μέλος εξαγωγής δύναται να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε άλλο μέλος εξαγωγής και κάθε μέλος εισαγωγής δύναται να εξουσιοδοτήσει οποιοδήποτε άλλο μέλος εισαγωγής να εκπροσωπήσει τα συμφέροντά του και να ασκήσει το δικαίωμα ψήφου του σε οποιαδήποτε συνεδρίαση του συμβουλίου. Σ' αυτή την περίπτωση, δεν εφαρμόζεται ο περιορισμός που προβλέπεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 10.

3. Το μέλος που εξουσιοδοτείται από άλλο μέλος να χρησιμοποιήσει τις ψήφους του τελευταίου, βάσει του άρθρου 10, χρησιμοποιεί αυτές τις ψήφους σύμφωνα με τις οδηγίες που δόθηκαν από το μέλος αυτό.

Άρθρο 12

Αποφάσεις του συμβουλίου

1. Το συμβούλιο λαμβάνει όλες τις αποφάσεις του και διατυπώνει όλες τις συστάσεις του με απλή κατανεμημένη πλειοψηφία, εφόσον η παρούσα συμφωνία δεν προβλέπει ειδική ψηφοφορία.

2. Στην καταμέτρηση των αναγκαιών ψήφων για κάθε απόφαση ή σύσταση του συμβουλίου οι ψήφοι των μελών που απέχουν δεν λαμβάνονται υπόψη.

3. Η ακόλουθη διαδικασία εφαρμόζεται σε κάθε απόφαση που υποχρεούται το συμβούλιο να λάβει, σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία, με ειδική ψηφοφορία:

α) αν η πρόταση δεν λάβει την απαιτούμενη πλειοψηφία, λόγω αρνητικής ψήφου ενός, δύο ή τριών μελών εξαγωγής, ή ενός, δύο ή τριών μελών εισαγωγής, το συμβούλιο δύναται να αποφασίσει με απλή κατανεμημένη πλειοψηφία να τη θέσει εκ νέου σε ψηφοφορία εντός 48 ωρών·

β) αν, κατά τη δεύτερη αυτή ψηφοφορία, η πρόταση δεν συγκεντρώσει και πάλι την απαιτούμενη πλειοψηφία, λόγω αρνητικής ψήφου ενός ή δύο μελών εξαγωγής ή ενός ή δύο μελών εισαγωγής, το συμβούλιο δύναται να αποφασίσει με απλή κατανεμημένη πλειοψηφία να τη θέσει και πάλι σε ψηφοφορία εντός 24 ωρών·

γ) αν, κατά την τρίτη αυτή ψηφοφορία, η πρόταση εξακολουθεί να μη λαμβάνει την απαιτούμενη πλειοψηφία λόγω αρνητικής ψήφου ενός μέλους εξαγωγής ή ενός μέλους εισαγωγής, η πρόταση θεωρείται υιοθετηθείσα·

δ) αν το συμβούλιο δεν υποβάλει εκ νέου μια πρόταση σε ψηφοφορία, η πρόταση θεωρείται απορριφθείσα.

4. Τα μέλη αναλαμβάνουν να θεωρούν ως δεσμευτικές όλες τις αποφάσεις που λαμβάνει το συμβούλιο δυνάμει της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 13

Συνεργασία με άλλους οργανισμούς

1. Το συμβούλιο θεσπίζει κάθε πρόσφορη διάταξη για τη διενέργεια διαβουλεύσεων ή τη συνεργασία με τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και τα όργανά του, ιδίως με τη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το εμπόριο και την ανάπτυξη και την οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για τη διατροφή και τη γεωργία και με τα λοιπά εξειδικευμένα όργανα των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και με τις αρμόδιες διακυβερνητικές οργανώσεις.

2. Το συμβούλιο, λαμβανομένου υπόψη του ιδιαίτερου ρόλου της διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το εμπόριο και την ανά-

πτυξη στον τομέα του διεθνούς εμπορίου των βασικών προϊόντων, την ενημερώνει με τον κατάλληλο τρόπο για τις δραστηριότητές του και τα προγράμματα εργασίας του.

3. Το συμβούλιο δύναται επίσης να θεσπίσει όλες τις κατάλληλες διατάξεις προκειμένου να διατηρήσει αποτελεσματικές επαφές με τις διεθνείς οργανώσεις παραγωγών, εμπόρων και παρασκευαστών κακάου.

4. Το συμβούλιο επιδιώκει τη συμμετοχή των διεθνών χρηματοπιστωτικών οργανισμών και άλλων φορέων που ενδιαφέρονται για τον τομέα του κακάου σε παγκόσμια κλίμακα στις εργασίες του όσον αφορά την πολιτική παραγωγής και κατανάλωσης κακάου.

Άρθρο 14

Αποδοχή παρατηρητών

1. Το συμβούλιο δύναται να προσκαλέσει οποιοδήποτε κράτος μη μέλος να συμμετάσχει στις συνεδριάσεις του με την ιδιότητα του παρατηρητή.

2. Το συμβούλιο δύναται επίσης να προσκαλέσει οποιαδήποτε οργάνωση που αναφέρεται στο άρθρο 13 να συμμετάσχει στις συνεδριάσεις του με την ιδιότητα του παρατηρητή.

Άρθρο 15

Σύνθεση της εκτελεστικής επιτροπής

1. Η εκτελεστική επιτροπή αποτελείται από 10 μέλη εξαγωγής και 10 μέλη εισαγωγής. Αν, ωστόσο, ο αριθμός των μελών εξαγωγής ή ο αριθμός των μελών εισαγωγής είναι κατώτερος από δέκα, το συμβούλιο δύναται να αποφασίσει, με ειδική ψηφοφορία, διατηρώντας συγχρόνως την ισοτιμία μεταξύ των δύο κατηγοριών μελών, περί του συνολικού αριθμού των μελών της εκτελεστικής επιτροπής. Τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής εκλέγονται για κάθε έτος κακάου σύμφωνα με το άρθρο 16 και είναι δυνατό να επανεκλεγούν.

2. Κάθε εκλεγέν μέλος αντιπροσωπεύεται στην εκτελεστική επιτροπή από έναν εκπρόσωπο και, αν το επιθυμεί, από έναν ή περισσότερους αναπληρωτές. Ακόμη, δύναται να παράσχει στον αντιπρόσωπο ή τους αναπληρωτές του έναν ή περισσότερους συμβούλους.

3. Ο πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος της εκτελεστικής επιτροπής, οι οποίοι εκλέγονται για ένα έτος κακάου από το συμβούλιο, επιλέγονται αμφότεροι είτε μεταξύ των αντιπροσωπειών των μελών εξαγωγής είτε μεταξύ των αντιπροσωπειών των μελών εισαγωγής. Οι δύο κατηγορίες μελών εναλλάσσονται ανά έτος κακάου. Σε περίπτωση προσωρινής ή διαρκούς απουσίας του προέδρου και του αντιπροέδρου, η εκτελεστική επιτροπή δύναται να διενεργήσει νέα εκλογή, μεταξύ των αντιπροσώπων των μελών εξαγωγής ή των αντιπροσώπων των μελών εισαγωγής, κατά περίπτωση, σε προσωρινή ή μόνιμη βάση, ανάλογα με τις σχετικές απαιτήσεις. Ούτε ο πρόεδρος ούτε κανένα άλλο μέλος που προεδρεύει στις συνεδριάσεις της εκτελεστικής επιτροπής δεν δύναται να συμμετάσχει στην ψηφοφορία. Ο αναπληρωτής του δύναται να ασκεί τα δικαιώματα ψήφου του μέλους που εκπροσωπεί.

4. Η εκτελεστική επιτροπή συνεδριάζει στην έδρα του οργανισμού, εκτός αν αποφασίσει διαφορετικά με ειδική ψηφοφορία. Αν, μετά την πρόσκληση ενός μέλους, η εκτελεστική επιτροπή συνεδριάζει εκτός της έδρας του οργανισμού, αυτό το μέλος επιβαρύνεται με όλα τα προκύπτοντα συμπληρωματικά έξοδα.

Άρθρο 16

Εκλογή της εκτελεστικής επιτροπής

1. Τα μέλη εξαγωγής και τα μέλη εισαγωγής της εκτελεστικής επιτροπής εκλέγονται στο συμβούλιο αντίστοιχα από τα μέλη εξαγωγής και από τα μέλη εισαγωγής. Η εκλογή σε κάθε κατηγορία διεξάγεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

2. Κάθε μέλος ψηφίζει έναν μόνο υποψήφιο, δίδοντας σ'αυτών όλες τις ψήφους που διαθέτει δυνάμει του άρθρου 10. Το μέλος δύναται να ψηφίσει άλλον υποψήφιο με τις ψήφους που είναι εξουσιοδοτημένο να χρησιμοποιήσει δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 11.

3. Εκλέγονται οι υποψήφιοι που εξασφαλίζουν το μεγαλύτερο αριθμό ψήφων.

Άρθρο 17

Διαδικασία ψηφοφορίας και λήψης αποφάσεων της εκτελεστικής επιτροπής

1. Κάθε μέλος της εκτελεστικής επιτροπής έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει για την ψηφοφορία τις ψήφους που του αναλογούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 16· κανένα μέλος της εκτελεστικής επιτροπής δεν μπορεί να διαιρέσει τις ψήφους του.

2. Υπό την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και μετά από γραπτή κοινοποίηση προς τον πρόεδρο, κάθε μέλος εξαγωγής ή εισαγωγής το οποίο δεν είναι μέλος της εκτελεστικής επιτροπής και δεν ψήφισε, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 16, υπέρ ενός από τα εκλεγμένα μέλη, δύναται να εξουσιοδοτήσει, ανάλογα με την περίπτωση, ένα οποιοδήποτε μέλος εξαγωγής ή μέλος εισαγωγής της εκτελεστικής επιτροπής να εκπροσωπεί τα συμφέροντά του και να χρησιμοποιεί τις ψήφους του στην εκτελεστική επιτροπή.

3. Κατά τη διάρκεια ενός έτους κακάου, οποιοδήποτε μέλος δύναται, μετά από διαβουλεύσεις με το μέλος της εκτελεστικής επιτροπής υπέρ του οποίου ψήφισε σύμφωνα με το άρθρο 16, να αποσύρει τις ψήφους του από το μέλος αυτό. Οι ψήφοι που αποσύρθηκαν με αυτόν τον τρόπο είναι δυνατό τότε να δοθούν σε άλλο μέλος εξαγωγής ή εισαγωγής της εκτελεστικής επιτροπής, από το οποίο όμως δεν είναι δυνατό να αποσυρθούν κατά το υπόλοιπο χρονικό διάστημα του ίδιου έτους κακάου. Το μέλος της εκτελεστικής επιτροπής από το οποίο αποσύρθηκαν οι ψήφοι διατηρεί παρ' όλα αυτά την έδρα του στην εκτελεστική επιτροπή κατά το υπόλοιπο χρονικό διάστημα του ίδιου έτους κακάου. Όλες οι αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας παραγράφου παράγουν αποτελέσματα μετά από σχετική έγγραφη ενημέρωση του προέδρου.

4. Η πλειοψηφία που απαιτείται για τις αποφάσεις της εκτελεστικής επιτροπής είναι η ίδια με εκείνη που απαιτείται για τις αποφάσεις του συμβουλίου.

5. Κάθε μέλος έχει το δικαίωμα να προσβάλει με έφεση στο συμβούλιο τις αποφάσεις της εκτελεστικής επιτροπής. Οι όροι άσκησης του δικαιώματος της έφεσης καθορίζονται από το συμβούλιο στον εσωτερικό του κανονισμό.

Άρθρο 18

Αρμοδιότητες της εκτελεστικής επιτροπής

1. Η εκτελεστική επιτροπή είναι υπεύθυνη έναντι του συμβουλίου και ασκεί τα καθήκοντά της υπό τη γενική εποπτεία του.

2. Η εκτελεστική επιτροπή ασχολείται με διοικητικά, δημοσιονομικά και διαρθρωτικά ζητήματα του οργανισμού και ειδικότερα:

α) εξετάζει το σχέδιο του ετήσιου προγράμματος εργασίας του οργανισμού, το οποίο πρέπει να υποβληθεί στο συμβούλιο προς έγκριση·

β) εξετάζει και αξιολογεί την έκθεση που υποβάλλει ο εκτελεστικός διευθυντής σχετικά με την εκτέλεση του προγράμματος εργασίας και τον κατάλογο των προτεραιοτήτων·

γ) μελετά και διατυπώνει συστάσεις για τους ετήσιους διοικητικούς προϋπολογισμούς·

δ) παρακολουθεί την εκτέλεση του προϋπολογισμού και αναλύει ιδίως τα έσοδα και τις δαπάνες·

ε) επικουρεί το συμβούλιο για το διορισμό του εκτελεστικού διευθυντή και των ανωτέρων υπαλλήλων του οργανισμού·

στ) εγκρίνει τα έργα που προορίζονται να χρηματοδοτηθούν από το κοινό ταμείο για τα βασικά προϊόντα και άλλους χορηγούς βοήθειας μεταξύ των συνόδων του συμβουλίου.

Άρθρο 19

Απαρτία στις συνεδριάσεις του συμβουλίου και της εκτελεστικής επιτροπής

1. Η απαιτούμενη απαρτία για την εναρκτήρια συνεδρίαση κάθε συνόδου του συμβουλίου συνίσταται στην παρουσία πέντε τουλάχιστον μελών εξαγωγής και της πλειοψηφίας των μελών εισαγωγής, υπό την επιφύλαξη ότι τα παρόντα μέλη κάθε κατηγορίας κατέχουν τουλάχιστον τα δύο τρίτα του συνόλου των ψήφων των μελών της κατηγορίας αυτής.

2. Αν η προβλεπόμενη στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου απαρτία δεν επιτυγχάνεται κατά την εναρκτήρια συνεδρίαση της συνόδου, τη δεύτερη ημέρα και καθόλη τη διάρκεια της συνόδου, υπάρχει απαρτία για την εναρκτήρια συνεδρίαση, εφόσον είναι παρόντα τα μέλη εξαγωγής και τα μέλη εισαγωγής που συγκεντρώνουν την απλή πλειοψηφία των ψήφων σε κάθε κατηγορία.

3. Η απαιτούμενη απαρτία για τις συνεδριάσεις που ακολουθούν την πρώτη εναρκτήρια συνεδρίαση μιας συνόδου, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ορίζεται στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου.

4. Όλα τα μέλη που εκπροσωπούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 11 θεωρούνται παρόντα.

5. Η απαιτούμενη απαρτία για την εναρκτήρια συνεδρίαση των συνόδων της εκτελεστικής επιτροπής συνίσταται στην παρουσία τεσσάρων τουλάχιστον μελών εξαγωγής και τεσσάρων μελών εισαγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέλη αυτά κατέχουν από κοινού, σε κάθε κατηγορία, τουλάχιστον την απλή πλειοψηφία των ψήφων των μελών της κατηγορίας αυτής.

Άρθρο 20

Το προσωπικό του οργανισμού

1. Το συμβούλιο διορίζει τον εκτελεστικό διευθυντή με ειδική ψηφοφορία για περίοδο που υπερβαίνει τη διάρκεια της συμφωνίας και των ενδεχόμενων παρατάσεων της. Καθορίζει τους κανόνες επιλογής των υποψηφίων και τους όρους πρόσληψης του εκτελεστικού διευθυντή.

2. Ο εκτελεστικός διευθυντής είναι ο ανώτατος λειτουργός του οργανισμού· είναι υπεύθυνος ενώπιον του συμβουλίου για τη διαχείριση και τη λειτουργία της παρούσας συμφωνίας, σύμφωνα με τις αποφάσεις του συμβουλίου.

3. Το προσωπικό του οργανισμού είναι υπεύθυνο ενώπιον του εκτελεστικού διευθυντή.

4. Ο εκτελεστικός διευθυντής διορίζει το προσωπικό σύμφωνα με τους κανονισμούς που εκδίδει το συμβούλιο. Για την έκδοση αυτών των κανονισμών, το συμβούλιο λαμβάνει υπόψη τους κανονισμούς που εφαρμόζονται στο προσωπικό παρεμφερών διακυβερνητικών οργανισμών. Οι υπάλληλοι προσλαμβάνονται, στο μέτρο του δυνατού, μεταξύ των υπηκόων των μελών εξαγωγής και των μελών εισαγωγής.

5. Ούτε ο εκτελεστικός διευθυντής ούτε το προσωπικό είναι δυνατό να έχουν οικονομικό συμφέρον στη βιομηχανία, τη μεταφορά ή στη διαφήμιση του κακάου.

6. Κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, ο εκτελεστικός διευθυντής και το προσωπικό δεν ζητούν ούτε δέχονται οδηγίες από οποιοδήποτε μέλος ή αρχή εκτός του οργανισμού. Απέχουν από κάθε πράξη ασυμβίβαστη με την ιδιότητα διεθνών υπαλλήλων υπεύθυνων μόνο ενώπιον του οργανισμού. Κάθε μέλος υποχρεούται να σέβεται τον αποκλειστικά διεθνή χαρακτήρα των καθηκόντων του εκτελεστικού διευθυντή και του προσωπικού και να μην επιδιώκει να τους επηρεάσει κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.

7. Ο εκτελεστικός διευθυντής ή το προσωπικό του οργανισμού υποχρεούνται να μη διαδίδουν πληροφορίες, όσον αφορά τη λειτουργία ή τη διαχείριση της παρούσας συμφωνίας, εκτός αν το συμβούλιο παρέχει σ' αυτούς σχετική έγκριση ή αυτό επιβάλλεται από την ορθή άσκηση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 21

Πρόγραμμα εργασιών

1. Κατά την τελευταία συνεδρίασή του πριν από το τέλος κάθε έτους κακάου, το Συμβούλιο, με σύσταση της εκτελεστικής επιτροπής, θεσπίζει το πρόγραμμα εργασίας του οργανισμού για το επόμενο έτος, το οποίο καθορίζεται από τον εκτελεστικό διευθυντή. Το πρόγραμμα εργασίας περιλαμβάνει τα έργα και τις δραστηριότητες που πρέπει να διεξαχθούν από τον οργανισμό κατά το νέο έτος κακάου. Εφαρμόζεται από τον εκτελεστικό διευθυντή.

2. Κατά την τελευταία συνεδρίασή του πριν από το τέλος κάθε έτους κακάου, η εκτελεστική επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή του προγράμματος εργασίας του τρέχοντος έτους, με βάση έκθεση του εκτελεστικού διευθυντή. Η εκτελεστική επιτροπή υποβάλλει τα συμπεράσματά της στο Συμβούλιο.

3. Κατά την πρώτη συνεδρίασή του δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, το Συμβούλιο, με σύσταση της εκτελεστικής επιτροπής, θεσπίζει κατάλογο προτεραιοτήτων για τη διάρκεια της συμφωνίας, λαμβανομένων υπόψη των στόχων της συμφωνίας αυτής. Ο κατάλογος αυτός χρησιμεύει ως βάση για την επεξεργασία του ετήσιου προγράμματος εργασίας. Κατά την τελευταία συνεδρίασή της κάθε έτος κακάου, η εκτελεστική επιτροπή, βασιζόμενη σε έκθεση του εκτελεστικού διευθυντή, εξετάζει και ενημερώνει τον εν λόγω κατάλογο προτεραιοτήτων, δίνοντας ιδιαίτερα έμφαση στις προτεραιότητες για το επόμενο έτος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΑΣΥΛΙΕΣ

Άρθρο 22

Προνόμια και ασυλίες

1. Ο οργανισμός έχει ίδια νομική προσωπικότητα. Έχει, ιδίως, τη δικαιοπρακτική ικανότητα, την ικανότητα προς κτήση και εκποίηση κινητών και ακινήτων περιουσιακών στοιχείων, καθώς και την ικανότητα του παρίστασθαι ενώπιον των δικαστηρίων

2. Το νομικό καθεστώς, τα προνόμια και οι ασυλίες του οργανισμού, του εκτελεστικού διευθυντή, του προσωπικού και των εμπειρογνομόνων του, καθώς και των αντιπροσώπων των χωρών μελών στη διάρκεια της διαμονής τους στην επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας για την άσκηση των καθηκόντων τους, θα συνεχίσουν να διέπονται από τη συμφωνία περί εγκαταστάσεως έδρας, η οποία συνήφθη στις 26 Μαρτίου 1975 στο Λονδίνο μεταξύ αφενός της κυβέρνησεως του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εφεξής κυβέρνηση του κράτους υποδοχής) και αφετέρου, του Διεθνούς Οργανισμού Κακάου, με τις τροποποιήσεις που είναι αναγκαίες για τη σωστή λειτουργία της παρούσας συμφωνίας.

3. Σε περίπτωση μεταφοράς της έδρας του οργανισμού εκτός της επικράτειας του κράτους υποδοχής, η κυβέρνηση της νέας χώρας υποδοχής θα πρέπει να συνάψει το ταχύτερο δυνατό με τον οργανισμό συμφωνία περί εγκαταστάσεως έδρας που θα πρέπει να εγκριθεί από το συμβούλιο.

4. Η συμφωνία περί εγκαταστάσεως έδρας που μνημονεύεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου είναι ανεξάρτητη από την παρούσα συμφωνία. Εντούτοις περατώνεται:

- α) κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της κυβέρνησης του κράτους υποδοχής και του οργανισμού·
- β) σε περίπτωση μεταφοράς της έδρας του οργανισμού εκτός της επικράτειας της κυβέρνησης του κράτους υποδοχής, ή
- γ) σε περίπτωση που παύει να υφίσταται ο οργανισμός.

5. Ο οργανισμός δύναται να συνάπτει συμφωνίες προνομίων και ασυλιών με ένα ή περισσότερα άλλα μέλη, υποκειμένες σε έγκριση του συμβουλίου και αναγκαίες για την καλή λειτουργία της παρούσας συμφωνίας.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑ

Άρθρο 23

Δημοσιονομικά

1. Για τη διαχείριση της παρούσας συμφωνίας τηρείται διοικητικός λογαριασμός. Οι δαπάνες που απαιτούνται για τη διαχείριση της παρούσας συμφωνίας καλύπτονται από τον διοικητικό λογαριασμό στον οποίο συγκεντρώνονται οι ετήσιες εισφορές των μελών που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 25. Αν, ωστόσο, ένα μέλος ζητήσει την παροχή ειδικών υπηρεσιών, το συμβούλιο δύναται να αποφασίσει την ικανοποίηση του αιτήματος και να ζητήσει από το εν λόγω μέλος να πληρώσει γι' αυτές.

2. Το Συμβούλιο δύναται να ανοίγει χωριστούς λογαριασμούς για ειδικούς σκοπούς που μπορεί να καθορίζει σύμφωνα με τους στόχους της παρούσας συμφωνίας. Οι λογαριασμοί αυτοί χρηματοδοτούνται από εκούσιες εισφορές των μελών και άλλων οργανισμών.

3. Το οικονομικό έτος του οργανισμού συμπίπτει με το έτος κακάου.

4. Οι δαπάνες των αντιπροσωπειών που συμμετέχουν στο συμβούλιο, στην εκτελεστική επιτροπή και σε κάθε άλλη επιτροπή του συμβουλίου ή της εκτελεστικής επιτροπής καλύπτονται από τα ενδιαφερόμενα μέλη.

5. Αν η οικονομική κατάσταση του οργανισμού είναι ή υπάρχουν υπόνοιες ότι είναι ανεπαρκής για την κάλυψη του υπολειπόμενου έτους κακάου, ο εκτελεστικός διευθυντής συγκαλεί έκτακτη σύνοδο του συμβουλίου εντός 20 εργάσιμων ημερών, εκτός αν έχει προγραμματιστεί σύνοδος αυτού εντός 30 ημερολογιακών ημερών.

Άρθρο 24

Ευθύνες των μελών

Οι ευθύνες των μελών έναντι του συμβουλίου και των λοιπών μελών περιορίζονται στις υποχρεώσεις τους, όσον αφορά τις εισφορές που προβλέπονται ρητά στην παρούσα συμφωνία. Τα τρίτα μέρη που συναλλάσσονται με το συμβούλιο λαμβάνουν γνώση των διατάξεων της παρούσας συμφωνίας σχετικά με τις εξουσίες του συμβουλίου και τις υποχρεώσεις των μελών, ιδίως του άρθρου 7 παράγραφος 2 και της πρώτης πρότασης του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 25

Έγκριση του διοικητικού προϋπολογισμού και καθορισμός των εισφορών

1. Κατά το δεύτερο εξάμηνο κάθε οικονομικού έτους, το συμβούλιο εγκρίνει το διοικητικό προϋπολογισμό του οργανισμού για το επόμενο οικονομικό έτος και καθορίζει την εισφορά κάθε μέλους σ' αυτόν τον προϋπολογισμό.

2. Η εισφορά κάθε μέλους στο διοικητικό προϋπολογισμό για κάθε οικονομικό έτος είναι ανάλογη προς τη σχέση που υπάρχει, κατά την έγκριση του διοικητικού προϋπολογισμού του εν λόγω έτους, μεταξύ του αριθμού των ψήφων που διαθέτει και του συνολικού αριθμού των ψήφων όλων των μελών. Για τον καθορισμό των εισφορών, οι ψήφοι υπολογίζονται χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η ενδεχόμενη αναστολή του δικαιώματος της ψήφου ενός μέλους ούτε η εξ' αυτής προκύπτουσα ανακατανομή των ψήφων.

3. Το συμβούλιο καθορίζει την αρχική εισφορά του μέλους που προσχωρεί στον οργανισμό μετά την έναρξη της ισχύος της παρούσας συμφωνίας, με βάση τον αριθμό των ψήφων που διαθέτει το μέλος αυτό και το χρονικό διάστημα που υπολείπεται στο τρέχον οικονομικό έτος. Οι ήδη ορισθείσες εισφορές όμως, των λοιπών μελών για το τρέχον οικονομικό έτος παραμένουν αμετάβλητες.

4. Αν η ισχύς της παρούσας συμφωνίας αρχίσει πριν από την έναρξη του πρώτου πλήρους οικονομικού έτους, το συμβούλιο, κατά την πρώτη σύνοδό του, εγκρίνει το διοικητικό προϋπολογισμό που καλύπτει την περίοδο μέχρι την έναρξη αυτού του πρώτου πλήρους οικονομικού έτους.

Άρθρο 26

Καταβολή των εισφορών στο διοικητικό προϋπολογισμό

1. Οι εισφορές στο διοικητικό προϋπολογισμό κάθε οικονομικού έτους καταβάλλονται σε ελεύθερα μετατρέψιμο νόμισμα, δεν υπόκεινται σε περιορισμούς συναλλάγματος και είναι απαιτητές από την πρώτη ημέρα του οικονομικού έτους. Οι εισφορές των μελών για το οικονομικό έτος κατά τη διάρκεια του οποίου γίνονται μέλη του οργανισμού, είναι απαιτητές από την ημερομηνία απόκτησης της ιδιότητας του μέλους.

2. Οι εισφορές στο διοικητικό προϋπολογισμό που έχει εγκριθεί βάσει της παραγράφου 4 του άρθρου 25, καταβάλλονται εντός των τριών επόμενων μηνών από την ημερομηνία καθορισμού τους.

3. Αν, μετά τους πέντε πρώτους μήνες του οικονομικού έτους ή, σε περίπτωση προσχώρησης νέου μέλους, τρεις μήνες μετά το χρόνο καθορισμού από το συμβούλιο της συμμετοχής αυτού του μέλους, ένα μέλος δεν καταβάλει την εισφορά του στο διοικητικό προϋπολογισμό, ο εκτελεστικός διευθυντής του ζητεί να πραγματοποιήσει την πληρωμή το συντομότερο δυνατό. Αν, μετά την πάροδο δύο μηνών από τη διατύπωση του αιτήματος του εκτελεστικού διευθυντή, το εν λόγω μέλος δεν καταβάλει την εισφορά του, αναστέλλονται τα δικαιώματα ψήφου στο συμβούλιο και στην εκτελεστική επιτροπή μέχρι της πλήρους καταβολής της εισφοράς του, εκτός αν το συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά.

4. Το μέλος του οποίου τα δικαιώματα ψήφου έχουν ανασταλεί, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, δεν μπορεί να στερηθεί ουδενός άλλου δικαιώματός του ούτε να απαλλαγεί από καμία από τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει η παρούσα συμφωνία, εκτός αν το συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά με ειδική ψηφοφορία. Παραμένει υπόχρεο για την πλήρη καταβολή της εισφοράς του και την εκπλήρωση όλων των άλλων οικονομικών υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα συμφωνία.

5. Το συμβούλιο εξετάζει το θέμα της ιδιότητας του μέλους για κάθε μέλος που επί δύο έτη δεν έχει καταβάλει τις εισφορές του και, με ειδική ψηφοφορία, δύναται να αποφασίσει ότι το μέλος αυτό θα παύσει να έχει τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους ή/και θα παύσει να λαμβάνεται υπόψη για τον προϋπολογισμό. Το εν λόγω μέλος θα εξακολουθήσει να ευθύνεται για τις λοιπές οικονομικές υποχρεώσεις του βάσει της παρούσας συμφωνίας. Αν το εν λόγω μέρος καταβάλει τις καθυστερούμενες εισφορές, θα αποκτήσει εκ νέου τα δικαιώματα που απορρέουν από την ιδιότητα του μέλους. Οι καταβολές που πραγματοποιούνται τα μέλη που οφείλουν καθυστερούμενες εισφορές καλύπτουν κατ' αρχήν τις καθυστερούμενες και όχι τις τρέχουσες εισφορές.

Άρθρο 27

Έλεγχος και δημοσίευση των λογαριασμών

1. Το ταχύτερο δυνατό και το αργότερο έξι μήνες από τη λήξη κάθε οικονομικού έτους, ελέγχονται τα αντίγραφα των λογαριασμών του οργανισμού και ο απολογισμός της λήξης του οικονομικού έτους για καθέναν από τους λογαριασμούς που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1. Ο έλεγχος γίνεται από ανεξάρτητο ελεγκτή αναγνωρισμένης ικανότητας, σε συνεργασία με δύο έγκριτους ελεγκτές των κυβερνήσεων μελών, από τους οποίους ο ένας αντιπροσωπεύει τα μέλη εξαγωγής και ο άλλος τα μέλη εισαγωγής, εκλέγονται δε και οι δύο από το συμβούλιο για κάθε οικονομικό έτος. Οι ελεγκτές των κυβερνήσεων μελών δεν αμείβονται από τον οργανισμό για τις επαγγελματικές τους υπηρεσίες. Οι δαπάνες ταξιδιού και παραστάσεως, ωστόσο, είναι δυνατό να καλύπτονται από τον οργανισμό υπό τις προϋποθέσεις που θέτει το συμβούλιο.

2. Οι όροι πρόσληψης του ανεξάρτητου ελεγκτή αναγνωρισμένης ικανότητας, καθώς και οι προθέσεις και οι σκοποί του ελέγχου αναγράφονται στον οικονομικό κανονισμό του οργανισμού. Τα ελεγχθέντα αντίγραφα των λογαριασμών και ο απολογισμός του

οργανισμού υποβάλλονται στο συμβούλιο για έγκριση κατά την αμέσως επόμενη τακτική σύνοδό του.

3. Δημοσιεύεται περίληψη των ελεγχθέντων λογαριασμών και του απολογισμού.

Άρθρο 28

Σχέσεις με το κοινό ταμείο και με άλλους πολυμερείς και διμερείς χορηγούς βοήθειας

1. Ο οργανισμός χρησιμοποιεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τους μηχανισμούς του κοινού ταμείου για τα βασικά προϊόντα με σκοπό να συμβάλει στην προετοιμασία και τη χρηματοδότηση των έργων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την οικονομία κακάου.

2. Ο οργανισμός επιδιώκει να συνεργαστεί με άλλους διεθνείς οργανισμούς καθώς και με πολυμερή και διμερή χρηματοδοτικά ιδρύματα με σκοπό να εξασφαλίσει τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων και των έργων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την οικονομία του κακάου, ανάλογα με τις ανάγκες.

3. Ο οργανισμός δεν αναλαμβάνει, σε καμία περίπτωση, οικονομικές υποχρεώσεις που συνδέονται με τα έργα, ούτε εξ ονόματός του, ούτε εξ ονόματος των μελών του. Κανένα μέλος του οργανισμού δεν ευθύνεται, λόγω της ιδιότητας μέλους του οργανισμού, για υποχρεώσεις που απορρέουν από τη δανειοδότηση ή τη δανειοληψία εκ μέρους άλλου μέλους ή φορέα όσον αφορά τα εν λόγω έργα.

Άρθρο 29

Ρόλος του οργανισμού όσον αφορά τα έργα

1. Ο οργανισμός προσπαθεί να βοηθήσει τα μέλη να προετοιμάσουν έργα που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για την οικονομία κακάου και προορίζονται να χρηματοδοτηθούν από άλλα ιδρύματα ή όργανα.

2. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το Συμβούλιο εγκρίνει τη συμμετοχή του οργανισμού στην εφαρμογή των έργων που έχουν υιοθετηθεί. Η συμμετοχή αυτή δεν συνεπάγεται, σε καμία περίπτωση, πρόσθετο κόστος για το διοικητικό προϋπολογισμό του οργανισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΚΑΟΥ

Άρθρο 30

Σύσταση της συμβουλευτικής επιτροπής για την παγκόσμια οικονομία του κακάου

1. Το συμβούλιο συνιστά τη συμβουλευτική επιτροπή για την παγκόσμια οικονομία του κακάου με σκοπό να ενθαρρύνει τους εμπειρογνώμονες του ιδιωτικού τομέα, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της παρούσας συμφωνίας, να συμμετάσχουν ενεργά στις εργασίες του οργανισμού και να προωθήσουν συνεχή διάλογο μεταξύ των εμπειρογνομόνων του δημόσιου τομέα και των εμπειρογνομόνων του ιδιωτικού τομέα.

2. Η Επιτροπή είναι συμβουλευτικό όργανο που δύναται να υποβάλλει συστάσεις στο Συμβούλιο για κάθε θέμα που άπτεται της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 31

Σύνθεση της συμβουλευτικής επιτροπής για την παγκόσμια οικονομία του κακάου

1. Η συμβουλευτική επιτροπή για την παγκόσμια οικονομία του κακάου αποτελείται από εμπειρογνώμονες όλων των τομέων της οικονομίας κακάου, και συγκεκριμένα από:

- α) εμπορικές και βιομηχανικές ενώσεις·
- β) εθνικές και περιφερειακές οργανώσεις παραγωγής κακάου, του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα·
- γ) εθνικούς οργανισμούς εξαγωγής κακάου·
- δ) ερευνητικά ιδρύματα για το κακάο·
- ε) άλλες ενώσεις ή ιδρύματα του ιδιωτικού τομέα που έχουν συμφέρον στην οικονομία του κακάου.

2. Οι εν λόγω εμπειρογνώμονες ενεργούν για δικό τους λογαριασμό ή για λογαριασμό των αντίστοιχων ενώσεών τους.

3. Τα μέλη του οργανισμού μπορούν να συμμετέχουν με την ιδιότητα του παρατηρητή.

4. Η Επιτροπή αποτελείται από επτά μέλη καταγωγής χωρών εξαγωγής και επτά μέλη καταγωγής χωρών εισαγωγής, σύμφωνα με τον ορισμό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα οποία ορίζονται από το Συμβούλιο κάθε δύο έτη κακάου. Τα μέλη μπορούν να ορίζουν έναν ή περισσότερους συμβούλους και αναπληρωτές. Με βάση την εμπειρία της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί να αυξήσει τον αριθμό των μελών της Επιτροπής.

5. Η Επιτροπή δύναται επίσης να καλέσει να συμμετάσχουν στις εργασίες της εμπειρογνώμονες ή προσωπικότητες του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα γνωστούς για τις ικανότητές τους σε έναν από τους τομείς δραστηριότητας.

6. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής επιλέγεται μεταξύ των μελών της Επιτροπής. Η προεδρία εξασφαλίζεται εκ περιτροπής, για διάρκεια που αντιστοιχεί σε δύο έτη κακάου, από τις χώρες εξαγωγής και από τις χώρες εισαγωγής.

7. Μόλις συσταθεί, η συμβουλευτική επιτροπή επεξεργάζεται ίδιους κανόνες και τους συνιστά προς έγκριση από το Συμβούλιο.

Άρθρο 32

Εντολή της συμβουλευτικής επιτροπής για την παγκόσμια οικονομία του κακάου

1. Η επιτροπή, ενεργώντας με συμβουλευτική αρμοδιότητα:

- α) συμβάλλει στην ανάπτυξη βιώσιμης οικονομίας κακάου·
- β) προσδιορίζει τα στοιχεία που επηρεάζουν την προσφορά και τη ζήτηση και προτείνει διορθωτικά μέτρα·

γ) διευκολύνει την ανταλλαγή πληροφοριών για την παραγωγή, την κατανάλωση και τα αποθέματα, και

δ) παρέχει συμβουλές για άλλα θέματα σχετικά με το κακάο που άπτονται της παρούσας συμφωνίας.

2. Η επιτροπή δύναται να δημιουργεί ειδικές ομάδες εργασίας που την επικουρούν στην εκπλήρωση της εντολής της, υπό την προϋπόθεση ότι το κόστος λειτουργίας τους δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις για τον οργανισμό.

3. Ο εκτελεστικός διευθυντής επικουρεί την επιτροπή κατά τον απαιτούμενο τρόπο.

Άρθρο 33

Συνεδριάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής για την παγκόσμια οικονομία του κακάου

1. Κατά κανόνα, η επιτροπή συνεδριάζει δύο φορές ετησίως στην έδρα του οργανισμού, συγχρόνως με τις τακτικές συνόδους του Συμβουλίου. Μπορεί να διοργανώνει επιπλέον συνεδριάσεις, με την έγκριση του Συμβουλίου.

2. Όταν το συμβούλιο δέχεται πρόσκληση μέλους να διεξαγάγει συνεδρίαση στο έδαφός του, η επιτροπή δύναται να συνεδριάζει σε τόπο διαφορετικό από την έδρα του οργανισμού, οπότε το μέλος αυτό επιβαρύνεται με όλα τα προκύπτοντα συμπληρωματικά έξοδα.

3. Ο πρόεδρος της Επιτροπής καταρτίζει την ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεών του σε συνεννόηση με τον εκτελεστικό διευθυντή.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει τακτικά έκθεση στο Συμβούλιο σχετικά με τις εργασίες της.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΣΗ

Άρθρο 34

Επιτροπή αγοράς

1. Για να συμβάλει στη μεγαλύτερη δυνατή αύξηση της οικονομίας κακάου και στην ισόρροπη ανάπτυξη της παραγωγής και της κατανάλωσης, κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίσει αειφόρο ανάπτυξη μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης, το Συμβούλιο θεσπίζει επιτροπή αγοράς αποτελούμενη από όλα τα μέρη εξαγωγής και εισαγωγής. Η επιτροπή αυτή έχει ως έργο να εξετάζει τις τάσεις και τις προοπτικές ανάπτυξης στους τομείς της παραγωγής και της κατανάλωσης κακάου, καθώς και την εξέλιξη των αποθεμάτων και των τιμών, να προσδιορίζει εγκαίρως τις ανισορροπίες της αγοράς καθώς και τα εμπόδια στα οποία προσκρούει η επέκταση της κατανάλωσης κακάου τόσο στις χώρες εξαγωγής όσο και στις χώρες εισαγωγής.

2. Κατά την πρώτη σύνοδό της, στις αρχές του νέου έτους κακάου, η επιτροπή αγοράς εξετάζει τις ετήσιες παγκόσμιες προβλέψεις παραγωγής και κατανάλωσης για τα επόμενα πέντε έτη κακάου. Ο εκτελεστικός διευθυντής παρέχει τα στοιχεία που απαιτούνται για την προετοιμασία αυτών των προβλέψεων. Οι προβλέψεις που καθορίζονται μελετώνται και επανεξετάζονται ετησίως, αν αυτό είναι απαραίτητο.

3. Ο εκτελεστικός διευθυντής παρουσιάζει επιπλέον, ενδεικτικά μόνο, διάφορα σενάρια που βασίζονται σε ενδεικτικά ποσά των ετήσιων επιπέδων παγκόσμιας παραγωγής που είναι απαραίτητα για την επίτευξη και τη διατήρηση της ισορροπίας μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης σε συγκεκριμένα επίπεδα των πραγματικών τιμών. Οι παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη περιλαμβάνουν τις αναμενόμενες διακυμάνσεις της παραγωγής και της κατανάλωσης ανάλογα με τις μεταβολές των πραγματικών τιμών και με τις προβλεπόμενες μεταβολές των αποθεμάτων.

4. Βάσει των προβλέψεων αυτών, προκειμένου να αποκατασταθεί η ισορροπία αγοράς μακροπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, τα μέλη εξαγωγής μπορούν να αναλάβουν να συντονίσουν τις πολιτικές εθνικής παραγωγής τους.

5. Όλα τα μέλη προσπαθούν να ενθαρρύνουν την κατανάλωση κακάου στη χώρα τους. Κάθε μέλος είναι υπεύθυνο για τα μέσα και τις μεθόδους που χρησιμοποιεί προς το σκοπό αυτό. Όλα τα μέλη προσπαθούν ειδικότερα να εξαλείψουν ή να μειώσουν σημαντικά τα εσωτερικά εμπόδια για την ανάπτυξη της κατανάλωσης. Για το σκοπό αυτό, τα μέλη ενημερώνουν τακτικά τον εκτελεστικό διευθυντή για τις σχετικές εγχώριες ρυθμίσεις και τα μέτρα που λαμβάνονται όσον αφορά την κατανάλωση του κακάου, και του παρέχουν κάθε χρήσιμη πληροφορία, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών φόρων και των δασμών.

6. Η επιτροπή υποβάλλει λεπτομερείς εκθέσεις σε κάθε τακτική σύνοδο του Συμβουλίου. Το τελευταίο, με βάση τις εκθέσεις αυτές, προβαίνει στον απολογισμό της γενικής κατάστασης, αξιολογώντας ιδίως την εξέλιξη της παγκόσμιας προσφοράς και ζήτησης με βάση τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Το συμβούλιο δύναται να υποβάλλει συστάσεις στα μέλη με βάση την αξιολόγηση αυτή.

7. Η επιτροπή θεσπίζει τους δικούς της κανόνες και ρυθμίσεις.

8. Ο εκτελεστικός διευθυντής επικουρεί την επιτροπή κατά τον απαιτούμενο τρόπο.

Άρθρο 35

Διαφάνεια της αγοράς

1. Για να ευνοήσει τη διαφάνεια της αγοράς, ο οργανισμός τηρεί ενημερωμένα στοιχεία σχετικά με το τριμμένο κακάο, την κατανάλωση, την παραγωγή, τις εξαγωγές (καθώς και τις επανεξαγωγές) και τις εισαγωγές κακάου και τα προϊόντα που περιέχουν κακάο καθώς και τα αποθέματα των μελών. Προς το σκοπό αυτό, τα μέλη

καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να κοινοποιήσουν στον εκτελεστικό διευθυντή, εντός ευλόγων προθεσμιών, όσο το δυνατό περισσότερο λεπτομερή και ακριβή στατιστικά στοιχεία.

2. Αν ένα μέλος δεν παρέχει, ή δυσκολεύεται να παράσχει, εντός ευλόγου προθεσμίας, τα στατιστικά στοιχεία που ζητεί το Συμβούλιο για την καλή λειτουργία του οργανισμού, το συμβούλιο μπορεί να απαιτήσει από το εν λόγω μέλος να εξηγήσει τους λόγους αυτής της αθέτησης. Εφόσον διαπιστωθεί ότι πρέπει εν προκειμένω να χορηγηθεί βοήθεια, το συμβούλιο δύναται να λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο.

3. Το Συμβούλιο λαμβάνει τα επιπλέον μέτρα που κρίνει απαραίτητα σε περίπτωση μη τήρησης των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

4. Το συμβούλιο λαμβάνει τα δέοντα μέτρα για την τακτική συγκέντρωση διαφόρων άλλων πληροφοριών που κρίνει ότι είναι χρήσιμες για την παρακολούθηση της εξέλιξης της αγοράς, καθώς και για την αξιολόγηση της σημερινής και δυνητικής ικανότητας παραγωγής και κατανάλωσης κακάου.

Άρθρο 36

Αποθέματα

1. Για να εξασφαλίσει μεγαλύτερη διαφάνεια της αγοράς και, με τον τρόπο αυτό, να διευκολύνει την αξιολόγηση του όγκου των παγκόσμιων αγορών, κάθε μέλος παρέχει στον εκτελεστικό διευθυντή στοιχεία σχετικά με το επίπεδο των αποθεμάτων που διατηρεί στη χώρα του. Στο μέτρο που είναι αυτό δυνατό, τα μέλη παρέχουν στον εκτελεστικό διευθυντή κάθε έτος, έως τον Μάιο, το αργότερο, όσον το δυνατό περισσότερο λεπτομερή, ενημερωμένα και ακριβή στοιχεία σχετικά με τα αποθέματα που είχαν στις αντίστοιχες χώρες τους στο τέλος του προηγούμενου έτους κακάου.

2. Αν ένα μέλος δεν παρέχει, ή δυσκολεύεται να παράσχει, εντός ευλόγου προθεσμίας, τα στατιστικά στοιχεία που ζητεί το Συμβούλιο για την καλή λειτουργία του οργανισμού, το συμβούλιο μπορεί να απαιτήσει από το εν λόγω μέλος να εξηγήσει τους λόγους αυτής της αθέτησης. Εφόσον διαπιστωθεί ότι πρέπει εν προκειμένω να χορηγηθεί βοήθεια, το συμβούλιο δύναται να λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο.

3. Ο εκτελεστικός διευθυντής λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ώστε ο ιδιωτικός τομέας να συνεργάζεται δραστήρια στις εργασίες αυτές, διασφαλίζοντας συγχρόνως την εμπορική εμπιστευτικότητα των παρεχόμενων πληροφοριών.

4. Οι πληροφορίες αυτές αφορούν τα αποθέματα κακάου σε βαλάνους.

5. Με βάση τις πληροφορίες αυτές, ο εκτελεστικός διευθυντής υποβάλλει στην επιτροπή αγοράς ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση των παγκόσμιων αποθεμάτων κακάου.

Άρθρο 37

Προώθηση

1. Τα μέλη αναλαμβάνουν να ενθαρρύνουν την κατανάλωση σοκολάτας και των προϊόντων που βασίζονται στο κακάο ώστε να αυξήσουν τη ζήτηση κακάου με κάθε δυνατό μέσο.

2. Προς το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο θεσπίζει επιτροπή προώθησης, η οποία αναλαμβάνει να ευνοήσει την κατανάλωση κακάου.

3. Όλα τα μέλη του οργανισμού μπορούν να συμμετάσχουν στην επιτροπή.

4. Η επιτροπή εξασφαλίζει τη λειτουργία και, μέσω του εκτελεστικού διευθυντή, τη διαχείριση ταμείου προώθησης που χρησιμοποείται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση εκστρατειών προώθησης, ερευνών και μελετών όσον αφορά την κατανάλωση του κακάου καθώς και τις συναφείς διοικητικές δαπάνες.

5. Η επιτροπή προσπαθεί να εξασφαλίσει τη συνεργασία του ιδιωτικού τομέα για την εκτέλεση των δραστηριοτήτων της.

6. Οι δραστηριότητες προώθησης της επιτροπής χρηματοδοτούνται με πόρους που μπορούν να παρασχεθούν από τα μέλη, τα μη μέλη, άλλους οργανισμούς και τον ιδιωτικό τομέα. Οι συμμετέχοντες ή τα ιδρύματα του ιδιωτικού τομέα μπορούν επίσης να συνεισφέρουν στα προγράμματα προώθησης σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζει η επιτροπή.

7. Όλες οι αποφάσεις της επιτροπής που αφορούν τις εκστρατείες και δραστηριότητες προώθησης λαμβάνονται από τα μέλη που συνεισφέρουν στο ταμείο.

8. Η επιτροπή λαμβάνει την έγκριση μιας χώρας πριν από τη διεξαγωγή εκστρατείας προώθησης στο έδαφός της.

9. Η επιτροπή επεξεργάζεται τους δικούς της κανόνες και κανονισμούς και υποβάλλει περιοδικές εκθέσεις στο Συμβούλιο.

10. Ο εκτελεστικός διευθυντής επικουρεί την επιτροπή κατά τον απαιτούμενο τρόπο.

Άρθρο 38

Προϊόντα υποκατάστασης του κακάου

1. Τα μέλη αναγνωρίζουν ότι η χρήση των προϊόντων υποκατάστασης μπορεί να παραβλάψει την αύξηση της κατανάλωσης του κακάο και την ανάπτυξη βιώσιμης οικονομίας κακάου. Στη συνάρτηση αυτή, λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις και τις αποφάσεις των αρμόδιων διεθνών οργανισμών.

2. Ο εκτελεστικός διευθυντής υποβάλλει περιοδικές εκθέσεις στην επιτροπή αγοράς σχετικά με την εξέλιξη της κατάστασης. Με βάση τις εκθέσεις αυτές, η επιτροπή αγοράς προβαίνει στον απολογισμό της κατάστασης και, ενδεχομένως, υποβάλλει συστάσεις στο συμβούλιο με σκοπό τη θέσπιση κατάλληλων αποφάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΚΑΟΥ

Άρθρο 39

Βιώσιμη οικονομία κακάου

1. Τα μέλη παρέχουν τη δέουσα προσοχή στην αειφόρο διαχείριση των πόρων κακάου ώστε να εξασφαλίσουν δίκαια έσοδα σε όλους τους παράγοντες της οικονομίας κακάου, λαμβανομένων υπόψη των αρχών και στόχων αειφόρου ανάπτυξης που περιλαμβάνονται στην Ατζέντα 21, την οποία υιοθέτησε η διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το περιβάλλον και την ανάπτυξη, στις 14 Ιουνίου 1992.

2. Ο οργανισμός είναι το κύριο πλαίσιο μόνιμου διαλόγου μεταξύ όλων των παραγόντων ώστε να ενθαρρυνθεί η ανάπτυξη βιώσιμης οικονομίας κακάου.

3. Το συμβούλιο υιοθετεί και εξετάζει περιοδικώς τα προγράμματα και έργα που αφορούν μια βιώσιμη οικονομία κακάου, λαμβανομένης υπόψη της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

4. Το συμβούλιο συντονίζει, ενδεχομένως, τις δραστηριότητες του στον τομέα αυτό με τις δραστηριότητες άλλων οργανισμών για την αποτροπή αλληλεπικαλύψεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Άρθρο 40

Ημερήσια τιμή

1. Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας και ιδίως για την παρακολούθηση της εξέλιξης της αγοράς του κακάου, ο εκτελεστικός διευθυντής υπολογίζει και δημοσιεύει μια ημερήσια τιμή για το κακάο σε βαλάνους. Η τιμή αυτή εκφράζεται σε ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα (ΕΤΔ) ανά τόνο.

2. Η ημερήσια τιμή είναι ο υπολογιζόμενος καθημερινά μέσος όρος των χρηματιστηριακών τιμών κακάου σε βαλάνους των τριών εγγύτερων ενεργών μηνών στην προθεσμιακή αγορά χρηματοοικονομικών συμβάσεων του Λονδίνου (LIFFE) και στο χρηματιστήριο εμπορευμάτων της Νέας Υόρκης μετά το πέρας των συναλλαγών στο Λονδίνο. Οι τιμές του Λονδίνου μετατρέπονται σε δολάρια Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής ανά τόνο, μέσω της συναλλαγματικής τιμής της ημέρας που καθορίζεται υπό εξαμηνιαία προθεσμία στο Λονδίνο κατά το κλείσιμο. Ο μέσος όρος των τιμών Λονδίνου και Νέας Υόρκης εκφρασμένος σε δολάρια ΗΠΑ μετατρέπεται στο ισοδύναμό του σε ΕΤΔ με την ισχύουσα καθημερινά επίσημη συναλλαγματική ισοτιμία δολαρίου ΗΠΑ/ΕΤΔ που καθορίζεται από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Το συμβούλιο αποφασίζει για τον τρόπο υπολογισμού που πρέπει να χρησιμοποιηθεί, όταν είναι διαθέσιμες μόνον οι υφιστάμενες τιμές στη μία από τις δύο αυτές αγορές ή όταν η αγορά ξένου συναλλάγματος του Λονδίνου είναι κλειστή. Η μετάβαση στην επόμενη περίοδο των τριών ενεργών μηνών πραγματοποιείται τη δέκατη πέμπτη ημέρα του μηνός που προηγείται αμέσως του πλησιέστερου ενεργού μηνός κατά τον οποίο έληξαν οι συμβάσεις.

3. Το συμβούλιο έχει τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσει, μετά τη λήψη απόφασης, με ειδική ψηφοφορία, για τον καθορισμό της ημερήσιας τιμής οποιουδήποτε άλλους τρόπους υπολογισμού κρίνει ικανοποιητικότερους από τους υποδεικνυόμενους στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 41

Συντελεστές μετατροπής

1. Για να καθοριστεί η ισοδυναμία σε κακάο σε βαλάνους των προϊόντων του κακάου, οι συντελεστές μετατροπής είναι οι εξής: βούτυρο κακάου 1,33· ζύμη αποβουτυρωμένη και σκόνη κακάου 1,18· πολτός/ποτό κακάου και αποφλοιωμένα αμύγδαλα 1,25. Το συμβούλιο αποφασίζει, εφόσον είναι αναγκαίο, για το χαρακτηρισμό και άλλων προϊόντων που περιέχουν κακάο ως προϊόντων κακάου. Οι συντελεστές μετατροπής για άλλα προϊόντα κακάου, εκτός από αυτά για τα οποία έχουν ήδη υποδειχθεί συντελεστές μετατροπής στην παρούσα παράγραφο, καθορίζονται από το συμβούλιο.

2. Το συμβούλιο έχει τη δυνατότητα να αναθεωρήσει, με ειδική ψηφοφορία, τους προβλεπόμενους στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου συντελεστές μετατροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ, ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΕΣ

Άρθρο 42

Πληροφόρηση

1. Ο οργανισμός λειτουργεί ως παγκόσμιο κέντρο πληροφοριών για την αποτελεσματική συλλογή, ταξινόμηση, ανταλλαγή και διάδοση πληροφοριών για όλα τα στοιχεία που αφορούν το κακάο και τα προϊόντα κακάου, εκ των οποίων:

- α) στατιστικά στοιχεία για την παγκόσμια παραγωγή, τις τιμές, τις εξαγωγές και τις εισαγωγές, την κατανάλωση και τα αποθέματα κακάου·
- β) αν κρίνει σκόπιμο, τεχνικά στοιχεία σχετικά με την καλλιέργεια, την εμπορία, τη μεταφορά, τη μεταποίηση, τη χρησιμοποίηση και την κατανάλωση του κακάου·
- γ) στοιχεία σχετικά με τις κυβερνητικές πολιτικές, τους φόρους καθώς και τους εθνικούς κανόνες, νόμους και κανονισμούς που εφαρμόζονται για το κακάο.

2. Το συμβούλιο δημοσιεύει σε κατάλληλες ημερομηνίες, αλλά τουλάχιστον δύο φορές κάθε έτος κακάου, προβλέψεις για την παραγωγή κακάου σε βαλάνους και τριμμένου κακάου για το τρέχον έτος κακάου.

Άρθρο 43

Μελέτες

Το συμβούλιο ενθαρρύνει, στο βαθμό που το κρίνει αναγκαίο, την εκπόνηση μελετών για την οικονομία της παραγωγής και διανομής του κακάου, στις οποίες περιλαμβάνονται οι τάσεις και οι προεκτάσεις, οι επιπτώσεις των κυβερνητικών μέτρων στις χώρες εξαγωγής

και εισαγωγής επί της παραγωγής και της κατανάλωσης κακάου, οι δυνατότητες επέκτασης της κατανάλωσης κακάου στο πλαίσιο των παραδοσιακών, και ενδεχομένως νέων, χρήσεων αυτού, καθώς και οι συνέπειες της εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας επί των εξαγωγών και εισαγωγών του κακάου, ιδίως σε ό,τι αφορά τους εμπορικούς όρους και μπορεί να απευθύνει συστάσεις στα μέλη για τα προς μελέτη θέματα. Για την ενθάρρυνση αυτών των μελετών, το συμβούλιο μπορεί να συνεργάζεται με διεθνείς οργανισμούς και άλλους ανάλογους φορείς, καθώς και με τον ιδιωτικό τομέα. Μπορεί επίσης να ενθαρρύνει τις μελέτες που μπορούν να συμβάλουν στη μεγαλύτερη διαφάνεια της αγοράς.

Άρθρο 44

Επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη

Το συμβούλιο ενθαρρύνει και ευνοεί την επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη στον τομέα της παραγωγής, της μεταφοράς, της μεταποίησης και της κατανάλωσης του κακάου, καθώς και τη διάδοση και την πρακτική εφαρμογή των αποτελεσμάτων της. Για το σκοπό αυτό μπορεί να συνεργάζεται με τους διεθνείς οργανισμούς, τα ερευνητικά ιδρύματα και τον ιδιωτικό τομέα.

Άρθρο 45

Ετήσια έκθεση

Το συμβούλιο δημοσιεύει ετήσια έκθεση.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII

ΛΕΠΤΟΓΕΥΣΤΟ ΚΑΚΑΟ («FINE» Ή «FLAVOUR»)

Άρθρο 46

Λεπτόγευστο κακάο («fine» ή «flavour»)

1. Το συμβούλιο επανεξετάζει, κατά την πρώτη του σύνοδο μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας συμφωνίας, το παράρτημα Γ της παρούσας συμφωνίας και, ενδεχομένως, με ειδική ψηφοφορία, το αναθεωρεί, καθορίζοντας τα ποσοστά στα οποία οι χώρες που απαρτιζόμενες στο εν λόγω παράρτημα παράγουν και εξάγουν αποκλειστικά ή εν μέρει λεπτόγευστο κακάο («fine» ή «flavour»). Στην συνέχεια, το συμβούλιο δύναται ανά πάσα στιγμή κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας συμφωνίας να επανεξετάσει το παράρτημα Γ και, ενδεχομένως, να το αναθεωρήσει με ειδική ψηφοφορία. Το συμβούλιο ζητεί την παροχή σχετικών συμβουλών από εμπειρογνώμονες, όταν αυτό απαιτείται.

2. Η επιτροπή αγοράς υποβάλλει στον οργανισμό προτάσεις για την επεξεργασία και εφαρμογή συστήματος στατιστικών για την παραγωγή και το εμπόριο λεπτόγευστου κακάου («fine» ή «flavour»).

3. Λαμβανομένης δεόντως υπόψη της σημασίας του λεπτόγευστου κακάου («fine» ή «flavour»), τα μέρη εξετάζουν και υιοθετούν, ενδεχομένως, έργα σχετικά με το λεπτόγευστο κακάο («fine» ή «flavour») σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 37 και 39.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIII

ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ ΑΠΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 47

Απαλλαγές από υποχρεώσεις σε εξαιρετικές περιπτώσεις

1. Το συμβούλιο δύναται, με ειδική ψηφοφορία, να απαλλάξει ένα μέλος από μια υποχρέωση λόγω εξαιρετικών ή κρίσιμων περιστάσεων, περιπτώσεως ανωτέρας βίας ή διεθνών υποχρεώσεων προβλεπόμενων από το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών σχετικά με εδάφη που βρίσκονται υπό διοικητικό καθεστώς κηδεμονίας.
2. Όταν παραχωρεί απαλλαγή σε ένα μέλος βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, το συμβούλιο διευκρινίζει ρητά σύμφωνα με ποιες διαδικασίες, με ποιους όρους και για πόσο χρονικό διάστημα το μέλος απαλλάσσεται από την εν λόγω υποχρέωση, καθώς και τους λόγους αυτής της απαλλαγής.
3. Παρά τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, το συμβούλιο δεν απαλλάσσει τα μέλη από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26 για καταβολή εισφορών ή από τις συνέπειες που επισύρει η παράλειψη της καταβολής τους.
4. Ο υπολογισμός της κατανομής των ψήφων των μελών εξαγωγής, για τα οποία το συμβούλιο έχει αναγνωρίσει περίπτωση ανωτέρας βίας, πρέπει να βασίζεται στον πραγματικό όγκο των εξαγωγών του έτους κατά το οποίο σημειώνεται η περίπτωση ανωτέρας βίας και των τριών επόμενων ετών.

Άρθρο 48

Διαφορικά και διορθωτικά μέτρα

Τα αναπτυσσόμενα μέλη εισαγωγής καθώς και οι λιγότερο αναπτυγμένες χώρες μέλη έχουν τη δυνατότητα, αν τα συμφέροντά τους θίγονται από μέτρα που λήφθηκαν δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, να ζητήσουν από το συμβούλιο τα ενδεικνυόμενα διαφορικά και διορθωτικά μέτρα. Το συμβούλιο εξετάζει τη λήψη των εν λόγω κατάλληλων μέτρων σύμφωνα με τις διατάξεις του ψηφίσματος 93 (IV) της διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το εμπόριο και την ανάπτυξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIV

ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΙΣ, ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ

Άρθρο 49

Διαβουλεύσεις

Κάθε μέλος εξετάζει ευμενώς τις παρατηρήσεις τις οποίες ενδεχομένως υποβάλλει άλλο μέλος για θέματα ερμηνείας και εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας και του παρέχει επίσης πρόσφορες δυνατότητες για τη διενέργεια διαβουλεύσεων. Κατά τη διάρκεια αυτών των διαβουλεύσεων, μετά από αίτηση ενός από τα μέρη και με τη συγκατάθεση του άλλου, ο εκτελεστικός διευθυντής καθορίζει την κατάλληλη διαδικασία συμφιλίωσης. Οι δαπάνες της διαδικασίας αυτής δεν βαρύνουν τον οργανισμό. Αν αυτή η διαδικασία καταλήξει σε λύση, γνωστοποιείται στον εκτελεστικό διευθυντή. Αν δεν

εξερευθεί λύση, η υπόθεση μπορεί, μετά από αίτηση ενός από τα μέρη, να παραπεμφθεί στο συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 50.

Άρθρο 50

Διαφορές

1. Κάθε διαφορά σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας, η οποία δεν διευθετείται από τα ίδια τα μέρη της διαφοράς, παραπέμπεται, μετά από αίτηση ενός από τα μέρη, στο συμβούλιο για την έκδοση απόφασης.

2. Όταν μια διαφορά γίνεται αντικείμενο παραπομπής και συζήτησης στο συμβούλιο, βάσει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, η πλειοψηφία των μελών ή περισσότερα μέλη που μαζί διαθέτουν τουλάχιστον το ένα τρίτο του συνόλου των ψήφων δύναται να ζητήσουν από το συμβούλιο να λάβει, πριν από την έκδοση της απόφασής του, τη γνώμη μιας ad hoc συμβουλευτικής ομάδας, όσον αφορά τα επίμαχα ζητήματα, όπως ορίζεται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. α) Εκτός αν το συμβούλιο αποφασίσει διαφορετικά με ειδική πλειοψηφία, η ad hoc συμβουλευτική ομάδα αποτελείται από:

i) δύο πρόσωπα διοριζόμενα από τα μέλη εξαγωγής από τα οποία το ένα διαθέτει μεγάλη πείρα σε θέματα παρόμοια με αυτά της συγκεκριμένης διαφοράς και το άλλο διαθέτει κύρος και πείρα σε νομικά θέματα·

ii) δύο πρόσωπα διοριζόμενα από τα μέλη εισαγωγής από τα οποία το ένα διαθέτει μεγάλη πείρα σε θέματα παρόμοια με αυτά της συγκεκριμένης διαφοράς και το άλλο διαθέτει κύρος και πείρα σε νομικά θέματα·

iii) έναν πρόεδρο που εκλέγεται ομόφωνα από τα τέσσερα πρόσωπα που ορίζονται βάσει των παραπάνω υποεδαφίων i) και ii) ή, σε περίπτωση ασυμφωνίας μεταξύ τους, από τον πρόεδρο του συμβουλίου·

β) δεν κωλύεται η συμμετοχή υπηκόων των κρατών μελών ως μελών της ad hoc συμβουλευτικής ομάδας·

γ) τα μέλη της ad hoc συμβουλευτικής ομάδας ενεργούν με δική τους ευθύνη και χωρίς υποδείξεις από οποιαδήποτε κυβέρνηση·

δ) τα έξοδα της ad hoc συμβουλευτικής ομάδας βαρύνουν τον οργανισμό.

4. Η αιτιολογημένη γνώμη της ad hoc συμβουλευτικής ομάδας υποβάλλεται στο συμβούλιο, το οποίο κρίνει τη διαφορά, αφού λάβει υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία.

Άρθρο 51

Προσφυγές και σχετική δράση του συμβουλίου

1. Κάθε καταγγελία ότι μέλος δεν εξεπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, φέρεται κατόπιν αιτήσεως του καταγγέλλοντος μέλους ενώπιον του συμβουλίου για απόφαση.

2. Για να διαπιστωθεί ότι μέλος παραβίασε τις υποχρεώσεις, τις οποίες υπέχει δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, είναι αναγκαία η απλή καταγεγραμμένη πλειοψηφία. Κάθε διαπίστωση παραβίασης της συμφωνίας από ένα μέλος πρέπει να εξειδικεύει τη φύση της παραβίασης.

3. Αν το συμβούλιο διαπιστώσει, ανεξάρτητα από την καταγγελία, ότι ένα μέλος παραβίασε τις υποχρεώσεις, τις οποίες υπέχει δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, δύναται, με ειδική ψηφοφορία και με επιφύλαξη των άλλων ρητώς προβλεπόμενων μέτρων σε άλλα άρθρα της παρούσας συμφωνίας, συμπεριλαμβανομένου του άρθρου 65:

α) να αναστείλει τα δικαιώματα ψήφου αυτού του μέλους στο συμβούλιο και στην εκτελεστική επιτροπή, και

β) αν το κρίνει αναγκαίο, να αναστείλει άλλα δικαιώματα αυτού του μέλους, ιδίως την εκλογιμότητά του σε αξίωμα του συμβουλίου ή μιας επιτροπής του ή το δικαίωμά του για άσκηση αυτού του αξιώματος μέχρις ότου εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του.

4. Το μέλος του οποίου ανεστάλησαν τα δικαιώματα ψήφου, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, παραμένει υπόχρεο προς εξόφληση των οικονομικών και των λοιπών υποχρεώσεων του που προβλέπει η παρούσα συμφωνία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XV

ΒΙΟΤΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Άρθρο 52

Βιοτικό επίπεδο και συνθήκες εργασίας

Τα μέλη μεριμνούν για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου και των συνθηκών εργασίας των ατόμων που εργάζονται στον τομέα του κακάου, κατά τρόπο συμβατό προς το επίπεδο ανάπτυξης τους και λαμβανομένων υπόψη των αρχών που έχουν συμφωνηθεί σε διεθνή κλίμακα στον τομέα αυτό. Επιπλέον, συμφωνούν να μην χρησιμοποιούν τους κανόνες εργασίας για προστατευτικούς σκοπούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 53

Θεματοφύλακα

Ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών είναι θεματοφύλακας της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 54

Υπογραφή

Η παρούσα συμφωνία είναι ανοικτή, στην έδρα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, από 1ης Μαΐου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002, προς υπογραφή από τα μέρη της διεθνούς συμφωνίας του 1993 για το κακάο και τις κυβερνήσεις που εκλήθησαν στη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών για το κακάο το 2000. Ωστόσο, το συμβούλιο που έχει συσταθεί στο πλαίσιο της διεθνούς συμφωνίας για το

κακάο του 1993, ή στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας δύναται να παρατείνει την προθεσμία υπογραφής της παρούσας συμφωνίας. Το συμβούλιο ανακοινώνει αμέσως στο θεματοφύλακα οποιαδήποτε τέτοια παράταση.

Άρθρο 55

Κύρωση, αποδοχή και έγκριση

1. Η παρούσα συμφωνία υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση από τις υπογράφουσες κυβερνήσεις, σύμφωνα με τις οικείες συνταγματικές διαδικασίες τους.

2. Τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στο θεματοφύλακα το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003. Το συμβούλιο που συνεστήθη κατά τους όρους της διεθνούς συμφωνίας του 1993 για το κακάο ή το συμβούλιο που συνεστήθη βάσει της παρούσας συμφωνίας δύναται, ωστόσο, να χορηγεί παρατάσεις της προθεσμίας στις υπογράφουσες κυβερνήσεις που δεν είναι σε θέση να καταθέσουν τα έγγραφά τους πριν από την ημερομηνία αυτή.

3. Κάθε κυβέρνηση που καταθέτει έγγραφο κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης δηλώνει κατά τη στιγμή της κατάθεσης, αν είναι μέλος εξαγωγής ή εισαγωγής.

Άρθρο 56

Προσχώρηση

1. Η κυβέρνηση οποιοδήποτε κράτους που είναι εξουσιοδοτημένη να την υπογράψει δύναται να προσχωρήσει στη συμφωνία.

2. Εφόσον το κράτος αυτό δεν αναγράφεται σε κανένα παράρτημα της παρούσας συμφωνίας το συμβούλιο ορίζει σε ποιο παράρτημα θεωρείται ότι περιλαμβάνεται αυτό.

3. Η προσχώρηση παράγει αποτελέσματα από τη στιγμή της κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στο θεματοφύλακα.

Άρθρο 57

Κοινοποίηση προσωρινής εφαρμογής

1. Η κυβέρνηση που υπέγραψε και η οποία προτίθεται να κυρώσει, να αποδεχθεί ή να εγκρίνει την παρούσα συμφωνία ή η κυβέρνηση που έχει πρόθεση να προσχωρήσει στη συμφωνία αυτή, αλλά η οποία δεν έχει καταθέσει ακόμη τα σχετικά έγγραφα, δύναται να γνωστοποιήσει ανά πάσα στιγμή στο θεματοφύλακα ότι θα προβεί σε προσωρινή εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας, σύμφωνα με τις συνταγματικές της διαδικασίες ή/και τους εθνικούς νόμους και ρυθμίσεις, είτε κατά την έναρξη της ισχύος της εν λόγω συμφωνίας, σύμφωνα με το άρθρο 58, είτε, αν αυτή είναι ήδη σε ισχύ, σε μια συγκεκριμένη ημερομηνία. Κάθε κυβέρνηση που προβαίνει σ'αυτή την κοινοποίηση, δηλώνει συγχρόνως αν είναι μέλος εξαγωγής ή μέλος εισαγωγής.

2. Η κυβέρνηση που γνωστοποίησε σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ότι θα εκτελέσει την παρούσα συμφωνία, είτε όταν αρχίσει η εφαρμογή της είτε σε μια ειδικώς καθορισμένη ημερομηνία, καθίσταται από την κοινοποίηση και μετά προσωρινό μέλος. Παραμένει προσωρινό μέλος μέχρι την ημερομηνία κατάθεσης των εγγράφων κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

Άρθρο 58**Έναρξη ισχύος**

1. Η παρούσα συμφωνία αρχίζει να ισχύει οριστικά την 1η Οκτωβρίου 2003 ή οποτεδήποτε μετά, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, έχουν καταθέσει στο θεματοφύλακα τα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης κυβερνήσεις που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον πέντε χώρες εξαγωγής στις οποίες αντιστοιχεί τουλάχιστον το 80 % των συνολικών εξαγωγών των χωρών που απαριθμούνται στο παράρτημα Α, και κυβερνήσεις που αντιπροσωπεύουν χώρες εισαγωγής στις οποίες αντιστοιχεί τουλάχιστον το 60 % των συνολικών εισαγωγών, όπως αναφέρεται στο παράρτημα Β. Η συμφωνία τίθεται επίσης οριστικά σε ισχύ, εάν ισχύει προσωρινά, και εάν πληρούνται οι εν λόγω ποσοστιαίοι όροι, με την κατάθεση των εγγράφων κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης.

2. Η παρούσα συμφωνία δύναται να τεθεί προσωρινά σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2002 αν, την ημερομηνία αυτή, οι κυβερνήσεις που αντιπροσωπεύουν τουλάχιστον πέντε χώρες εξαγωγής και έχουν το 80 % των συνολικών εξαγωγών των χωρών που απαριθμούνται στο παράρτημα Α και οι κυβερνήσεις που αντιπροσωπεύουν τις χώρες εισαγωγής και στις οποίες αντιστοιχεί το 60 % των συνολικών εισαγωγών, όπως αναφέρονται στο παράρτημα Β, έχουν καταθέσει στο θεματοφύλακα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ή έχουν γνωστοποιήσει στο θεματοφύλακα ότι θα εφαρμόσουν προσωρινά την παρούσα συμφωνία από το χρόνο της ισχύος της. Οι κυβερνήσεις αυτές είναι προσωρινά μέλη.

3. Αν οι προϋποθέσεις έναρξης της ισχύος που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν πληρούνται πριν από την 1η Σεπτεμβρίου 2002, ο Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών συγκαλεί, εντός της κατά το δυνατό βραχύτερης προθεσμίας, τις κυβερνήσεις που κατέθεσαν έγγραφο κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης ή γνωστοποίησαν στο θεματοφύλακα ότι θα εφαρμόσουν προσωρινά την παρούσα συμφωνία. Οι κυβερνήσεις αυτές είναι δυνατό να αποφασίσουν αν θα θέσουν σε εφαρμογή προσωρινά ή οριστικά την παρούσα συμφωνία μεταξύ τους, εξ ολοκλήρου ή μερικώς, την ημερομηνία που θα καθορίσουν, ή να καταλήξουν σε οποιονδήποτε διακανονισμό θεωρήσουν αναγκαίο.

4. Για την κυβέρνηση εξ ονόματος της οποίας κατατίθεται έγγραφο κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ή κοινοποίηση προσωρινής εφαρμογής σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 ή 3 του παρόντος άρθρου, μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας, το έγγραφο κοινοποίησης θα αρχίσει να ισχύει την ημέρα της κατάθεσής του, και όσον αφορά την κοινοποίηση προσωρινής εφαρμογής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 57.

Άρθρο 59**Επιφυλάξεις**

Οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επιφυλάξεων.

Άρθρο 60**Αποχώρηση**

1. Οποτεδήποτε μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμφωνίας, κάθε μέλος μπορεί να αποχωρήσει από αυτή αφού κοινοποι-

ήσει την αποχώρησή του εγγράφως στο θεματοφύλακα. Το μέλος ενημερώνει αμέσως το συμβούλιο για την απόφασή του.

2. Η αποχώρηση παράγει αποτελέσματα 90 ημέρες μετά τη λήψη της κοινοποίησης από το θεματοφύλακα. Αν, λόγω αποχωρήσεων, ο αριθμός των μελών της παρούσας συμφωνίας είναι κατώτερος από τις απαιτήσεις του άρθρου 58 παράγραφος 1 για την έναρξη της ισχύος της, το συμβούλιο συνέρχεται σε ειδική σύνοδο για να εξετάσει την κατάσταση και να λάβει τις κατάλληλες αποφάσεις.

Άρθρο 61**Αποκλεισμός**

Αν το συμβούλιο, δυνάμει του άρθρου 51 παράγραφος 3, θεωρήσει ότι ένα μέλος παραβίασε τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της παρούσας συμφωνίας και κρίνει ακόμη ότι η εν λόγω αθέτηση παρακωλύει τη λειτουργία αυτής, δύναται, με ειδική ψηφοφορία, να αποκλείσει αυτό το μέλος από τον οργανισμό. Το συμβούλιο κοινοποιεί αμέσως τον αποκλεισμό στο θεματοφύλακα. Ενενήντα ημέρες μετά την απόφαση του συμβουλίου, το εν λόγω μέλος παύει να αποτελεί μέλος του οργανισμού.

Άρθρο 62**Εκκαθάριση των λογαριασμών σε περίπτωση αποχώρησης ή αποκλεισμού**

Σε περίπτωση αποχώρησης ή αποκλεισμού μέλους, το συμβούλιο εκκαθαρίζει τους λογαριασμούς του. Ο οργανισμός παρακρατεί τα ποσά που έχει ήδη καταβάλει το μέλος αυτό, το οποίο εξάλλου υποχρεούται να τακτοποιήσει κάθε ποσό που οφείλει κατά την ημερομηνία κατά την οποία η αποχώρηση ή ο αποκλεισμός αποκτά ενέργεια. Ωστόσο, αν πρόκειται για συμβαλλόμενο μέρος το οποίο δεν δύναται να δεχθεί τροποποίηση και το οποίο, κατά συνέπεια, παύει να μετέχει στην παρούσα συμφωνία δυνάμει του άρθρου 64 παράγραφος 2, το συμβούλιο δύναται να εκκαθαρίσει τους λογαριασμούς κατά τον τρόπο που θεωρεί δίκαιο.

Άρθρο 63**Διάρκεια, παράταση και λύση**

1. Η παρούσα συμφωνία ισχύει μέχρι και το πέμπτο συναπτό έτος κακάου μετά την έναρξη της ισχύος της, εκτός αν παραταθεί δυνάμει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου ή λυθεί νωρίτερα δυνάμει της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

2. Κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας συμφωνίας, το συμβούλιο δύναται, με ειδική ψηφοφορία, να αποφασίσει ότι η παρούσα συμφωνία θα αποτελέσει αντικείμενο διαπραγματεύσεων ώστε να καταστεί δυνατή η θέση σε ισχύ της νέας συμφωνίας κατά το τέλος του πέμπτου έτους κακάου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ή κατά το τέλος της τελευταίας παράτασης που αποφάσισε το συμβούλιο, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου.

3. Το συμβούλιο δύναται, με ειδική ψηφοφορία, να παρατείνει τη συμφωνία αυτή εξ ολοκλήρου ή μερικώς για δύο περιόδους που δεν υπερβαίνουν τα δύο έτη κακάου η καθεμία. Το συμβούλιο γνωστοποιεί αυτή την παράταση στο θεματοφύλακα.

4. Το συμβούλιο δύναται ανά πάσα στιγμή, με ειδική ψηφοφορία, να αποφασίσει τη λύση της παρούσας συμφωνίας. Η ισχύς της συμφωνίας παύει την ημερομηνία που ορίζει το συμβούλιο, υπό τον όρο ότι οι υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει τα μέλη δυνάμει του άρθρου 26 εξακολουθούν να υφίστανται μέχρι να εκπληρωθούν οι οικονομικές υποχρεώσεις που έχουν σχέση με τη λειτουργία της παρούσας συμφωνίας. Το συμβούλιο γνωστοποιεί αυτή την απόφαση στο θεματοφύλακα.

5. Παρά τη λύση της συμφωνίας, το συμβούλιο εξακολουθεί να υφίσταται όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τη διάλυση του οργανισμού, την εκκαθάριση των λογαριασμών του και την εκποίηση των περιουσιακών στοιχείων του. Κατά το διάστημα αυτό, το συμβούλιο διατηρεί τις εξουσίες που απαιτούνται για να φέρει εις πέρας όλα τα διοικητικά και οικονομικά θέματα.

6. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 60 παράγραφος 2, το μέλος που δεν επιθυμεί να μετέχει στην παρούσα συμφωνία μετά την παράτασή της δυνάμει του παρόντος άρθρου, ενημερώνει σχετικά το συμβούλιο. Το μέλος αυτό παύει να αποτελεί μέρος κατά την έναρξη της περιόδου παράτασης.

Άρθρο 64

Τροποποιήσεις

1. Το συμβούλιο δύναται, με ειδική ψηφοφορία, να συστήσει στα συμβαλλόμενα μέρη την τροποποίηση της παρούσας συμφωνίας. Η τροποποίηση αυτή παράγει αποτελέσματα είτε 100 ημέρες μετά την παραλαβή από το θεματοφύλακα των κοινοποιήσεων περί αποδοχής από τα συμβαλλόμενα μέρη που αντιπροσωπεύουν το 75 % τουλάχιστον των μελών εξαγωγής, στα οποία αντιστοιχεί τουλάχιστον το 85 % των ψήφων των μελών εξαγωγής, και το 75 % τουλάχιστον των μελών εισαγωγής, στα οποία αντιστοιχεί τουλάχιστον το 85 % των ψήφων των μελών εισαγωγής, είτε σε μεταγενέστερη ημερομηνία που μπορεί να καθοριστεί με ειδική ψηφοφορία από το συμβούλιο. Το συμβούλιο έχει την ευχέρεια να καθορίσει προθεσμία εντός της οποίας τα συμβαλλόμενα μέρη κοινοποιούν στο θεματοφύλακα ότι δέχονται την τροποποίηση και, αν κατά την εκπνοή αυτής της προθεσμίας, η τροποποίηση δεν έχει τεθεί σε ισχύ, θεωρείται ανακληθείσα.

2. Το μέλος για λογαριασμό του οποίου δεν έχει κοινοποιηθεί η αποδοχή μιας τροποποίησης, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της εν λόγω τροποποίησης, παύει να αποτελεί μέρος της παρούσας συμφωνίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της τροποποίησης αυτής, εκτός αν το συμβούλιο αποφασίσει να παρατείνει την προθεσμία αποδοχής για το εν λόγω μέλος μέχρις ότου αυτό ολοκληρώσει τις εσωτερικές του διαδικασίες. Το μέλος αυτό

δεν δεσμεύεται από την τροποποίηση μέχρις ότου κοινοποιήσει ότι την αποδέχεται.

3. Μόλις εγκρίνει σύσταση τροποποίησης, το συμβούλιο διαβιβάζει στο θεματοφύλακα αντίγραφο της τροποποίησης. Το συμβούλιο παρέχει στο θεματοφύλακα τις αναγκαίες πληροφορίες για να καθορίσει αν ο αριθμός των κοινοποιήσεων περί αποδοχής που έχουν ληφθεί επιτρέπει τη θέση της τροποποίησης σε ισχύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVII

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 65

Ειδικό αποθεματικό ταμείο

1. Ιδρύεται ειδικό αποθεματικό ταμείο, το οποίο χρησιμεύει αποκλειστικά για την κάλυψη των δαπανών εκκαθάρισης του οργανισμού που ενδέχεται να απαιτηθούν. Το συμβούλιο αποφασίζει για τον τρόπο χρησιμοποίησης των τόκων που εισπράττονται από το ταμείο αυτό.

2. Το ποσό του ειδικού αποθεματικού ταμείου, το οποίο καθορίζεται από το συμβούλιο δυνάμει της διεθνούς συμφωνίας του 1993 για το κακάο, μεταφέρεται στην παρούσα συμφωνία δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Τα μέλη που δεν είχαν προσχωρήσει στη διεθνή συμφωνία του 1993 για το κακάο και τα οποία προσχωρούν στην παρούσα συμφωνία, οφείλουν να παράσχουν συνεισφορά στο ειδικό αποθεματικό ταμείο. Η συνεισφορά των μελών αυτών καθορίζεται από το Συμβούλιο σε συνάρτηση με τον αριθμό ψήφων που έχουν.

Άρθρο 66

Συμπληρωματικές και μεταβατικές διατάξεις

1. Θεωρείται ότι η παρούσα συμφωνία αντικαθιστά τη διεθνή συμφωνία του 1993 για το κακάο.

2. Όλα τα μέτρα που ελήφθησαν δυνάμει της διεθνούς συμφωνίας του 1993 για το κακάο, είτε εκ μέρους του οργανισμού είτε εκ μέρους ενός από τα όργανά του, τα οποία ισχύουν την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συμφωνίας και η προθεσμία των οποίων δεν προβλέπεται να λήξει κατά την ημερομηνία αυτή, παραμένουν σε ισχύ, εκτός αν τροποποιούνται από τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Εξαγωγές κακάου ^(α) υπολογιζόμενες για τους σκοπούς του άρθρου 58 (έναρξη ισχύος)

Χώρα ^(β)		1996/97	1997/98	1998/99	Μέσος όρος για τρία έτη 1996/97-1998/99	
		(Τόνοι)	(Τόνοι)	(Τόνοι)	(Τόνοι)	(Μερίδιο)
Ακτή του Ελεφαντοστού	μ	1 080 296	1 162 008	1 325 710	1 189 338	47,72 %
Γκάνα	μ	323 906	381 174	409 578	371 553	14,91 %
Ινδονησία		321 431	304 558	379 181	335 057	13,44 %
Νιγηρία	μ	145 670	133 784	189 311	156 255	6,27 %
Καμερούν	μ	115 373	110 334	119 834	115 180	4,62 %
Μαλαισία	μ	89 201	57 761	71 705	72 889	2,92 %
Ισημερινός	μ	107 965	24 069	69 897	67 310	2,70 %
Βραζιλία	μ	59 770	58 972	16 736	45 159	1,81 %
Δομινικανή Δημοκρατία	μ	43 712	56 328	22 120	40 720	1,63 %
Παπούα-Νέα Γουϊνέα	μ	28 220	25 727	35 206	29 718	1,19 %
Βενεζουέλα	μ	10 162	8 133	9 624	9 306	0,37 %
Τόγκο	μ	9 000	5 924	6 849	7 258	0,29 %
Γουϊνέα		6 260	9 000	5 090	6 783	0,27 %
Περου	μ	6 865	7 302	4 699	6 289	0,25 %
Ισημερινή Γουϊνέα		3 630	5 240	4 140	4 337	0,17 %
Σάο Τομέ και Πρίντσιπε	μ	2 850	3 520	4 600	3 657	0,15 %
Νήσοι Σολομώντος		3 729	4 036	2 680	3 482	0,14 %
Αϊτή		4 070	3 275	1 682	3 009	0,12 %
Σιέρα Λεόνε	μ	4 100	2 110	2 700	2 970	0,12 %
Ηνωμένη Δημοκρατία της Τανζανίας		3 200	3 160	2 410	2 923	0,12 %
Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό		2 500	2 600	2 460	2 520	0,10 %
Μαδαγασκάρη		1 853	3 187	2 482	2 507	0,10 %
Ονδούρα		2 737	1 679	2 766	2 394	0,10 %
Κόστα Ρίκα		3 746	2 476	- 936	1 762	0,07 %
Λιβερία		670	1 980	2 000	1 550	0,06 %
Ουγκάντα		1 260	710	2 030	1 333	0,05 %
Βανουάτου		960	1 207	1 416	1 194	0,05 %
Γρενάδα	μ	1 020	1 134	966	1 040	0,04 %
Κονγκό		870	1 085	950	968	0,04 %
Τζαμάικα	μ	1 248	1 034	496	926	0,04 %
Κολομβία		5 567	804	- 3 809	854	0,03 %
Τρινιδάδ και Τομπάγκο	μ	809	973	615	799	0,03 %
Γκαμπόν	μ	700	542	668	637	0,03 %
Κούβα		387	466	179	344	0,01 %
Ντομίνικα		230	165	100	165	0,01 %
Νικαράγουα		98	49	159	102	—
Μπελίτζ		40	140	50	77	—
Μπενίν	μ	- 5	193	- 5	61	—
Φίτζι		50	20	105	58	—
Αγία Λουκία		1	22	2	8	—
Σαμόα		7	2	—	3	—
Σύνολο ^(γ)		2 394 158	2 386 883	2 696 446	2 492 496	100,00 %

Σημειώσεις:

^(α) Μέσος όρος για τρία έτη, 1996/97-1998/99, των καθαρών εξαγωγών κακάου σε βαλάνους συν των καθαρών εξαγωγών προϊόντων κακάου μετατρεπόμενων σε ισοδύναμο βαλάνων με τους ακόλουθους συντελεστές μετατροπής: βούτυρο κακάου 1,33· σκόνη και αποβουτυρωμένη ζύμη κακάου 1,18· πολτός/ποτό κακάου 1,25.

^(β) Κατάλογος που περιορίζεται στις χώρες που εισήγαγαν χωριστά κακάο κατά την περίοδο 1996/97-1998/99, με βάση τα στοιχεία της γραμματείας του Διεθνούς Οργανισμού Κακάου.

^(γ) Δεδομένου ότι τα ποσά είναι στρογγυλοποιημένα, το σύνολό τους δεν αντιπροσωπεύει πάντα το ακριβές άθροισμα των στοιχείων του. μ Μέλος της διεθνούς συμφωνίας του 1993 για το κακάο, στις 31 Ιανουαρίου 2001.

— Μηδενική, αμελητέα ή χαμηλότερη από τη χρησιμοποιούμενη μονάδα ποσότητα.

Πηγή: Διεθνής Οργανισμός Κακάου, Quarterly Bulletin of Cocoa Statistics, τόμος XXVII, αριθ. 1, έτος κακάου 2000/2001.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Εισαγωγές κακάου (α) υπολογιζόμενες για τους σκοπούς του άρθρου 58 (έναρξη ισχύος)

Χώρα (β)	1996/97	1997/98	1998/99	Μέσος όρος για τρία έτη 1996/97-1998/99	
	(Τόννοι)	(Τόννοι)	(Τόννοι)	(Τόννοι)	(Μερίδιο)
ΗΠΑ	595 346	680 584	652 266	642 732	19,20 %
Γερμανία	μ 449 538	449 604	364 642	421 261	12,59 %
Κάτω Χώρες	μ 505 869	361 629	385 815	417 771	12,48 %
Γαλλία	μ 278 958	278 264	314 113	290 445	8,68 %
Ηνωμένο Βασίλειο	μ 223 194	243 177	309 038	258 470	7,72 %
Βέλγιο/Λουξεμβούργο	μ 152 423	143 102	117 878	137 801	4,12 %
Ιταλία	μ 113 478	116 406	111 943	113 942	3,40 %
Ισπανία	μ 95 622	123 784	107 130	108 845	3,25 %
Καναδάς	91 592	112 974	101 293	101 953	3,05 %
Ρωσική Ομοσπονδία	μ 92 945	98 261	81 676	90 961	2,72 %
Ιαπωνία	μ 90 530	75 848	82 532	82 970	2,48 %
Σιγκαπούρη	72 305	70 593	76 699	73 199	2,19 %
Πολωνία	55 374	52 656	61 167	56 399	1,69 %
Ελβετία	μ 50 683	45 992	53 261	49 979	1,49 %
Αυστραλία	46 378	45 812	51 475	47 888	1,43 %
Κίνα	37 038	33 908	35 075	35 340	1,06 %
Αυστρία	μ 31 906	34 118	35 848	33 957	1,01 %
Αργεντινή	31 897	34 857	33 864	33 539	1,00 %
Τουρκία	26 443	24 559	21 945	24 316	0,73 %
Σουηδία	μ 21 687	21 098	20 591	21 125	0,63 %
Τσεχική Δημοκρατία	μ 19 488	17 335	14 551	17 125	0,51 %
Εσθονία	29 615	26 394	- 6 850	16 386	0,49 %
Δανία	μ 13 280	16 937	17 043	15 753	0,47 %
Ιρλανδία	μ 16 003	15 340	15 048	15 464	0,46 %
Νότια Αφρική	17 587	13 717	13 359	14 888	0,44 %
Φιλιππίνες	15 711	13 636	15 257	14 868	0,44 %
Ουκρανία	9 584	18 684	15 017	14 428	0,43 %
Μεξικό (γ)	7 889	11 694	22 036	13 873	0,41 %
Ταϊλάνδη	15 242	13 446	12 888	13 859	0,41 %
Ουγγαρία	μ 12 683	13 893	12 893	13 156	0,39 %
Δημοκρατία της Κορέας	14 776	9 999	12 574	12 450	0,37 %
Φινλανδία	μ 12 110	11 020	10 147	11 092	0,33 %
Ελλάς	μ 6 863	14 065	12 124	11 017	0,33 %
Χιλή	9 622	11 004	9 972	10 199	0,30 %
Νορβηγία	μ 9 349	8 755	9 225	9 110	0,27 %
Ρουμανία	8 943	9 226	8 194	8 788	0,26 %
Νέα Ζηλανδία	8 585	8 322	9 231	8 713	0,26 %
Σλοβακία	μ 8 846	9 080	8 176	8 701	0,26 %
Ισραήλ	8 995	9 347	7 628	8 657	0,26 %
Αίγυπτος	μ 5 893	6 290	8 841	7 008	0,21 %
Ομ. Δημ. της Γιουγκοσλαβίας	6 656	4 704	4 032	5 131	0,15 %
Κροατία	4 579	4 670	2 873	4 041	0,12 %
Αλγερία	2 237	4 024	5 027	3 763	0,11 %
Βουλγαρία	2 993	2 980	4 979	3 651	0,11 %
Πορτογαλία	μ 3 605	3 714	3 574	3 631	0,11 %
Λιθουανία	3 742	3 968	3 006	3 572	0,11 %
Λευκορωσία	2 647	3 362	3 582	3 197	0,10 %
Αραβική Δημοκρατία της Συρίας	1 602	4 968	2 828	3 133	0,09 %
Ιράν	2 548	4 079	1 998	2 875	0,09 %
Χονγκ Κονγκ	1 666	3 183	3 371	2 740	0,08 %
Ινδία (δ)	1 389	2 677	3 386	2 484	0,07 %
Μαρόκο	2 416	2 611	1 932	2 320	0,07 %

Χώρα (β)	1996/97	1997/98	1998/99	Μέσος όρος για τρία έτη 1996/97-1998/99	
	(Τόνοι)	(Τόνοι)	(Τόνοι)	(Τόνοι)	(Μερίδιο)
Λετονία	2 469	2 626	1 653	2 249	0,07 %
Τυνησία	1 713	1 598	2 282	1 864	0,06 %
Σαουδική Αραβία	944	2 333	2 070	1 782	0,05 %
Ουρουγουάη	1 402	1 377	1 633	1 471	0,04 %
Λίβανος	1 004	1 169	1 370	1 181	0,04 %
Καζακστάν	1 572	1 066	898	1 179	0,04 %
Σλοβενία	873	1 079	1 433	1 128	0,03 %
Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημ. της Μακεδονίας	1 343	819	801	988	0,03 %
Ιορδανία	646	1 114	960	907	0,03 %
Ισλανδία	613	965	602	727	0,02 %
Κένυα	476	1 075	489	680	0,02 %
Βιετνάμ	413	566	885	621	0,02 %
Πακιστάν	483	389	885	586	0,02 %
Δημοκρατία της Μολδαβίας	635	474	548	552	0,02 %
Παναμάς (γ)	393	304	229	309	0,01 %
Κύπρος	318	304	304	309	0,01 %
Βολιβία	158	188	505	284	0,01 %
Σρι Λάνκα (γ)	176	302	355	278	0,01 %
Ουζμπεκιστάν	87	133	173	131	—
Ζιμπάμπουε	54	141	142	112	—
Λιβική Αραβική Τζαμαχίρια	59	42	224	108	—
Αλβανία	83	116	122	107	—
Γουατεμάλα (γ)	- 29	- 38	376	103	—
Βοσνία-Ερζεγοβίνη	116	53	135	101	—
Γεωργία	100	100	100	100	—
Μάλτα	49	40	56	48	—
Ελ Σαλβαδόρ	24	18	71	38	—
Ζάμπια	24	—	48	24	—
Άγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες	13	5	18	12	—
Μπαρμπάντος	12	9	5	9	—
Σύνολο (δ)	3 366 573	3 368 717	3 305 565	3 346 952	100,00 %

Σημειώσεις:

(α) Μέσος όρος για τρία έτη, 1996/97-1998/99, των καθαρών εισαγωγών κακάου σε βαλάνους συν των ακαθάρτων εισαγωγών προϊόντων κακάου μετατρεπόμενων σε ισοδύναμο βαλάνων με τους ακόλουθους συντελεστές μετατροπής: βούτυρο κακάου 1,33· σκόνη και αποβουτυρωμένη ζύμη κακάου 1,18· πολτός/ποτό κακάου 1,25.

(β) Κατάλογος που περιορίζεται στις χώρες που εισήγαγαν χωριστά κακάο κατά την περίοδο 1996/97-1998/99, με βάση τα στοιχεία της γραμματείας του Διεθνούς Οργανισμού Κακάου.

(γ) Χώρα που μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως χώρα εξαγωγής.

(δ) Δεδομένου ότι τα ποσά είναι στρογγυλοποιημένα, το σύνολό τους δεν αντιπροσωπεύει πάντα το ακριβές άθροισμα των στοιχείων του.

μ Μέλος της διεθνούς συμφωνίας του 1993 για το κακάο, στις 31 Ιανουαρίου 2001.

- Μηδενική, αμελητέα ή χαμηλότερη από τη χρησιμοποιούμενη μονάδα ποσότητα.

Πηγή: Διεθνής Οργανισμός Κακάου, Quarterly Bulletin of Cocoa Statistics, τόμος XXVII, αριθ. 1, έτος κακάου 2000/2001.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Γ

Χώρες παραγωγής που εξάγουν αποκλειστικά ή εν μέρει λεπτόγευστο κακάο («fine» ή «flavour»)

Κόστα Ρίκα	Αγία Λουκία
Ντομίνικα	Αγιος Βικέντιος και Γρεναδίνες
Ισημερινός	Σαμόα
Γρενάδα	Σάο Τόμε και Πρίντσιπε
Ινδονησία	Σρι Λάνκα
Τζαμάϊκα	Σουρινάμ
Μαδαγασκάρη	Τρινιδάδ και Τομπάγκο
Παναμάς	Βενεζουέλα
Παπούασία — Νέα Γουϊνέα	

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη χρηματοδότηση ορισμένων δραστηριοτήτων που ασκούνται από την Ευρωπόλ στο πλαίσιο της συνεργασίας στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας

(2002/C 331 E/23)

COM(2002) 439 τελικό — 2002/0196(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 31 Ιουλίου 2002)

ΑΠΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Εισαγωγή

Το άρθρο Β5-822 του προϋπολογισμού 2002 της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαθέτει πίστωση ύψους 5 εκατ. ευρώ, η οποία προορίζεται να παράσχει στην Ευρωπόλ τα αναγκαία μέσα για την ενίσχυση και το συντονισμό της δράσης των κρατών μελών στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, καθώς και για τη σύσταση ενός κεντρικού φορέα και τη δημιουργία συστημάτων επικοινωνίας ⁽¹⁾.

Η εν λόγω πίστωση είναι εγγεγραμμένη στο κεφάλαιο Β0-40 (προσωρινές πιστώσεις) εν αναμονή της έκδοσης βασικής νομοθετικής πράξης που θα προβλέπει τη χρηματοδότηση μιας δραστηριότητας της Ευρωπόλ από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η παρούσα απόφαση θα καταστήσει δυνατή την εκτέλεση της πίστωσης αυτής.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής συνέταξαν σχέδιο απόφασης του Συμβουλίου για να δοθεί νομική βάση στη χρησιμοποίηση των κεφαλαίων και, ταυτόχρονα, για να περιγραφούν οι δραστηριότητες που θα χρηματοδοτηθούν με τα κεφάλαια αυτά. Οι δραστηριότητες που αναφέρονται στο κείμενο καθορίστηκαν βάσει των προτάσεων που υποβλήθηκαν από την Ευρωπόλ.

Σύμφωνα με τα δημοσιονομικά στοιχεία που δόθηκαν από την Ευρωπόλ, η προβλεπόμενη για την έναρξη των δραστηριοτήτων αυτών δαπάνη θα ανέλθει σε 3 038 600 ευρώ, ποσό καθαρά χαμηλότερο από την πίστωση στο αποθεματικό.

2. Η απόφαση του Συμβουλίου: Άρθρα

Άρθρο 1 (αντικείμενο της απόφασης)

Το άρθρο 1 προσδιορίζει τις δράσεις (σε παράρτημα) που πρέπει να αναληφθούν από την Ευρωπόλ για την ενίσχυση και τον καλύτερο συντονισμό της καταπολέμησης της τρομοκρατίας. Το παράρτημα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του κειμένου της απόφασης.

Άρθρο 2 (είδος δαπανών)

Το άρθρο 2 ταξινομεί τις δαπάνες που εγκρίνονται κατ' εφαρμογή της παρούσας απόφασης ως λειτουργικές δαπάνες.

Άρθρο 3 (σύστημα παρακολούθησης και αξιολόγησης)

Το παρόν άρθρο καθορίζει το σύστημα παρακολούθησης της εφαρμογής των δράσεων μέσω τριμηνιαίων εκθέσεων που υποβάλλονται στην Επιτροπή. Επίσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώνονται ετησίως από την Επιτροπή για την πρόοδο των εργασιών.

Άρθρο 4 (έναρξη ισχύος)

Η απόφαση αρχίζει να ισχύει από την επομένη της δημοσίευσής της.

Παράρτημα

Το παράρτημα περιγράφει συνοπτικά τις προταθείσες από την Ευρωπόλ δραστηριότητες. Οι δραστηριότητες αυτές είναι οι ακόλουθες:

⁽¹⁾ ΕΕ L 29 της 31.1.2002, σ. 1046.

- Δημιουργία ηλεκτρονικού δικτύου ανταλλαγής πληροφοριών, σε πραγματικό χρόνο, σχετικά με τα χαρακτηριστικά των εκρηκτικών μηχανισμών που χρησιμοποιούνται για την πραγματοποίηση τρομοκρατικών ενεργειών.
- Δημιουργία συστήματος επικοινωνίας μεταξύ των ειδικών αστυνομικών μονάδων επέμβασης για την ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών.
- Δημιουργία κέντρου επιχειρησιακού ελέγχου στην Ευρωπόλ για την εξασφάλιση της υποστήριξης των κρατών μελών κατά τις αντιτρομοκρατικές ενέργειες ή καταστάσεις. Σε περίπτωση ανάγκης, το κέντρο αυτό θα μπορεί να χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη ως κέντρο επικοινωνίας, ελέγχου, διοίκησης και πληροφοριών.
- Ανάπτυξη ευρωπαϊκής μεθοδολογίας για την αξιολόγηση της απειλής και των κινδύνων της τρομοκρατίας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως τα άρθρα 30 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) και 34 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το άρθρο 29 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση θέτει ως στόχο της τελευταίας την παροχή στους πολίτες υψηλού επιπέδου προστασίας εντός ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, με την ανάπτυξη από κοινού δράσης μεταξύ των κρατών μελών ιδίως στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας.
- (2) Η τρομοκρατία συνιστά μία από τις σοβαρότερες απειλές για τη ζωή και την ασφάλεια των πολιτών, για τη δημοκρατία, για την ελεύθερη άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη.
- (3) Τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε καλούν τις αρχές των κρατών μελών και την Ευρωπόλ να αυξήσουν την σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεργασία τους στον τομέα της πρόληψης της εγκληματικότητας, των αναλύσεων και των εγκληματολογικών ερευνών, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας.
- (4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 21ης Σεπτεμβρίου 2001 κατάρτισε ένα σχέδιο δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε απάντηση στις τρομοκρατικές ενέργειες που έλαβαν χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες και ζήτησε τη λήψη επιχειρησιακών μέτρων προκειμένου να ενισχυθεί η αστυνομική συνεργασία στον τομέα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας.
- (5) Η σύμβαση Ευρωπόλ⁽¹⁾ αναθέτει στην τελευταία το στόχο να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών και τη συνεργασία τους κατά την πρόληψη και την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Η απόφαση-πλαίσιο

του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας⁽²⁾ υπενθυμίζει επίσης ότι η Ευρωπόλ είναι αρμόδια για την αντιμετώπιση των παραβάσεων που διαπράττονται ή μπορούν να διαπραχθούν στο πλαίσιο τρομοκρατικών ενεργειών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Οι δραστηριότητες που αναφέρονται στο παράρτημα ασκούνται από την Ευρωπόλ στο πλαίσιο της ενίσχυσης και του συντονισμού της καταπολέμησης της τρομοκρατίας.

Άρθρο 2

Οι δαπάνες που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεωρούνται λειτουργικές δαπάνες κατά την έννοια του άρθρου 41 παράγραφος 3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 3

(1) Κάθε τρεις μήνες, η Ευρωπόλ υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την κατάσταση προόδου των δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στο παράρτημα.

(2) Μία φορά το χρόνο, η Ευρωπόλ υποβάλλει στην Επιτροπή αναλυτική έκθεση όλων των δραστηριοτήτων που πραγματοποιήθηκαν βάσει της παρούσας απόφασης.

(3) Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τις ενέργειες που δρομολογούνται από την Ευρωπόλ βάσει της παρούσας απόφασης. Η πρώτη έκθεση θα υποβληθεί πριν από τις 31 Ιανουαρίου 2003.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

⁽¹⁾ ΕΕ C 316 της 27.11.1995, σ. 2.

⁽²⁾ ΕΕ L 164 της 22.6.2002, σ. 3.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ

Σχέδιο 1: Ευρωπαϊκό δίκτυο δεδομένων βομβιστικών ενεργειών (Bomb Data Network)

Περίληψη: Μία ευρωπαϊκή κλίμακας βάση δεδομένων σχετικών με βομβιστικές ενέργειες, η πρόσβαση στην οποία γίνεται από σταθμούς εργασίας του δικτύου αντιτρομοκρατικής επικοινωνίας (ένα δυνάμενο να επεκταθεί δίκτυο ασφαλούς επικοινωνίας για την ανταλλαγή εμπιστευτικών επιχειρησιακών στοιχείων σε πραγματικό χρόνο σχετικά με όλες τις σχετικές με την πάταξη της τρομοκρατίας πληροφορίες). Τα κράτη μέλη θα δύνανται να ανταλλάσσουν και να διαδίδουν σε πραγματικό χρόνο πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τους εκρηκτικούς μηχανισμούς.

Αιτιολογία: Οι υπηρεσίες επιβολής του νόμου πρέπει να έχουν πρόσβαση σε τεχνικά στοιχεία στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αμέσως μόλις έχουν να αντιμετωπίσουν βομβιστικές ενέργειες ή απειλές. Η χρήση της εν λόγω βάσης δεδομένων της ΕΕ θα βοηθήσει στον εντοπισμό των τρομοκρατών από τον τρόπο με τον οποίο ενεργούν και, τελικά, θα μπορούσε να σώσει ζωές και να προστατεύσει περιουσίες μέσω μιας ταχείας και εστιασμένης απάντησης στις τρομοκρατικές ενέργειες.

Αναμενόμενα αποτελέσματα: Το δίκτυο δεδομένων βομβιστικών ενεργειών της ΕΕ θα συμβάλει στην προστασία της ζωής και της περιουσίας των πολιτών της ΕΕ και στην εναρμόνιση των μεθόδων εργασίας στον τομέα αυτό στην ΕΕ.

Προϋπολογισμός: Το συνολικό κόστος του εξοπλισμού, της συντήρησης, της κατάρτισης, και των ταξιδιών καθώς και οι λειτουργικές δαπάνες του εν λόγω δικτύου δεδομένων βομβιστικών ενεργειών εκτιμάται σε περίπου 1 700 000 ευρώ.

Σχέδιο 2: Δίκτυο επικοινωνίας των ειδικών μονάδων επέμβασης

Περίληψη: Ασφαλείς επικοινωνίες, συμπεριλαμβανομένων κινητών συνδέσμων, για ταχεία αποστολή πληροφοριών με στόχο την παροχή βοήθειας στις ειδικές μονάδες επέμβασης των κρατών μελών, οι οποίες ενεργούν υπό μεγάλη πίεση χρόνου, για την αντιμετώπιση των τρομοκρατικών ενεργειών. Αυτός ο ασφαλής και ταχύς τρόπος διαβίβασης των πληροφοριών (π.χ. φωνητικών μηνυμάτων, γραφικών παραστάσεων, βίντεο, κειμένου, δακτυλικών αποτυπωμάτων) θα διευκολύνει το σχεδιασμό και την προετοιμασία των επεμβάσεων σε περίπτωση τρομοκρατικής ενέργειας.

Αιτιολογία: Το σχέδιο αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να δοθεί στις ειδικές μονάδες επέμβασης η δυνατότητα να ανταλλάσσουν πληροφορίες ταχέως, αξιόπιστα και ασφαλώς έναντι τρομοκρατικής απειλής ή ενέργειας.

Αναμενόμενα αποτελέσματα: Δημιουργία δικτύου επικοινωνίας των ειδικών μονάδων επέμβασης για την ανταλλαγή κατάλληλων πληροφοριών. Η ταχεία, αποτελεσματική και ασφαλής ανταλλαγή πληροφοριών μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της ικανότητας των ειδικών μονάδων επέμβασης να σώζουν τις ζωές πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προϋπολογισμός: Το κόστος εξοπλισμού, συντήρησης, κατάρτισης και ταξιδιών που συνεπάγεται η δημιουργία μιας τέτοιου είδους πλατφόρμας εκτιμάται σε περίπου 500 000 ευρώ.

Σχέδιο 3: Κέντρο επιχειρησιακού ελέγχου

Περίληψη: Ένα σύνολο χώρων εξοπλισμένων με εγκαταστάσεις που παρέχουν στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να επικοινωνούν, να ανταλλάσσουν πληροφορίες, να διευθύνουν και να ελέγχουν δραστηριότητες που συνδέονται με μείζονες τρομοκρατικές ενέργειες και κρίσιμες καταστάσεις. Οι εν λόγω χώροι θα έχουν τη βάση τους στην Ευρώπη και θα περιλαμβάνουν αίθουσα ελέγχου, αίθουσα συντονισμού, αίθουσα συνεδριάσεων, αίθουσα αναλύσεων, αίθουσα αρχείου και αίθουσα τεχνικών εγκαταστάσεων. Το εν λόγω κέντρο θα είναι επίσης συνδεδεμένο με το δίκτυο αντιτρομοκρατικής επικοινωνίας και με ένα δίκτυο πληροφορικής.

Αιτιολογία: Το κέντρο ελέγχου για τη διαχείριση της διεθνούς ανταλλαγής πληροφοριών είναι αναγκαίο για την αντιμετώπιση σοβαρών τρομοκρατικών ενεργειών, ιδίως εκείνων των τρομοκρατικών επιθέσεων κατά τις οποίες γίνεται χρήση όπλων μαζικής καταστροφής (χρήση πυρηνικών, βιολογικών, χημικών, και ιοντίζουσας ακτινοβολίας όπλων). Μετά την 11η Σεπτεμβρίου, η Ευρώπη αναγκάστηκε να ασχοληθεί με απαντήσεις και αιτήσεις πληροφοριών στο δίκτυο InfoEX, με την εκτίμηση της τρομοκρατικής απειλής, με μέτρα ασφαλείας και άλλες εκθέσεις.

Αναμενόμενα αποτελέσματα: Οι εν λόγω εγκαταστάσεις συντονισμού και επικοινωνίας θα εξασφαλίσουν τη λειτουργία ενός δικτύου έγκαιρης προειδοποίησης ικανού να χειρίζεται σε πραγματικό χρόνο την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τρομοκρατικές δραστηριότητες ή ενέργειες. Το δίκτυο επικοινωνιών θα συνδέει το κέντρο ελέγχου της Ευρώπη με τα εθνικά επιχειρησιακά κέντρα των κρατών μελών.

Προϋπολογισμός: Το κόστος εξοπλισμού, συντήρησης, κατάρτισης και ταξιδιών που συνεπάγεται η δημιουργία του κέντρου ελέγχου εκτιμάται σε περίπου 500 000 ευρώ.

Σχέδιο 4: Ανάπτυξη κοινής μεθοδολογίας για την εκτίμηση των τρομοκρατικών απειλών και κινδύνων

Περίληψη: Η Ευρωπόλ και τα κράτη μέλη οφείλουν να προβούν σε εκτιμήσεις των απειλών και των κινδύνων της τρομοκρατίας. Τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου τόνισαν την αναγκαιότητα προσεκτικής προετοιμασίας των εκτιμήσεων αυτών. Κατά συνέπεια, οι ειδικοί των κρατών μελών και της Ευρωπόλ πρέπει να συναντηθούν προκειμένου να συμφωνήσουν στην υιοθέτηση μιας κοινής, αυστηρής μεθοδολογίας για την προπαρασκευή τέτοιου είδους εκτιμήσεων. Η συνάντηση αυτή θα γίνει με τη μορφή σεμιναρίων.

Σπουδαιότητα: Μια κοινή και αυστηρή μεθοδολογία θα έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση των εκτιμήσεων κινδύνων και απειλών στα κράτη μέλη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως σύνολο. Τούτο, με τη σειρά του, θα έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση του προγραμματισμού των αντιτρομοκρατικών δραστηριοτήτων και της διάθεσης πόρων σε σχέδια καταπολέμησης της τρομοκρατίας και του οργανωμένου εγκλήματος στην ΕΕ.

Αναμενόμενα αποτελέσματα: Μία εγκριθείσα σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης μεθοδολογία για τις εκτιμήσεις απειλών και κινδύνων που συνδέονται με την τρομοκρατία.

Προϋπολογισμός: Το συνολικό κόστος (ομιλητές, ταξίδια, τροφοδοσία, διερμηνεία, προσωπικό, γενικά και λοιπά έξοδα) των σεμιναρίων εκτιμάται σε 336 800 ευρώ.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Μαλαισίας, Ρωσίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Σλοβακίας

(2002/C 331 E/24)

COM(2002) 447 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 2 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Την 1η Ιουνίου 2001, η Επιτροπή άρχισε έρευνα αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων, από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Μαλαισίας, Ρωσίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Σλοβακίας.

Η έρευνα έδειξε την ύπαρξη ζημιολογικού ντάμπινγκ και κατά συνέπεια η Επιτροπή, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 358/2002, επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές αυτές. Επίσης έκανε δεκτή ανάληψη υποχρέωσης που πρότεινε ένας παραγωγός-εξαγωγέας στη Σλοβακία.

Η συνημμένη πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου είναι βασισμένη στα οριστικά συμπεράσματα για την πρακτική ντάμπινγκ, τη ζημία, την αιτιώδη συνάφεια και το συμφέρον της Κοινότητας που επιβεβαίωσαν τα προσωρινά συμπεράσματα.

Προτείνεται συνεπώς στο Συμβούλιο να εγκρίνει τη συνημμένη πρόταση κανονισμού που θα πρέπει να δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα το αργότερο μέχρι τις 27 Αυγούστου 2002.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 9,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα εξής:

A. ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΜΕΤΡΑ

- (1) Η Επιτροπή, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 358/2002⁽²⁾ («ο κανονισμός του προσωρινού δασμού») επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές εξαρτημάτων σωληνώσεων από σίδηρο ή χάλυβα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 7307 93 11, ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 και ex 7307 99 90, καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Μαλαισίας, Ρωσίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Σλοβακίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2238/2000 (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

⁽²⁾ ΕΕ L 56 της 27.2.2002, σ. 4.

- (2) Υπενθυμίζεται ότι η περίοδος της έρευνας για το ντάμπινγκ και τη ζημία κάλυψε την περίοδο από την 1η Απριλίου 2000 μέχρι τις 31 Μαρτίου 2001 («ΠΕ»). Η εξέταση των τάσεων σχετικά με την ανάλυση της ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1996 μέχρι τις 31 Μαρτίου 2001 («υπό εξέταση περίοδος»).

B. ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (3) Μετά την επιβολή των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων εξαρτημάτων σωληνώσεων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Μαλαισίας, Ρωσίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Σλοβακίας, ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη υπέβαλαν γραπτώς τις παρατηρήσεις τους. Στα ενδιαφερόμενα μέρη που υπέβαλαν σχετικό αίτημα δόθηκε ευκαιρία για ακρόαση.

- (4) Η Επιτροπή συνέχισε να αναζητεί και να επαληθεύει όλες τις πληροφορίες που θεώρησε απαραίτητες για τα οριστικά συμπεράσματά της.

- (5) Όλα τα μέρη ενημερώθηκαν για τα ουσιαστικά πραγματικά περιστατικά και παρατηρήσεις βάσει των οποίων επρόκειτο να γίνει σύσταση για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη των ποσών που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινών δασμών. Στα ανωτέρω μέρη παραχωρήθηκε επίσης προθεσμία, εντός της οποίας μπορούσαν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μετά την εν λόγω κοινοποίηση.

- (6) Οι προφορικές και γραπτές παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα ενδιαφερόμενα μέρη ελήφθησαν υπόψη και, όπου κρίθηκε σκόπιμο, τα οριστικά συμπεράσματα τροποποιήθηκαν ανάλογα.

Γ. ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΪΟΝ ΚΑΙ ΟΜΟΙΔΕΣ ΠΡΟΪΟΝ

- (7) Επειδή δεν υποβλήθηκαν παρατηρήσεις, επιβεβαιώνονται η περιγραφή του προϊόντος και ο ορισμός του ομοειδούς προϊόντος όπως αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 9 έως 12 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

Δ. ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

1. Γενική μέθοδος

- (8) Επειδή δεν υποβλήθηκαν παρατηρήσεις, επιβεβαιώνεται η γενική μέθοδος για τον καθορισμό των περιθωρίων του ντάμπινγκ, όπως καθορίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις 15 έως 28 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

2. Περιθώρια ντάμπινγκ

- (9) Επειδή δεν λήφθηκαν παρατηρήσεις, επιβεβαιώνονται ο καθορισμός της κανονικής αξίας, της τιμής εξαγωγής και η σύγκριση για την Τσεχική Δημοκρατία, τη Μαλαισία, τη Δημοκρατία της Κορέας, τη Σλοβακία και η αναγνώριση του καθεστώτος οικονομίας αγοράς και η ανάλογη χώρα για τη Ρωσία, όπως περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 29 έως 60 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.
- (10) Τα οριστικά περιθώρια ντάμπινγκ, εκφραζόμενα ως ποσοστό της τιμής εισαγωγής CIF στα κοινοτικά σύνορα, επιβεβαιώνονται ως εξής:

Χώρα	Εταιρεία	Περιθώριο ντάμπινγκ
Τσεχική Δημοκρατία	Mavet a.s. Trebic	17,6 %
	Bovex s.r.o.	22,4 %
Μαλαισία	Anggerik Laksana Sdn Bhd	59,2 %
Δημοκρατία της Κορέας		83,9 %
Σλοβακία	Bohus s.r.o.	7,7 %
	Zeleziarne Podbrezova a.s.	15,0 %
Ρωσία		43,3 %

Ε. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

- (11) Επειδή δεν υποβλήθηκαν παρατηρήσεις, επιβεβαιώνονται τα προσωρινά συμπεράσματα σχετικά με τον ορισμό του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, όπως περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 61 έως 62 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

ΣΤ. ΖΗΜΙΑ

1. Κοινοτική κατανάλωση

- (12) Επειδή δεν υπάρχουν νέες πληροφορίες, επιβεβαιώνονται τα προσωρινά συμπεράσματα σχετικά με την κατανάλωση στην Κοινότητα, όπως περιγράφονται στις παραγράφους 63 έως 64 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

2. Εισαγωγές από τις εν λόγω χώρες

Σωρευτική εκτίμηση των επιπτώσεων των εν λόγω εισαγωγών, του όγκου, του μεριδίου αγοράς και των τιμών των εν λόγω εισαγωγών

- (13) Ο κανονισμός του προσωρινού δασμού κατέληγε στο ότι οι εισαγωγές καταγωγής των εν λόγω χωρών πρέπει να εκτιμηθούν σωρευτικά δεδομένου ότι πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 3 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού. Όντως, τα περιθώρια του ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν για όλες τις εν λόγω χώρες, ήταν πάνω από τα ελάχιστα, ο όγκος των εισαγωγών δεν ήταν αμελητέος και η σωρευτική εκτίμηση θεωρήθηκε κατάλληλη λόγω των συνθηκών του ανταγωνισμού που επικρατούν μεταξύ των εισαγωγών και μεταξύ των εισαγωγών και του ομοειδούς κοινοτικού προϊόντος. Αυτές οι ίδιες συνθήκες του ανταγωνισμού αποδείχθηκαν από το γεγονός ότι τα εισαγόμενα εξαρτήματα σωληνώσεων και εκείνα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής ήταν ομοειδή και διανεμόταν μέσω των ιδίων εμπορικών κυκλωμάτων με τους ίδιους εμπορικούς όρους. Επιπλέον, όλοι οι όγκοι των εισαγωγών ήταν σημαντικοί και κατείχαν μεγάλα μερίδια αγοράς, τα οποία αυξήθηκαν μεταξύ του 1996 και της ΠΕ, και αυτές οι εισαγωγές πραγματοποιήθηκαν σε τιμές σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής με αποτέλεσμα να ασκηθεί πίεση στις τιμές του κοινοτικού κλάδου παραγωγής.

- (14) Ελλείπει οποιωνδήποτε νέων στοιχείων, υπό αυτόν τον τίτλο, επιβεβαιώνονται τα προσωρινά συμπεράσματα, όπως καθορίζονται στις αιτιολογικές σκέψεις 65 έως 67 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

Πωλήσεις σε τιμές χαμηλότερες από τις κοινοτικές

- (15) Ένας παραγωγός-εξαγωγέας της Σλοβακίας αμφισβήτησε τη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για τον υπολογισμό των περιθωρίων των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές. Αυτό αφορά ειδικότερα τη μέθοδο καθορισμού «μηδενικού στοιχείου», με την οποία δεν λαμβάνονται υπόψη τα θετικά περιθώρια για τα μοντέλα με τις υψηλότερες τιμές. Αυτό το επιχείρημα στηρίζεται στα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ στην υπόθεση για τα πανικά κρεβατιού⁽¹⁾, σύμφωνα με τα οποία, βάσει των γεγονότων της εν λόγω υποθέσεως, η πρακτική καθορισμού «μηδενικού στοιχείου» όταν καθορίζεται η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ που, στην προκειμένη περίπτωση, καθορίστηκαν με τη σύγκριση μεταξύ της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας και της μέσης σταθμισμένης τιμής εξαγωγής από την Επιτροπή, διαπιστώθηκε ότι δεν συμβιβάζεται με το άρθρο 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ.

⁽¹⁾ Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Δασμοί αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού από την Ινδία, WT/DS/AB/R, 1.3.2001.

- (16) Κατά συνέπεια, πρέπει να αναφερθεί ότι το δευτεροβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο του ΠΟΕ εξέτασε αποκλειστικά την πρακτική καθορισμού «μηδενικού στοιχείου» που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό της ύπαρξης περιθωρίων του ντάμπινγκ. Επιπλέον, η συμφωνία αντιντάμπινγκ του ΠΟΕ δεν καθορίζει μεθοδολογικές απαιτήσεις για τον υπολογισμό των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές.
- (17) Εν πάση περιπτώσει, στην προκειμένη υπόθεση, και λόγω των ελάχιστων μοντέλων για τα οποία δεν διαπιστώθηκαν τιμές χαμηλότερες των κοινοτικών, η εφαρμογή της μεθόδου καθορισμού «μηδενικού στοιχείου» δεν καταλήγει σε διαφορετικά αποτελέσματα, εφόσον η διαφορά, όταν εφαρμόζεται αυτή η μέθοδος και όταν δεν εφαρμόζεται, ανέρχεται σε λιγότερο από 1 %. Με άλλα λόγια τα περιθώρια των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές παραμένουν σημαντικά ακόμη και όταν δεν εφαρμόζεται η μέθοδος καθορισμού «μηδενικού στοιχείου». Αυτό το επιχείρημα πρέπει επομένως να απορριφθεί.
- (18) Ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής ισχυρίστηκε ότι δεν πρέπει να γίνουν προσαρμογές για το επίπεδο εμπορίου για τον καθορισμό των περιθωρίων των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές. Όντως, και οι παραγωγοί-εξαγωγείς και ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής προμηθεύουν την ίδια κατηγορία πελατών και επομένως λειτουργούν στο ίδιο επίπεδο εμπορίου. Προβλήθηκε ακόμη ο ισχυρισμός ότι ήταν επομένως αιτιολογημένη μόνον μια προσαρμογή που καλύπτει το κόστος του εκτελωνισμού.
- (19) Η περαιτέρω ανάλυση των διαθέσιμων πληροφοριών έδειξε ότι και ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής και οι παραγωγοί-εξαγωγείς προμηθεύουν γενικά τον ίδιο τύπο πελατών στην Κοινότητα, δηλ. του εμπόρου χονδρικής πώλησης. Αυτό αποδεικνύεται επίσης από το γεγονός ότι οι τρεις μη συνδεδεμένοι εισαγωγείς που συνεργάστηκαν, οι οποίοι, μεταξύ των άλλων δραστηριοτήτων τους, λειτουργούν και ως έμποροι χονδρικής, προμηθεύονταν από τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής και από τους παραγωγούς-εξαγωγείς των εν λόγω χωρών. Επομένως το επιχείρημα έγινε αποδεκτό και αναθεωρήθηκαν ανάλογα τα επιχειρήματα για τα περιθώρια των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές. Η αναθεωρημένη προσαρμογή περιορίστηκε σε ποσό που καλύπτει αποκλειστικά το κόστος εκτελωνισμού, με βάση τις πληροφορίες που παρείχαν οι συνεργαζόμενοι μη συνδεδεμένοι εισαγωγείς.
- (20) Ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αμφισβήτησε περαιτέρω το επίπεδο των περιθωρίων των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές που υπολογίστηκαν για έναν από τους παραγωγούς-εξαγωγείς της Σλοβακίας. Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι αυτό το επίπεδο των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές δεν συμβιβάζονταν με το μέσο επίπεδο των τιμών όπως αναφέρεται από τα διεθνή στατιστικά στοιχεία για το εμπόριο καθώς και από τις πληροφορίες της αγοράς.
- (21) Οι υπολογισμοί των περιθωρίων των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές επανεξετάστηκαν επομένως και διαπιστώθηκε συντακτικό λάθος στον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό του περιθωρίου των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές αυτού του παραγωγού-εξαγωγέα. Επομένως αναθεωρήθηκε αυτό το περιθώριο.
- (22) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, τα αναθεωρημένα οριστικά μέσα σταθμισμένα περιθώρια τιμών χαμηλότερων από τις κοινοτικές που διαπιστώθηκαν για κάθε χώρα, εκφρασμένα ως ποσοστό των τιμών του κοινοτικού κλάδου παραγωγής, είναι τα εξής:

— Τσεχική Δημοκρατία: από 19 % σε 21 %

— Μαλαισία: από 52 % σε 72 %

— Ρωσία: 26 %,

— Δημοκρατία της Κορέας: 23 %

— Σλοβακία: από 15 % σε 36 %.

3. Κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής

- (23) Υπενθυμίζεται ότι η επιβολή μέτρων κατά της Κίνας, της Κροατίας και της Ταϊλάνδης είχε σαφώς θετική επίδραση στην οικονομική κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής. Οι περισσότεροι δείκτες ζημίας σημείωσαν θετική εξέλιξη μεταξύ του 1996 και του 1998. Η παραγωγή, η χρησιμοποίηση της ικανότητας και ο όγκος των πωλήσεων σημείωσαν αύξηση, με αποτέλεσμα την αύξηση των μεριδίων αγοράς και της απασχόλησης. Οι δείκτες αποδοτικότητας όπως η σχέση κέρδους/ζημίας ως ποσοστό του κύκλου εργασιών, η απόδοση των επενδύσεων και οι ταμειακές ροές, εξελίχθηκαν ευνοϊκά. Ωστόσο, μετά το 1998, η οικονομική κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής γενικά επιδεινώθηκε: αν και η παραγωγή παρέμεινε σχετικά σταθερή και η χρησιμοποίηση της ικανότητας όπως και η απασχόληση και οι μισθοί σημείωσαν αύξηση, οι κρίσιμοι δείκτες όπως ο όγκος των πωλήσεων και το μερίδιο αγοράς, καθώς και η αποδοτικότητα, η απόδοση των επενδύσεων, οι ταμειακές ροές και οι τιμές, εμφάνισαν πτώση. Με βάση τα ανωτέρω και σύμφωνα με τα συμπεράσματα όσον αφορά την παραγωγικότητα, τις επενδύσεις, την ανάπτυξη και το μέγεθος του ντάμπινγκ, καθορίστηκε επομένως, στο προσωρινό στάδιο, ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής υπέστη αισθητή ζημία.
- (24) Επειδή δεν υποβλήθηκαν νέα στοιχεία, επιβεβαιώνονται τα γεγονότα και τα στοιχεία όπως περιγράφονται στις αιτιολογικές σκέψεις 72 έως 87 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

4. Συμπέρασμα για τη ζημία

- (25) Επειδή δεν υποβλήθηκαν νέες παρατηρήσεις για τα συμπεράσματα εκτός των ανωτέρω, επιβεβαιώνονται τα συμπεράσματα που συνάγονται στην αιτιολογική σκέψη 88 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

Z. ΑΙΤΙΩΔΗΣ ΣΥΝΑΦΕΙΑ

- (26) Επειδή δεν υποβλήθηκαν νέα στοιχεία για την αιτιώδη συνάφεια, επιβεβαιώνονται τα συμπεράσματα και οι διαπιστώσεις των αιτιολογικών σκέψεων 89 έως 97 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

H. ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

- (27) Επειδή δεν υποβλήθηκαν νέα στοιχεία για τα συμφέροντα της Κοινότητας, επιβεβαιώνονται τα συμπεράσματα και οι διαπιστώσεις των αιτιολογικών σκέψεων 98 έως 111 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

I. ΟΡΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΑΝΤΙΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

1. Επίπεδο εξάλειψης της ζημίας

- (28) Με βάση τη μέθοδο που περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 112 έως 115 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό, υπολογίστηκε ένα επίπεδο εξάλειψης της ζημίας για τον καθορισμό του επιπέδου των μέτρων που πρέπει να επιβληθούν οριστικά.

(29) Ένας παραγωγός-εξαγωγέας αμφισβήτησε το επίπεδο του περιθωρίου του κέρδους 5 % που χρησιμοποιήθηκε για τον καθορισμό της μη ζημιολογικής τιμής για τον κοινοτικό κλάδο παραγωγής ισχυριζόμενος ότι ήταν πολύ υψηλό. Ισχυρίστηκε επίσης ότι αυτό το επίπεδο του περιθωρίου του κέρδους δεν εξηγείται επαρκώς στα έγγραφα της κοινοποίησης.

(30) Όσον αφορά τον πρώτο ισχυρισμό, υπενθυμίζεται ότι, λόγω των αρνητικών επιπτώσεων που είχε στην αποδοτικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής η συμπίεση των τιμών από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 71 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό, ο υπολογισμός της μη ζημιολογικής τιμής στήριχθηκε σε επίπεδο κέρδους που θα είχε πετύχει ευλόγως ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής αν δεν είχαν ασκηθεί οι ζημιολογικές πρακτικές ντάμπινγκ. Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 114 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό, θεωρήθηκε εύλογο ένα περιθώριο κέρδους 5 % εφόσον αυτό το επίπεδο κέρδους αντιστοιχεί στο πραγματικό επίπεδο του κέρδους που θα μπορούσε να επιτύχει ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής το 1997, στην αγορά της Κοινότητας αν δεν είχαν ασκηθεί πρακτικές ντάμπινγκ. Όντως, αυτή την εποχή, εφαρμόζονταν μέτρα κατά της Κίνας, της Κροατίας και της Ταϊλάνδης και το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών από τις εν λόγω χώρες ήταν ακόμη σχετικά χαμηλό. Επιπλέον, θεωρήθηκε ότι αυτό το περιθώριο κέρδους θα επιτρέψει στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής να κάνει τις αναγκαίες επενδύσεις. Σχετικά με τον δεύτερο ισχυρισμό, πρέπει να αναφερθεί ότι η Επιτροπή εξήγησε λεπτομερώς, στο έγγραφο κοινοποίησης, τη βάση πάνω στην οποία στήριξε τον υπολογισμό του επιπέδου του περιθωρίου του κέρδους που χρησιμοποιήθηκε για τη μη ζημιολογική τιμή, όπως εξηγείται επίσης στην αιτιολογική σκέψη 114 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό. Επομένως αυτοί οι ισχυρισμοί απορρίφθηκαν.

(31) Επιπλέον, το ίδιο επίπεδο κέρδους χρησιμοποιήθηκε επίσης για τον καθορισμό του περιθωρίου της ζημίας στη διαδικασία όσον αφορά τις προαναφερόμενες χώρες, και δεν υπάρχει λόγος να θεωρείται ότι έχουν μεταβληθεί σημαντικά οι συνθήκες από τότε.

(32) Η χρήση περιθωρίου κέρδους 5 % επί του κύκλου εργασιών για τον υπολογισμό της μη ζημιολογικής τιμής επιβεβαιώνεται.

(33) Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, επιβεβαιώνεται η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό του επιπέδου εξάλειψης της ζημίας όπως περιγράφεται στις αιτιολογικές σκέψεις 112 έως 115 του κανονισμού για τον προσωρινό δασμό.

(34) Όπως αναφέρεται ανωτέρω σε σχέση με τα περιθώρια των χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές, τα περιθώρια της ζημίας αναθεωρήθηκαν και τροποποιήθηκαν όσον αφορά έναν παραγωγό-εξαγωγέα της Σλοβακίας.

2. Μορφή και ύψος του δασμού

(35) Με βάση τα ανωτέρω και σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού, πρέπει να επιβληθεί οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ όσον αφορά την Τσεχική Δημοκρατία, τη Μαλαισία, τη Ρωσία, τη Δημοκρατία της Κορέας και τη Σλοβακία. Αυτός ο δασμός πρέπει να επιβληθεί στο επίπεδο των περιθωρίων του ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν, εκτός από τη Δημοκρατία της Κορέας, για την οποία διαπιστώθηκε περιθώριο της ζημίας χαμηλότερο από το περιθώριο του ντάμπινγκ.

(36) Στο πλαίσιο των ανωτέρω, οι οριστικοί δασμοί είναι οι εξής:

Χώρα	Εταιρεία	Δασμός αντιντάμπινγκ
Τσεχική Δημοκρατία	Όλες οι εταιρείες	22,4 %
Μαλαισία	Anggerik Laksana Sdn Bhd	59,2 %
	Άλλοι	75,0 %
Ρωσία	Όλες οι εταιρείες	43,3 %
Δημοκρατία της Κορέας	Όλες οι εταιρείες	44,0 %
Σλοβακία	Όλες οι εταιρείες	15,0 %

3. Εισπραξη προσωρινών δασμών

(37) Δεδομένου του μεγέθους των διαπιστωθέντων περιθωρίων ντάμπινγκ και λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου ζημίας που προκλήθηκε στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, θεωρείται απαραίτητο, τα ποσά που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, που επιβλήθηκε με τον προσωρινό κανονισμό, ήτοι τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 358/2002, να εισπραχθούν οριστικά στο ποσοστό του οριστικά επιβληθέντος δασμού. Όταν οι οριστικοί δασμοί είναι υψηλότεροι από τους προσωρινούς, εισπράττονται οριστικά μόνο τα ποσά που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση στο επίπεδο των προσωρινών δασμών.

(38) Κάθε αίτηση για την εφαρμογή των εν λόγω ατομικών εταιρικών δασμών αντιντάμπινγκ (π.χ. λόγω αλλαγής της επωνυμίας της οντότητας ή της δημιουργίας νέας οντότητας παραγωγής ή πωλήσεων) υποβάλλεται αμέσως στην Επιτροπή⁽¹⁾ μαζί με όλα τα σχετικά στοιχεία, και ιδίως κάθε μεταβολή των δραστηριοτήτων της εταιρείας που αφορά την παραγωγή, τις εγχώριες και τις εξαγωγικές πωλήσεις, η οποία προκύπτει για παράδειγμα από αυτήν την αλλαγή της επωνυμίας ή την αλλαγή των εν λόγω οντοτήτων παραγωγής και πωλήσεων. Η Επιτροπή, εάν το κρίνει σκόπιμο, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, τροποποιεί τον κανονισμό ανάλογα, με ενημέρωση του καταλόγου των εταιρειών που επωφελούνται από ατομικούς συντελεστές δασμού.

(¹) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΓΔ Εμπορίου
Διεύθυνση Β, J-79 — 3/35
B-1049 Brussels.

4. Αναλήψεις υποχρεώσεων

- (39) Υπενθυμίζεται ότι ένας παραγωγός-εξαγωγέας της Σλοβακίας πρότεινε αναλήψεις υποχρεώσεων ως προς τις τιμές σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Αυτή η ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές έγινε αποδεκτή στον κανονισμό για τον προσωρινό δασμό.
- (40) Μετά την επιβολή των προσωρινών μέτρων αντιντάμπινγκ, ένας παραγωγός-εξαγωγέας της Τσεχικής Δημοκρατίας πρότεινε ανάληψη υποχρέωσης σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Με αυτόν τον τρόπο, συμφώνησε να πωλήσει το υπό εξέταση προϊόν τουλάχιστον σε τιμές που επιτρέπουν την εξάλειψη της ζημιογόνου επίδρασης της πρακτικής ντάμπινγκ. Επίσης, η επιχείρηση θα υποβάλλει τακτικά στην Επιτροπή λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις εξαγωγές της στην Κοινότητα, και επομένως η Επιτροπή θα είναι σε θέση να παρακολουθεί αποτελεσματικά τις αναλήψεις υποχρεώσεων. Επιπλέον, η διάρθρωση των πωλήσεων του παραγωγού-εξαγωγέα είναι τέτοια ώστε η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι περιορισμένος ο κίνδυνος παραβίασης της συμφωνηθείσας ανάληψης υποχρεώσεων.
- (41) Για να καταστεί περαιτέρω δυνατόν στην Επιτροπή να παρακολουθεί αποτελεσματικά τη συμμόρφωση της επιχείρησης προς τις αναλήψεις υποχρεώσεων, όταν υποβάλλεται αίτηση θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία στις αρμόδιες τελωνειακές αρχές, η απαλλαγή από το δασμό αντιντάμπινγκ υπόκειται στην προσκόμιση εμπορικού τιμολογίου το οποίο θα περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα. Αυτό το επίπεδο των πληροφοριών είναι επίσης αναγκαίο για να μπορούν οι τελωνειακές αρχές να βεβαιώνουν με αρκετή ακρίβεια ότι οι αποστολές αντιστοιχούν στα εμπορικά έγγραφα. Αν δεν υποβληθεί τέτοιο τιμολόγιο ή όταν αυτό το τιμολόγιο δεν αντιστοιχεί στο προϊόν που προσκομίζεται στο τελωνείο, τότε πρέπει να καταβληθεί ο κατάλληλος συντελεστής δασμού αντιντάμπινγκ.
- (42) Με βάση τα ανωτέρω, η πρόταση αναλήψεων υποχρεώσεων θεωρείται επομένως αποδεκτή από την Επιτροπή και οι σχετική εταιρεία έχει ενημερωθεί για τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά, τις εκτιμήσεις και τις υποχρεώσεις στα οποία βασίζεται η αποδοχή.
- (43) Πρέπει να σημειωθεί ότι, σε περίπτωση παραβίασης ή ανάκλησης της ανάληψης υποχρέωσης, ή όταν υπάρχουν υπόνοιες περί παραβίασης, είναι δυνατή η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφοι 9 και 10 του βασικού κανονισμού.
- (44) Οι ανωτέρω αναλήψεις υποχρεώσεων έγιναν αποδεκτές με την απόφαση 2002/.../ΕΚ της Επιτροπής της ... Αυγούστου 2002,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Επιβάλλεται προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές εξαρτημάτων σωληνώσεων (με εξαίρεση τα χυτά, τους συζευκτήρες και τους συζευκτήρες με βόλτες), από σίδηρο ή χάλυβα (μη συμπεριλαμβανομένου του ανοξειδωτου χάλυβα), με μέγιστη εξωτερική διάμετρο μη υπερβαίνουσα τα 609,6 mm, από αυτά που χρησιμοποιούνται για συγκόλληση κατ' άκρον ή για άλλους σκο-

πούς, τα οποία υπάγονται επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ ex 7307 93 11 (κωδικοί TARIC 7307 93 11*91 και 7307 93 11*99), ex 7307 93 19 (κωδικοί TARIC 7307 93 19*91 και 7307 93 19*99), ex 7307 99 30 (κωδικοί TARIC 7307 99 30*92 και 7307 99 30*98) και ex 7307 99 90 (κωδικοί TARIC 7307 99 90*92 και 7307 99 90*98), καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Μαλαισίας, Ρωσίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Σλοβακίας.

2. Ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που εφαρμόζεται στην καθαρή τιμή «ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας», πριν από την επιβολή δασμού, για τα προϊόντα που κατασκευάζονται από τις ακόλουθες εταιρείες, είναι ο εξής:

Χώρα	Εταιρεία	Οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ (%)	Πρόσθετος κωδικός Taric
Τσεχική Δημοκρατία	Mavet a.s., Trebic	17,6	A 323
	Όλες οι άλλες εταιρείες	22,4	A 999
Μαλαισία	Anggerik Laksana Sdn Bhd, Selangor Darul Ehsan	59,2	A 324
	Όλες οι άλλες εταιρείες	75,0	A 999
Ρωσία	Όλες οι εταιρείες	43,3	
Δημοκρατία της Κορέας	Όλες οι εταιρείες	44,0	
Σλοβακία	Όλες οι εταιρείες	15,0	A 999

3. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ δεν εφαρμόζεται στις εισαγωγές που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με το άρθρο 2.

4. Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους δασμούς.

Άρθρο 2

1. Οι εισαγωγές οι οποίες διασαφίζονται για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στο πλαίσιο του ακόλουθου πρόσθετου κωδικού TARIC, που κατασκευάζονται και εξάγονται απευθείας (δηλ. αποστέλλονται και τιμολογούνται) από την κατωτέρω εταιρεία σε εταιρεία στην Κοινότητα η οποία ενεργεί ως εισαγωγέας, εξαιρούνται από το δασμό αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται με το άρθρο 1 υπό τον όρο ότι εισάγονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Χώρα	Εταιρεία	Πρόσθετος κωδικός Taric
Τσεχική Δημοκρατία	Bovex s.r.o., Hercikova 4, 612 00 Brno	A 387
Σλοβακία	Bohus s.r.o., Nalepkova 310, 976 45 Hronec	A 329

2. Οι εισαγωγές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εξαιρούνται από το δασμό αντιντάμπινγκ υπό τον όρο ότι:

- α) εμπορικό τιμολόγιο που περιέχει τουλάχιστον τα στοιχεία που παρατίθενται στο παράρτημα για τον προσωρινό δασμό προσκομίζεται στις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών κατά την υποβολή της διασάφησης για θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία, και
- β) τα εμπορεύματα που δηλώνονται και προσκομίζονται στα τελωνεία αντιστοιχούν ακριβώς στην περιγραφή του εμπορικού τιμολογίου.

Άρθρο 3

Τα ποσά που καταβλήθηκαν ως εγγύηση υπό μορφή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 358/2002 στις εισαγωγές εξαρτημάτων σωληνώσεων από σίδηρο ή χάλυβα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 7307 93 11,

ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 και ex 7307 99 90, και καταγωγής Τσεχικής Δημοκρατίας, Μαλαισίας, Ρωσίας, Δημοκρατίας της Κορέας και Σλοβακίας, εισπράττονται οριστικά μέχρι το ύψος του οριστικής επιβληθέντος δασμού. Όταν οι οριστικοί δασμοί είναι υψηλότεροι από τους προσωρινούς δασμούς, εισπράττονται οριστικά μόνο τα ποσά που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση στο επίπεδο των προσωρινών δασμών.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τα ακόλουθα στοιχεία αναφέρονται στο εμπορικό τιμολόγιο που συνοδεύει τις πωλήσεις εξαρτημάτων σωληνώσεων της εταιρείας στην Κοινότητα, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ανάληψης υποχρέωσης.

1. Ο τίτλος «ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΕΙ ΤΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΑΝΑΛΗΨΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ».
2. Η επωνυμία της εταιρείας που αναφέρεται στο άρθρο 2.1 η οποία εκδίδει το εμπορικό τιμολόγιο
3. Αριθμός του εμπορικού τιμολογίου
4. Ημερομηνία εκδόσεως του εμπορικού τιμολογίου
5. Πρόσθετος κωδικός TARIC βάσει του οποίου γίνεται ο εκτελωνισμός των εμπορευμάτων που αναγράφονται στο τιμολόγιο, στα σύνορα της Κοινότητας
6. Η ακριβής περιγραφή των προϊόντων στην οποία περιλαμβάνονται και τα εξής:
 - Ο κωδικός αναφοράς του προϊόντος (PCN),
 - η περιγραφή των εμπορευμάτων όπως αντιστοιχούν στον PCN (π.χ., «PCN 1» ... , «PCN 2» ...),
 - ο εταιρικός κωδικός προϊόντος (CPC), (εφόσον ισχύει),
 - ο κωδικός ΣΟ,
 - η ποσότητα (σε τόνους και τεμάχια).
7. Περιγραφή των όρων πώλησης, στην οποία περιλαμβάνονται τα εξής:
 - η τιμή ανά τόνο και τεμάχιο,
 - οι εφαρμοστέοι όροι πληρωμής,
 - οι εφαρμοστέοι όροι παράδοσης,
 - οι συνολικές εκπτώσεις και μειώσεις.
8. Επωνυμία της εταιρείας που ενεργεί ως εισαγωγέας για την οποία εκδίδεται το τιμολόγιο απευθείας από την εταιρεία.
9. Το ονοματεπώνυμο του υπαλλήλου της εταιρείας που εξέδωσε το τιμολόγιο ανάληψης υποχρέωσης και η ακόλουθη δήλωση υπογεγραμμένη:

«Ο υπογεγραμμένος, πιστοποιώ ότι η πώληση για άμεση εξαγωγή από [εταιρεία] στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα των εμπορευμάτων που καλύπτονται από το παρόν τιμολόγιο, πραγματοποιείται στο πλαίσιο και με τους όρους της ανάληψης υποχρέωσης που προτάθηκε από [εταιρεία], και έγινε αποδεκτή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με [απόφαση .../2002/ΕΚ. Δηλώνω ότι τα στοιχεία που αναγράφονται στο παρόν τιμολόγιο είναι πλήρη και ορθά.»

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με την αφαίρεση πτερυγίων καρχαρία επί των σκαφών

(2002/C 331 E/25)

COM(2002) 449 τελικό — 2002/0198(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 5 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Οι καρχαρίες και τα συναφή είδη όπως τα σελάγια και οι ράγιες (ιχθύες που ανήκουν στην ταξινομική ομάδα των ελασμοβράγχιων) είναι γενικά πολύ ευπαθείς στην εκμετάλλευση λόγω των χαρακτηριστικών του κύκλου της ζωής τους. Τα περισσότερα είδη καρχαρία αλιεύονται συνήθως ως παρεμπιπτόντα αλιεύματα στην κοινοτική αλιεία που στοχεύει άλλα είδη τα οποία έχουν μεγαλύτερη εμπορική αξία και συνεπώς, είναι δύσκολο να εξασφαλιστεί η διαχείρισή τους μόνο με τα κλασικά μέσα που βασίζονται στη μείωση των αλιευμάτων και της αλιευτικής προσπάθειας.

Το κρέας του καρχαρία πρέπει να αποτελεί αντικείμενο ειδικής επεξεργασίας για τη διατήρησή του, διαφορετικά η υψηλή περιεκτικότητά του σε αμμωνία το καθιστά ακατάλληλο για ανθρώπινη κατανάλωση. Για το λόγο αυτό, οι τιμές πώλησης του κρέατος καρχαρία είναι σχετικά χαμηλές, παρόλο που η κατάσταση έχει αρχίσει να αλλάζει λόγω της βελτίωσης της επεξεργασίας του κρέατος επί των αλιευτικών σκαφών. Ωστόσο, σε ορισμένες αγορές της Άπω Ανατολής υπάρχει μεγάλη ζήτηση πτερυγίων καρχαρία που είναι το βασικό συστατικό των ηχητικών των τροφίμων και χρησιμοποιείται ειδικότερα για την παρασκευή σούπας από πτερύγια καρχαρία. Η διατήρησή τους επιτυγχάνεται εύκολα με ξήρανση ή κατάψυξη και οι τιμές πώλησής τους είναι πολύ υψηλές.

Η αλιεία του καρχαρία διέπεται από λίγους κανονισμούς ιδίως, λόγω της έλλειψης ειδικών γνώσεων όσον αφορά τις μεθόδους αλιείας και τα βιολογικά χαρακτηριστικά του είδους. Αυτό έχει ως συνέπεια την ανάπτυξη της πρακτικής που συνίσταται στην αφαίρεση και τη διατήρηση των πτερυγίων επί του σκάφους οποιουδήποτε καρχαρία αλιεύεται από ένα αλιευτικό σκάφος και την απόρριψη του υπόλοιπου σώματος του καρχαρία στη θάλασσα (ένα μέρος της σάρκας χρησιμοποιείται ενδεχομένως ως δόλωμα για τη συνέχιση της αλιείας του καρχαρία). Η πρακτική αυτή που ονομάζεται «αφαίρεση των πτερυγίων» έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο μεγάλου αριθμού καρχαριών. Η διατήρηση επί του σκάφους μόνο των πτερυγίων επιτρέπει τη διατήρηση του ελεύθερου αποθηκευτικού χώρου του σκάφους για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα απ' ό,τι εάν κρατούσαν στο σκάφος όλο τον καρχαρία συνεπώς, η πρακτική αυτή συμβάλλει στην υπερβολική θνησιμότητα των καρχαριών και έχει καταστροφικές συνέπειες στον πληθυσμό τους. Το χαμηλό ποσοστό αναπαραγωγής των καρχαριών καθιστά πολύ δύσκολη την αποκατάσταση των αποθεμάτων.

Από τις υφιστάμενες επιστημονικές γνώσεις που βασίζονται γενικώς στην εξέταση των ποσοστών των αλιευμάτων, προκύπτει ότι πολλά αποθέματα απειλούνται σοβαρά με εξαφάνιση⁽¹⁾. Εν αναμονή συμπληρωματικών επιστημονικών γνώσεων όσον αφορά τη δυναμική των πληθυσμών των αποθεμάτων καρχαριών και την αντίδρασή τους στην εκμετάλλευση, που θα επιτρέψει την εκπόνηση κατάλληλων σχεδίων διαχείρισης, οποιοδήποτε μέτρο έχει ως στόχο να αποφευχθεί η ανάπτυξη πρακτικών που είναι αντίθετες στη βιώσιμη διαχείριση ή να μειωθεί η εκμετάλλευση θα έχει θετικές επιπτώσεις στην κατάσταση των εν λόγω αποθεμάτων. Πράγματι, πρέπει να θεσπιστούν επείγοντως κανόνες για να περιορισθεί ή να αποτραπεί η περαιτέρω ανάπτυξη της πρακτικής της αφαίρεσης των πτερυγίων.

Έχουν αναπτυχθεί τεχνικές για τη βελτίωση των μεθόδων διατήρησης του κρέατος του καρχαρία και την ανάπτυξη των αγορών για την ανθρώπινη κατανάλωση. Υπάρχει ζήτηση για άλλα μέρη του σώματος (σुकώτι, δέρμα) που μπορούν επίσης να διατεθούν στο εμπόριο. Θεωρείται ότι οι αλιείς μπορούν να επιτύχουν μεγαλύτερο οικονομικό όφελος από τις εκφορτώσεις τους και ότι η πίεση που ασκείται από την αλιεία στα αποθέματα θα μπορούσε κατ' αυτό τον τρόπο να μειωθεί χάρη στην αξιοποίηση του συνόλου των αλιευμάτων.

Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται σκόπιμο να απαγορευθεί η πρακτική της αφαίρεσης των πτερυγίων. Για να είναι αποτελεσματική η απαγόρευση πρέπει να εφαρμόζεται σε όλα τα είδη της αλιείας στα κοινοτικά ύδατα. Στα μη κοινοτικά ύδατα, η απαγόρευση μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στα κοινοτικά αλιευτικά σκάφη και συνεπώς, δεν θα είναι πλήρως αποτελεσματική για την προστασία των καρχαριών. Ωστόσο, η Κοινότητα στο πλαίσιο της πολιτικής της έχει αναλάβει την ίδια δέσμευση υπέρ της διατήρησης των αποθεμάτων σε όλα τα ύδατα στα οποία αλιεύουν τα σκάφη της. Αυτή η προληπτική προσέγγιση θα διευκολύνει επίσης την προώθηση του μέτρου για την έγκρισή του από τους διεθνείς οργανισμούς, κυρίως από περιφερειακούς οργανισμούς αλιείας και θα έχει ως αποτέλεσμα να ευθυγραμμισθεί η Κοινότητα με τις άλλες χώρες που έχουν θεσπίσει παρόμοια μέτρα.

(¹) Βλέπε ειδικότερα την έκθεση του FAO: A preliminary evaluation of the status of shark species — FAO Fisheries Technical Paper. No 380. Rome, FAO. 1999.

Ο πιο αποτελεσματικός και πρακτικός τρόπος να εφαρμοστεί η απαγόρευση της αφαίρεσης πτερυγίων και να καταστούν τα παρεμπόδιοντα αλιεύματα καρχαριών λιγότερο ενδιαφέροντα είναι να απαγορευθεί η αφαίρεση των πτερυγίων επί των σκαφών, η διατήρησή τους επί των σκαφών, η μεταφόρτωση ή η εκφόρτωση των πτερυγίων καρχαριών που έχουν αφαιρεθεί από το σώμα του ζώου. Λόγω των πρακτικών δυσκολιών του ελέγχου και της αναγνώρισης των ειδών βάσει των πτερυγίων που έχουν αφαιρεθεί και διατηρηθεί επί του σκάφους ή έχουν εκφορτωθεί πρέπει οι απαγορεύσεις να εφαρμοστούν σε όλους τους ελασμοβράγχιους. Ωστόσο, η πρακτική κοπή των πτερυγίων της ράγιας δεν πρέπει να υπαχθεί στις εν λόγω απαγορεύσεις, διότι έχει ως στόχο την χρήση του μεγαλύτερου τμήματος της σάρκας του ζώου αυτού και τα πτερύγια της ράγιας ξεχωρίζουν εύκολα από τα πτερύγια οποιουδήποτε άλλου είδους χονδριχθίων.

Ωστόσο, για πρακτικούς λόγους ακόμη και αν το σφάγιο πρέπει να διατηρηθεί και να χρησιμοποιηθεί, η αφαίρεση των πτερυγίων επί του σκάφους και η μεταποίηση χωριστά των πτερυγίων και του υπόλοιπου σώματος επί του σκάφους μπορεί να είναι αναγκαία σε ορισμένα είδη αλιείας. Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται σκόπιμη η έκδοση ειδικής άδειας αλιείας βάσει της οποίας θα επιτρέπεται η πρακτική αυτή, εφόσον η παρουσία επί του σκάφους, η εκφόρτωση ή η μεταφόρτωση των πτερυγίων συνοδεύονται από την παρουσία επί του σκάφους, την εκφόρτωση ή τη μεταφόρτωση αντίστοιχου βάρους σφαγίου. Για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του μέτρου αυτού και τον περιορισμό των ενδεχόμενων καταχρήσεων, πρέπει να καθοριστεί ενιαίος και περιοριστικός συντελεστής μετατροπής που θα εφαρμόζεται σε όλα τα καρχαριοειδή.

Ο παρών κανονισμός αποτελεί μέτρο διατήρησης των καρχαριών όπως ανακοινώθηκε από την Επιτροπή στην πρόσφατη ανακοίνωσή της σχετικά με τον καθορισμό κοινοτικού σχεδίου δράσης για την ενσωμάτωση των απαιτήσεων της προστασίας του περιβάλλοντος στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική [COM(2002) 186 τελικό]. Ο κανονισμός εντάσσεται επίσης στο πλαίσιο της εκπόνησης και της εφαρμογής από την Επιτροπή γενικότερου σχεδίου διαχείρισης για τη διατήρηση και τη βιώσιμη εκμετάλλευση των καρχαριών, σύμφωνα με τον κώδικα συμπεριφοράς για μία υπεύθυνη αλιεία του FAO και με το διεθνές σχέδιο δράσης του FAO για τους καρχαρίες.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3760/92 της 20ής Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια ⁽¹⁾ προβλέπει ότι προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθολογική και υπεύθυνη εκμετάλλευση των πόρων σε σταθερή βάση, το Συμβούλιο, ενεργώντας, εκτός των περιπτώσεων που προβλέπεται άλλως, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43 της συνθήκης, θεσπίζει κοινοτικά μέτρα που καθορίζουν τους όρους για την πρόσβαση στα ύδατα και τους πόρους και για την άσκηση των δραστηριοτήτων εκμετάλλευσης.
- (2) Οι ιχθύες που ανήκουν στην ταξινομητική ομάδα των *Elastombranchii*, που περιλαμβάνει τους καρχαρίες, τα σελάγια, τις ράγιας και τα συναφή είδη, είναι γενικά πολύ ευπαθείς στην εκμετάλλευση λόγω των χαρακτηριστικών του κύκλου της ζωής τους. Τα περισσότερα από τα είδη αυτά αλιεύονται ως παρεμπόδιοντα αλιεύματα στις κοινοτικές αλιευτικές δραστηριότητες που στοχεύουν άλλα είδη μεγαλύτερης εμπορικής αξίας.
- (3) Από τις υφιστάμενες επιστημονικές γνώσεις που βασίζονται γενικώς στην εξέταση των ποσοστών των αλιευμάτων προκύπτει ότι πολλά αποθέματα απειλούνται σοβαρά με εξαφάνιση.

(4) Εν αναμονή συμπληρωματικών τεχνικών γνώσεων όσον αφορά τη δυναμική των πληθυσμών των αποθεμάτων καρχαριών και των αντιδράσεών τους στην εκμετάλλευση που θα επιτρέψουν την εκπόνηση προσαρμοσμένων και γενικών σχεδίων διαχείρισης, οποιοδήποτε μέτρο έχει ως στόχο την αποφυγή ανάπτυξης πρακτικών αντίθετων προς τη βιώσιμη διαχείριση ή την μείωση της εκμετάλλευσης των καρχαριών θα έχει θετικές επιπτώσεις στη διατήρησή τους.

(5) Η πρακτική «αφαίρεσης πτερυγίων καρχαρία» κατά την οποία αφαιρούνται τα πτερύγια από τους καρχαρίες και απορρίπτεται στη θάλασσα το υπόλοιπο σώμα, μπορεί να συμβάλλει στην υπερβολική θνησιμότητα των καρχαριών σε βαθμό που πολλά αποθέματα καρχαριών να κινδυνεύουν να εξαφανιστούν και μπορεί να απειληθεί η μελλοντική βιωσιμότητά τους.

(6) Απαιτείται επειγόντως η θέσπιση μέτρων για τον περιορισμό ή την αποτροπή περαιτέρω ανάπτυξης της πρακτικής αφαίρεσης πτερυγίων του καρχαρία και ως εκ τούτου, πρέπει να απαγορευθεί η αφαίρεση πτερυγίων του καρχαρία επί των σκαφών. Δεδομένων των πρακτικών δυσκολιών που αντιμετωπίζονται για την αναγνώριση των ειδών με βάση τα πτερύγια που έχουν αφαιρεθεί, η απαγόρευση αυτή πρέπει να εφαρμοσθεί σε όλους του ελασμοβράγχιους, με εξαίρεση την αφαίρεση πτερυγίων της ράγιας.

(7) Ωστόσο, η αφαίρεση των πτερυγίων του καρχαρία επί του σκάφους μπορεί να επιτραπεί εάν η πρακτική αυτή έχει ως στόχο την αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση όλων των μερών του σώματος του καρχαρία με μεταποίηση επί του σκάφους χωριστά των πτερυγίων και των άλλων τμημάτων του σώματος. Στις περιπτώσεις αυτές, εναπόκειται στο κράτος μέλος του οποίου τη σημαία φέρει το σκάφος να εκδώσει και να διαχειριστεί, δεδομένων των συναφών όρων, ειδική αλιευτική άδεια σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1627/94 της 27ης Ιουνίου 1994 όσον αφορά τη θέσπιση των γενικών διατάξεων για τις ειδικές άδειες αλιείας ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 389 της 31.12.1992, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1181/98 (ΕΕ L 164 της 9.6.1998, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 171 της 6.7.1994, σ. 7.

- (8) Για να εξασφαλιστεί η διατήρηση επί του σκάφους όλων των τμημάτων του σώματος του καρχαρία μετά την αφαίρεση των πτερυγίων, οι πλοίαρχοι που κατέχουν ισχύουσα ειδική άδεια αλιείας πρέπει να καταγράφουν το βάρος των πτερυγίων του καρχαρία και εκείνο των άλλων τμημάτων του σώματος του καρχαρία μετά την εκσπλάχιση. Ανάλογα με την περίπτωση, τα στοιχεία αυτά καταγράφονται στο ημερολόγιο του σκάφους, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 2847/93 της 12ης Οκτωβρίου 1993 για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής⁽¹⁾, ή σε ειδικό μητρώο.
- (9) Τα προβλήματα που προκύπτουν από την πρακτική της αφαίρεσης των πτερυγίων του καρχαρία επεκτείνονται πέραν των κοινοτικών υδάτων. Κρίνεται σκόπιμο η Κοινότητα να επιδείξει ανάλογη δέσμευση για τη διατήρηση των αποθεμάτων όλων των θαλάσσιων υδάτων. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμοστεί σε όλα τα σκάφη της Κοινότητας.
- (10) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, κρίνεται αναγκαίος και ενδεδειγμένος ο καθορισμός κανόνων για την αφαίρεση των πτερυγίων του καρχαρία επί των σκαφών για την υλοποίηση του βασικού στόχου της διατήρησης των αποθεμάτων καρχαρία. Ο παρών κανονισμός δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός αφορά την αφαίρεση πτερυγίων του καρχαρία καθώς και τη διατήρηση επί του σκάφους, τη μεταφόρτωση και την εκφόρτωση καρχαριών:

1. από σκάφη που δραστηριοποιούνται σε ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των κρατών μελών·
2. από σκάφη που φέρουν τη σημαία των κρατών μελών ή είναι νηολογημένα στα κράτη μέλη και δραστηριοποιούνται σε άλλα θαλάσσια ύδατα.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

1. «πτερύγια καρχαρία»: όλα τα πτερύγια του καρχαρία, συμπεριλαμβανομένων των ουραίων πτερυγίων, αλλά εκτός από τα θωρακικά πτερύγια της ράγιας που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος των πτερυγίων της ράγιας·
2. «καρχαρίας»: οι ιχθύες που ανήκουν στην ταξινομική ομάδα των Elasmobranchii·
3. «ειδική άδεια αλιείας»: άδεια αλιείας που έχει χορηγηθεί εκ των προτέρων και της οποίας η έκδοση και η διαχείριση διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1627/94.

Άρθρο 3

Απαγορευμένες δραστηριότητες

1. Απαγορεύεται η αφαίρεση των πτερυγίων του καρχαρία επί του σκάφους ή η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση ή η εκφόρτωση των πτερυγίων του καρχαρία.

2. Απαγορεύεται η αγορά, η προσφορά προς πώληση ή η πώληση των πτερυγίων καρχαρία που έχουν αφαιρεθεί, διατηρηθεί επί του σκάφους, μεταφορτωθεί ή εκφορτωθεί κατά παράβαση του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 4

Παρεκκλίσεις και ειδική άδεια αλιείας

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 παράγραφος 1 και με την επιφύλαξη των παραγράφων 2, 3, και 4, τα σκάφη που διαθέτουν ισχύουσα ειδική άδεια αλιείας μπορούν να αφαιρέσουν πτερύγια καρχαρία επί τους σκάφους καθώς και να διατηρήσουν επί του σκάφους, να μεταφορτώσουν ή να εκφορτώσουν πτερύγια καρχαρία.
2. Η εν λόγω ειδική άδεια αλιείας μπορεί να χορηγηθεί μόνο στα αλιευτικά σκάφη των οποίων βεβαιώνεται η ικανότητα χρησιμοποίησης όλων των τμημάτων του σώματος των καρχαριών και για τα οποία η ανάγκη χωριστής μεταποίησης επί του σκάφους των πτερυγίων του καρχαρία και των άλλων τμημάτων του σώματος του καρχαρία αιτιολογείται δεόντως.
3. Απαγορεύεται στα σκάφη που διαθέτουν ισχύουσα ειδική άδεια αλιείας να απορρίπτουν στη θάλασσα τα άλλα μέρη του σώματος του καρχαρία μετά την εκσπλάχιση και την αφαίρεση των πτερυγίων του καρχαρία. Τα πτερύγια του καρχαρία που έχουν αφαιρεθεί διατηρούνται επί του σκάφους, εκφορτώνονται ή μεταφορτώνονται με το αντίστοιχο βάρος των άλλων τμημάτων του καρχαρία.
4. Όλα τα πτερύγια του καρχαρία και τα άλλα τμήματα του σώματος του καρχαρία που διατηρούνται επί του σκάφους μεταφορτώνονται ή εκφορτώνονται ταυτόχρονα.

Άρθρο 5

Η σχέση βάρους των πτερυγίων του καρχαρία με τα άλλα τμήματα του καρχαρία και η καταγραφή

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του άρθρου 4 παράγραφος 3, το βάρος των πτερυγίων του καρχαρία δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5 % του συνολικού βάρους των άλλων τμημάτων του καρχαρία μετά την εκσπλάχιση.
2. Οι πλοίαρχοι που διαθέτουν ισχύουσα ειδική άδεια αλιείας καταγράφουν το βάρος των πτερυγίων του καρχαρία και των άλλων τμημάτων του καρχαρία που έχουν εκσπλαχισθεί και διατηρούνται επί του σκάφους, μεταφορτώνονται ή εκφορτώνονται.

Τα στοιχεία αυτά καταγράφονται ενδεχομένως, στο ημερολόγιο του σκάφους που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93. Όσον αφορά τα σκάφη που δεν υπόκεινται στις διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, τα στοιχεία αυτά καταγράφονται σε ειδικό μητρώο που παρέχεται από την αρμόδια αρχή η οποία εκδίδει την ειδική άδεια αλιείας.

Άρθρο 6

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από [60 ημέρες μετά τη δημοσίευσή του].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ L 261 της 20.10.1993, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1965/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 268 της 9.10.2001, σ. 2).

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 95/2/EK όσον αφορά τους όρους για τη χρήση της πρόσθετης ύλης τροφίμων E 425 κοηjas

(2002/C 331 E/26)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 451 τελικό — 2002/0201(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 5 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 27 Μαρτίου 2002, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση 2002/247/EK ⁽¹⁾ για την αναστολή της διάθεσης στην αγορά και της εισαγωγής ζελέ ζαχαροπλαστικής που περιέχει την πρόσθετη ύλη τροφίμων E 425 κοηjas. Επίσης αναστάλη η χρήση του E 425 κοηjas σε ζελέ ζαχαροπλαστικής. Το μέτρο εγκρίθηκε σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων ⁽²⁾.

Η Επιτροπή έλαβε το μέτρο αυτό αφού έλαβε πληροφορίες από διάφορα κράτη μέλη και τρίτες χώρες σχετικά με τον κίνδυνο που ενέχει η κατανάλωση ζελέ ζαχαροπλαστικής (τα επονομαζόμενα ζελεδομπουκίτσες) που περιέχουν το E 425 κοηjas. Ορισμένα παιδιά και ηλικιωμένα άτομα πέθαναν στις τρίτες χώρες από πνιγμό.

Επιπλέον το σχήμα και το μέγεθος αυτού του είδους ζαχαρωτού, οι χημικές και οι φυσικές ιδιότητες της πρόσθετης ύλης τροφίμων κοηjas είναι τέτοιες ώστε οι ζελεδομπουκίτσες να αποτελούν θανάσιμο κίνδυνο για τους ανθρώπους.

Ορισμένοι κατασκευαστές ζελεδομπουκίτσων αναγνωρίζουν τον κίνδυνο εφόσον επικόλλησαν προειδοποίηση στη συσκευασία τους, που επισημαίνει τον κίνδυνο για παιδιά και ηλικιωμένους. Στην παρούσα περίπτωση, η προειδοποίηση μέσω επισήμανσης δεν επαρκεί για την προστασίας της ανθρώπινης υγείας, ιδίως όσον αφορά τα παιδιά.

Η χρήση της πρόσθετης ύλης E 425 κοηjas επιτρέπεται για τρόφιμα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα υπό ορισμένους όρους από την οδηγία 95/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Φεβρουαρίου 1995 για τα πρόσθετα τροφίμων πλην των χρωστικών και των γλυκαντικών ⁽³⁾.

Είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί η ισχύουσα διάταξη για την αναστολή της άδειας χρήσης του E 425 κοηjas σε ζελεδομπουκίτσες για να προστατευθεί η ανθρώπινη υγεία. Επιπλέον η χρήση του κοηjas σε τυχόν άλλα είδη ζελέ ζαχαροπλαστικής πρέπει επίσης να ανασταλεί, επειδή ενδέχεται να ενέχει τον ίδιο κίνδυνο όπως και οι ζελεδομπουκίτσες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 84 της 28.3.2002, σ. 69.

⁽²⁾ ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 61 της 18.3.1995, σ. 1.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο της 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η οδηγία 95/2/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Φεβρουαρίου 1995 για τα πρόσθετα τροφίμων πλην των χρωστικών και των γλυκαντικών ⁽¹⁾ επιτρέπει τη χρήση της πρόσθετης ύλης E 425 κοηjas στα τρόφιμα υπό ορισμένους όρους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 61 της 18.3.1995, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/5/EK (ΕΕ L 55 της 24.2.2001, σ. 59).

- (2) Η Επιτροπή έλαβε μέτρα για την αναστολή της διάθεσης στην αγορά ζελεδομπουκίτων που περιέχουν E 425 κοηζας επειδή διαπιστώθηκε ότι είναι επικίνδυνες, αφού προκάλεσαν το θάνατο από πνιγμό διάφορων παιδιών και ηλικιωμένων ατόμων στις τρίτες χώρες.
- (3) Ορισμένοι κατασκευαστές ζελεδομπουκίτων αναγνωρίζουν τον κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, εφόσον επικόλλησαν προειδοποίηση στη συσκευασία τους, που επισημαίνει τον κίνδυνο για παιδιά και ηλικιωμένους.
- (4) Με βάση τις πληροφορίες που παρείχαν τα κράτη μέλη τα οποία έλαβαν μέτρα σε εθνικό επίπεδο, προκύπτει το συμπέρασμα ότι οι ζελεδομπουκίτσες που περιέχουν E 425 κοηζας αποτελούν θανάσιμο κίνδυνο. Επιπλέον το σχήμα και το μέγεθός τους, οι χημικές και φυσικές ιδιότητες του κοηζας είναι ο λόγος στον οποίο οφείλεται το γεγονός ότι οι ζελεδομπουκίτσες αποτελούν σοβαρό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία.
- (5) Στην προκειμένη περίπτωση, η προειδοποίηση μέσω επισήμανσης δεν αρκεί για την προστασία της ανθρώπινης υγείας, ειδικά όσον αφορά τα παιδιά.
- (6) Είναι αναγκαίο να τροποποιηθούν οι όροι χρήσης του E 425 κοηζας όσον αφορά τη χρήση σε ζελέ ζαχαροπλαστικής, συμπεριλαμβανομένων και των ζελεδομπουκίτων.
- (7) Η οδηγία 95/2/EK πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αντίστοιχα,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στο παράρτημα IV της οδηγίας 95/2/EK στη σειρά για το E 425: Κοηζας: i) Κοηζας gum ii) Κοηζας glucomannane το κείμενο «Τρόφιμα γενικά [εκτός αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 2(3)]» αντικαθίσταται από το κείμενο «Τρόφιμα γενικά [εκτός αυτών που αναφέρονται στο άρθρο 2(3) και του ζελέ ζαχαροπλαστικής συμπεριλαμβανομένων και των ζελεδομπουκίτων]».

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις [31 Δεκεμβρίου 2003]. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως τη Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει στην εικοστή ημέρα μετά από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 348/2000 για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής Κροατίας και Ουκρανίας

(2002/C 331 E/27)

COM(2002) 452 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 5 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 19 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντντάμπινγκ η οποία κατέληξε στην επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων κάθε είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα καταγωγής, μεταξύ άλλων, Κροατίας και Ουκρανίας με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 348/2000 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

Ωστόσο χορηγήθηκε απαλλαγή από τους δασμούς για τις εισαγωγές που παράγονται και πωλούνται προς εξαγωγή στην Κοινότητα από τρεις εξαγωγείς της Ουκρανίας για τους οποίους η Επιτροπή έκανε δεκτή την κοινή ανάληψη υποχρέωσης [βλ. απόφαση 2000/137/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾]. Αυτές οι εταιρείες απαριθμούνται στον προαναφερόμενο κανονισμό και απόφαση.

Οι τρεις εταιρείες της Ουκρανίας ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με το ότι επιθυμούσαν να ανακαλέσουν την κοινή ανάληψη υποχρέωσης.

Με βάση τα ανωτέρω, είναι αναγκαίο να προταθεί στο Συμβούλιο, με το συνημμένο κανονισμό, να τροποποιηθεί ο κατάλογος των εταιρειών που επωφελούνται από απαλλαγή του δασμού αντντάμπινγκ από την Ουκρανία, όπως απαριθμούνται στο άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) 348/2000.

Παράλληλα με τον επισυναπτόμενο κανονισμό, η Επιτροπή τροποποιεί το άρθρο 1 της απόφασης 2000/137/ΕΚ της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 45 της 17.2.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 46 της 18.2.2000, σ. 34.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 8,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα εξής:

A. ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(1) Στις 19 Νοεμβρίου 1998, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντντάμπινγκ ⁽²⁾ κατά των εισαγωγών ορισμένων σωλήνων κάθε

είδους χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα («το υπό εξέταση προϊόν») καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ουκρανίας.

(2) Η διαδικασία αυτή κατέληξε στην επιβολή δασμού αντντάμπινγκ με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 348/2000 του Συμβουλίου ⁽³⁾ το Φεβρουάριο 2000 για να εξαλειφθούν οι ζημιολογικές επιπτώσεις του ντάμπινγκ.

(3) Παράλληλα, με την απόφαση 2000/137/ΕΚ ⁽⁴⁾, η Επιτροπή αποδέχτηκε κοινή ανάληψη υποχρέωσης ως προς τις τιμές μέχρις ενός κατωτάτου ορίου του όγκου που περιελάμβανε μέτρα για την παρακολούθηση της ανάληψης υποχρέωσης από τρεις παραγωγούς-εξαγωγείς της Ουκρανίας, δηλ. τις εταιρείες Dnepropetrovsk Tube Works («DTW»), Nikopol Pivdennotrubny Works [που αργότερα μεταφέρθηκε στο Nikopol'sky Seamless Tube Plant «Niko Tube» ⁽⁵⁾] και Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant («NTRP»). Κατά συνέπεια, οι εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος από αυτούς τους παραγωγούς-εξαγωγείς απηλλάγησαν από τον εν λόγω δασμό αντντάμπινγκ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2238/2000 (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

⁽²⁾ ΕΕ C 353 της 19.11.1998, σ. 13.

⁽³⁾ ΕΕ L 45 της 17.2.2000, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 46 της 18.2.2000, σ. 34.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 198 της 13.7.2001, σ. 2.

Β. ΕΘΕΛΟΥΣΙΑ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ

- (4) Οι DTW, Niko Tube και NTRP ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με το ότι επιθυμούσαν να ανακαλέσουν την κοινή ανάληψης υποχρέωσης. Συνεπώς, με την απόφαση της Επιτροπής 2002/. . /ΕΚ, διεγράφησαν οι ονομασίες αυτών των εταιρειών από τον κατάλογο των εταιρειών των οποίων οι αναλήψεις υποχρεώσεων έχουν γίνει αποδεκτές στο άρθρο 1 της απόφασης 2000/137/ΕΚ.

Γ. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ (ΕΚ) αριθ. 348/2000

- (5) Με βάση τα ανωτέρω και δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου, το άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 348/2000 πρέπει να τροποποιηθεί ανάλογα και οι παραγωγοί-εξαγωγείς πρέπει να υπαχθούν στον κατάλληλο συντελεστή του δασμού αντιντάμπινγκ για την Ουκρανία που έχει καθοριστεί στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 348/2000 (38,5 %),

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο πίνακας το άρθρου 2 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 348/2000 του Συμβουλίου αντικαθίσταται από τον ακόλουθο πίνακα:

Χώρα	Κατασκευαστής	Πρόσθετος κωδικός Taric
Κροατία	Zeljezara Sisak d.d., Sisak	A064

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμός του Συμβουλίου για τη θέσπιση Κοινοτικού συστήματος στατιστικής καταγραφής όσον αφορά τον τόνο (*Thunnus thynnus*), τον ξιφία και το μεγαλόφθαλμο τόνο

(2002/C 331 E/28)

COM(2002) 453 τελικό — 2002/0200(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 5 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα συμμετέχει σε περιφερειακές οργανώσεις αλιείας (ΠΟΑ), οι οποίες προβλέπουν ένα πλαίσιο για την περιφερειακή συνεργασία στον τομέα της διατήρησης και διαχείρισης των αλιευτικών πόρων.

Εδώ και μία δεκαετία, πολλές ΠΟΑ θέσπισαν και έθεσαν σε εφαρμογή διάφορα προγράμματα που έχουν ως στόχο την καταπολέμηση της παράνομης αλιείας καθώς και της αλιείας που δεν υπόκειται σε ρυθμίσεις και δηλώσεις μέσω της καθιέρωσης πιστοποιητικών αλιευμάτων, πιστοποιητικών προέλευσης, συστημάτων παρακολούθησης και προγραμμάτων στατιστικών εγγράφων.

Από το 1993, η Διεθνής Επιτροπή για τη Διατήρηση των Τονοειδών του Ατλαντικού [CICTA (ΔΕΔΤΑ)] έχει θέσει σε εφαρμογή ένα πρόγραμμα στατιστικών εγγράφων για τον τόνο.

Κατά την δεκάτη εβδόμη τακτική σύσκεψη της το 2001, η Διεθνής Επιτροπή για τη Διατήρηση των Τονοειδών του Ατλαντικού [CICTA (ΔΕΔΤΑ)] εξέδωσε, δύο συστάσεις με σκοπό τη θέσπιση, αφενός, ενός προγράμματος στατιστικού εγγράφου για τον ξιφία και, αφετέρου, ένα πρόγραμμα στατιστικού εγγράφου για τον μεγαλόφθαλμο τόνο.

Παράλληλα, η Επιτροπή Τόνου του Ινδικού Ωκεανού [CTOI (ΕΤΙΩ)] εξέδωσε, κατά την έκτη ετήσια σύνοδό της, ψήφισμα σχετικά με τη δημιουργία ενός προγράμματος στατιστικού εγγράφου για τον μεγαλόφθαλμο τόνο.

Τα προγράμματα αυτά έχουν ως στόχο την βελτίωση της αξιοπιστίας των στατιστικών πληροφοριών σχετικά με τα αλιεύματα των εν λόγω ειδών καθώς και την παροχή δεδομένων σχετικά με τις εμπορικές ροές.

Για το σκοπό αυτό, τα προγράμματα αυτά έχουν ως στόχο τον έλεγχο των εισαγωγών, των εξαγωγών και των επανεξαγωγών των εν λόγω προϊόντων μέσω ενός στατιστικού εγγράφου επικυρωμένου από τις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους. Τα προγράμματα αυτά προβλέπουν εξάλλου την υποχρέωση για τα συμβαλλόμενα μέρη να διασφαλίζουν τη συλλογή και την αντιπαραβολή των εμπορικών δεδομένων.

Η παρούσα πρόταση έχει ως στόχο την ενσωμάτωση στο Κοινοτικό Δίκαιο των υποχρεώσεων που θεσπίζονται από τα προγράμματα αυτά και θεσπίζει την ευθύνη των κρατών μελών ως προς της εκτέλεσή τους.

Όσον αφορά τον τόνο, οι συστάσεις και τα ψηφίσματα που εκδόθηκαν κατά το παρελθόν από την CICTA (ΔΕΔΤΑ) όσον αφορά το πρόγραμμα στατιστικού εγγράφου, αποτέλεσαν αντικείμενο ενσωμάτωσης στο κοινοτικό δίκαιο μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 858/94 του Συμβουλίου, της 12ης Απριλίου 1994, για τη θέσπιση καθεστώτος στατιστικής καταγραφής του ερυθρού τόνου (*Thunnus thynnus*) στη Κοινότητα, όπως τροποποιήθηκε την τελευταία φορά με τον κανονισμό (ΕΚ) του Συμβουλίου αριθ. 1446/99 της 24ης Ιουνίου 1999. Προκειμένου να καταστούν περισσότερο ευανάγνωστες και να υπάρξει ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων όσον αφορά τα στατιστικά έγγραφα, είναι επιθυμητό να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 858/94 και να ενσωματωθούν οι διατάξεις στον παρόντα κανονισμό.

Η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να εγκρίνει την παρούσα πρόταση.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η Κοινότητα αποτελεί, από τις 14 Νοεμβρίου 1997, μετά από την απόφαση 86/238/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, συμβαλλόμενο μέλος της Διεθνούς Σύμβασης για τη Διατήρηση των Τονοειδών του Ατλαντικού, η οποία υπογράφηκε στο Ρίο Ντε Τζανέιρο στις 14 Μαΐου 1966, τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο που είναι συνημμένο στην τελική πράξη της διάσκεψης των πληρεξουσίων των κρατών μελών της σύμβασης και υπογράφηκε στο Παρίσι στις 10 Ιουλίου 1984 [η οποία στο εξής καλείται «σύμβαση CICTA (ΔΕΔΤΑ)»].
- (2) Η σύμβαση CICTA (ΔΕΔΤΑ) προβλέπει ένα πλαίσιο για την περιφερειακή συνεργασία στον τομέα της διαχείρισης και διατήρησης των πόρων των τονοειδών και συναφών ειδών στον Ατλαντικό Ωκεανό και στις παρακείμενες θάλασσες, μέσω της δημιουργίας μιας διεθνούς επιτροπής για τη διατήρηση των τονοειδών του Ατλαντικού, η οποία στο εξής καλείται «CICTA (ΔΕΔΤΑ)», και την έκδοση συστάσεων στον τομέα της διατήρησης και διαχείρισης στην ζώνη της σύμβασης, οι οποίες καθίστανται δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα μέλη.
- (3) Στο πλαίσιο των κανονιστικών μέτρων του αποθέματος του μεγαλόφθαλμου τόνου και του ξιφία και με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας της αξιοπιστίας των στατιστικών δεδομένων και της καταπολέμησης της παράνομης αλιείας, η CICTA (ΔΕΔΤΑ) εξέδωσε, αφενός, σύσταση που έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός προγράμματος στατιστικού εγγράφου για τον μεγαλόφθαλμο τόνο και, αφετέρου, σύσταση με στόχο τη δημιουργία ενός προγράμματος στατιστικού εγγράφου για τον ξιφία του Ατλαντικού. Δεδομένου ότι οι συστάσεις αυτές έχουν καταστεί δεσμευτικές για την Κοινότητα, πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή.
- (4) Με την απόφαση 95/399/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, εγκρίθηκε η προσχώρηση της Κοινότητας στη συμφωνία για την ίδρυση της Επιτροπής Τόνου του Ινδικού Ωκεανού. Η συμφωνία αυτή προβλέπει ένα πλαίσιο για την ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας με στόχο τη διατήρηση και την ορθολογική αλιεία του τόνου και των συναφών ειδών του Ινδικού Ωκεανού μέσω της ίδρυσης της Επιτροπής Τόνου του Ινδικού Ωκεανού, η οποία στο εξής καλείται «CΤΟΙ (ΕΤΙΩ)», και την έκδοση από την εν λόγω επιτροπή ψηφισμάτων στον τομέα της διατήρησης και διαχείρισης στη ζώνη αρμοδιότητας της CΤΟΙ (ΕΤΙΩ), οι οποίες καθίστανται δεσμευτικές για τα συμβαλλόμενα μέλη.

- (5) Η CΤΟΙ (ΕΤΙΩ) εξέδωσε ψήφισμα για τη θέσπιση προγράμματος στατιστικού εγγράφου για τον μεγαλόφθαλμο τόνο. Δεδομένου ότι το ψήφισμα αυτό καθίσταται δεσμευτικό για την Κοινότητα, πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή.
- (6) Οι συστάσεις και τα ψηφίσματα που εκδόθηκαν κατά το παρελθόν από την CICTA (ΔΕΔΤΑ) όσον αφορά το πρόγραμμα στατιστικού εγγράφου για τον τόνο (Thunnus thynnus) αποτέλεσαν αντικείμενο εφαρμογής στο κοινοτικό δίκαιο μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 858/94 του Συμβουλίου, της 12ης Απριλίου 1994, για τη θέσπιση καθεστώτος στατιστικής καταγραφής του τόνου (Thunnus thynnus) στην Κοινότητα ⁽³⁾. Προκειμένου να είναι περισσότερο ευανάγνωστες και να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων όσον αφορά τα στατιστικά έγγραφα, πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 858/94 και να συγκεντρωθεί το σύνολο των εν λόγω διατάξεων στον παρόντα κανονισμό.
- (7) Πρέπει να θεσπισθούν τα αναγκαία μέτρα για τη θέση σε εφαρμογή του παρόντος κανονισμού σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁴⁾;

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο ένα

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει τις γενικές αρχές και τους όρους σχετικά με την εφαρμογή από την Κοινότητα:

- α) προγραμμάτων στατιστικού εγγράφου για τον τόνο (Thunnus thynnus), τον ξιφία (*Xiphias gladius*) και τον μεγαλόφθαλμο τόνο (Thunnus obesus) που θεσπίστηκαν από τη Διεθνή Επιτροπή για τη Διατήρηση των Τονοειδών του Ατλαντικού [η οποία στο εξής καλείται «CICTA (ΔΕΔΤΑ)»];
- β) του προγράμματος στατιστικού εγγράφου για τον μεγαλόφθαλμο τόνο (Thunnus obesus) που θεσπίστηκε από την Επιτροπή Τόνου του Ινδικού Ωκεανού [η οποία στο εξής καλείται «CΤΟΙ (ΕΤΙΩ)»].

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στον τόνο (Thunnus thynnus), στον ξιφία και στον μεγαλόφθαλμο τόνο που αναφέρονται στο άρθρο ένα:

- α) που αλιεύονται από κοινοτικό σκάφος ή αλιεία, ή
- β) που εισάγονται στην Κοινότητα, ή

⁽¹⁾ ΕΕ L 162 της 18.6.1986, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ L 236 της 5.10.1995, σ. 24.

⁽³⁾ ΕΕ L 99 της 19.4.1994, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1446/1999 (ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 1).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

γ) που εξαγονται ή επανεξάγονται από την Κοινότητα προς τρίτη χώρα.

Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στον μεγάλοφθαλμο τόνο που αλιεύεται από σκάφη αλιείας με γρίπο ή σκάφη αλιείας με καλάμι (με δόλωμα) και ο οποίος προορίζεται κυρίως για την κονσερβοποίηση των ζωνών εφαρμογής της συμφωνίας για την ίδρυση της Επιτροπής Τόνου του Ινδικού Ωκεανού [η οποία στο εξής καλείται «συμφωνία CTOI (ΕΤΙΩ)»] και της Διεθνούς Συμβάσεως για τη Διατήρηση των Τονοειδών του Ατλαντικού [η οποία στο εξής καλείται «σύμβαση CICTA (ΔΕΔΤΑ)»].

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, με τον όρο:

- α) «τόνος», νοείται ψάρι του είδους *Thunnus thynnus* που υπάγεται στους κωδικούς TARIC που αναφέρονται στο παράρτημα I
- β) «ξιφίας», νοείται ψάρι του είδους *Xiphias gladius* που υπάγεται στους κωδικούς TARIC που αναφέρονται στο παράρτημα II
- γ) «μεγάλοφθαλμος τόνος», νοείται ψάρι του είδους *Thunnus obesus* που υπάγεται στους κωδικούς TARIC που αναφέρονται στο παράρτημα III
- δ) «αλιεία», νοείται η αλιείωση από σκάφος με στόχο την εκφόρτωση, μεταφόρτωση ή τοποθέτηση σε κλωβό, ή από παραγωγό με τη χρήση διχτύου αλιείας τόνου, οποιουδήποτε αλιεύματος που ανήκει σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα
- ε) «κοινοτικός παραγωγός», νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που θέτει σε εφαρμογή τα μέτρα παραγωγής που επιτρέπουν την απόκτηση προϊόντων αλιείας με στόχο την πρώτη διάθεσή τους στην αγορά
- στ) «εισαγωγή», νοούνται οι τελωνειακές διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 4, στοιχεία 16 (α) έως 16 (στ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου (¹).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ

Τμήμα 1

Υποχρέωση του κράτους μέλους σε περίπτωση εισαγωγής

Άρθρο 4

Στατιστικό έγγραφο εισαγωγής

1. Όλες οι ποσότητες αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, τα οποία προέρχονται από τρίτη χώρα και εισάγονται στο έδαφος της Κοινότητας, πρέπει να συνοδεύονται, από στατιστικό έγγραφο που συντάσσεται σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφανίζεται:

- στο παράρτημα IVα για τον τόνο (*Thunnus thynnus*),
- στο παράρτημα V για τον ξιφία,
- στο παράρτημα VI ή στο παράρτημα VII για τον μεγάλοφθαλμο τόνο,

2. Το στατιστικό έγγραφο εισαγωγής πρέπει να πληροί όλους τους ακόλουθους όρους:

(¹) ΕΕ L 302 της 19.10.1992, σ. 1.

α) περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στα σχετικά παραρτήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και όλες τις απαιτούμενες υπογραφές από τους οικείους εμπορευόμενους, οι οποίες αντιστοιχούν στις δηλώσεις στις οποίες αναφέρονται,

β) είναι επικυρωμένο:

- i) στην περίπτωση που η αλιεία πραγματοποιήθηκε από αλιευτικό σκάφος από υπάλληλο δεόντως εξουσιοδοτημένο του κράτους σημαίας του σκάφους το οποίο διενέργησε την αλιεία ή από οποιαδήποτε άλλο πρόσωπο ή ίδρυμα δεόντως εξουσιοδοτημένο από το εν λόγω κράτος. Για τις τρίτες χώρες που εμφανίζονται στο παράρτημα IV β, η επικύρωση αυτή πρέπει να πραγματοποιείται από ίδρυμα αναγνωρισμένο για τον σκοπό αυτό από τις εν λόγω χώρες·
- ii) στην περίπτωση που η αλιεία πραγματοποιήθηκε με τη χρήση διχτύου-παγίδας αλιείας τόνου: από υπάλληλο δεόντως εξουσιοδοτημένο του κράτους στα χωρικά ύδατα του οποίου πραγματοποιήθηκε η αλιεία·
- iii) για τον ξιφία και τον μεγάλοφθαλμο τόνο που αλιεύθηκαν από σκάφος που δραστηριοποιείται στο πλαίσιο σύμβασης ναύλωσης: από υπάλληλο ή από οποιαδήποτε άλλο πρόσωπο ή ίδρυμα δεόντως εξουσιοδοτημένο από το κράτος εξαγωγής·
- iv) για τον μεγάλοφθαλμο τόνο που αλιεύεται από τα σκάφη που εμφανίζονται στα παραρτήματα VIII έως VIII β: από υπάλληλο της κυβέρνησης της Ιαπωνίας ή της Ταϊβάν, ή από οποιαδήποτε άλλο πρόσωπο δεόντως εξουσιοδοτημένο για το σκοπό αυτό από τις εν λόγω κυβερνήσεις.

3. Το στατιστικό έγγραφο υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο το προϊόν τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελωνειακές αρχές τους ή οι άλλοι επίσημοι αρμόδιοι υπάλληλοί τους ζητούν και εξετάζουν όλα τα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένου του στατιστικού εγγράφου, σχετικά με την εισαγωγή οποιουδήποτε αλιεύματος που ανήκει σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα.

Οι εν λόγω αρχές μπορούν επίσης να εξετάζουν το περιεχόμενο οποιουδήποτε φορτίου προκειμένου να ελέγξουν την ακρίβεια των πληροφοριών που αναγράφονται στα εν λόγω έγγραφα.

5. Η εισαγωγή αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα απαγορεύεται στην περίπτωση που το σχετικό φορτίο δεν συνοδεύεται από το στατιστικό έγγραφο για την αντίστοιχη εισαγωγή, επικυρωμένο και συμπληρωμένο σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

Τμήμα 2

Υποχρεώσεις του κράτους μέλους σε περίπτωση εξαγωγής

Άρθρο 5

Στατιστικό έγγραφο εξαγωγής

1. Όλες οι ποσότητες αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, τα οποία προέρχονται από τρίτη χώρα και εξάγονται προς τρίτη χώρα, πρέπει να συνοδεύονται, από στατιστικό έγγραφο που συντάσσεται σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφανίζεται:

- στο παράρτημα IVa για τον τόνο (*Thunnus thynnus*),
- στο παράρτημα V για τον ξιφία,
- στο παράρτημα VI ή στο παράρτημα VII για τον μεγαλόφθαλμο τόνο,

2. Το έγγραφο εξαγωγής πρέπει να πληροί όλους τους ακόλουθους όρους:

- a) περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στα σχετικά παραρτήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και όλες τις απαιτούμενες υπογραφές από τους οικείους εμπορευόμενους, οι οποίες αντιστοιχούν στις δηλώσεις στις οποίες αναφέρονται,
- β) είναι επικυρωμένο:
 - i) είτε από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους σημαίας,
 - ii) είτε από τις αρμόδιες αρχές ενός άλλου κράτους μέλους στο οποίο εκφορτώνονται τα προϊόντα, εφόσον οι αντίστοιχες ποσότητες εξάγονται εκτός της Κοινότητας από το έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους. Το εν λόγω κράτος μέλος διαβιβάζει στο κράτος σημαίας εντός διμήνου αντίγραφου του επικυρωμένου στατιστικού εγγράφου.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελωνειακές αρχές τους ή οι άλλοι επίσημοι αρμόδιοι υπάλληλοι τους ζητούν και εξετάζουν όλα τα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένου του στατιστικού εγγράφου, σχετικά με την εξαγωγή οποιουδήποτε αλιεύματος που ανήκει σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα.

Οι εν λόγω αρχές μπορούν επίσης να εξετάζουν το περιεχόμενο οποιουδήποτε φορτίου προκειμένου να ελέγξουν την ακρίβεια των πληροφοριών που αναγράφονται στα εν λόγω έγγραφα.

4. Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή τις πληροφορίες σχετικά με τις αρμόδιες αρχές του που αναφέρονται στην παράγραφο 2, στοιχείο β. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές στα άλλα κράτη μέλη.

5. Η εξαγωγή αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα απαγορεύεται στην περίπτωση που το σχετικό φορτίο δεν συνοδεύεται από το στατιστικό έγγραφο για την αντίστοιχη εξαγωγή, επικυρωμένο και συμπληρωμένο σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

Τμήμα 3

Υποχρέωση του κράτους μέλους σε περίπτωση επανεξαγωγής

Άρθρο 6

Πιστοποιητικό επανεξαγωγής

1. Ένα πιστοποιητικό επανεξαγωγής πρέπει να συνοδεύει οποιαδήποτε ποσότητα αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, τα οποία:

- a) είτε επανεξάγονται από την Κοινότητα προς τρίτη χώρα, μετά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα,
- β) είτε εισάγονται στο κοινοτικό έδαφος, προερχόμενα από τρίτη χώρα, αφού έχουν αποτελέσει αντικείμενο επανεξαγωγής από την εν λόγω τρίτη χώρα.

Το πιστοποιητικό επανεξαγωγής συντάσσεται σύμφωνα με το υπόδειγμα που εμφανίζεται:

- a) στο παράρτημα IX για τον τόνο (*Thunnus thynnus*),
- β) στο παράρτημα X για τον ξιφία,
- γ) στο παράρτημα XI και στο παράρτημα XII για τον μεγαλόφθαλμο τόνο.

2. Το πιστοποιητικό επανεξαγωγής πληροί όλους τους ακόλουθους όρους:

- a) περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στα σχετικά παραρτήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεύτερο εδάφιο, και όλες τις απαιτούμενες υπογραφές από τους οικείους εμπορευόμενους, οι οποίες αντιστοιχούν στις δηλώσεις στις οποίες αναφέρονται,
- β) είναι επικυρωμένο από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους από το οποίο προβλέπεται η επανεξαγωγή, ή από τις αρμόδιες αρχές της τρίτης χώρας από την οποία πραγματοποιήθηκε η επανεξαγωγή,
- γ) συνοδεύεται από αντίγραφο, δεόντως επικυρωμένο, του στατιστικού εγγράφου εισαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 4.

3. Τα κράτη μέλη που επικυρώνουν τα πιστοποιητικά επανεξαγωγής σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο β), απαιτούν από τους επανεξαγωγείς τα αναγκαία έγγραφα, τα οποία πιστοποιούν ότι τα επανεξαγόμενα φορτία αλιευμάτων αντιστοιχούν στα αρχικά εισαχθέντα φορτία. Τα κράτη μέλη υποβάλουν στο κράτος σημαίας ή στο κράτος εξαγωγής, κατόπιν αιτήσεών τους, αντίγραφο του πιστοποιητικού επανεξαγωγής.

4. Το πιστοποιητικό επανεξαγωγής υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής ή επανεξαγωγής.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελωνειακές αρχές τους ή οι άλλοι επίσημοι αρμόδιοι υπάλληλοι τους ζητούν και εξετάζουν όλα τα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένου του πιστοποιητικού επανεξαγωγής, σχετικά με την επανεξαγωγή οποιουδήποτε αλιεύματος που ανήκει σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα.

Οι εν λόγω αρχές μπορούν επίσης να εξετάζουν το περιεχόμενο οποιουδήποτε φορτίου προκειμένου να ελέγξουν την ακρίβεια των πληροφοριών που αναγράφονται στα εν λόγω έγγραφα.

6. Η επανεξαγωγή ή η εισαγωγή μετά την επανεξαγωγή αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα απαγορεύεται στην περίπτωση που το σχετικό φορτίο δεν συνοδεύεται από το πιστοποιητικό επανεξαγωγής για την αντίστοιχη επανεξαγωγή, επικυρωμένο και συμπληρωμένο σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 7

Διαδοχικές επανεξαγωγές

1. Οποιαδήποτε ποσότητα αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, η οποία επανεξάγεται και η οποία έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο μιας άλλης επανεξαγωγής, συνοδεύεται από νέο πιστοποιητικό επανεξαγωγής, επικυρωμένο και συμπληρωμένο σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2.

Εφαρμόζεται το άρθρο 6, παράγραφοι 3 έως 6.

2. Το νέο πιστοποιητικό επανεξαγωγής που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συνοδεύεται από επικυρωμένο αντίγραφο των προηγούμενων δεόντως επικυρωμένων πιστοποιητικών επανεξαγωγής που συνόδευαν το φορτίο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΔΙΑΒΙΒΑΣΗ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 8

Πληροφορίες σχετικά με την επικύρωση

Κάθε κράτος μέλος διαβιβάζει στην Επιτροπή, το αργότερο τριάντα ημέρες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, υπόδειγμα των στατιστικών του εγγράφων και των πιστοποιητικών επανεξαγωγής του. Διαβιβάζει επίσης στην Επιτροπή όλες τις πληροφορίες σχετικά με την επικύρωση και, εν ευθέτω χρόνο, οποιαδήποτε ενδεχόμενη τροποποίησή τους, σύμφωνα με τα ακόλουθα υποδείγματα:

- α) το υπόδειγμα ΔΕΔΤΑ που εμφανίζεται στο παράρτημα XIII για τον τόνο (*Thunnus thynnus*), τον ξιφία και τον μεγαλόφθαλμο τόνο,
- β) το υπόδειγμα ΣΤΟΙ (ΕΤΙΩ) που εμφανίζεται στο παράρτημα XIV για τον μεγαλόφθαλμο τόνο.

Άρθρο 9

Διαβίβαση δεδομένων

1. Τα κράτη μέλη, τα οποία εισάγουν, εξάγουν ή επανεξάγουν αλιεύματα που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, διαβιβάζουν με μέσα πληροφορικής στην Επιτροπή, πριν από την 15η Μαρτίου για την περίοδο από 1ης Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, και πριν από την 15η Σεπτεμβρίου, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Ιουνίου του τρέχοντος έτους, έκθεση σχετικά με:

- α) τις ποσότητες κάθε εμπορικής παρουσίασης αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, τα οποία εισάχθηκαν στο έδαφός τους, με ανάλυση ανάλογα με τη χώρα προέλευσης, τον τόπο αλίευσης και τον τύπο του αλιευτικού εργαλείου που χρησιμοποιήθηκε,
- β) τις ποσότητες κάθε εμπορικής παρουσίασης αλιευμάτων που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, τα οποία εισάχθηκαν στο έδαφός τους, αφού αποτέλεσαν αντικείμενο επανεξαγωγής από τρίτη χώρα, με ανάλυση ανάλογα με τη χώρα προέλευσης, τον τόπο αλίευσης και τον τύπο του αλιευτικού εργαλείου που χρησιμοποιήθηκε,

2. Η έκθεση που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, περιλαμβάνει τις πληροφορίες που προβλέπονται:

- α) στο παράρτημα XV για τον τόνο (*Thunnus thynnus*)
- β) στο παράρτημα XVI για τον ξιφία
- γ) στο παράρτημα XVII ή στο παράρτημα XVIII για το μεγαλόφθαλμο τόνο.

Άρθρο 10

Εθνική έκθεση

Τα κράτη μέλη, τα οποία εξάγουν αλιεύματα που ανήκουν σε ένα από τα είδη που αναφέρονται στο άρθρο ένα, ελέγχουν εάν τα δεδομένα εισαγωγής που διαβιβάζονται από την Επιτροπή αντιστοιχούν προς τα δικά τους στοιχεία. Κοινοποιούν στην Επιτροπή το αποτέλεσμα του ελέγχου αυτού στην εθνική έκθεση που αναφέρεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 11

Τροποποίηση παραρτημάτων

Τα παραρτήματα μπορούν να τροποποιούνται κατ' εφαρμογή των μέτρων διατήρησης της ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) και της ΣΤΟΙ (ΕΤΙΩ) που καθίστανται δεσμευτικά για την Κοινότητα και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 12, παράγραφος 2.

Άρθρο 12

Διαδικασία διαχειριστικής επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη διαχειριστική επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που θεσπίστηκε με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3760/92 ⁽²⁾.
2. Στην περίπτωση παραπομπής στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
3. Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε ένα μήνα.

Άρθρο 13

Κατάργηση

1. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 858/94 καταργείται.
2. Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και συμφωνούν με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα XIX.

Άρθρο 14

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και εφαρμόζεται άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 263 της 3.10.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 389 της 31.12.1992, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3, ΣΤΟΙΧΕΙΟ α)

Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, η διατύπωση της περιγραφής των εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει ενδεικτική μόνο αξία. Στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, οι κωδικοί TARIC εφαρμόζονται, ως έχουν, κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού.

Κωδικός TARIC
0301 99 90 60
0302 35 10 00
0302 35 90 00
0303 45 11 00
0303 45 13 00
0303 45 19 00
0303 45 90 00
0304 10 38 60
0304 10 98 50
0304 20 45 10
0304 90 97 70
0305 20 00 18
0305 20 00 74
0305 30 90 30
0305 49 80 10
0305 59 90 40
0305 69 90 30
1604 14 11 20
1604 14 16 20
1604 14 18 20
1604 20 70 30

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3, ΣΤΟΙΧΕΙΟ β)

Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, η διατύπωση της περιγραφής των εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει ενδεικτική μόνο αξία. Στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, οι κωδικοί TARIC εφαρμόζονται, ως έχουν, κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού.

Κωδικός TARIC
0301 99 90 70
0302 69 87 00
0303 79 87 10
0303 79 87 20
0303 79 87 90
0304 10 38 70
0304 10 98 55
0304 20 87 00
0304 90 65 00
0305 20 00 19
0305 20 00 76
0305 30 90 40
0305 49 80 20
0305 59 90 50
0305 69 90 50
1604 19 91 30
1604 19 98 20
1604 20 90 60

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3, ΣΤΟΙΧΕΙΟ γ)

Με την επιφύλαξη των κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, η διατύπωση της περιγραφής των εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει ενδεικτική μόνο αξία. Στο πλαίσιο του παρόντος παραρτήματος, οι κωδικοί TARIC εφαρμόζονται, ως έχουν, κατά τον χρόνο έκδοσης του παρόντος κανονισμού.

Κωδικός TARIC
0301 99 90 75
0302 34 10 00
0302 34 90 00
0303 44 11 00
0303 44 13 00
0303 44 19 00
0303 44 90 00
0304 10 38 75
0304 10 98 65
0304 20 45 20
0304 90 97 75
0305 20 00 21
0305 20 00 78
0305 30 90 75
0305 49 80 60
0305 59 90 45
0305 69 90 40
1604 14 11 30
1604 14 16 30
1604 14 18 30
1604 20 70 40

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IVα

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (*Thunnus thynnus*)

Αριθ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ:		ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (<i>Thunnus thynnus</i>)			
ΤΜΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ:					
1. ΧΩΡΑ ΣΗΜΑΙΑΣ					
2. ΟΝΟΜΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΗΟΛΟΓΙΟΥ (εάν διατίθεται)					
3. ΔΙΧΤΥ — ΠΑΓΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟΝΟΥΣ (κατά περίπτωση)					
4. ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ (τόπος, κράτος ή επαρχία, και χώρα)					
5. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ					
Προϊόν/Τύπος (α)		Κωδικός εργαλείου (β)	Ζώνη αλίευσης (γ)	Καθαρό βάρος (kg)	Αριθ. επισήμανσης (κατά περίπτωση)
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT				
(α) F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό θάρος, GG = εκσπλιχισμένο χωρίς θράγκια, DR = επεξεργασθέν θάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (Περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος) (β) Εάν κωδικός εργαλείου OT, περιγράψατε τύπο εργαλείου (γ) Ζώνη του Ωκεανού (Ανατολικός Ατλαντικός, Δυτικός Ατλαντικός, Μεσόγειος, Ειρηνικός).					
6. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.					
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)	
7. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.					
Όνοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου		Υπογραφή	Ημερομηνία	Κρατική σφραγίδα	
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ					
8. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές. (Χώρα διαμετακόμισης)					
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)	
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα διαμετακόμισης):					
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)	
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Τελικός προορισμός):					
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)	
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:					
Τόπος	Κράτος ή επαρχία	Χώρα			

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΕΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΆΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΠΙΣΥΝΑΨΕΤΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ.

ΔΕΛΤΙΟ ΟΔΗΓΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (*Thunnus thynnus*)

Σύμφωνα με τις συστάσεις του 1992 της CICTA (ΔΕΔΤΑ), οι εισαγωγείς που εισάγουν τόνο (*Thunnus thynnus*) στο έδαφος ενός συμβαλλόμενου μέλους της CICTA (ΔΕΔΤΑ) για πρώτη φορά στην περιοχή ενός περιφερειακού οικονομικού οργανισμού, υποχρεούνται να συμπληρώσουν τα κατάλληλα σημεία του παρόντος εγγράφου. Μόνο τα συμπληρωμένα και επικυρωμένα έγγραφα εξασφαλίζουν την είσοδο των αποστολών τόνου (*Thunnus thynnus*) στο έδαφος συμβαλλόμενων μερών. Τα φορτία τόνου (*Thunnus thynnus*) που συνοδεύονται από στατιστικά έγγραφα για τον τόνο (*Thunnus thynnus*), τα οποία δεν είναι σωστά συμπληρωμένα (δηλαδή, είτε το στατιστικό έγγραφο για τον τόνο (*Thunnus thynnus*) δεν συνοδεύει την αποστολή, είτε δεν είναι πλήρες, είτε δεν είναι επικυρωμένο είτε είναι παραποιημένο) θα θεωρούνται ως παράνομες αποστολές τόνου (*Thunnus thynnus*), αντίθετες προς τις προσπάθειες διατήρησης της CICTA (ΔΕΔΤΑ), και η είσοδός τους στο έδαφος συμβαλλόμενου μέλους θα αναστέλλεται (ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ ΤΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΔΕΟΝΤΩΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ), ή θα υπόκειται σε κυρώσεις, διοικητικές ή άλλου είδους.

Παρακαλούμε χρησιμοποιήστε το παρόν δελτίο οδηγιών ως οδηγό για τη συμπλήρωση των τμημάτων του στατιστικού εγγράφου που αφορά τον τόνο (*Thunnus thynnus*), τα οποία αφορούν τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και την επικύρωση της κυβέρνησης. ΕΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΠΙΣΥΝΑΨΕΤΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ. ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΕΑΝ ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΝΟΥ (*Thunnus thynnus*) ΕΞΑΓΕΤΑΙ ΕΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΦΑΣΗ ΑΠΟ ΧΩΡΑ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ, ΟΛΑ ΤΑ ΑΛΙΕΥΜΑΤΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΕΓΓΡΑΦΟ. ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ, ΕΑΝ ΤΟ ΕΝ ΛΟΓΩ ΠΡΟΪΟΝ ΕΞΑΓΕΤΑΙ ΜΕΣΩ ΧΩΡΑΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ (ΔΗΛΑΔΗ ΧΩΡΑΣ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ) ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΘΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΧΩΡΙΣΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΙΚΟΥΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥΣ, Ή ΚΑΘΕ ΑΛΙΕΥΜΑ ΘΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΩΡΙΣΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΦΟΡΤΙΩΝ ΑΠΟ ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ. Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ (ΔΗΛΑΔΗ Η ΚΕΦΑΛΗ, ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ, ΟΙ ΣΠΕΡΜΑΤΟΦΟΡΟΙ ΣΑΚΟΙ, ΤΑ ΣΠΛΑΧΝΑ, ΟΙ ΟΥΡΕΣ) ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ.

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με την χώρα, ο οποίος δίδεται από την χώρα που εκδίδει το έγγραφο.

- ΧΩΡΑ ΣΗΜΑΙΑΣ:** Προσδιορίστε το όνομα της χώρας του σκάφους το οποίο αλιεύσε τόνο (*Thunnus thynnus*) που περιέχεται στο φορτίο, και η οποία εξέδωσε το παρόν έγγραφο. Σύμφωνα με την Σύσταση της CICTA (ΔΕΔΤΑ), μόνο το κράτος σημαίας του σκάφους που αλιεύσε τέτοιου είδους τόνο έχει δικαίωμα να εκδώσει το έγγραφο αυτό.
- ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΗΟΛΟΓΙΟΥ** (εάν διατίθεται): Προσδιορίστε το όνομα και τον αριθμό νηολογίου του σκάφους που αλιεύσε τον τόνο (*Thunnus thynnus*) που περιέχεται στο φορτίο. Εάν παρατίθενται αριθμοί επισήμανσης στο τμήμα 5, δεν είναι αναγκαίο να συμπληρωθεί το σημείο αυτό.
- ΔΙΧΤΥ — ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΝΟΥ** (κατά περίπτωση): Προσδιορίστε την ονομασία του διχτυού — παγίδας τόνου με το οποίο αλιεύθηκε ο τόνος (*Thunnus thynnus*) που περιέχεται στο φορτίο.
- ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ:** Προσδιορίστε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία, και τη χώρα από την οποία εξάχθηκε ο τόνος (*Thunnus thynnus*).
- ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ:** Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίστε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή. (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίστε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και σε μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ ή ΛΟΙΠΑ (RD/GG/DW/FL/OT). Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψτε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Κωδικός εργαλείου: προσδιορίστε, σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα, τον τύπο εργαλείου που χρησιμοποιήθηκε για την αλιεία του τόνου (*Thunnus thynnus*). (3) Ζώνη αλιεύσης: προσδιορίστε την γενική ζώνη του Ωκεανού στην οποία αλιεύθηκε ο τόνος του είδους αυτού (δηλ. Ανατολικός Ατλαντικός, Δυτικός Ατλαντικός, Μεσόγειος, θλ. πίνακα κατωτέρω 4, Ειρηνικός). (4) Καθαρό βάρος σε kg. (5) Αριθμός επισήμανσης κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα (κατά περίπτωση).
- ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ:** Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εξάγει το φορτίο του τόνου (*Thunnus thynnus*) πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα και τη διεύθυνσή του, καθώς και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση).
- ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ:** Αναφέρατε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το έγγραφο. Ο εν λόγω υπάλληλος πρέπει να υπάγεται στο κατάλληλο τμήμα των δημοσίων αρχών του κράτους σημαίας του σκάφους που αλιεύσε τον τόνο που περιγράφεται στο έγγραφο. Υπάρχει δυνατότητα παρέκκλισης από την απαίτηση αυτή σύμφωνα με το ΨΗΦΙΣΜΑ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (*Thunnus thynnus*) ΑΠΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ.
- ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ:** Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον τόνο (*Thunnus thynnus*) πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα και τη διεύθυνσή του, καθώς και την ημερομηνία εισαγωγής του εν λόγω τόνου και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση). Αυτό ισχύει και για τις εισαγωγές στην χώρα διαμετακόμισης. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελωνισμού εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΚΩΔΙΚΟΙ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ:

BB	Αλιευτικό με καλάμια	MWT	Πελαγική τράτα	SURF	Αλιεία επιφανείας μη ταξινομημένη
GILL	Απλάδια δίχτυα	PS	Γρίπος	TL	Παρακολουθούμενη πετονιά (tended line)
HAND	Πετονιά	RR	Καλάμι/moulinet	TRAP	Δίχτυ-παγίδα για τόνους
HARP	Καμάκι	SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με πετονιά	TROP	Συρτή
LL	Παραγάδι	SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη	UNCL	Μη προσδιορισμένες μέθοδοι
				OT	Λοιπά — περιγράψτε τον τύπο του εργαλείου:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IVβ

Τρίτες χώρες αναγνωρισμένες από την CICTA (ΔΕΔΤΑ), για τις οποίες το στατιστικό έγγραφο μπορεί να επικυρωθεί από αναγνωρισμένο για το σκοπό αυτό ίδρυμα, π.χ. από εμπορικό επιμελητήριο: Αγκόλα, Βραζιλία, Καναδάς, Πράσινο Ακρωτήριο, Κορέα, Ακτή Ελεφαντοστού, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, Γκαμπόν, Γκάνα, Ισημερινή Γουϊνέα, Ιαπωνία, Μαρόκο, Γουϊνέα-Μπισσάου, Ρωσία, Σάο Τομέ και Πρίνσιπε, Νότιος Αφρική, Ουρουγουάη, Βενεζουέλα, Κίνα, Κροατία, Λιβύη, Γουϊνέα-Κόνακρι, Τυνησία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΔΕΔΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΙΦΙΑ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΙΦΙΑ			
ΤΜΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ				
1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ:				
2. ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ:				
ΚΡΑΤΟΣ Ή ΕΠΑΡΧΙΑ		ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ		
[3. ΖΩΝΗ ΑΛΙΕΥΣΗΣ (σημειώσατε μία περιοχή)				
(α) Βόρειος Ατλαντικός ☐ (β) Νότιος Ατλαντικός ☐ (γ) Μεσόγειος ☐ (δ) Ειρηνικός ☐ (ε) Ινδικός ☐				
Εάν σημειώσατε (δ) ή (ε), παρακαλούμε να μη συμπληρώσετε τα τμήματα 4 και 5]				
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ				
Τύπος προϊόντος (α)		Όνομα σκάφους & αριθμός νηολογίου	Κωδικός εργαλείου (β)	Καθαρό βάρος (kg)
F/FR	RD/GG/DR/FL/ST/OT			
(α) F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό βάρος, GG = εκσπλαχνισμένο χωρίς θράγκια, DR = επεξεργασθέν βάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος)				
(β) Εάν κωδικός εργαλείου OT, περιγράψατε τύπο εργαλείου				
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ Για εξαγωγή στις χώρες που έχουν υιοθετήσει το εναλλακτικό ελάχιστο μέγεθος που προβλέπεται από τη CICTA (ΔΕΔΤΑ) για τον ξιφία, ο εξαγωγέας πρέπει να βεβαιώσει ότι ο ξιφίας του Ατλαντικού που καταγράφεται ανωτέρω ζυγίζει περισσότερο από 15 kg, (33 lb.) ή, εάν είναι τεμαχισμένος, ότι τα τεμάχια προέρχονται από ξιφία μεγαλύτερο από 15 kg				
Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνομα	Όνομα οργανισμού	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία
				Αριθ. Άδειας (κατά περίπτωση)
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ — Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου		Κρατική σφραγίδα	Υπογραφή	[Καθαρό βάρος (kg)]
				Ημερομηνία
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ				
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές				
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας διαμετακόμισης):				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας διαμετακόμισης):				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Τελικός προορισμός του φορτίου):				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:				
Πόλη	Κράτος ή Επαρχία	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας		

ΔΕΛΤΙΟ ΟΔΗΓΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΙΦΙΑ

Σύμφωνα με τη σύσταση του 2001 της CICTA (ΔΕΔΤΑ), ο Ξιφίας που εισάγεται στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους, ή ο οποίος εισέρχεται για πρώτη φορά στη ζώνη μιας περιφερειακής οικονομικής οργάνωσης, πρέπει να συνοδεύεται από στατιστικό έγγραφο CICTA (ΔΕΔΤΑ) για τον Ξιφία από την 1η Ιανουαρίου 2003. Οι εισαγωγείς και εξαγωγείς Ξιφία όλων των ζωνών των ωκεανών υποχρεούνται να συμπληρώνουν τα κατάλληλα τμήματα του στατιστικού εγγράφου CICTA (ΔΕΔΤΑ) για τον Ξιφία. Μόνο τα πλήρη και επικυρωμένα έγγραφα εξασφαλίζουν την είσοδο των φορτίων Ξιφία στο έδαφος των συμβαλλόμενων μερών (π.χ. Ιαπωνία, Καναδάς, Ηνωμένες Πολιτείες, Ισπανία, κ.λπ.). Τα φορτία Ξιφία που συνοδεύονται από μη ορθά συμπληρωμένα στατιστικά έγγραφα Ξιφία (δηλαδή, είτε το στατιστικό έγγραφο Ξιφία δεν συνοδεύει το φορτίο, είτε δεν είναι πλήρες, είτε δεν είναι επικυρωμένο ή είναι παραποιημένο) θεωρούνται ως παράνομα φορτία που αντιβαίνουν στις προσπάθειες διατήρησης της CICTA (ΔΕΔΤΑ), και η εισαγωγή τους στο έδαφος συμβαλλόμενου μέρους αναστέλλεται (ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗ ΤΗΣ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΔΕΟΝΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ) ή υπόκεινται σε διοικητικές ή άλλου είδους κυρώσεις.

Παρακαλούμε ακολουθήσατε το παρόν δελτίο οδηγιών για την συμπλήρωση των τμημάτων που αφορούν τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και την επικύρωση της κυβέρνησης. Εάν το παρόν έγγραφο συμπληρωθεί σε άλλη γλώσσα εκτός της Αγγλικής, παρακαλούμε να επισυνάψετε τη μετάφραση αγγλικά είτε στο έγγραφο, είτε χωριστά. Σημείωση: Εάν ένα προϊόν Ξιφία εξάγεται από τη χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας σε ένα συμβαλλόμενο μέρος χωρίς να διέλθει εν πρώτοις από μία χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης (δηλ. μια χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας εκτός από την χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας που αποτελεί τον τελικό προορισμό του προϊόντος), τα έγγραφα συμπληρώνονται χωριστά για τα αλιεύματα που προορίζονται για διαφορετικούς τελικούς προορισμούς, ή κάθε αλιεύμα συνοδεύεται από χωριστό έγγραφο για την ταυτοποίηση οποιαδήποτε ενδεχόμενη διαίρεση των φορτίων από μία χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης. Η εισαγωγή τεμαχίων Ξιφία εκτός της σάρκας (δηλ. η κεφαλή, οι οφθαλμοί, οι σπερματοφόροι σάκοι, τα εντόσθια, οι ουρές) μπορεί να επιτρέπεται χωρίς το έγγραφο.

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα, που υποβάλλεται από τη χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας που εκδίδει το έγγραφο.

- 1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ:** Αναφέρεται το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας του σκάφους που αλιεύσει το φορτίο Ξιφία και ο οποίος εξέδωσε το παρόν έγγραφο. Σύμφωνα με τη σύσταση της CICTA (ΔΕΔΤΑ), μόνο το κράτος σημαίας του σκάφους που αλιεύσει τον Ξιφία ή, εάν το σκάφος ασκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο σύμβασης ναύλωσης, η χώρα εξαγωγής, εξουσιοδοτείται να εκδώσει το έγγραφο αυτό.
- 2. ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ:** Αναφέρετε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία, και τη χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας από τον οποίο εξάχθηκε ο Ξιφίας.
- [3. ΖΩΝΗ ΑΛΙΕΥΣΗΣ:** Σημειώσατε τη ζώνη στην οποία πραγματοποιήθηκε η αλιεία. (Εάν σημειώσετε (δ) ή (ε), δεν είναι αναγκαίο να συμπληρώσετε τα τμήματα 4 και 5 κατωτέρω.)]
- 4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ:** Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψτε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) ΟΝΟΜΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΣ ΝΗΟΛΟΓΙΟΥ: Αναφέρετε το όνομα και τον αριθμό νηολογίου (εάν διατίθεται) του σκάφους που αλιεύσει τον Ξιφία. Εάν το προϊόν του φορτίου προέρχεται από περισσότερα του ενός σκάφη, απαριθμήσατε όλα τα σκάφη των οποίων τα προϊόντα περιλαμβάνονται μέσα στο φορτίο. (3) Κωδικός εργαλείου: προσδιορίσατε, σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα, τον τύπο εργαλείου που χρησιμοποιήθηκε για την αλιεία του Ξιφία. (4) Καθαρό βάρος σε kg.
- 5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ:** Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εξάγει το φορτίο του Ξιφία πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του, καθώς και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση). Για τις χώρες που έχουν υιοθετήσει το εναλλακτικό ελάχιστο μέγεθος που προβλέπεται από την CICTA (ΔΕΔΤΑ) για τον Ξιφία, ο εξαγωγέας πρέπει να βεβαιώσει ότι ο καταχωρημένος Ξιφίας του Ατλαντικού ζυγίζει περισσότερο από 15 kg (33 lb.) ή, εάν είναι τεμαχισμένος, ότι τα τεμάχια προέρχονται από Ξιφία μεγαλύτερο από 15 kg.
- 6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ:** Αναφέρετε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το έγγραφο. Ο υπάλληλος αυτός πρέπει να ανήκει στο κατάλληλο τμήμα των κυβερνητικών αρχών του κράτους σημαίας του σκάφους που αλιεύσει τον Ξιφία που περιγράφεται στο έγγραφο. Το έγγραφο μπορεί να υπογράφεται από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή ίδρυμα που έχει δεόντως εξουσιοδοτηθεί για το σκοπό αυτό από την κυβέρνηση του κράτους σημαίας ή, εάν το σκάφος ασκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο σύμβασης ναύλωσης, από τον υπάλληλο της κυβέρνησης ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή ίδρυμα που είναι εξουσιοδοτημένο από το κράτος εξαγωγής. [Το καθαρό βάρος του φορτίου πρέπει επίσης να αναγράφεται σε kg στο τμήμα αυτό.]
- 7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ:** Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον Ξιφία πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του, καθώς και την ημερομηνία εισαγωγής του εν λόγω τόνου και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση) και τον τελικό τόπο εισαγωγής. Αυτό, ισχύει και για τις εισαγωγές στην χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελωνισμού, εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ:

BB	Αλιεία με καλάμια	SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με πετονιά	TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου
GILL	Απλάδια δίχτυα			TROP	Συρτή
HAND	Πετονιά	SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη	UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
HARP	Καμάκι			OT	Λοιπά
LL	Παραγάδι	SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη		
MWT	Πελαγική τράτα				
PS	Γρίπος	TL	Παρακολουθούμενη πετονιά «tended line»		
RR	Καλάμι με πετονιά				

Το πρωτότυπο του συμπληρωμένου εγγράφου πρέπει να συνοδεύει την εξαγωγή του φορτίου. Διατηρήστε αντίγραφο για σκοπούς ενημέρωσης. Το πρωτότυπο (εισαγωγές) ή αντίγραφο (εξαγωγές) πρέπει να σφραγιστεί και να αποσταλεί με το ταχυδρομείο ή με φαξ εντός 24 ωρών από την εισαγωγή ή την εξαγωγή στη διεύθυνση: (...)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ		
ΤΜΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ			
1. ΟΝΟΜΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘ. ΝΗΟΛΟΓΙΟΥ (εάν διατίθεται)			
2. ΔΙΧΤΥΑ-ΠΑΓΙΔΕΣ ΤΟΝΟΥ (κατά περίπτωση)			
3. ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ (Πόλη, Κράτος/Επαρχία, Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας)			
4. ΖΩΝΗ ΑΛΙΕΙΟΥΣΗΣ (σημειώσατε ανάλογα)			
α) Ατλαντικός ☐ β) Ειρηνικός ☐ γ) Ινδικός ☐			
Εάν σημειώσατε (β) ή (γ), παρακαλούμε να μην συμπληρώσετε τα τμήματα 6 και 7			
5. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ			
Τύπος προϊόντος (α)		Κωδικός εργαλείου (β)	Καθαρό βάρος (kg)
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT		
<small>(α) F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό βάρος, GG = εκσιπλαχισμένο χωρίς θράγκια, DR = επεξεργασθέν βάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος) (β) Εάν κωδικός εργαλείου OT, περιγράψατε τύπο εργαλείου</small>			
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.			
Καθαρό βάρος kg			
Όνοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου		Υπογραφή	Ημερομηνία
			Κρατική σφραγίδα
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ			
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές			
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας διαμετακόμισης):			
Όνομα	Όνομα Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία
			Αριθ. άδειας
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας διαμετακόμισης):			
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία
			Αριθ. άδειας
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:			
Πόλη:	Κράτος ή Επαρχία:	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας	

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΕΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΓΛΩΣΣΑ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΝΑ ΕΠΙΣΥΝΑΨΕΤΕ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας, που υποβάλλεται από τη χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας που εκδίδει το έγγραφο.

1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΣΗΜΑΙΑΣ: Αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας του σκάφους που αλίευσε το φορτίο μεγάλοφθαλμου τόνου και ο οποίος εξέδωσε το παρόν έγγραφο. Σύμφωνα με τη σύσταση της CICTA (ΔΕΔΤΑ), μόνο το κράτος σημαίας του σκάφους που αλίευσε τον μεγάλοφθαλμο τόνο ή, εάν το σκάφος ασκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο σύμβασης ναύλωσης, ένας υπάλληλος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, ή ίδρυμα δεόντως εξουσιοδοτημένο της χώρας εξαγωγής έχει δικαίωμα έκδοσης του παρόντος εγγράφου.
2. ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘ. ΝΗΟΛΟΓΙΟΥ (εάν διατίθεται): Προσδιορίσατε το όνομα και τον αριθμό νηολογίου του σκάφους που αλίευσε το φορτίο του μεγάλοφθαλμου τόνου.
3. ΔΙΧΤΥ-ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΝΟΥ (κατά περίπτωση): Αναφέρατε το όνομα του δίχτυου-παγίδας με το οποίο αλιεύθηκε ο μεγάλοφθαλμος τόνος που περιέχεται στο φορτίο.
4. ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ: Αναφέρατε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία καθώς και τη χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας από τον οποίο εξάχθηκε ο μεγάλοφθαλμος τόνος.
5. ΖΩΝΗ ΑΛΙΕΥΣΗΣ: Σημειώσατε τη ζώνη στην οποία πραγματοποιήθηκε η αλιεία. [Εάν σημειώσετε (β) ή (γ), δεν είναι αναγκαίο να συμπληρώσετε τα τμήματα 6 και 7 κατωτέρω.]
6. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Κωδικός εργαλείου: προσδιορίσατε, σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα, τον τύπο εργαλείου που χρησιμοποιήθηκε για την αλιεία του μεγάλοφθαλμου τόνου. (3) Καθαρό βάρος σε kg.
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εξάγει το φορτίο του μεγάλοφθαλμου τόνου πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου, καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση).
8. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Αναφέρατε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το έγγραφο. Ο υπάλληλος αυτός πρέπει να ανήκει στο κατάλληλο τμήμα των δημόσιων αρχών του κράτους σημαίας του σκάφους που αλίευσε τον μεγάλοφθαλμο τόνο που περιγράφεται στο έγγραφο. Είναι δυνατόν να υπάρξει παρέκκλιση από την απαίτηση αυτή σύμφωνα με την επικύρωση του εγγράφου από υπάλληλο της κυβέρνησης ή, εάν το σκάφος ασκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο σύμβασης ναύλωσης, από δημόσιο υπάλληλο ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή ίδρυμα που είναι εξουσιοδοτημένο από το κράτος εξαγωγής.
9. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον μεγάλοφθαλμο τόνο πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εισαγωγής του μεγάλοφθαλμου τόνου τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση) και τον τελικό τόπο εισαγωγής. Αυτό ισχύει και για τις εισαγωγές στην χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελωνισμού, εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ:

BB	Αλιεία με καλάμι	SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με καλάμι	TROP	Συρτή
GILL	Απλάδια δίχτυα	SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη	UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
HAND	Πετονιά	SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη	OT	Λοιπά
HARP	Καμάκι				
LL	Παραγάδι				
MWT	Πελαγική τράτα	TL	Παρακολουθούμενη πετονιά («tended line»)		
PS	Γρίπος				
RR	Καλάμι με πετονιά	TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου		

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΔΕΟΝΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: (αναφέρατε το όνομα του οργανισμού των αρμόδιων αρχών του κράτους σημαίας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΟΙ (ΕΤΙΩ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ	ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟΙ (ΕΤΙΩ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ		
ΤΜΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ			
1. ΧΩΡΑ ΣΗΜΑΙΑΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ			
2. ΟΝΟΜΑ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘ. ΝΗΟΛΟΓΙΟΥ (εάν διατίθεται)			
3. ΔΙΧΤΥΑ-ΠΑΓΙΔΕΣ ΤΟΝΟΥ (κατά περίπτωση)			
4. ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ (Πόλη, Κράτος/Επαρχία, Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας)			
5. ΖΩΝΗ ΑΛΙΕΙΥΣΗΣ (σημειώσατε)			
α) Ινδικός ☐ β) Ειρηνικός ☐ γ) Ατλαντικός ☐			
Εάν σημειώσατε (β) ή (γ), παρακαλούμε να μην συμπληρώσετε τα τμήματα 6 και 7.			
6. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ			
Τύπος προϊόντος (α)		Κωδικός εργαλείου (β)	Καθαρό βάρος (Kg)
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT		
<small>(α) F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό βάρος, GG = εκσπλιχναμένο χωρίς θράγχα, DR = επεξεργασθέν βάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος) (β) Εάν κωδικός εργαλείου OT, περιγράψατε τύπο εργαλείου</small>			
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.			
Όνομα	Όνομα οργανισμού	Διεύθυνση	Υπογραφή
			Ημερομηνία
			Αριθ. Άδειας (κατά περίπτωση)
8. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.			
Καθαρό βάρος	(kg)		
Όνοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου	Υπογραφή	Ημερομηνία	Κρατική σφραγίδα
			Καθαρόβάρος (kg)
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ			
9. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές			
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας):			
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία
			Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας):			
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία
			Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:			
Πόλη:	Κράτος ή Επαρχία:	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας	

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα, που υποβάλλεται από τη χώρα που εκδίδει το έγγραφο.

1. ΧΩΡΑ/ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ: Αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας του σκάφους που αλιεύσε το φορτίο μεγαλόφθαλμου τόνου και ο οποίος εξέδωσε το παρόν έγγραφο. Σύμφωνα με τη σύσταση, μόνο το κράτος σημαίας του σκάφους που αλιεύσε τον μεγαλόφθαλμο τόνο ή, εάν το σκάφος ασκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο συμφωνίας ναύλωσης, το κράτος εξαγωγής έχει δικαίωμα έκδοσης του παρόντος εγγράφου.
2. ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΙΘ. ΝΗΟΛΟΓΙΟΥ (εάν διατίθεται): Προσδιορίσατε το όνομα και τον αριθμό νηολογίου του σκάφους που αλιεύσε το φορτίο του μεγαλόφθαλμου τόνου.
3. ΔΙΧΤΥ-ΠΑΓΙΔΑ ΤΟΝΟΥ (κατά περίπτωση): Αναφέρατε το όνομα του δίχτυου-παγίδας με το οποίο αλιεύθηκε ο μεγαλόφθαλμος τόνος του φορτίου.
4. ΤΟΠΟΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ: Αναφέρατε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία, και τη χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας από τον οποίο εξαχθηκε ο μεγαλόφθαλμος τόνος.
5. ΖΩΝΗ ΑΛΙΕΥΣΗΣ: Σημειώσατε τη ζώνη στην οποία πραγματοποιήθηκε η αλιεία. (Εάν σημειώσετε (γ) ή (δ), δεν είναι αναγκαίο να συμπληρώσετε τα τμήματα 6 και 7 κατωτέρω.)
6. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Κωδικός εργαλείου: προσδιορίσατε, σύμφωνα με τον κατωτέρω πίνακα, τον τύπο εργαλείου που χρησιμοποιήθηκε για την αλιεία του μεγαλόφθαλμου τόνου, συμπεριλαμβανομένης της υδατοκαλλιέργειας. (3) Καθαρό βάρος σε kg
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εξαγει το φορτίο του μεγαλόφθαλμου τόνου πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου, καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση).
8. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Αναφέρατε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το έγγραφο. Ο υπάλληλος αυτός πρέπει να ανήκει στο κατάλληλο τμήμα των κυβερνητικών αρχών του κράτους σημαίας του σκάφους που αλιεύσε τον μεγαλόφθαλμο τόνο που περιγράφεται στο έγγραφο ή από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή ίδρυμα εξουσιοδοτημένο από το κράτος σημαίας. Είναι δυνατόν να υπάρξει παρέκκλιση από την απαίτηση αυτή σύμφωνα με την επικύρωση του εγγράφου από δημόσιο υπάλληλο ή, εάν το σκάφος ασκεί δραστηριότητες στο πλαίσιο σύμβασης ναύλωσης, από δημόσιο υπάλληλο ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή ίδρυμα που είναι εξουσιοδοτημένο από το κράτος εξαγωγής. Το συνολικό βάρος του φορτίου πρέπει επίσης να προσδιορίζεται στο παρόν τμήμα.
9. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον μεγαλόφθαλμο τόνο πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εισαγωγής του μεγαλόφθαλμου τόνου, καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση) και τον τελικό τόπο εισαγωγής. Αυτό ισχύει και για τις εισαγωγές προς τις ενδιάμεσες χώρες. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελωνισμού, εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟΥ:

BB	Αλιεία με καλάμια	RR	Καλάμι με πετονιά	TL	Παρακολουθούμενη πετονιά («tended line»)
GILL	Απλάδια δίχτυα	SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με καλάμι	TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου
HAND	Πετονιά	SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη	TROP	Συρτή
HARP	Καμάκι	SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη	UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
LL	Παραγάδι			OT	Λοιπά
MWT	Πελαγική τράτα				
PS	Γρίπος				

ΑΠΟΣΤΕΛΑΤΕ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΔΕΟΝΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: (αναφέρατε το όνομα του οργανισμού των αρμόδιων αρχών του κράτους σημαίας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIIa

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΚΑΦΩΝ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΙΑΛΥΣΗΣ ΣΚΑΦΩΝ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

(Την 1η Νοεμβρίου 2001)

	Έτος διάλυσης	Κράτος σημαίας	Όνομα σκάφους	Χωρητικότητα	Έτος ναυπήγησης	Ζώνη αλιείας
1	2002	ΒΟΛΙΒΙΑ	YING CHIN HSIANG 66	379	1979	ΙΝΔΙΚΟΣ
2	2002	ΚΑΜΠΟΤΖΗ	HUA CHENG 707	606	1980	ΙΝΔΙΚΟΣ
3	2002	ΚΑΜΠΟΤΖΗ	HUA CHUNG 808	549	1980	ΙΝΔΙΚΟΣ
4	2002	ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ	CHEN FA 736	636	1979	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ
5	2002	ΒΟΛΙΒΙΑ	ZHONG I 85	437	1976	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ
6	2002	ΜΠΕΛΙΖΕ	LIEN TAI	491	1979	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ
7	2003	ΜΠΕΛΙΖΕ	JEFFREY 131	597	1980	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ
8	2003	ΙΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΟΥΙΝΕΑ	WIN FAR 236	672	1978	ΙΝΔΙΚΟΣ
9	2003	ΙΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΟΥΙΝΕΑ	WIN FAR 266	535	1979	ΙΝΔΙΚΟΣ
10	2003	ΒΟΛΙΒΙΑ	CHIN I MING	663	1979	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ
11	2003	ΒΟΛΙΒΙΑ	CHIN CHANG MING	578	1980	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ
12	2003	ΒΟΛΙΒΙΑ	GOLDEN RICH (πρώην: ZHONG XIN 26)	520	1974	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ
13	2003	ΒΟΛΙΒΙΑ	CHI MAN	556	1982	ΙΝΔΙΚΟΣ
14	2003	ΒΟΛΙΒΙΑ	HUNG YU 112	690	1981	ΙΝΔΙΚΟΣ
15	2003	ΙΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΟΥΙΝΕΑ	CHEN CHIANG 1	578	1988	ΙΝΔΙΚΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIIIβ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΚΑΦΩΝ ΠΟΥ ΦΕΡΟΥΝ ΣΗΜΑΙΑ ΤΑΙΒΑΝ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΑΝΑΝΗΟΛΟΓΗΣΗΣ

Αριθ.	Κράτος σημαίας	Όνομα σκάφους	Χωρητικό- τητα	Ζώνη αλιείας	Έτος ναυπή- γησης
1	ΙΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΟΥΙΝΕΑ	YIH SHUEN αριθ. 212	470	ΙΝΔΙΚΟΣ	1999
2	ΣΕΥΧΕΛΛΕΣ	SEYGEM	573	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1997
3	ΣΕΥΧΕΛΛΕΣ	SEYSTAR	573	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1998
4	ΒΑΝΟΥΑΤΟΥ	NINE LUCKY αριθ. 1	508	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1998
5	ΜΠΕΛΙΖΕ	WIN FAR αριθ. 868	498	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1999
6	ΙΣΗΜΕΡΙΝΗ ΓΟΥΙΝΕΑ	WEI CHING	498	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ	1997
7	ΜΠΕΛΙΖΕ	JUI YING αριθ. 666	498	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1997
8	ΜΠΕΛΙΖΕ	CHEN FA αριθ. 1	550	ΙΝΔΙΚΟΣ	1997
9	ΣΕΥΧΕΛΛΕΣ	SEYPERAL	680	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1998
10	ΜΠΕΛΙΖΕ	PING YUAN αριθ. 201	706	ΙΝΔΙΚΟΣ	1996
11	ΜΠΕΛΙΖΕ	LIAN HORNG αριθ. 777	499	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1998
12	ΜΠΕΛΙΖΕ	FONG KU αριθ. 36	521	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1997
13	ΜΠΕΛΙΖΕ	SHYE SIN αριθ. 1	598	ΙΝΔΙΚΟΣ	1997
14	ΜΠΕΛΙΖΕ	HUNG YU αριθ. 212	470	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ	1997
15	ΜΠΕΛΙΖΕ	HWA CHIN αριθ. 202	470	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ	1997
16	ΜΠΕΛΙΖΕ	SUNG HUI	573	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ	1998
17	ΜΠΕΛΙΖΕ	HSIEN HUA 106	625	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	2000
18	ΜΠΕΛΙΖΕ	HSIEN HUA 107	625	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	2000
19	ΜΠΕΛΙΖΕ	FU YUAN αριθ. 66	683	ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ	1998
20	ΜΠΕΛΙΖΕ	LONG CHANG αριθ. 3	589	ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΣ	1997

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ CICTA (ΔΕΛΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (*Thunnus thynnus*)

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ		ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ CICTA (ΔΕΛΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (<i>Thunnus thynnus</i>)		
ΤΜΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ				
1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ				
2. ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ				
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ				
Τύπος προϊόντος		Καθαρό βάρος (kg)	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας σημαίας	Ημερομηνία εισαγωγής
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό θάρος, GG = εκοπλαχτισμένο χωρίς θράγχια, DR = επεξεργασθέν θάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος)				
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ				
Τύπος προϊόντος			Καθαρό βάρος (kg)	
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό θάρος, GG = εκοπλαχτισμένο χωρίς θράγχια, DR = επεξεργασθέν θάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος)				
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΕΑ: Βεβαιώνω ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. Αδείας (κατά περίπτωση)
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου		Υπογραφή	Ημερομηνία	Κρατική σφραγίδα
		[Καθαρό βάρος (kg)]		
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ				
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές:				
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές:				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές:				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:				
Πόλη	Κράτος ή Επαρχία	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας		

ΔΕΛΤΙΟ ΟΔΗΓΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΤΟΝΟΥ (Thunnus thynnus)

Υπάρχει αυξημένη ζήτηση για την θέσπιση ενός συστήματος επανεξαγωγής στο πλαίσιο του προγράμματος στατιστικού εγγράφου CICTA (ΔΕΔΤΑ) για τον τόνο (Thunnus thynnus). Το 1997, εκδόθηκε σύσταση για την εφαρμογή του προγράμματος στατιστικού εγγράφου CICTA (ΔΕΔΤΑ) για τις επανεξαγωγές τόνου (Thunnus thynnus) για τις επανεξαγωγές. Η σύσταση αυτή προβλέπει ότι οι εμπορεύσιμοι οι οποίοι εισάγουν τόνο (Thunnus thynnus), ο οποίος επανεξάγεται⁽¹⁾ στην Ιαπωνία, πρέπει να υποβάλλουν πιστοποιητικό⁽²⁾ CICTA (ΔΕΔΤΑ) επανεξαγωγής τόνου (Thunnus thynnus), το οποίο πρέπει να επικυρωθεί από την κυβερνητική αρχή της χώρας ή της ζώνης διαμετακόμισης⁽³⁾ ή από αναγνωρισμένο ίδρυμα, όπως εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο, το οποίο είναι διαπιστευμένο από την κυβέρνηση της χώρας ή της ζώνης διαμετακόμισης. Αντίγραφο του πρωτοτύπου του στατιστικού εγγράφου για τον τόνο (Thunnus thynnus) (BTSD) που συνοδεύει τον τόνο (Thunnus thynnus) κατά τη στιγμή της εισαγωγής πρέπει να επισυνάπτεται στο πιστοποιητικό επανεξαγωγής του. Το αντίγραφο του συνημμένου πρωτοτύπου εγγράφου BTSD πρέπει να επικυρώνεται από την δημόσια διοίκηση της χώρας ή της ζώνης διαμετακόμισης, ή από αναγνωρισμένο ίδρυμα, όπως εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο, διαπιστευμένο από την κυβέρνηση της χώρας ή της ζώνης διαμετακόμισης. Στην περίπτωση επανεξαγωγής⁽⁴⁾ τόνου (Thunnus thynnus), εκ νέου, όλα τα αντίγραφα του εγγράφου, μεταξύ των οποίων ένα επικυρωμένο αντίγραφο του BTSD και του πιστοποιητικού επανεξαγωγής που συνοδεύαν τον τόνο (Thunnus thynnus), πρέπει να επισυνάπτονται σε ένα νέο πιστοποιητικό επανεξαγωγής, το οποίο επικυρώνεται από την δημόσια διοίκηση της τελευταίας χώρας/ζώνης διαμετακόμισης, ή από αναγνωρισμένο ίδρυμα, όπως εμπορικό και βιομηχανικό επιμελητήριο, το οποίο είναι διαπιστευμένο από την κυβέρνηση της τελευταίας χώρας/ζώνης διαμετακόμισης. Μόνο ο τόνος (Thunnus thynnus) ο οποίος συνοδεύεται δεόντως από πλήρες και επικυρωμένο πιστοποιητικό επανεξαγωγής, επιτρέπεται να εισάγεται στην Ιαπωνία. Τα φορτία επανεξαγόμενου τόνου (Thunnus thynnus), τα οποία συνοδεύονται από πιστοποιητικό επανεξαγωγής, το οποίο δεν έχει συμπληρωθεί σωστά⁽⁵⁾, θα θεωρούνται ως παράνομες αποστολές επανεξαγόμενου τόνου (Thunnus thynnus), οι οποίες αντιβαίνουν τις προσπάθειες διατήρησης της CICTA (ΔΕΔΤΑ), και η εισαγωγή τους στην Ιαπωνία θα αναστέλλεται υπό την επιφύλαξη της υποβολής δεόντως συμπληρωμένου πιστοποιητικού επανεξαγωγής.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

- (1) «Επανεξαγόμενο» σημαίνει ότι ο τόνος (Thunnus thynnus), διέρχεται από χώρα ή ζώνη (μη συμπεριλαμβανομένων των ελεύθερων ζωνών) αφού έχει εξαχθεί από τη χώρα ή την ζώνη της σημαίας του σκάφους (μη συμπεριλαμβανομένων των ελεύθερων ζωνών) του αλιευτικού σκάφους που αλιεύσει τον εν λόγω τόνο (Thunnus thynnus).
- (2) Στο εξής καλείται «Πιστοποιητικό επανεξαγωγής».
- (3) «Χώρα ή ζώνη διαμετακόμισης» νοείται η χώρα ή ζώνη μέσω της οποίας διήλθε ο τόνος (Thunnus thynnus) αφού εστάθηκε από μία χώρα ή ζώνη της σημαίας της οποίας φέρει το σκάφος (μη συμπεριλαμβανομένων των ελεύθερων ζωνών) του αλιευτικού σκάφους που αλιεύσει τον εν λόγω τόνο (Thunnus thynnus).
- (4) Η επανεξαγωγή τόνου (Thunnus thynnus) από χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια άλλη δεν διέπεται από τον κανόνα αυτό.
- (5) «Μη σωστά συμπληρωμένο» σημαίνει ότι το πιστοποιητικό επανεξαγωγής δεν συνοδεύει την αποστολή, δεν είναι πλήρες, δεν είναι επικυρωμένο ή είναι παραποιημένο.

Παρακαλούμε χρησιμοποιήστε το παρόν δελτίο οδηγιών ως οδηγό για τη συμπλήρωση του τμήματος του πιστοποιητικού επανεξαγωγής τόνου (Thunnus thynnus) που αφορά τους εξαγωγείς, τους εισαγωγείς και την επικύρωση της κυβέρνησης. Εάν το παρόν έγγραφο συμπληρωθεί σε μία άλλη γλώσσα εκτός της αγγλικής παρακαλούμε επισυνάψτε την μετάφραση στα αγγλικά. ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΕΑΝ ΕΝΑ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΝΟΥ (Thunnus thynnus) ΕΠΑΝΕΞΑΓΕΤΑΙ ΑΠΕΥΘΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΕΝ ΠΡΩΤΟΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΧΩΡΑ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ Ή ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ, ΟΛΑ ΤΑ ΑΛΙΕΥΜΑΤΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ. ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ, ΕΑΝ ΤΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΝΟΥ (Thunnus thynnus) ΕΠΑΝΕΞΑΓΕΤΑΙ ΜΕΣΩ ΧΩΡΑΣ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ Ή ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ (ΔΗΛΑΔΗ ΧΩΡΑ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ Ή ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ Ή ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΑΛΙΕΙΑΣ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΟΝ ΤΕΛΙΚΟ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ), ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΧΩΡΙΣΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΙΚΟΥΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥΣ, Ή ΚΑΘΕ ΑΛΙΕΥΜΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΧΩΡΙΣΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ ΟΠΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΦΟΡΤΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΜΙΑ ΧΩΡΑ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ Ή ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΑΛΙΕΙΑΣ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΗΣ. Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΕΜΑΧΙΩΝ ΨΑΡΙΩΝ, ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΣΑΡΚΑΣ (ΔΗΛΑΔΗ Η ΚΕΦΑΛΗ, ΟΙ ΟΦΘΑΛΜΟΙ, ΟΙ ΣΠΕΡΜΑΤΟΦΟΡΟΙ ΣΑΚΟΙ, ΤΑ ΕΝΤΟΣΘΙΑ, ΟΙ ΟΥΡΕΣ) ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ.

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα, που υποβάλλεται από τη χώρα που εκδίδει το έγγραφο.

- ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ: Αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού, οργανισμού αλιείας που επανεξάγει τον τόνο (Thunnus thynnus) που περιέχεται στο φορτίο, και ο οποίος εξέδωσε το παρόν πιστοποιητικό. Σύμφωνα με τη σύσταση της CICTA (ΔΕΔΤΑ), μόνο η χώρα/οργανισμός/οργανισμός αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή έχει δικαίωμα να εκδώσει το παρόν πιστοποιητικό.
- ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ: Αναφέρατε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία, και τη χώρα/οργανισμό ή οργανισμό αλιείας από τον οποίο επανεστάθηκε ο τόνος (Thunnus thynnus).
- ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg (3) Χώρα/Οργανισμός/οργανισμός αλιείας σημαίας: αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας του σκάφους που αλιεύσει τον τόνο (Thunnus thynnus) του φορτίου (4) Ημερομηνία εισαγωγής.
- ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg.
- ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που επανεξάγει το φορτίο του τόνου (Thunnus thynnus) πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου, καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση).
- ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Αναφέρατε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το πιστοποιητικό. Ο εν λόγω υπάλληλος πρέπει να ανήκει στο κατάλληλο τμήμα των δημόσιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή που εμφανίζεται στο πιστοποιητικό. Είναι δυνατό να υπάρξει παρέκκλιση από την απαίτηση αυτή σύμφωνα με το ΨΗΦΙΣΜΑ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΟΥ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΓΓΡΑΦΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (Thunnus thynnus) ΑΠΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΥΠΑΛΛΗΛΟ.
- ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον τόνο (Thunnus thynnus) πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εισαγωγής του εν λόγω τόνου και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση) καθώς και τον τελικό προορισμό εισαγωγής. Αυτό ισχύει και για τις εισαγωγές στην χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελεστικού, εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: (προσδιορίσατε το όνομα της υπηρεσίας των αρμόδιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΙΦΙΑ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ		ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ CICTA (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΙΦΙΑ			
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ					
1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ					
2. ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ					
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ					
Τύπος προϊόντος (*)		Καθαρό βάρος (Kg)	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας σημαίας	Ημερομηνία εισαγωγής	
F/FR	RD/GG/DR/FL/ST/OT				
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ					
Τύπος προϊόντος (*)			Καθαρό βάρος (Kg)		
F/FR	RD/GG/DR/ST/FL/OT				
(*) F = νωπό, FR = κατεψυγμένο, RD = ζωντανό βάρος, GG = εκσπλαχνισμένο χωρίς θράγγια, DR = επεξεργασθέν βάρος, ST = τεμάχιο, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος)					
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΕΑ: Για εξαγωγή στις χώρες που έχουν υιοθετήσει το εναλλακτικό ελάχιστο μέγεθος που προβλέπεται από τη CICTA (ΔΕΔΤΑ) για τον ξιφία, ο εξαγωγέας πρέπει να βεβαιώσει ότι ο ξιφίας του Ατλαντικού που καταγράφεται κατωτέρω ζυγίζει περισσότερο από 15 kg, (33 lb.) ή, εάν είναι τεμαχισμένος, ότι τα τεμάχια προέρχονται από ξιφία μεγαλύτερο από 15 kg. Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.					
Όνομα	Όνομα οργανισμού	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. Άδειας (κατά περίπτωση)
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές. Ονοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου					
		Υπογραφή	Ημερομηνία		
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ					
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές					
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας διαμετακόμισης):					
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας	
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας διαμετακόμισης):					
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας	
ΤΕΛΙΚΟΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΤΙΟΥ:					
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας	
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:					
Πόλη	Κράτος ή Επαρχία	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας			

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΕΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΕΠΙΣΥΝΑΨΑΤΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα, που υποβάλλεται από τη χώρα που εκδίδει το έγγραφο.

1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ: Αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού, οργανισμού αλιείας που επανεξάγει τον ξιφία που περιέχεται στο φορτίο, και ο οποίος εξέδωσε το παρόν πιστοποιητικό. Σύμφωνα με τη σύσταση της CICTA (ΔΕΔΤΑ), μόνο η χώρα/οργανισμός/οργανισμός αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή, έχει δικαίωμα να εκδώσει το παρόν πιστοποιητικό.
2. ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ: Αναφέρατε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία, και τη χώρα/οργανισμό ή οργανισμό αλιείας από τον οποίο επανεξάχθηκε ο ξιφίας.
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής θρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg (3) Χώρα/Οργανισμός/οργανισμός αλιείας σημαίας: αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας του σκάφους που αλιεύσε τον ξιφία του φορτίου (4) Ημερομηνία εισαγωγής.
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής θρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που επανεξάγει το φορτίο του ξιφία πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου, καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση).
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Αναφέρατε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το πιστοποιητικό. Ο εν λόγω υπάλληλος πρέπει να ανήκει στο κατάλληλο τμήμα των δημόσιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή που εμφανίζεται στο πιστοποιητικό, ή να είναι πρόσωπο ή ίδρυμα εξουσιοδοτημένο για την επικύρωση των πιστοποιητικών αυτών από την αρμόδια κυβερνητική αρχή. Το μέτρο υποκατάστασης που αναφέρεται στις παραγράφους Α έως Δ του ψηφίσματος της CICTA (ΔΕΔΤΑ) σχετικά με την επικύρωση του στατιστικού εγγράφου για τον τόνο (Thunnus thynnus) από δημόσιο υπάλληλο, το οποίο υιοθετήθηκε από την Επιτροπή το 1993, μπορεί να εφαρμοστεί υπό τους όρους που αναφέρονται ανωτέρω για τις επικυρώσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του προγράμματος του στατιστικού εγγράφου για τον ξιφία.
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον ξιφία πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εισαγωγής του εν λόγω ξιφία καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση) καθώς και τον τελικό προορισμό εισαγωγής. Αυτό ισχύει και για τις εισαγωγές στην χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελωνισμού, εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: (προσδιορίσατε το όνομα της υπηρεσίας των αρμόδιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ		ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ		
ΤΜΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ				
1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ				
2. ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ				
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ				
Τύπος προϊόντος		Καθαρό βάρος (kg)	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας σημαίας	Ημερομηνία εισαγωγής
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό βάρος, GG = εκσπλαχνισμένο χωρίς θράγγια, DR = επεξεργασθέν βάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος)				
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ				
Τύπος προϊόντος			Καθαρό βάρος (kg)	
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό βάρος, GG = εκσπλαχνισμένο χωρίς θράγγια, DR = επεξεργασθέν βάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος)				
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΕΑ: Βεβαιώνω ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. Αδείας (κατά περίπτωση)
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου		Υπογραφή	Ημερομηνία	Κρατική σφραγίδα
		[Καθαρό βάρος (kg)]		
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ				
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές:				
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές:				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές:				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:				
Πόλη	Κράτος ή Επαρχία	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας		

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΕΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΕΠΙΣΥΝΑΨΑΤΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα, που υποβάλλεται από τη χώρα που εκδίδει το έγγραφο.

1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ: Αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που επανεξάγει τον μεγαλόφθαλμο τόνο που περιέχεται στο φορτίο, και ο οποίος εξέδωσε το παρόν πιστοποιητικό. Σύμφωνα με τη σύσταση της CICTA (ΔΕΔΤΑ), μόνο η χώρα/οργανισμός/οργανισμός αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή, έχει δικαίωμα να εκδώσει το παρόν πιστοποιητικό.
2. ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ: Αναφέρατε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία, και τη χώρα /οργανισμό ή οργανισμό αλιείας από τον οποίο επανεξάχθηκε ο μεγαλόφθαλμος τόνος.
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg (3) Χώρα/Οργανισμός/οργανισμός αλιείας σημαίας: αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας του σκάφους που αλίευσε τον μεγαλόφθαλμο τόνο του φορτίου (4) Ημερομηνία εισαγωγής.
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που επανεξάγει το φορτίο του μεγαλόφθαλμου τόνου, πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου, καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση).
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Αναφέρατε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το πιστοποιητικό. Ο εν λόγω υπάλληλος πρέπει να ανήκει στο κατάλληλο τμήμα των δημόσιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή που εμφανίζεται στο πιστοποιητικό ή να είναι πρόσωπο ή ίδρυμα εξουσιοδοτημένο για την επικύρωση των πιστοποιητικών αυτών από την αρμόδια κυβερνητική αρχή. Το μέτρο υποκατάστασης που αναφέρεται στις παραγράφους Α έως Δ του ψηφίσματος της CICTA (ΔΕΔΤΑ) σχετικά με την επικύρωση του στατιστικού εγγράφου για τον τόνο (Thunnus thynnus) από δημόσιο υπάλληλο, το οποίο υιοθετήθηκε από την Επιτροπή το 1993, μπορεί να εφαρμοστεί υπό τους όρους που αναφέρονται ανωτέρω για τις επικυρώσεις που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του προγράμματος του στατιστικού εγγράφου για τον μεγαλόφθαλμο τόνο.
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον μεγαλόφθαλμο τόνο πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εισαγωγής του μεγαλόφθαλμου τόνου καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση) και τον τελικό προορισμό εισαγωγής. Αυτό ισχύει και για τις εισαγωγές στην χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελωνισμού, εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: (προσδιορίσατε το όνομα της υπηρεσίας των αρμόδιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟΙ (ΕΤΙΩ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ		ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟΙ (ΕΤΙΩ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ		
ΤΜΗΜΑ ΕΞΑΓΩΓΗΣ				
1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ				
2. ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ				
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ				
Τύπος προϊόντος (*)		Καθαρό βάρος (Kg)	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας σημαίας	Ημερομηνία εισαγωγής
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ				
Τύπος προϊόντος (*)			Καθαρό βάρος (Kg)	
F/FR	RD/GG/DR/FL/OT			
(*) F = Νωπό, FR = καταψυγμένο, RD = ζωντανό βάρος, GG = εκσπλιχισμένο χωρίς θράγγια, DR = επεξεργασθέν βάρος, FL = φιλέτα, OT = λοιπά (περιγράψατε τον τύπο του προϊόντος)				
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΕΑ: Βεβαιώνω ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθμός άδειας (κατά περίπτωση)
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Εγγυώμαι ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
Όνοματεπώνυμο και θέση υπαλλήλου	Υπογραφή	Ημερομηνία	Κρατική σφραγίδα	
ΤΜΗΜΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ				
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Πιστοποιώ ότι οι ανωτέρω πληροφορίες είναι, εξ' όσων γνωρίζω, πλήρεις, αληθείς και σωστές.				
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας):				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας):				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)
ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ (Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας):				
Όνομα	Διεύθυνση	Υπογραφή	Ημερομηνία	Αριθ. άδειας (κατά περίπτωση)
ΤΕΛΙΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ:				
Πόλη	Κράτος ή επαρχία	Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας		

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: ΕΑΝ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΝΤΥΠΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΛΩΣΣΑ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ, ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΕΠΙΣΥΝΑΨΑΤΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΑΡΙΘ. ΕΓΓΡΑΦΟΥ: Αριθμός εγγράφου κωδικοποιημένος ανάλογα με τη χώρα, που υποβάλλεται από τη χώρα που εκδίδει το έγγραφο.

1. ΧΩΡΑ/ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ' ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗ: Αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που επανεξάγει τον μεγαλόφθαλμο τόνο που περιέχεται στο φορτίο, και ο οποίος εξέδωσε το παρόν πιστοποιητικό. Σύμφωνα με τη σύσταση της CICTA (ΔΕΔΤΑ), μόνο η χώρα/οργανισμός/οργανισμός αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή, έχει δικαίωμα να εκδώσει το παρόν πιστοποιητικό.
2. ΤΟΠΟΣ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ: Αναφέρατε τον τόπο, το κράτος ή την επαρχία, και τη χώρα /οργανισμό ή οργανισμό αλιείας από τον οποίο επανεξάχθηκε ο μεγαλόφθαλμος τόνος.
3. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg (3) Χώρα σημαίας/Οργανισμός/οργανισμός αλιείας: αναφέρατε το όνομα της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας του σκάφους που αλίευσε τον μεγαλόφθαλμο τόνο του φορτίου (4) Ημερομηνία εισαγωγής.
4. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΑΛΙΕΥΜΑΤΟΣ: Ο εξαγωγέας πρέπει να υποβάλλει τις ακόλουθες πληροφορίες κατά τρόπο όσο το δυνατόν ακριβέστερο. (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: προσδιορίσατε ένα τύπο προϊόντος ανά γραμμή.) (1) Τύπος προϊόντος: προσδιορίσατε εάν ο τύπος του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της αποστολής βρίσκεται σε ΝΩΠΗ ή ΚΑΤΕΨΥΓΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ (F/FR), και υπό μορφή ΖΩΝΤΟΣ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΚΣΠΛΑΧΝΙΣΜΕΝΟΥ ΒΑΡΟΥΣ, ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΜΕΝΟ, σε ΦΙΛΕΤΑ, ή ΛΟΙΠΑ. Εάν «ΛΟΙΠΑ», περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου. (2) Καθαρό βάρος: καθαρό βάρος του προϊόντος σε kg.
5. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που επανεξάγει το φορτίο του μεγαλόφθαλμου τόνου πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εξαγωγής του φορτίου, καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση).
6. ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ: Αναφέρατε το όνομα και τη θέση του υπαλλήλου που υπογράφει το πιστοποιητικό. Ο εν λόγω υπάλληλος πρέπει να ανήκει στο κατάλληλο τμήμα των δημόσιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή που εμφανίζεται στο πιστοποιητικό ή να είναι πρόσωπο ή ίδρυμα εξουσιοδοτημένο για την επικύρωση των πιστοποιητικών αυτών από την αρμόδια κυβερνητική αρχή.
7. ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΙΣΑΓΩΓΕΑ: Το πρόσωπο ή ο οργανισμός που εισάγει τον μεγαλόφθαλμο τόνο πρέπει να θέσει την υπογραφή του και να αναγράψει το όνομα, τη διεύθυνσή του και την ημερομηνία εισαγωγής του μεγαλόφθαλμου τόνου καθώς και τον αριθμό άδειας του οργανισμού (κατά περίπτωση) και τον τελικό προορισμό εισαγωγής. Αυτό ισχύει και για τις εισαγωγές στην χώρα/οργανισμό/οργανισμό αλιείας διαμετακόμισης. Για τα νωπά ή κατεψυγμένα προϊόντα, η υπογραφή του εισαγωγέα μπορεί να αντικατασταθεί από εκείνη ενός υπαλλήλου του γραφείου εκτελωνισμού εφόσον η υπογραφή αυτή αναγνωρίζεται δεόντως από τον εισαγωγέα.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ ΣΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: (προσδιορίσατε το όνομα της υπηρεσίας των αρμόδιων αρχών της χώρας/οργανισμού/οργανισμού αλιείας που πραγματοποιεί την επανεξαγωγή).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ CICTA (ΔΕΔΤΑ)

1. Σημεία:
2. Στατιστικό έγγραφο (Τόνος (Thunnus thynnus), Μεγαλόφθαλμος τόνος, Ξιφίας):
3. Κυβέρνηση/κυβερνητικός οργανισμός που είναι εξουσιοδοτημένος για την επικύρωση των στατιστικών εγγράφων

Όνομασία οργανισμού	Διεύθυνση οργανισμού	Υπόδειγμα σφραγίδας

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για κάθε οργανισμό, επισυνάψατε τον πίνακα των ονομάτων, θέσεων και διευθύνσεων των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα για την επικύρωση των εγγράφων.

4. Άλλα ιδρύματα που είναι διαπιστευμένα από την κυβέρνηση/οργανισμό για την επικύρωση των στατιστικών εγγράφων.

Όνομασία οργανισμού	Διεύθυνση οργανισμού	Υπόδειγμα σφραγίδας

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για κάθε οργανισμό, επισυνάψατε τον πίνακα των ονομάτων, θέσεων και διευθύνσεων των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα για την επικύρωση των εγγράφων.

Οδηγίες: Τα συμβαλλόμενα Μέρη και τα μη συμβαλλόμενα συνεργαζόμενα Μέρη, Οργανισμοί και Οργανισμοί αλιείας, των οποίων τα σκάφη αλιεύουν είδη, το διεθνές εμπόριο των οποίων προβλέπει την υποβολή στατιστικών εγγράφων CICTA (ΔΕΔΤΑ), παρακαλούνται να υποβάλλουν τις πληροφορίες που εμφανίζονται στο παρόν έντυπο στον Εκτελεστικό Γραμματέα της CICTA (ΔΕΔΤΑ) (*), και να μεριμνούν για την έγκαιρη κοινοποίηση οποιασδήποτε αλλαγής.

(*) ICCAT: C/Corazón de María 8 (6. sal), 28002 Madrid (España).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIV

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ ΣΤΟΙ (ΕΠΙΩ)

1. Σημεία:

2. Κυβέρνηση/κυβερνητικός οργανισμός που είναι εξουσιοδοτημένος για την επικύρωση των στατιστικών εγγράφων

Όνομασία οργανισμού	Διεύθυνση οργανισμού	Υπόδειγμα σφραγίδας

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για κάθε οργανισμό, επισυνάψατε τον πίνακα των ονομάτων, θέσεων και διευθύνσεων των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα για την επικύρωση των εγγράφων.

3. Άλλα ιδρύματα που είναι διαπιστευμένα από την κυβέρνηση/οργανισμό για την επικύρωση των στατιστικών εγγράφων.

Όνομασία οργανισμού	Διεύθυνση οργανισμού	Υπόδειγμα σφραγίδας

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για κάθε οργανισμό, επισυνάψατε τον πίνακα των ονομάτων, θέσεων και διευθύνσεων των προσώπων που είναι εξουσιοδοτημένα για την επικύρωση των εγγράφων.

Οδηγίες: Τα συμβαλλόμενα μέρη, τα μη συμβαλλόμενα μέρη, οι οργανισμοί και οι οργανισμοί αλιείας, των οποίων ορισμένα σκάφη αλιεύουν είδη τα οποία κατά τις διεθνείς συναλλαγές τους απαιτείται να συνοδεύονται από στατιστικά έγγραφα, παρακαλούνται να υποβάλλουν αναφορά στη Γραμματεία του ΣΤΟΙ (*) (ΕΠΙΩ) βάσει του παρόντος εγγράφου, και να μεριμνούν για την έγκαιρη κοινοποίηση στη Γραμματεία οποιασδήποτε αλλαγής αυτών των πληροφοριών.

(*) ΕΠΙΩ: B.P. 1011, Port de pêche, Victoria (Seychelles).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XV

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ (*Thunnus thynnus*)

Από έως, Χώρα εισαγωγής

Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα σημαίας	Κωδικός ζώνης	Κωδικός αλιευτικού εργαλείου	Τόπος εξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος (kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Κωδικός εργαλείου

BB	Αλιεία με καλάμι
GILL	Απλάδια δίχτυα
HAND	Πετονιά
HARP	Καμάκι
LL	Παραγάδι
MWT	Πελαγική τράτα
PS	Γρίπος
RR	Καλάμι με πετονιά
SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με πετονιά
SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη
SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη
TL	Παρακολουθούμενη πετονιά («tended line»)
TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου
TROL	Συρτή
UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
OT	Λοιπά (προσδιορίσατε)

Τύπος προϊόντος

F	Νωπό
FR	Κατεψυγμένο
RD	Ζωντανό βάρος
GG	Εκσπλαγισμένο χωρίς βράγχια
DR	Επεξεργασθέν βάρος
FL	Φιλέτα
OT	Λοιπά

Κωδικός ζώνης

WA	Δυτικός Ατλαντικός
EA	Ανατολικός Ατλαντικός
MED	Μεσόγειος
PAC	Ειρηνικός

**ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΝΟ
(Thunnus thynnus)**

Από Έως Χώρα εισαγωγής.....
Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα σημαίας	Χώρα επανεξαγωγής	Τόπος εξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Κωδικός εργαλείου

BB	Αλιεία με καλάμια
GILL	Απλάδια δίχτυα
HAND	Πετονιά
HARP	Καμάκι
LL	Παραγάδι
MWT	Πελαγική τράτα
PS	Γρίπος
RR	Καλάμι με πετονιά
SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με πετονιά
SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη
SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη
TL	Παρακολουθούμενη πετονιά («tended line»)
TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου
TROL	Συρτή
UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
OT	Λοιπά (προσδιορίσατε)

Τύπος προϊόντος

F	Νωπό
FR	Κατεψυγμένο
RD	Ζωντανό βάρος
GG	Εκσπλαχισμένο χωρίς βράγχια
DR	Επεξεργασθέν βάρος
FL	Φιλέτα
OT	Λοιπά

Κωδικός ζώνης

WA	Δυτικός Ατλαντικός
EA	Ανατολικός Ατλαντικός
MED	Μεσόγειος
PAC	Ειρηνικός

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVI

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ CICTA (ΔΕΛΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΙΦΙΑ

Από έως, Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας εισαγωγής

Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα/Οργανισμός/ Οργανισμός αλιείας σημείας	Κωδικός ζώνης	Κωδικός εργαλείου	Τόπος εξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος προϊόντος (Kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Κωδικός εργαλείου

BB	Αλιεία με καλάμια
GILL	Απλάδια δίχτυα
HAND	Πετονιά
HARP	Καμάκι
LL	Παραγάδι
MWT	Πελαγική τράτα
PS	Γρίπος
RR	Καλάμι με πετονιά
SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με πετονιά
SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη
SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη
TL	Παρακολουθούμενη πετονιά («tended line»)
TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου
TROL	Συρτή
UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
OTH	Λοιπά (προσδιορίσατε)

Τύπος προϊόντος

F	Νωπό
FR	Κατεψυγμένο
RD	Ζωντανό βάρος
GG	Εκπλαγισμένο χωρίς βράγχια
DR	Επεξεργασθέν βάρος
FL	Φιλέτα
ST	Τεμάχια
OT	Λοιπά, περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου

Κωδικός ζώνης

NAT	Βόρειος Ατλαντικός
SAT	Νότιος Ατλαντικός
MED	Μεσόγειος
PAC	Ειρηνικός ωκεανός
ID	Ινδικός ωκεανός

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΙΦΙΑ

Από έως Χώρα εισαγωγής

Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα σημαίας	Χώρα επανεξαγωγής	Τόπος επανεξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος προϊόντος (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Τύπος προϊόντος

F	Νωπό
FR	Κατεψυγμένο
RD	Ζωντανό βάρος
GG	Εκοπλισμένο χωρίς βράγχια
DR	Επεξεργασθέν βάρος
ST	Τεμάχια
FL	Φιλέτα
OT	Λοιπά: περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVII

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

Από έως Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας εισαγωγής

Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα/Οργανισμός/ Οργανισμός αλιείας σημείας	Κωδικός ζώνης	Κωδικός εργαλείου	Τόπος εξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος προϊόντος (kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Κωδικός εργαλείου

BB	Αλιεία με καλάμια
GILL	Απλάδια δίχτυα
HAND	Πετονιά
HARP	Καμάκι
LL	Παραγάδι
MWT	Πελαγική τράτα
PS	Γρίπος
RR	Καλάμι με πετονιά
SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με πετονιά
SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη
SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη
TL	Παρακολουθούμενη πετονιά («tended line»)
TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου
TROL	Συρτή
UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
OTH	Λοιπά (προσδιορίσατε)

Τύπος προϊόντος

F	Νωπό
FR	Κατεψυγμένο
RD	Ζωντανό βάρος
GG	Εκσπλαγισμένο χωρίς βράγχια
DR	Επεξεργασθέν βάρος
FL	Φιλέτα
OT	Λοιπά, περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου

Κωδικός ζώνης

ID	Ινδικός Ωκεανός
PA	Ειρηνικός Ωκεανός
AT	Ατλαντικός Ωκεανός

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΙΣΤΑ (ΔΕΔΤΑ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

Από έως Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας εισαγωγής

Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα/Οργανισμός/ Οργανισμός αλιείας σημαίας	Χώρα/Οργανισμός/ Οργανισμός αλιείας επανεξαγωγής	Τόπος επανεξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος προϊόντος (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Τύπος προϊόντος

- F Νωπό
FR Κατεψυγμένο
RD Ζωντανό βάρος
GG Εκοπλαχτισμένο χωρίς βράγχια
DR Επεξεργασθέν βάρος
FL Φιλέτα
OT Λοιπά, περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧVΙΙΙ

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΤΟΙ (ΕΠΙΩ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

Από έως Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας εισαγωγής

Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα/Οργανισμός/ Οργανισμός αλιείας σημείας	Κωδικός ζώνης	Κωδικός εργαλείου	Τόπος εξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος προϊόντος (kg)
				F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Κωδικός εργαλείου

BB	Αλιεία με καλάμια
GILL	Απλάδια δίχτυα
HAND	Πετονιά
HARP	Καμάκι
LL	Παραγάδι
MWT	Πελαγική τράτα
PS	Γρίπος
RR	Καλάμι με πετονιά
SPHL	Ερασιτεχνική αλιεία με πετονιά
SPOR	Ερασιτεχνική αλιεία μη ταξινομημένη
SURF	Επιφανειακή αλιεία μη ταξινομημένη
TL	Παρακολουθούμενη πετονιά («tended line»)
TRAP	Δίχτυ-παγίδα τόνου
TROL	Συρτή
UNCL	Μη προσδιοριζόμενες μέθοδοι
OTH	Λοιπά (προσδιορίσατε)

Τύπος προϊόντος

F	Νωπό
FR	Κατεψυγμένο
RD	Ζωντανό βάρος
GG	Εκσπλαγισμένο χωρίς Βράγχια
DR	Επεξεργασθέν βάρος
FL	Φιλέτα
OT	Λοιπά, περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου

Κωδικός ζώνης

ID	Ινδικός Ωκεανός
PA	Ειρηνικός Ωκεανός
AT	Ατλαντικός Ωκεανός

ΕΞΑΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΣΤΟΙ (ΕΤΙΩ) ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΦΘΑΛΜΟ ΤΟΝΟ

Από έως Χώρα/Οργανισμός/Οργανισμός αλιείας εισαγωγής
 Μήνας Μήνας Έτος

Χώρα/Οργανισμός/ Οργανισμός αλιείας σημαίας	Χώρα/Οργανισμός/ Οργανισμός αλιείας σημαίας επανεξαγωγής	Τόπος επανεξαγωγής	Τύπος προϊόντος		Βάρος προϊόντος (kg)
			F/FR	RD/GG/DR/FL/OT	

Τύπος προϊόντος

F	Νωπό
FR	Κατεψυγμένο
RD	Ζωντανό βάρος
GG	Εκοπλισμένο χωρίς βράγχια
DR	Επεξεργασθέν βάρος
FL	Φιλέτα
OT	Λοιπά, περιγράψατε τον τύπο των προϊόντων του φορτίου

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIX

Κανονισμός αριθ. 858/94	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 2
Άρθρο 2	Άρθρο 4
άρθρο 2 α	άρθρο 5
άρθρο 3, παράγραφοι 1 έως 3	άρθρο 4
άρθρο 3, παράγραφος 4	άρθρο 6
άρθρο 3 α	άρθρο 6
άρθρο 4	—
άρθρο 5	άρθρο 9
παράρτημα I	παράρτημα IV α
παράρτημα II	παράρτημα IV β
παράρτημα III	παράρτημα IX

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που εξουσιοδοτεί την Αυστρία να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(2002/C 331 E/29)

COM(2002) 470 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με αίτηση που υποβλήθηκε στην Επιτροπή, η οποία καταχωρήθηκε στη γενική γραμματεία της Επιτροπής στις 7 Μαΐου 2002, η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας ζήτησε, βάσει του άρθρου 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾ (στο εξής: η έκτη οδηγία), την άδεια να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21 παράγραφος 1 σημείο α) της προαναφερθείσας οδηγίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2000/65/ΕΚ της 17ης Οκτωβρίου 2000. Το προβλεπόμενο μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί στο να καταστήσει υπόχρεο του φόρου τον παραλήπτη της παροχής υπηρεσιών που συνίστανται σε οικοδομικές εργασίες που πραγματοποιούν υπεργολάβοι.

ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΩΝ

Οι αυστριακές αρχές ισχυρίζονται ότι έχουν διαπιστώσει σημαντικές απώλειες εσόδων στον οικοδομικό τομέα. Οι απώλειες αυτές εμφανίζονται στη σχέση μεταξύ της γενικής οικοδομικής εταιρείας και των υπεργολάβων. Ο υπεργολάβος χρεώνει τον ΦΠΑ στη γενική οικοδομική εταιρεία αλλά παραλείπει να τον καταβάλει στο Δημόσιο Ταμείο. Αντίθετα, η γενική οικοδομική εταιρεία μπορεί να ασκήσει το δικαίωμά της προς έκπτωση, στο μέτρο που διαδίδει ένα τιμολόγιο που έχει εκδοθεί κατά τον επιβαλλόμενο τύπο και που αντιστοιχεί στις πραγματικές παροχές υπηρεσιών.

Σύμφωνα με τις αυστριακές αρχές, αυτό το είδος της απάτης είναι δύσκολο να καταπολεμηθεί με την εφαρμογή των κανονικών ρυθμίσεων του κοινού συστήματος ΦΠΑ διότι η εισπραξη του ΦΠΑ από τον υπεργολάβο αποδεικνύεται σε πολλές περιπτώσεις, πρακτικά αδύνατη. Πράγματι, έχει διαπιστωθεί, ιδίως στον οικοδομικό τομέα, ότι οι εν λόγω υπεργολάβοι είναι αδύνατον να βρεθούν για τους ακόλουθους λόγους: είτε η εταιρεία υπεργολαβίας έχει ιδρυθεί, γενικά, υπό τη μορφή ιδιωτικής εταιρείας περιορισμένης ευθύνης (SPRL) από άτομο που δεν έχει κανένα συμφέρον στην εταιρεία αυτή, είτε ο υπεργολάβος ενεργεί υπό την κάλυψη μιας SPRL που έχει ήδη καταχωρηθεί· μόλις ιδρύεται, η εν λόγω εταιρεία πραγματοποιεί ιδιαίτερα υψηλό αριθμό πράξεων· ο τιμολογημένος ΦΠΑ δεν καταβάλλεται· λίγο χρόνο μετά, αρχίζει έναντι της εταιρείας η διαδικασία αφερεγγυότητας· οι συνεταιίροι-διαχειριστές έχουν άγνωστη κατοικία ή έχουν υποβάλει δήλωση αλλαγής κατοικίας πριν διαφύγουν στο εξωτερικό· οι πραγματικοί διευθύνοντες παραμένουν άγνωστοι.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ

Η παρέκκλιση που ζητά η Αυστρία θα έχει ως αποτέλεσμα να επιτρέψει να οριστεί ο παραλήπτης της παροχής υπηρεσιών ως υπόχρεος του φόρου, κατά παρέκκλιση από το άρθρο 21, παράγραφος 1, σημείο α) της έκτης οδηγίας, αντί του προσώπου που πραγματοποιεί την παροχή υπηρεσιών για τις ακόλουθες πράξεις:

- οικοδομικές εργασίες και διάθεση προσωπικού, που πραγματοποιούνται από υπεργολάβους για μία γενική οικοδομική εταιρεία·
- οικοδομικές εργασίες καθώς και διάθεση προσωπικού, που πραγματοποιούνται από υπεργολάβους για εταιρεία που πραγματοποιεί η ίδια τις οικοδομικές εργασίες·
- οικοδομικές εργασίες και διάθεση προσωπικού, που πραγματοποιούνται από υπεργολάβους για έναν άλλον υπεργολάβο·

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/38/ΕΚ (ΕΕ L 128 της 15.5.2002, σ. 41).

Στο εξής, ο υπεργολάβος δεν θα πρέπει να ζητά την πληρωμή του ΦΠΑ στις παροχές υπηρεσιών που παρέχει. Κατά συνέπεια, θα επιλυθεί το πρόβλημα της μη είσπραξης του φόρου που επιβαρύνει έναν υπεργολάβο, ο οποίος στην πράξη δεν είναι δυνατόν να βρεθεί.

Αντίθετα, οι κανονικές ρυθμίσεις φορολόγησης θα εφαρμόζονται στις άλλες πράξεις σ'αυτόν τον τομέα, ιδίως σε εκείνες που πραγματοποιεί τη γενική οικοδομική εταιρεία για τον κύριο του έργου.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η δυνατότητα παρέκκλισης από την έκτη οδηγία προβλέπεται στο άρθρο 27 της εν λόγω οδηγίας, με σκοπό την απλοποίηση της είσπραξης του φόρου ή την αποφυγή ορισμένων περιπτώσεων απάτης ή φοροδιαφυγής.

Αν και το μέτρο απλοποιεί τα καθήκοντα της φορολογικής διοίκησης που συχνά έχει ιδιαίτερες δυσκολίες για την είσπραξη του φόρου από τους υπεργολάβους στον τομέα της οικοδόμησης, η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι το προβλεπόμενο από την Αυστρία μέτρο πρέπει να εξετασθεί, καταρχάς, ως μέτρο που έχει στόχο την αποφυγή ορισμένων περιπτώσεων απάτης ή φοροδιαφυγής.

Εξάλλου, το μέτρο που προτείνει η Αυστρία φαίνεται ανάλογο με τον επιδιωκόμενο στόχο. Πράγματι, το προτεινόμενο μέτρο δεν θα εφαρμόζεται σε όλες τις φορολογήσιμες πράξεις σε έναν ειδικό τομέα (στην παρούσα περίπτωση στον τομέα της οικοδόμησης), αλλά σε ιδιαίτερα περιορισμένες πράξεις για τις οποίες υπάρχουν πραγματικά σημαντικά προβλήματα απάτης ή φοροδιαφυγής. Επομένως, το ειδικό μέτρο δεν παρεκκλίνει από τις γενικές αρχές του άρθρου 21 της έκτης οδηγίας παρά μόνον εντός των αυστηρά απαιτούμενων ορίων για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

Τέλος πρέπει να τονισθεί το γεγονός ότι η προτεινόμενη παρέκκλιση δεν θα έχει καμία επίπτωση στο ποσό του οφειλόμενου φόρου. Το ποσό του οφειλόμενου φόρου ΦΠΑ κατ'εφαρμογή του μέτρου παρέκκλισης θα είναι ακριβώς το ίδιο όπως εάν εφαρμόζονταν οι κανονικές ρυθμίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 21 της έκτης οδηγίας.

Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να εξουσιοδοτήσει την Αυστρία να εφαρμόσει το αιτούμενο μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21, παράγραφος 1, σημείο α).

Η Επιτροπή θεωρεί ότι ενδεικνύεται να περιορισθεί χρονικά η ισχύς της εν λόγω παρέκκλισης μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007. Ο περιορισμός αυτός θα επιτρέψει να εκτιμηθεί το εάν θα πρέπει να συνεχισθεί ή όχι το μέτρο παρέκκλισης, λαμβανομένης υπόψη της εμπειρίας που θα αποκτήσει η Αυστρία κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής των πέντε ετών.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Εκτιμώντας τα εξής:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27, παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/38/ΕΚ (ΕΕ L 128 της 15.5.2002, σ. 41).

(1) Με αίτηση που υποβλήθηκε στην Επιτροπή, η οποία καταχωρήθηκε στη γενική γραμματεία της Επιτροπής στις 7 Μαΐου 2002, η Αυστρία ζήτησε την άδεια να εφαρμόσει μέτρο παρέκκλισης από το άρθρο 21, παράγραφος 1, σημείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

(2) Τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν για την αίτηση της Αυστρίας με επιστολή της 21ης Ιουνίου 2002.

(3) Το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 28 ζ της εν λόγω οδηγίας, προβλέπει, ότι στο εσωτερικό καθεστώς, ο φόρος προστιθέμενης αξίας οφείλεται, στις περισσότερες περιπτώσεις, από τον υποκείμενο στον φόρο που πραγματοποιεί φορολογητέα παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

- (4) Το αιτούμενο από την Αυστρία μέτρο παρέκκλισης έχει ως στόχο να ορίσει τον παραλήπτη της παροχής υπηρεσιών ως υπόχρεο του φόρου προστιθεμένης αξίας για τις ακόλουθες παροχές υπηρεσιών: οικοδομικές εργασίες καθώς και διάθεση προσωπικού που πραγματοποιούνται από υπεργολάβους είτε για γενική οικοδομική εταιρεία, είτε για εταιρεία που πραγματοποιεί η ίδια τις οικοδομικές εργασίες, είτε για κάποιον άλλον υπεργολάβο.
- (5) Το αιτούμενο μέτρο πρέπει αρχικά να εξετασθεί ως μέτρο που έχει στόχο την αποφυγή ορισμένων περιπτώσεων απάτης ή φοροδιαφυγής στον οικοδομικό τομέα, όπως, παραδείγματος χάρη, την μη καταβολή στο Δημόσιο Ταμείο του τιμολογημένου ΦΠΑ από τον υπεργολάβο, ο οποίος στη συνέχεια, εξαφανίζεται. Συγχρόνως, απλοποιεί το έργο της φορολογικής διοίκησης που αντιμετωπίζει πολύ συχνά ιδιαίτερα προβλήματα εισπραξής του φόρου από τους υπεργολάβους στον εν λόγω τομέα, χωρίς, ωστόσο, να τροποποιείται το οφειλόμενο ποσό του φόρου.
- (6) Το μέτρο είναι ανάλογο προς τους επιδιωκόμενους στόχους, διότι δεν θα εφαρμοσθεί σε όλες τις φορολογητέες πράξεις στον εν λόγω τομέα αλλά σε ιδιαίτερα περιορισμένες πράξεις, οι οποίες παρουσιάζουν πράγματι σημαντικά προβλήματα απάτης ή φοροδιαφυγής.
- (7) Είναι σκόπιμο να χορηγηθεί η έγκριση μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2007, ώστε να εκτιμηθεί, λαμβανομένης υπόψη της αποκτηθείσας εμπειρίας, εάν ενδείκνυται η συνέχιση του μέτρου παρέκκλισης.
- (8) Το μέτρο παρέκκλισης δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στους ίδιους πόρους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προέρχονται από τον ΦΠΑ,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο πρώτο

Κατά παρέκκλιση του άρθρου 21, παράγραφος 1, σημείο α) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 28 ζ της εν λόγω οδηγίας, η Αυστρία εξουσιοδοτείται να ορίσει ως υπόχρεο του φόρου προστιθεμένης αξίας τον παραλήπτη των παροχών υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 2 της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Δύνатаι να ορισθεί ο υπόχρεος του ΦΠΑ ο παραλήπτης των ακόλουθων παροχών υπηρεσιών:

1. οικοδομικές εργασίες και διάθεση προσωπικού, οι οποίες πραγματοποιούνται από υπεργολάβους για μία γενική οικοδομική εταιρεία που έχει ορισθεί από τον κύριο του έργου·
2. οικοδομικές εργασίες και διάθεση προσωπικού, οι οποίες πραγματοποιούνται από υπεργολάβους για εταιρεία που πραγματοποιεί η ίδια τις οικοδομικές εργασίες·
3. οικοδομικές εργασίες και διάθεση προσωπικού, οι οποίες πραγματοποιούνται από υπεργολάβους για άλλον υπεργολάβο.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την 1η Οκτωβρίου 2002· η ισχύς της λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2007.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Δημοκρατία της Αυστρίας.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83 για το άνοιγμα στο κοινό των ιστορικών αρχείων της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας

(2002/C 331 E/30)

COM(2002) 462 τελικό — 2002/0203(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Ιστορικό

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξέδωσαν, στις 30 Μαΐου 2001, τον κανονισμό ΕΚ 1049/2001 ο οποίος καθορίζει το γενικό πλαίσιο για την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

Το άρθρο 18 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι η Επιτροπή εξετάζει κατά πόσον ο κανονισμός 354/83 σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα ιστορικά αρχεία της ΕΟΚ και της ΕΚΑΕ είναι σύμφωνος με τις αρχές και τους περιορισμούς που ορίζονται από το νέο κανονισμό σχετικά με την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα.

Το άρθρο 4, παράγραφος 7 του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1049/2001 προβλέπει ότι οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα πρόσβασης που περιέχονται στις παραγράφους 1 έως 3 του ίδιου αυτού άρθρου εφαρμόζονται μόνο για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Ωστόσο, οι εξαιρέσεις όσον αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 4, πρώτη παράγραφος, εδάφιο β) ή τα εμπορικά συμφέροντα (άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση) καθώς και ειδικές διατάξεις για τα ευαίσθητα έγγραφα (άρθρο 9) μπορούν, εφόσον κριθεί σκόπιμο, να εφαρμοστούν και πέραν αυτής της περιόδου.

2. Καλυπτόμενα θεσμικά όργανα (άρθρο 1)

Δεδομένου ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο έχει αποκτήσει καθεστώς οργάνου δυνάμει του άρθρου 7 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα ⁽¹⁾, δεν είναι πλέον απαραίτητο να αναφερθεί η εξομοίωσή του με τα θεσμικά όργανα στο πρώτο άρθρο. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών εξομοιώνονται με τα όργανα που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 της εν λόγω συνθήκης.

3. Διατήρηση ορισμένων εξαιρέσεων πέραν του ορίου των 30 ετών:

— Προστασία της ιδιωτικής ζωής: ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83 δεν εφαρμόζεται ούτε στους φακέλους του προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ούτε στα έγγραφα που περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με την ιδιωτική ή επαγγελματική ζωή συγκεκριμένου ατόμου· τα εν λόγω έγγραφα εξαιρούνται του δικαιώματος πρόσβασης. Η εξαίρεση αυτή μιας κατηγορίας εγγράφων δεν συμβιβάζεται με τη γενική αρχή του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1049/2001, δυνάμει της οποίας παρέχεται δυνατότητα πρόσβασης σε κάθε έγγραφο εκτός εάν η γνωστοποίηση του περιεχομένου του θα μπορούσε να θίξει κάποιο από τα συμφέροντα που προστατεύονται ρητά από τον κανονισμό.

Η προστασία της ιδιωτικής ζωής συνιστά εξαίρεση στο δικαίωμα πρόσβασης, η οποία μπορεί να εφαρμοστεί πέραν της προθεσμίας των τριάντα ετών υπό τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 45/2001 ⁽²⁾.

— Προστασία εμπορικών συμφερόντων: το όργανο, μετά τη λήξη της προθεσμίας των 30 ετών και πριν αποφασίσει να εγκρίνει την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα και στοιχεία των οποίων η γνωστοποίηση θα μπορούσε να θίξει εμπορικά συμφέροντα, ενημερώνει τις επιχειρήσεις ή άλλους ενδιαφερόμενους τρίτους, σύμφωνα με τους όρους εφαρμογής που καθορίζονται από το κάθε όργανο, για την πρόθεσή του να επιτρέψει την πρόσβαση του κοινού στα εν λόγω έγγραφα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 340 της 10.11.1997, σ. 173.

⁽²⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

- Προστασία ευαίσθητων εγγράφων: ο κανονισμός ΕΚ αριθ. 1049/2001 ορίζει ότι ευαίσθητα είναι τα έγγραφα που φέρουν τη διαβάθμιση «εμπιστευτικό» ή σε υψηλότερη κατηγορία ασφαλείας με στόχο την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, την άμυνα και τις στρατιωτικές υποθέσεις, τις διεθνείς σχέσεις και τη δημοσιονομική νομισματική ή οικονομική πολιτική της Κοινότητας ή ενός κράτους μέλους.

Το όργανο επαληθεύει μετά την πάροδο των 30 ετών εάν πρέπει να διατηρηθεί η διαβάθμιση ενός εγγράφου ως ευαίσθητου. Εάν αυτό κριθεί σκόπιμο, δεν παρέχεται στο κοινό δυνατότητα πρόσβασης και το έγγραφο αποτελεί το αντικείμενο περιοδικής επανεξέτασης σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83.

4. Κατάργηση των εξαιρέσεων ανά κατηγορία (άρθρο 3)

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3, παράγραφοι 1β, 1γ και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83 δεν είναι προσιτές στο κοινό ορισμένες κατηγορίες εγγράφων: οι συμβάσεις που έχουν συναφθεί από τον Οργανισμό Εφοδιασμού Ευρατόμ, τα έγγραφα και στοιχεία των υποθέσεων ενώπιον του Δικαστηρίου των ΕΚ ως δικαιοδοτικού οργάνου και τα έγγραφα που έχουν διαβαθμισθεί ως εμπιστευτικά ή ως ανήκοντα σε αυστηρότερη κατηγορία ασφαλείας.

Στον κανονισμό ΕΚ αριθ. 1049/2001, τα έγγραφα αυτά καλύπτονται από το δικαίωμα πρόσβασης και η γνωστοποίησή τους μπορεί να απαγορευθεί μόνο βάσει των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4 και των ειδικών διατάξεων που προβλέπονται στο άρθρο 9. Πρέπει κατά συνέπεια να καταργηθεί το καθεστώς των εξαιρέσεων ανά κατηγορία του κανονισμού ΕΟΚ, Ευρατόμ αριθ. 354/83 και να προστατευτούν, ενδεχομένως, τα έγγραφα με βάση μία από τις εξαιρέσεις στο δικαίωμα πρόσβασης η εφαρμογή της οποίας μπορεί να επεκταθεί δυνάμει του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1049/2001.

Αντίθετα, πρέπει να διατηρηθεί η εξαίρεση όσον αφορά το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού που προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 1α του κανονισμού ΕΟΚ, Ευρατόμ αριθ. 354/83. Η εξαίρεση αυτή αφορά τα έγγραφα που έχουν χαρακτηριστεί με μία από τις διαβαθμίσεις ασφαλείας του απορρήτου οι οποίες προβλέπονται στον κανονισμό αριθ. 3 του 1958 περί εφαρμογής του άρθρου 24 της συνθήκης Ευρατόμ. Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 15.12.1987, Deutsche Babcock, υπόθεση 328/85, Συλλογή 1987, σ. 5119), οι διατάξεις της συνθήκης ΕΚ καθώς και εκείνες που έχουν εκδοθεί βάσει αυτής εφαρμόζονται στα θέματα που υπάγονται στη συνθήκη Ευρατόμ μόνο εφόσον δεν υπάρχουν σχετικές διατάξεις της συνθήκης αυτής. Οι διαβαθμίσεις αυτές δεν καλύπτονται συνεπώς από τους κανόνες πρόσβασης που προβλέπει ο κανονισμός ΕΚ αριθ. 1049/2001 και ο κανονισμός ΕΟΚ, Ευρατόμ αριθ. 354/83. Αντίθετα, ελλείψει διατάξεων της Ευρατόμ που απαιτούν την εξαίρεση των συμβάσεων εφοδιασμού, το άρθρο 3, παράγραφος 1β δεν μπορεί να διατηρηθεί. Ωστόσο, η προστασία των συμβάσεων εφοδιασμού διασφαλίζεται στο μέτρο που εμπίπτουν στην εξαίρεση όσον αφορά τα εμπορικά συμφέροντα.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 308,

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας και ιδίως το άρθρο 203,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

εκτιμώντας ότι:

(1) Οι γενικές αρχές και οι περιορισμοί που διέπουν το δικαίωμα πρόσβασης του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής καθορίστηκαν από

τον κανονισμό ΕΚ αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

(2) Δυνάμει του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1049/2001, οι εξαιρέσεις όσον αφορά το δικαίωμα πρόσβασης που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό μπορούν να εφαρμοστούν για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Ωστόσο οι εξαιρέσεις όσον αφορά την προστασία της ιδιωτικής ζωής και των εμπορικών συμφερόντων καθώς και οι επιμέρους διατάξεις για τα ευαίσθητα έγγραφα μπορούν, ενδεχομένως να εφαρμοστούν και πέραν αυτής της περιόδου.

(3) Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83 του Συμβουλίου ⁽²⁾ προβλέπει ότι ορισμένες κατηγορίες εγγράφων δεν θα καθίστανται προσιτές στο κοινό με την περάτωση της προθεσμίας των 30 ετών μετά την εκπόνησή τους. Οι διατάξεις αυτές πρέπει να καταστούν συμβατές με τις εξαιρέσεις που προβλέπει ο κανονισμός ΕΚ αριθ. 1049/2001 όσον αφορά το δικαίωμα πρόσβασης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 31.5.2001, σ. 43.

⁽²⁾ ΕΕ L 43 της 15.2.1983, σ. 1.

(4) Για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83, πρέπει να προβλεφθεί στο εξής ότι η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών εξομοιώνονται προς τα όργανα που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1 της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(5) Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83 τροποποιείται αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 354/83 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα όργανα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, τα οποία καλούνται στο εξής "όργανα", καταρτίζουν ιστορικά αρχεία και τα καθιστούν προσιτά στο κοινό, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και μετά την πάροδο 30 ετών από την ημερομηνία δημιουργίας των εγγράφων. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών εξομοιώνονται προς τα όργανα που αναφέρονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας».

2. Τα άρθρα 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 2

1. Για τα έγγραφα που υπάγονται στις εξαιρέσεις σχετικά με την ιδιωτική ζωή και την ακεραιότητα του ατόμου καθώς και τα εμπορικά συμφέροντα ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας, υπάρχει δυνατότητα συνέχισης της εφαρμογής των εν λόγω εξαιρέσεων και πέραν της προθεσμίας των 30 ετών εφόσον πληρούνται οι σχετικοί όροι εφαρμογής.

2. Τα έγγραφα που περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικές με την ιδιωτική ή επαγγελματική ζωή ενός συγκεκριμένου ατόμου, συμπεριλαμβανομένων των φακέλων του προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, είναι προσιτά σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας, και ιδίως με τα άρθρα 4 και 5.

3. Το όργανο, πριν αποφασίσει να εγκρίνει την πρόσβαση του κοινού σε έγγραφα των οποίων η γνωστοποίηση θα μπορούσε να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα συγκεκριμένου φυσικού

ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας, ενημερώνει την επιχείρηση ή το ενδιαφερόμενο πρόσωπο σύμφωνα με τους όρους εφαρμογής που έχουν θεσπιστεί από το κάθε όργανο, για την πρόθεσή του να παράσχει δυνατότητα πρόσβασης στο κοινό στο εν λόγω έγγραφο. Τα έγγραφα αυτά δεν κοινοποιούνται εφόσον, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που έχουν υποβληθεί από τα τρίτα ενδιαφερόμενα μέρη, το όργανο κρίνει ότι η γνωστοποίησή τους θα θίγεται εν λόγω εμπορικά συμφέροντα, εκτός εάν αιτιολογείται η δημοσίευση για λόγους υπερισχύοντος δημοσίου συμφέροντος.

4. Τα ευαίσθητα έγγραφα κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1049/2001 καθίστανται προσιτά εφόσον πληρούνται οι όροι που προβλέπονται στην εν λόγω διάταξη.

Άρθρο 3

Εξαιρούνται από την πρόσβαση του κοινού τα έγγραφα και τα στοιχεία που έχουν διαβαθμισθεί σε κάποιο από τα καθεστώτα απορρήτου που προβλέπονται στο άρθρο 10 του κανονισμού αριθ. 3 του Συμβουλίου της 31 Ιουλίου 1958 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 24 της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας ⁽¹⁾, και τα οποία δεν έχουν αποχαρκτηρισθεί.

⁽¹⁾ ΕΕ 17 της 6.10.1958, σ. 406.»

3. Το άρθρο 4 καταργείται.

4. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 6

Εφόσον υποβληθεί σε κράτος μέλος αίτηση για έγγραφο που έχει υπό την κατοχή του και το οποίο προέρχεται από κάποιο όργανο, το κράτος μέλος, στην περίπτωση που δεν είναι σαφές εάν το εν λόγω έγγραφο πρέπει ή δεν πρέπει να παρασχεθεί, συμβουλευέται το ενδιαφερόμενο όργανο προκειμένου να λάβει απόφαση που δεν θα θίγει την υλοποίηση των στόχων του παρόντος κανονισμού.

Το κράτος μέλος δύναται, αντί των ανωτέρω ενεργειών, να υποβάλει το αίτημα στο όργανο.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την περαιτέρω τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

(2002/C 331 E/31)

COM(2002) 467 τελικό — 2002/0204(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ο κανονισμός αριθ. 384/96 του Συμβουλίου για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας («ο βασικός κανονισμός») απαιτεί να γίνουν τροποποιήσεις για δύο λόγους.

Πρώτον, για λόγους διαφάνειας και ασφάλειας του δικαίου, οι περισσότερες από τις τροποποιήσεις προβλέπουν διευκρινίσεις του βασικού κανονισμού με βάση την κτηθείσα εμπειρία από την τρέχουσα πρακτική αντιντάμπινγκ.

Η τροποποίηση προβλέπει διευκρίνιση των όρων «συνδεδεμένα μέρη» (για λόγους καθορισμού του ντάμπινγκ) και «προμήθειες» και δίνει οδηγίες σχετικά με το περιεχόμενο του όρου «ειδική κατάσταση αγοράς» που δεν επιτρέπει τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης. Δίνουν επίσης οδηγίες για το τι πρέπει να γίνει σε περίπτωση στρέβλωσης του κόστους. Η άλλη τροποποίηση αφορά τη χρήση των διαθέσιμων πραγματικών περιστατικών· όπου διευκρινίζεται ότι μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν οι τιμές στην παγκόσμια αγορά ή στις άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές.

Προσδιορίζουν επίσης τα κριτήρια για την παροχή «ατομικής μεταχείρισης» σε ορισμένους εξαγωγείς από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς και χώρες που βρίσκονται σε μεταβατική φάση, δηλ. ατομικός συντελεστής δασμού (που υπολογίζεται με τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας για τη χώρα χωρίς οικονομία αγοράς συνολικά και των ατομικών τιμών εξαγωγής του εξαγωγέα).

Δεύτερον, λόγω της σημαντικής προόδου που έχει σημειώσει η Ρωσική Ομοσπονδία προς την κατιέρωση συνθηκών οικονομίας αγοράς, όπως έχει αναγνωρισθεί από τα συμπεράσματα της Διάσκεψης Κορυφής Ρωσίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 29 Μαΐου 2002, είναι σκόπιμο να αναγνωριστεί στη Ρωσική Ομοσπονδία το καθεστώς οικονομίας αγοράς. Συνεπώς, αυτή η χώρα θα διαγραφεί από τον κατάλογο των χωρών με οικονομία σε μεταβατική φάση, δηλ. τις χώρες για τις οποίες χορηγείται το καθεστώς οικονομίας αγοράς σε βάση κάθε εταιρείας χωριστά. Αυτό σημαίνει ότι η κανονική αξία για τους Ρώσους εξαγωγείς και παραγωγούς θα καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ειδικότερα το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 της 22ας Δεκεμβρίου 1995⁽¹⁾, το Συμβούλιο υιοθέτησε κοινούς κανόνες για την

(2) Είναι σκόπιμο να δοθούν διευκρινίσεις όσον αφορά τον ορισμό των συνδεδεμένων μερών με σκοπό τον καθορισμό του ντάμπινγκ. Το άρθρο 143 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής της 2ας Ιουλίου 1993 σχετικά με την εφαρμογή του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα⁽²⁾, περιέχει αυτόν τον ορισμό που αντανάκλα τον ορισμό του άρθρου 15.4 της συμφωνίας περί της εφαρμογής του άρθρου VII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994⁽³⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1. Κανονισμός που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2238/2000 (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

⁽²⁾ ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1 όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 444/2002 (ΕΕ L 68 της 11.3.2002, σ. 11).

⁽³⁾ ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 119.

(3) Το άρθρο 2 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 αναφέρει, μεταξύ άλλων, ότι όταν οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης εξαιτίας των ειδικών συνθηκών που επικρατούν στην αγορά, η κανονική αξία υπολογίζεται με βάση το κόστος παραγωγής στη χώρα καταγωγής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα και τα κέρδη ή με βάση τις τιμές εξαγωγής, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, προς μια κατάλληλη τρίτη χώρα. Είναι σκόπιμο να δοθούν διευκρινίσεις για το ποιες συνθήκες πρέπει να θεωρούνται ότι αποτελούν ειδική κατάσταση της αγοράς στην οποία οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος δεν επιτρέπουν τη διεξαγωγή ορθής σύγκρισης. Αυτές οι συνθήκες μπορούν, για παράδειγμα, να προκύψουν λόγω πρακτικής αντισταθμιστικού εμπορίου και άλλων καθεστώτων τελειοποίησης μη εμπορικού χαρακτήρα ή άλλων εμποδίων της αγοράς. Κατά συνέπεια τα στοιχεία από την αγορά είναι δυνατό να μην αντανακλούν ορθά την προσφορά και τη ζήτηση πράγμα που μπορεί να έχει κάποια επίπτωση στο αντίστοιχο κόστος και στις τιμές και μπορεί επίσης να μην αφήσει τις εγχώριες τιμές να ευθυγραμμιστούν με τις τιμές της διεθνούς αγοράς ή με τις τιμές άλλων αντιπροσωπευτικών αγορών. Προφανώς, οποιαδήποτε διευκρίνιση δίνεται σ'αυτό το πλαίσιο μπορεί να μην είναι πλήρης λόγω των πολλών περιπτώσεων πιθανών ειδικών συνθηκών της αγοράς που δεν επιτρέπουν ορθή σύγκριση.

(4) Θεωρείται σκόπιμο να δοθούν ορισμένες οδηγίες για το τι πρέπει να γίνει αν, δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96, τα στοιχεία δεν αντανακλούν σε ικανοποιητικό βαθμό τις δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος, ειδικότερα σε καταστάσεις όπου λόγω ειδικών συνθηκών της αγοράς, οι πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος δεν επιτρέπουν την ορθή σύγκριση. Υπό αυτές τις συνθήκες, τα σχετικά στοιχεία πρέπει να λαμβάνονται από πηγές που δεν επηρεάζονται από τέτοιες στρεβλώσεις. Αυτές οι πηγές μπορούν να είναι οι δαπάνες άλλων παραγωγών ή εξαγωγέων στην ίδια χώρα ή, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, κάθε άλλη εύλογη βάση όπως οι πληροφορίες από άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές. Τα σχετικά στοιχεία μπορούν να χρησιμοποιηθούν είτε για να αναπροσαρμόσουν ορισμένα σημεία των στοιχείων του υπό εξέταση μέρους ή, όταν αυτό δεν είναι εφικτό, για τον καθορισμό του κόστους του υπό εξέταση μέρους.

(5) Το άρθρο 2 παράγραφος 7 κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96, όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 905/98⁽¹⁾ και (ΕΚ) αριθ. 2238/2000⁽²⁾, προβλέπει μεταξύ άλλων ότι, στην περίπτωση εισαγωγών από την Ρωσική Ομοσπονδία, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν σε χώρες με οικονομία αγοράς για τους παραγωγούς οι οποίοι αποδεικνύουν ότι επικρατούν οι συνθήκες της αγοράς σε σχέση με την κατασκευή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος. Λόγω της σημαντικής προόδου που σημείωσε η Ρωσική Ομοσπονδία προς την καθιέρωση συνθηκών οικονομίας αγοράς, όπως έχει αναγνωρισθεί από τα συμπεράσματα της Διάσκεψης Κορυφής Ρωσίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 29 Μαΐου 2002, είναι σκόπιμο να επιτρέπεται ο καθορισμός της κανονικής αξίας για τους Ρώσους παραγωγούς

και εξαγωγείς σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφοι 1 έως 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96.

(6) Δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 10 στοιχείο i) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96, οι προσαρμογές της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής γίνονται μετά την πληρωμή των προμηθειών. Πρέπει να διευκρινιστεί, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική της Επιτροπής και του Συμβουλίου, ότι αυτές οι προσαρμογές γίνονται ακόμη και αν τα μέρη δεν ενεργούν με βάση κάποια σχέση φυσικού προσώπου — αντιπροσώπου, αλλά επιτυγχάνουν τα ίδια οικονομικά αποτελέσματα ενεργώντας ως αγοραστές και ως πωλητές.

(7) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 384/96 δεν αναφέρει τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία ένας εξαγωγέας για τον οποίο καθορίζεται η κανονική αξία σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7 στοιχείο α) μπορεί να τύχει ατομικού συντελεστή δασμού που υπολογίζεται αφού συγκριθεί αυτή η κανονική αξία με τις ατομικές τιμές εξαγωγής του εξαγωγέα. Για να υπάρχει διαφάνεια και ασφάλεια δικαίου ενδείκνυται να καθορισθούν σαφή κριτήρια για τη χορήγηση τέτοιας ατομικής μεταχείρισης.

Οι τιμές εξαγωγής για τους εξαγωγείς που εμπίπτουν στο άρθρο 2, παράγραφος 7 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 μπορούν εξομολογημένα να λαμβάνονται υπόψη εφόσον οι δραστηριότητες εξαγωγής της εταιρείας αποφασίζονται ελεύθερα, εφόσον το κεφάλαιο και ο έλεγχος της εταιρείας είναι επαρκώς ανεξάρτητα και εφόσον η παρέμβαση του κράτους δεν είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει την καταστρατήγηση των ατομικών μέτρων αντανάμπινγκ.

Αυτή η ατομική μεταχείριση μπορεί να χορηγηθεί σε εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς, ότι σε περίπτωση εταιρειών που ελέγχονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από αλλοδαπούς ή από κοινές επιχειρήσεις, είναι ελεύθερες να επαναπατριάζουν στη χώρα κεφάλαια και κέρδη· ότι οι τιμές εξαγωγής, οι εξαγόμενες ποσότητες και οι όροι πώλησης αποφασίζονται ελεύθερα και ότι οι μετατροπές της συναλλαγματικής ισοτιμίας γίνονται με τις τιμές της αγοράς. Επίσης πρέπει να αποδεικνύεται ότι η πλειοψηφία των μετοχών ανήκουν σε ιδιώτες και ότι οι κρατικοί υπάλληλοι που μετέχουν στο διοικητικό συμβούλιο ή που κατέχουν βασικές διευθυντικές θέσεις αποτελούν σαφώς μειονότητα ή ότι η εταιρεία είναι επαρκώς ανεξάρτητη από κρατική παρέμβαση.

(8) Το άρθρο 18 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 προσδιορίζει ότι, σε περίπτωση χρήσης των διαθέσιμων πραγματικών περιστατικών, οι πληροφορίες που χρησιμοποιούνται, ελέγχονται σε σχέση με τις πληροφορίες από αριθμό πηγών. Θεωρείται χρήσιμο να διευκρινιστεί ότι αυτές οι πηγές αφορούν, όπου είναι εφικτό, τα στοιχεία σχετικά με την παγκόσμια αγορά ή άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές.

(9) Για λόγους ασφάλειας του δικαίου, είναι αναγκαίο αυτές οι τροποποιήσεις να αρχίσουν να ισχύουν το ταχύτερο δυνατό σε όλες τις νέες έρευνες,

(1) ΕΕ L 128 της 30.4.1998, σ. 18.

(2) ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 384/96 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Για να καθοριστεί αν δύο μέρη είναι συνδεδεμένα, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο ορισμός των συνδεδεμένων μερών που καθορίζεται στο άρθρο 143 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής της 2 Ιουλίου 1993 σχετικά με την εφαρμογή του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹).

(¹) ΕΕ L 253 της 11.10.1993, σ. 1.»

2. Στο άρθρο 2 παράγραφος 3 προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Η ειδική συνθήκη της αγοράς για το υπό εξέταση προϊόν κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου θεωρείται ότι επικρατεί όταν, μεταξύ άλλων, οι τιμές είναι τεχνητά χαμηλές, όταν ασκείται σημαντικό αντισταθμιστικό εμπόριο, ή όταν υπάρχουν εργασίες μεταποίησης μη εμπορικού χαρακτήρα.»

3. Στο άρθρο 2 παράγραφος 5 παρεμβάλλεται το ακόλουθο κείμενο μετά την πρώτη πρόταση:

«Αν οι δαπάνες που συνδέονται με την παραγωγή και την πώληση του υπό εξέταση προϊόντος δεν αντανakλώνται ευλόγως στα στοιχεία του εν λόγω μέρους, αυτές προσαρμόζονται ή καθορίζονται με βάση το κόστος άλλων παραγωγών ή εξαγωγών στην ίδια χώρα, ή, όταν δεν υπάρχουν διαθέσιμα τέτοια στοιχεία ή δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, πάνω σε κάθε άλλη εύλογη βάση, όπως τα στοιχεία από άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές.»

4. Στο άρθρο 2 παράγραφος 7 στοιχείο β) πρώτη πρόταση διαγράφονται οι λέξεις «Ρωσική Ομοσπονδία».

5. Στο άρθρο 2 παράγραφος 10 σημείο ι), προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Ο όρος “προμήθειες” εννοείται ως το περιθώριο κέρδους ενός εμπόρου του προϊόντος ή του ομοειδούς προϊόντος αν οι εργασίες αυτού του εμπόρου είναι παρόμοιες με εκείνες ενός αντιπροσώπου που εργάζεται σε βάση προμήθειας.»

6. Το άρθρο 9, παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβάλλεται στο ύψος που αναλογεί σε κάθε περίπτωση χωρίς διάκριση στις εισαγωγές ενός προϊόντος από κάθε πηγή ως προς τις οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενούν ζημία, με εξαίρεση τις εισαγωγές από εκείνες τις πηγές από τις οποίες έχουν γίνει δεκτές αναλήψεις υποχρεώσεων σε εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κανονισμού. Ο κανονισμός περί επιβολής του δασμού καθορίζει το δασμό που αντιστοιχεί σε κάθε προμηθευτή ή, αν αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο και, γενικά όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7 στοιχείο α), την οικεία προμηθεύτρια χώρα.»

Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7 στοιχείο α), ωστόσο, διευκρινίζεται ο ατομικός δασμός για τους εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς, ότι:

- α) σε περίπτωση εταιρειών που ελέγχονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από αλλοδαπούς ή από κοινές επιχειρήσεις οι εξαγωγείς είναι ελεύθεροι να επαναπατρίζουν κεφάλαια και κέρδη·
- β) οι τιμές εξαγωγής και οι ποσότητες των εξαγόμενων προϊόντων, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις πώλησης καθορίζονται ελεύθερα·
- γ) η πλειοψηφία των μετοχών ανήκει σε ιδιώτες. Οι κρατικοί υπάλληλοι που έχουν καθήκοντα στο διοικητικό συμβούλιο ή κατέχουν βασικές διευθυντικές θέσεις πρέπει να αποτελούν σαφώς μειονότητα, ή διαφορετικά πρέπει να αποδειχθεί ότι η εταιρεία είναι παρόλα αυτά επαρκώς ανεξάρτητη από κρατική παρέμβαση·
- δ) οι πράξεις μετατροπής του συναλλάγματος πραγματοποιούνται σε τιμές της αγοράς·και
- ε) η κρατική παρέμβαση δεν πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει την καταστρατήγηση των μέτρων σε περίπτωση που καθορισθούν διαφορετικοί δασμολογικοί συντελεστές για τους μεμονωμένους εξαγωγείς.»

7. Στο άρθρο 18 παράγραφος 5 προστίθεται η ακόλουθη πρόταση:

«Αυτές οι πληροφορίες μπορούν να περιέχουν στοιχεία σχετικά με την παγκόσμια αγορά ή άλλες αντιπροσωπευτικές αγορές, όπου αυτό είναι εφικτό».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται σε όλες τις έρευνες που κινούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου μετά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση Κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96 σχετικά με το άνοιγμα και τον τρόπο διαχείρισης αυτόνομων κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων όσον αφορά ορισμένα αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα

(2002/C 331 E/32)

COM(2002) 469 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 19 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Κατόπιν αιτήσεων που διετύπωσαν ορισμένα κράτη μέλη, οι υπηρεσίες της Επιτροπής, σε συνεργασία με τους αρμοδίους κυβερνητικούς εμπειρογνώμονες, εξέτασαν το ενδεχόμενο ανοίγματος, αύξησης και παράτασης των αυτόνομων δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα βιομηχανικά προϊόντα.
2. Μετά την συζήτηση, που πραγματοποιήθηκε κατά τη συνεδρίαση της ομάδας «Δασμολογικών Οικονομικών Θεμάτων», διαπιστώθηκε ότι τα Κράτη Μέλη θα μπορούσαν να εγκρίνουν νέες ποσοστώσεις, αυξήσεις ή παρατάσεις των ποσοστώσεων όσον αφορά τα εξεταζόμενα στην πρόταση κανονισμού προϊόντα, χωρίς ωστόσο να διαταραχθεί η αγορά των εν λόγω προϊόντων.

Αυτό είναι το αντικείμενο της συνημμένης πρότασης κανονισμού.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 26,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2505/96 ⁽¹⁾, το Συμβούλιο προέβη στο άνοιγμα κοινοτικών δασμολογικών ποσοστώσεων για ορισμένα αγροτικά και βιομηχανικά προϊόντα. Κρίνεται σκόπιμο να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την κάλυψη των αναγκών εφοδιασμού της Κοινότητας όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα υπό τους ευνοϊκότερους κατά το δυνατόν όρους. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να ανοιχθούν κοινοτικές δασμολογικές ποσοστώσεις με μηδενικό δασμό για τις αναγκαίες ποσότητες, χωρίς να διαταραχθεί η ισορροπία των αγορών των εν λόγω προϊόντων.
- (2) Κατά συνέπεια, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2505/96 πρέπει να τροποποιηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι δασμολογικές ποσοστώσεις που αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού προστίθενται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2505/96, με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2002.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ L 345 της 31.12.1996, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2559/2001 (ΕΕ L 344 της 28.12.2001, σ. 5).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Υποδιαίρεση TARIC	Περιγραφή εμπορευμάτων	Όγκος των ποσοτώσεων	Ποσοστιαίος δασμός (%)	Ποσοστιακή περίοδος
09.2610	ex 2925 20 00	20	Χλωρίδιο του (χλωρομεθυλενο)διμεθυλαμμωνίου	25 τόνοι	0	1.7.-31.12.2002
09.2976	ex 8407 90 10	10	Τετράχρονοι κινητήρες βενζίνης, κυλινδρισμού που δεν υπερβαίνει τα 250 cm ³ , προοριζόμενοι για την κατασκευή κουρευτικών μηχανών χόρτου της διάκρισης 8433 11 (α)	650 000 μονάδες	0	1.7.2002-30.6.2003

(α) Ο έλεγχος της χρησιμοποίησης για αυτόν τον ειδικό προορισμό πραγματοποιείται με την εφαρμογή των σχετικών κοινοτικών διατάξεων που ισχύουν.

Σχέδιο κανονισμός του Συμβουλίου σχετικά με τις χρηματοδοτικές συνεισφορές της Κοινότητας στο Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία (2003-2004)

(2002/C 331 E/33)

COM(2002) 472 τελικό — 2002/0210(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 22 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία (IFI) συστάθηκε το 1986 με σκοπό να συμβάλει στην εφαρμογή του άρθρου 10 α) της αγγλο-ιρλανδικής συμφωνίας της 15ης Νοεμβρίου 1985, στο οποίο προβλέπεται ότι «οι δύο κυβερνήσεις θα συνεργάζονται για την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης εκείνων των περιοχών και των δύο μερών της Ιρλανδίας, που έχουν πληγεί περισσότερο από τις συνέπειες της αστάθειας των πρόσφατων ετών, και θα διερευνήσουν τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν, για το έργο αυτό, τη διεθνή υποστήριξη».

Οι στόχοι του IFI είναι «η προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής προόδου και η ενθάρρυνση των επαφών, του διαλόγου και της συμφιλίωσης μεταξύ των εθνικιστών και των ενωτικών σε όλη την Ιρλανδία»⁽¹⁾.

Μετά από τις αρχικές συνεισφορές που χορήγησαν οι Ηνωμένες Πολιτείες και άλλες χώρες, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, αναγνωρίζοντας το γεγονός ότι οι στόχοι του IFI αντανακλούσαν τους επιδιωκόμενους από την ίδια στόχους, επεδίωξε να παράσχει την έμπρακτη υποστήριξη της στην πρωτοβουλία αυτή. Ξεκίνησε να συνεισφέρει στο IFI το 1989. Η χρηματοδότηση της ΕΚ αντιπροσωπεύει τώρα το 34 % των ετήσιων συνεισφορών στο IFI και το 38 % των μέχρι σήμερα σωρευτικών συνεισφορών. Η Επιτροπή αντιπροσωπεύεται πάντοτε από έναν παρατηρητή σε όλες τις συνεδριάσεις του Συμβουλίου του IFI, από τις αρχές του 1989.

Το πολιτικό ιστορικό της περιοχής έχει, στη διάρκεια των ετών, εμφανίσει εξελίξεις: το 1994, οι κυριότερες παραστρατιωτικές ομάδες ανήγγειλαν εκκελίξεις· τον Απρίλιο του 1998, η συμφωνία του Μπέλφαστ («της Μεγάλης Παρασκευής») προσδιόρισε μία πολιτική ρύθμιση για την ειρηνευτική διαδικασία, περιλαμβανομένης της μεταβιβάσεως εξουσιών σε μια Συνέλευση της Βορείου Ιρλανδίας και σε μια Εκτελεστική Επιτροπή, οι οποίες συγκροτήθηκαν στα τέλη του 1999. Εντούτοις, η βία και οι διαφωνίες μεταξύ των σημαντικότερων κοινοτήτων παραμένουν έντονες και οι αναστολές λειτουργίας των εξουσιοδοτημένων οργάνων έχουν σημαδέψει τις απαιλές και τις αβεβαιότητες που περιβάλλουν την ειρηνευτική διαδικασία στην περιοχή.

Στο πλαίσιο αυτό, η οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη που στηρίζει την ειρήνη και τη συμφιλίωση σε τοπικό επίπεδο, αποτελεί μια μακρόπνοη διαδικασία. Το IFI, αποτελώντας ένα μέσο επίτευξης του στόχου αυτού, συμπληρώνει τις δράσεις που υλοποιούνται βάσει των προγραμμάτων της ΕΕ για την ειρήνη και τη συμφιλίωση στη Βόρειο Ιρλανδία και στη μεθοριακή περιοχή της Ιρλανδίας («PEACE I» 1995-1999, και «PEACE II» 2000-2004).

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, συνάδοντας με τον τρέχοντα κύκλο συνεισφορών⁽²⁾, έχει πρόσφατα υποβάλει αξιολόγηση των δραστηριοτήτων του IFI στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό Αρχή⁽³⁾. Η αξιολόγηση αναγνωρίζει τις ιδιαίτερα αξιολογές και θετικές δράσεις του IFI για την ειρήνη και τη συμφιλίωση στην περιοχή, και ταυτόχρονα την επίτευξη των στόχων του. Η έκθεση αυτή συμπεραίνει ότι «η Επιτροπή πιστεύει ότι η χρηματοδότηση μετά το 2002 θα πρέπει να παρασχεθεί με βάση τις παρατηρήσεις της παρούσας έκθεσης, οι οποίες θα μπορούσαν να περιληφθούν είτε στο μελλοντικό κανονισμό του Συμβουλίου για την εκ μέρους της ΕΚ συνεισφορά στο IFI, είτε σε άλλα κατάλληλα μέσα συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και του IFI».

(1) Συμφωνία μεταξύ της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας και της κυβέρνησεως της Ιρλανδίας σχετικά με το Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία, 18 Σεπτεμβρίου 1986 (όπως τροποποιήθηκε τελευταία στις 10 Οκτωβρίου 2000)· UK Treaty Series No 58 (1987) Cm 266/Republic of Ireland No 1 (1986) Cmnd 9908.

(2) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 214/2000 του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 2000 (ΕΕ L 24 της 29.1.2000, σ. 7).

(3) COM(2001) 548 τελικό, 1η Οκτωβρίου 2001.

Ενόψει της παραπάνω αξιολόγησης, προτείνεται στην Επιτροπή να εγκρίνει την παρακάτω πρόταση για κανονισμό του Συμβουλίου σχετικά με τις συνεισφορές στο IFI, με τον οποίο:

- Θα συνεχιστούν οι συνεισφορές της ΕΕ στο IFI, ετησίως ύψους 15 εκατ. ευρώ, για μια περαιτέρω περίοδο 2 ετών. Συνεπώς, η προτεινόμενη νέα περίοδος λήγει το 2004, πράγμα που θα συμπέσει με το τέλος εφαρμογής του προγράμματος PEACE II.
- Θα ληφθούν υπόψη οι παρατηρήσεις της Επιτροπής στην ανωτέρω έκθεση αξιολόγησης, ειδικότερα αυτές που ενισχύουν τη συνέργεια των στόχων και το συντονισμό μεταξύ των παρεμβάσεων των Διαρθρωτικών Ταμείων, ειδικότερα με το πρόγραμμα PEACE.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Το Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία (στο εξής αναφερόμενο ως «το Ταμείο») ιδρύθηκε το 1986 με τη συμφωνία της 18ης Σεπτεμβρίου 1986, μεταξύ της κυβέρνησης της Ιρλανδίας και της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, σχετικά με το Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία⁽¹⁾ (στο εξής αναφερόμενη ως «η Συμφωνία») με σκοπό την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής προόδου, και την ενθάρρυνση των επαφών, του διαλόγου και της συμφιλίωσης μεταξύ των εθνικιστών και των ενωτικών σε όλη την Ιρλανδία, υλοποιώντας έναν από τους δεδηλωμένους στόχους της αγγλο-ιρλανδικής συμφωνίας της 15ης Νοεμβρίου 1985.
- (2) Ετήσιο ποσό 15 εκατ. ευρώ χορηγήθηκε από τον κοινοτικό προϋπολογισμό, από το 1989 έως το 1995, για τη στήριξη σχεδίων του Ταμείου, τα οποία είχαν αυθεντική συμπληρωματική επίπτωση στις συγκεκριμένες περιοχές.
- (3) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2687/94 του Συμβουλίου, της 31ης Οκτωβρίου 1994, σχετικά με τις χρηματοδοτικές συνεισφορές της Κοινότητας στο Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία⁽²⁾, για καθένα από τα έτη 1995, 1996 και 1997 διατέθηκε από τον κοινοτικό προϋπολογισμό το ποσό των 20 εκατ. ευρώ.
- (4) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2614/97 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τις χρηματοδοτικές συνεισφορές της Κοινότητας στο Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία⁽³⁾, για καθένα από τα έτη 1998 και 1999 διατέθηκε το ποσό των 17 εκατ. ευρώ από τον προϋπολογισμό της Κοινότητας.
- (5) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 214/2000 του Συμβουλίου, της 24ης Ιανουαρίου 2000, σχετικά με τις χρηματοδοτικές συνεισφορές της Κοινότητας στο Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία⁽⁴⁾, για καθένα από τα έτη 2000, 2001

και 2002 διατέθηκε το ποσό των 15 εκατ. ευρώ από τον προϋπολογισμό της Κοινότητας.

- (6) Οι αξιολογήσεις που διενεργήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 214/2000 επιβεβαίωσαν την ανάγκη περαιτέρω στήριξης των δραστηριοτήτων του Ταμείου, και παράλληλης ενίσχυσης της συνέργειας των στόχων και του συντονισμού με τις παρεμβάσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων, ειδικότερα με το ειδικό πρόγραμμα για την ειρήνη και τη συμφιλίωση στη Βόρειο Ιρλανδία και στις μεθοριακές κομητείες της Ιρλανδίας (στο εξής αναφερόμενο ως «το πρόγραμμα PEACE»).
- (7) Ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 214/2000 παύει να ισχύει στις 31 Δεκεμβρίου 2002.
- (8) Η ειρηνευτική διαδικασία στη Βόρειο Ιρλανδία απαιτεί να συνεχιστεί η παροχή στήριξης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο Ταμείο και πέραν της ημερομηνίας αυτής.
- (9) Κατά τη σύνοδό του, της 24ης και 25ης Μαρτίου στο Βερολίνο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε ότι το πρόγραμμα PEACE θα πρέπει να συνεχιστεί για μια πενταετία, ήτοι από το 2000 έως το 2004, με συνολική κοινοτική συνεισφορά ύψους 500 εκατ. ευρώ.
- (10) Η κοινοτική συνεισφορά στο Ταμείο θα πρέπει, κατά τα έτη 2003 και 2004, να λάβει τη μορφή οικονομικών συνεισφορών, τερματιζόμενη έτσι ταυτόχρονα με το πρόγραμμα PEACE.
- (11) Όσον αφορά την κατανομή της κοινοτικής συνεισφοράς, το Ταμείο θα πρέπει να δίδει προτεραιότητα στα σχέδια διασυνοριακής ή διακοινοτικής φύσεως, κατά τρόπο που να συμπληρώνονται οι δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται από το πρόγραμμα PEACE κατά το διάστημα 2000 έως 2004.
- (12) Σύμφωνα με τη Συμφωνία, όλοι οι συνεισφέροντες οικονομικά στο Ταμείο συμμετέχουν ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Διεθνούς Ταμείου για την Ιρλανδία.
- (13) Είναι ζωτικής σημασίας να εξασφαλιστεί ο κατάλληλος συντονισμός μεταξύ των δραστηριοτήτων του Ταμείου και εκείνων που χρηματοδοτούνται από τα κοινοτικά Διαρθρωτικά Ταμεία βάσει του άρθρου 159 της Συνθήκης, και ειδικότερα βάσει του προγράμματος PEACE.
- (14) Η παρεχόμενη από το Ταμείο στήριξη θα θεωρείται ως αποτελεσματική μόνο κατά το μέτρο που θα παράγει διαρκή οικονομική και κοινωνική βελτίωση και που δεν θα χρησιμοποιείται για να υποκατασταθεί σε άλλες δημόσιων ή ιδιωτικών δαπάνες.

⁽¹⁾ UK Treaty Series No 58 (1987) Cm 266/Republic of Ireland No 1 (1986) Cmnd 9908.

⁽²⁾ ΕΕ L 286 της 5.11.1994, σ. 5.

⁽³⁾ ΕΕ L 353 της 24.12.1997, σ. 5.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2000, σ. 7.

(15) Πριν την 1η Απριλίου 2004 θα πρέπει να διενεργηθεί αξιολόγηση που να περιλαμβάνει επισκόπηση των επιδόσεων του Ταμείου και αποτίμηση της ανάγκης για περαιτέρω κοινοτική στήριξη.

(16) Ποσό δημοσιονομικής αναφοράς, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999, μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της δημοσιονομικής διαδικασίας εντάσσεται στον παρόντα κανονισμό, για ολόκληρη τη διάρκεια ισχύος του προγράμματος, χωρίς με αυτό να θίγονται οι εξουσίες της αρμόδιας για τον προϋπολογισμό Αρχής, όπως προσδιορίζονται στη Συνθήκη. Το ποσό της κοινοτικής συνεισφοράς προς το Ταμείο θα πρέπει να ανέρχεται σε 15 εκατ. ευρώ για καθένα από τα έτη 2003 και 2004, εκφραζόμενο σε τρέχουσες αξίες.

(17) Η στήριξη αυτή θα συμβάλει στην ενίσχυση της αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των λαών τους.

(18) Η συνθήκη δεν προβλέπει, για την έκδοση του παρόντος κανονισμού, άλλες εξουσίες πέραν εκείνων που ορίζονται στο άρθρο 308,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη της ετήσιας διαδικασίας κατάρτισης του προϋπολογισμού και σύμφωνα με τη δεύτερη παράγραφο του σημείου 34 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας κατάρτισης του προϋπολογισμού⁽¹⁾, χορηγείται ετήσια συνεισφορά 15 εκατ. ευρώ στο Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία (στο εξής αναφερόμενο ως «το Ταμείο») για κάθε ένα από τα έτη 2003 και 2004, συνεισφορά που συμποσούται, για τα έτη αυτά, σε 30 εκατ. ευρώ.

Άρθρο 2

Η συνεισφορά θα χρησιμοποιηθεί από το Ταμείο σύμφωνα με τη συμφωνία της 18ης Σεπτεμβρίου 1986 μεταξύ της κυβέρνησης της Ιρλανδίας και της κυβέρνησης του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, σχετικά με το Διεθνές Ταμείο για την Ιρλανδία (στο εξής αναφερόμενη ως «η Συμφωνία») βάσει της οποίας συστάθηκε το Ταμείο, ενώ θα δοθεί προτεραιότητα στα σχέδια διασυνοριακού ή διακοινοτικού χαρακτήρα, κατά τρόπο που να συμπληρώνονται οι δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται από τα Διαρθρωτικά Ταμεία, και ειδικότερα οι δραστηριότητες του Ειδικού Προγράμματος για την Ειρήνη και τη Συμφιλίωση στη Βόρειο Ιρλανδία και τις μεθοριακές κομητείες της Ιρλανδίας (στο εξής αναφερόμενο ως «το πρόγραμμα PEACE»).

Η συνεισφορά θα χρησιμοποιείται κατά τρόπο που να παράγει διαρκή οικονομική και κοινωνική βελτίωση των συγκεκριμένων περιοχών. Δεν θα χρησιμοποιείται κατά τρόπο που να υποκαθίσταται άλλες δημόσιες ή ιδιωτικές δαπάνες.

Άρθρο 3

Η Επιτροπή αντιπροσωπεύει την Κοινότητα συμμετέχοντας ως παρατηρητής στις συνεδριάσεις του διοικητικού συμβουλίου του Διεθνούς Ταμείου για την Ιρλανδία (στο εξής αναφερόμενο ως «το Συμβούλιο»).

Το Ταμείο αντιπροσωπεύεται, με την ιδιότητα του παρατηρητή, στις συνεδριάσεις της επιτροπής παρακολούθησης του προγράμματος PEACE, και όπου χρειάζεται, στις άλλες παρεμβάσεις των Διαρθρωτικών Ταμείων.

Άρθρο 4

Η Επιτροπή θα προωθεί το συντονισμό, σε όλα τα επίπεδα, μεταξύ του Συμβουλίου και των υπαλλήλων του Ταμείου, αφενός, και των διαχειριστικών οργάνων που έχουν συσταθεί βάσει των οικείων παρεμβάσεων των Διαρθρωτικών Ταμείων, ειδικότερα βάσει του προγράμματος PEACE, αφετέρου.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή, σε συνεργασία με το Συμβούλιο του Ταμείου, καθορίζει τις κατάλληλες διαδικασίες δημοσιότητας και ενημέρωσης, προκειμένου να δημοσιοποιείται η συμμετοχή της Κοινότητας στα σχέδια που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

Άρθρο 6

Το αργότερο μέχρι τις 31 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή υποβάλει έκθεση στην αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή, στην οποία αξιολογούνται τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων του Ταμείου και εκτιμάται η ανάγκη να συνεχιστούν οι συνεισφορές και πέραν του 2004, λαμβανομένων υπόψη των εξελίξεων που εμφανίζει η ειρηνευτική διαδικασία στη Βόρειο Ιρλανδία. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

- α) επισκόπηση των δραστηριοτήτων του Ταμείου·
- β) κατάλογο των σχεδίων που έλαβαν ενίσχυση·
- γ) αξιολόγηση της φύσεως και των επιπτώσεων των δραστηριοτήτων του Ταμείου, ιδίως σε σχέση με τους στόχους του και τα κριτήρια που ορίζονται στα άρθρα 2 και 8·
- δ) αξιολόγηση των ενεργειών του Ταμείου για την εξασφάλιση συνεργασίας και συντονισμού μεταξύ των παρεμβάσεων των Διαρθρωτικών Ταμείων, λαμβανομένων ιδιαίτερα υπόψη των υποχρεώσεων που υπέχει βάσει των άρθρων 3, 4 και 5·
- ε) παράρτημα με τα αποτελέσματα των επαληθεύσεων και ελέγχων που διενήργησε ο εκπρόσωπος της Επιτροπής σύμφωνα με την αναφερόμενη στο άρθρο 7 ανάληψη υποχρέωσης.

Άρθρο 7

Η Επιτροπή διαχειρίζεται τις συνεισφορές.

Με την επιφύλαξη αξιολόγησης των οικονομικών αναγκών του Ταμείου, που θα διενεργηθεί από την Επιτροπή με βάση τα διαθέσιμα του Ταμείου κατά τον προγραμματισθέντα για κάθε πληρωμή χρόνο, η ετήσια συνεισφορά θα καταβάλλεται, κανονικά, σε δόσεις ως εξής:

- α) πρώτη προκαταβολή ύψους 40 % θα διενεργηθεί αφού η Επιτροπή λάβει τη γραπτή δέσμευση, υπογραφόμενη από τον πρόεδρο του Συμβουλίου του Ταμείου, σύμφωνα με την οποία το Ταμείο θα συμμορφωθεί με τους όρους υπό τους οποίους, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, χορηγείται η συνεισφορά·
- β) δεύτερη προκαταβολή ύψους 40 % θα διενεργηθεί έξι μήνες αργότερα·

(¹) ΕΕ C 172 της 18.6.1999, σ. 1.

γ) τελική πληρωμή του υπολοίπου 20 % θα γίνει αφού προηγουμένως η Επιτροπή λάβει και αποδεχθεί την ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων του Ταμείου και τους ελεγμένους λογαριασμούς για το εν λόγω έτος.

Εάν η προαναφερόμενη στη δεύτερη υποπαράγραφο αξιολόγηση οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι, κατά την κρίσιμη ημερομηνία, οι οικονομικές ανάγκες του Ταμείου δεν δικαιολογούν καταβολή μιας από τις εν λόγω δόσεις, η σχετική πληρωμή θα αναστέλλεται μέχρις ότου η Επιτροπή συμπεράνει ότι αυτή δικαιολογείται, βάσει νέων στοιχείων που διαβιβάστηκαν από το Ταμείο.

Άρθρο 8

Η αναφερόμενη στο άρθρο 1 συνεισφορά τελεί υπό τον όρο ότι, στην περίπτωση ορισμένης ενέργειας η οποία λαμβάνει ή πρόκειται να λάβει οικονομική ενίσχυση βάσει παρεμβάσεων των Διαρθρωτι-

κών Ταμείων, συνεισφορά από το Ταμείο μπορεί να διατεθεί για την ενέργεια αυτή μόνον εφόσον το ποσό που προκύπτει όταν ο αριθμός που αντιπροσωπεύει το 40 % του ποσού της συνεισφοράς του Ταμείου, προστιθέμενος στον αριθμό που αντιπροσωπεύει το ποσό της λαμβανόμενης από τα Διαρθρωτικά Ταμεία ενίσχυσης, δεν καταλήγει να υπερβαίνει το 75 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους της εν λόγω ενέργειας.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2003.

Η ισχύς του λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1950/97 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σάκων και σακιδίων από πολυαιθυλένιο/πολυπροπυλένιο καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας

(2002/C 331 E/34)

COM(2002) 461 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 26 Αυγούστου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το 1997, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1950/97 το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σάκων και σακιδίων από πολυαιθυλένιο/πολυπροπυλένιο καταγωγής Ινδίας. Με δύο επόμενες επανεξετάσεις επιβλήθηκαν ατομικοί δασμοί αντιντάμπινγκ σε αριθμό νέων εξαγωγέων.

Η παρούσα ενδιάμεση επανεξέταση, δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 κινήθηκε στις 26 Ιανουαρίου 2001. Η επανεξέταση περιορίστηκε στις πτυχές του ντάμπινγκ.

Καθορίστηκε σημαντική πρακτική ντάμπινγκ για όλες τις ενδιαφερόμενες εταιρείες η οποία κυμαίνεται μεταξύ 6,7 % και 33,5 %.

Ζητήθηκε η γνώμη των κρατών μελών και ομόφωνα υποστήριξαν την πρόταση των υπηρεσιών της Επιτροπής.

Προτείνεται συνεπώς να τροποποιηθούν οι ισχύοντες δασμοί που εφαρμόζονται στις εισαγωγές σάκων και σακιδίων από πολυαιθυλένιο ή από πολυπροπυλένιο, καταγωγής Ινδίας και να εγκριθεί η δημοσίευση του συνημμένου κανονισμού στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 384/96 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1995 για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ⁽¹⁾ (εφεξής ο «βασικός κανονισμός»), και ιδίως το άρθρο 11 παράγραφος 3,

την πρόταση που υπέβαλε η Επιτροπή κατόπιν διαβουλεύσεων με τη συμβουλευτική επιτροπή,

Εκτιμώντας τα εξής:

A. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Προηγούμενες έρευνες

- (1) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1950/97 ⁽²⁾ το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές σάκων και σακιδίων από πολυαιθυλένιο/πολυπροπυλένιο («υπό εξέταση προϊόν») καταγωγής, μεταξύ άλλων, Ινδίας.

- (2) Εν συνέχεια αυτός ο κανονισμός τροποποιήθηκε από τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 96/1999 ⁽³⁾ και (ΕΚ) αριθ. 2744/2000 ⁽⁴⁾ με στόχο τον καθορισμό των περιθωρίων του ντάμπινγκ για τους νέους εξαγωγείς όπως προβλέπεται στο άρθρο 11 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού.

2. Παρούσα έρευνα

i) Έναρξη

- (3) Η European Association for Textile Polyolefins («ο αιτών») υπέβαλε αίτηση για ενδιάμεση επανεξέταση που περιορίστηκε στις πτυχές του ντάμπινγκ για το υπό εξέταση προϊόν, καταγωγής Ινδίας, δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού εξ ονόματος των Ευρωπαίων παραγωγών που αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο τμήμα, στην προκειμένη περίπτωση το 65 %, της συνολικής κοινοτικής παραγωγής του υπό εξέταση προϊόντος.

- (4) Αφού διαπίστωσε, μετά από διαβουλεύσεις με τη Συμβουλευτική Επιτροπή, ότι υπήρχαν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για την έναρξη της ενδιάμεσης επανεξέτασης, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ⁽⁵⁾ και άρχισε την έρευνα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 56 της 6.3.1996, σ. 1· όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2238/2000 (ΕΕ L 257 της 11.10.2000, σ. 2).

⁽²⁾ ΕΕ L 276 της 9.10.1997, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 11 της 12.1.1999, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 67.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2001, σ. 2.

- ii) Έρευνα και δειγματοληψία
- (5) Η Επιτροπή ενημέρωσε επίσημα τους παραγωγούς-εξαγωγείς που είναι γνωστό ότι ενδιαφέρονται, τους εκπροσώπους της χώρας εξαγωγής και τον αιτούντα σχετικά με την έναρξη έρευνας επανεξέτασης και παρείχε στα άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να γνωστοποιήσουν εγγράφως τις απόψεις τους και να ζητήσουν ακρόαση.
- (6) Ορισμένοι παραγωγοί-εξαγωγείς των εν λόγω χωρών, καθώς και ορισμένοι κοινοτικοί εισαγωγείς υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους γραπτώς. Όλα τα μέρη τα οποία το ζήτησαν, έγιναν δεκτά σε ακρόαση.
- (7) Η Επιτροπή καθόρισε ότι ο αριθμός των παραγωγών-εξαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στην Ινδία είχε αυξηθεί σημαντικά μετά την αρχική έρευνα. Αποφάσισε επομένως να εφαρμόσει την τεχνική της δειγματοληψίας σύμφωνα με το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού.
- (8) Για να μπορέσει η Επιτροπή να επιλέξει ένα δείγμα, οι παραγωγοί-εξαγωγείς και οι αντιπρόσωποί τους που ενεργούν για λογαριασμό τους κλήθηκαν να αναγγελθούν εντός 15 ημερών από την ημέρα δημοσίευσης της ανακοίνωσης για την έναρξη και να παρέχουν βασικές πληροφορίες σχετικά με την παραγωγή, τις εγχώριες και τις εξαγωγικές πωλήσεις τους. Η Επιτροπή επικοινωνήσε επίσης με τις αρχές της εν λόγω χώρας και ζήτησε να συμμετέχουν στην επιλογή του δείγματος.
- (9) Συνολικά σαράντα/πέντε εταιρείες απάντησαν στο ερωτηματολόγιο του δείγματος εντός των προθεσμιών. Από αυτούς, οι 22 είχαν παραγωγή και πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα κατά την περίοδο μεταξύ της 1ης Δεκεμβρίου 2000 και της 30ής Νοεμβρίου 2001 («περίοδος έρευνας» ή «ΠΕ»).
- (10) Η επιλογή του δείγματος έγινε κατόπιν διαβουλεύσεων με τους αντιπροσώπους των εταιρειών και τις αρχές της εν λόγω χώρας. Συμφωνήθηκε ένα δείγμα οκτώ εταιρειών που κάλυπταν πάνω από το 80 % των συνολικών εξαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα κατά την ΠΕ.
- (11) Εννέα εταιρείες που δεν συμπεριελήφθησαν στο δείγμα, ζήτησαν ατομική εξέταση. Λόγω του μεγάλου αριθμού των αιτήσεων που υπερέβαινε ακόμη τον αριθμό των εταιρειών που επελέγησαν στο δείγμα, θεωρήθηκε ότι αυτή η ατομική εξέταση θα συνεπάγετο υπέρμετρες δυσκολίες κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού. Επομένως, δεν έγιναν δεκτές αυτές οι αιτήσεις.
- (12) Η Επιτροπή έστειλε ερωτηματολόγια στις εταιρείες που επελέγησαν στο δείγμα, και πραγματοποίησαν επισκέψεις επαλήθευσης στις εγκαταστάσεις των ακόλουθων επιλεγμένων εταιρειών στην Ινδία:
- Gilt Pack Ltd, Indore
 - Hyderabad Polymers Private Ltd, Hyderabad
 - Kanpur Plastipack Ltd, Kanpur
 - Neo Sack Ltd, Indore
 - Polyspin Private Ltd, Rajapalayam και η συνδεδεμένη εταιρεία Polyspin Exports Ltd, Rajapalayam
 - Pithampur Poly Products Ltd, Indore
 - Shankar Packaging Ltd, Vadodara.
- (13) Μετά την επαλήθευση που διενεργήθηκε στην Ινδία, η Επιτροπή συγκέντρωσε πληροφορίες από τους εισαγωγείς του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα. Πραγματοποιήθηκε επίσης επίσκεψη στους ακόλουθους εισαγωγείς:
- Cojubel NV, Lendeledede, Βέλγιο
 - Eurea BVBA, Antwerp, Βέλγιο
 - Rova NV, Oudenaarde, Βέλγιο
 - Texbern SARL, Lyon, Γαλλία
 - Μαρκόπουλος ΑΕ, Αθήνα, Ελλάδα
 - Alex Pak ΑΕ, Αθήνα, Ελλάδα.
- (14) Η Επιτροπή συγκέντρωσε επίσης πληροφορίες και επισκέφθηκε τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών.
- (15) Λόγω του περίπλοκου χαρακτήρα της υπόθεσης και των δυσκολιών που διαπιστώθηκαν, η διάρκεια της έρευνας υπερέβη τους 12 μήνες.

B. ΥΠΟ ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΪΟΝ ΚΑΙ ΟΜΟΙΕΙΔΕΣ ΠΡΟΪΟΝ

1. Υπό εξέταση προϊόν

- (16) Το προϊόν που καλύπτεται από την παρούσα επανεξέταση είναι το ίδιο προϊόν με εκείνο που περιγράφεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1950/97.
- (17) Το υπό εξέταση προϊόν είναι οι σάκοι και σακίδια από ύφασμα που χρησιμοποιούνται για τη συσκευασία προϊόντων, που δεν είναι πλεκτοί, που λαμβάνονται από λουρίδες ή παρόμοιες μορφές από πολυαιθυλένιο ή πολυπροπυλένιο, βάρους που δεν υπερβαίνει τα 120 gr/m², καταγωγής Ινδίας. Το εν λόγω προϊόν υπάγεται επί του παρόντος στους κωδικούς ΣΟ 6305 32 81, 6305 33 91, ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 και ex 3923 29 90.

2. Ομοειδές προϊόν

- (18) Καθορίστηκε ότι οι σάκοι και τα σακίδια που πωλούνται στην αγορά της Ινδίας και οι σάκοι και σακίδια που εξαγονται από την Ινδία στην Κοινότητα, ήταν πανομοιότυπα ή παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα όσον αφορά τα φυσικά χαρακτηριστικά και τις τελικές χρήσεις. Επομένως, αυτοί οι σάκοι και τα σακίδια θεωρήθηκαν ομοειδή προϊόντα κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού.

Γ. ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

1. Άρνηση συνεργασίας

- (19) Η έρευνα της Επιτροπής έδειξε ότι 4 εξαγωγείς που αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο μέρος των εξαγωγών από την Ινδία, υπέβαλαν ψευδείς και παραπλανητικές πληροφορίες, και ότι, σε πολλές περιπτώσεις, είχαν παραποιήσει εσκεμμένως και τροποποιήσει τα έγγραφα. Διαπιστώθηκαν ορισμένες ανωμαλίες στις οποίες περιλαμβάνονται η λανθασμένη αναφορά των τύπων του προϊόντος, των προδιαγραφών, του προορισμού των εξαγωγών, των ποσοτήτων και/ή των αξιών στα τιμολόγια και στα έγγραφα αποστολής για να αυξηθεί η μέση τιμή εξαγωγής σε επίπεδα που δεν αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, η εσκεμμένη παράλειψη συναλλαγών, ή η υποβολή μη αξιόπιστων λογιστικών στοιχείων. Οι περιγραφές του προϊόντος, οι ποσότητες και το βάρος που αναγράφονται στα επίσημα έγγραφα που παρέχουν οι μη συνδεδεμένοι εισαγωγείς και οι τελωνειακές αρχές, ήταν συχνά διαφορετικά από εκείνα που υποβλήθηκαν κατά τις επιτόπιες επαληθεύσεις και από τις πληροφορίες που είχαν δοθεί στην Επιτροπή στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο. Υπάρχουν επίσης αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τουλάχιστον δύο προσπάθειες να πεισθούν οι εισαγωγείς να υποβάλουν παραποιημένα έγγραφα στην Επιτροπή.
- (20) Οι μη συνεργαζόμενοι εξαγωγείς ενημερώθηκαν ατομικά και λεπτομερώς σχετικά με τις διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με αυτό το θέμα. Ορισμένοι από αυτούς ισχυρίστηκαν ότι δεν έπρεπε να αγνοηθούν τα επαληθευμένα στοιχεία για τις εγχώριες πωλήσεις τους και για το κόστος παραγωγής τους δεδομένου ότι αυτές οι ανωμαλίες αφορούσαν, κατά τους ισχυρισμούς, μόνον τα στοιχεία για τις εξαγωγές.
- (21) Εντούτοις, η φύση και ο βαθμός αυτών των λανθασμένων και παραπλανητικών πληροφοριών θέτουν υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία όλων των στοιχείων που υπέβαλαν οι εταιρείες, είτε για τις εξαγωγές ή για την εγχώρια αγορά. Αποφασίστηκε επομένως να αγνοηθούν εντελώς όλα τα στοιχεία που υποβλήθηκαν και να χρησιμοποιηθούν άλλες πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες γι'αυτές τις τέσσερις εταιρείες, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού. Γι'αυτές τις εταιρείες δεν υποβλήθηκαν ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ.
- (22) Για μια άλλη εταιρεία, της οποίας οι πληροφορίες για το κόστος παραγωγής δεν μπορούσαν να θεωρηθούν εντελώς αξιόπιστες, δεν λήφθηκαν αναγκαστικά υπόψη ορισμένα από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν και έγινε μερική χρήση των διαθέσιμων πραγματικών περιστατικών, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού. Εν πάση περιπτώσει οι διαπιστώσεις στηρίχθηκαν στις πληροφορίες που υπέβαλε αυτή η εταιρεία.
- (23) Για τις υπόλοιπες τρεις εταιρείες, θεωρήθηκε ότι μπορούσαν να καθοριστούν ευλόγως ακριβείς διαπιστώσεις με βάση τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν, προσαρμοσμένες, όπου κρίθηκε αναγκαίο βάσει των αποτελεσμάτων των επιτόπιων επαληθεύσεων, για να επιτραπεί ο καθορισμός του ντάμπινγκ.

2. Κανονική αξία

- (24) Η κανονική αξία καθορίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού. Επομένως, καθορίστηκε κατ'αρχήν αν ήταν αντιπροσωπευτικές οι συνολικές εγχώριες πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος αυτών των εταιρειών σε σύγκριση με τις συνολικές εξαγωγικές πωλήσεις τους του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, και επειδή ο συνολικός όγκος των εγχωρίων πωλήσεων υπερέβαινε το 5 % του συνολικού όγκου των εξαγωγικών πωλήσεων στην Κοινότητα, διαπιστώθηκε ότι οι εγχώριες πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος ήταν αντιπροσωπευτικές για τις τρεις από τις τέσσερις εταιρείες για τις οποίες υπολογίστηκαν ατομικά περιθώρια ντάμπινγκ.
- (25) Παρόμοιος έλεγχος διενεργήθηκε εν συνεχεία για καθέναν από τους τύπους του προϊόντος που πωλήθηκε στην εγχώρια αγορά και που ήταν πανομοιότυπος ή άμεσα συγκρίσιμος με τους τύπους που πωλήθηκαν προς εξαγωγή στην Κοινότητα. Για κάθε τύπο προϊόντος, καθορίστηκε ότι οι εγχώριες πωλήσεις ήταν επαρκώς αντιπροσωπευτικές, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού, δηλαδή ότι ο συνολικός όγκος πωλήσεων των εν λόγω τύπων υπερέβαινε κατά 5 % τον όγκο των πωλήσεων των ίδιων ή συγκρίσιμων τύπων που εξήχθησαν στην Κοινότητα.
- (26) Επίσης, εξετάστηκε αν μπορούσε να θεωρηθεί ότι οι εγχώριες πωλήσεις κάθε τύπου προϊόντος πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων, προσδιορίζοντας την αναλογία των επικερδών πωλήσεων του εν λόγω τύπου σε ανεξάρτητους πελάτες. Οι εγχώριες πωλήσεις θεωρήθηκαν επικερδείς, στις περιπτώσεις που η καθαρή αξία τους ήταν ίση ή μεγαλύτερη από το κόστος παραγωγής που υπολογίστηκε για κάθε τύπο (εφεξής «επικερδείς πωλήσεις»).
- (27) Σχετικά με το κόστος παραγωγής, καμία από τις εταιρείες δεν διέθετε κατάλληλο λογιστικό σύστημα για τον υπολογισμό του κόστους. Έπρεπε να γίνουν ορισμένες διορθώσεις στις μεθόδους κατανομής του κόστους, τις οποίες οι εταιρείες είχαν καταρτίσει αποκλειστικά για τους σκοπούς της παρούσας έρευνας, ειδικότερα όσον αφορά την κατανομή του κόστους των πρώτων υλών, με βάση τις διαπιστώσεις της επιτόπιες επαληθεύσεως.
- (28) Το κόστος παραγωγής κάθε τύπου του προϊόντος που πωλήθηκε στην εγχώρια αγορά, διορθωμένο όπως εξηγείται ανωτέρω, συγκρίθηκε με την καθαρή τιμή των εγχωρίων πωλήσεων. Στις περιπτώσεις που οι επικερδείς πωλήσεις κάθε τύπου αντιπροσώπευαν το 80 % ή περισσότερο του συνολικού όγκου πωλήσεων, η κανονική αξία υπολογίστηκε με βάση την πραγματική εγχώρια τιμή, η οποία υπολογίστηκε ως ο σταθμισμένος μέσος όρος των τιμών όλων των εγχωρίων πωλήσεων του εν λόγω τύπου που πραγματοποιήθηκαν κατά την ΠΕ, άσχετα από το εάν οι εν λόγω πωλήσεις ήταν επικερδείς ή όχι. Στην περίπτωση που η αναλογία των επικερδών πωλήσεων ανερχόταν σε λιγότερο από 80 %, αλλά σε τουλάχιστον 10 % των συνολικών εγχωρίων πωλήσεων, η κανονική αξία καθορίστηκε ως ο σταθμισμένος μέσος όρος των εγχωρίων τιμών των επικερδών πωλήσεων.

- (29) Στις περιπτώσεις που ο όγκος των επικερδών πωλήσεων ενός τύπου αντιπροσώπευε ποσοστό κατώτερο του 10 % του συνολικού όγκου των πωλήσεων, θεωρήθηκε ότι ο συγκεκριμένος αυτός τύπος του προϊόντος πωλήθηκε σε ανεπαρκείς ποσότητες και ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, η εγχώρια τιμή δεν μπορεί να αποτελέσει κατάλληλη βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Αυτή ήταν και η περίπτωση όλων εκτός ενός τύπου του προϊόντος μιας εταιρείας.
- (30) Επειδή δεν είχαν πραγματοποιηθεί εγχώριες πωλήσεις από άλλους παραγωγούς κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, η κανονική αξία δεν μπορούσε να καθοριστεί με βάση τις τιμές άλλων πωλητών ή παραγωγών.
- (31) Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του βασικού κανονισμού, η κανονική αξία κατασκευάστηκε με τη προσθήκη στο κόστος κατασκευής των εξαγόμενων τύπων, προσαρμοσμένο όπου κρίθηκε απαραίτητο, εύλογου ποσοστού για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και διοικητικά έξοδα (ΓΔΕΠ) και εύλογου περιθωρίου κέρδους.
- (32) Για τις εταιρείες με αντιπροσωπευτικό όγκο εγχωρίων πωλήσεων χρησιμοποιήθηκαν τα δικά τους ΓΔΕΠ. Μια εταιρεία δεν είχε αντιπροσωπευτικό όγκο εγχωρίων πωλήσεων. Γι'αυτήν την εταιρεία χρησιμοποιήθηκε ο σταθμισμένος μέσος όρος των πραγματικών ποσών που καθορίστηκαν για τις άλλες τρεις εταιρείες που υπόκεινται στην έρευνα όσον αφορά την παραγωγή και τις πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος στην εγχώρια αγορά της Ινδίας, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6 στοιχείο α) του βασικού κανονισμού.
- (33) Καμία από τις συνεργαζόμενες εταιρείες δεν είχε επικερδείς πωλήσεις που αντιστοιχούσαν σε 10 % ή περισσότερο του συνολικού όγκου των εγχωρίων πωλήσεων του υπό εξέταση προϊόντος. Επειδή δεν πραγματοποιήθηκαν πωλήσεις της ίδιας γενικής κατηγορίας του προϊόντος από τις οποίες θα μπορούσε να καθοριστεί ένα ποσοστό κέρδους, η Επιτροπή αποφάσισε να χρησιμοποιήσει ποσοστό κέρδους 5 % σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 6 στοιχείο γ) του βασικού κανονισμού. Αυτό θεωρείται συντηρητική εκτίμηση και συμφωνεί με τις διαπιστώσεις των προηγούμενων ερευνών.
- (34) Όλες οι εταιρείες πραγματοποίησαν τις εξαγωγικές πωλήσεις τους στην Κοινότητα απευθείας σε ανεξάρτητους εισαγωγείς. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 8 του βασικού κανονισμού, οι τιμές εξαγωγής τους καθορίστηκαν επομένως με βάση τις πράγματι καταβληθείσες ή καταβλητέες τιμές από αυτούς τους ανεξάρτητους εισαγωγείς.
- (35) Για να εξασφαλισθεί ορθή σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, ελήφθησαν δεόντως υπόψη, υπό μορφή προσαρμογών, οι διαφορές ως προς τη μεταφορά, την ασφάλιση, τη διακίνηση, τη φόρτωση και τα παρεπόμενα έξοδα, το κόστος των πιστώσεων, οι προμήθειες και το επίπεδο εμπορίου που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 του βασικού κανονισμού.
- (36) Όλες οι εταιρείες ζήτησαν προσαρμογές για να ληφθούν υπόψη οι διαφορές του επιπέδου του εμπορίου με το επιχείρημα ότι πραγματοποιούν πωλήσεις σε τελικούς χρήστες στην εγχώρια αγορά και σε εμπόρους στην αγορά εξαγωγής.
- (37) Η έρευνα έδειξε ότι οι τιμές εξαγωγής ήταν σε διαφορετικά επίπεδα εμπορίου από ό,τι η κανονική αξία, και ότι υπήρχαν διαφορές στη λειτουργία αυτών των επιπέδων εμπορίου όπως απαιτείται από το άρθρο 2 παράγραφος 10 στοιχείο δ) του βασικού κανονισμού. Ωστόσο, επειδή δεν μπορούσε να καθοριστεί ποσοτικά η υπάρχουσα διαφορά εμπορίου λόγω της απουσίας των αντίστοιχων επιπέδων εμπορίου στην εγχώρια αγορά της Ινδίας, χορηγήθηκε ειδική προσαρμογή βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 10 στοιχείο δ) σημείο ii). Αυτή η προσαρμογή ήταν 10 % του ακαθάριστου περιθωρίου όπως χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή των κανονικών αξιών, επειδή δεν υπήρχαν άλλες πληροφορίες.
- (38) Ορισμένες εταιρείες ζήτησαν προσαρμογή για το καθεστώς επιστροφής δασμού βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 10 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού. Ωστόσο, καμία από τις εταιρείες δεν μπορούσε να αποδείξει ότι οι εισαγωγικές επιβαρύνσεις ή οι έμμεσοι φόροι είχαν επιβληθεί στο ομοειδές προϊόν ή στα υλικά που είναι ενσωματωμένα σ'αυτό, όταν προορίζεται για κατανάλωση στην χώρα εξαγωγής, όπως απαιτείται από το άρθρο 2 παράγραφος 10 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού. Επομένως, δεν έγιναν δεκτές αυτές οι προσαρμογές.
- (39) Ορισμένες εταιρείες ζήτησαν προσαρμογή της κανονικής αξίας για τις διαφορές που υπάρχουν, κατά τους ισχυρισμούς, στο κόστος των πρώτων υλών μεταξύ εκείνων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή των εξαγόμενων προϊόντων και των υλών που χρησιμοποιούνται για τα εγχώρια προϊόντα. Οι διαφορές προκύπτουν, στην περίπτωση που οι πρώτες ύλες αγοράζονται εγχωρίως, είτε επειδή ένας παραγωγός μπορεί ακόμη να ζητά ποσό ισοδύναμο με την επιστροφή όταν εξάγονται τα προϊόντα, ή επειδή μπορεί να λάβει άδεια εισαγωγής, να την μεταβιβάσει με οπισθογράφηση σε εγχώριο προμηθευτή με αντάλλαγμα την έκπτωση της τιμής της πρώτης ύλης.
- (40) Ωστόσο, αυτός ο μηχανισμός υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 10 στοιχείο β) του βασικού κανονισμού και επομένως αυτές οι αιτήσεις πρέπει να συζητηθούν μέσα στο πλαίσιο αυτού του άρθρου. Συνεπώς, δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για να γίνει προσαρμογή βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 10 στοιχείο κ). Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 38 δεν αιτιολογείται επίσης προσαρμογή βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 10 στοιχείο β).
- (41) Πολλές εταιρείες ισχυρίστηκαν ότι σ'αυτήν την έρευνα επανεξέτασης εφαρμόστηκε διαφορετική μέθοδος με εκείνη που είχε εφαρμοστεί στην έρευνα που κατέληξε στην επιβολή του δασμού. Ο ισχυρισμός τους ήταν ότι η Επιτροπή είχε ζητήσει λεπτομερέστερη ταξινόμηση του προϊόντος για τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής από εκείνη της αρχικής έρευνας.

3. Τιμή εξαγωγής

- (34) Όλες οι εταιρείες πραγματοποίησαν τις εξαγωγικές πωλήσεις τους στην Κοινότητα απευθείας σε ανεξάρτητους εισαγωγείς. Σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 8 του βασικού κανονισμού, οι τιμές εξαγωγής τους καθορίστηκαν επομένως με βάση τις πράγματι καταβληθείσες ή καταβλητέες τιμές από αυτούς τους ανεξάρτητους εισαγωγείς.

4. Σύγκριση

- (35) Για να εξασφαλισθεί ορθή σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, ελήφθησαν δεόντως υπόψη, υπό μορφή προσαρμογών, οι διαφορές ως προς τη μεταφορά, την ασφάλιση, τη διακίνηση, τη φόρτωση και τα παρεπόμενα έξοδα, το κόστος των πιστώσεων, οι προμήθειες και το επίπεδο εμπορίου που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 10 του βασικού κανονισμού.

(42) Επομένως, αυτός ο ισχυρισμός δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός. Δεν θεωρείται ότι η αίτηση για σαφή, ακριβή και ρεαλιστικό καθορισμό των διαφόρων τύπων του υπό εξέταση προϊόντος που έχει παραχθεί και πωληθεί, αποτελεί αλλαγή μεθοδολογίας. Η έρευνα επιβεβαίωσε ότι η αίτηση της Επιτροπής ήταν αιτιολογημένη και δεν προσέθετε περισσότερο φόρτο εργασίας για τις εν λόγω εταιρείες. Ο αριθμός των προδιαγραφών που έχουν κάποια επίπτωση στο κόστος και στην αξία αγοράς του υπό εξέταση προϊόντος, απαιτούσαν λεπτομερέστερη περιγραφή του προϊόντος από εκείνη που είχε δοθεί στην αρχική έρευνα. Αυτή η λεπτομερέστερη περιγραφή του προϊόντος θα επιτρέψει να γίνει ακριβέστερη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής σαφώς προσδιορισμένων και παρόμοιων τύπων προϊόντος. Όντως, αντιμέτωπη με αυτές τις τεράστιες διαφορές τιμών και κόστους γι'αυτό που οι εταιρείες ισχυρίζονταν ότι ήταν ο ίδιος τύπος προϊόντος, μια από αυτές τις εταιρείες αναθεώρησε την άρνησή της να δηλώσει τους αιτούμενους τύπους του προϊόντος και παρείχε τις σχετικές πληροφορίες εντός 24 ωρών.

5. Περιθώρια ντάμπινγκ

i) Εταιρείες με ατομικό περιθώριο ντάμπινγκ

(43) Για τις εταιρείες του δείγματος για τις οποίες δεν έγινε χρήση των διατάξεων του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού (βλ. αιτιολογική σκέψη 23), τα περιθώρια του ντάμπινγκ καθορίστηκαν ατομικά με βάση τη σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας ανά τύπο προϊόντος με τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής ανά τύπο προϊόντος.

(44) Διαπιστώθηκε ότι η Polyspin Exports ήταν συνδεδεμένη με την Polyspin Private κατά την περίοδο της έρευνας. Και οι δύο εταιρείες είχαν από κοινού τους ίδιους δύο διευθυντές. Λόγω της στενής σχέσης που διαπιστώθηκε μεταξύ αυτών των εταιρειών, υπάρχει μεγάλος κίνδυνος καταστρατήγησης των μέτρων αντιντάμπινγκ με τη διοχέτευση των εξαγωγών προς την Κοινότητα μέσω της εταιρείας με το χαμηλότερο περιθώριο ντάμπινγκ αν καθοριστούν δύο διαφορετικά περιθώρια του ντάμπινγκ. Επομένως συνήχθη το συμπέρασμα ότι γι'αυτές τις δύο εταιρείες έπρεπε να καθοριστεί μόνον ένα περιθώριο με βάση το μέσο σταθμισμένο όρο των περιθωρίων του ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν για κάθε εταιρεία, όπως συνέβη στην αρχική έρευνα. Αυτά τα περιθώρια του ντάμπινγκ, εκφρασμένα ως ποσοστό της καθαρής τιμής CIF, ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας, πριν την καταβολή του δασμού ανέρχονται σε:

— Hyderabad Polymers Pvt Ltd: 24,3 %

— Polyspin Export Ltd and Polyspin Private Ltd: 17,2 %.

(45) Για την εταιρεία για την οποία εφαρμόστηκαν μερικώς οι διατάξεις του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού (βλ. αιτιολογική σκέψη 22), καθορίστηκε ο τρόπος διαμόρφωσης των τιμών που διέφερε σημαντικά μεταξύ αγοραστών και περιο-

χών. Οι τιμές εξαγωγής ήταν διαφορετικές ανάλογα με την περιοχή και τον αγοραστή. Ως εκ τούτου, η σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας ανά τύπο προϊόντος με τη μέση σταθμισμένη τιμή εξαγωγής ανά τύπο προϊόντος δεν αντανακλούσε τον πλήρη βαθμό του ντάμπινγκ που είχε ασκηθεί. Η εταιρεία ισχυρίστηκε ότι η διαφορά μεταξύ πελατών και περιοχών μπορούσε να αποδοθεί σε διαφορετικούς τύπους του προϊόντος. Εντούτοις, η ανάλυση ανά τύπο προϊόντος δείχνει ότι υπάρχει παρόμοια διακύμανση για τους τύπους που πωλούνται σε επαρκείς ποσότητες ώστε να επιτρέπεται αυτή η ανάλυση. Ο ισχυρισμός συνεπώς απορρίφθηκε. Η σύγκριση μεταξύ των ατομικών τιμών εξαγωγής και των ατομικών κανονικών αξιών για μεμονωμένες συναλλαγές, εξάλλου, δεν είναι εφικτή και συνεπώς δεν θα αντανακλούσε τον πλήρη βαθμό του ντάμπινγκ ειδικότερα λόγω της έλλειψης επαρκούς αριθμού συγκρίσιμων εγχωρίων συναλλαγών. Εφόσον διαπιστώθηκε ότι υπήρχε κάποια μέθοδος καθορισμού των τιμών εξαγωγής που διέφερε σημαντικά μεταξύ αγοραστών και περιοχών, και επειδή ούτε η μέθοδος σταθμισμένου όρου προς σταθμισμένο όρο ή συναλλαγής προς συναλλαγή θα αντανακλούσε τον πλήρη βαθμό του ντάμπινγκ, το περιθώριο του ντάμπινγκ καθορίστηκε με βάση τη σύγκριση ανά τύπο προϊόντος της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τις τιμές όλων των μεμονωμένων εξαγωγικών συναλλαγών σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 11 του βασικού κανονισμού. Αυτά τα περιθώρια του ντάμπινγκ, εκφρασμένα ως ποσοστό της καθαρής τιμής CIF, ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας, πριν την καταβολή του δασμού ανέρχονται σε:

— Pithampur Poly Products Ltd: 6,7 %.

ii) Εταιρείες για τις οποίες δεν υπολογίστηκε ατομικό περιθώριο

(46) Το περιθώριο του ντάμπινγκ για τις εταιρείες που υπέβαλαν σε ευθέτο χρόνο τις αναγκαίες πληροφορίες που απαιτούνται από το άρθρο 17 του βασικού κανονισμού, και που δήλωσαν ότι ήταν έτοιμες να συνεργαστούν στο δείγμα, παρήγαγαν και εξέηγαν το υπό εξέταση προϊόν στην Κοινότητα κατά την περίοδο της έρευνας, αλλά οι οποίες δεν συμπεριελήφθησαν στο δείγμα και δεν εξετάστηκαν μεμονωμένα, καθορίστηκε με βάση το μέσο σταθμισμένο περιθώριο του ντάμπινγκ των εταιρειών του δείγματος δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 6 του βασικού κανονισμού. Εφόσον, σύμφωνα με αυτό το άρθρο, δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη τα περιθώρια που καθορίστηκαν υπό τις συνθήκες που αναφέρονται στο άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, το δείγμα αντιπροσωπεύει τώρα μόνον το 20 % των εξαγωγών του υπό εξέταση προϊόντος στην Κοινότητα κατά την περίοδο της έρευνας από τις εταιρείες που επιθυμούν να συνεργαστούν. Με βάση αυτές τις συνθήκες, δηλαδή την αδυναμία ανασύστασης ενός νέου και πιο αντιπροσωπευτικού δείγματος, αυτό το δείγμα θεωρείται επαρκώς αντιπροσωπευτικό των συνολικών εξαγωγών στην Κοινότητα. Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι οι εταιρείες που δεν επελέγησαν στο δείγμα αντιπροσωπεύουν επίσης το 20 % μόνον των συνολικών ινδικών εξαγωγών στην Κοινότητα (βλ. αιτιολογική σκέψη 10). Αυτό το μέσο σταθμισμένο περιθώριο του ντάμπινγκ, εκφρασμένο ως ποσοστό της καθαρής τιμής CIF, ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας, πριν την καταβολή του δασμού ήταν 20,6 %.

(47) Για τις τέσσερις εταιρείες για τις οποίες δεν ήταν δυνατό να υπολογιστεί ατομικό περιθώριο του ντάμπινγκ για τους λόγους που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 20, η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις διαθέσιμες πληροφορίες δυνάμει του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Η Επιτροπή θεώρησε επίσης ότι το επίπεδο του περιθωρίου του ντάμπινγκ που καθορίστηκε για τις συγκεκριμένες εταιρείες, δεν πρέπει να παρέχει κίνητρο για άρνηση συνεργασίας. Κατά συνέπεια, αποφασίστηκε να εφαρμοστεί ο μέσος σταθμισμένος όρος των υψηλότερων περιθωρίων του ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν για ορισμένους τύπους του προϊόντος που πωλήθηκαν σε αντιπροσωπευτικές ποσότητες από τις εταιρείες για τις οποίες έγινε ατομικός υπολογισμός, δηλαδή 33,5%. Αυτός ο δασμός πρέπει επίσης να εφαρμοστεί στην εταιρεία Naviska Packaging, που συνδέεται με την Gilt Pack Ltd και η οποία άλλαξε την επωνυμία της σε Giltrap International India Private Limited μετά την περίοδο της έρευνας.

(48) Το περιθώριο του ντάμπινγκ για όλες τις άλλες μη συνεργαζόμενες εταιρείες καθορίστηκε σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, στα ίδια επίπεδα με εκείνα για τις εταιρείες που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 47. Αυτή η προσέγγιση θεωρήθηκε αναγκαία λόγω του υψηλού βαθμού άρνησης συνεργασίας και για να αποτραπεί ο κίνδυνος καταστράτηγησης.

Δ. ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΜΕΤΡΩΝ

(49) Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 του βασικού κανονισμού, το ύψος των δασμών δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το καθορισθέν περιθώριο ντάμπινγκ, και θα πρέπει να είναι κατώτερο του εν λόγω περιθωρίου, αν η επιβολή δασμού χαμηλότερου ύψους κρίνεται επαρκής για την εξάλειψη της ζημίας που υφίσταται ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής. Λόγω του ότι αυτή η επανεξέταση περιορίζεται στην εξέταση των πτυχών του ντάμπινγκ, το επίπεδο των επιβληθέντων δασμών δεν πρέπει να είναι υψηλότερο από τα επίπεδα της ζημίας που έχουν διαπιστωθεί στην αρχική έρευνα.

(50) Επειδή τα επίπεδα της ζημίας που έχουν διαπιστωθεί στην αρχική έρευνα, είναι σε κάθε περίπτωση υψηλότερα από τα περιθώρια του ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν στην παρούσα επανεξέταση, το επίπεδο των δασμών πρέπει να καθοριστεί στο επίπεδο των περιθωρίων του ντάμπινγκ που διαπιστώθηκαν:

- Aditya Bags Ltd: 20,6 %
- Big Bags India Pvt Ltd: 20,6 %
- Big Bags International Pvt Ltd: 20,6 %
- Buildmet Fibres Private Ltd: 20,6 %
- Cigfil Limited: 20,6 %
- Gilt Pack Ltd and Giltrap International India Private Ltd: 33,5 %
- Hyderabad Polymers Pvt Ltd: 24,3 %

- Innova Polypak Private Ltd: 20,6 %
- Kanpur Plastipack Ltd: 33,5 %
- M/S Polyweave: 20,6 %
- M/S TPI India Limited: 20,6 %
- Neo Sack Ltd: 33,5 %
- Olive Commercial Co Ltd: 20,6 %
- Polyspin Export Ltd and Polyspin Private Ltd: 17,2 %
- Pithampur Poly Products Ltd: 6,7 %
- Sangam Cifrab Pvt Ltd: 20,6 %
- Shankar Packaging Ltd: 33,5 %
- Subham Polymers Ltd: 20,6 %
- Superpack Ltd: 20,6 %
- Synthetic Fibres (Mysore) Pvt Ltd: 20,6 %
- Tulsyan Nec Ltd: 20,6 %
- Vijay Chemicals & Plastics Pvt Ltd: 20,6 %
- Virgo Polymer Ltd: 20,6 %
- Όλες οι άλλες εταιρείες: 33,5 %.

Ε. ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

(51) Βάσει των διατάξεων του άρθρου 15 της συμφωνίας περί εφαρμογής του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 σχετικά με τις αναπτυσσόμενες χώρες μέλη, η Επιτροπή ενημέρωσε τους συνεργαζόμενους παραγωγούς-εξαγωγείς σχετικά με το ότι ήταν έτοιμη να εξετάσει τις πιθανότερες επικοινωνητικές μέσων παροχής έννομης προστασίας, συμπεριλαμβανομένης της πρότασης αναλήψεων υποχρεώσεων ως προς τις τιμές.

(52) Δέκα τέσσερις παραγωγοί-εξαγωγείς της Ινδίας πρότειναν αναλήψεις υποχρεώσεων ως προς τις τιμές σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού.

(53) Η έρευνα έδειξε ότι το υπό εξέταση προϊόν περιέχει πολλά και εξελισσόμενα χαρακτηριστικά διαφοροποίησης, τα οποία μπορούν να επηρεάσουν σημαντικά τις τιμές πωλήσεων. Αυτά τα στοιχεία καθιστούν κάθε σύστημα αναλήψεων υποχρεώσεων ως προς τις τιμές (υπό μορφή ελάχιστων τιμών εισαγωγής) περίπλοκο και δύσκολο στην εφαρμογή, ειδικότερα λόγω του μικρού βαθμού συνεργασίας που διαπιστώθηκε κατά την διαδικασία της δειγματοληψίας.

(54) Επιπλέον, σε ορισμένες περιπτώσεις η προτεινόμενη κατάταξη του προϊόντος δεν ήταν επαρκώς λεπτομερής ώστε να επιτρέπεται η ορθή παρακολούθηση ή το προτεινόμενο επίπεδο των τιμών δεν επέτρεπε την εξαίλιση του ζημιογόνου ντάμπινγκ.

(55) Επιπλέον, οι περισσότεροι από τους εξαγωγείς που πρότειναν αναλήψεις υποχρεώσεων πωλούν επίσης παρόμοια προϊόντα που δεν καλύπτονται από την παρούσα έρευνα (όπως τα σακίδια «jumbo»), στους ίδιους πελάτες στην Κοινότητα και επιτελούν διαφορετικούς τύπους εργασίας για άλλες ινδικές εταιρείες. Επομένως θεωρείται ότι υπάρχει μεγάλη πιθανότητα καταστρατήγησης αυτών των μέτρων μέσω αντιστάθμισης των τιμών και διοχέτευσης των εξαγωγών.

(56) Με βάση τα ανωτέρω, συνήχθη το συμπέρασμα ότι κάθε ανάληψη υποχρέωσης παρουσιάζει μεγάλες δυσκολίες παρακολούθησης και εφαρμογής καθώς και απαράδεκτους κινδύνους. Επομένως, δεν θεωρήθηκε σκόπιμο να γίνουν αποδεκτές οι αναλήψεις υποχρεώσεων που προτάθηκαν.

Z. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

(57) Οι εταιρείες ενημερώθηκαν για τα ουσιαστικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων η Επιτροπή σκόπευε να προτείνει την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1950/97, και είχε την ευκαιρία να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της. Υποβλήθηκαν παρατηρήσεις οι οποίες λήφθηκαν υπόψη όπου θεωρήθηκε σκόπιμο.

(58) Η παρούσα επανεξέταση δεν επηρεάζει την ημερομηνία λήξης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1950/97, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του βασικού κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1950/97, το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) αντικαθίσταται από τα εξής:

«α) 33,5 % για σάκους και σακίδια, καταγωγής Ινδίας, (πρόσθετος κωδικός Taric 8900), με εξαίρεση τις εισαγωγές προϊόντων που

κατασκεύασαν οι ακόλουθες εταιρείες, οι οποίες θα υπόκεινται στους παρακάτω δασμούς:

Εταιρεία	Δασμός (%)	Πρόσθετος κωδικός Taric
Aditya Bags Ltd	20,6 %	8424
Big Bags India Pvt Ltd	20,6 %	8424
Big Bags International Pvt Ltd	20,6 %	8424
Buildmet Fibres Private Ltd	20,6 %	8944
Cigfil Limited	20,6 %	8424
Gilt Pack Ltd and Giltpac International India Private Ltd	33,5 %	8945
Hyderabad Polymers Pvt Ltd	24,3 %	8106
Innova Polypak Private Ltd	20,6 %	8424
Kanpur Plastipack Ltd	33,5 %	8946
M/S Polyweave	20,6 %	8424
M/S TPI India Limited	20,6 %	8424
Neo Sack Ltd	33,5 %	8947
Olive Commercial Co Ltd	20,6 %	8424
Polyspin Export Ltd and Polyspin Private Ltd	17,2 %	8948
Pithampur Poly Products Ltd	6,7 %	8155
Sangam Cifrab Pvt Ltd	20,6 %	8156
Shankar Packaging Ltd	33,5 %	8949
Subham Polymers Ltd	20,6 %	8424
Superpack Ltd	20,6 %	8424
Synthetic Fibres (Mysore) Pvt Ltd	20,6 %	8157
Tulsyan Nec Ltd	20,6 %	8424
Vijay Chemicals & Plastics Pvt Ltd	20,6 %	8424
Virgo Polymer Ltd	20,6 %	8424»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τοποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2000/13/EK όσον αφορά την αναγραφή των συστατικών των τροφίμων ⁽¹⁾

(2002/C 331 E/35)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 464 τελικό — 2001/0199(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 3 Σεπτεμβρίου 2002)

(Οι τροποποιήσεις επισημαίνονται στο κείμενο με υπογράμμιση/διαγραφή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

A. Αρχές

1. Τον Σεπτέμβριο του 2001, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2000/13/EK σε ό,τι αφορά την αναγραφή των συστατικών των τροφίμων COM(2001) 433 — 2001/0199(COD) με σκοπό να εκδοθεί με τη διαδικασία της συναπόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Στις 11 Ιουνίου 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε μια σειρά τροπολογιών σε πρώτη ανάγνωση. Με την ευκαιρία αυτή, η Επιτροπή επεσήμανε τη θέση της για κάθε τροπολογία, διευκρινίζοντας ποιες τροπολογίες μπορεί να δεχθεί και ποιες τροπολογίες απορρίπτει.

Στη συνέχεια η Επιτροπή διατύπωσε την παρούσα τροποποιημένη πρόταση.

2. Οι τροποποιήσεις εισάγουν στην πρόταση τις τροπολογίες που έγιναν δεκτές αυτούσιες από την Επιτροπή, καθώς και τις νέες διατάξεις που απορρέουν από τις τροπολογίες τις οποίες η Επιτροπή δέχθηκε ως προς την ουσία αλλά όχι ως προς τη διατύπωση.

B. Παρουσίαση των τροποποιήσεων

1. Τροπολογίες που έγιναν δεκτές αυτούσιες

— Τροπολογία αριθ. 2

Με την τροπολογία αυτή προστίθενται τα μείγματα μανιταριών στα άλλα μείγματα (φρούτα ή λαχανικά) των οποίων η επισήμανση μπορεί να γίνεται χωρίς υποχρεωτική τήρηση του κανόνα της φθίνουσας σειράς συναρτήσεως του βάρους και διευκρινίζεται ότι η δυνατότητα αυτή παρέχεται μόνο στην περίπτωση μειγμάτων των οποίων οι αναλογίες ενδέχεται να ποικίλλουν. Οι διευκρινίσεις αυτές είναι χρήσιμες και μειώνουν τον κίνδυνο της αβεβαιότητας τόσο για τον κατασκευαστή όσο και για τον καταναλωτή.

Η Επιτροπή δέχεται την τροπολογία αυτή.

— Τροπολογία αριθ. 6

Η τροπολογία αυτή αποσκοπεί κατ' αρχάς στην κατάργηση της παρέκκλισης από την υποχρεωτική αναγραφή, που προβλέπει η πρόταση, για τα συστατικά των παρασκευασμάτων σάλτσας και μουστάρδας που περιέχονται σε ποσοστό μικρότερο του 5 % στα τρόφιμα.

Το σκεπτικό της διάταξης της αρχικής πρότασης ήταν να μην είναι υπερβολικά μεγάλοι οι κατάλογοι των συστατικών.

Η τροπολογία καταργεί το πλεονέκτημα αυτό αλλά παράλληλα μειώνει τις πιθανότητες μη αναγραφής συστατικών στην επισήμανση, και συνεπώς αυξάνει τον βαθμό ενημέρωσης του καταναλωτή. Επιπλέον με την τροπολογία αυτή επιτυγχάνεται μεγαλύτερη σαφήνεια διατύπωσης.

Η Επιτροπή δέχεται την τροπολογία αυτή.

(¹) ΕΕ C 332 E της 27.11.2001, σ. 257.

2. Τροπολογίες που έγιναν δεκτές ως προς την ουσία αλλά όχι ως προς τη διατύπωση

— Τροπολογία αριθ. 7 δεύτερο μέρος

Με την τροπολογία αυτή επιφορτίζεται η Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων με τον καθορισμό κριτηρίων για την επικαιροποίηση του παραρτήματος και την αναθεώρηση τους κάθε δύο χρόνια.

Πράγματι, η τροποποίηση του παραρτήματος με σκοπό την επικαιροποίησή του, είναι πραγματικά αναγκαία και πρέπει να γίνεται από το νομοθέτη, ύστερα από γνωμοδότηση της Αρχής σε επιστημονικό επίπεδο.

Η Επιτροπή μπορεί συνεπώς να αποδεχθεί την αρχή της περιοδικής αναθεώρησης του καταλόγου που προσαρτάται στην πρόταση.

— Τροπολογία αριθ. 11

Η τροπολογία αυτή απαιτεί να διατυπώνονται κατευθυντήριες γραμμές από την Επιτροπή για την ερμηνεία του παραρτήματος της πρότασης.

Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί αυτήν την τροπολογία ως έχει αλλά εκτιμά ότι είναι χρήσιμη μια διάταξη στην οδηγία η οποία να προβλέπει ότι, εάν χρειασθεί, θα γίνουν τεχνικές διευκρινήσεις στον κατάλογο των αλλεργιογόνων συστατικών.

Γ. Απορριφθείσες τροπολογίες

— Τροπολογία αριθ. 13

Η τροπολογία αυτή καταργεί, για την επισήμανση των συστατικών που χρησιμοποιούνται σε μικρές ποσότητες (λιγότερο από 5 % του τελικού προϊόντος), τη δυνατότητα να μην τηρείται αυστηρώς η φθίνουσα σειρά συναρτήσεων του βάρους κατά την απαρίθμηση στον κατάλογο των συστατικών.

Αυτό το μέτρο ευελιξίας στην παρουσίαση της επισήμανσης δικαιολογείται από τεχνική άποψη, λαμβανομένης υπόψη της υποχρέωσης αναφοράς όλων των συστατικών, συμπεριλαμβανομένων όσων χρησιμοποιούνται σε πολύ μικρή αναλογία.

Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται συνεπώς δεκτή.

— Τροπολογία αριθ. 14

Η τροπολογία αυτή καταργεί τη δυνατότητα να μην επαναλαμβάνεται ένα συστατικό που χρησιμοποιείται πολλές φορές στην παρασκευή ενός τροφίμου, ως απλό συστατικό και ως συστατικό ενός σύνθετου συστατικού.

Η κατάργηση αυτού του μέτρου ευελιξίας δεν γίνεται συνεπώς δεκτή.

— Τροπολογία αριθ. 5

Η τροπολογία αυτή καταργεί τη δυνατότητα να μην αναφέρεται η σύνθεση σύνθετων συστατικών που χρησιμοποιούνται σε πολύ μικρές ποσότητες (λιγότερο από 5 % του τελικού προϊόντος), όταν η εν λόγω σύνθεση αποτελεί αντικείμενο ισχύουσας κοινοτικής ρύθμισης, η οποία παρέχει την αντίστοιχη σύνθεση στην ονομασία πώλησης. Τα προϊόντα που ενδέχεται να αφορά η εν λόγω παρέκκλιση είναι οι σοκολάτες, οι χυμοί φρούτων, οι μαρμελάδες, τα ζελέ, οι πολτοποιημένες μαρμελάδες και τα κάστανα σε μορφή πουρέ.

Η παρέκκλιση αυτή δεν εφαρμόζεται ούτε στις πρόσθετες ύλες ούτε στα αλλεργιογόνα.

Αποβλέπει στο να αποφεύγεται η άσκοπη επιβάρυνση των καταλόγων των συστατικών χωρίς να θίγει τον σκοπό της πρότασης.

Η τροπολογία αυτή δεν γίνεται συνεπώς δεκτή.

— Τροπολογία αριθ. 7 πρώτο μέρος

Εξαιρεί τα τεχνολογικά βοηθήματα που προέρχονται από αλλεργιογόνα συστατικά από την υποχρέωση να αναγράφονται στην επισήμανση, με το σκεπτικό ότι οι ουσίες αυτές αφαιρούνται στη διαδικασία της παρασκευής.

Πλην όμως μπορεί να υπάρχουν κατάλοιπα στα τελικά προϊόντα και οι αλλεργικές αντιδράσεις μπορούν να εκδηλωθούν ακόμα και λόγω απλών καταλοίπων ή ιχνών αλλεργιογόνων ουσιών.

Αυτό το μέρος της τροπολογίας αριθ. 7 δεν γίνεται συνεπώς δεκτό.

— Τροπολογίες αριθ. 8, 9 και 10.

Οι τροπολογίες αυτές αποβλέπουν στην προσθήκη συστατικών στον κατάλογο του παραρτήματος.

Πλην όμως ο προτεινόμενος από την Επιτροπή κατάλογος βασίζεται στις διαθέσιμες επιστημονικές πληροφορίες και θα όφειλε ενδεχομένως να συμπληρωθεί, σε μεταγενέστερο στάδιο βάσει αντικειμενικών επιστημονικών κριτηρίων.

Η Επιτροπή, στην προοπτική της μελλοντικής επικαιροποίησης του καταλόγου απευθύνθηκε στην επιστημονική επιτροπή τροφίμων και πρόβλεψε μια διαδικασία τροποποίησης του καταλόγου (επιτροπολογία). Θα προσθέσει συνεπώς και το ζήτημα της ανάγκης ή όχι προσθήκης των συστατικών αυτών στον κατάλογο.

Οι τροπολογίες αυτές δεν γίνονται συνεπώς δεκτές.

Δυνάμει του άρθρου 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της ως εξής.

Οι τροποποιήσεις που έγιναν στην αρχική πρόταση της Επιτροπής εμφανίζονται ως εξής: με τη διαγραφή για σβησμένο κείμενο και την έντονη γραφή και υπογράμμιση για νέο ή τροποποιημένο κείμενο.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Προκειμένου να επιτευχθεί υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας των καταναλωτών και να εξασφαλισθεί το δικαίωμά τους στην ενημέρωση, πρέπει να εξασφαλισθεί, στον τομέα των ειδών διατροφής, η κατάλληλη ενημέρωση για τους καταναλωτές με την αναφορά συγκεκριμένα όλων των συστατικών στην επισήμανση.
- (2) Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 6 της οδηγίας 2000/13/ΕΚ, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000 για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και την διαφήμιση των τροφίμων⁽¹⁾, ορισμένες ουσίες μπορούν να μην αναγράφονται στον κατάλογο των συστατικών.

(3) Ορισμένα συστατικά που υπεισέρχονται στη σύνθεση των τροφίμων προκαλούν αλλεργίες ή δυσανεξίες στους καταναλωτές της Κοινότητας και ορισμένες από αυτές τις αλλεργίες ή δυσανεξίες αντιπροσωπεύουν κινδύνους για την υγεία των ατόμων που πάσχουν από αυτές.

(4) Η επιστημονική επιτροπή τροφίμων δήλωσε ότι η συχνότητα εμφάνισης των τροφικών αλλεργιών είναι τέτοια που αυτές επηρεάζουν τη ζωή πολλών ανθρώπων, προκαλώντας ασθένειες από τις οποίες ορισμένες είναι καλοήθειες, ενώ άλλες μπορούν να επιφέρουν το θάνατο.

(5) Η επιστημονική επιτροπή τροφίμων αναγνωρίζει ότι μεταξύ των πιο συνηθισμένων αλλεργιογόνων τροφών περιλαμβάνονται το αγελαδινό γάλα, τα φρούτα, τα οσπριειδή (ιδίως οι αραχίδες και η σόγια), τα αυγά, τα καρκινοειδή, τα καρύδια, τα ψάρια, τα λαχανικά (το σέλινο και άλλα τρόφιμα της οικογένειας των σκιαδοφόρων), το σιτάρι και άλλα δημητριακά· ότι τα πρόσδετα τροφίμων μπορούν επίσης να προκαλέσουν ανεπιθύμητες αντιδράσεις και ότι είναι συχνά δύσκολο να αποφεύγονται τα πρόσδετα τροφίμων εκ του γεγονότος ότι δεν αναγράφονται πάντα στην επισήμανση.

(6) Οι πιο συνηθισμένες αλλεργιογόνοι τροφές υπεισέρχονται στη σύνθεση πολλών παρασκευασμένων τροφίμων.

(7) Παρ' όλο που η επισήμανση, η οποία απευθύνεται στο σύνολο των καταναλωτών δεν πρέπει να θεωρείται ως το μόνο εργαλείο ενημέρωσης που αντικαθιστά το ρόλο του ιατρικού κόσμου, είναι ωστόσο ενδεδειγμένο να παρέχεται η μεγαλύτερη δυνατή βοήθεια στους καταναλωτές που πάσχουν από αλλεργίες ή δυσανεξίες, με το να τίθεται στη διάθεσή τους πληρέστερη ενημέρωση για τη σύνθεση των προϊόντων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/101/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 310 της 28.11.2001, σ. 19).

- (8) Ο κατάλογος με τις αλλεργιογόνους ουσίες περιλαμβάνει τρόφιμα και συστατικά που έχει αναγνωρισθεί ότι προκαλούν υπερευαισθησία και μπορούν να τύχουν της παρέκκλισης που προβλέπεται από την οδηγία 2000/13/ΕΚ. Προκειμένου να παρακολουθείται η εξέλιξη των επιστημονικών προϊόντων έχει σημασία να μπορεί να αναθεωρείται ταχύτατα ο κατάλογος αυτός, μόλις αυτό καταστεί αναγκαίο. Οι αναθεωρήσεις αυτές πρέπει να παίρνουν τη μορφή μέτρων εφαρμογής τεχνικής φύσης, των οποίων η έγκριση πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή για την απλούστευση και την επιτάχυνση της διαδικασίας.
- (9) Για την καλύτερη πληροφόρηση του συνόλου των καταναλωτών και την προστασία της υγείας ορισμένων από αυτούς, πρέπει να καταστεί υποχρεωτική η συμπερίληψη, στον κατάλογο των συστατικών, όλων των συστατικών που είναι παρόντα στο τρόφιμο και, για τα συστατικά που έχουν αναγνωρισθεί ως αλλεργιογόνα, να καταστεί υποχρεωτική η αναγραφή τους με το ειδικό τους όνομα σε όλες τις περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων των αλκοολούχων ποτών, χωρίς τη δυνατότητα χρήσης του ονόματος της κατηγορίας στην οποία αυτά ανήκουν ή, εφόσον πρόκειται για πρόσθετα, της εξαίρεσης αναγραφής από τον κατάλογο των συστατικών.
- (10) Για την πρόληψη του κινδύνου μιας υπερβολικά πολύπλοκης και δυσανάγνωστης επισήμανσης, είναι σκόπιμο να προβλεφθούν διατάξεις που να επιτρέπουν να αποφεύγεται η υπερβολική επιμήκυνση του καταλόγου συστατικών εφόσον δεν επηρεάζεται η υλοποίηση των προαναφερόμενων στόχων. Επίσης είναι αναγκαίο, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι τεχνικοί καταναγκασμοί που συνδέονται με την παραγωγή των τροφίμων, να επιτραπεί μεγαλύτερη ελαστικότητα όσον αφορά την επισήμανση των συστατικών που χρησιμοποιούνται σε μικρή ποσότητα.

- (11) Η οδηγία 2000/13/ΕΚ πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2000/13/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 6 τροποποιείται ως εξής:

- α) Προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 3α:

«3α. Υπό την επιφύλαξη των κανόνων που θα προσδιορισθούν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3, η παρουσία σε ποτό από τα αναφερόμενα στην παράγραφο 3 ενός ή περισσότερων συστατικών, που παρατίθενται στο παράρτημα IIIα πρέπει να αναφέρεται εκτός εάν το εν λόγω συστατικό ή συστατικά αναγράφονται με το ειδικό τους όνομα στην ονομασία πωλήσεως του ποτού. Η αναφορά αυτή πρέπει να περιλαμβάνει τον όρο "περιέχει" και να έπεται το όνομα του οικείου συστατικού ή των συστατικών.

Εφόσον χρειάζεται, μπορούν να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με τις ακόλουθες διαδικασίες:

- α) όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1493/1999 του Συμβουλίου (*), σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 75 του εν λόγω κανονισμού.

- β) όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/91 του Συμβουλίου (**), σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού.

- γ) όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1576/89 του Συμβουλίου (***) σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 του εν λόγω κανονισμού.

- δ) όσον αφορά τα άλλα προϊόντα, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 20, παράγραφος 2, της παρούσας οδηγίας.

(*) ΕΕ L 179 της 14.7.1999, σ. 1.

(**) ΕΕ L 149 της 14.6.1991, σ. 1.

(***) ΕΕ L 160 της 12.6.1989, σ. 1.»

- β) Η παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, τροποποιείται ως εξής:

- i) Η τέταρτη περίπτωση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«— εφόσον φρούτα, ή λαχανικά ή μανιτάρια, από τα οποία κανένα δεν υπερτερεί σημαντικά σε βάρος, και τα οποία αναμειγνύονται σε αναλογίες που ενδέχεται να ποικίλλουν, χρησιμοποιούνται σε μείγμα ως συστατικά σε τρόφιμο, μπορούν να κατατάσσονται σε ομάδες στον κατάλογο των συστατικών με την ένδειξη "φρούτα", ή "λαχανικά" ή "μανιτάρια", ακολουθούμενη από μία αναφορά όπως "σε διάφορες αναλογίες", ακολουθούμενη αμέσως από την απαρίθμηση των φρούτων, ή λαχανικών ή μανιταριών που έχουν χρησιμοποιηθεί, ~~καθώς και από ένδειξη όπως "σε διάφορες αναλογίες"~~ σε τέτοια περίπτωση, το μείγμα αναφέρεται στον κατάλογο των συστατικών, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, ανάλογα με το βάρος του συνόλου των φρούτων, ή λαχανικών ή μανιταριών που έχουν χρησιμοποιηθεί.»

- ii) Προστίθενται οι ακόλουθες έκτη και έβδομη περιπτώσεις:

«— τα συστατικά που χρησιμοποιούνται σε ποσοστό μικρότερο από 5 % στο τελικό προϊόν μπορούν να απαριθμούνται με διαφορετική σειρά μετά από τα άλλα συστατικά,

— εφόσον συστατικά όμοια και υποκατάστατα μεταξύ τους μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην παρασκευή ή την προετοιμασία ενός τροφίμου χωρίς να μεταβάλλεται η σύνθεσή του, και εφόσον χρησιμοποιούνται σε ποσοστό μικρότερο από 5 % στο τελικό προϊόν, η αναγραφή τους στον κατάλογο συστατικών μπορεί να γίνεται με χρήση της ένδειξης "περιέχει . . . και/ή . . ." στην περίπτωση κατά την οποία το ένα τουλάχιστον, μεταξύ το πολύ δύο συστατικών, περιέχεται στο τελικό προϊόν, ή με την ένδειξη "περιέχει τουλάχιστον ένα από τα ακόλουθα συστατικά: . . ." στην περίπτωση κατά την οποία το ένα τουλάχιστον, μεταξύ τριών συστατικών το πολύ, περιέχεται στο τελικό προϊόν.»

γ) Η παράγραφος 8 τροποποιείται ως εξής:

i) Στο πρώτο εδάφιο προστίθεται η ακόλουθη φράση:

«Εντούτοις, εφόσον συστατικά του σύνθετου συστατικού αναφέρονται ήδη ως απλά συστατικά στον κατάλογο των συστατικών, η επανάληψή τους δεν είναι υποχρεωτική, εφόσον επεξηγηματικό σημείωμα, το οποίο τίθεται κοντά στον κατάλογο των συστατικών, πληροφορεί σαφώς τον αγοραστή για την παρουσία τους στο τρόφιμο ως απλών συστατικών και ως συστατικών του σύνθετου συστατικού.»

ii) Το δεύτερο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η απαρίθμηση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο δεν είναι υποχρεωτική:

α) εφόσον η σύνθεση του σύνθετου συστατικού καθορίζεται στο πλαίσιο της ισχύουσας κοινοτικής ρύθμισης και εφόσον το σύνθετο συστατικό περιέχεται σε ποσοστό μικρότερο από 5 % στο τελικό προϊόν· εντούτοις αυτή η διάταξη δεν εφαρμόζεται στα πρόσθετα, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, στοιχείο γ)·

β) για τα σύνθετα συστατικά που αποτελούνται από μείγματα μπαχαρικών και/ή αρωματικών φυτών που περιέχονται σε ποσοστό μικρότερο από 2 % στο τελικό προϊόν, με εξαίρεση τα πρόσθετα υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 4, στοιχείο γ):

i) ~~παρασκευάσματα σάλτσας και μουστάρδας που περιέχονται σε ποσοστό μικρότερο από 5 % στο τελικό προϊόν,~~

ii) ~~μείγματα μπαχαρικών και/ή αρωματικών φυτών που περιέχονται σε ποσοστό μικρότερο από 2 % στο τελικό προϊόν,~~

γ) εφόσον το σύνθετο συστατικό είναι είδος για το οποίο ο κατάλογος των συστατικών δεν απαιτείται από την κοινοτική ρύθμιση.»

δ) Προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι 10 και 11:

«10. Οι διατάξεις της παραγράφου 4, στοιχείο γ), περιπτώσεις ii) και iii), της παραγράφου 6, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, και της παραγράφου 8, δεύτερο εδάφιο, δεν εφαρμόζονται στα συστατικά που απαριθμούνται στο παράρτημα IIIα.

11. Ο κατάλογος του παραρτήματος IIIα επανεξετάζεται και, εάν είναι αναγκαίο, επικαιροποιείται κάθε δύο έτη, και για πρώτη φορά δύο έτη μετά την έναρξη ισχύος της παρού-

σας οδηγίας, βάση των πλέον πρόσφατων επιστημονικών στοιχείων για το θέμα αυτό.

Για τον σκοπό αυτό, το παράρτημα IIIα μπορεί να τροποποιηθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2, ύστερα από γνώμη της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων, η οποία διατυπώνεται βάσει του άρθρου 29 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (1).

Εάν χρειασθεί, στον κατάλογο του παραρτήματος IIIα μπορούν να επέλθουν τεχνικές διευκρινήσεις ως προς την ερμηνεία του. Το παράρτημα III α μπορεί να τροποποιηθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 20, παράγραφος 2.»

2. Στο παράρτημα I, καταργούνται οι ενδείξεις «ζαχαρωμένα φρούτα» και «λαχανικά», καθώς και οι αντίστοιχοι ορισμοί.

3. Παρεμβάλλεται το παράρτημα IIIα του οποίου το κείμενο περιλαμβάνεται στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου:

— να επιτραπεί το εμπόριο προϊόντων που συμμορφώνονται με την παρούσα οδηγία από την 1η Ιανουαρίου 2004,

— να απαγορευθούν τα προϊόντα που δεν είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία από την 1η Ιανουαρίου 2005, ενώ τα προϊόντα που έχουν εισαχθεί στην αγορά ή έχουν επισημανθεί πριν από την εν λόγω ημερομηνία και δεν είναι σύμφωνα με την παρούσα οδηγία μπορούν ωστόσο να κυκλοφορούν στο εμπόριο μέχρι την εξάντληση των αποθεμάτων.

Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από τέτοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

(1) ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IIIα

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 6 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 3α ΚΑΙ 10

Δημητριακά που περιέχουν γλουτένη και προϊόντα με βάση δημητριακά που περιέχουν γλουτένη

Καρκινοειδή και προϊόντα με βάση τα καρκινοειδή

Αυγά και προϊόντα με βάση τα αυγά

Ψάρια και προϊόντα με βάση τα ψάρια

Αραχίδες και προϊόντα με βάση τις αραχίδες

Σόγια και προϊόντα με βάση τη σόγια

Γάλα και προϊόντα με βάση το γάλα (συμπεριλαμβανομένης της λακτόζης)

Καρποί με κέλυφος και παράγωγα προϊόντα

Σπόροι σιταμιού και προϊόντα με βάση τους σπόρους σιταμιού

Θειώδη σε συγκεντρώσεις τουλάχιστον 10 mg/kg»

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/98 για τη θέσπιση ειδικών προσωρινών μέτρων στον τομέα του λυκίσκου

(2002/C 331 E/36)

COM(2002) 493 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 10 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Προτείνεται να εγκρίνει το Συμβούλιο την πρόταση του συνημμένου κανονισμού για παράταση κατά ένα έτος της εφαρμογής των ειδικών προσωρινών μέτρων στον τομέα του λυκίσκου, που άρχισε να εφαρμόζεται το 1998. Τα μέτρα αυτά είναι δύο ειδών, δηλαδή μέτρα προσωρινής αγρανάπαυσης και εκρίζωσης.

Στόχος των μέτρων αυτών είναι να μειωθούν οι καλλιεργούμενες με λυκίσκο εκτάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση για να εξισορροπηθεί καλύτερα η προσφορά και η ζήτηση και να εξυγιανθεί κατ'αυτό τον τρόπο η αγορά.

Παρόλο που οι εκτάσεις μειώθηκαν κατά 10 % (σε σχέση με το 1997), το πρόβλημα της αναζήτησης ισορροπίας στην αγορά του λυκίσκου παραμένει επίκαιρο και είναι αναγκαίο να συνεχιστεί η μείωση των εκτάσεων για ένα ακόμη έτος.

Οπωσδήποτε, η έκθεση αξιολόγησης που η Επιτροπή πρέπει να παρουσιάσει στο Συμβούλιο στις 31 Δεκεμβρίου 2003 θα καλύψει το σύνολο των διατάξεων σχετικά με την κοινή οργάνωση της αγοράς, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών μέτρων.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1971 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του λυκίσκου ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1514/2001 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 16α,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Για να βελτιωθεί η πλεονασματική κατάσταση που επικρατεί στην αγορά του λυκίσκου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1098/98 του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 1998 ⁽³⁾ θέσπισε ειδικά προσωρινά μέτρα σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 16α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71. Στα κράτη μέλη λοιπόν που αποφασίζουν να εφαρμόσουν τα ειδικά μέτρα, οι οργανώσεις παραγωγών δύνανται, μέχρι και συμπεριλαμβανομένης της συγκομιδής 2002, να ανατρέχουν σε μέτρα προσωρινής αγρανάπαυσης ή/και οριστικής εκρίζωσης των εκτάσεων των φυτεμένων με λυκίσκο.

(2) Παρόλο που η εφαρμογή των ειδικών μέτρων προσωρινής αγρανάπαυσης και εκρίζωσης, κατά τα τέσσερα πρώτα έτη του πενταετούς προγράμματος που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο, επέτρεψε τη μείωση των εκτάσεων των φυτεμένων με λυκίσκο κατά 10 % σε σχέση με το 1997, το πρόβλημα της αναζήτησης ισορροπίας στην αγορά του λυκίσκου παραμένει επί-

καιρο και είναι αναγκαίο να διατηρηθούν τα μέτρα αυτά για ένα ακόμη έτος.

(3) Πρέπει επομένως να τροποποιηθούν τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1098/98 του Συμβουλίου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1098/98 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2, παράγραφος 1:

— πρώτο εδάφιο: ο όρος «συγκομιδή 2002» αντικαθίσταται από τον όρο «συγκομιδή 2003»

— δεύτερο εδάφιο: ο όρος «συγκομιδή 2003» αντικαθίσταται από τον όρο «συγκομιδή 2004»

2. Στο άρθρο 4, το δεύτερο εδάφιο, αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εφαρμόζεται από τη συγκομιδή 1998 έως και τη συγκομιδή 2004».

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 4.8.1971, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 201 της 26.7.2001, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ L 157 της 25.5.1998, σ. 7.

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου σχετικά με την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη στις υποψήφιες χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης κατά την προ-ενταξιακή περίοδο

(2002/C 331 E/37)

COM(2002) 519 τελικό — 2002/0227(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στα μέσα Αυγούστου 2002, προκλήθηκαν σημαντικές ζημιές από πλημμύρες σε διάφορες υποψήφιες χώρες. Οι πλημμύρες αυτές έπληξαν σοβαρά τη Δημοκρατία της Τσεχίας και τη Σλοβακία.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Κοινότητα πρέπει να είναι σε θέση να απαντά καταλλήλως σε τέτοιες εξαιρετικές φυσικές καταστροφές όταν συμβαίνουν σε υποψήφιες χώρες, μέσω διαφόρων μέσων, και ιδίως μέσω του προενταξιακού προγράμματος SAPARD που θεσπίσθηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου.

Στο πλαίσιο του προγράμματος SAPARD δεν υπάρχει, ωστόσο, καμία ειδική διάταξη σχετικά με μέτρα που πρέπει να ληφθούν ενόψει φυσικών καταστροφών. Ωστόσο, στο άρθρο 1 παράγραφος 2 σημείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 περιλαμβάνεται ως στόχος «η επίλυση προβλημάτων που αποτελούν προτεραιότητα και ειδικών προβλημάτων για την βιώσιμη προσαρμογή του γεωργικού τομέα και των αγροτικών περιοχών στις υποψήφιες χώρες». Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα για την αποκατάσταση των αγροτικών περιοχών μετά από εξαιρετικές φυσικές καταστροφές μπορεί να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στο πλαίσιο της εφαρμογής του SAPARD και ότι θα πρέπει να προβλεφθούν, επομένως, ειδικές διατάξεις για σχετική δράση εντός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999. Κατά την άποψη της Επιτροπής τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν είναι η αύξηση του ανώτατου ορίου της δημόσιας ενίσχυσης από 50 % σε 75 % και της κοινοτικής συνδρομής από 75 % σε 85 % της δημόσιας ενίσχυσης, για σχετικά έργα σε περιοχές που έχουν πληγεί από εξαιρετικές φυσικές καταστροφές. Αυτός είναι ο σκοπός της παρούσας πρότασης.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των περιφερειών,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Στα μέσα Αυγούστου 2002, σημαντικές ζημιές προκλήθηκαν σε διάφορες υποψήφιες χώρες από πλημμύρες στις αγροτικές τους περιοχές. Η Κοινότητα πρέπει να είναι σε θέση να απαντά καταλλήλως σε τέτοιες εξαιρετικές φυσικές καταστροφές όταν συμβαίνουν σε υποψήφιες χώρες, μέσω διαφόρων μέσων, και ιδίως μέσω του προενταξιακού μέσου που θεσπίσθηκε από τον

κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1268/1999⁽¹⁾ του Συμβουλίου, ένας από τους στόχους του οποίου είναι η επίλυση προβλημάτων που αποτελούν προτεραιότητα και ειδικών προβλημάτων για τη βιώσιμη προσαρμογή του γεωργικού τομέα και των αγροτικών περιοχών στις εν λόγω χώρες.

(2) Δεν προβλέπεται καμία ειδική διάταξη στον κανονισμό για εφαρμογή μέτρων που να αποσκοπούν στην αποκατάσταση των αγροτικών περιοχών μετά από εξαιρετικές φυσικές καταστροφές.

(3) Απαιτείται κατάλληλη δράση από την Κοινότητα ενόψει τέτοιων καταστροφών. Τα γεγονότα αυτά βαρύνουν σημαντικά από οικονομικής άποψης τις χώρες που έχουν πληγεί, τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα, και συμπιέζουν με τις προετοιμασίες για την προσχώρηση. Στο πλαίσιο του μέσου συγχρηματοδότησης, όπως αυτό έχει θεσπισθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1268/1999, τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για σχετικά έργα στις ενδιαφερόμενες χώρες πρέπει να περιλαμβάνουν αύξηση τόσο του ποσοστού της κοινοτικής συνδρομής καθώς και των κανονικών ανώτατων ορίων που εφαρμόζονται στην ένταση των ενισχύσεων. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 πρέπει επομένως να τροποποιηθεί,

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 87. Κανονισμός που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 τροποποιείται ως εξής:

Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Ποσοστό της κοινοτικής συνδρομής

1. Η κοινοτική συνδρομή μπορεί να ανέρχεται στο 75 % της συνολικής επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης εκτός:

α) όσον αφορά σχετικά έργα που προβλέπονται στο πλαίσιο οποιουδήποτε μέτρου όταν η Επιτροπή διαπιστώνει ότι έχουν συμβεί εξαιρετικές φυσικές καταστροφές, οπότε η κοινοτική συνδρομή μπορεί να ανέρχεται στο 85 % της συνολικής επιλέξιμης δημόσιας δαπάνης·

β) όσον αφορά μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 2 τελευταία περίπτωση και στο άρθρο 7 παράγραφος 4, οπότε η κοινοτική χρηματοδοτική συνδρομή μπορεί να ανέρχεται έως το 100 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους.

2. Για επενδύσεις που δημιουργούν έσοδα

α) εκτός από αυτά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημείο α), η δημόσια ενίσχυση μπορεί να ανέρχεται έως το 50 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους, η δε κοινοτική συνδρομή μπορεί να ανέρχεται έως το 75 %·

β) που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σημείο α) η δημόσια ενίσχυση μπορεί να ανέρχεται στο 75 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους, η δε κοινοτική συνδρομή μπορεί να ανέρχεται στο 85 % της δημόσιας ενίσχυσης.

Σε κάθε περίπτωση, η κοινοτική συνδρομή τηρεί τα ανώτατα όρια που έχουν καθορισθεί για τις κρατικές ενισχύσεις, όσον αφορά τα ποσοστά ενισχύσεων και τη σύρρευση.

3. Η χρηματοδοτική συνδρομή και οι πληρωμές εκφράζονται σε ευρώ.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την [1η Ιουλίου 2002].

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου που επιτρέπει στη Γερμανία και στη Γαλλία να εφαρμόσουν μέτρο παρέκκλισης του άρθρου 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών

(2002/C 331 E/38)

COM(2002) 491 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 10 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Με δύο αιτήσεις που απηύθυναν στην Επιτροπή στις 28 Δεκεμβρίου 2001 και στις 7 Ιανουαρίου 2002, αντίστοιχα, η Γερμανία και η Γαλλία ζήτησαν με βάση το άρθρο 27 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (!) (στο εξής καλούμενη έκτη οδηγία), την άδεια να εφαρμόσουν μέτρο παρέκκλισης του άρθρου 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ σχετικά με την κατασκευή και τη συντήρηση ορισμένων διασυνοριακών γεφυρών επί του Ρήνου. Με επιστολή της 25ης Φεβρουαρίου 2002, η Επιτροπή ζήτησε από τις γερμανικές και γαλλικές αρχές να δώσουν διευκρινίσεις όσον αφορά την εμβέλεια της αιτούμενης παρέκκλισης σε σχέση με τις διατάξεις του προαναφερθέντος άρθρου 3. Με επιστολή των γερμανικών αρχών της 19ης Ιουνίου 2002, την οποία προσυπέγραψαν οι γαλλικές αρχές, επιστολή που καταχωρήθηκε στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 22 Ιουλίου 2002, δόθηκαν στην Επιτροπή οι διευκρινίσεις που ζητήθηκαν. Το μέτρο παρέκκλισης που ζητούν η Γερμανία και η Γαλλία αποβλέπει στο να θεωρηθεί ότι, για την εφαρμογή των εδαφικών κανόνων που εφαρμόζονται όσον αφορά το ΦΠΑ για την κατασκευή και τη συντήρηση ορισμένων μεθοριακών γεφυρών, το εδαφικό όριο μεταξύ της Γερμανίας και της Γαλλίας τοποθετείται στο μέσον αυτών.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΩΝ

Οι γερμανικές και γαλλικές αρχές επισημαίνουν ότι, ελλείψει ειδικού μέτρου, ο τόπος επιβολής του ΦΠΑ στα έργα κατασκευής και συντήρησης στις μεθοριακές γέφυρες θα πρέπει να αποτελεί συνάρτηση του γεωγραφικού εδαφικού ορίου μεταξύ των δυο κρατών μελών. Το εν λόγω εδαφικό όριο τοποθετείται στο σημείο όπου ο ποταμός έχει το μεγαλύτερο βάθος.

Σε κάθε γέφυρα, το γεωγραφικό εδαφικό όριο, που καθορίζεται σε σχέση με το βάθος του ποταμού, δεν υλοποιείται επομένως με ευθεία γραμμή αλλά με ελικοειδή.

Για την εφαρμογή της νομοθεσίας όσον αφορά το ΦΠΑ, θα ήταν πολύ δύσκολο, σε πρακτικό επίπεδο, να καθορισθεί αυτό το γεωγραφικό εδαφικό όριο. Επιπλέον, τροποποιείται σταθερά με την πάροδο του χρόνου.

Από τα προαναφερθέντα προκύπτει, από άποψη εδαφικότητας, ότι το καθεστώς του ΦΠΑ που εφαρμόζεται στα έργα κατασκευής ή συντήρησης των μεθοριακών γεφυρών θα πρέπει να είναι ιδιαίτερα πολύπλοκο.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΘΕΝΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΗΣ

Το μέτρο παρέκκλισης που ζήτησαν η Γερμανία και η Γαλλία αποβλέπει στο να θεωρηθεί ότι, για την κατασκευή και τη συντήρηση ορισμένων μεθοριακών γεφυρών επί του Ρήνου, περιλαμβανομένων και της υπηρεσίας χιμερινής συντήρησης και του τρέχοντος καθαρισμού, το εδαφικό όριο μεταξύ της Γερμανίας και της Γαλλίας τοποθετείται στο μέσο κάθε σχετικής γέφυρας.

Οι μεθοριακές γέφυρες επί του Ρήνου στις οποίες θα πρέπει να εφαρμοσθεί η παρέκκλιση είναι οι γέφυρες που θα κατασκευασθούν στο μέλλον και θα συνδέονται με δημόσιες οδούς εκτός του δικτύου των αυτοκινητοδρόμων και των εθνικών οδών στη Γαλλία, με δημόσιες οδούς εκτός του δικτύου των ομοσπονδιακών οδών μεγάλης επικοινωνίας στη Γερμανία.

(!) ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2002/38/ΕΚ (ΕΕ L 128 της 15.5.2002, σ. 41).

Το αιτούμενο μέτρο δεν αφορά τις άλλες γέφυρες, στις οποίες μπορούν να εφαρμοσθούν διαφορετικά μέτρα παρέκκλισης. Έτσι, η απόφαση του Συμβουλίου 97/189/ΕΚ της 17ης Μαρτίου 1997 ⁽¹⁾ θα εξακολουθεί να εφαρμόζεται.

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η δυνατότητα παρέκκλισης από την έκτη οδηγία προβλέπεται, από το άρθρο 27 της έκτης οδηγίας, με σκοπό να απλοποιηθεί η είσπραξη του φόρου ή να αποφευχθούν ορισμένες φοροδιαφυγές ή φοροαποφυγές.

Δεν πρέπει να αμφισβητηθεί ότι η εφαρμογή των κανονικών κανόνων εδαφικότητας του ΦΠΑ ενδέχεται να δημιουργήσει σημαντικές δυσκολίες, που περιγράφονται ανωτέρω, για τους παράγοντες που συμμετέχουν στα έργα κατασκευής ή συντήρησης των μεθοριακών γεφυρών επί του Ρήνου.

Το προβλεπόμενο από την Γερμανία και τη Γαλλία μέτρο που αποβλέπει στο να καθορίσει, για την εφαρμογή της νομοθεσίας όσον αφορά το ΦΠΑ, το εδαφικό όριο μεταξύ αυτών των δυο κρατών μελών στο μέσον κάθε σχετικής γέφυρας, θα επιτρέψει να εξαλειφθούν αυτές οι δυσκολίες. Εξάλλου, το κριτήριο οριοθέτησης που λαμβάνεται υπόψη φαίνεται απλό και δίκαιο ως προς την εφαρμογή του.

Το προβλεπόμενο μέτρο υπάγεται επομένως στα μέτρα που έχουν ως στόχο την είσπραξη του φόρου.

Τέλος, πρέπει να τονισθεί το γεγονός ότι, συνολικά, η παρέκκλιση δεν θα έχει κανένα αποτέλεσμα στη φορολογητέα βάση για τον ΦΠΑ· επομένως δεν θα έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων που προέρχονται από το ΦΠΑ.

Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να επιτρέψει στη Γερμανία και στη Γαλλία να εφαρμόσουν το μέτρο παρέκκλισης του άρθρου 3 που ζητούν.

⁽¹⁾ ΕΕ L 80 της 21.3.1997, σ. 20.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

σχετικά με την κατασκευή και τη συντήρηση ορισμένων διασυνοριακών γεφυρών επί του Ρήνου.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

(2) Με επιστολή της 25ης Φεβρουαρίου 2002, η Επιτροπή ζήτησε από τις γερμανικές και γαλλικές αρχές να της δώσουν διευκρινίσεις σχετικά με την εμβέλεια της αιτούμενης παρέκκλισης.

την έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 27, παράγραφος 1,

(3) Με επιστολή των γερμανικών αρχών της 19ης Ιουνίου 2002, την οποία προσυπέγραψαν οι γαλλικές αρχές, επιστολή που καταχωρήθηκε στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 22 Ιουλίου 2002, δόθηκαν στην Επιτροπή οι προαναφερθείσες διευκρινίσεις, που συμπληρώνουν τις αρχικές αιτήσεις.

την πρόταση της Επιτροπής,

(4) Τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν για την αίτηση που συμπληρώθηκε με αυτόν τον τρόπο από την Γερμανία και τη Γαλλία με επιστολή της 31ης Ιουλίου 2002.

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Με δύο αιτήσεις που απηύθυναν στην Επιτροπή στις 28 Δεκεμβρίου 2001 και στις 7 Ιανουαρίου 2002, αντίστοιχα, η Γερμανία και η Γαλλία ζήτησαν την άδεια να εφαρμόσουν μέτρο παρέκκλισης του άρθρου 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ

(5) Οι εν λόγω διασυνοριακές γέφυρες επί του Ρήνου είναι οι γέφυρες που θα κατασκευασθούν στο μέλλον και θα συνδέονται με τις δημόσιες οδούς εκτός του δικτύου των αυτοκινητοδρόμων και των εθνικών οδών στη Γαλλία, και με τις δημόσιες οδούς εκτός του δικτύου των ομοσπονδιακών οδών μεγάλης επικοινωνίας στη Γερμανία.

⁽¹⁾ ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2002/38/ΕΚ (ΕΕ L 128 της 15.5.2002, σ. 41).

- (6) Το μέτρο παρέκκλισης που ζήτησαν η Γερμανία και η Γαλλία αποβλέπει στο να θεωρηθεί ότι, για την κατασκευή και τη συντήρηση των εν λόγω γεφυρών, το εδαφικό όριο μεταξύ της Γερμανίας και της Γαλλίας, που εφαρμόζεται όσον αφορά το ΦΠΑ, βρίσκεται στο μέσον αυτών των γεφυρών.
- (7) Ελλείψει ειδικού μέτρου, ο τόπος φορολόγησης με ΦΠΑ των έργων κατασκευής και συντήρησης επί των μεθοριακών γεφυρών θα αποτελεί συνάρτηση του γεωγραφικού εδαφικού ορίου μεταξύ των δύο κρατών μελών, το οποίο βρίσκεται στο σημείο όπου ο ποταμός έχει το μεγαλύτερο βάθος· εκτός από τις δυσκολίες που ενδέχεται να υπάρχουν, σε πρακτικό επίπεδο, για να καθορισθεί αυτό το όριο, αυτό τροποποιείται με την πάροδο του χρόνου. Το καθεστώς του ΦΠΑ που εφαρμόζεται στα έργα κατασκευής ή συντήρησης των μεθοριακών γεφυρών θα πρέπει επομένως να είναι πολύ πολύπλοκο για τους παράγοντες που υλοποιούν αυτά τα έργα.
- (8) Η παρούσα παρέκκλιση, που αποβλέπει στο να καθορίσει το εδαφικό όριο μεταξύ Γερμανίας και Γαλλίας στο μέσο των σχετικών διασυνοριακών γεφυρών, αποβλέπει επομένως στο να απλοποιήσει την εισπραξη του φόρου που αφορά την κατασκευή ή τη συντήρηση αυτών των γεφυρών.
- (9) Το μέτρο παρέκκλισης δεν έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση της φορολογητέας βάσης για το ΦΠΑ. Επομένως δεν έχει επίπτωση στους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων που προέρχονται από το ΦΠΑ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο πρώτο

Με παρέκκλιση του άρθρου 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, επιτρέπεται στη Γερμανία και τη Γαλλία, για τις μεθοριακές γέφυρες επί του Ρήνου που αναφέρονται στο άρθρο 2, να καθορίσουν το εδαφικό όριο μεταξύ των δύο κρατών στο μέσον των εν λόγω γεφυρών, όσον αφορά τον τόπο επιβολής του φόρου προστιθέμενης αξίας στις παραδόσεις αγαθών, στην παροχή υπηρεσιών, στις ενδοκοινοτικές αποκτήσεις και στις εισαγωγές αγαθών που προορίζονται για την κατασκευή ή τη συντήρηση αυτών των γεφυρών, περιλαμβανομένης και της υπηρεσίας χειμερινής συντήρησης και του τρέχοντος καθαρισμού.

Άρθρο 2

Οι μεθοριακές γέφυρες επί του Ρήνου στις οποίες εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση είναι οι γέφυρες που θα κατασκευασθούν και θα συνδέονται με τις δημόσιες οδούς εκτός του δικτύου των αυτοκινητοδρόμων και των εθνικών οδών στη Γαλλία, και με τις δημόσιες οδούς εκτός του δικτύου των ομοσπονδιακών οδών μεγάλης επικοινωνίας στη Γερμανία.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και στη Γαλλική Δημοκρατία.

Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την εναρμόνιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που διέπουν τις πιστώσεις που χορηγούνται στους καταναλωτές

(2002/C 331 E/39)

COM(2002) 443 τελικό — 2002/0222(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 31 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

1.1. Ιστορικό

Η οδηγία 87/102/ΕΟΚ σχετικά με την καταναλωτική πίστη⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε το 1990 και το 1998⁽²⁾, αντίστοιχα, όρισε το κοινотικό πλαίσιο της καταναλωτικής πίστης με σκοπό να συμβάλει στη δημιουργία μιας κοινής αγοράς στον τομέα της καταναλωτικής πίστης και να θέσει τους ελάχιστους κοινούς κανόνες για την προστασία του καταναλωτή.

Το 1995 η Επιτροπή υπέβαλε έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας του 1987⁽³⁾ και στη συνέχεια προέβη σε εκτεταμένες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το 1996 υπέβαλε έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 90/88/ΕΟΚ για την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ όσον αφορά την εφαρμογή του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου (ΣΕΠΕ)⁽⁴⁾. Το 1997 υπέβαλε συνοπτική έκθεση των αντιδράσεων για την έκθεση του 1995⁽⁵⁾.

Από τις παραπάνω εκθέσεις και διαβουλεύσεις προκύπτει ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές στις νομοθεσίες των διαφόρων κρατών μελών στον τομέα των πιστώσεων που χορηγούνται σε φυσικά πρόσωπα εν γένει και της καταναλωτικής πίστης ειδικότερα. Η οδηγία 87/102/ΕΟΚ δεν ανταποκρίνεται πλέον επαρκώς στη σημερινή πραγματικότητα της αγοράς της καταναλωτικής πίστης και πρέπει επομένως να προχωρήσουμε στην αναθεώρησή της⁽⁶⁾.

Για το σκοπό αυτό η Επιτροπή πραγματοποίησε σειρά μελετών σχετικά με διάφορα ειδικά θέματα⁽⁷⁾ και προέβη σε λεπτομερή και συγκριτική ανάλυση όλων των εθνικών νομοθεσιών για τη μεταφορά της.

(1) Οδηγία 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη.

(2) Οδηγία 90/88/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Φεβρουαρίου 1990, σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 61 της 10.3.1990, σ. 14), η οποία τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17).

(3) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, COM(95) 117 τελικό, της 11ης Μαΐου 1995.

(4) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 90/88/ΕΟΚ, COM(96) 79 τελικό, της 12 Απριλίου 1996.

(5) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συνοπτική έκθεση των αντιδράσεων και σχολίων, COM(97) 465 τελικό, της 24ης Σεπτεμβρίου 1997.

(6) Ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες: «Αύξηση της εμπιστοσύνης του καταναλωτή» — Συνέχεια του Πράσινου Βιβλίου: «Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες: οι προσδοκίες των καταναλωτών», COM(97) 309 τελικό.

(7) Lea, M.J., Welter, R., Dübel, A., «Study on the mortgage credit in the European Economic Area. Structure of the sector and application of the rules in the directives 87/102 and 90/88». Τελική έκθεση επί της πρόσκλησης υποβολής προσφορών αριθ. XXIV/96/U6/21 Seckelmann, R., «Methods of calculation, in the European Economic Area, of the annual percentage rate of charge», τελική έκθεση της 31ης Οκτωβρίου 1995, σύμβαση αριθ. ΑΟ 2600/94/00101, Reifner, U., «Harmonisation of cost elements of the annual percentage rate of charge, APR», Αμβούργο 1998, Σχέδιο αριθ. ΑΟ-2600/97/000169. Domont-Naert, F., και Lacoste, A.-C., «Etude sur le problème de l'usure dans certains états membres de l'espace économique européen», Louvain-la-Neuve 1997, Σύμβαση αριθ. ΑΟ-2600/96/000260 ; Domont-Naert, F., και Dejemepe, P., «Etude sur le rôle et les activités des intermédiaires de crédit aux consommateurs», σύμβαση αριθ. ΑΟ-2600/95/000254, 1996, Balate, E., και Dejemepe, P., «Conséquences de l'inexécution des contrats de crédit à la consommation». Μελέτη ΑΟ-2600/95/000270 Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τελική έκθεση.

Διάφορα κράτη μέλη ανακοίνωσαν στο μεταξύ ότι προβλέπουν επίσης να τροποποιήσουν την εθνική τους νομοθεσία. Η παρούσα πρόταση οδηγίας προσφέρει μια ευκαιρία για την Επιτροπή να επιταχύνει τις μεταρρυθμίσεις αυτές και να τις εντάξει σε ένα εναρμονισμένο κοινοτικό πλαίσιο. Οι αρμόδιες υπηρεσίες της Επιτροπής υπέβαλαν στις 8 Ιουνίου 2001 ένα κείμενο συζήτησης το οποίο περιελάμβανε έξι κατευθυντήριες γραμμές για την αναθεώρηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ και στις αρχές Ιουλίου 2001 προέβησαν σε διαβουλεύσεις με τους εκπροσώπους τόσο των κρατών μελών όσο και της βιομηχανίας και των καταναλωτών. Τα κείμενα που προτείνονται στην παρούσα πρόταση οδηγίας αντανακλούν αυτές τις διαβουλεύσεις.

1.2. Συνολική αξιολόγηση

Σε γενικές γραμμές, πρέπει κατ' αρχάς να διαπιστώσουμε ότι η έννοια της «καταναλωτικής πίστης» εξελίχθηκε θεαματικά από την εποχή που καταρτίστηκε η σημερινή νομοθεσία. Στις δεκαετίες του '60 και του '70 ζούσαμε σε μία «cash society», μία «κοινωνία πληρωμής σε μετρητά», όπου ο ρόλος της πίστωσης ήταν πολύ περιορισμένος και περιελάμβανε κυρίως δύο προϊόντα, δηλαδή τις συμβάσεις «πωλήσεων με δόσεις» ή «χρονομίσθωσης» για τη χρηματοδότηση της αγοράς κινητών αγαθών και τα παραδοσιακά δάνεια υπό μορφή προσωπικού δανείου. Σήμερα η πίστωση χορηγείται στους καταναλωτές μέσω πληθώρας χρηματοδοτικών μέσων και αποτελεί πλέον το «λιπαντικό» της οικονομικής ζωής. Το 50 % έως 65 % ⁽¹⁾ των καταναλωτών έχουν συνάψει σήμερα συμβάσεις καταναλωτικής πίστης για τη χρηματοδότηση, π.χ. της αγοράς ενός αυτοκινήτου ή άλλων αγαθών ή υπηρεσιών, ενώ το 30 % των καταναλωτών έχουν την ευχέρεια υπερανάληψης από τον τρεχούμενο λογαριασμό τους. Το τελευταίο αυτό πιστωτικό μέσο δεν χρησιμοποιείται καν τη δεκαετία του '70 για την κάλυψη καταναλωτικών αναγκών.

Από μακροοικονομική σκοπιά, το ύψος των τρεχούμενων δανείων στα 15 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπερβαίνει τα 500 δισεκατομμύρια EUR, ποσό που αντιστοιχεί σε άνω του 7 % του ΑΕγχΠ. Ο ετήσιος ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης κυμαίνεται συνολικά γύρω στο 7 % ⁽²⁾.

Αν και η πίστωση συνιστά κινητήριο μοχλό της οικονομικής ανάπτυξης και συμβάλλει στην ευημερία των καταναλωτών, δεν παύει ωστόσο να αντιπροσωπεύει έναν κίνδυνο για τους πιστωτικούς φορείς και μία απειλή πρόσθετου κόστους και αφερεγγυότητας για έναν αυξανόμενο αριθμό καταναλωτών.

Δεν εκπλήσσει επομένως το γεγονός ότι τα κράτη μέλη έκριναν ανεπαρκές το επίπεδο προστασίας που παρέχεται από τις παρούσες οδηγίες και στις νομοθεσίες που θέσπισαν για τη μεταφορά των οδηγιών στο εθνικό δίκαιο εισήγαγαν άλλες μορφές πίστωσης ή/και νέες συμβάσεις πίστωσης οι οποίες δεν προβλέπονται από τις οδηγίες. Νέες αναθεωρήσεις των εθνικών νομοθεσιών έχουν ανακοινωθεί στο ίδιο πλαίσιο.

Η εξέλιξη αυτή οδηγεί σε στρεβλώσεις ανταγωνισμού μεταξύ των πιστωτικών φορέων στην κοινή αγορά, περιορίζοντας έτσι τις δυνατότητες των καταναλωτών να λάβουν πίστωση σε άλλα κράτη μέλη.

Αυτές οι στρεβλώσεις και οι περιορισμοί επηρεάζουν με τη σειρά τους το ύψος και το χαρακτήρα των αιτούμενων πιστώσεων, καθώς και την αγορά αγαθών και υπηρεσιών. Οι διαφορές στις νομοθεσίες και στις τραπεζικές και χρηματοπιστωτικές πρακτικές έχουν επίσης ως αποτέλεσμα την άνιση προστασία του καταναλωτή στον τομέα της καταναλωτικής πίστης από το ένα κράτος μέλος στο άλλο.

Κατά συνέπεια, το τρέχον νομικό πλαίσιο έπρεπε να αναθεωρηθεί προκειμένου να μπορέσουν καταναλωτές και επιχειρήσεις να επωφεληθούν πλήρως από την εσωτερική αγορά.

Αυτή η αναθεώρηση ανταποκρίνεται άλλωστε και σε ανησυχίες που έχουν εκφραστεί κατ' επανάληψη από τους καταναλωτές. Τα στοιχεία που συγκεντρώθηκαν στο πλαίσιο του Ευρωβαρομέτρου από το 1997 μέχρι σήμερα αποδεικνύουν ένα μη αμελητέο ποσοστό δυσαρέσκειας σε ό,τι αφορά την ποιότητα της εθνικής νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών:

- πάνω από 40 % εκτιμούν ότι η εν λόγω νομοθεσία δεν εξασφαλίζει αρκετά μεγάλη διαφάνεια όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της χορήγησης πιστώσεων·
- 40 % εκτιμούν ότι δεν εξασφαλίζει κατάλληλες δυνατότητες προσφυγής κατά των τραπεζών·
- πάνω από 35 % εκτιμούν ότι δεν προστατεύει τα δικαιώματά τους.

⁽¹⁾ Πρβλ. με Ευρωβαρόμετρο αριθ. 54, Φεβρουάριος 2001: «Οι Ευρωπαίοι και οι χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες», και αριθ. 56, Δεκέμβριος 2001: «Η ευρωπαϊκή κοινή γνώμη έναντι των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών».

⁽²⁾ Βλ. μηνιαία δελτία της ΕΚΤ.

Επιπλέον, τουλάχιστον το 70 % των καταναλωτών αξιώνει ενισχυμένη εναρμόνιση σε ευρωπαϊκό επίπεδο των κανόνων προστασίας των καταναλωτών.

2. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑΣ

2.1. Οι στόχοι της οδηγίας όσον αφορά τις κοινοτικές υποχρεώσεις

Ο χαμηλός βαθμός ανάπτυξης της διασυνοριακής ευρωπαϊκής αγοράς καταναλωτικής πίστης οφείλεται σε διάφορους παράγοντες, μεταξύ των οποίων οι κυριότεροι είναι οι εξής:

- οι τεχνικές δυσκολίες διείσδυσης σε μία άλλη αγορά,
- η έλλειψη επαρκούς εναρμόνισης των εθνικών νομοθεσιών,
- και η εξέλιξη που συντελέστηκε από τη δεκαετία του '80 ως προς τις τεχνικές και τις μορφές των χορηγούμενων πιστώσεων.

Για την αναθεώρηση της οδηγίας απαιτείται:

- προσαρμογή του νομικού πλαισίου στις νέες τεχνικές χορήγησης πιστώσεων,
- νέα εξισορρόπηση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων καταναλωτών και πιστωτικών φορέων,
- υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών.

Ο στόχος είναι να δοθεί η δυνατότητα δημιουργίας μίας αγοράς με μεγαλύτερη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα, η οποία θα προσφέρει τέτοιο βαθμό προστασίας στους καταναλωτές ώστε η ελεύθερη κυκλοφορία των προσφορών πιστώσεων να μπορεί να πραγματοποιείται με τις καλύτερες δυνατές συνθήκες τόσο γι' αυτούς που προσφέρουν όσο και γι' αυτούς που ζητούν.

Για την επίτευξη αυτών των στόχων πρέπει η αναθεώρηση της οδηγίας να πραγματοποιηθεί με βάση τις ακόλουθες έξι κατευθυντήριες γραμμές:

1. τον επαναπροσδιορισμό του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας, ώστε να προσαρμοστεί στη νέα πραγματικότητα της αγοράς και να διευκρινιστούν τα όρια μεταξύ καταναλωτικής και στεγαστικής πίστης·
2. την ενσωμάτωση νέων διατάξεων στις οποίες θα λαμβάνονται υπόψη όχι μόνο οι πιστωτικοί φορείς αλλά και οι μεσίτες πιστώσεων·
3. την εφαρμογή ενός δομημένου πλαισίου ενημέρωσης για τους πιστωτικούς φορείς, ώστε να είναι σε θέση να εκτιμούν καλύτερα τους ενδεχόμενους κινδύνους·
4. τον καθορισμό πληρέστερης ενημέρωσης τόσο του καταναλωτή όσο και των πιθανών εγγυητών·
5. την πιο ισόρροπη κατανομή των ευθυνών μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία·
6. τη βελτίωση των μεθόδων και των πρακτικών αντιμετώπισης των περιπτώσεων αθέτησης υποχρεώσεων καταβολής πληρωμών από τους επαγγελματίες, τόσο για τον καταναλωτή όσο και για τον πιστωτικό φορέα.

2.2. Το μέτρο εντάσσεται στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων της Κοινότητας

Σκοπός της δράσης είναι η δημιουργία και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Πρόκειται για μια δράση που συμβάλει στην επίτευξη του στόχου προστασίας των καταναλωτών με ένα μέτρο εναρμόνισης που λαμβάνεται στο πλαίσιο της υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς. Για το λόγο αυτό επιλέχθηκε ως νομική βάση το άρθρο 95. Κατά συνέπεια, η πρόταση της Επιτροπής υποβάλλεται προς έγκριση στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με βάση τη διαδικασία συναπόφασης του άρθρου 251 της Συνθήκης. Το άρθρο 95 προβλέπει την υποχρέωση διαβούλευσης με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Τα κράτη μέλη, κάνοντας χρήση της ρήτρας ελάχιστων απαιτήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 15 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, ενέκριναν για τις περισσότερες πτυχές της καταναλωτικής πίστης πιο αναλυτικές, πιο σαφείς και πιο αυστηρές διατάξεις από αυτές που προβλέπονται στην οδηγία για να προστατεύσουν τους καταναλωτές τους. Αυτές οι διαφορές είναι σε θέση να καταστήσουν πιο δύσκολη τη σύναψη διασυνοριακών συμβάσεων εις βάρος τόσο των καταναλωτών όσο και των πιστωτικών φορέων. Είναι γεγονός ότι το πεδίο εφαρμογής των εθνικών νομοθεσιών που θεσπίστηκαν για τη μεταφορά της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ είναι συνήθως ευρύτερο από το πεδίο εφαρμογής της ίδιας της οδηγίας, αλλά επιπλέον παρουσιάζει διαφορές από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Έτσι, ενώ σε ορισμένα κράτη μέλη η νομοθεσία περί καταναλωτικής πίστης ρυθμίζει τη χρηματοδοτική μίσθωση σε ιδιώτες με δικαίωμα αγοράς ή ακόμη και την καθαρή μίσθωση κινητών αγαθών σε καταναλωτές, σε άλλα κράτη μέλη οι συμβάσεις αυτές έχουν εξαιρεθεί από το πεδίο εφαρμογής της αντίστοιχης νομοθεσίας.

Επομένως, οι διάφορες μορφές πιστωτικών συμβάσεων προβλέπουν έναν υπολογισμό επιτοκίων και κόστους ο οποίος διαφέρει ανάλογα με τις μορφές πίστωσης και με τα κράτη μέλη. Για το σκοπό αυτό η οδηγία 87/102/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 90/88/ΕΟΚ και 98/7/ΕΚ, εισήγαγε τον υπολογισμό ενός συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου που συμπεριλαμβάνει όλους τους τόκους και το κόστος που απαιτείται να καταβάλει ο καταναλωτής, δίνοντας στον τελευταίο τη δυνατότητα να τα συγκρίνει καλύτερα. Από την άλλη πλευρά, ως αποτέλεσμα της καθιέρωσης του ΣΕΠΕ επανεμφανίζονται δύο προβλήματα: αφενός το πρόβλημα των συμβατικών όρων υπολογισμού προκειμένου να εκφραστούν ταυτόχρονα τα χρονικά διαστήματα και οι στρωγυλοποιήσεις και αφετέρου το πρόβλημα του καθορισμού των επιβαρύνσεων — της «βάσης υπολογισμού» — που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Για να μπορεί το ΣΕΠΕ να είναι απόλυτα αξιόπιστο και να μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα πρέπει τα κράτη μέλη να το υπολογίζουν με ενιαίο τρόπο και να ενσωματώνουν με τον ίδιο τρόπο όλα τα στοιχεία κόστους που συνδέονται με τη σύμβαση της πίστωσης. Αυτό όμως δεν συμβαίνει σε όλες τις περιπτώσεις, παρά τις τροποποιήσεις που επέφερε η οδηγία 98/7/ΕΚ.

Επισημαίνονται π.χ. κάποιες δυσκολίες που αντιμετωπίζονται στην προσπάθεια να αποδειχθεί ο «υποχρεωτικός» χαρακτήρας των ασφαλειών και εγγυήσεων που καλύπτουν την εξόφληση της πίστωσης — ο υποχρεωτικός αυτός χαρακτήρας αποτελεί το κριτήριο για να συμπεριληφθεί το κόστος αυτών των ασφαλειών και εγγυήσεων στη βάση υπολογισμού — και οι οποίες οδήγησαν ορισμένα κράτη μέλη στο να ορίσουν κανόνες πέραν της οδηγίας, χρησιμοποιώντας τη ρήτρα ελάχιστων απαιτήσεων. Η εξαίρεση ορισμένων ειδών στοιχείων κόστους από την οδηγία δεν έχει — ή έπαψε να έχει — λόγο ύπαρξης και επομένως πολλά κράτη μέλη προχώρησαν στην ενσωμάτωση αυτών των στοιχείων κόστους στις εθνικές τους «βάσεις υπολογισμού». Υπάρχουν, τέλος, κάποια αδιευκρίνιστα σημεία στην οδηγία, π.χ. αναφορικά με τον αντίκτυπο των προμηθειών που πρέπει να καταβάλλονται στους μεσίτες πιστώσεων ή με τους φόρους που συνεπάγεται η χορήγηση ή η εκτέλεση της πιστωτικής σύμβασης. Όλα τα παραπάνω οδηγούν ενδεχομένως σε μία διαφορά δεκάδων ποσοστιαίων μονάδων, ανάλογα εάν ένα κράτος μέλος προσδιορίζει με αυστηρότερα ή ελαστικότερα κριτήρια τη σύνθεση της «βάσης υπολογισμού» που εφαρμόζει.

Η παρούσα πρόταση οδηγίας προβαίνει σε επανεκτίμηση τόσο των συμβατικών όρων υπολογισμού όσο και της ενσωμάτωσης ή εξαίρεσης ορισμένων στοιχείων κόστους με κριτήριο τις οικονομικές τους αιτιολογήσεις, κατά τρόπο ώστε να καταλήξουμε στις λιγότερες δυνατές εξαιρέσεις στοιχείων κόστους της πίστωσης και στη μέγιστη δυνατή σαφήνεια, κάτι που κανονικά πρέπει να οδηγήσει στη μέγιστη δυνατή προσέγγιση των εθνικών «βάσεων υπολογισμού» και σε μεγαλύτερη ομοιομορφία των μεθόδων υπολογισμού.

Τα προαναφερόμενα μέτρα συγκρισιμότητας των στοιχείων κόστους δεν μπορούν να εφαρμοστούν παρά μόνο σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Θα έχουν ικανοποιητικά αποτελέσματα μόνον εάν το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας συμπεριλάβει το σύνολο των συμβάσεων πιστώσεων που διατίθενται στους καταναλωτές.

Μπορούμε να παραθέσουμε και άλλα παραδείγματα. Έτσι, οι νομοθεσίες των κρατών μελών περιλαμβάνουν διαφορετικές διαδικασίες και προθεσμίες «υπαναχώρησης», «εξέτασης» ή «ακύρωσης» των πιστωτικών συμβάσεων. Οι διαφορετικές αυτές προθεσμίες και διαδικασίες αποτελούν τροχοπέδη για τον πιστωτικό φορέα που επιθυμεί να υποβάλει προσφορές πιστώσεων σε άλλα κράτη μέλη και βρίσκεται αντιμέτωπος με μία προθεσμία 3 ημερών στο Λουξεμβούργο, μία προθεσμία 7 ημερών στο Βέλγιο, μία απαγόρευση της εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης κατά τη διάρκεια της περιόδου υπαναχώρησης στη Γαλλία, την υποχρέωση αναφοράς των προθεσμιών και των διαδικασιών στην πιστωτική σύμβαση, κ.λπ. Οι διυστάμενες νομοθετικές διατάξεις αναφορικά με τους όρους που διέπουν τη διατύπωση, τη σύναψη και την ακύρωση μίας σύμβασης οδηγούν σε στρέβλωση του ανταγωνισμού.

Ορισμένα κράτη μέλη προβλέπουν την ολοκληρωτική απαγόρευση της προσέγγισης καταναλωτών κατ' οίκον για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης, ενώ άλλα καθορίζουν μία προθεσμία υπαναχώρησης ή ακόμη μία σειρά ειδικών μέτρων καταπολέμησης των επιθετικών μεθόδων εμπορίας. Κάτι που σε κάποιο κράτος μέλος είναι απολύτως νόμιμο ενδέχεται σε άλλο κράτος μέλος να επισύρει ποινική δίωξη. Ένας πιστωτικός φορέας ο οποίος ασκεί τη δραστηριότητά του σε ένα πολύ αυστηρό νομικό πλαίσιο σε κάποιο κράτος μέλος μπορεί να διεισδύσει ευκολότερα σε άλλο κράτος μέλος όπου ισχύουν λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις, εξασφαλίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

Σε περίπτωση μη εκτέλεσης των συμβάσεων πίστωσης ή εγγύησης, ένας πιστωτικός φορέας θα βρεθεί αντιμέτωπος με διαφορετικές διαδικασίες και προθεσμίες προειδοποίησης, ανάλογα με το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει ο καταναλωτής. Οι νομοθεσίες των κρατών μελών παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές όσον αφορά τις περιόδους αναμονής πριν από την εκτέλεση που εφαρμόζονται είτε έναντι των καταναλωτών και των εγγυητών ή για την ανάκτηση των αγαθών. Η εφαρμογή μεγαλύτερων προθεσμιών και ειδικών διαδικασιών συνεπάγεται επιπρόσθετο κόστος για τον πιστωτικό φορέα ο οποίος διατρέχει τον κίνδυνο μη εκτέλεσης της σύμβασης και ενδέχεται να επιφέρει εις βάρος του ανταγωνιστικό μειονέκτημα σε σχέση με άλλους πιστωτικούς φορείς οι οποίοι δεν επιβαρύνονται με αυτό το κόστος ή έχουν να αντιμετωπίσουν λιγότερο αυστηρές προϋποθέσεις, παρά το γεγονός ότι χορήγησαν πίστωση στον ίδιο καταναλωτή.

Μέτρα που διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας του καταναλωτή θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 153, παράγραφοι 1 και 3α, της συνθήκης, σε συνδυασμό με το προαναφερθέν άρθρο 95. Πράγματι, τα συγκεκριμένα μέτρα προστασίας στοχεύουν στην ενίσχυση των μέτρων που συμβάλλουν στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς και θα πρέπει να εξασφαλίσουν την αποδοχή εκ μέρους των κρατών μελών της μέγιστης δυνατής εναρμόνισης δίχως την ανάγκη συστηματικής προσφυγής σε πρόσθετα μέτρα προστασίας.

Με αυτό ακριβώς το πνεύμα η παρούσα οδηγία ενθαρρύνει την προσφυγή σε διαδικασίες φιλικής διευθέτησης πριν από την εφαρμογή διαδικασιών είσπραξης, τη συμμόρφωση αυτών των διαδικασιών είσπραξης προς τους συμπεφωνημένους συμβατικούς όρους, την ισορροπία ανάμεσα στα αμοιβαία συμφέροντα του πιστωτικού φορέα και του καταναλωτή κατά το διακανονισμό των υπερήμερων πληρωμών, το γεγονός ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα συμφέροντα όλων των πλευρών στο πλαίσιο συμφωνιών ανάκτησης των αγαθών που χρηματοδοτούνται με πίστωση, καθώς και τη δυνατότητα του καταναλωτή να απευθύνεται, ενδεχομένως, σε άλλο πιστωτικό φορέα δίχως να επιβαρύνεται με την καταβολή αδικαιολόγητων αποζημιώσεων.

2.3. Το καταλληλότερο μέσο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων

Η προτεινόμενη δράση αποσκοπεί στην κάλυψη των αναγκών της εσωτερικής αγοράς με τη θέσπιση κοινών και εναρμονισμένων κανόνων για όλους τους εμπλεκόμενους παράγοντες — πιστωτικούς φορείς, μεσίτες πιστώσεων κ.λπ. — με την εξασφάλιση ταυτόχρονα της δυνατότητας των πιστωτικών φορέων να παρέχουν ευκολότερα τις υπηρεσίες τους και των καταναλωτών να απολαμβάνουν υψηλό επίπεδο προστασίας.

Εξετάστηκε το ενδεχόμενο θέσπισης ομοιόμορφης νομοθεσίας υπό μορφή κανονισμού με άμεση ισχύ χωρίς μεταφορά στο εθνικό δίκαιο των κρατών μελών αλλά η λύση αυτή απερρίφθη. Μία οδηγία θα προσφέρει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να τροποποιήσουν, ως αποτέλεσμα της μεταφοράς της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ στο εθνικό δίκαιο, την ισχύουσα νομοθεσία όσο χρειάζεται για να συμμορφωθούν με αυτή την οδηγία. Κατά την εκπόνηση της πρότασης οδηγίας η Επιτροπή κατέβαλε προσπάθειες προκειμένου να επιτύχει μία ισορροπία θεμελιωμένη στη μέγιστη δυνατή επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας, κατά τρόπο ώστε να καλύπτει όλες τις μορφές συμβάσεων πίστωσης και εγγύησης, καθώς και στη βούληση για περιορισμό του αντίκτυπου μίας παρόμοιας μεταρρύθμισης στις νομοθεσίες των κρατών μελών. Με τη νέα προσέγγιση εναρμόνισης και αυτές τις πολυάριθμες ουσιαστικές τροποποιήσεις, η παρούσα νομοθετική πράξη θα αντικαταστήσει την οδηγία 87/102/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 90/88/ΕΟΚ και 98/7/ΕΚ.

2.4. Πλεονεκτήματα της προτεινόμενης οδηγίας

Με την εναρμόνιση των κανόνων που διέπουν τις πιστώσεις που χορηγούνται στους καταναλωτές θα βελτιωθεί η λειτουργία και θα ενισχυθεί η σταθερότητα των ευρωπαϊκών αγορών στον τομέα της καταναλωτικής πίστης.

Επίσης θα βελτιωθεί η λειτουργία της αγοράς χάρη στην αύξηση των δυνατοτήτων άσκησης διασυνοριακών δραστηριοτήτων εντός της εσωτερικής αγοράς, ενισχύοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον ανταγωνισμό στην αγορά. Πράγματι, από τη στιγμή που θα ισχύουν οι ίδιοι κανόνες τόσο για τους πιστωτικούς φορείς ή/και τους μεσίτες πιστώσεων όσο και για τους καταναλωτές και τους εγγυητές, οι τελευταίοι θα αποκτήσουν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη σε πιστώσεις ενίοτε άγνωστες, οι οποίες χορηγούνται με εξαιρετικά συμφέροντα επιτόκια και μορφές από πιστωτικούς φορείς ή μεσίτες που εδρεύουν σε άλλα κράτη μέλη.

Από την άλλη πλευρά, θα ενισχυθεί η σταθερότητα των αγορών αυτών, διότι με την καθιέρωση ενός συνόλου διατάξεων αναφορικά με τον «υπεύθυνο δανεισμό», την ενημέρωση και την προστασία τόσο κατά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης όσο και τη στιγμή της εκτέλεσης ή της ενδεχόμενης μη εκτέλεσής της θα μειωθούν οι πιθανότητες ένας πιστωτικός φορέας ή ένας μεσίτης πιστώσεων να προσπαθήσει να παραπλανήσει τους καταναλωτές ενός άλλου κράτους μέλους ή να θέσει σε κίνδυνο τη χρηματοοικονομική τους κατάσταση ή ακόμη να ενεργήσει με ανεύθυνο τρόπο. Επιπλέον, η προτεινόμενη οδηγία, και ιδίως οι διατάξεις της αναφορικά με τα μέτρα πρόληψης της υπερχρέωσης, καθώς και με τους κανόνες που διέπουν την αναζήτηση στοιχείων σε κεντρικές βάσεις δεδομένων, θα βελτιώσει την ποιότητα του δανεισμού και θα μειώσει τον κίνδυνο να πέσουν οι καταναλωτές θύματα υπερβολικών δεσμεύσεων στις οποίες δεν θα μπορούν πλέον να αντεπεξέλθουν, με αποτέλεσμα τον οικονομικό τους αποκλεισμό και πολυδάπανες για τα κράτη μέλη κοινωνικές παρεμβάσεις.

3. ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

Άρθρο 1 (Σκοπός)

Σκοπός της οδηγίας είναι η καθιέρωση της μέγιστης δυνατής εναρμόνισης στον τομέα των πιστώσεων που χορηγούνται στους καταναλωτές, διασφαλίζοντας σε αυτούς υψηλό επίπεδο προστασίας. Όλα τα είδη και οι μορφές πιστώσεων που χορηγούνται στους καταναλωτές θα καλύπτονται κατ' αρχήν από την εναρμόνιση αυτή. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο ο τίτλος της οδηγίας αναφέρεται στις πιστώσεις που χορηγούνται στους καταναλωτές και όχι στην καταναλωτική πίστη. Οι ελάχιστες εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, το οποίο έχει διευρυνθεί πολύ σε σχέση με την οδηγία 87/102/ΕΟΚ, απαριθμούνται στο άρθρο 3.

Καλύπτονται επίσης οι συμβάσεις εγγύησης. Η προβλεπόμενη εναρμόνιση στην περίπτωση αυτών των συμβάσεων θα αφορά κυρίως την ενημέρωση που πρέπει να παρέχεται στους καταναλωτές που συνάπτουν παρόμοιες συμβάσεις, έστω κι αν είναι εγγυητές μιας πίστωσης που χορηγείται για επαγγελματικούς σκοπούς.

Άρθρο 2 (ορισμοί)

Το άρθρο αυτό περιλαμβάνει τους ορισμούς μιας σειράς όρων που χρησιμοποιούνται στην οδηγία. Επιλέχθηκε κατ' αρχήν η χρήση της ίδιας ορολογίας με αυτή της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Εισηγήθηκαν ορισμένες αλλαγές προκειμένου να καλυφθεί η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής ή για την αποσαφήνιση ορισμένων εννοιών. Εισηγήθηκαν κάποιοι νέοι ορισμοί για την κάλυψη των νέων εννοιών που περιέχει το κείμενο.

Οι ορισμοί του «πιστωτικού φορέα», του «καταναλωτή» και της «σύμβασης πίστωσης» παρέμειναν σχεδόν αμετάβλητοι σε σχέση με το κείμενο της αρχικής οδηγίας, εξαιρουμένης της καλύτερης ενσωμάτωσης της έννοιας «υπόσχεση πίστωσης». Καλύπτονται όλες οι δικαιοπραξίες που συνδέονται με την πίστωση, συμπεριλαμβανομένων των υποσχέσεων για σύναψη σύμβασης.

Καλύπτονται επίσης οι συμβάσεις πίστωσης για παροχή υπηρεσιών.

Η δεύτερη φράση του ορισμού δεν αποβλέπει στην εισαγωγή εξαίρεσης. Διευκρινίζει τις περιπτώσεις, όπως η παροχή αερίου, η υδροδότηση και η ηλεκτροδότηση, όπου η — συνεχής — παροχή υπηρεσιών συνοδεύεται από την καταβολή του σχετικού τιμήματος δίχως χορήγηση «πίστωσης».

Ο «μεσίτης πιστώσεων» αποτελεί μία γενική έννοια που μπορεί να καλύπτει πολλών ειδών δραστηριότητες και διάφορες κατηγορίες παρεμβαίνόντων:

- έναν εντεταλμένο μεσάζοντα εξουσιοδοτημένο να υπογράψει — κατ' αποκλειστικότητα — εξ ονόματος και για λογαριασμό του πιστωτικού φορέα·
- έναν πράκτορα πιστώσεων, δηλ. ένα ανεξάρτητο πρόσωπο (που ασκεί δραστηριότητα υπό τη δική του επωνυμία), το οποίο μπορεί να υποβάλει αιτήσεις για χορήγηση πίστωσης σε πολλούς πιστωτικούς φορείς·
- έναν «προμηθευτή αγαθών ή υπηρεσιών», άρα ένα πρόσωπο (όπως ένας πωλητής) που μπορεί να είναι είτε ένας εντεταλμένος μεσάζονας είτε ένας πράκτορας πιστώσεων ή και ένας πιστωτικός φορέας ο οποίος εκχωρεί άμεσα τα δικαιώματά του σε έναν τρίτο πιστωτικό φορέα/κύριο χρηματοδότη που θα λάβει τη (συν)απόφαση σχετικά με τη χορήγηση της πίστωσης, του οποίου η μεσολαβητική δραστηριότητα δεν αποτελεί παρά ένα μέσο στήριξης της κύριας δραστηριότητάς του, δηλαδή της πώλησης προϊόντων ή υπηρεσιών.

Ο προτεινόμενος ορισμός επιτρέπει να συμπεριληφθούν όλα τα πρόσωπα που συνδράμουν στη σύναψη μιας σύμβασης πίστωσης, δηλαδή όχι μόνον οι πράκτορες πιστώσεων αλλά και οι εντεταλμένοι μεσάζοντες ή οι τραπεζοϋπάλληλοι, όπως και οι προμηθευτές αγαθών και υπηρεσιών και οι απασχολούμενοι κυρίως ή επικουρικός σε εμπορικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων όσων παραπέμπουν πελάτες σε πιστωτικούς φορείς ή μεσίτες πιστώσεων.

Πρόκειται επομένως για κάθε πρόσωπο που παρέχει σε έναν πιστωτικό φορέα στοιχεία για την εξακρίβωση της ταυτότητας του καταναλωτή και παραπέμπει τον καταναλωτή επί αμοιβή σε έναν πιστωτικό φορέα για τη σύναψη πιστωτικής σύμβασης. Η αμοιβή αυτή μπορεί να είναι σε χρήμα ή σε κάθε άλλη μορφή οικονομικού πλεονεκτημάτος που συμφωνήθηκε: υποστήριξη πληροφορικής, πρόσβαση στο εμπορικό δίκτυο του πιστωτικού φορέα, διευκολύνσεις πίστωσης, κ.λπ. Οι ανεξάρτητοι δικηγόροι και συμβολαιογράφοι δεν καλύπτονται κατ' αρχήν από τον ορισμό, ακόμη κι αν ο καταναλωτής ζητά από αυτούς συμβουλές σχετικά με τις συνέπειες μιας σύμβασης πίστωσης ή αν συνδράμουν στη διατύπωση ή την επικύρωση της σύμβασης, εφόσον ο ρόλος τους περιορίζεται στην παροχή νομικών συμβουλών και δεν κατευθύνουν τους πελάτες τους σε συγκεκριμένους πιστωτικούς φορείς.

Η «σύμβαση εγγύησης» καλύπτει το σύνολο των εγγυήσεων, τόσο τις προσωπικές όσο και τις εμπράγματες: τριτεγγυήσεις, αλληλεγγύη, υποθήκες, ενέχυρα, κ.λπ. Η συγκεκριμένη σύμβαση πρέπει να συνάπτεται από έναν καταναλωτή που αποκαλείται «εγγυητής» προκειμένου να γίνεται διάκριση ανάμεσα σε αυτόν και τον καταναλωτή που υπογράφει τη σύμβαση πίστωσης. Η σύμβαση εγγύησης μπορεί να αφορά όλες τις δικαιοπραξίες που συνδέονται με την πίστωση και να συνάπτεται για ιδιωτικούς ή επαγγελματικούς σκοπούς, υπό την προϋπόθεση ότι ο εγγυητής ενεργεί με σκοπούς μη επαγγελματικούς.

Το «συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή» πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία κόστους, συμπεριλαμβανομένων των χρεωστικών τόκων και άλλων αποζημιώσεων, προμηθειών, φόρων και εξόδων πάσης φύσεως, που καλείται να καταβάλει ο καταναλωτής για τη χορηγούμενη πίστωση, ανεξάρτητα εάν είναι καταβλητέα στον πιστωτικό φορέα ή στο μεσίτη πιστώσεων ή στην αρμόδια αρχή που επιβάλλει φόρους σε ιδιαίτερες μορφές πιστώσεων ή ακόμη σε κάθε τρίτο πρόσωπο που δικαιούται να αξιώνει αμοιβή μετά από τη διαμεσολάβηση ή τη σύναψη μιας σύμβασης πίστωσης ή εγγύησης. Αν και η ερμηνεία αυτή περιλαμβάνεται ήδη στην οδηγία 87/102/ΕΟΚ, ο ορισμός τροποποιήθηκε ελαφρώς προκειμένου να διευκρινιστεί η ενσωμάτωση ορισμένων στοιχείων κόστους, χωρίς εντούτοις αυτό να σημαίνει ότι καταλήγουμε σε ένα θετικό και εξαντλητικό κατάλογο όλων των στοιχείων κόστους.

Οι έννοιες «ποσά που εισπράττονται από τον πιστωτικό φορέα» και «συνολικό χρεωστικό επιτόκιο» είναι νέες σε σχέση με την οδηγία 87/102/ΕΟΚ και πρέπει να καταστήσουν δυνατή την εξακρίβωση των εξόδων που προκύπτουν από την υπηρεσία χορήγησης πιστώσεων που προσφέρει ο πιστωτικός φορέας καθώς και των εξόδων που διεκδικεί ο πιστωτικός φορέας, εξαιρουμένων όλων των συναφών εξόδων που διεκδικούνται από τρίτους: έξοδα συμβολαιογράφου, έξοδα εγγύησης, προμήθειες που πληρώνονται σε μεσίτες πιστώσεων, έξοδα προαιρετικών ασφαλίσεων, κ.λπ.

Το χρεωστικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο που εφαρμόζεται για τον υπολογισμό του ποσού μιας περιοδικής καταβολής σε συνάρτηση με το ποσό της αναληφθείσας πίστωσης και τη διάρκεια της συγκεκριμένης ανάληψης, αποκλειόμενου κάθε άλλου κόστους. Η αναφορά αυτού του επιτοκίου θα προσφέρει στον καταναλωτή τη δυνατότητα επαλήθευσης των χρεωστικών τόκων που καλείται να καταβάλει για δεδομένη χρονική περίοδο. Στο άρθρο 6 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ η έννοια του «ετήσιου επιτοκίου» χρησιμοποιείται χωρίς άλλη διευκρίνιση. Ορισμένα κράτη μέλη επέλεξαν, ιδίως για πιστώσεις μακράς διάρκειας που ενδεχομένως καλύπτονται από υποθήκη, την εφαρμογή ενός πραγματικού επιτοκίου και τη μέθοδο της ισοδύναμης μετατροπής, αποφεύγοντας την προσφυγή σε άπειρες μεθόδους υπολογισμού του περιοδικού τόκου με την εφαρμογή διαφόρων κανόνων *pro rata temporis* που ελάχιστη σχέση έχουν με το γραμμικό χαρακτήρα του χρόνου. Κάποια άλλα κράτη μέλη αποδέχονται ένα περιοδικό ονομαστικό επιτόκιο το οποίο υπολογίζεται με μια μέθοδο αναλογικής μετατροπής. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να αποδεσμεύσει μια ενδεχόμενη μεταγενέστερη ρύθμιση του ύψους των χρεωστικών επιτοκίων από τη διαδικασία καθορισμού των ποσοστών επιβάρυνσης και να περιοριστεί στην αναφορά του επιτοκίου που εφαρμόζεται. Παρά ταύτα, χρησιμοποιείται η έννοια του «χρεωστικού επιτοκίου» προκειμένου να γίνει διάκριση από το πιστωτικό επιτόκιο ή το επιτόκιο αποταμίευσης.

Επομένως, το χρεωστικό επιτόκιο είναι ένα επιτόκιο το οποίο προσφέρει στον πιστωτικό φορέα τη δυνατότητα να υπολογίζει περιοδικά και με συγκεκριμένη μέθοδο τους οφειλόμενους τόκους επί του αναληφθέντος κεφαλαίου. Το επιτόκιο αυτό είναι διαφορετικό από το λεγόμενο «επιτόκιο επιβάρυνσης», που εφαρμόζεται ενίοτε σε ορισμένα κράτη μέλη και υπολογίζεται με βάση την προς χρηματοδότηση καθαρή τιμή ενός αγαθού ή μιας υπηρεσίας αλλά που δεν επιφέρει προστιθέμενη αξία για τον καταναλωτή. Χάρη στο συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο θα αναδεικνύεται η αληθινή «βαρύτητα» της μεθόδου που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του χρεωστικού αυτού επιτοκίου.

Η έκφραση «υπολειμματική αξία» χρησιμοποιείται συχνά στους τομείς της χρηματοδοτικής μίσθωσης (ή λήζινγκ). Η καταβολή αυτής της αξίας κατά την άρση του δικαιώματος προαίρεσης αγοράς ή κατά τη λήξη της σύμβασης πίστωσης θα επιτρέπει στον καταναλωτή να αποκτήσει την κυριότητα του χρηματοδοτούμενου αγαθού.

Η έκφραση «ανάληψη πίστωσης» προσδιορίζει το ποσό που ένας καταναλωτής έχει αποσύρει ή μπορεί να αποσύρει εφάπαξ σε μία δεδομένη στιγμή. Το ανώτατο όριο, ήτοι το «συνολικό ποσό της πίστωσης», προκύπτει κατ' αρχήν από το άθροισμα των εγκεκριμένων αναλήψεων πίστωσης.

Ο ορισμός του «μόνιμου υποθέματος» είναι ο ίδιος με αυτόν που υπάρχει στην οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [...] σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ.

Με την έκφραση «ανασύσταση κεφαλαίου από τρίτους» διευκρινίζεται ένα άτομο, διαφορετικό από τον πιστωτικό φορέα και τον καταναλωτή, που αναλαμβάνει την υποχρέωση απέναντι στον καταναλωτή και ενδεχομένως και απέναντι στον πιστωτικό φορέα για ανασύσταση του κεφαλαίου που οφείλεται δυνάμει πιστωτικής σύμβασης έτσι ώστε ο καταναλωτής να μπορέσει να εξοφλήσει τον πιστωτικό φορέα σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην πιστωτική σύμβαση. Αυτό το πρόσωπο είναι κατά γενικό κανόνα ένας ασφαλιστής ή ένα ταμείο επενδύσεων.

Άρθρο 3 (πεδίο εφαρμογής)

Το παρόν άρθρο προσδιορίζει τα είδη των συμβάσεων τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Η οδηγία 87/102/ΕΟΚ εφαρμόζεται αποκλειστικά στις συμβάσεις πίστωσης⁽¹⁾ και άρα στις συμβάσεις δυνάμει των οποίων ένας πιστωτικός φορέας χορηγεί ή υπόσχεται να χορηγήσει σε καταναλωτή μία πίστωση με τη μορφή προθεσμίας πληρωμής, δανείου ή οποιασδήποτε άλλης παρόμοιας χρηματοδοτικής διευκόλυνσης. Η παρούσα πρόταση οδηγίας αποσκοπεί στη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής ώστε να περιλαμβάνει όλες τις εγγυήσεις, δηλαδή κάθε εγγυητή και επομένως κάθε καταναλωτή που υπογράφει μια εγγύηση, είτε προσωπική είτε εμπράγματη, η οποία καλύπτει μια πίστωση που χορηγείται σε καταναλωτή ή έμπορο. Δεν μπορούμε να στερήσουμε από τους ανθρώπους αυτούς ένα ελάχιστο επίπεδο ενημέρωσης και προστασίας ανάλογο αυτού που απολαμβάνει ο καταναλωτής/δανειολήπτης⁽²⁾.

Πρέπει να καταργηθούν οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, οι οποίες αφορούν τα κατώτατα και ανώτατα όρια, τις άτοκες ή με χαμηλό επιτόκιο πιστώσεις, τις συμβάσεις μίσθωσης αγαθών ή υπηρεσιών με δικαίωμα αγοράς, τις συμβάσεις πίστωσης που έχουν τη μορφή δημοσίου εγγράφου, τις προκαταβολές σε τρεχούμενο λογαριασμό, τις εγκεκριμένες, μη εγκεκριμένες ή σιωπηρές υπεραναλήψεις, καθώς και όλες τις μορφές πιστώσεων βραχείας διάρκειας που επιβαρύνουν τον καταναλωτή με έξοδα ή τόκους⁽³⁾.

Ωστόσο οι πιστωτικές συμβάσεις που αφορούν τη χορήγηση πίστωσης για την απόκτηση ή τη μετατροπή ενός ακινήτου και οι οποίες αποτελούν το αντικείμενο μίας σύστασης της Επιτροπής δεν καλύπτονται από την οδηγία. Αντίθετα, η οδηγία θα εφαρμόζεται σε αυτές τις πιστωτικές συμβάσεις εφόσον παρέχουν τη δυνατότητα χρηματοδότησης, ενδεχομένως με μια νέα ανάληψη πίστωσης, ενεργειών διαφορετικών από την απόκτηση ή μετατροπή ακινήτου.

Χρειάζεται επίσης να εξαιρεθούν οι συμβάσεις οι οποίες προβλέπουν προθεσμίες ή χρηματοδοτικές διευκολύνσεις, ενδεχομένως με τη χρήση καρτών πληρωμής ή χρεωστικών καρτών, που καλύπτουν άτοκες συναλλαγές και των οποίων η προθεσμία δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

(1) Βλέπε απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 23ης Μαρτίου 2000, υπόθεση C-208/98, Berliner Kindl Brauerei AG.

(2) Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: F, UK, L, B, IRL, S.

(3) Τα ΚΜ υπερέβησαν από κάθε άποψη το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος — κατά εξαίρεση: Άρθρο 2, παρ. 1, α): IRL, F (εν μέρει), NL, A. (επιπλέον, πολλά ΚΜ, εκ των οποίων το Β, διαθέτουν διαφορετική προστατευτική νομοθεσία). Άρθρο 2, παρ. 1, β): IRL, F, L, UK, B, NL. Άρθρο 2, παρ. 1, γ): DK, NL, F, IRL, B. Άρθρο 2, παρ. 1, δ): DK, NL, F, IRL, B. Άρθρο 2, παρ. 1, ε): D, F, P, B, DK, A, UK. Άρθρο 2, παρ. 1, στ): D, A, DK, IRL: κανένα ανώτατο όριο· Β και S: πολύ μερικό ανώτατο όριο· F και NL: μερικό ανώτατο όριο· L και UK: υψηλότερο ανώτατο όριο· IRL, F, NL: κανένα κατώτατο όριο· S και Β: μερικό κατώτατο όριο· L: χαμηλότερο κατώτατο όριο. Άρθρο 2, παρ. 1, ζ): B, F, IRL, L, NL. Άρθρο 2, παρ. 2: εξαίρεση ζήτησαν μόνον IRL, UK (πιστωτικές ενώσεις), NL, B (δάνεια κοινωνικού χαρακτήρα), και D (πιστώσεις από εργοδότες). Το νέο κείμενο καλύπτει NL, B και D. Άρθρο 2, παρ. 3: A, IRL, εν μέρει NL και L. Άρθρο 2, παρ. 4: εξαίρεση συνδεόμενη και συγκρίσιμη με του άρθρου 2, παρ. 1, α).

Η παρούσα οδηγία δεν αποσκοπεί να καλύψει μια κατάσταση κατά την οποία ένας εργοδότης χορηγεί μια περιστασιακή πίστωση και συνεπώς εκτός της κύριας εμπορικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας ή κάποια προκαταβολή επί του μισθού στο προσωπικό του. Από την άλλη πλευρά, δεν συντρέχει λόγος να δίδεται στα κράτη μέλη η δυνατότητα να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ορισμένες μορφές πίστωσης που διατίθενται σε ιδιαίτερες κατηγορίες του κοινού ή που χορηγούνται υπό ειδικές προϋποθέσεις και με μειωμένο επιτόκιο, εφόσον οι πιστώσεις αυτές χορηγούνται συστηματικά στο πλαίσιο εμπορικών ή επαγγελματικών δραστηριοτήτων είτε στα μέλη ενός συνεταιρισμού που δημιουργείται επί τούτου, είτε σε περιπτώσεις όπου κάποιος εργοδότης οργανώνει μία υπηρεσία «χορήγησης πιστώσεων» εντός της επιχείρησής του. Στις περιπτώσεις αυτές η χορήγηση της πίστωσης πρέπει να πραγματοποιείται με την ίδια σύνθεση που προβλέπεται στην παρούσα οδηγία και να συνοδεύεται από τις ίδιες πληροφορίες, συμβουλές και μέτρα που αποσκοπούν στην προστασία του καταναλωτή.

Τέλος, πρέπει να εξαιρούνται οι πιστωτικές συμβάσεις που συνάπτονται μεταξύ των επιχειρήσεων επενδύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1, παράγραφος 2 της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ και έναν επενδυτή⁽¹⁾. Ουσιαστικά πρόκειται για εντελώς ιδιόμορφες πιστωτικές συμβάσεις για τις οποίες ισχύουν παρόμοιες διατάξεις, κυρίως στον τομέα της ενημέρωσης και της παροχής συμβουλών.

Άρθρο 4 (διαφήμιση)

Το άρθρο 3 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ ορίζει ότι «κάθε διαφήμιση ή προσφορά που εκτίθεται σε εμπορικά καταστήματα, μέσω της οποίας ο διαφημιζόμενος δηλώνει ότι προσφέρεται να χορηγήσει πίστωση ή να μεσολαβήσει για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης και η οποία αναφέρει το επιτόκιο ή άλλα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με το κόστος της πίστωσης, πρέπει επίσης να αναφέρει το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο με ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα, εάν δεν υπάρχει άλλος τρόπος». Σκοπός ήταν η αποφυγή της αθέμιτης ή παραπλανητικής διαφήμισης που έπεται της ανακοίνωσης ενός επιτοκίου ή κόστους χωρίς να ενημερώνεται ο καταναλωτής για το πραγματικό κόστος ή επιτόκιο της σύμβασης πίστωσης.

Η διατύπωση του άρθρου 1α, παράγραφος 3, και του άρθρου 3 δείχνει ότι υπήρχαν αρχικά αβεβαιότητες μεταξύ των κρατών μελών αναφορικά με τις δυνατότητες και τις μεθόδους υπολογισμού του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου (ΣΕΠΕ). Ως εκ τούτου, έγιναν αποδεκτές ορισμένες παρεκκλίσεις, οι οποίες παρείχαν τη δυνατότητα αντικατάστασης της αναφοράς στο ΣΕΠΕ με μία κατά προσέγγιση μέθοδο υπολογισμού με την παράθεση ενός αντιπροσωπευτικού παραδείγματος σε περιπτώσεις όπου η απλή μνεία του ΣΕΠΕ ήταν ανέφικτη, χωρίς ωστόσο να διευκρινίζονται ούτε οι συγκεκριμένες περιστάσεις στις οποίες θα χρησιμοποιείτο το αντιπροσωπευτικό παράδειγμα ούτε η σύνθεση αυτού του παραδείγματος. Στην πραγματικότητα, ο υπολογισμός ενός ΣΕΠΕ είναι πάντα δυνατός, αλλά με χρήση των υποθέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 1α, παράγραφος 7, της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 της παρούσας πρότασης οδηγίας.

Το πλεονέκτημα της μνείας του ΣΕΠΕ σε σχέση με τη χωριστή αναφορά των διαφορετικών στοιχείων κόστους — ετήσιων ή περιοδικών — οφείλεται στο γεγονός ότι στο ΣΕΠΕ συνυπολογίζονται οι «περίοδοι» κατά τις οποίες ο πιστωτικός φορέας αξιώνει την πληρωμή των οφειλών. Το ΣΕΠΕ αποτελεί συνεπώς τον πρώτο κατεξοχήν δείκτη βαρύτητας των στοιχείων του κόστους που επιβαρύνουν τον καταναλωτή σε δεδομένη χρονική περίοδο στο πλαίσιο της εξόφλησης οιασδήποτε σύμβασης πίστωσης. Εντούτοις, όταν γίνεται διαφήμιση δεν είναι πάντοτε γνωστοί εκ των προτέρων οι ρυθμοί των αναλήψεων ή/και των αποπληρωμών, γεγονός που εξηγεί την ανάγκη προσφυγής σε υποθέσεις. Ενδέχεται όμως σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως στις προκαταβολές σε τρεχούμενο λογαριασμό, να εφαρμόζονται συγχρόνως τρεις ή τέσσερις υποθέσεις: άμεση ανάληψη, εξόφληση μετά από ένα χρόνο, σταθερό επιτόκιο για τη δεδομένη περίοδο. Η υποχρεωτική αναφορά παρόμοιων πληροφοριών στο πλαίσιο ενός αντιπροσωπευτικού παραδείγματος μέσω οπτικοακουστικής διαφήμισης μπορεί μεν να φαίνεται υπερβολική, αλλά η απαγόρευση οποιασδήποτε αναφοράς του κόστους ή των επιβαρύνσεων στις περιπτώσεις του άρθρου 3 θα ήταν επίσης αδιανόητη.

Η πιο ευέλικτη λύση που προτείνεται στο άρθρο 4 της παρούσας πρότασης οδηγίας συνίσταται στην παραπομπή στις διατάξεις της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Σεπτεμβρίου 1984 σχετικά με την παραπλανητική διαφήμιση και τη συγκριτική διαφήμιση. Η εκτίμηση του παραπλανητικού χαρακτήρα θα εξαρτάται επί του προκειμένου από το είδος της σύμβασης πίστωσης και τα πραγματικά στοιχεία που προβάλλονται στη διαφήμιση.

(1) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27.

Άρθρο 5 (απαγόρευση της διαπραγμάτευσης συμβάσεων πίστωσης και εγγύησης εκτός των εμπορικών καταστημάτων)

Πολλά κράτη μέλη ⁽¹⁾ έκριναν ότι η ενεργός προσέγγιση πελατών κατ' οίκον για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης είναι αδιανόητη στο πλαίσιο μιας ομαλής εμπορικής σχέσης ανάμεσα σε έναν πιστωτικό φορέα ή ένα μεσίτη πιστώσεων και έναν καταναλωτή, ιδίως εάν ληφθεί υπόψη ο αντίκτυπος των κατ' οίκον πωλήσεων στις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουν οι καταναλωτές. Η ενεργός προσέγγιση πελατών κατ' οίκον για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης μπορεί να έχει ιδιαίτερα σοβαρές συνέπειες για έναν καταναλωτή ο οποίος, στις περιστάσεις που προβλέπονται από την οδηγία 87/577/ΕΟΚ ⁽²⁾ και παρ' όλη την προστασία που παρέχει η οδηγία αυτή, δεν θα μπορεί πάντα να εκτιμήσει τον πραγματικό οικονομικό αντίκτυπο μιας συναφθείσας σύμβασης. Ουσιαστικά, ο αντίκτυπος αυτός θα γίνει αισθητός μόνον εφόσον πραγματοποιηθεί η πρώτη πληρωμή για την επιστροφή της πίστωσης. Λόγω της ιδιαιτερότητας της πίστωσης και των ενδεχομένων οικονομικών συνεπειών της, κρίνεται αναγκαίο να υιοθετηθεί μια πιο αυστηρή προσέγγιση από αυτή που θεσπίστηκε από την οδηγία 87/577/ΕΟΚ, απαγορεύοντας κάθε ενεργό προσέγγιση πελατών κατ' οίκον για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία. Προτείνεται συνεπώς μια απαγόρευση που αφορά τις συμβάσεις πίστωσης και εγγύησης που συνάπτονται υπό συνθήκες ανάλογες με εκείνες των συμβάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 87/577/ΕΟΚ, με την παραδοχή ότι η έννοια του «εμπόρου» καλύπτει τόσο έναν πιστωτικό φορέα όσο και ένα μεσίτη πιστώσεων.

Άρθρο 6 (αμοιβαία και εκ των προτέρων ενημέρωση και υποχρέωση παροχής συμβουλών)

Το παρόν άρθρο ρυθμίζει την εκ των προτέρων ενημέρωση του καταναλωτή καθώς και την υποχρέωση παροχής συμβουλών από τον πιστωτικό φορέα και το μεσίτη πιστώσεων ⁽³⁾.

Ο πιστωτικός φορέας και, ενδεχομένως, ο μεσίτης πιστώσεων δεν μπορεί να ζητήσει από τον καταναλωτή ή τον εγγυητή να παράσχει πληροφορίες, οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 95/46/ΕΟΚ πρέπει να είναι κατάλληλες, συναφείς προς το θέμα και όχι υπερβολικές σε σχέση με τους σκοπούς για τους οποίους συλλέγονται και υφίστανται επεξεργασία. Ο καταναλωτής και ο εγγυητής είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν ειλικρινά στις συγκεκριμένες ερωτήσεις που θέτει ο πιστωτικός φορέας και, ενδεχομένως, ο μεσίτης πιστώσεων.

Πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης πρέπει να παρέχεται στον καταναλωτή επαρκής ενημέρωση σχετικά με τους όρους και το κόστος της πίστωσης, καθώς και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει. Οι προτεινόμενοι κανόνες επαναλαμβάνουν σε σημαντικό βαθμό όσα προβλέπονται ήδη για την εκ των προτέρων παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο της σύστασης της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 2001 σχετικά με τις προσυμβατικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους καταναλωτές από πιστωτές που χορηγούν στεγαστικά δάνεια ⁽⁴⁾. Η ενημέρωση πρέπει επομένως να αφορά όλα τα χαρακτηριστικά της σύμβασης πίστωσης (αν πρόκειται για μια σύμβαση πίστωσης με σταθερό ή μεταβλητό επιτόκιο, ποιοι είναι οι όροι που διέπουν τη μεταβολή του επιτοκίου, τις αναλήψεις, τις αποπληρωμές κ.λπ.) και ορισμένα στοιχεία της θα πρέπει να αναφέρονται υποχρεωτικά στη σύμβαση πίστωσης. Για την σύμβαση πίστωσης εξ' αποστάσεως οι εκ των προτέρων πληροφορίες πρέπει εξάλλου να παρέχονται σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 5 της οδηγίας ... του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ.

Η εξατομικευμένη ενημέρωση πρέπει επίσης να περιλαμβάνει μια αναφορά σχετικά με το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο. Το ΣΕΠΕ που περιλαμβάνεται στην εν λόγω ενημέρωση δεν μπορεί να διαφέρει από το τελικό ΣΕΠΕ που αναγράφεται στη σύμβαση πίστωσης παρά μόνο στο βαθμό που υπολογίζεται με βάση κάποια συμβατικά στοιχεία τα οποία δεν μπορούν να είναι ακόμη γνωστά τη στιγμή της παροχής των πληροφοριών. Θα πρέπει μάλιστα ο καταναλωτής να είναι ενήμερος τουλάχιστον για το γεγονός ότι χρησιμοποιήθηκαν υποθέσεις και ποιες είναι αυτές οι υποθέσεις, ούτως ώστε να έχει προειδοποιηθεί και να είναι έτοιμος να εξακριβώσει τα στοιχεία που συνδέουν το ΣΕΠΕ, άρα και την προτεινόμενη πίστωση: τα προς ανάληψη ποσά, τα προς επιστροφή ποσά και την περιοδικότητα των πληρωμών. Η ίδια λογική επιβάλλεται και για το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο. Η αναφορά οποιουδήποτε ποσοστού επιβάρυνσης ή κόστους που δεν εντάσσεται σε μια τέτοια υπόθεση θεωρείται παραπλανητική ενέργεια. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο είναι σημαντικό, για τις συμβάσεις πιστώσεων εξ' αποστάσεως σε περίπτωση κοινοποίησης των εκ των προτέρων πληροφοριών μέσω τηλεφώνου όπως προβλέπεται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας ..., να περιλαμβάνεται στις πληροφορίες αυτές τόσο το ΣΕΠΕ όσο και το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο, καθώς και τα συστατικά τους στοιχεία.

⁽¹⁾ Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: UK, Β και L: τμηματικές νομοθεσίες που ρυθμίζουν ορισμένες περιπτώσεις ή καταστάσεις πωλήσεων κατ' οίκον: IRL και NL.

⁽²⁾ Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2001, υπόθεση C-481/99.

⁽³⁾ Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: παρ. 1 και 2: μεγάλο μέρος των ΚΜ, όπως π.χ. F και Β: προκαταρκτική προσφορά: NL: ενημερωτικά φυλλάδια: IRL και L: παροχή πληροφοριών σχετικά με τη διαφήμιση και τη δραστηριότητα που ασκεί ο πιστωτικός φορέας: UK: υποχρέωση παροχής πληροφοριών και εξειδίκευση αυτών των πληροφοριών για κάθε σύμβαση πίστωσης, κ.λπ. Παρ. 3: Β.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 69 της 10.3.2001, σ. 25.

Η χρήση υποθέσεων είναι περιορισμένη. Στο άρθρο 1α, παράγραφος 7 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ ήδη επιβάλλονται αυστηροί όροι, οι οποίοι υιοθετούνται και στην παρούσα πρόταση οδηγίας. Για παράδειγμα, η αντικατάσταση του πίνακα προθεσμιών εξόφλησης με την υπόθεση της ολικής εξόφλησης μετά από ένα έτος δεν επιτρέπεται παρά μόνον σε περίπτωση που η ύπαρξη του πίνακα προθεσμιών εξόφλησης δεν προκύπτει από τις ρήτρες της σύμβασης και από το μέσο πληρωμής της χορηγηθείσας πίστωσης.

Πρέπει επίσης να προβλεφθεί η γενική υποχρέωση των πιστωτικών φορέων, και ενδεχομένως των μεσιτών πιστώσεων, να παρέχουν συμβουλές στους καταναλωτές ούτως ώστε οι τελευταίοι να είναι σε θέση να προβαίνουν στην καλύτερη επιλογή μεταξύ των μορφών πίστωσης που συνήθως τους διαθέτουν οι πρώτοι. Οι συγκεκριμένες συμβουλευτικές υπηρεσίες πρέπει ιδίως να λαμβάνουν υπόψη την ικανότητα αποπληρωμής εκ μέρους του καταναλωτή, τον ενεχόμενο κίνδυνο, την ύπαρξη σταθερού ή μη πίνακα προθεσμιών εξόφλησης, τις δυνατότητες αναλήψεων χρηματικών ποσών και το σκοπό της αιτούμενης πίστωσης.

Το άρθρο 28 της παρούσας οδηγίας καθορίζει το μέλλον για τους μεσίτες πιστώσεων οι οποίοι, ελλείψει καταχώρησης σε σχετικό μητρώο, εργάζονται υπό την ευθύνη του πιστωτικού φορέα ή ενός μεσίτη πιστώσεων που έχει λάβει άδεια. Στην προκειμένη περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων υποχρεούται μεν να παράσχει πληροφορίες και συμβουλές, αλλά το πράττει υπό την ευθύνη του πιστωτικού φορέα ή του μεσίτη πιστώσεων. Το άρθρο 6, παράγραφος 4 ρυθμίζει τις περιπτώσεις όπου ο μεσίτης πιστώσεων είναι προμηθευτής αγαθών ή υπηρεσιών και του οποίου ο ρόλος είναι απλώς επικουρικός κατά τη διαδικασία της προσφοράς και της σύναψης της σύμβασης πίστωσης. Εν προκειμένω, την ευθύνη της ενημέρωσης και της παροχής συμβουλών επωμίζεται εξ ολοκλήρου ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων για λογαριασμό του οποίου παρεμβαίνει στη διαδικασία σύναψης της σύμβασης πίστωσης ο προμηθευτής, ενδεχομένως παραπέμποντας πελάτες.

Άρθρο 7 (συγκέντρωση και επεξεργασία δεδομένων)

Συχνά οι πληροφορίες πολύ προσωπικού χαρακτήρα που παρέχει ο καταναλωτής ή ο εγγυητής στο πλαίσιο της σύναψης, της διαχείρισης και της εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης ή εγγύησης συγκεντρώνονται προκειμένου να αξιοποιηθούν για σκοπούς διαφορετικούς από την εκτίμηση των κινδύνων: διαφήμιση, μάρκετινγκ, προσφορές συμβάσεων ασφάλειας, εμπορία και πώληση των συγκεκριμένων δεδομένων σε τρίτους κ.λπ. Η συμφωνία του καταναλωτή επιτυγχάνεται συχνά με μία έντυπη αίτηση χορήγησης πίστωσης ή μία ρήτρα η οποία περιλαμβάνεται στη σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης και υπό συνθήκες τέτοιες που ο καταναλωτής δεν είναι ουσιαστικά σε θέση να αρνηθεί, δεδομένου του κινδύνου να απορριφθεί το αίτημά του για χορήγηση πίστωσης ή για χρηματοδοτική διευκόλυνση. Τις περισσότερες φορές ο καταναλωτής δεν συνειδητοποιεί καν το γεγονός ότι προσυπογράφει παρόμοια ρήτρα.

Βάσει του παρόντος άρθρου η συγκέντρωση και, κατά μείζονα λόγο, η επεξεργασία αυτών των δεδομένων από τα πρόσωπα που εμπλέκονται στις προβλεπόμενες από την παρούσα οδηγία δικαιοπραξίες δεν επιτρέπεται παρά μόνον για την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης του καταναλωτή ή οποιονδήποτε εγγυητή και των δυνατοτήτων τους επιστροφής. Πρόκειται επομένως για μια ρητή υποχρέωση που αποκλείει κάθε σκοπό μάρκετινγκ, εμπορίας ή πώλησης προσωπικών δεδομένων που συγκεντρώνονται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας. Αναμένεται κυρίως ότι θα προσφέρει τη δυνατότητα διασφάλισης και κατοχύρωσης της υποχρέωσης που αναφέρεται στο άρθρο 6 σχετικά με την κοινοποίηση, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 95/46/ΕΚ, στον πιστωτικό φορέα και στο μεσίτη πιστώσεων, δεδομένων ενίοτε πολύ προσωπικού και ευαίσθητου χαρακτήρα. Αλλά ο καθορισμένος στόχος αφορά επίσης τη συγκέντρωση των πληροφοριών κατά τη διαχείριση των συμβάσεων πίστωσης ή εγγύησης, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας μη εκτέλεσης. Συνεπώς, μεταξύ των προσώπων που καλύπτονται από το άρθρο αυτό περιλαμβάνονται, εκτός από τους πιστωτικούς φορείς και τους μεσίτες πιστώσεων, τα γραφεία πληροφοριών, καθώς και οι ασφαλιστές πιστώσεων στους οποίους ενδέχεται να απευθυνθεί ο καταναλωτής κατά την αναζήτηση πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 9. Ο κατάλογος μπορεί να συμπληρωθεί με τα γραφεία είσπραξης και, γενικότερα, με οποιοδήποτε πρόσωπο αναλαμβάνει την κάλυψη των απαιτήσεων του πιστωτικού φορέα.

Άρθρο 8 (κεντρική βάση δεδομένων)

Είναι προς το συμφέρον όλων η αποφυγή υψηλής υπερχρέωσης τόσο του καταναλωτή όσο και του εγγυητή. Με τη δημιουργία κεντρικής βάσης δεδομένων μπορεί εν μέρει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό και ο πιστωτικός φορέας θα μπορούσε ταυτόχρονα να αναλάβει τις ευθύνες του με τη βοήθεια κυρώσεων αστικού ή εμπορικού χαρακτήρα σε περίπτωση που βάσει των πληροφοριών που έλαβε θα έπρεπε λογικά να αρνηθεί να χορηγήσει νέα πίστωση. Σε πρώτη φάση πρέπει τα κράτη μέλη⁽¹⁾ να καταστήσουν υποχρεωτική τουλάχιστον την ύπαρξη ουδέτερων και αξιόπιστων κεντρικών βάσεων δεδομένων αρνητικού χαρακτήρα, που θα περιλαμβάνουν στοιχεία για τις καθυστερήσεις πληρωμών και θα επιτρέπουν την αναγνώριση της ταυτότητας των καταναλωτών και των εγγυητών, θα καλύπτουν τουλάχιστον την επικράτεια του κράτους μέλους και θα εξασφαλίζουν την πρόσβαση σε όλους τους πιστωτικούς φορείς.

(1) Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: η κατάσταση διαφέρει σημαντικά από το ένα ΚΜ στο άλλο: NL και B: νομοθεσίες σχεδόν παρεμφερείς αλλά που συμπεριλαμβάνουν και τα θετικά αρχεία· D, A και I: θετικά αρχεία τα οποία υπερβαίνουν τη θετική καταχώριση των δεδομένων που αφορούν τις συμβάσεις πίστωσης και εγγύησης χωρίς υποχρέωση αναζήτησης στοιχείων· F και DK: περιορίζονται στα αρνητικά αρχεία χωρίς υποχρέωση αναζήτησης στοιχείων. Αντίθετα, στο UK: κανένα κεντρικό αρχείο, σχεδόν απόλυτη ελευθερία σύστασης ιδιωτικών και διάσπαρτων αρχείων χωρίς κοινά κριτήρια και χωρίς υποχρέωση αναζήτησης στοιχείων.

Το άρθρο 8 καθιστά υποχρεωτική την ύπαρξη αυτών των κεντρικών βάσεων δεδομένων και θεσπίζει ένα κοινό υπόβαθρο για την πρόσβαση, την επεξεργασία και την αναζήτηση των δεδομένων.

Η τελευταία παράγραφος του άρθρου 8 ορίζει ότι τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να προχωρήσουν ακόμη περισσότερο προβαίνοντας στη σύσταση κεντρικών βάσεων θετικών δεδομένων, στις οποίες θα καταχωρούνται όλες οι δεσμεύσεις των καταναλωτών στον τομέα των πιστώσεων. Με τον τρόπο αυτό ο πιστωτικός φορέας θα έχει στη διάθεσή του ένα εργαλείο ακόμη πιο αξιόπιστο από το αρχείο αρνητικών δεδομένων, που θα του επιτρέπει να ελέγχει αν κάποιος καταναλωτής ή, κατά περίπτωση, εγγυητής έχει συνάψει άλλες συμβάσεις πίστωσης ή εγγύησης οι οποίες δεν αποτελούν μεν αντικείμενο οποιασδήποτε ένδικης διαφοράς αλλά συνεπάγονται συνολική επιβάρυνση που δεν του επιτρέπει να λάβει επιπλέον πίστωση.

Η έννοια του «υπεύθυνου δανεισμού», όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 9, συνεπάγεται την υποχρέωση του πιστωτικού φορέα να συμβουλευτεί την κεντρική βάση δεδομένων πριν από τη σύναψη μιας σύμβασης από τον καταναλωτή ή την ανάληψη μιας δέσμευσης από τον εγγυητή, προκειμένου να διασφαλίσει την εξόφληση της συγκεκριμένης πίστωσης. Είναι προφανές ότι η αναζήτηση στοιχείων σε αυτή την κεντρική βάση δεδομένων δεν προσφέρει στον πιστωτικό φορέα παρά μια πρώτη χρήσιμη ένδειξη, η οποία πρέπει να συμπληρώνεται με άλλα μέτρα, που αναφέρονται στο άρθρο 9. Εντούτοις, για λόγους διαφάνειας κρίνεται σκόπιμο ο πιστωτικός φορέας να κοινοποιεί στον καταναλωτή, εάν αυτός το ζητήσει, το αποτέλεσμα αυτής της αναζήτησης στοιχείων στην κεντρική βάση δεδομένων. Αυτή η κοινοποίηση πρέπει να επιτρέπει στον καταναλωτή ή στον εγγυητή να αξιώνει από τον υπεύθυνο του αρχείου να προβαίνει ενδεχομένως στις επιβαλλόμενες διορθώσεις.

Η αναζήτηση στοιχείων δεν επιτρέπεται παρά σε μια εξατομικευμένη βάση. Η επεξεργασία των δεδομένων που διαβιβάζονται από το κεντρικό αυτό αρχείο μπορεί να γίνεται μόνον για την εκτίμηση του κινδύνου μη εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης ή εγγύησης, αποκλειόμενης κάθε χρήσης τους για μάρκετινγκ, πώληση κ.λπ. Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να διατηρούνται μόνον για όσο διάστημα χρειάζεται για την εκτίμηση του κινδύνου και πρέπει να καταστρέφονται αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης ή εγγύησης ή την απόρριψη της αίτησης για χορήγηση πίστωσης. Ο υπεύθυνος του αρχείου της κεντρικής τράπεζας δεδομένων μπορεί ωστόσο να κρατά απόδειξη της αναζήτησης στοιχείων και να τη διαβιβάζει εν ανάγκη στον ενδιαφερόμενο ή στο δικαστήριο σε περιπτώσεις π.χ. όπου η ευθύνη του πιστωτικού φορέα επικυρώνεται ή αμφισβητείται δυνάμει των διατάξεων περί «υπεύθυνου δανεισμού».

Άρθρο 9 (υπεύθυνος δανεισμός)

Σε ορισμένα κράτη μέλη⁽¹⁾ ισχύουν στον τομέα της καταναλωτικής πίστης κανόνες που επιβάλλουν στους πιστωτικούς φορείς να ενεργούν με σύνεση ή στο πλαίσιο κανόνων «καλής διαχείρισης». Σκοπός του παρόντος άρθρου είναι η καθιέρωση μιας παρόμοιας αρχής σε ευρωπαϊκή κλίμακα, προς όφελος αφενός των καταναλωτών και των εγγυητών αλλά και των ιδίων των πιστωτικών φορέων. Πράγματι, οι τελευταίοι αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο μείωσης της φερεγγυότητας των πελατών τους ως αποτέλεσμα συμβάσεων πίστωσης που χορηγούνται μεταγενέστερα από τους ανταγωνιστές τους, σε περίπτωση που οι εν λόγω συμβάσεις συνάπτονται υπό συνθήκες που υπονομεύουν σοβαρά την ικανότητα του καταναλωτή ή του εγγυητή για αποπληρωμή.

Η αρχή του «υπεύθυνου δανεισμού» συνιστά μια υποχρέωση ως προς τα μέσα, η οποία εκφράζεται συγκεκριμένα με την προσφυγή σε κεντρικές βάσεις δεδομένων για την αναζήτηση στοιχείων και την εξέταση των απαντήσεων που δίνει ο καταναλωτής ή ο εγγυητής, με το αίτημα για σύσταση εγγυήσεων, με την επαλήθευση των δεδομένων που διαβιβάζουν οι μεσίτες πιστώσεων και με το είδος της χορηγούμενης πίστωσης. Δεν πρόκειται για μια υποχρέωση ως προς το αποτέλεσμα, όπως είναι η ύπαρξη — ή η απουσία — μίας αθέτησης υποχρέωσης εκ μέρους του καταναλωτή. Στο πλαίσιο παρόμοιων κανόνων σύνεσης απαιτείται εξάλλου αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών, η οποία πρέπει να γίνεται κατά περίπτωση, κατά προτίμηση από τις δικαστικές αρχές. Η εξέταση από τον πιστωτικό φορέα των ικανοτήτων του καταναλωτή για την επιστροφή της πίστωσης, δεν είναι ωστόσο αμερόληπτη: ο καταναλωτής έχει αναλάβει συμβατική ευθύνη και είναι σημαντικό να διευκρινίζεται στο πλαίσιο αυτό η διασύνδεση μεταξύ της σύναψης πιστωτικής σύμβασης και της προκαταρκτικής αυτής εξέτασης.

Αυτή η διάταξη δεν απαλλάσσει τον καταναλωτή από την υποχρέωση να είναι προσεκτικός όταν αναζητεί μια πίστωση και να τηρεί τις συμβατικές του υποχρεώσεις.

Άρθρο 10 (πληροφορίες που πρέπει να αναφέρονται στις συμβάσεις πίστωσης ή εγγύησης)

Επειδή πρόκειται για στοιχεία που πρέπει να αναφέρονται στη σύμβαση πίστωσης, στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ περιλαμβάνονται ελάχιστα μόνο στοιχεία. Η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού παραπέμπει στο παράρτημα Ι της οδηγίας που περιέχει κατάλογο των «ουσιωδών» στοιχείων, για τα οποία τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν να αναφέρονται στη σύμβαση πίστωσης. Το αποτέλεσμα είναι ότι όλα σχεδόν τα κράτη μέλη θέσπισαν ρυθμίσεις με διαφορετικό τρόπο σχετικά με τη μορφή και το περιεχόμενο των συμβάσεων πίστωσης εν γένει, καθώς και ορισμένων ειδικών συμβάσεων πίστωσης.

(¹) Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: NL, Β και, όσον αφορά τους εγγυητές, F και SV.

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 10 περιέχει μια κοινή παράγραφο για τις συμβάσεις πίστωσης και εγγύησης. Είναι σημαντικό να λαμβάνουν όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη ένα αντίτυπο της σύμβασης πίστωσης, συμπεριλαμβανομένου και του μεσίτη πίστωσης που δεν είναι «μέρος» με την αυστηρή έννοια του όρου αλλά που έχει άμεσο ενδιαφέρον να είναι ενήμερος, κυρίως όσον αφορά την πληρωμή της αμοιβής του. Τόσο η σύμβαση πίστωσης όσο και η σύμβαση εγγύησης πρέπει να περιέχουν ρήτρα που να αναφέρει τις πιθανές εξωδικαστικές διαδικασίες.

Το άρθρο 10 της παρούσας οδηγίας προτείνει έναν πλήρη και δεσμευτικό κατάλογο αναφερόμενων στοιχείων, όπου επαναλαμβάνονται ως επί το πλείστον οι πληροφορίες που ήδη περιλαμβάνονται στο άρθρο 6. Είναι βεβαίως αναγκαίο να περιλαμβάνεται ένας ελάχιστος αριθμός πληροφοριών στη σύμβαση πίστωσης, όμως θα πρέπει επιπλέον οι εν λόγω πληροφορίες να είναι συναφείς, κατανοητές και ορθές καθώς και να συμβαδίζουν με όσα είχαν ανακοινωθεί εκ των προτέρων, πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης. Οι γενικοί όροι, ιδίως όσοι έχουν σχέση με τη λειτουργία ενός λογαριασμού ή ρυθμίζουν τη μεταβλητότητα ενός επιτοκίου, αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της σύμβασης πίστωσης.

Το συνολικό ποσό της πίστωσης πρέπει πάντα να αναφέρεται — εφόσον κανένας πιστωτικός φορέας δεν χορηγεί απεριόριστη πίστωση — και το ποσό αυτό δεν μπορεί να αλλάζεται χωρίς νέα σύμβαση (ανανέωσης οφειλής). Επομένως, οι λέξεις «τυχόν», που αναγράφονται στο παράρτημα του άρθρου 4 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, διαγράφονται. Ορισμένοι πιστωτικοί φορείς καθορίζουν ενδιάμεσα ανώτατα όρια και αυξάνουν (ή μειώνουν) μονομερώς αυτά τα ανώτατα όρια (ή πλαίσια) ανάλογα εάν ο καταναλωτής προβαίνει ή όχι σε τακτική εξόφληση της οφειλής του, εάν χρησιμοποιεί ή όχι το πιστωτικό του όριο, εάν η πίστωση είναι ή όχι κερδοφόρα, εάν μεταβάλλονται τα εθνικά ανώτατα επιτόκια κ.λπ.

Εάν ένα από τα μέρη επιθυμεί να αυξήσει το συνολικό ποσό της πίστωσης, δηλαδή το ανώτατο όριο, θα πρέπει να ζητήσει τη σύναψη μιας νέας σύμβασης, και ο πιστωτικός φορέας υποχρεούται να διενεργήσει εκ νέου έλεγχο φερεγγυότητας (γεγονός που συνεπάγεται ότι τα «ενδιάμεσα ανώτατα όρια» δεν ισχύουν/παύουν να ισχύουν).

Η αναφορά του «αναληφθέντος ποσού» στη σύμβαση πίστωσης δεν έχει νόημα, οπότε δεν διατηρείται. Αντίθετα, επιβάλλεται να περιληφθούν κάποιες συμπληρωματικές πληροφορίες σε σχέση με το άρθρο 6 της παρούσας πρότασης οδηγίας, και συγκεκριμένα ο πίνακας χρεολυσίων, η αναφορά του χρηματοδοτούμενου αντικειμένου εάν πρόκειται για «πίστωση με συγκεκριμένο στόχο», το ύψος της ενδεχόμενης προκαταβολής που πρέπει να καταβάλλεται τοις μετρητοίς σε περιπτώσεις πωλήσεων με δόσεις, τα επιτόκια και οι επιβαρύνσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση μη εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης κ.λπ.

Οι συμβάσεις εγγύησης πρέπει επίσης να περιλαμβάνουν έναν ελάχιστο αριθμό στοιχείων, και συγκεκριμένα την αναφορά του «εγγυημένου ποσού» και τις επιβαρύνσεις που συνεπάγεται η μη εκτέλεση της σύμβασης εγγύησης, οι οποίες είναι τελείως διαφορετικές από τις αντίστοιχες επιβαρύνσεις που προβλέπονται στη σύμβαση πίστωσης. Τα έξοδα για τη σύναψη της σύμβασης εγγύησης ζητούνται ουσιαστικά από τον καταναλωτή, άρα θα πρέπει να ενσωματώνονται στο συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο. Έστω κι αν τα συγκεκριμένα έξοδα απαιτούνταν απευθείας από τον εγγυητή, ο τελευταίος θα μπορούσε να ασκήσει προσφυγή κατά του καταναλωτή δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας όλων των κρατών μελών, οπότε η εξόφληση παρόμοιων απαιτήσεων συνιστά επιβάρυνση που πρέπει επίσης να ενσωματώνεται στο συνολικό κόστος της πίστωσης.

Άρθρο 11 (δικαίωμα υπαναχώρησης)

Η προθεσμία και το δικαίωμα υπαναχώρησης αποτελούν κλασικές διαδικασίες⁽¹⁾ που παρέχουν στον καταναλωτή τη δυνατότητα να απαλλάσσεται από απερίσκεπτες δεσμεύσεις και να υπαναχωρεί από μια απόφαση την οποία είχε λάβει υπό συνθήκες όπου οι πιέσεις του πωλητή υπερισχύουν της ελεύθερης και συνειδητής συγκατάθεσης του καταναλωτή. Το παρόν άρθρο προτείνει την καθιέρωση του δικαιώματος υπαναχώρησης υπό όρους ανάλογους με εκείνους που προβλέπονται στην οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [. . .] σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ. Η Επιτροπή επέλεξε την προσέγγιση αυτή προκειμένου να επιτύχει σύγκλιση των λεπτομερών διατάξεων όσον αφορά την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης σε παρεμφερείς τομείς. Η Επιτροπή έχει επίγνωση των αποκλίσεων που υφίστανται σε άλλες οδηγίες με αντικείμενο το δικαίο σε θέματα καταναλωτών. Όπως επισημαίνει στο έγγραφό της με τίτλο «Στρατηγική για τους καταναλωτές 2002-2006», εξετάζει το ενδεχόμενο μίας αναθεώρησης σε συνέχεια της ανακοίνωσής της για το δικαίο των ευρωπαϊκών συμβάσεων.

⁽¹⁾ Σε όλα σχεδόν τα ΚΜ προβλέπεται ανάλογο σύστημα. Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: Β: δικαίωμα «παραίτησης» εντός επτά εργάσιμων ημερών· F: δικαίωμα «υπαναχώρησης» εντός επτά ημερών· IRL: δικαίωμα «υπαναχώρησης» εντός 10 ημερολογιακών ημερών· UK: «cooling-off period», με διάφορους τρόπους εφαρμογής· D και A: «Widerrufsrecht».

Το άρθρο δεν αποκλείει την άμεση ανάληψη πίστωσης. Στην προκειμένη περίπτωση, ο πιστωτικός φορέας μπορεί να ζητήσει από τον καταναλωτή που ασκεί το δικαίωμα υπαναχώρησης να του καταβάλει τη μέγιστη δυνατή αποζημίωση, η οποία αντιστοιχεί στο ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου επί του ποσού της αναληφθείσας πίστωσης, υπολογιζόμενο από την ημερομηνία της ανάληψης μέχρι τη στιγμή της λήξης της απαίτησης με την εξόφληση του ποσού ή την παράδοση των αγαθών. Το ύψος της εν λόγω αποζημίωσης θα είναι εντελώς αμελητέο για τα μικρά δάνεια, όμως η καθιέρωσή της θα επιτρέπει τουλάχιστον την περιστολή των καταχρήσεων και της κερδοσκοπίας σε περίπτωση μεγαλύτερων ποσών. Επιπλέον, ο καταναλωτής θα είναι υποχρεωμένος να επιστρέφει στον πιστωτικό φορέα τα αγαθά που παρέλαβε δυνάμει της σύμβασης πίστωσης, στο βαθμό που η διάθεση των συγκεκριμένων αγαθών ρυθμίζεται βάσει των όρων της σύμβασης πίστωσης. Εάν υπάρχει νομική διαφοροποίηση ανάμεσα στη σύμβαση πίστωσης και τη σύμβαση αγοράς, ο καταναλωτής θα υποχρεούται να συμμορφώνεται προς τους όρους της σύμβασης αγοράς, εκτός αν η σύναψη της τελευταίας διενεργήθηκε με την ενσωμάτωση μιας διαλυτικής αίρεσης που συνδέεται με την πραγματική σύναψη της σύμβασης πίστωσης.

Άρθρο 12 (συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο)

Το άρθρο 12 εισάγει τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου. Αντικαθιστά και συμπληρώνει το άρθρο 1α της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, όπως προστέθηκε από την οδηγία 90/88/ΕΟΚ.

Διατηρείται η εξίσωση για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου που αναφέρεται στο Παράρτημα I, εκτός από τα σημεία που αφορούν τη χρησιμοποιούμενη ορολογία, συνεπεία των νέων ορισμών που καθιερώνονται με την παρούσα πρόταση οδηγίας. Προτείνεται η πλήρης τυποποίηση σε ό,τι αφορά τις στρογγυλοποιήσεις και την έννοια του έτους, με διατήρηση αποκλειστικά της μεθόδου καθορισμού των κλασμάτων του έτους. Στο Παράρτημα II παρατίθενται διάφορα παραδείγματα υπολογισμού, που παρέχουν τη δυνατότητα κάλυψης όλων των ειδών συμβάσεων πίστωσης.

Το συνολικό κόστος της πίστωσης πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία κόστους, συμπεριλαμβανομένων των χρεωστικών τόκων και των άλλων αποζημιώσεων, προμηθειών, φόρων και εξόδων πάσης φύσεως, που καλείται να καταβάλει ο καταναλωτής για τη χορηγούμενη πίστωση, ανεξάρτητα εάν είναι καταβλητέα στον πιστωτικό φορέα, στο μεσίτη πιστώσεων, στην αρμόδια αρχή που επιβάλλει φόρους ή ακόμη σε κάθε τρίτο πρόσωπο που θα δικαιούται να αξιώνει αμοιβή για υπηρεσίες διαμεσολάβησης ή για τη σύναψη μιας σύμβασης πίστωσης ή εγγύησης.

Στην παράγραφο 2 διατηρούνται δύο εξαιρέσεις, οι οποίες έχουν ήδη θεσπιστεί με την οδηγία 90/88/ΕΟΚ: τα έξοδα σε περιπτώσεις μη εκτέλεσης και τα έξοδα που είναι καταβλητέα είτε τοις μετρητοίς είτε επί πιστώσει. Υπάρχει μια διευκρίνιση όσον αφορά συγκεκριμένα «μέσα» της σύμβασης πίστωσης: τις κάρτες και τους λογαριασμούς. Οι επιβαρύνσεις που συνδέονται με τα παραπάνω «μέσα» πρέπει να περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης, άρα και στο ΣΕΠΕ, εκτός εάν ο πιστωτικός φορέας έχει προσδιορίσει σαφώς, σε σχέση με αυτά τα «μέσα», ποια είναι τα στοιχεία κόστους που αφορούν τις πράξεις που συνδέονται με την πίστωση και αυτά που αφορούν άλλες πράξεις πληρωμών.

Είναι προφανές ότι μια ασφάλεια η οποία εγγυάται την εξόφληση της πίστωσης μειώνει το βαθμό του κινδύνου που αναλαμβάνει ο πιστωτικός φορέας και ότι τα ασφαλιστικά, στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει να θεωρούνται στοιχείο κόστους της πίστωσης. Η παραπάνω αρχή ελήφθη υπόψη στην περίπτωση ορισμένων ειδών ασφαλειών στο πλαίσιο της εξαίρεσης ν) του άρθρου 1α της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Ορισμένα κράτη μέλη⁽¹⁾ διευρύναν την έννοια της «ελευθερίας επιλογής» ώστε να καλύπτει και άλλων ειδών ασφαλείες ή επέκτειναν την έννοια του «συνολικού κόστους της πίστωσης» σε οποιαδήποτε υποχρεωτική ασφάλεια της οποίας το ύψος των ασφαλιστρών πρέπει κατ' ανάγκη να λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ. Οι χώρες αυτές διαπίστωσαν ότι στην πράξη ο καταναλωτής δεν είχε καμία ελευθερία επιλογής και ότι ο πιστωτικός φορέας, για λόγους σύνεσης ή εμπορικού κέρδους, προτιμούσε να διαπραγματευθεί απευθείας μία ασφάλεια, ακόμη κι αν ο καταναλωτής δεν είχε ζητήσει από την αρχή τέτοιου είδους ασφάλεια. Αντιμετώπισαν όμως και δυσκολίες για να αποδείξουν τον «υποχρεωτικό» χαρακτήρα των ασφαλειών και εγγυηθέντων που καλύπτουν την εξόφληση της πίστωσης, δεδομένου ότι αυτός ακριβώς ο υποχρεωτικός χαρακτήρας συνιστά το κριτήριο για να συμπεριληφθεί το κόστος τους στη βάση υπολογισμού. Πρόθεση της παρούσας πρότασης οδηγίας είναι να θέσει τέρμα σε αυτή τη συζήτηση, προτείνοντας την αυτόματη ενσωμάτωση όλων των ασφαλιστρών στο συνολικό κόστος της πίστωσης, εφόσον η σύναψη της αντίστοιχης ασφάλειας γίνεται κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης πίστωσης.

(1) Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: ΚΜ τα οποία υπερβαίνουν γενικώς την οδηγία και θεσπίζουν μία πιο ολοκληρωμένη βάση υπολογισμού: Β, ΕΣ, F, ΝL, Α, SV· ΚΜ που επέλεξαν μία ιδιότυπη λύση ή συμπεριέλαβαν τα έξοδα ασφάλειας: Β, DK, ΕΣ, F, ΝL, Α, SV, UK.

Αντιθέτως, τα χρηματικά οφέλη που απορρέουν από μία ασφάλεια η οποία καλύπτει το θάνατο, την αναπηρία, την ασθένεια και την ανεργία, όπως και τα ποσά που αναλογούν στην πρόωρη εξόφληση του κεφαλαίου και στην αποζημίωση επαναχρησιμοποίησης, καθώς και οι προμήθειες για τη δέσμευση κεφαλαίου, δεν πρέπει να ενσωματώνονται στο ΣΕΠΕ. Πράγματι, η καταβολή των παραπάνω ποσών δεν συμφωνείται σε συγκεκριμένη ημερομηνία η οποία αναφέρεται στη σύμβαση πίστωσης, και ο καταναλωτής δεν σκοπεύει κατ' αρχήν να πραγματοποιήσει *a priori* τις προαναφερόμενες πράξεις.

Εντούτοις, τα χρηματικά οφέλη από μία ασφάλεια ζωής, η οποία εξασφαλίζει την ανασύσταση του κεφαλαίου κατά τη λήξη ισχύος της σύμβασης πίστωσης, ανταποκρίνονται σε μια υποχρέωση με συμφωνηθείσα χρονική διάρκεια και ημερομηνία, έστω κι αν οι σχετικοί όροι παρατίθενται σε συμπληρωματική σύμβαση.

Εφόσον παραστεί ανάγκη, πρέπει να λαμβάνονται ως βάση ορισμένες υποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στις παραγράφους 3, 4 και 5 για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου. Οι υποθέσεις αυτές πρέπει να ανακοινώνονται στον καταναλωτή κάθε φορά που χρησιμοποιούνται για έναν υπολογισμό. Η χρησιμοποίησή τους δεν επιτρέπεται παρά μόνον εάν τα αντίστοιχα στοιχεία υπολογισμού δεν είναι ακόμη γνωστά τη στιγμή της διαφήμισης ή της παροχής των πληροφοριών ή όταν αυτά δεν προκύπτουν από τις ρήτρες της σύμβασης και από το μέσο πληρωμής της χορηγηθείσας πίστωσης.

Η υπόθεση του μη καθορισμού ανώτατου ορίου πίστωσης, που αναφέρεται στο άρθρο 1α, παράγραφος 7, πρώτη παύλα, της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, παύει να ισχύει. Πράγματι, η παρούσα πρόταση οδηγίας ορίζει ότι σε κάθε περίπτωση πρέπει να καθορίζεται και να αναφέρεται ένα συνολικό ποσό της πίστωσης. Αντίθετα, διατυπώθηκε μία υπόθεση που αφορά τις αναλήψεις πιστώσεων. Από τη στιγμή που ο καταναλωτής μπορεί ανά πάσα στιγμή να προβαίνει σε αναλήψεις οποιοδήποτε ποσού πίστωσης — πάντα όμως εντός των ορίων που καθορίζει η σύμβαση πίστωσης — ο πιστωτικός φορέας δεν μπορεί, κατά τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ, να ενσωματώσει προκαταβολικά τα στοιχεία αυτά. Θα πρέπει λοιπόν να θεωρηθεί ως δεδομένη μια άμεση και ολοκληρωτική ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης, οπότε αυτή η μορφή σύμβασης πίστωσης μοιάζει τελικά περισσότερο με τον κλασικό δανεισμό.

Η παράγραφος 6 ρυθμίζει την ιδιαίτερη περίπτωση της χρηματοδοτικής μίσθωσης. Η συγκεκριμένη σύμβαση πίστωσης περιλαμβάνει συνήθως μια σειρά παραμέτρων που επιτρέπουν τον καθορισμό της υπολειμματικής αξίας του χρηματοδοτούμενου αγαθού, η οποία πρέπει να εξοφλείται τη στιγμή που ο καταναλωτής αίρει το δικαίωμα προαίρεσης αγοράς. Δύο πράγματα μπορεί να συμβαίνουν: είτε η σύμβαση πίστωσης περιλαμβάνει διατάξεις οι οποίες επιτρέπουν να υπολογισθεί εκ των προτέρων αυτό το ποσό με ακρίβεια λεπτού του ευρώ, οπότε χρησιμοποιούμε αυτά τα στοιχεία για τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, είτε οι παράμετροι που χρησιμοποιούνται στη σύμβαση δεν επιτρέπουν έναν εκ των υστέρων υπολογισμό και, στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζεται η υπόθεση της γραμμικής απόσβεσης της αξίας του αγαθού.

Τέλος, το Παράρτημα III παραθέτει ένα μαθηματικό τύπο και παραδείγματα που επιτρέπουν τον υπολογισμό του αντίκτυπου της υποχρέωσης σχηματισμού κατάθεσης ταμειυτηρίου πριν από τον καθορισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου.

Άρθρο 13 (συνολικό χρεωστικό επιτόκιο)

Το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο είναι ένα επιτόκιο το οποίο αντιστοιχεί στις αξιώσεις του πιστωτικού φορέα για την παροχή της «υπηρεσίας πίστωσης», χωρίς τα έξοδα που αξιώνουν τρίτοι. Υπολογίζεται με την ίδια μέθοδο όπως και το ΣΕΒΕ, εφόσον η βάση υπολογισμού του περιορίζεται μόνον στα έξοδα του πιστωτικού φορέα. Συνεπώς στα έξοδα αυτά περιλαμβάνονται κυρίως τα ζητούμενα επιτόκια, τα διοικητικά έξοδα και τα έξοδα διαχείρισης, τα ασφαλιστρα της πίστωσης και γενικά τα ασφαλιστρα που απαιτούνται από τον καταναλωτή κατά τη σύμβαση πίστωσης, εφόσον ο πιστωτικός φορέας απαιτεί την ασφάλεια και επιλέγει την ασφαλιστική εταιρεία. Με άλλα λόγια τα ασφαλιστρα εξαιρούνται της βάσης υπολογισμού εάν η ασφάλεια -όπως και όλες οι άλλες παρεμφερείς υπηρεσίες- είναι προαιρετική. Επίσης εξαιρούνται τα έξοδα που προκύπτουν από τις εγγυήσεις, τα έξοδα συμβολαιογράφου, οι φόροι, τα έξοδα εγγραφής κ.λπ.

Άρθρο 14 (χρεωστικό επιτόκιο)

Στο άρθρο 2, στοιχείο ια) ορίζεται η έννοια του χρεωστικού επιτοκίου ως το καθαρό επιτόκιο χωρίς όλα τα άλλα έξοδα. Η παρούσα πρόταση οδηγίας εισάγει κυρίως κάποιους κανόνες που αφορούν τη μεταβλητότητα αυτού του χρεωστικού επιτοκίου. Οι περίοδοι κατά τις οποίες το χρεωστικό αυτό επιτόκιο μπορεί να μεταβληθεί πρέπει να αναφέρονται στη σύμβαση της πίστωσης. Η επιλογή των τιμών και επιτοκίων αναφοράς είναι ελεύθερη, υπό την προϋπόθεση ότι η χρήση τους υπόκειται σε αντικειμενικούς, σαφείς και ανεξάρτητους από τη θέληση των μερών κανόνες.

Αποκλειστικά και μόνον αυτό το επιτόκιο μπορεί να μεταβάλλεται, πέρα από οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση, εφόσον η μεταβλητότητα των «στοιχείων κόστους» είναι αδιανόητη: δύσκολα θα μπορούσαμε να αποδεχθούμε το γεγονός ότι το κόστος της σύναψης ή της διαχείρισης μίας σύμβασης πίστωσης (προμήθειες, τέλη χαρτοσήμου, ταχυδρομικά έξοδα, κ.λπ.) ενδέχεται να μεταβληθεί ή και να μειωθεί· το αντίθετο μάλιστα. Στην πραγματικότητα, το μοναδικό που μπορεί να μεταβάλλεται με την πάροδο του χρόνου είναι το κόστος του χρήματος. Αυτός είναι ο λόγος που δεν μπορούμε να αποδεχθούμε τη διακύμανση ενός επιτοκίου επιβάρυνσης: η τιμή ενός αγαθού ή μίας υπηρεσίας καθορίζεται εκ των προτέρων και καταβάλλεται τμηματικά σε τακτά χρονικά διαστήματα. Το ενδεχόμενο κόστος αναχρηματοδότησης αυτής της εργασίας, που βαρύνει τον πιστωτικό φορέα, είναι ήδη ενσωματωμένο σε αυτό το επιτόκιο επιβάρυνσης, και συνεπώς, από την ίδια του τη φύση, δεν υπόκειται πλέον σε καμία διακύμανση.

Ο καταναλωτής πρέπει να ενημερώνεται για κάθε μεταβολή αυτού του επιτοκίου, π.χ. μέσω ενός αντιγράφου κίνησης λογαριασμού. Η αναφορά του νέου συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου θα παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα να γνωρίζει κατά πόσον το κόστος της πίστωσης που του χορηγήθηκε αυξήθηκε υπερβολικά, μετά την εφαρμογή των κανόνων της μεταβλητότητας, σε σχέση με το επιτόκιο της αγοράς.

Άρθρο 15 (καταχρηστικές ρήτρες)

Η απαρίθμηση σε αυτό το άρθρο πρέπει να εκληφθεί ως «μαύρη λίστα» συγκεκριμένων ρητρών οι οποίες δεν θα πρέπει να εισάγονται στις συμβάσεις πίστωσης ή εγγύησης. Δεν πρέπει να ερμηνευτεί ως ειδικός κατάλογος που εφαρμόζεται αντί της (γκρίζας) λίστας ή της γενικής ρήτρας της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες. Για το λόγο αυτό αναφέρεται ότι το άρθρο εφαρμόζεται «με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ στο σύνολο της σύμβασης».

Η απαγόρευση που αναφέρεται στο στοιχείο α) αφορά τις πρακτικές στο πλαίσιο των οποίων ζητείται ή κρατείται ένα μέρος των δανειζόμενων κεφαλαίων ως ενέχυρο, κατάθεση προκαταβολής ή εγγύηση ή για την αγορά μετοχών μιας ασφαλιστικής εταιρείας που εκδίδει εγγυήσεις, μιας χρηματοδοτικής εταιρείας κ.λπ., πρακτικές που καταλήγουν σε διπλό κέρδος του πιστωτικού φορέα ή, ενδεχομένως, του μεσίτη πιστώσεων.

Η διάταξη του στοιχείου β) αποσκοπεί στη ρύθμιση της από κοινού προσφοράς μιας σύμβασης πίστωσης και μιας άλλης σύμβασης που αφορά τις περισσότερες φορές την παροχή μιας συμπληρωματικής υπηρεσίας — ασφάλεια, συντήρηση, τήρηση λογαριασμού όψεως κ.λπ. — χωρίς ο καταναλωτής να έχει το δικαίωμα να αρνηθεί τη συγκεκριμένη υπηρεσία ή να επιλέξει άλλο φορέα παροχής υπηρεσιών. Ελλείψει της ελευθερίας επιλογής, οι συνεπαγόμενες επιβαρύνσεις πρέπει να ενσωματώνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης.

Η διάταξη του στοιχείου γ) συνεπάγεται ότι οι τροποποιήσεις του ΣΕΠΕ δεν μπορούν να αφορούν παρά τη μεταβολή του χρεωστικού επιτοκίου, αποκλειόμενης κάθε άλλης επιβάρυνσης. Είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς ότι τα τέλη χαρτοσήμου ή τα έξοδα κατάρτισης φακέλου, σύνταξης αντιγράφων λογαριασμού, διαχείρισης, κ.λπ., υπόκεινται σε κανόνες μεταβλητότητας. Για τη μονομερή αύξηση των στοιχείων κόστους είναι αναγκαία η σύναψη νέας σύμβασης πίστωσης.

Η διάταξη που εισάγεται στο στοιχείο δ) αφορά την απαγόρευση κάθε όρου μεταβλητότητας που θα επιβάρυνε υπερβολικά τον καταναλωτή, με τη χρησιμοποίηση π.χ. διαφορετικών μεθόδων υπολογισμού ανάλογα εάν το επιτόκιο αυξάνεται ή μειώνεται, με τη χρήση ποσοστών ή δεικτών μεταβλητότητας που δεν είναι εντελώς αντικειμενικοί ή και να εξαρτώνται ακόμη από τη μονομερή βούληση του πιστωτικού φορέα κ.λπ.

Η απαγόρευση στο στοιχείο ε) αφορά μια πρακτική η οποία συνίσταται στην εφαρμογή, σε πρώτη φάση, ενός ελκυστικού επιτοκίου ή μίας έκπτωσης επιτοκίου και εν συνεχεία ενός υψηλότερου βασικού επιτοκίου επί του οποίου εφαρμόζονται οι κανόνες μεταβλητότητας. Το αναγραφόμενο επιτόκιο πρέπει να είναι το βασικό επιτόκιο και η έκπτωση πρέπει να αναφέρεται χωριστά.

Η διάταξη στο στοιχείο στ) αφορά τις λεγόμενες «συμβάσεις εξόφλησης υπολοίπου» («balloon»). Διαπιστώνεται ότι η συγκεκριμένη μορφή «χρονολογίου χρεολυσίων», του οποίου η τελευταία καταβολή — αυτή που αντιστοιχεί στην υπολειμματική αξία — είναι αρκετά υψηλή, διατίθεται κυρίως από «εξαρτώμενες» εταιρείες με εμπορικό στόχο να παρακινήσουν τον καταναλωτή να προτιμήσει τη δική τους μάρκα αυτοκινήτου κατά κύριο λόγο. Οι συμβάσεις αυτές έχουν συχνά ως αποτέλεσμα μία αναχρηματοδότηση ή παράδοση του χρηματοδοτούμενου αντικειμένου ως προκαταβολή για δεύτερη αγορά αυτοκινήτου καθώς και σύναψη νέας σύμβασης πίστωσης. Παρόμοια συμπεριφορά είναι ύποπτη, από τη στιγμή που κινδυνεύει να εμποδίσει τον καταναλωτή να αλλάξει μάρκα αυτοκινήτου αναλογιζόμενος την τελική οικονομική επιβάρυνση.

Άρθρο 16 (πρόωρη εξόφληση)

Το άρθρο 8 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ αναγνωρίζει στον καταναλωτή το δικαίωμα «να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του από τη σύμβαση πίστωσης πριν να καταστούν ληξιπρόθεσμες». Το δικαίωμα αυτό αναβαθμίστηκε, εφόσον το άρθρο προβλέπει ότι «σύμφωνα με τις διατάξεις που θεσπίζουν τα κράτη μέλη, ο καταναλωτής δικαιούται εύλογη μείωση του συνολικού κόστους της πίστωσης», οπότε ο πιστωτικός φορέας δικαιούται να αξιώσει μία — επίσης εύλογη — αποζημίωση επαναχρησιμοποίησης με σκοπό την αντιστάθμιση των εξόδων του και της απώλειας της επένδυσής του.

Πολλά κράτη μέλη καθόρισαν το ύψος ή ακόμη απαγόρευσαν την καταβολή αυτής της αποζημίωσης⁽¹⁾. Πράγματι, είναι δύσκολο να αιτιολογηθεί σήμερα μία αποζημίωση ή οικονομική αντιστάθμιση, δεδομένων των δυνατοτήτων επανεπένδυσης του κεφαλαίου στη διεθνή κεφαλαιαγορά. Προτείνεται επομένως πρώτα απ' όλα η επιβεβαίωση του δικαιώματος μερικής ή ολικής πρόωρης εξόφλησης.

Αναζητώντας την ισορροπία μεταξύ των πλεονεκτημάτων για τον καταναλωτή και των μειονεκτημάτων για τον πιστωτικό φορέα — ταυτόχρονα διαχείριση της πρόωρης εξόφλησης και επανεπένδυση των ληφθέντων κεφαλαίων — προβλέπεται να μην καθοριστεί αποζημίωση επαναχρησιμοποίησης για τον πιστωτικό φορέα παρά μόνον αν αυτή είναι αντικειμενική, δίκαιη και υπολογισμένη σύμφωνα με μαθηματικές αρχές. Με άλλα λόγια η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι αντικειμενική και να επιτρέπει την αυτόματη εξακρίβωση των περιπτώσεων στις οποίες δεν επιβάλλεται αποζημίωση, κυρίως σε περίπτωση αύξησης των επιτοκίων στην αγορά και στις οποίες αυτή η αποζημίωση πρέπει να είναι αρνητική και να είναι στην πραγματικότητα προς όφελος του καταναλωτή. Αυτή η ρύθμιση βασίζεται πλήρως στην αρχή της «μαθηματικής ισοτιμίας» που καθιστά δυνατό να λαμβάνονται καλύτερα υπόψη οι απόψεις των δύο μερών.

Προτείνεται ωστόσο η απαλλαγή του καταναλωτή από την υποχρέωση καταβολής αποζημίωσης σε όλες τις συμβάσεις πιστώσεων των οποίων οι όροι δεν δικαιολογούν μια αποζημίωση:

- Το στοιχείο α) αποσκοπεί στην εξαίρεση των πιστώσεων με μεταβλητό χρεωστικό επιτόκιο, για τις οποίες το κόστος της πρόωρης εξόφλησης καλύπτεται σε μεγάλο μέρος από το ίδιο το επιτόκιο. Ωστόσο, η μεταβλητότητα του επιτοκίου πρέπει να εφαρμόζεται για περιόδους μικρότερες του ενός έτους.
- Το στοιχείο β) αποκλείει τις πιστώσεις που καλύπτονται από μια ασφάλεια. Κανένα από τα ενδιαφερόμενα μέλη δεν ενδιαφέρεται να διατηρήσει την πίστωση, αντίθετα τα ποσά που καταβάλλονται για τη σύμβαση ασφάλειας πρέπει να συμβάλουν στη λήξη της συμβατικής σχέσης.
- Το στοιχείο γ) αναφέρεται στις πιστώσεις χωρίς αποπληρωμή κεφαλαίου, όπως είναι οι προκαταβολές σε τρεχούμενο λογαριασμό και, γενικότερα, όλες τις μορφές πιστώσεων όπου οι τόκοι υπολογίζονται εκ των υστέρων με βάση τις χρονικές περιόδους των αναλήψεων που πραγματοποιήθηκαν. Η μη υποχρέωση εξόφλησης «με δόσεις» ή σε περιοδικά χρονικά διαστήματα συνεπάγεται άλλωστε ότι δεν υπάρχει «πρόωρη» εξόφληση. Οι συμβάσεις πίστωσης που αποβλέπουν στην ανασύσταση κεφαλαίου και προβλέπονται στο άρθρο 20 αποκλείονται από το στοιχείο γ) επειδή περιέχουν ειδικές τεχνικές για την εξόφληση με τη λήξη της περιόδου και ειδικούς όρους για τον ξεχωριστό υπολογισμό των τόκων.

Άρθρο 17 (εσχώρηση δικαιωμάτων)

Το παρόν άρθρο αντιστοιχεί στο άρθρο 9 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Η τροποποίηση του κειμένου έγινε αποκλειστικά με στόχο την ενσωμάτωση των νέων ορισμών και την αύξηση προστασίας του εγγυητή. Ως νέος δικαιούχος νοείται οποιοδήποτε πρόσωπο στο οποίο διαβιβάζονται τα δικαιώματα του πιστωτικού φορέα, άρα κυρίως ένας ασφαλιστής πιστώσεων, μια εταιρεία είσπραξης οφειλών, μια εταιρεία αναπροεξόφλησης ή χρεογραφοποίησης κ.λπ., και ανεξάρτητα από το νομικό μέσο που χρησιμοποιείται: εκχώρηση απαιτήσεων, υποκατάσταση, εξουσιοδότηση κ.λπ.

Άρθρο 18 (απαγόρευση της χρήσης συναλλαγματικών και άλλων τίτλων)

Το παρόν άρθρο αντικαθιστά το άρθρο 10 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, καταργώντας ολοκληρωτικά τη χρήση συναλλαγματικών, γραμματίων και επιταγών ως μέσων πληρωμής ή/και ως χρεογράφων προσωπικής εγγύησης.

⁽¹⁾ Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: (1) με εισαγωγή περιορισμών όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού ή/και το ύψος της αποζημίωσης: IRL, NL, B, L, UK· (2) με επιβολή απαγόρευσης: F.

Άρθρο 19 (αλληλέγγυα ευθύνη)

Το παρόν άρθρο αντικαθιστά το άρθρο 11 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Το άρθρο 11 βασιζόταν σε μία έννοια του εθμικού δικαίου, η οποία αποδίδεται με την έκφραση «joint and several liability» (αλληλέγγυα ευθύνη): είναι η ευθύνη που αναλαμβάνουν δυνάμει του δικαίου πολλά πρόσωπα, από κοινού και προσωπικά, να εκπληρώσουν μία υποχρέωση. Η διατύπωση που υιοθετήθηκε τελικά στην οδηγία 87/102/ΕΟΚ, η λεγόμενη «επικουρική ευθύνη», είναι το αποτέλεσμα ενός συμβιβασμού και προβλέπει ότι σε ορισμένες περιπτώσεις ο «καταναλωτής» μπορεί να ζητήσει από τον πιστωτικό φορέα μια πληρωμή, εάν η απαίτησή του κατά του πωλητή είναι βάσιμη και εάν ο τελευταίος δεν καταβάλει την πληρωμή. Η αμιγής μεταφορά του άρθρου 11 από ορισμένα κράτη μέλη οδήγησε σε μια σειρά αναποτελεσματικών νομοθεσιών. Κάποια άλλα κράτη μέλη προχώρησαν πέραν της διάταξης, καταργώντας συγκεκριμένα την έννοια της αποκλειστικότητας στις σχέσεις πιστωτικού φορέα και προμηθευτή αγαθών ή υπηρεσιών⁽¹⁾.

Θα ήταν επιθυμητό να δοθεί στον καταναλωτή το δικαίωμα να στρέφεται άμεσα κατά του πιστωτικού φορέα όταν ο τελευταίος επωφελείται από εμπορικά πλεονεκτήματα χάρη στη συνεργασία του με συγκεκριμένους προμηθευτές και ταυτόχρονα διαθέτει εμπορικά μέσα προσφυγής εναντίον τους. Από τη στιγμή που ο πιστωτικός φορέας συνδέεται με στενή εμπορική σχέση με τον προμηθευτή του αγαθού ή της υπηρεσίας, τη ζημία, στην περίπτωση που ο καταναλωτής παραλάβει μόνον ελαττωματικά αγαθά ή υπηρεσίες ή ένα μέρος των αγαθών ή των υπηρεσιών που έχει παραγγείλει, ή ακόμη εάν δεν παραλάβει τίποτε απολύτως, δεν πρέπει να την υφίσταται ο ίδιος αλλά ο πιστωτικός φορέας και ο προμηθευτής. Ο καταναλωτής πρέπει να έχει τη δυνατότητα άσκησης δικαστικής προσφυγής εναντίον του ενός ή του άλλου, ή και των δύο, προκειμένου να λάβει το ποσό της ζημίας που υπέστη.

Προτείνεται λοιπόν να προκριθεί εξ ολοκλήρου η λύση της αλληλέγγυας ευθύνης, στο βαθμό που τόσο ο πιστωτικός φορέας όσο και ο προμηθευτής αγαθών ή υπηρεσιών δραστηριοποιούνται από κοινού στην αγορά. Συνεπώς καλύπτεται η περίπτωση όπου ο προμηθευτής λειτουργεί, ακόμη και ως δευτερεύουσα απασχόληση, ως μεσίτης πιστώσεων. Στην προκειμένη περίπτωση, η προϋπάρχουσα συμφωνία και ο ουσιαστικός έλεγχος από πλευράς του πιστωτικού φορέα μπορούν να θεωρηθούν δεδομένα κατά τεκμήριο και ο καταναλωτής δεν θα χρειάζεται πλέον να τα αποδείξει. Η υπόθεση αυτή καλύπτει όχι μόνον την «πίστωση με συγκεκριμένο στόχο» με την αυστηρή έννοια αλλά και κάθε μορφή χορήγησης πίστωσης ή ανοίγματος χρεωστικού λογαριασμού που προτείνονται στον καταναλωτή από τον προμηθευτή κατά το χρόνο μιας πρώτης αγοράς. Υπενθυμίζουμε σχετικά ότι η παρούσα πρόταση οδηγίας περιλαμβάνει μία διάταξη που ορίζει ότι τα στοιχεία ταυτότητας του μεσίτη πρέπει να αναγράφονται στη σύμβαση πίστωσης.

Άρθρο 20 (σύμβαση πίστωσης που προβλέπει την ανασύσταση του κεφαλαίου)

Εδώ και μερικά χρόνια οι χορηγούμενες πιστώσεις εμπλουτίστηκαν με νέες μορφές οι οποίες καλύπτονται από υποθήκη και είτε χορηγούνται σε συνδυασμό με ασφάλειες ζωής είτε συνδέονται με επενδυτικά κεφάλαια, τα οποία είναι γνωστά στο Ηνωμένο Βασίλειο με τη γενική ονομασία «endowment mortgages». Μέχρι προσφάτως οι κλασικές ασφάλειες ζωής ήταν οι μόνες που χρησιμοποιούνταν για την ανασύσταση πιστώσεων. Η νέα τεχνική, η οποία χρησιμοποιεί ένα κεφάλαιο, ενέχει ωστόσο κινδύνους για τον καταναλωτή. Πράγματι, όπως συμβαίνει με τις εταιρείες επενδύσεων μεταβλητού κεφαλαίου ή με τις τοποθετήσεις σε μετοχές, το ύψος του συσταθέντος κεφαλαίου εξαρτάται από τη συμπεριφορά των χρηματοπιστωτικών αγορών. Ενδέχεται λοιπόν κατά τη λήξη της κύριας πιστωτικής σύμβασης το συσταθέν κεφάλαιο να μην είναι αρκετό για την εξόφληση της πίστωσης, κάτι που είναι απαράδεκτο όταν γίνεται λόγος για ένα προϊόν το οποίο προσφέρεται γενικώς στο ευρύ κοινό. Ανάλογη κατάσταση δημιουργήθηκε άλλωστε στη βρετανική αγορά, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίσουν οι καταναλωτές δυσκολίες αποπληρωμής. Συνιστάται επομένως να αναλαμβάνει ο πιστωτικός φορέας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, την ευθύνη της εξόφλησης του κεφαλαίου εάν η ανασύσταση του κεφαλαίου είναι ανέφικτη, ενδεχομένως μέσω της σύναψης μιας πρόσθετης ασφάλειας. Οι παράγραφοι 1 και 2 αποσκοπούν στη ρύθμιση αυτής της κατάστασης.

Η παράγραφος 3 θεσπίζει ειδικούς κανόνες για τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ, και του συνολικού χρεωστικού επιτοκίου συμπεριλαμβάνοντας το σύνολο των πληρωμών που καλείται να πραγματοποιήσει ο καταναλωτής στο πλαίσιο τόσο της κύριας πιστωτικής σύμβασης όσο και της συμπληρωματικής που αφορά την ανασύσταση του κεφαλαίου.

⁽¹⁾ Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: στο UK ισχύει ένα «αμιγές» σύστημα αλληλέγγυας και από κοινού ευθύνης, χωρίς αποκλειστική σχέση, αλλά με διατήρηση ενός κατώτατου και ενός ανώτατου ορίου. Άλλα κράτη μέλη, όπως η F και η D, ανέπτυξαν «αυτόνομα» συστήματα. Το B, η IRL, η F και το L δεν καθόρισαν κατώτατο όριο. Οι NL καθόρισαν χαμηλότερο κατώτατο όριο.

Άρθρο 21 (σύμβαση πίστωσης υπό μορφή προκαταβολής σε τρεχούμενο λογαριασμό ή υπό μορφή χρεωστικού λογαριασμού)

Το παρόν άρθρο προτείνει μία τυποποιημένη μέθοδο κοινοποίησης πληροφοριών κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης, η οποία θα παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα να επαληθεύει την ακρίβεια των αναλήψεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της πίστωσης, το εφαρμοζόμενο χρεωστικό επιτόκιο, τις απαιτούμενες επιβαρύνσεις κ.λπ., κυρίως μάλιστα σε περιπτώσεις πιστωτικών συμβάσεων που συνδέονται με τη διαχείριση ενός λογαριασμού του οποίου οι χρεωστικοί τόκοι υπολογίζονται εκ των υστέρων.

Άρθρο 22 (σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας)

Το άρθρο αυτό προτείνει να παρέχεται στον καταναλωτή — και στον πιστωτικό φορέα — το δικαίωμα να λύσει μία σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας, με τρίμηνη προθεσμία προειδοποίησης. Θεωρείται ότι η τρίμηνη προθεσμία συνιστά ένα ελάχιστο χρονικό διάστημα για τον καταναλωτή, ο οποίος θα πρέπει να είναι σε θέση να εξοφλήσει το συνολικό ποσό της αναληφθείσας πίστωσης. Ο καταναλωτής διατηρεί το δικαίωμα να αξιώνει την καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση που υφίσταται ζημία από την ακύρωση της σύμβασης εκ μέρους του πιστωτικού φορέα.

Άρθρο 23 (εκτέλεση της σύμβασης εγγύησης)

Η πρώτη παράγραφος αποσκοπεί στην απαγόρευση των συμβάσεων εγγύησης οι οποίες καλύπτουν συμβάσεις πίστωσης αόριστης διάρκειας. Συχνά ένας εγγυητής δεν έχει παρά μία στιγμιαία εικόνα της φερεγγυότητας του καταναλωτή. Η απαίτηση από αυτόν να παρέχει μία εγγύηση «διά βίου» πρέπει να θεωρηθεί υπερβολική σε σχέση με τα συμφέροντά του και κινδυνεύει να τον οδηγήσει σε χρέωση.

Η δεύτερη και η τρίτη παράγραφος περιορίζουν τη δυνατότητα προσφυγής κατά του εγγυητή. Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δίνουν έμφαση πρώτα απ' όλα στην εκτίμηση του κινδύνου όσον αφορά τον καταναλωτή, θέτοντας σε δεύτερη μοίρα τη φερεγγυότητα και την εκτίμηση του κινδύνου όσον αφορά τον εγγυητή.

Προτείνεται επομένως να μην έχει τη δυνατότητα ο πιστωτικός φορέας να απευθύνεται στον εγγυητή παρά μόνον μετά την πάροδο μιας περιόδου «αναμονής». Ο πιστωτικός φορέας θα πρέπει να προειδοποιεί — εγκαίρως — τον εγγυητή σε περίπτωση που ο καταναλωτής βρεθεί σε κατάσταση αδέτησης πληρωμής, ούτως ώστε ο εγγυητής να είναι σε θέση να λάβει, εν ανάγκη, μέτρα ώστε να μην επιδεινωθεί περαιτέρω η χρεωστική θέση του καταναλωτή.

Τέλος, προτείνεται το εγγυημένο από την ασφάλεια ποσό να συνδέεται αποκλειστικά με το τμήμα του συνολικού ποσού της πίστωσης που οφείλει ακόμη ο καταναλωτής, καθώς και με τις ενδεχόμενες καθυστερήσεις καταβολής οφειλόμενων τόκων και εξόδων, αποκλειόμενης κάθε άλλης μορφής ποινής ή επιβαρύνσεων για μη εκτέλεση που επιβάλλονται στον καταναλωτή. Οι συγκεκριμένες επιβαρύνσεις, οφειλόμενες κατά κύριο λόγο από τον καταναλωτή, μπορούν να περιορίζονται σε αυτό το ποσό εφόσον ο εγγυητής ανταποκριθεί αμέσως στις υποχρεώσεις του. Πράγματι, θα ήταν παράλογο να πληρώνει ο εγγυητής τις επιπρόσθετες χρηματικές ποινές που συνεπάγεται η αδέτηση εκ μέρους του καταναλωτή των υποχρεώσεών του. Αντίθετα, εάν ο εγγυητής καθυστερεί να εκπληρώσει τις δικές του υποχρεώσεις, ο πιστωτικός φορέας θα μπορεί να του ζητήσει τόκους υπερημερίας και την καταβολή επιπρόσθετων χρηματικών ποινών υπολογιζόμενων με βάση το εγγυημένο και ανεξόφλητο ποσό.

Άρθρο 24 (όχληση και απαίτηση οφειλών)

Η παράγραφος 1, στοιχείο α) του παρόντος άρθρου πρέπει να θεωρείται το νήμα που συνδέει όλα τα άρθρα του κεφαλαίου με αντικείμενο τη μη εκτέλεση των συμβάσεων πίστωσης. Εισάγει μία γενική αρχή αναλογικότητας όσον αφορά την εισπραξη οφειλών οι οποίες δημιουργούνται με μία σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης.

Το στοιχείο β) της παραγράφου 1 αποσκοπεί στην αποφυγή μιας κατάστασης όπου ο καταναλωτής ή ο εγγυητής θα πρέπει να αντεπεξέλθουν στην άμεση εξόφληση του συνολικού ποσού της πίστωσης χωρίς προηγουμένως να έχουν κληθεί να καλύψουν μία ενδεχόμενη καθυστέρηση ή να απευθύνουν μία πρόταση φιλικού διακανονισμού προκειμένου να συμφωνηθεί μία αναδιάρθρωση της οφειλής. Είναι απαραίτητο τα κράτη μέλη να ενθαρρύνουν τα εμπλεκόμενα μέρη να αναζητούν εξώδικες συμφωνίες ή διακανονισμούς.

Στην παράγραφο 2 προβλέπονται δύο εξαιρέσεις στην παραπάνω αρχή: η προφανής απάτη και η ιδιαίτερη περίπτωση της εκποίησης του χρηματοδοτούμενου αγαθού, που ισοδυναμεί με απάτη εάν και εφόσον ο καταναλωτής ενημερώνεται εκ των προτέρων και δεόντως για τα δικαιώματα κυριότητας και τα προνόμια που απολαμβάνει ο πιστωτικός φορέας. Το γεγονός ότι ο καταναλωτής μετακομίζει χωρίς να αφήσει διεύθυνση ή ακόμη ότι φεύγει στο εξωτερικό δεν επαρκεί από μόνο του για την παράλειψη αυτής της όχλησης: αναφερόμαστε ιδίως στις περιπτώσεις νοσοκομειακής περίθαλψης ή μακρόχρονου εγκλεισμού, στα διοικητικά σφάλματα των δημοτικών αρχών, στα προβλήματα που αντιμετωπίζονται με τις ταχυδρομικές υπηρεσίες κ.λπ.

Το στοιχείο γ) της παραγράφου 1 περιλαμβάνει τα μέτρα αναστολής που αποφασίζει ο πιστωτικός φορέας σε σχέση με τις μελλοντικές αναλήψεις πιστώσεων. Η λήψη παρόμοιων μέτρων εκ μέρους του πιστωτικού φορέα ενδέχεται να είναι απαραίτητη, ιδίως για την πρόληψη της απάτης ή ακόμη λόγω της προφανούς υπερχρέωσης του καταναλωτή που έχει αποκρύψει άλλες πιστώσεις ή εναντίον του οποίου έχει κινηθεί πτωχευτική διαδικασία. Εντούτοις, ο πιστωτικός φορέας υποχρεούται να ειδοποιήσει τον καταναλωτή για την απόφασή του, αναφέροντας τους λόγους που τον οδήγησαν στη λήψη των μέτρων, προκειμένου ο καταναλωτής να έχει τη δυνατότητα, εάν χρειαστεί, να προσφύγει εναντίον της συγκεκριμένης απόφασης ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων.

Το στοιχείο δ) της παραγράφου 1 ρυθμίζει την κοινοποίηση των αποδείξεων για τις κινήσεις των λογαριασμών.

Άρθρο 25 (υπέρβαση του συνολικού ποσού της πίστωσης και σιωπηρές υπεραναλήψεις)

Η υπέρβαση που προβλέπεται από την παρούσα οδηγία εννοείται ότι προϋποθέτει την ύπαρξη μίας σύμβασης πίστωσης. Οποιαδήποτε υπέρβαση ή υπερανάλυση πραγματοποιείται χωρίς την ύπαρξη αρχικής σύμβασης αντικείται στις γενικές αρχές της σύνεσης και της ενημέρωσης που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία. Σε αντίθεση με τις διατάξεις του άρθρου 6 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, οι ισχύουσες επιβαρύνσεις και τα εφαρμοζόμενα επιτόκια πρέπει να αναφέρονται στη σύμβαση πίστωσης.

Η παράγραφος 1 εξετάζει την περίπτωση των εγκεκριμένων υπερβάσεων, με τις οποίες εξομοιώνονται οι σιωπηρές υπερβάσεις. Οι όροι δεν διαφέρουν σε τίποτα από τους αντίστοιχους όρους που ισχύουν για τις συμβάσεις πίστωσης, ιδίως σε σχέση με το χρεωστικό επιτόκιο και τις επιβαλλόμενες επιβαρύνσεις, εκτός από την περίπτωση της προσωρινής υπέρβασης του συνολικού ποσού της πίστωσης.

Η παράγραφος 2 εξετάζει την περίπτωση των μη εγκεκριμένων υπερβάσεων. Δυνάμει του άρθρου 10, οι επιπρόσθετες επιβαρύνσεις πρέπει να περιλαμβάνονται στη σύμβαση υπό μορφή μίας κατάστασης των στοιχείων κόστους που δεν λαμβάνονται υπόψη στον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου αλλά, σε ορισμένες περιπτώσεις, βαρύνουν τον καταναλωτή.

Και στις δύο προαναφερόμενες περιπτώσεις ο καταναλωτής πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με το ύψος της υπέρβασης, καθώς και τους ισχύοντες όρους. Η διευθέτηση της κατάστασης πρέπει να επιτυγχάνεται εντός τριμήνου, ή με την έκδοση νέας πιστωτικής σύμβασης με υψηλότερο συνολικό ποσό πίστωσης ή με την επιστροφή στη «κανονική» κατάσταση ή με κάποια άλλη διαδικασία ακύρωσης της σύμβασης ή προσωρινής αναστολής των αναλήψεων.

Άρθρο 26 (ανάκτηση των αγαθών)

Το άρθρο 7 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ παρέχει τη δυνατότητα δικαστικού ελέγχου της ανάκτησης των αγαθών, χωρίς ωστόσο να την επιβάλλει. Ο δικαστικός έλεγχος για τη σκοπιμότητα ανάκτησης χρηματοδοτούμενων αγαθών καθίσταται αναγκαίος όταν ο καταναλωτής αποδεικνύει τη διάθεσή του να εξοφλήσει την οφειλή. Η διενέργεια παρόμοιου ελέγχου προτείνεται στην έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ⁽¹⁾. Παρά το γεγονός ότι η κατάσταση μπορεί να διαφέρει ανάλογα με το νομικό μέσο που χρησιμοποιείται (πωλήσεις με δόσεις, δάνειο με υποκατάσταση των δικαιωμάτων του πωλητή που διατυπώνει επιφύλαξη κυριότητας, χρηματοδοτική μίσθωση κ.λπ.) και με τις απορρέουσες δικονομικές και δικαστικές διαδικασίες, προτείνεται ωστόσο να συμπληρωθεί το άρθρο 7 με την εισαγωγή διατάξεων με τις οποίες εξασφαλίζεται η παρέμβαση ενός τρίτου προσώπου⁽²⁾ στο πλαίσιο όλων των συμβάσεων πίστωσης όταν η βαρύτητα της εμπορικής αξίας του αγαθού και του οικονομικού συμφέροντος του πιστωτικού φορέα είναι σαφώς μειωμένη σε σχέση με τα συμφέροντα του καταναλωτή και όταν ο τελευταίος δεν συγκατατίθεται στην ανάκτηση του χρηματοδοτούμενου αγαθού του.

Άρθρο 27 (είσπραξη οφειλών)

Το άρθρο αναφέρεται σε κάθε πρόσωπο το οποίο επιφορτίζεται με την εκτέλεση μίας σύμβασης πίστωσης, άρα τόσο στους πιστωτικούς φορείς και τους ασφαλιστές πιστώσεων όσο και στους πράκτορες είσπραξης οφειλών κ.ά., με εξαίρεση ωστόσο τα άτομα που αναλαμβάνουν την πραγματοποίηση είσπραξεων στο πλαίσιο μιας δικαστικής διαδικασίας ή καλούνται να κινήσουν διαδικασίες κατάσχεσης, ιδίως οι δικαστικοί επιμελητές. Στόχος δεν είναι η ρύθμιση του επαγγέλματος των «γραφείων είσπραξης» ή των «μεσολαβητών οφειλών», αλλά η απαγόρευση ορισμένων πρακτικών σε περίπτωση μη εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης.

⁽¹⁾ Έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη — COM(95) 117 τελικό της 11ης Μαΐου 1995, παρ. 184 έως 188. Συνοπτική έκθεση αντιδράσεων και σχολίων. COM(97) 465 τελικό της 24ης Σεπτεμβρίου 1997, αριθ. II.5.

⁽²⁾ Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: Β, ΙΡΛ, ΝΛ, Λ, ΥΚ.

Η πρώτη παράγραφος επιβεβαιώνει μία αρχή που ήδη υιοθετείται στο άρθρο 10: οι επιβαρύνσεις μη εκτέλεσης πρέπει να καθορίζονται στις συμβάσεις πίστωσης ή εγγύησης και τα πρόσωπα που επιφορτίζονται με τις εισπράξεις δεν έχουν δικαίωμα να ζητήσουν περισσότερα από όσα καθορίζονται ως άνω.

Στο άρθρο 2 απαριθμούνται κάποιες αθέμιτες πρακτικές:

- η χρήση φακέλων με αναγραφή λέξεων ή συμβόλων που δίνουν την εντύπωση ότι πρόκειται για επιστολή προερχόμενη από επίσημο φορέα, δηλαδή μια δικαστική αρχή ή μια υπηρεσία διαμεσολάβησης για την εισπραξη οφειλών·
- επιστολές με τις οποίες ο καταναλωτής ή ο εγγυητής απειλούνται με κατάσχεση ή ποινική δίωξη, ενώ παρόμοιες ενέργειες δεν είναι εφικτές·
- πράξεις εισπραξης οφειλών οι οποίες δεν είναι σύμφωνες προς τις διαδικασίες ανάκτησης των αγαθών όπως περιγράφονται στο άρθρο 26 ή που συνεπάγονται πρόσθετο κόστος που δεν προβλέπεται στη σύμβαση πίστωσης·
- ενέργειες οι οποίες μπορούν να εξομοιωθούν με παραβίαση της ιδιωτικής ζωής των καταναλωτών ή των εγγυητών και συγκεκριμένα οι παρενοχλήσεις σε περιπτώσεις όπου η οφειλή αμφισβητείται ή δεν υφίσταται πλέον καθώς και οι έμμεσες παρενοχλήσεις που μεθοδεύονται μέσω επαφών με πρόσωπα του στενού περιβάλλοντος του καταναλωτή ή του εγγυητή: γείτονες, μέλη της οικογένειας, εργοδότης κ.λπ.. Αυτό το είδος «πρακτικής» που προβλέπεται στο ψηφίο στ) υφίσταται όταν τίθενται ερωτήματα σχετικά με τα προσωπικά στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 7 της παρούσας οδηγίας, κυρίως σχετικά με τη «φερεγγυότητα» του καταναλωτή. Πληροφορίες προσιτές στο κοινό, π.χ. σχετικά με την αλλαγή διεύθυνσης κατοικίας, δεν προβλέπονται καταρχήν.

Άρθρο 28 (Καταχώρηση των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων)

Το παρόν άρθρο αντικαθιστά και συμπληρώνει το άρθρο 12 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ. Για το σκοπό αυτό προτείνεται η συγχώνευση και υποχρεωτική εφαρμογή των τριών επιλογών που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 12 (1). Ένας αυστηρότερος έλεγχος των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων προϋποθέτει καταρχάς την καταχώρηση αυτών των προσώπων σε μητρώα, τη διεξαγωγή ελέγχων, τη δυνατότητα αναστολής ή διαγραφής της καταχώρησης τους και, αν παραστεί ανάγκη, την παρακολούθηση των ενδεχόμενων καταγγελιών. Οι πιστωτικοί φορείς και οι μεσίτες πιστώσεων πρέπει συνεπώς δυνάμει του παρόντος άρθρου να καταχωρούνται στα μητρώα ενός επίσημου φορέα ή οργανισμού, ο οποίος αναλαμβάνει να διοργανώνει τον έλεγχό τους και να εξασφαλίζει κυρίως την επίβλεψη της τήρησης των διατάξεων της παρούσας οδηγίας που τους αφορούν.

Προκύπτει ένα μείζον πρόβλημα όσον αφορά τις πληροφορίες που οι «πωλητές» οφείλουν να παρέχουν στους καταναλωτές. Είναι γεγονός ότι τα πρόσωπα αυτά δεν διαθέτουν συχνά τις απαιτούμενες βασικές γνώσεις για την πώληση των χρηματοπιστωτικών προϊόντων που διαθέτουν, ενώ ταυτόχρονα οι έλεγχοι και οι απαιτήσεις των κρατών μελών αναφορικά με την ποιότητα της ενημέρωσης που παρέχουν τα συγκεκριμένα άτομα και την ικανότητά τους για τη διάθεση πιστώσεων είναι συνήθως πλημμελείς. Η προτεινόμενη λύση είναι να θεωρούνται τα συγκεκριμένα πρόσωπα μεσίτες πιστώσεων και συγχρόνως να αποδίδονται ευθύνες στους πιστωτικούς φορείς που χρησιμοποιούν τους πωλητές ως διαύλους διάθεσης των πιστωτικών συμβάσεων που προσφέρουν, ιδίως όσον αφορά την υποχρέωση εκ των προτέρων ενημέρωσης και παροχής συμβουλών που επωμίζονται οι μεσίτες πιστώσεων δυνάμει του άρθρου 6 της παρούσας οδηγίας. Το ίδιο καθεστώς προβλέπεται για τους ανεξάρτητους «εντεταλμένους μεσάζοντες». Ένας πωλητής θα μπορεί επίσης να εργάζεται χωρίς άμεσο έλεγχο από πιστωτικό φορέα, αλλά στην προκειμένη περίπτωση είναι αναγκαία η λήψη άδειας.

Προβλέπονται ορισμένες εξαιρέσεις — όπως και στην οδηγία 87/102/ΕΟΚ — στις περιπτώσεις πιστωτικών φορέων και μεσιτών πιστώσεων οι οποίοι θεωρούνται πιστωτικά ιδρύματα υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1), της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 2000, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων.

Άρθρο 29 (υποχρεώσεις των μεσιτών πιστώσεων)

Στο παρόν άρθρο προβλέπονται ειδικά μέτρα για όλους τους μεσίτες πιστώσεων.

Η διάταξη του στοιχείου α) αποβλέπει στον ορισμό της ταυτότητας του μεσίτη πιστώσεων. Πρέπει να διασφαλίζεται η σωστή ενημέρωση του καταναλωτή αναφορικά με την ποιότητα και το εύρος των αρμοδιοτήτων του μεσίτη πιστώσεων, καθώς και με την ενδεχόμενη αποκλειστική συνεργασία του με τον πιστωτικό φορέα, κατά τρόπο ώστε ο καταναλωτής να μη συγχέει το μεσίτη με ένα πιστωτικό φορέα.

(1) Νομοθεσίες παρεμφερείς ή συγκρίσιμες στα ΚΜ — μη εξαντλητικός κατάλογος: η IRL, το UK και το Β έχουν συγχωνεύσει τις τρεις επιλογές. Στις ΝL προβλέπεται ένα σύστημα χορήγησης αδειών και ελέγχου αναφορικά με τους πιστωτικούς φορείς που περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, την παρουσίαση των διαύλων διάθεσης των προσφορών τους, και υφίσταται ένας χωριστός νόμος σχετικά με τους μεσίτες χρηματοπιστωτικών προϊόντων.

Η διάταξη του στοιχείου β) αποσκοπεί στην αποφυγή της παρότρυνσης του καταναλωτή από το μεσίτη να αναλάβει δεσμεύσεις των οποίων η αποπληρωμή υπερβαίνει τις δυνατότητές του, καθώς και η ζημιογόνος για τον καταναλωτή συσσώρευση οφειλών, κυρίως με την υποβολή δύο ή τριών ταυτόχρονα αιτήσεων πίστωσης για τη χορήγηση ενός συνολικού ποσού πίστωσης σε διάφορους πιστωτικούς φορείς. Κάθε μία από αυτές τις αιτήσεις αφορά ένα μικρό ποσό, το οποίο θα μπορούσε να γίνει αποδεκτό από κάθε πιστωτικό φορέα. Πάντως κανένας πιστωτικός φορέας δεν θα δέχονταν να χρηματοδοτήσει το συνολικό ποσό των πιστώσεων που ζητούνται. Συνεπώς πρέπει να είναι ενήμερος. Έτσι στο ψηφίο β) προτείνεται να αναληφθεί από το μεσίτη η υποχρέωση να ενημερώνει όλους τους πιστωτικούς φορείς με τους οποίους ήλθε προηγουμένως σε επαφή για μια προσφορά ή μια σύμβαση πίστωσης, αναφέροντας το συνολικό ποσό της αιτούμενης πίστωσης.

Οι διατάξεις του στοιχείου γ) αποβλέπουν στη ρύθμιση της αμοιβής του μεσίτη πιστώσεων. Υπενθυμίζουμε ότι οι προμήθειες του μεσίτη πιστώσεων πρέπει να περιλαμβάνονται στο ΣΕΠΕ. Ένας μεσίτης πιστώσεων δεν πρέπει να έχει το δικαίωμα να ζητά απευθείας από τον καταναλωτή οποιαδήποτε αμοιβή κατά την υποβολή μιας αίτησης για χορήγηση πίστωσης ή όταν του ζητούνται πληροφορίες, εάν δεν πληρούνται τουλάχιστον τρεις όροι συνολικά:

- ο πιστωτικός φορέας πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με το ποσό αμοιβής στη σύμβαση πίστωσης·
- ο μεσίτης πιστώσεων δεν μπορεί να λαμβάνει προμήθειες από τον καταναλωτή, εάν αμείβεται από τον πιστωτικό φορέα·
- η σύμβαση πίστωσης πρέπει να συναφθεί.

Άρθρο 30 (μεγαλύτερη δυνατή εναρμόνιση και δεσμευτικός χαρακτήρας της οδηγίας)

Στην παράγραφο 1 επιβεβαιώνεται η αρχή της πλήρους εναρμόνισης. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να εκδώσουν άλλες διατάξεις για τα θέματα που ρυθμίζονται από την παρούσα οδηγία παρά μόνον κατ' εξαίρεση. Παρόμοια εξαίρεση προβλέπεται στο άρθρο 33 σχετικά με το βάρος της απόδειξης και στο άρθρο 8, παράγραφος 4 σχετικά με τη δημιουργία μιας κεντρικής βάσης θετικών δεδομένων. Οι εθνικές διατάξεις σχετικά με το ανώτατο ή υπερβολικό πραγματικό ετήσιο συνολικό επιτόκιο ή κάθε άλλο είδος καθορισμού ή αξιολόγησης του ανώτατου ή υπερβολικού επιτοκίου μπορούν να εξακολουθούν να ισχύουν: η παρούσα οδηγία δεν ρυθμίζει το θέμα αυτό

Η παράγραφος 2 αντικαθιστά την παράγραφο 1 του άρθρου 14 της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, με την προσθήκη της έννοιας του «εγγυητή».

Στην παράγραφο 3 διατηρείται η παράγραφος 2 του άρθρου 14 με την παράθεση όμως άλλου παραδείγματος. Πράγματι, το αρχικό παράδειγμα αναφερόταν στην κατάτμηση του συνολικού ποσού της πίστωσης σε περισσότερες συμβάσεις των οποίων το κατώτατο όριο θα παρείχε τη δυνατότητα εξαίρεσης, ενώ στο κείμενο της παρούσας πρότασης οδηγίας δεν αναφέρονται κατώτερα όρια όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής. Αντιθέτως, είναι σημαντικό να αποτραπεί το ενδεχόμενο οι εξαίρεσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, και κυρίως όσες αφορούν τη στεγαστική πίστη και τις συμβάσεις μίσθωσης, να παρερμηνεύονται κατά τρόπο ώστε να ενσωματώνονται στις εν λόγω συμβάσεις οι πράξεις που καλύπτει η παρούσα οδηγία. Με άλλα λόγια, σε περίπτωση που ένας καταναλωτής ζητά μια ανάληψη πίστωσης στο πλαίσιο της χορηγηθείσας στεγαστικής πίστης ή μια σύμβαση μίσθωσης που έχει συνάψει του παρέχει σιωπηρό δικαίωμα αγοράς και αν η συγκεκριμένη ανάληψη του δίνει τη δυνατότητα να χρηματοδοτήσει την αγορά ενός αυτοκινήτου, τότε η οδηγία εφαρμόζεται, και τα κράτη μέλη καλούνται να αποφύγουν παρόμοιες στρεβλώσεις.

Οι παράγραφοι 4 και 5 διευκρινίζουν το δεσμευτικό χαρακτήρα των διατάξεων της οδηγίας. Η παράγραφος 4 διευκρινίζει ότι τα δικαιώματα που παραχωρούνται στον καταναλωτή και προβλέπονται στην παρούσα οδηγία δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να ανακληθούν από τον ίδιο.

Η παράγραφος 5 έχει ως αντικείμενο την παροχή εγγύησης στον καταναλωτή σχετικά με το ότι τα δικαιώματα που του χορηγούνται από την παρούσα οδηγία δεν μπορούν να του αφαιρεθούν επειδή ο νόμος που εφαρμόζεται στη σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης θα είναι νόμος ενός τρίτου κράτους. Ωστόσο είναι σημαντικό η σύμβαση να παρουσιάζει στενό δεσμό με το έδαφος ενός ή πολλών κρατών μελών για να έχει αντίκτυπο η διάταξη αυτή. Παρόμοιες διατάξεις με όμοιους όρους προβλέπονται από τις οδηγίες 93/13/ΕΚ σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες, 97/7/ΕΚ σχετικά με τις συμβάσεις εξ' αποστάσεως καθώς και η οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [...] σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ.

Άρθρο 31 (κυρώσεις)

Το νέο άρθρο 31 της παρούσας πρότασης οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν ενδεδειγμένες κυρώσεις όταν οι εμπλεκόμενοι επαγγελματίες παραβιάζουν τις διατάξεις εθνικής νομοθεσίας που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Πρόκειται κυρίως για την απώλεια των τόκων ή/και την επιβολή ποινών, καθώς και για την αφαίρεση της άδειας.

Άρθρο 32 (εξωδικαστικές προσφυγές)

Το άρθρο 32 έχει ως στόχο να διευκολύνει την εξωδικαστική ρύθμιση των διασυνοριακών διαφορών και καλεί τα κράτη μέλη να ενθαρρύνουν τα όργανα εξωδικαστικής ρύθμισης των διαφορών να συνεργαστούν μεταξύ τους. Ένα μέτρο συνεργασίας που θα μπορούσε έτσι να οριστεί είναι η δυνατότητα για τον καταναλωτή να αναθέσει την υπόθεση στο όργανο εξωδικαστικής ρύθμισης των διαφορών στο κράτος του κατοικίας, το οποίο έρχεται σε επαφή με το ομόλογο του όργανο στο κράτος του προμηθευτή, αποφεύγοντας έτσι να αναγκαστεί ο καταναλωτής να λύσει τη διαφορά του σε ένα άλλο κράτος μέλος. Το άρθρο 32 διατυπώνεται με τους ίδιους όρους που προβλέπονται στις άλλες οδηγίες όπως π.χ. το άρθρο 14 της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [...] σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ και το οποίο ενθαρρύνει την αρχή της εξωδικαστικής προσφυγής προς όφελος όλων των ενδιαφερομένων μερών.

Άρθρο 33 (βάρος της απόδειξης)

Το νέο άρθρο 33 διατυπώνεται με παρόμοιους όρους όπως αυτούς που προβλέπονται στην οδηγία 97/7/ΕΚ και στο άρθρο 15 της οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [...] σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ. Οι διευκρινίσεις που περιέχει είναι αναγκαίες για τη διασάφηση μεταξύ άλλων της έννοιας «μεσίτης πιστώσεων». Ο αμειβόμενος χαρακτήρας της δραστηριότητάς του είναι αυτονόητος και τα κράτη μέλη μπορούν να ορίσουν ότι ο καταναλωτής δεν χρειάζεται να φέρει αποδείξεις.

Άρθρο 34 (τρέχουσες συμβάσεις)

Το παρόν άρθρο καθιερώνει ένα μεταβατικό καθεστώς προκειμένου να αποφευχθεί η ένταξη των τρεχουσών συμβάσεων στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, και ιδιαίτερα των πιστωτικών συμβάσεων μακράς ή αόριστης διάρκειας. Αν και αληθεύει ότι δεν μπορεί να επιβληθεί εκ των υστέρων η αναγραφή υποχρεωτικών ενδείξεων στις συμβάσεις πίστωσης ή η τήρηση κανόνων ανάληψης ευθύνης ή ενημέρωσης πριν από τη σύναψη της σύμβασης, δεν παύει ωστόσο να είναι γεγονός ότι πολλά από τα μέτρα μπορούν και πρέπει να εφαρμόζονται στις τρέχουσες συμβάσεις πίστωσης, ιδίως όσα αφορούν την ενημέρωση που πρέπει να παρέχεται στον καταναλωτή και στον εγγυητή κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης ή σε περίπτωση μη εκτέλεσης της σύμβασης πίστωσης ή εγγύησης.

Άρθρο 36 (κατάργηση)

Το άρθρο 36 περιέχει ρητές διατάξεις για την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 90/88/ΕΟΚ και 98/7/ΕΚ, δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία την αντικαθιστά.

Άρθρα 35, 37 και 38 (μεταφορά — έναρξη ισχύος — αποδέκτες)

Τα επόμενα άρθρα αφορούν τυποποιημένες διατάξεις και διατυπώσεις και δεν χρήζουν ιδιαίτερου σχολιασμού.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως
το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο
251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η Επιτροπή παρουσίασε το 1995 ⁽¹⁾ έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη ⁽²⁾, και στη συνέχεια προέβη σε εκτεταμένες διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Το 1997 παρουσίασε συνοπτική έκθεση σχετικά με τις αντιδράσεις στην έκθεση αυτή ⁽³⁾. Μια δεύτερη έκθεση εκπονήθηκε το 1996 ⁽⁴⁾ σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 90/88/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Φεβρουαρίου 1990 για την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη ⁽⁵⁾.

(2) Από τις παραπάνω εκθέσεις και διαβουλεύσεις προκύπτει ότι υπάρχουν σημαντικές διαφορές στις νομοθεσίες των διαφόρων κρατών μελών στον τομέα των πιστώσεων προς φυσικά πρόσωπα γενικότερα και της καταναλωτικής πίστης ειδικότερα. Πράγματι από την ανάλυση των εθνικών κειμένων για τη μεταφορά της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ φαίνεται ότι τα κράτη μέλη θεωρούν ανεπαρκές το επίπεδο προστασίας που προσφέρει η οδηγία. Έχουν λάβει υπόψη στα κείμενά τους μεταφορές και άλλα είδη πίστωσης ή νέες συμβάσεις πίστωσης που δεν καλύπτονται από την οδηγία. Συνεπώς είναι σκόπιμο να προλάβουμε τις μεταρρυθμίσεις των εθνικών νομοθεσιών που προβλέπουν πολλά κράτη μέλη και να προβλέψουμε ένα εναρμονισμένο κοινοτικό πλαίσιο.

(3) Η πραγματική και νομική κατάσταση που προκύπτει από αυτές τις εθνικές ανισότητες, αφενός, συνεπάγεται διαστρεβλώσεις ανταγωνισμού μεταξύ των πιστωτικών φορέων στην Κοινότητα και, αφετέρου, περιορίζει τις δυνατότητες των

καταναλωτών για την χορήγηση πίστωσης σε άλλα κράτη μέλη. Αυτές οι διαστρεβλώσεις και οι περιορισμοί επηρεάζουν με τη σειρά τους το μέγεθος και το χαρακτήρα της ζήτησης διασυννοριακών πιστώσεων, πράγμα που μπορεί να έχει επίδραση στη ζήτηση αγαθών και υπηρεσιών. Οι ανισότητες μεταξύ των νομοθεσιών και των πρακτικών έχουν επίσης ως συνέπεια να μην έχει ο καταναλωτής την ίδια προστασία σε όλα τα κράτη μέλη.

(4) Κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, οι μορφές πιστώσεων που προσφέρονται στους καταναλωτές και χρησιμοποιούνται από αυτούς έχουν εξελιχθεί σε μεγάλο βαθμό. Νέα μέσα για τη χορήγηση πίστωσης εμφανίζονται και η χρήση τους εξακολουθεί να αναπτύσσονται. Επομένως, οι υφιστάμενες διατάξεις θα πρέπει να προσαρμοστούν, να τροποποιηθούν και να συμπληρωθούν και το πεδίο τους εφαρμογής πρέπει να επεκταθεί.

(5) Πρέπει να ευνοηθεί η δημιουργία μιας εσωτερικής αγοράς με μεγαλύτερη διαφάνεια και αποτελεσματικότητα. Είναι σημαντικό η αγορά αυτή να προσφέρει ένα βαθμό προστασίας στους καταναλωτές ώστε η ελεύθερη κυκλοφορία των προσφορών πίστης να μπορεί να πραγματοποιείται με τις καλύτερες δυνατές συνθήκες τόσο γι' αυτούς που προσφέρουν όσο και γι' αυτούς που ζητούν. Ο στόχος αυτός προϋποθέτει έναν προσανατολισμό προς τη μέγιστη δυνατή εναρμόνιση, η οποία θα διασφαλίζει υψηλό βαθμό προστασίας των συμφερόντων όλων των καταναλωτών της Κοινότητας και τον ίδιο βαθμό πληροφόρησης.

(6) Λόγω της αυξανόμενης διαφοροποίησης των ειδών προσφοράς και των φορέων που προσφέρουν πιστώσεις, πρέπει να θεωρηθεί ως μεσίτης πιστώσεων κάθε πρόσωπο που παρέχει σε έναν πιστωτικό φορέα στοιχεία για την εξακρίβωση της ταυτότητας του καταναλωτή και βοηθά στη σύναψη σύμβασης πίστωσης, με αμοιβή, ανεξάρτητα από τη μορφή της αμοιβής αυτής. Ωστόσο οι δικηγόροι και οι συμβολαιογράφοι δεν πρέπει καταρχήν να θεωρούνται ως μεσίτες πιστώσεων ακόμα κι αν ο καταναλωτής ζητήσει από αυτούς συμβουλές σχετικά με τις συνέπειες μιας σύμβασης πίστωσης ή αν προσφέρουν βοήθεια για τη διατύπωση ή την επικύρωση της σύμβασης, υπό τον όρο ότι θα περιορίζονται στο ρόλο του νομικού ή του οικονομικού συμβούλου και δεν θα παραπέμπουν τους πελάτες τους σε συγκεκριμένους πιστωτικούς φορείς.

(7) Είναι σκόπιμο να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας οι πιστωτικές συμβάσεις που αφορούν τη χορήγηση πίστωσης για την απόκτηση ή τη μετατροπή ενός ακινήτου. Αυτό το είδος πίστωσης έχει ιδιάζοντα χαρακτήρα και αποτελεί αντικείμενο μιας σύστασης της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2001 σχετικά με τις προσυμβατικές πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στους καταναλωτές από πιστωτές που χορηγούν στεγαστικά δάνεια ⁽⁶⁾.

(8) Λόγω των κινδύνων που συνεπάγεται για τα οικονομικά τους συμφέροντα η κατάσταση των φυσικών προσώπων που εμφανίζονται ως εγγυητές απαιτείται η θέσπιση ειδικών διατάξεων που να εξασφαλίζουν ένα επίπεδο πληροφόρησης και προστασίας αντίστοιχο με αυτό που προβλέπεται για τον καταναλωτή

(1) COM(95) 117 τελικό.

(2) ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48. Η οδηγία τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/7/ΕΚ (ΕΕ L 101 της 1.4.1998, σ. 17).

(3) COM(97) 465 τελικό.

(4) COM(96) 79 τελικό.

(5) ΕΕ L 61 της 10.3.1990, σ. 14.

(6) ΕΕ L 69 της 10.3.2001, σ. 25.

- (9) Η οδηγία 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Σεπτεμβρίου 1984 σχετικά με την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση ⁽¹⁾ πρέπει να εξασφαλίζει κάποια προστασία όταν αναφέρεται αριθμός, κόστος ή επιτόκιο σε διαφήμιση ή σε διαφημιστική προσφορά σχετική με σύμβαση πίστωσης. Πρέπει πράγματι ο εν λόγω αριθμός, το κόστος ή το επιτόκιο να συνοδεύονται από στοιχεία υπολογισμού που να επιτρέπουν την εκτίμηση αυτής της πληροφορίας με αριθμούς στο πλαίσιο του συνόλου των υποχρεώσεων του καταναλωτή που απορρέουν από μια σύμβαση πίστωσης.
- (10) Για την εξασφάλιση πραγματικής προστασίας του καταναλωτή χρειάζεται να προβλεφθεί μια πιο αυστηρή προσέγγιση όσον αφορά τις πρακτικές της ενεργού προσέγγισης πελατών κατ'οίκον για τη σύναψη συμβάσεων πίστωσης από αυτές που προβλέπονται στην οδηγία 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για την προστασία των καταναλωτών κατά τη σύναψη συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος ⁽²⁾.
- (11) Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας πρέπει να εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ⁽³⁾. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει να υπάρχει ένα κατάλληλο πλαίσιο για τη συλλογή και την επεξεργασία των αναγκαίων προσωπικών δεδομένων για την αξιολόγηση του κινδύνου της πίστωσης.
- (12) Για να επιτευχθεί η μείωση του κινδύνου της πίστωσης τόσο για τον πιστωτικό φορέα όσο και για τον καταναλωτή, η πείρα και η πρακτική δείχνουν ότι είναι ενδιαφέρον να υπάρχουν σωστές και αξιόπιστες πληροφορίες σχετικά με πιθανές αθετήσεις υποχρεώσεων πληρωμών. Τα κράτη μέλη πρέπει συνεπώς να εξασφαλίσουν τη χρήση στην επικράτεια τους μιας κεντρικής βάσης δεδομένων, δημόσιας ή ιδιωτικής, ενδεχομένως με τη μορφή ενός δικτύου βάσεων δεδομένων. Σ'αυτή τη βάση ή σ' αυτό το δίκτυο πρέπει να καταχωρούνται οι καταναλωτές και οι εγγυητές του κράτους μέλους που δεν είναι συνεπείς στις πληρωμές τους. Με στόχο την αποτελεσματικότητα, οι πιστωτικοί φορείς πρέπει να είναι υποχρεωμένοι να συμβουλευονται αυτή την κεντρική βάση δεδομένων πριν από την αποδοχή ανάληψης οποιασδήποτε δέσμευσης εκ μέρους του καταναλωτή ή του εγγυητή. Για να μη δημιουργηθούν διαστρεβλώσεις ανταγωνισμού μεταξύ των πιστωτικών φορέων, η πρόσβαση προσώπων ή επιχειρήσεων στην κεντρική βάση δεδομένων σε ένα άλλο κράτος μέλος πρέπει να είναι δυνατή υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τα πρόσωπα ή τις επιχειρήσεις αυτού του κράτους μέλους, είτε απευθείας είτε μέσω της κεντρικής βάσης δεδομένων του κράτους μέλους προέλευσης.
- (13) Για την εξασφάλιση του απόρρητου των πληροφοριών και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είναι σημαντικό τα λαμβανόμενα δεδομένα να μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον για την εκτίμηση του κινδύνου μη εκτέλεσης μιας σύμβασης από τον καταναλωτή ή από τον εγγυητή. Επίσης, οποιαδήποτε περαιτέρω επεξεργασία ή χρήση των προσωπικών δεδομένων που λαμβάνονται από αυτή την κεντρική βάση δεδομένων πρέπει να απαγορεύεται. Τέλος, για την αποφυγή κάθε κινδύνου, τα δεδομένα πρέπει να διαγράφονται αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης ή την απόρριψη της αίτησης για χορήγηση πίστωσης.
- (14) Για να εξασφαλιστεί ότι ο καταναλωτής θα μπορεί να λαμβάνει την απόφασή του έχοντας πλήρως συνείδηση των πραγμάτων, είναι αναγκαίο να παρέχεται στον καταναλωτή επαρκής ενημέρωση σχετικά με τους όρους και το κόστος της πίστωσης, καθώς επίσης σχετικά με τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνει πριν από τη σύναψη της συμβάσεως πίστωσης, για λόγους τέλειας διαφάνειας και για να μπορεί να συγκρίνει τις προσφορές. Η πληροφόρηση αυτή πρέπει να περιλαμβάνει ειδικότερα το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο για τη χορήγηση της πίστωσης συνοδευόμενο από ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα καθώς και το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο.
- (15) Λόγω της πολυπλοκότητας, τόσο τεχνικής όσο και νομικής, των μέσων πίστωσης πρέπει να προβλεφθεί μια γενική υποχρέωση παροχής συμβουλών εκ μέρους του μεσίτη πιστώσεων ή του πιστωτικού φορέα, έτσι ώστε ο καταναλωτής να μπορεί, πλήρως ενημερωμένος, να κάνει την καλύτερη επιλογή μεταξύ των μορφών πίστωσης που του προσφέρονται. Επίσης, σύμφωνα με την αρχή του «υπεύθυνου δανεισμού», εναπόκειται στον πιστωτικό φορέα να εξακριβώσει εάν ένας καταναλωτής, και ενδεχομένως ένας εγγυητής, είναι σε θέση να τηρήσει νέες υποχρεώσεις.
- (16) Οι όροι που προβλέπονται σε σύμβαση πίστωσης ενδέχεται να είναι δυσμενείς σε ορισμένες περιπτώσεις για τον καταναλωτή. Με τη θέσπιση ορισμένων προϋποθέσεων που θα ισχύουν σε όλες τις μορφές πιστώσεων πρέπει να επιτευχθεί η βελτίωση του βαθμού προστασίας των καταναλωτών. Η σύμβαση πίστωσης θα πρέπει να επιβεβαιώνει και να συμπληρώνει τις πληροφορίες που έχουν δοθεί πριν από τη σύναψή της, ενδεχομένως με τη βοήθεια ενός πίνακα χρεολυσίων και με την αναφορά των εξόδων σε περίπτωση μη εκτέλεσης της σύμβασης.
- (17) Λόγω της ιδιαιτερότητας των ρητρών που χρησιμοποιούνται στις συμβάσεις πίστωσης και εγγύησης, πρέπει να διευκρινίζονται αυτές που θεωρούνται ως καταχρηστικές, με την επιφύλαξη της εφαρμογής στο σύνολο της σύμβασης της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ⁽⁴⁾.
- (18) Για την προσέγγιση των διατυπώσεων άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης σε ορισμένους τομείς είναι αναγκαίο να προβλεφθεί το δικαίωμα υπαναχώρησης άνευ ποινής και χωρίς υποχρέωση αιτιολόγησης, υπό συνθήκες παρεμφερείς με εκείνες που προβλέπονται από την οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της [...] σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 250 της 19.9.1984, σ. 17. Οδηγία που τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 290 της 23.10.1997, σ. 18).

⁽²⁾ ΕΕ L 372 της 31.12.1985, σ. 31.

⁽³⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 95 της 21.4.1993, σ. 29.

- (19) Προκειμένου να προωθηθεί η εδραίωση και η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να διασφαλιστεί υψηλός βαθμός προστασίας των καταναλωτών στο σύνολο της Κοινότητας, θα πρέπει να βελτιωθεί η μέθοδος υπολογισμού του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου και να καθοριστούν οι συντελεστές του συνολικού κόστους της πίστωσης που πρέπει να χρησιμοποιούνται κατά τον υπολογισμό. Πράγματι, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο αποτελεί ένα μέσο σύγκρισης που δίνει στον καταναλωτή τη δυνατότητα να υπολογίζει στο χρόνο και στο χώρο, τις συνέπειες των υποχρεώσεων που προκύπτουν από τη σύναψη μιας σύμβασης πιστώσεως για τον προϋπολογισμό του. Το συνολικό κόστος της πίστωσης θα πρέπει επομένως να περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία κόστους τα οποία καλείται να πληρώσει ο καταναλωτής για την πίστωση που του χορηγείται, είτε είναι καταβλητέα στον πιστωτικό φορέα, είτε στο μεσίτη πιστώσεως, είτε σε οποιοδήποτε τρίτο πρόσωπο. Από την άποψη αυτή, ακόμη και αν μια ασφάλεια συνάπτεται οικειοθελώς από τον καταναλωτή κατά τον χρόνο σύναψης της σύμβασης πιστώσεως, το κόστος που συνδέεται με την ασφάλεια αυτή θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο συνολικό κόστος της πίστωσης.
- (20) Επίσης ο καταναλωτής πρέπει να ενημερώνεται, μέσω του συνολικού χρεωστικού επιτοκίου, σχετικά με τα συνολικά ποσά που αξιώνει ο πιστωτικός φορέας, με εξαίρεση των πληρωτέων σε τρίτους ποσών. Πρόκειται για ένα επιτόκιο βάσει του οποίου ο καταναλωτής μπορεί να συγκρίνει τις αξιώσεις κόστους του ίδιου του πιστωτικού φορέα για τα διάφορα προϊόντα που προσφέρονται από αυτόν καθώς και για τα διάφορα προϊόντα που προσφέρονται στην αγορά.
- (21) Ο καταναλωτής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του πριν καταστούν ληξιπρόθεσμες. Σε περίπτωση μερικής πρόωρης εξόφλησης είτε σε περίπτωση ολικής εξόφλησης ο πιστωτικός φορέας μπορεί να αξιώσει μια εύλογη και αντικειμενική αποζημίωση, εφόσον θεωρείται ότι η εξόφληση αυτή συνεπάγεται οικονομική ζημία για τον πιστωτικό φορέα.
- (22) Εάν ο προμηθευτής αγαθών ή υπηρεσιών που αποκτήθηκαν στο πλαίσιο μιας συμφωνίας πίστωσης, μπορεί να θεωρηθεί ως μεσίτης πίστωσης, ο καταναλωτής πρέπει να μπορεί να έχει δικαιώματα έναντι του πιστωτικού φορέα πέραν των κανονικών συμβατικών του δικαιωμάτων έναντι του προμηθευτή αγαθών ή υπηρεσιών.
- (23) Η εκχώρηση των δικαιωμάτων του πιστωτικού φορέα που απορρέουν από μία σύμβαση πίστωσης δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την επιδείνωση της θέσης του καταναλωτή ή του εγγυητή. Για τους ίδιους λόγους ο πιστωτικός φορέας που προσφέρει μια σύμβαση πίστωσης με ανασύσταση κεφαλαίου οφείλει να αναλάβει το σχετικό κίνδυνο εάν το τρίτο μέρος που προβαίνει στην ανασύσταση αθετήσει τις υποχρεώσεις του.
- (24) Πρέπει να δημιουργηθούν κοινοί κανόνες όσον αφορά τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μη εκτέλεση συμβάσεων πίστωσης. Ιδιαίτερα, ορισμένες ενέργειες είσπραξης εμφανώς δυσανάλογες, θα πρέπει να θεωρούνται παράνομες.
- (25) Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κατάλληλα μέτρα για τη χορήγηση αδειών σε πρόσωπα που προτείνουν πιστώσεις ή ενεργούν ως μεσίτες πιστώσεων για τη σύναψη πιστωτικών συμβάσεων, για τον έλεγχο ή την εποπτεία των προαναφερόμενων πιστωτικών φορέων και μεσιτών, καθώς επίσης για να παράσχουν τη δυνατότητα στους καταναλωτές να υποβάλουν καταγγελίες σχετικά με πιστωτικές συμβάσεις ή πιστωτικούς όρους.
- (26) Οι συμβάσεις πίστωσης ή εγγύησης δεν πρέπει να παρεκκλίνουν, εις βάρος του καταναλωτή ή του εγγυητή, από τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που θέτουν σε εφαρμογή την παρούσα οδηγία ή αντιστοιχούν σε αυτή.
- (27) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα καθώς και τις αρχές που αναγνωρίζονται κυρίως από τον χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία έχει ως στόχο να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση των κανόνων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, για το δικαίωμα ιδιοκτησίας, την απαγόρευση των διακρίσεων, την προστασία της οικογενειακής ζωής και την προστασία των καταναλωτών κατ' εφαρμογή των άρθρων 8, 17, 21, 33 και 38 του χάρτη.
- (28) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η θέσπιση κανόνων για την εναρμόνιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών για τις πιστώσεις που χορηγούνται στους καταναλωτές, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί επομένως να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.
- (29) Τα κράτη μέλη πρέπει να προσδιορίσουν το καθεστώς κυρώσεων που θα εφαρμόζονται στις παραβιάσεις των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και να εξασφαλίσουν της εφαρμογή της. Αυτές οι κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.
- (30) Συνεπώς πρέπει να διαγραφεί και να αντικατασταθεί η οδηγία 87/102/ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΣΚΟΠΟΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Σκοπός

Η παρούσα οδηγία έχει ως σκοπό την εναρμόνιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν τις συμβάσεις πιστώσεων που χορηγούνται σε καταναλωτές καθώς και τις συμβάσεις εγγύησης που συνάπτονται από καταναλωτές.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας:

- α) «καταναλωτής»: είναι κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο, με τις δικαιπραξίες που καλύπτει η παρούσα οδηγία, επιδιώκει σκοπούς που μπορούν να θεωρηθούν, συνολικά ή εν μέρει, άσχετοι με την εμπορική ή επαγγελματική δραστηριότητά του·
- β) «πιστωτικός φορέας»: είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χορηγεί ή δεσμεύεται να χορηγήσει πίστωση στο πλαίσιο της εμπορικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας·
- γ) «σύμβαση πίστωσης»: είναι η σύμβαση δυνάμει της οποίας πιστωτικός φορέας χορηγεί ή υπόσχεται να χορηγήσει σε καταναλωτή πίστωση με τη μορφή προθεσμίας πληρωμής, δανείου ή οποιασδήποτε άλλης παρόμοιας χρηματοδοτικής διευκόλυνσης. Οι συμβάσεις που συνάπτονται για τη συνεχή παροχή υπηρεσιών (ιδιωτικών ή δημόσιων), σύμφωνα με τις οποίες ο καταναλωτής έχει το δικαίωμα να καταβάλλει με δόσεις το σχετικό τίμημα κατά τη διάρκεια της παροχής τους, δεν θεωρούνται ως συμβάσεις πίστωσης κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας·
- δ) «μεσίτης πιστώσεων»: είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που, έναντι αμοιβής, ασκεί κανονικά μια δραστηριότητα διαμεσολάβησης στο πλαίσιο της οποίας προβάλλει ή προτείνει συμβάσεις πίστωσης, εκτελεί τις άλλες προπαρασκευαστικές εργασίες για τη σύναψή τους ή τις συνάπτει· η αμοιβή μπορεί να είναι χρηματική, ή να έχει οποιαδήποτε άλλη μορφή συμφωνηθέντος οικονομικού πλεονεκτήματος·
- ε) «σύμβαση εγγύησης»: είναι μια επικουρική σύμβαση, η οποία συνάπτεται από έναν εγγυητή και εγγυάται ή υπόσχεται εγγύηση της εκτέλεσης κάθε μορφής πίστωσης που χορηγείται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα·
- στ) «εγγυητής»: είναι ο καταναλωτής που συνάπτει μια σύμβαση εγγύησης·
- ζ) «συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή»: είναι το σύνολο των επιβαρύνσεων, συμπεριλαμβανομένων των χρεωστικών τόκων και άλλων αποζημιώσεων, προμηθειών, φόρων και εξόδων πάσης φύσεως, τις οποίες καλείται να πληρώσει ο καταναλωτής για την πίστωση που του δίνεται·
- η) «συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο»: είναι το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, εκφραζόμενο ως ετήσιο ποσοστό του συνολικού ποσού της παρεχόμενης πίστωσης·
- θ) «ποσά που εισπράττονται από τον πιστωτικό φορέα»: το σύνολο των υποχρεωτικών εξόδων που συνδέονται με τη σύμβαση πίστωσης και πληρώνονται από τον καταναλωτή στον πιστωτικό φορέα·
- ι) «συνολικό χρεωστικό επιτόκιο»: τα ποσά που εισπράττονται από τον πιστωτικό φορέα που εκφράζονται σε ετήσιο ποσοστό του συνολικού ποσού της πίστωσης·
- ια) «χρεωστικό επιτόκιο» είναι το επιτόκιο, εκφραζόμενο ως περιοδικό ποσοστό, το οποίο εφαρμόζεται για μία δεδομένη περίοδο στο ποσό της αναληφθείσας πίστωσης·
- ιβ) «υπολειμματική αξία» είναι η τιμή αγοράς του χρηματοδοτούμενου αγαθού κατά το χρόνο άρσης του δικαιώματος προαίρεσης αγοράς ή μεταβίβασης της κυριότητας·
- ιγ) «ανάληψη πίστωσης» είναι ένα ποσό πίστωσης που τίθεται στη διάθεση του καταναλωτή υπό τη μορφή προθεσμίας πληρωμής, δανείου ή οποιασδήποτε άλλης παρόμοιας χρηματοδοτικής διευκόλυνσης·
- ιδ) «συνολικό ποσό της πίστωσης» είναι το ανώτατο όριο ή το συνολικό ποσό όλων των αναληψεων πίστωσης που είναι δυνατό να χορηγηθούν·
- ιε) «σταθερό μέσο» είναι κάθε μέσο που επιτρέπει στον καταναλωτή να αποθηκεύει πληροφορίες απευθυνόμενες προσωπικά σε αυτόν, κατά τρόπο προσπελάσιμο για μελλοντική αναφορά επί χρονικό διάστημα επαρκές για τους σκοπούς που εξυπηρετούν οι πληροφορίες και το οποίο επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών·
- ιστ) «ανασύσταση κεφαλαίου από τρίτους»: είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, διαφορετικό από τον πιστωτικό φορέα ή τον καταναλωτή που αναλαμβάνει την υποχρέωση απέναντι στον καταναλωτή και, ενδεχομένως, στον πιστωτικό φορέα, με σύμβαση συνημμένη στη σύμβαση πίστωσης, για την ανασύσταση του κεφαλαίου που πρέπει να εξοφληθεί δυνάμει της εν λόγω σύμβασης πίστωσης·

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις συμβάσεις πίστωσης καθώς και στις συμβάσεις εγγύησης.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες συμβάσεις πίστωσης και, ενδεχομένως, σε οποιαδήποτε σύμβαση εγγύησης που αντιστοιχεί σε:

- α) συμβάσεις πίστωσης που έχουν ως αντικείμενο τη χορήγηση πίστωσης για την απόκτηση ή μετατροπή ενός ακινήτου του οποίου ο καταναλωτής έχει ή επιθυμεί να αποκτήσει την κυριότητα, και οι οποίες κατοχυρώνονται είτε με υποθήκη επί ακινήτου είτε με εγγύηση που χρησιμοποιείται γενικά για το σκοπό αυτό σε ένα κράτος μέλος.
- β) συμβάσεις μίσθωσης με εξαίρεση τη μεταβίβαση κυριότητας στο μισθωτή και στους δικαιοδόχους του·
- γ) συμβάσεις πίστωσης δυνάμει των οποίων ο καταναλωτής είναι υποχρεωμένος να εξοφλήσει την πίστωση εφάπαξ εντός διαστήματος που δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες χωρίς να καταβάλει τόκους ή άλλες επιβαρύνσεις·
- δ) συμβάσεις πίστωσης που πληρούν τους ακόλουθους όρους:

- ι) χορηγούνται στο πλαίσιο δευτερεύουσας δραστηριότητας, δηλαδή δεν ανήκουν στην κύρια εμπορική ή επαγγελματική δραστηριότητα του πιστωτικού φορέα,

- ii) χορηγούνται με συνολικά ετήσια ποσοστά επιβάρυνσης χαμηλότερα από εκείνα που επικρατούν στην αγορά,
- iii) δεν προσφέρονται γενικά στο κοινό.
- ε) συμβάσεις πίστωσης που συνάπτονται με μια επιχείρηση επενδύσεων με την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 2 της οδηγίας 93/22/ΕΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ που έχει ως στόχο να επιτρέψει στον επενδυτή να πραγματοποιήσει μια δικαιοπραξία σε ένα ή περισσότερα επενδυτικά εργαλεία που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας, όταν η επιχείρηση που χορηγεί την πίστωση συμμετέχει στη δικαιοπραξία αυτή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 4

Διαφήμιση

Με την επιφύλαξη της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ, κάθε διαφήμιση ή προσφορά που διατίθεται σε εμπορικά καταστήματα και η οποία περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με συμβάσεις πίστωσης, ιδίως όσον αφορά το χρεωστικό επιτόκιο, το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο και το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο, θα πρέπει να διατυπώνεται κατά τρόπο σαφή και κατανοητό, τηρουμένων ιδίως των αρχών της καλής πίστης που πρέπει να διέπει τις εμπορικές συναλλαγές. Ο εμπορικός σκοπός των πληροφοριών αυτών θα πρέπει να διαφαίνεται με σαφήνεια.

Άρθρο 5

Απαγόρευση της σύναψης συμβάσεων πίστωσης και εγγύησης εκτός των εμπορικών καταστημάτων.

Κάθε διαδικασία σύναψης συμβάσεως πίστωσης ή εγγύησης εκτός εμπορικών καταστημάτων απαγορεύεται στις περιστάσεις που προβλέπονται από το άρθρο 1 της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ.

Άρθρο 6

Αμοιβαία και εκ των προτέρων ενημέρωση και υποχρέωση παροχής συμβουλών

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 95/46/ΕΚ και κυρίως του άρθρου της 6, ο πιστωτικός φορέας και, ενδεχομένως, ο μεσίτης πιστώσεων δικαιούνται να ζητήσουν από τον καταναλωτή που επιθυμεί να συνάψει σύμβαση πίστωσης, καθώς και από οποιοδήποτε εγγυητή ακριβείς, σχετικές και στοιχειώδεις πληροφορίες για την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασής τους καθώς και της ικανότητάς τους προς εξόφληση της πίστωσης.

Ο καταναλωτής και ο εγγυητής είναι υποχρεωμένοι να δώσουν ακριβείς και πλήρεις απαντήσεις στις ερωτήσεις αυτές.

2. Ο πιστωτικός φορέας και, ενδεχομένως, ο μεσίτης πιστώσεων παρέχουν στον καταναλωτή, κατά τρόπο ακριβή και πλήρη, κάθε

απαραίτητη πληροφορία σχετικά με την εν λόγω σύμβαση πίστωσης. Ο καταναλωτής έχει δικαίωμα να λάβει τις πληροφορίες αυτές σε χαρτί ή άλλο σταθερό μέσο πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 της οδηγίας . . . [σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ] στις πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνεται μια συνοπτική αλλά σαφής περιγραφή του προϊόντος, των πλεονεκτημάτων του και, ενδεχομένως, των μειονεκτημάτων του. Οι πληροφορίες που παρέχονται πρέπει να αφορούν ιδίως:

- α) τις ζητούμενες εγγυήσεις και ασφάλειες,
- β) τη διάρκεια της σύμβασης πιστώσεως,
- γ) το ποσό, τον αριθμό και την περιοδικότητα των πληρωμών που πρέπει να πραγματοποιηθούν,
- δ) τις περιοδικές και μη περιοδικές δαπάνες, συμπεριλαμβανομένων των μη περιοδικών συμπληρωματικών δαπανών τις οποίες ο καταναλωτής οφείλει να εξοφλήσει όταν συνάπτει μία σύμβαση πίστωσης, ειδικότερα τους φόρους, τα διοικητικά έξοδα, τις δικαστικές αμοιβές και τα έξοδα πραγματογνωμοσύνης για τις ζητούμενες εγγυήσεις,
- ε) το συνολικό ποσό της πίστωσης και τους όρους ανάληψης πίστωσης,
- στ) ενδεχομένως, την τιμή τοις μετρητοίς του χρηματοδοτούμενου αγαθού ή υπηρεσίας, την προκαταβολή που θα πρέπει να καταβληθεί και την υπολειμματική αξία,
- ζ) ενδεχομένως, το χρεωστικό επιτόκιο, τους όρους που ισχύουν για το επιτόκιο αυτό, καθώς και — ενδεχομένως — κάθε δείκτη ή επιτόκιο αναφοράς που αναφέρεται στο αρχικό χρεωστικό επιτόκιο, καθώς και τις περιόδους, τους όρους και τις ρυθμίσεις διακύμανσης,
- η) το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο με ένα αντιπροσωπευτικό παράδειγμα που θα πρέπει να αναφέρει όλα τα χρηματοπιστωτικά δεδομένα και τις υποθέσεις που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό αυτών των ποσοστών,
- θ) την προθεσμία για την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης.

Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3 της οδηγίας . . . [σχετικά με την εξ' αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ], στις πληροφορίες αυτές πρέπει να περιλαμβάνονται οι πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία γ), ε) και η) της παρούσας παραγράφου.

3. Ο πιστωτικός φορέας και, ενδεχομένως, ο μεσίτης πιστώσεων αναζητούν, μεταξύ των συμβάσεων πίστωσης που προσφέρουν ή για τις οποίες συνήθως διαμεσολαβούν, το είδος και το συνολικό ποσό της πίστωσης που ανταποκρίνονται καλύτερα στις ανάγκες του καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κατάσταση του καταναλωτή, τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα που συνδέονται με το προτεινόμενο προϊόν και το σκοπό της πίστωσης.

(¹) ΕΕ L 141 της 11.6.1993, σ. 27.

4. Οι παράγραφοι 1,2,και 3 δεν εφαρμόζονται για τους προμηθευτές αγαθών ή υπηρεσιών που διαμεσολαβούν στο πλαίσιο δευτερεύουσας δραστηριότητας ως μεσίτες πιστώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

Άρθρο 7

Συγκέντρωση και επεξεργασία δεδομένων

Τα προσωπικά δεδομένα που συγκεντρώνονται για τους καταναλωτές και τους εγγυητές ή για κάθε άλλο πρόσωπο στο πλαίσιο της σύναψης ή της διαχείρισης των συμβάσεων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία και, ιδίως, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεν μπορούν να υποβάλλονται σε επεξεργασία για άλλο σκοπό εκτός της εκτίμησης του κινδύνου μη εκτέλεσης της σύμβασης από αυτούς και της ικανότητάς τους προς εξόφληση της πίστωσης.

Άρθρο 8

Κεντρική βάση δεδομένων

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 95/46/EK, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν στο έδαφός τους την εκμετάλλευση μιας κεντρικής βάσης δεδομένων με στόχο την καταχώρηση των καταναλωτών και των εγγυητών του κράτους μέλους που έχουν αδεύσει υποχρεώσεις καταβολής πληρωμής. Αυτή η βάση δεδομένων μπορεί να λάβει τη μορφή ενός δικτύου βάσεων δεδομένων.

Οι πιστωτικοί φορείς πρέπει να συμβουλευονται την κεντρική βάση δεδομένων πριν από οποιαδήποτε δέσμευση του καταναλωτή ή του εγγυητή, εντός των ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 9.

Ο καταναλωτής και, ενδεχομένως ο εγγυητής πρέπει να ενημερώνονται, εφόσον το ζητήσουν, χωρίς καθυστέρηση και δωρεάν, σχετικά με το αποτέλεσμα οποιασδήποτε αναζήτησης στοιχείων.

2. Η πρόσβαση στην κεντρική βάση δεδομένων ενός άλλου κράτους μέλους θα πρέπει να διασφαλίζεται υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που προβλέπονται για τις επιχειρήσεις και τα πρόσωπα του εν λόγω κράτους μέλους, είτε απευθείας είτε μέσω της κεντρικής βάσης δεδομένων του κράτους μέλους προέλευσης.

3. Η επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων που λαμβάνονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 επιτρέπεται μόνον με στόχο την εκτίμηση της οικονομικής κατάστασης του καταναλωτή ή του εγγυητή και της ικανότητάς τους εξόφλησης της πίστωσης. Τα εν λόγω δεδομένα πρέπει να διαγράφονται αμέσως μετά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης ή εγγύησης ή την απόρριψη από τον πιστωτικό φορέα της αίτησης πίστωσης ή της προτεινόμενης εγγύησης.

4. Η κεντρική βάση δεδομένων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να περιλαμβάνει την καταχώρηση των συμβάσεων πίστωσης και εγγύησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΠΙΣΤΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΓΓΥΗΣΗΣ

Άρθρο 9

Υπεύθυνος δανεισμός

Όταν ο πιστωτικός φορέας συνάψει σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης ή αύξησει το συνολικό ποσό της πίστωσης ή το εγγυημένο ποσό, προϋποτίθεται ότι έχει εκτιμήσει εκ των προτέρων, με κάθε μέσο που έχει στη διάθεσή του, ότι ο καταναλωτής και, ενδεχομένως, ο εγγυητής θα τηρήσουν λογικά τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από τη σύμβαση.

Άρθρο 10

Πληροφορίες που πρέπει να αναφέρονται στη σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης

1. Οι συμβάσεις πίστωσης καθώς και οι συμβάσεις εγγύησης καταρτίζονται σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο.

Όλα τα συμβαλλόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένου του εγγυητή και του μεσίτη πιστώσεων, λαμβάνουν ένα αντίτυπο της σύμβασης πίστωσης. Ο εγγυητής λαμβάνει ένα αντίτυπο της σύμβασης εγγύησης.

Στις συμβάσεις αναφέρεται εάν υπάρχουν ή δεν υπάρχουν εξώδικες διαδικασίες καταγγελίας και προσφυγής προσιτές στον καταναλωτή που αποτελούν τμήμα της σύμβασης και, εάν αυτές οι διαδικασίες υπάρχουν, οι διατυπώσεις πρόσβασης στις διαδικασίες αυτές.

2. Η σύμβαση πίστωσης αναφέρει:

- α) τα στοιχεία ταυτότητας και τη διεύθυνση των συμβαλλομένων μερών καθώς και τα στοιχεία και τη διεύθυνση του διαμεσολαβούντος μεσίτη πιστώσεων.
- β) τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και το χρεωστικό επιτόκιο που υπολογίζεται κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης πίστωσης και με βάση όλα τα χρηματοπιστωτικά δεδομένα και τις υποθέσεις που ισχύουν για τη σύμβαση.
- γ) σε περίπτωση αποπληρωμής κεφαλαίου, μια κατάσταση, με τη μορφή ενός πίνακα χρεολυσίων, των απαιτούμενων πληρωμών καθώς και των περιόδων και των όρων βάσει των οποίων πρέπει να καταβληθούν τα ποσά αυτά.
- δ) εάν υπάρχει πληρωμή εξόδων και τόκων χωρίς αποπληρωμή κεφαλαίου, μία κατάσταση των περιόδων και των όρων πληρωμής των χρεωστικών τόκων και των σχετικών περιοδικών και μη περιοδικών δαπανών.
- ε) μία κατάσταση των στοιχείων κόστους που δεν περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου αλλά επιβαρύνουν τον καταναλωτή σε ορισμένες περιπτώσεις, ιδίως οι προμήθειες δέσμευσης κεφαλαίου, τα έξοδα μη εγκεκριμένης υπέρβασης του συνολικού ποσού της πίστωσης και τα έξοδα μη εκτέλεσης, καθώς και έναν κατάλογο που διευκρινίζει τις περιπτώσεις αυτές.

- στ) ενδεχομένως, το χρηματοδοτούμενο αγαθό ή/και υπηρεσία·
- ζ) το δικαίωμα πρόωρης εξόφλησης καθώς και τη διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθήσει ο καταναλωτής για την άσκηση του δικαιώματος αυτού·
- η) η διαδικασία που θα πρέπει να ακολουθείται για την άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης

Ο πίνακας που αναφέρεται στο στοιχείο γ) περιλαμβάνει τη σύνθεση κάθε περιοδικής εξόφλησης όσον αφορά το αποπληρωθέν κεφάλαιο, τους τόκους που υπολογίζονται βάσει του χρεωστικού επιτοκίου και, ενδεχομένως, τις συμπληρωματικές επιβαρύνσεις.

Εάν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο γ) μια νέα ανάληψη πίστωσης δεν είναι δυνατή παρά μόνο κατόπιν συγκατάθεσης του πιστωτικού φορέα, η απόφαση του πιστωτικού φορέα θα πρέπει να κοινοποιείται σε νέο χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο, το οποίο τίθεται στη διάθεση του καταναλωτή και περιέχει τις τροποποιημένες πληροφορίες που προβλέπονται στην παρούσα παράγραφο.

Εάν τον ακριβές ποσό των στοιχείων που αναφέρονται στο στοιχείο γ) είναι γνωστό, πρέπει να επισημαίνεται. Διαφορετικά, αυτά τα στοιχεία κόστους θα πρέπει τουλάχιστον να είναι δυνατό να προσδιοριστούν στη σύμβαση πίστωσης, ιδίως με την ένδειξη ενός ποσοστού συνδεόμενου με ένα δείκτη αναφοράς, μιας μεθόδου υπολογισμού και μιας όσο το δυνατόν πιο ρεαλιστικής εκτίμησης. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πιστωτικός φορέας κοινοποιεί στον καταναλωτή σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο τις λεπτομέρειες αυτών των στοιχείων κόστους άμεσα και το αργότερο τη στιγμή της εφαρμογής τους

3. Η σύμβαση εγγύησης αναφέρει το μέγιστο εγγυημένο ποσό καθώς και τις επιβαρύνσεις σε περίπτωση μη εκτέλεσης σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2, στοιχείο ε).

Άρθρο 11

Δικαίωμα υπαναχώρησης

1. Ο καταναλωτής διαθέτει μια προθεσμία δεκατεσσάρων ημερολογιακών ημερών για να υπαναχωρήσει από την αποδοχή της σύμβασης πίστωσης χωρίς να αναφέρει τους λόγους.

Η προθεσμία αυτή αρχίζει από την ημέρα κατά την οποία διαβιβάζεται στον καταναλωτή αντίτυπο της συναφθείσας σύμβασης πίστωσης.

2. Ο καταναλωτής πρέπει να κοινοποιήσει την υπαναχώρηση στον πιστωτικό φορέα πριν από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζεται στην παράγραφο 1 και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία σχετικά με την απόδειξη. Η προθεσμία θεωρείται ότι έχει τηρηθεί εάν η ειδοποίηση, υπό την προϋπόθεση ότι έχει υποβληθεί σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο που τίθεται στη διάθεση του πιστωτικού φορέα και στο οποίο ο τελευταίος έχει πρόσβαση, αποσταλεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας.

3. Η προσφυγή στο δικαίωμα υπαναχώρησης υποχρεώνει τον καταναλωτή να επιστρέψει ταυτόχρονα στον πιστωτικό φορέα τα ποσά ή τα αγαθά τα οποία έχει λάβει δυνάμει της σύμβασης πίστωσης στο βαθμό που η διάθεσή τους έχει ρυθμιστεί στη σύμβαση πίστωσης. Ο καταναλωτής πρέπει να καταβάλει τους οφειλό-

μενους τόκους για την περίοδο ανάληψης πίστωσης, οι οποίοι υπολογίζονται βάσει του συμφωνηθέντος συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου. Καμία άλλη αποζημίωση δεν μπορεί να απαιτηθεί λόγω της υπαναχώρησης. Οποιαδήποτε προκαταβολή έχει καταβληθεί από τον καταναλωτή δυνάμει της σύμβασης πίστωσης πρέπει να επιστρέφεται ανυπερθέτως στον καταναλωτή.

4. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν εφαρμόζονται σε συμβάσεις πίστωσης που καλύπτονται από υποθήκη ή παρόμοια εγγύηση ούτε σε συμβάσεις στεγαστικής πίστωσης και σε συμβάσεις πίστωσης που καταγγέλλονται δυνάμει:

- α) του άρθρου 6 της οδηγίας . . . [σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ]·
- β) του άρθρου 6, παράγραφος 4, της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾·
- γ) του άρθρου 7 της οδηγίας 94/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΕΤΗΣΙΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΤΟΚΙΟ ΚΑΙ ΧΡΕΩΣΤΙΚΟ ΕΠΙΤΟΚΙΟ

Άρθρο 12

Συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο

1. Το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο που εξισώνει, σε ετήσια βάση, την πραγματική αξία του συνόλου των τρεχουσών ή μελλοντικών υποχρεώσεων (αναλήψεων πιστώσεων, εξοφλήσεων και επιβαρύνσεων) που έχουν συμφωνηθεί από τον πιστωτικό φορέα και τον καταναλωτή, υπολογίζεται σύμφωνα με το μαθηματικό τύπο που παρουσιάζεται στο παράρτημα I.

Στο παράρτημα II παρατίθενται ενδεικτικώς διάφορα παραδείγματα της μεθόδου υπολογισμού.

2. Κατά τον υπολογισμό του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, προσδιορίζεται το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, χωρίς να συνυπολογίζονται τα έξοδα με τα οποία επιβαρύνεται ο καταναλωτής σε περίπτωση που παραβεί οποιαδήποτε από τις υποχρεώσεις που τον βαρύνουν βάσει της σύμβασης πίστωσης και τα επιπλέον της τιμής αγοράς έξοδα που οφείλει να πληρώσει κατά την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών, ανεξάρτητα από το αν αγοράζει επί πιστώσει ή τοις μετρητοίς.

Τα έξοδα σχετικά με την τήρηση λογαριασμού στον οποίο εγγράφονται ταυτόχρονα πράξεις πληρωμής και πίστωσης, τα έξοδα σχετικά με τη χρήση ή τη λειτουργία μιας κάρτας ή άλλου μέσου πληρωμής που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διενέργεια πράξεων πληρωμής και αναλήψεων πιστώσεων καθώς και τα έξοδα σχετικά με πράξεις πληρωμών εν γένει θα θεωρούνται ως έξοδα που απορρέουν από την πίστωση, εκτός εάν τα έξοδα αυτά έχουν προσδιοριστεί σαφώς και ξεχωριστά στη σύμβαση πίστωσης ή οποιαδήποτε άλλη σύμβαση η οποία συνάπτεται με τον καταναλωτή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 144 της 4.6.1997, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ L 280 της 29.10.1994, σ. 83.

Οι δαπάνες που αφορούν ασφάλιστρα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης εάν η ασφάλεια συνάπτεται κατά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης.

3. Ο υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου γίνεται βάσει της προϋπόθεσης ότι η σύμβαση πίστωσης εξακολουθεί να ισχύει για όλη τη συμφωνηθείσα διάρκειά της και ότι ο πιστωτικός φορέας και ο καταναλωτής εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους εντός των προθεσμιών και κατά τις ημερομηνίες που έχουν συμφωνηθεί.

4. Για τις συμβάσεις πίστωσης οι οποίες περιέχουν ρήτρες δυνάμει των οποίων είναι δυνατό να μεταβληθεί το χρεωστικό επιτόκιο που συμπεριλαμβάνεται στο συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο αλλά δεν μπορεί να προσδιορισθεί επακριβώς τη στιγμή του υπολογισμού του, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο υπολογίζεται με βάση την υπόθεση ότι το χρεωστικό επιτόκιο και τα λοιπά έξοδα παραμένουν σταθερά ως προς το αρχικό τους επίπεδο και ισχύουν καθ' όλη τη διάρκεια της πιστωτικής σύμβασης.

5. Όποτε είναι απαραίτητο, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο μπορεί να υπολογίζεται βάσει των ακόλουθων υποθέσεων:

- α) εάν μία σύμβαση πίστωσης δίνει στον καταναλωτή τη δυνατότητα ελεύθερης επιλογής όσον αφορά την ανάληψη πίστωσης, θεωρείται ότι πραγματοποιείται πλήρης και άμεση ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης,
- β) εάν δεν καθορίζεται πίνακας προθεσμιών εξοφλήσεως ούτε συνάγεται από τις ρήτρες της σύμβασης ή από τον τρόπο εξόφλησης της χορηγούμενης πίστωσης, η διάρκεια της πίστωσης θεωρείται ενός έτους,
- γ) εφόσον η σύμβαση προβλέπει περισσότερες από μία ημερομηνίες εξόφλησης, εάν δεν ορίζεται άλλως, θεωρείται ότι η χορήγηση του δανείου και οι εξοφλητικές πληρωμές θα διενεργηθούν κατά την εγγύτερη ημερομηνία από εκείνες που προβλέπονται στην πιστωτική σύμβαση.

6. Όταν μία σύμβαση πίστωσης έχει τη μορφή σύμβασης μίσθωσης με δικαίωμα προαίρεσης αγοράς και η σύμβαση προβλέπει περισσότερες από μία χρονικές στιγμές κατά τις οποίες μπορεί να πραγματοποιηθεί άρση του δικαιώματος προαίρεσης αγοράς, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο υπολογίζεται για κάθε μία από αυτές τις χρονικές στιγμές.

Εάν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός της υπολειμματικής αξίας, το αγαθό που μισθώνεται αποτελεί αντικείμενο γραμμικής απόσβεσης, βάσει της οποίας η αξία του ισούται με μηδέν κατά το πέρας της κανονικής διάρκειας μίσθωσης, που ορίζεται στη σύμβαση πίστωσης.

7. Όταν μία σύμβαση πίστωσης προβλέπει εκ των προτέρων ή συγχρόνως με τη σύναψή της, το σχηματισμό λογαριασμού αποταμίευσης και όταν το χρεωστικό επιτόκιο καθορίζεται σε συνάρτηση με αυτόν τον αποταμιευτικό λογαριασμό, το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο υπολογίζεται με τους τρόπους που ορίζονται στο παράρτημα III.

Άρθρο 13

Συνολικό χρεωστικό επιτόκιο

1. Για τον υπολογισμό του συνολικού χρεωστικού επιτοκίου, καθορίζονται τα ποσά που εισπράττονται από τον πιστωτικό φορέα,

εξαιρουμένων των πληρωτέων από τον καταναλωτή εξόδων λόγω της μη τήρησης οποιασδήποτε από τις υποχρεώσεις του που αναφέρονται στη σύμβαση πίστωσης και τα έξοδα, εκτός από την τιμή αγοράς, που είναι υποχρεωμένος να πληρώσει για την αγορά αγαθών ή υπηρεσιών, ανεξάρτητα εάν η συνδιαλλαγή πληρώνεται σε μετρητά ή με πίστωση.

2. Τα έξοδα σχετικά με την τήρηση λογαριασμού στον οποίο εγγράφονται ταυτόχρονα πράξεις πληρωμής και πίστωσης, τα έξοδα σχετικά με τη χρήση ή τη λειτουργία μιας κάρτας ή άλλου μέσου πληρωμής που επιτρέπει ταυτόχρονα τη διενέργεια πράξεων πληρωμής και αναλήψεων πιστώσεων καθώς και τα έξοδα σχετικά με πράξεις πληρωμών εν γένει θα θεωρούνται ως ποσά που εισπράττονται από τον πιστωτικό φορέα, εκτός εάν τα έξοδα αυτά έχουν προσδιορισθεί σαφώς και ξεχωριστά στη σύμβαση πίστωσης ή οποιαδήποτε άλλη σύμβαση η οποία συνάπτεται με τον καταναλωτή.

3. Για τον υπολογισμό του συνολικού χρεωστικού επιτοκίου, εξαιρούνται τα ποσά που εισπράττονται από τον πιστωτικό φορέα:

- α) τα έξοδα που συνδέονται με παρεμφερείς υπηρεσίες, για τις οποίες ο καταναλωτής είναι ελεύθερος να επιλέξει εάν θα ζητήσει την παροχή τους από τον πιστωτικό φορέα ή από άλλο παροχέα υπηρεσιών·
- β) τα έξοδα που απαιτούνται από τον καταναλωτή κατά τη σύναψη σύμβασης πίστωσης από άλλα πρόσωπα εκτός του πιστωτικού φορέα, κυρίως από το συμβολαιογράφο, την εφορεία, τον υποθηκοφύλακα και εν γένει τα έξοδα που επιβάλλονται από τις αρμόδιες για την καταχώρηση και τα ενέχυρα αρχές.

4. Το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο υπολογίζεται σύμφωνα με τους τρόπους και τις υποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 12, παραγράφους 3 έως 7 και στα παραρτήματα I και II.

Άρθρο 14

Χρεωστικό επιτόκιο

- 1. Το χρεωστικό επιτόκιο είναι σταθερό ή μεταβλητό.
- 2. Εάν καθοριστούν ένα ή περισσότερα σταθερά χρεωστικά επιτόκια, αυτά εφαρμόζονται κατά τη διάρκεια της περιόδου που ορίζεται στη σύμβαση πίστωσης.
- 3. Το μεταβλητό χρεωστικό επιτόκιο μπορεί να μεταβληθεί μόνο μετά τη λήξη των περιόδων που έχουν συμφωνηθεί και προβλέπονται στη σύμβαση πίστωσης και στην ίδια αναλογία με το δεικτητή ή το επιτόκιο αναφοράς που έχει συμφωνηθεί.
- 4. Ο καταναλωτής ενημερώνεται σχετικά με οποιαδήποτε τροποποίηση του χρεωστικού επιτοκίου σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο.

Στις σχετικές πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνεται η ένδειξη του νέου συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου, του νέου συνολικού χρεωστικού επιτοκίου και, ενδεχομένως, ένας νέος πίνακας χρεολυσίων. Ο υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου και του νέου συνολικού χρεωστικού επιτοκίου πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ ΡΗΤΡΕΣ

Άρθρο 15

Καταχρηστικές ρήτρες

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ στο σύνολο της σύμβασης, θεωρούνται καταχρηστικές υπό την έννοια της εν λόγω οδηγίας οι ρήτρες που περιλαμβάνονται στη σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης που έχουν ως σκοπό ή ως αποτέλεσμα:

- α) να επιβάλλεται στον καταναλωτή, ως όρος για την ανάληψη πίστωσης, να υποθηκεύσει το σύνολο ή μέρος των δανειζόμενων ή χορηγούμενων ποσών ή να διαθέσει το σύνολο ή μέρος των ποσών αυτών για την κατάθεση προκαταβολής ή για την αγορά κινητών αξιών ή άλλων χρηματοοικονομικών μέσων, εκτός εάν ο καταναλωτής εξασφαλίσει για τη συγκεκριμένη κατάθεση, αγορά ή υποθήκη το ίδιο ποσοστό επιβάρυνσης με το συμφωνηθέν συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο·
- β) να υποχρεώνεται ο καταναλωτής, κατά τη σύναψη μίας σύμβασης πίστωσης, να συνάψει και μία άλλη σύμβαση με τον πιστωτικό φορέα, το μεσίτη πιστώσεων ή τρίτο πρόσωπο ορισμένο από αυτούς, εκτός εάν τα σχετικά έξοδα συμπεριλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης·
- γ) να μεταβάλλονται τα έξοδα, οι αποζημιώσεις ή όλες οι επιβαρύνσεις που απορρέουν από τη σύμβαση εκτός του χρεωστικού επιτοκίου·
- δ) να εισάγονται κανόνες σχετικά με τη μεταβλητότητα του χρεωστικού επιτοκίου, οι οποίοι εισάγουν διακρίσεις έναντι του καταναλωτή·
- ε) να εισάγεται ένα σύστημα μεταβλητότητας του χρεωστικού επιτοκίου, το οποίο δεν βασίζεται στο καθαρό αρχικό χρεωστικό επιτόκιο που προτάθηκε κατά τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, και το οποίο αφαιρεί οποιοδήποτε είδος έκπτωσης, μείωσης ή άλλων πλεονεκτημάτων·
- στ) να υποχρεώνεται ο καταναλωτής να αναχρηματοδοτήσει μέσω του ίδιου πιστωτικού φορέα την υπολειμματική αξία και, γενικά, οποιαδήποτε τελευταία δόση μίας σύμβασης πίστωσης που συνάπτεται για τη χρηματοδότηση της αγοράς ενός κινητού αγαθού ή μιας υπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Άρθρο 16

Πρόωρη εξόφληση

1. Ο καταναλωτής δικαιούται να εκπληρώσει το σύνολο ή μέρος των υποχρεώσεων του που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης πριν να καταστούν ληξιπρόθεσμες.
2. Ο πιστωτικός φορέας δεν μπορεί να αξιώσει αποζημίωση σε περίπτωση ολικής πρόωρης εξόφλησης, εκτός και αν πρόκειται για αντικειμενική, δίκαιη και υπολογιζόμενη βάσει των μαθηματικών αρχών αποζημίωση.

Καμία αποζημίωση δεν μπορεί να απαιτηθεί:

- α) για τις συμβάσεις πίστωσης για τις οποίες η περίοδος που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του χρεωστικού επιτοκίου είναι κατώτερη του ενός έτους·
- β) εάν η εξόφληση πραγματοποιήθηκε με την εκτέλεση σύμβασης ασφάλειας με σκοπό τη συμβατική εγγύηση της εξόφλησης της πίστωσης·
- γ) για τις συμβάσεις πίστωσης που προβλέπουν πληρωμές εξόδων και τόκων χωρίς απόσβεση του κεφαλαίου, με εξαίρεση των συμβάσεων πίστωσης που προβλέπονται στο άρθρο 20.

Άρθρο 17

Εκχώρηση δικαιωμάτων

Όταν τα δικαιώματα του πιστωτικού φορέα από μία σύμβαση πίστωσης ή μία σύμβαση εγγύησης εκχωρούνται σε τρίτο, ο καταναλωτής και, ενδεχομένως, ο εγγυητής δικαιούνται να αντιτάξουν έναντι του νέου δικαιούχου των απαιτήσεων που προκύπτουν από την εν λόγω σύμβαση τις ίδιες εξαιρέσεις και ενστάσεις που είχαν κατά του αρχικού πιστωτή, συμπεριλαμβανομένου του συμψηφισμού, εφόσον αυτός επιτρέπεται από τη νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους.

Άρθρο 18

Απαγόρευση της χρήσης συναλλαγματικών και άλλων τίτλων

Απαγορεύεται στον πιστωτικό φορέα ή στο νέο δικαιούχο των απαιτήσεων που προκύπτουν από μία σύμβαση πίστωσης ή μία σύμβαση εγγύησης να απαιτούν από τον καταναλωτή ή τον εγγυητή ή να τους προτείνουν να εγγυηθούν μέσω μίας συναλλαγματικής ή ενός γραμματίου την εξόφληση των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει δυνάμει της εν λόγω σύμβασης.

Επίσης, απαγορεύεται να τους υποχρεώνουν να υπογράψουν επιταγή που να εγγυάται την ολική ή μερική εξόφληση του οφειλόμενου ποσού.

Άρθρο 19

Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η ύπαρξη σύμβασης πίστωσης δεν επηρεάζει κατά κανένα τρόπο τα δικαιώματα του καταναλωτή έναντι του προμηθευτή των αγαθών ή υπηρεσιών που αγοράζονται μέσω παρόμοιας σύμβασης στις περιπτώσεις όπου τα αγαθά ή οι υπηρεσίες δεν παρασχεθούν ή, κατά οποιονδήποτε τρόπο, δεν ανταποκρίνονται στους όρους της σύμβασης παροχής τους.

2. Εάν ο προμηθευτής αγαθών και υπηρεσιών έχει διαμεσολαβήσει ως μεσίτης πιστώσεων, ο πιστωτικός φορέας και ο προμηθευτής αγαθών και υπηρεσιών υποχρεούνται αλληλέγγυα να αποζημιώσουν τον καταναλωτή, σε περίπτωση που τα αγαθά ή οι υπηρεσίες των οποίων η αγορά χρηματοδοτήθηκε με τη σύμβαση πίστωσης δεν παραδοθούν ή παρασχεθούν καθόλου, μόνον εν μέρει ή δεν ανταποκρίνονται στη σύμβαση παροχής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΕΙΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Άρθρο 20

Σύμβαση πίστωσης που προβλέπει την ανασύσταση του κεφαλαίου

1. Εάν οι πληρωμές που καταβάλλονται από τον καταναλωτή δεν οδηγούν σε αντίστοιχη αποπληρωμή του συνολικού ποσού της πίστωσης αλλά χρησιμοποιούνται για την ανασύσταση του κεφαλαίου κατά τις περιόδους και υπό τους όρους που προβλέπονται από τη σύμβαση πίστωσης, η ανασύσταση θα πρέπει να πραγματοποιείται βάσει συμπληρωματικού συμφωνητικού επί της σύμβασης πίστωσης.

2. Το συμπληρωματικό συμφωνητικό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να εγγυάται χωρίς επιφυλάξεις την εξόφληση του συνολικού ποσού της αναληφθείσας πίστωσης. Εάν το τρίτο μέρος που αναλαμβάνει την ανασύσταση του κεφαλαίου δεν εκτελέσει τις υποχρεώσεις του, ο πιστωτικός φορέας αναλαμβάνει το σχετικό κίνδυνο.

3. Οι πληρωμές, τα ασφάλιστρα, οι περιοδικές και μη περιοδικές δαπάνες που οφείλει ο καταναλωτής δυνάμει αυτού του συμπληρωματικού συμφωνητικού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συνιστούν μαζί με τους τόκους και τα έξοδα της σύμβασης πίστωσης το συνολικό κόστος της πίστωσης. Το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο και το συνολικό χρεωστικό επιτόκιο υπολογίζονται με βάση το σύνολο των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει ο καταναλωτής.

Άρθρο 21

Σύμβαση πίστωσης υπό μορφή προκαταβολής σε τρεχούμενο λογαριασμό ή υπό μορφή χρεωστικού λογαριασμού

Όταν μία σύμβαση πίστωσης συνάπτεται υπό τη μορφή προκαταβολής σε τρεχούμενο λογαριασμό ή χρεωστικού λογαριασμού, ο καταναλωτής ενημερώνεται περιοδικά σχετικά με τη χρεωστική του κατάσταση με τη βοήθεια μίας ανάλυσης λογαριασμού σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο, το οποίο περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) την ακριβή περίοδο την οποία αφορά η ανάλυση λογαριασμού·
- β) τα αναληφθέντα ποσά και την ημερομηνία των αναλήψεων·
- γ) ενδεχομένως, το οφειλόμενο υπόλοιπο από την προηγούμενη ανάλυση και την ημερομηνία αυτής·
- δ) την ημερομηνία και το ποσό των οφειλόμενων εξόδων·
- ε) την ημερομηνία και το ποσό των πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν από τον καταναλωτή·
- στ) το τελευταίο συμφωνηθέν χρεωστικό επιτόκιο·
- ζ) το συνολικό ποσό των οφειλόμενων τόκων·
- η) ενδεχομένως, το ελάχιστο καταβλητέο ποσό·
- θ) ενδεχομένως, το νέο υπόλοιπο που παραμένει σε οφειλή·

- ι) το νέο συνολικό οφειλόμενο ποσό, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται συνεπώς οι τόκοι καθυστέρησης και τυχόν πρόστιμα.

Άρθρο 22

Σύμβαση πίστωσης αόριστης διάρκειας

Καθένα από τα συμβαλλόμενα μέρη μπορεί να λύσει τη σύμβαση πίστωσης αόριστου διάρκειας με τρίμηνη προθεσμία προειδοποίησης καθορισμένη σε χαρτί ή σε άλλο σταθερό μέσο σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που αναφέρονται στη σύμβαση πίστωσης και σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία σχετικά με την απόδειξη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΕΓΓΥΗΣΗΣ

Άρθρο 23

Εκτέλεση της σύμβασης εγγύησης

1. Ένας εγγυητής μπορεί να συνάψει μία σύμβαση εγγύησης για την εξόφληση μίας σύμβασης αόριστου διάρκειας μόνο για περίοδο τριών ετών. Η εγγύηση αυτή μπορεί να ανανεωθεί μόνο μέσω ρητής συμφωνίας του εγγυητή μετά το πέρας αυτής της περιόδου.

2. Ο πιστωτικός φορέας μπορεί να προσφύγει κατά του εγγυητή μόνον εάν ο καταναλωτής, έχοντας αθετήσει την υποχρέωση εξόφλησης της πίστωσής του, δεν συμμορφωθεί εντός προθεσμίας τριών μηνών μετά τη σχετική όχληση.

3. Το καλυπτόμενο από την εγγύηση ποσό αφορά μόνον το οφειλόμενο υπόλοιπο του συνολικού ποσού της πίστωσης, καθώς και τυχόν καθυστερούμενη οφειλή δυνάμει της σύμβασης πίστωσης, με εξαίρεση οποιαδήποτε άλλη αποζημίωση ή ποινή προβλέπεται από τη σύμβαση πίστωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

ΜΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Άρθρο 24

Όχληση και απαίτηση οφειλών

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε:
 - α) οι πιστωτικοί φορείς, οι εντολοδόχοι τους καθώς και οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο θα μπορούσε να αποτελέσει το νέο δικαιούχο των απαιτήσεων που απορρέουν από μια σύμβαση πίστωσης ή μια σύμβαση εγγύησης να μην λαμβάνουν δυσανάλογα μέτρα για την είσπραξη των απαιτήσεων σε περίπτωση μη εκτέλεσης των εν λόγω συμβάσεων·
 - β) ο πιστωτικός φορέας να μην δικαιούται να απαιτήσει άμεση πληρωμή των δόσεων που καθίστανται ληξιπρόθεσμες ή να επικαλεσθεί ρητή διαλυτική αίτηση παρά μόνο μέσω προηγούμενης όχλησης, με την οποία θα καλεί τον καταναλωτή ή, ενδεχομένως τον εγγυητή, να τηρήσει τις συμβατικές του υποχρεώσεις εντός εύλογης προθεσμίας ή να ζητήσει αναδιάρθρωση του χρέους του.

γ) ο πιστωτικός φορέας να μην δικαιούται να αναστείλει τις αναλήψεις πιστώσεων παρά μόνο μετά από αιτιολόγηση της απόφασής του, την οποία θα υποχρεούται να γνωστοποιήσει ανυπερθέτως στον καταναλωτή·

δ) ο καταναλωτής και ο εγγυητής δικαιούνται, αμέσως μόλις το ζητήσουν και χωρίς καθυστέρηση, να λάβουν σε περίπτωση μη εκτέλεσης των υποχρεώσεών τους και σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης δωρεάν μία αναλυτική εκκαθάριση που θα τους δίνει τη δυνατότητα να επαληθεύσουν τα έξοδα και τους τόκους που έχουν απαιτηθεί.

2. Η όχληση που προβλέπεται στην παράγραφο 1, σημείο β, δεν είναι απαραίτητη

α) σε περίπτωση προφανούς απάτης που θα πρέπει να αποδειχθεί από τον πιστωτικό φορέα ή το νέο δικαιούχο της απαίτησης

β) σε περίπτωση όπου ο καταναλωτής εκποιήσει το χρηματοδοτούμενο αγαθό πριν από την εξόφληση του συνολικού ποσού της πίστωσης ή κάνει χρήση του αγαθού αντίθετα προς τις διατάξεις της σύμβασης πίστωσης που ορίζουν ότι ο πιστωτικός φορέας ή ο νέος δικαιούχος της απαίτησης διαθέτει προνόμιο, δικαίωμα κυριότητας ή επιφύλαξη κυριότητας επί του χρηματοδοτούμενου αγαθού και παρόλο που ο καταναλωτής έχει ενημερωθεί σχετικά πριν από τη σύναψη της σύμβασης.

Άρθρο 25

Υπέρβαση του συνολικού ποσού της πίστωσης και σιωπηρές υπερανάληψεις

1. Σε περίπτωση προσωρινής επιτρεπόμενης υπέρβασης του συνολικού ποσού της πίστωσης ή σε περίπτωση σιωπηρής υπερανάληψης, ο πιστωτικός φορέας κοινοποιεί άμεσα στον καταναλωτή γραπτώς ή με άλλο σταθερό μέσο το ποσό της υπέρβασης ή της υπερανάληψης, καθώς και το εφαρμοζόμενο χρεωστικό επιτόκιο. Η εφαρμογή τυχόν ποινής ή τυχόν επιβάρυνσης ή τόκου υπερημερίας αποκλείεται.

2. Ο πιστωτικός φορέας ενημερώνει τον καταναλωτή άμεσα σχετικά με τη μη εγκεκριμένη υπέρβαση ή υπερανάληψη και του γνωστοποιεί το χρεωστικό επιτόκιο και τις εφαρμοζόμενες επιβαρύνσεις ή ποινές.

3. Οποιαδήποτε υπέρβαση ή υπερανάληψη που προβλέπεται από το παρόν άρθρο θα πρέπει να ρυθμίζεται εντός μέγιστης περιόδου τριών μηνών, εφόσον είναι αναγκαίο μέσω νέας σύμβασης πίστωσης που προβλέπει υψηλότερο συνολικό ποσό πίστωσης.

Άρθρο 26

Ανάκτηση των αγαθών

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους όρους υπό τους οποίους μπορούν να ανακτηθούν τα αγαθά για τις συμβάσεις πίστωσης που συνάφθηκαν για την αγορά αγαθών. Εάν ο καταναλωτής δεν συγκατα-

τεθεί ρητώς κατά το χρόνο όπου ο πιστωτικός φορέας προβαίνει στην ανάκτηση των αγαθών και έχει ήδη καταβάλει πληρωμές που αντιστοιχούν στο ένα τρίτο του συνολικού ποσού της πίστωσης, το χρηματοδοτούμενο αγαθό μπορεί να ανακτηθεί μόνο μέσω της δικαστικής οδού.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν περαιτέρω ότι, όταν ο πιστωτικός φορέας ανακτά τα αγαθά, η εκκαθάριση μεταξύ των συμβαλλομένων μερών γίνεται έτσι ώστε η ανάκτηση να μην συνεπάγεται αδικαιολόγητο πλουτισμό.

Άρθρο 27

Είσπραξη οφειλών

1. Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ασχολούνται συνήθως, κατά κύριο λόγο ή επικουρικά και εκτός δικαστικής διαδικασίας, με την είσπραξη απαιτήσεων που απορρέουν από μία σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης και διαμεσολαβούν σε αυτή, δεν δικαιούνται να απαιτήσουν υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, οποιαδήποτε αμοιβή ή αποζημίωση από τον καταναλωτή ή τον εγγυητή για την παρέμβασή τους, παρά μόνον εάν αυτές οι αμοιβές ή αποζημιώσεις έχουν συμφωνηθεί ρητώς στη σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης.

2. Όσον αφορά την είσπραξη απαιτήσεων που απορρέουν από μία σύμβαση πίστωσης ή μία σύμβαση εγγύησης, απαγορεύεται:

α) η χρήση εγγράφων που δημιουργούν εσφαλμένα την εντύπωση, λόγω της εμφάνισής τους, ότι πρόκειται για έγγραφα δικαστικής αρχής ή αρχής διαμεσολάβησης για την είσπραξη οφειλών·

β) οποιαδήποτε γραπτή επικοινωνία που περιλαμβάνει λανθασμένες πληροφορίες σχετικά με τις συνέπειες της αθέτησης πληρωμών·

γ) η μη εγκεκριμένη ανάκτηση του αγαθού, χωρίς σχετική δικαστική διαδικασία ή χωρίς ρητή συγκατάθεση, που προβλέπεται στο άρθρο 26·

δ) οποιαδήποτε αναφορά σε φάκελο από την οποία να προκύπτει ότι η αλληλογραφία αφορά την είσπραξη οφειλής·

ε) η είσπραξη εξόδων που δεν προβλέπονται από τη σύμβαση πίστωσης ή εγγύησης·

στ) τυχόν προσέγγιση γειτόνων, της οικογένειας ή του εργοδότη του καταναλωτή ή του εγγυητή, ειδικότερα οποιαδήποτε γνωστοποίηση πληροφοριών ή οποιαδήποτε αίτηση πληροφοριών σχετικά με τη φερεγγυότητα του καταναλωτή ή του εγγυητή, με την επιφύλαξη των ενεργειών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο των νομικών διαδικασιών κατάσχεσης, όπως θεσπίζονται από τα κράτη μέλη·

ζ) η φυσική ή ηθική παρενόχληση του καταναλωτή ή του εγγυητή ιδίως αυτή που γνωστοποιεί ρητώς ότι αμφισβητεί το χρέος·

η) η είσπραξη μιας παραγεγραμμένης οφειλής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΗ, ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΣΙΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Άρθρο 28

Καταχώρηση των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων

1. Τα κράτη μέλη πρέπει να φροντίζουν ώστε οι πιστωτικοί φορείς και μεσίτες πιστώσεων να καταχωρούνται.

Η υποχρέωση καταχώρησης δεν ισχύει για τους μεσίτες πιστώσεων των οποίων την ευθύνη αναλαμβάνει ένας πιστωτικός φορέας ή ένας μεσίτης πιστώσεων βάσει ιδίας καταχώρησης. Αυτή η ανάληψη ευθύνης θα πρέπει να εκτιθείται εμφανώς στο εμπορικό κατάστημα του μεσίτη πιστώσεων που απαλλάσσεται της καταχώρησης.

2. Τα κράτη μέλη:

α) εξασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων ελέγχονται ή εποπτεύονται από επίσημο ίδρυμα ή οργανισμό·

β) συστήνουν κατάλληλους οργανισμούς όπου μπορούν να κατατίθενται καταγγελίες όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης και τις συμβάσεις εγγύησης, τους όρους πίστωσης και εγγύησης και όπου παρέχονται στους καταναλωτές και στους εγγυητές σχετικές πληροφορίες ή υποδείξεις που τους αφορούν.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η καταχώρηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εδάφιο α) του παρόντος άρθρου δεν είναι απαραίτητη όταν ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων είναι πιστωτικό ίδρυμα με την έννοια του άρθρου 1, σημείο 1 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και διαθέτουν σχετική άδεια σύμφωνα με τις διατάξεις της εν λόγω οδηγίας.

Όταν ένας πιστωτικός φορέας ή ένας μεσίτης πιστώσεων έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1, εδάφιο 1 του παρόντος άρθρου και ταυτόχρονα διαθέτει για το σκοπό αυτό μια ειδική άδεια σύμφωνα με την οδηγία 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και αυτή η άδεια του αφαιρείται στη συνέχεια, ενημερώνεται η αρχή που είναι αρμόδια για την καταχώρηση του πιστωτικού φορέα ή του μεσίτη πιστώσεων. Αυτή η αρχή αποφασίζει αν ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων συνεχίζει να χορηγεί πιστώσεις ή να μεσολαβεί για τη χορήγηση πιστώσεων, ή αν πρέπει να διαγραφεί η καταχώρησή του.

Άρθρο 29

Υποχρεώσεις των μεσιτών πιστώσεων

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε ο μεσίτης πιστώσεων:

α) να αναφέρει τόσο στη διαφήμισή του όσο και στα έγγραφα που προορίζονται για την πελατεία του την έκταση των αρμοδιοτήτων του, ειδικότερα το γεγονός ότι συνεργάζεται αποκλειστικά με έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς ή ως ανεξάρτητος πράκτορας·

β) να γνωστοποιεί σε όλους τους πιστωτικούς φορείς στους οποίους απευθύνεται το συνολικό ποσό της πίστωσης σε άλλες

προσφορές πίστωσης που έχει ζητήσει ή λάβει προς όφελος του ίδιου καταναλωτή ή εγγυητή, κατά το διάστημα των τελευταίων δύο μηνών πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης·

γ) δεν λαμβάνει, άμεσα ή έμμεσα, καμία αμοιβή, υπό οποιαδήποτε μορφή, από τον καταναλωτή που ζήτησε τη διαμεσολάβησή του παρά μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:

δεν λαμβάνει προμήθεια από τον πιστωτικό φορέα παρά μόνον εάν η σύμβαση πίστωσης για την οποία έχει διαμεσολαβήσει συναφθεί έγκυρα και κανονικά όπως προβλέπεται.

i) το ποσό της αμοιβής να αναφέρεται στη σύμβαση πίστωσης,

ii) ο μεσίτης πιστώσεων να μην αμείβεται από τον πιστωτικό φορέα,

iii) η σύμβαση πίστωσης για την οποία μεσολάβησε να έχει συναφθεί έγκυρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 30

Συνολική εναρμόνιση και επιτακτικός χαρακτήρας των διατάξεων της οδηγίας

1. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να ορίσουν άλλες διατάξεις από αυτές που καθορίζονται από την παρούσα οδηγία, εκτός και αν πρόκειται:

α) για την καταχώρηση συμβάσεων πίστωσης και εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4·

β) για διατάξεις σχετικά με το βάρος της απόδειξης που προβλέπεται στο άρθρο 33.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι συμβάσεις πίστωσης και εγγύησης δεν θα παρεκκλίνουν, εις βάρος του καταναλωτή και του εγγυητή, από τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας που θέτουν σε εφαρμογή την παρούσα οδηγία ή ανταποκρίνονται σε αυτή.

3. Τα κράτη μέλη φροντίζουν επίσης ώστε οι διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας να μην καταστρατηγούνται μέσω του τρόπου διατύπωσης, ιδίως με την ενσωμάτωση αναλήψεων ή συμβάσεων πίστωσης υποκειμένων στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σε συμβάσεις πίστωσης των οποίων ο χαρακτήρας ή ο σκοπός θα επέτρεπε την αποφυγή της εφαρμογής της οδηγίας αυτής.

4. Ο πιστωτικός φορέας και ο εγγυητής δεν μπορούν να αποποιηθούν τα δικαιώματα που τους παρέχονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να φροντίσουν ώστε ο καταναλωτής και ο εγγυητής να μην στερούνται την προστασία που τους παρέχει η παρούσα οδηγία εξαιτίας του γεγονότος ότι το δικαίωμα που επιλέγεται να διέπει τη σύμβαση μπορεί να είναι στο δικαίωμα τρίτου κράτους, εάν η σύμβαση συνδέεται στενά με το έδαφος ενός ή περισσότερων κρατών μελών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1.

Άρθρο 31**Κυρώσεις**

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το καθεστώς κυρώσεων που εφαρμόζονται για τις παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή των διατάξεων αυτών. Οι κυρώσεις που προβλέπονται στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Μπορούν ειδικότερα να προβλέπουν την απώλεια τόκων και εξόδων για τον πιστωτικό φορέα και τη διατήρηση του δικαιώματος της καταβολής του συνολικού ποσού της πίστωσης με δόσεις από τον καταναλωτή εάν ο πιστωτικός φορέας δεν τηρήσει τις διατάξεις που αφορούν τον υπεύθυνο δανεισμό. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αυτές τις διατάξεις στην Επιτροπή το αργότερο στις [...] [εντός 2 ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας] και τυχόν μεταγενέστερης τροποποίησής τους εμπρόθεσμα.

Άρθρο 32**Εξωδικαστική προσφυγή**

Τα κράτη μέλη φροντίζουν για τη θέσπιση των δεόντων και αποτελεσματικών διαδικασιών καταγγελίας και προσφυγής για την εξωδικαστική ρύθμιση των καταναλωτικών διαφορών που αφορούν τις συμβάσεις πίστωσης και εγγύησης ζητώντας, ενδεχομένως, βοήθεια από υφιστάμενα όργανα.

Τα κράτη μέλη παροτρύνουν τα όργανα που είναι αρμόδια για την εξωδικαστική ρύθμιση των διαφορών κατανάλωσης να συνεργάζονται μεταξύ τους για την επίλυση των διασυνοριακών διαφορών σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης και εγγύησης.

Άρθρο 33**Το βάρος απόδειξης**

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι το βάρος απόδειξης για την τήρηση των υποχρεώσεων ενημέρωσης του καταναλωτή που επιβάλλονται στον πιστωτικό φορέα και στο μεσίτη πίστωσης, καθώς και της συγκατάθεσης του καταναλωτή για τη σύναψη της σύμβασης και, ενδεχομένως, για την εκτέλεσή της, καθώς και το βάρος της απόδειξης του αμειβόμενου χαρακτήρα των δραστηριοτήτων του μεσίτη πιστώσεων, μπορεί να φέρει ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων.

Τυχόν συμβατική ρήτρα, που ορίζει ότι ο καταναλωτής φέρει το βάρος απόδειξης για την τήρηση από τον πιστωτικό φορέα και, ενδεχομένως, από το μεσίτη πίστωσης, του συνόλου ή μέρους των υποχρεώσεων που επιβάλλονται από την παρούσα οδηγία και, ενδεχομένως, ο εγγυητής, είναι καταχρηστική ρήτρα με την έννοια της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ.

Άρθρο 34**Οι τρέχουσες συμβάσεις**

1. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε τρέχουσες συμβάσεις πίστωσης και συμβάσεις εγγύησης κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εθνικών μέτρων μεταφοράς, με εξαίρεση τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3 και 22, του άρθρου 23, παράγραφος 1 και 2

και των άρθρων 24 έως 27 και των άρθρων 30 έως 35. Το άρθρο 9 εφαρμόζεται στις εν λόγω συμβάσεις εφόσον υπάρξει αύξηση του συνολικού ποσού της πίστωσης ή του εγγυημένου ποσού μετά την έναρξη ισχύος των εθνικών μέτρων μεταφοράς της παρούσας οδηγίας.

2. Για τις τρέχουσες συμβάσεις πίστωσης, κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εθνικών μέτρων μεταφοράς, ο πίνακας χρεολυσίων που προβλέπεται στο άρθρο 10 θα πρέπει να διαβιβάζεται δωρεάν και άμεσα στον καταναλωτή υπό τις ακόλουθες συνθήκες:

- α) την καταγγελία της σύμβασης πίστωσης ή λήξη της περιόδου ισχύος της,
- β) την καθυστέρηση πληρωμής.

3. Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι τρέχουσες συμβάσεις πίστωσης και οι συμβάσεις εγγύησης αορίστου διάρκειας κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των εθνικών μέτρων μεταφοράς να αντικατασταθούν με νέες συμβάσεις που ανταποκρίνονται στις διατάξεις της παρούσας οδηγίας το αργότερο στις [...] εντός δύο ετών μετά τη λήξη της περιόδου μεταφοράς.

Άρθρο 35**Μεταφορά**

Τα κράτη μέλη εγκρίνουν και δημοσιεύουν το αργότερο στις [...] [εντός 2 ετών μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας] τις απαιτούμενες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Ενημερώνουν σχετικά αμέσως την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές ισχύουν από τις [...] [εντός 2 ετών μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.]

Οι εν λόγω διατάξεις, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι διατυπώσεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 36**Κατάργηση**

Η οδηγία 87/102/ΕΟΚ καταργείται με ισχύ από τις [...] [από την ημερομηνία λήξης της περιόδου μεταφοράς της παρούσας οδηγίας.]

Άρθρο 37**Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα που ακολουθεί τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 38**Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΒΑΣΙΚΗ ΕΞΙΣΩΣΗ ΠΟΥ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΙΣΟΔΥΝΑΜΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΛΗΨΕΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΑΦΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΟΦΛΗΤΙΚΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΑΦΕΤΕΡΟΥ

Η βασική εξίσωση, με την οποία προσδιορίζεται το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ), εκφράζει σε ετήσια βάση την ισοδυναμία μεταξύ του αθροίσματος της παρούσας αξίας των αναλήψεων πιστώσεων αφενός και του αθροίσματος της παρούσας αξίας των ποσών των εξοφλητικών δόσεων και των πληρωμών αφετέρου, ήτοι:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

όπου:

- X είναι το ΣΕΠΕ, και
- m είναι ο αύξων αριθμός της τελευταίας ανάληψης πίστωσης,
- k είναι ο αύξων αριθμός μίας ανάληψης πίστωσης, με $1 \leq k \leq m$,
- C_k είναι το ποσό της υπ' αριθμόν k ανάληψης πίστωσης,
- t_k είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας της πρώτης ανάληψης πίστωσης και της ημερομηνίας κάθε ανάληψης πίστωσης, με $t_1 = 0$,
- m' είναι ο αύξων αριθμός της τελευταίας εξοφλητικής δόσης ή πληρωμής,
- l είναι ο αύξων αριθμός μίας εξοφλητικής δόσης ή πληρωμής,
- D_l είναι το ποσό μίας εξοφλητικής δόσης ή πληρωμής,
- s_l είναι το χρονικό διάστημα, που εκφράζεται σε έτη και κλάσματα έτους, μεταξύ της ημερομηνίας της πρώτης ανάληψης πίστωσης και της ημερομηνίας κάθε εξοφλητικής δόσης ή πληρωμής.

Παρατηρήσεις:

- α) Τα ποσά που καταβάλλονται και από τις δύο πλευρές σε διαφορετικές χρονικές στιγμές δεν είναι κατ' ανάγκη ίσα ούτε καταβάλλονται κατ' ανάγκη ανά ίσα διαστήματα.
- β) Εναρκτήρια ημερομηνία είναι η ημερομηνία της πρώτης ανάληψης πίστωσης.
- γ) Ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ των ημερομηνιών που λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό εκφράζεται σε έτη ή κλάσματα έτους. Το έτος θεωρείται ότι έχει 365 ημέρες (για τα δίσεκτα έτη 366 ημέρες) 52 εβδομάδες ή 12 ίσους μήνες. Ένας ίσος μήνας έχει 30,41666 ημέρες (δηλαδή $365/12$), είτε ανήκει σε δίσεκτο έτος είτε όχι.
- δ) Το αποτέλεσμα του υπολογισμού εκφράζεται με ακρίβεια ενός δεκαδικού ψηφίου. Εάν το επόμενο δεκαδικό ψηφίο είναι μεγαλύτερο ή ίσο του 5, το πρώτο δεκαδικό ψηφίο αυξάνεται κατά ένα.
- ε) Η εξίσωση μπορεί να ξαναγραφεί με τη χρήση ενός μόνο αθροιστικού συμβόλου και με την εισαγωγή της έννοιας των χρηματικών ροών (A_k), που θα έχουν είτε θετικό είτε αρνητικό πρόσημο, είτε δηλαδή θα καταβάλλονται είτε θα εισπράττονται κατά τις χρονικές περιόδους 1 έως k , αντίστοιχα, και εκφράζονται σε έτη, ήτοι:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-t_k}$$

όπου S είναι το υπόλοιπο της παρούσας αξίας των ροών και του οποίου η τιμή πρέπει να είναι μηδενική εάν θέλουμε να διατηρήσουμε την ισοδυναμία των ροών.

- στ) Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι εφαρμοζόμενες μέθοδοι επίλυσης να δίνουν τα ίδια αποτελέσματα με τα παραδείγματα των Παραρτημάτων II και III.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΟΚΙΟΥ

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

Εκτός εάν αναφέρεται διαφορετικά, σε όλα τα παραδείγματα εξυπακούεται ότι υφίσταται μία μόνο ανάληψη πίστωσης, ίση με το συνολικό ποσό της πίστωσης, που τίθεται στη διάθεση του καταναλωτή τη στιγμή που ο τελευταίος συνάπτει τη σύμβαση πίστωσης. Υπενθυμίζουμε σχετικά ότι, εάν η σύμβαση παρέχει στον καταναλωτή την ελευθερία επιλογής ως προς την ανάληψη της πίστωσης, τότε υποτίθεται ότι πραγματοποιείται άμεση και εξ ολοκλήρου ανάληψη του συνολικού ποσού της πίστωσης.

Προκειμένου να καθορίσουν ένα χρεωστικό επιτόκιο, ορισμένα κράτη μέλη επέλεξαν την εφαρμογή ενός πραγματικού επιτοκίου και τη μέθοδο της ισοδύναμης μετατροπής, αποφεύγοντας την προσφυγή σε άπειρες μεθόδους υπολογισμού του περιοδικού τόκου με την εφαρμογή διαφόρων κανόνων *pro rata temporis* που ελάχιστη σχέση έχουν με το γραμμικό χαρακτήρα του χρόνου. Κάποια άλλα κράτη μέλη αποδέχονται ένα περιοδικό ονομαστικό επιτόκιο το οποίο υπολογίζεται με μία μέθοδο αναλογικής μετατροπής. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να αποδεσμεύσει μία ενδεχόμενη μεταγενέστερη ρύθμιση του ύψους των χρεωστικών επιτοκίων από τη διαδικασία καθορισμού των πραγματικών επιτοκίων και να περιοριστεί στην αναφορά του επιτοκίου που εφαρμόζεται. Τα παραδείγματα που παρατίθενται σε αυτό το παράρτημα δείχνουν τη μέθοδο που χρησιμοποιείται.

Πρώτο παράδειγμα

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης (κεφάλαιο) 6 000 EUR το οποίο εξοφλείται σε 4 ισόποσες ετήσιες δόσεις των 1 852,00 EUR.

Θέτουμε:

$$6\,000 = 1\,852 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^4}}{X}$$

Είτε θέτουμε:

$$6\,000 = 1\,852 \frac{1}{(1+X)^1} + 1\,852 \frac{1}{(1+X)^2} + \dots + 1\,852 \frac{1}{(1+X)^4}$$

και βρίσκουμε $X = 9,00000\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,0\%$.

Δεύτερο παράδειγμα

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης (κεφάλαιο) 6 000 EUR το οποίο εξοφλείται σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 149,31 EUR.

Θέτουμε:

$$6\,000 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1}$$

Είτε θέτουμε:

$$6\,000 = 149,31 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 149,31 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 149,31 \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 9,380593\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,4\%$.

Τρίτο παράδειγμα

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης (κεφάλαιο) 6 000 EUR το οποίο εξοφλείται σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 149,31 EUR και έξοδα κατάρτισης φακέλου κατά τη σύναψη της σύμβασης ανερχόμενα σε 60,00 EUR.

Θέτουμε:

$$6\,000 - 60 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1}$$

Είτε θέτουμε:

$$5\,940 = 149,31 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 149,31 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 149,31 \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 9,954966\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 10% .

Τέταρτο παράδειγμα

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης (κεφάλαιο) $6\,000$ EUR το οποίο εξοφλείται σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των $149,31$ EUR, με έξοδα κατάρτισης φακέλου ύψους $60,00$ τα οποία καταναλώνονται στα χρεολύσια. Στην προκειμένη περίπτωση η μηνιαία δόση ανέρχεται σε $[149,31 \text{ EUR} + (60 \text{ EUR}/48)] = 150,56$ EUR.

Θέτουμε:

$$6\,000 = 150,56 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1}$$

Είτε θέτουμε:

$$6\,000 = 150,56 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 150,56 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 150,56 \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 9,856689\%$ ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,9\%$.

Πέμπτο παράδειγμα

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης (κεφάλαιο) $6\,000$ EUR που εξοφλείται σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των $149,31$ EUR, έξοδα κατάρτισης φακέλου κατά τη σύναψη της σύμβασης ανερχόμενα σε $60,00$ EUR και, επιπλέον, μία ασφάλεια με μηνιαίο κόστος 3 EUR. Υπενθυμίζουμε ότι τα στοιχεία κόστους που συνδέονται με τα ασφάλιστρα πρέπει να περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης, εφόσον η ασφάλεια συνάπτεται τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης. Το χρεολύσιο ανέρχεται επομένως σε $152,31$ EUR.

Θέτουμε:

$$5\,940 = 152,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1}$$

Είτε θέτουμε:

$$5\,940 = 152,31 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 152,31 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 152,31 \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 11,1070115\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $11,1\%$.

Έκτο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης τύπου «balloon» συνολικού ποσού πίστωσης (τιμή αγοράς ενός αυτοκινήτου προς χρηματοδότηση) $6\,000$ EUR το οποίο εξοφλείται σε 47 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των $115,02$ EUR, με τελευταία πληρωμή ύψους $1\,915,02$ EUR, που αντιπροσωπεύει την υπολειμματική αξία του 30% του κεφαλαίου (σύμβαση «balloon») και, επιπλέον, με μία ασφάλιση μηνιαίου κόστους 3 EUR. Υπενθυμίζουμε γι' άλλη μία φορά ότι τα στοιχεία κόστους που συνδέονται με τα ασφάλιστρα πρέπει να περιλαμβάνονται στο συνολικό ποσό της πίστωσης εφόσον η ασφάλεια συνάπτεται τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης. Συνεπώς, το ύψος του χρεολυσίου είναι $118,02$ EUR και η τελευταία πληρωμή ανέρχεται σε $1\,918,02$ EUR.

Θέτουμε:

$$6\,000 = 118,02 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{47}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 1\,918,02 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}$$

Είτε θέτουμε:

$$6\,000 = 118,02 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 118,02 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 118,02 \frac{1}{(1+X)^{47/12}} + \\ (1\,800 + 115,02 + 3) \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 9,381567\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,4\%$.

Έβδομο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης συνολικού ποσού πίστωσης (κεφάλαιο) 6 000 EUR, έξοδα κατάρτισης φακέλου κατά τη σύναψη της σύμβασης ανερχόμενα σε 60,00 EUR, με δύο ομάδες χρεολυσίων, διάρκειας 22 και 26 μηνών, αντίστοιχα, εκ των οποίων η δεύτερη αντιστοιχεί στο 60% του ποσού της πρώτης. Οι αντίστοιχες μηνιαίες δόσεις ανέρχονται σε 186,36 EUR και 111,82 EUR.

Θέτουμε:

$$5\,940 = 186,36 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + \left\{ \left[111,82 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{26}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

Είτε θέτουμε:

$$5\,940 = \left[186,36 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 186,36 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 186,36 \frac{1}{(1+X)^{22/12}} \right] + \\ \left\{ \left[111,82 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 111,82 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 111,82 \frac{1}{(1+X)^{26/12}} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

και βρίσκουμε $X = 10,04089\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $10,0\%$.

Όγδοο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης συνολικού ποσού πίστωσης (κεφάλαιο) 6 000 EUR, έξοδα κατάρτισης φακέλου κατά τη σύναψη της σύμβασης ανερχόμενα σε 60,00 EUR, με δύο ομάδες χρεολυσίων, διάρκειας 22 και 26 μηνών, αντίστοιχα, εκ των οποίων η πρώτη αντιστοιχεί στο 60% του ποσού της δεύτερης. Οι αντίστοιχες μηνιαίες δόσεις ανέρχονται σε 112,15 EUR και 186,91 EUR.

Θέτουμε:

$$5\,940 = 112,15 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + \left\{ \left[186,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{26}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

Είτε θέτουμε:

$$5\,940 = \left[112,15 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 112,15 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 112,15 \frac{1}{(1+X)^{22/12}} \right] + \\ \left\{ \left[186,91 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 186,91 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 186,91 \frac{1}{(1+X)^{26/12}} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{22}} \right\}$$

και βρίσκουμε $X = 9,888383\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,9\%$.

Ένατο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης συνολικού ποσού πίστωσης (τιμή ενός αγαθού) 500,00 EUR που εξοφλείται σε 3 ισόποσες μηνιαίες δόσεις υπολογιζόμενες με βάση το χρεωστικό επιτόκιο T (ονομαστικό) 18 %, οι οποίες επιβαρύνονται με έξοδα κατάρτισης φακέλου ύψους 30,00 EUR που κατανομούνται στα χρεολύσια. Το ποσό της μηνιαίας δόσης ανέρχεται επομένως σε 171,69 EUR + έξοδα 10,00 EUR, ήτοι 181,69 EUR.

Θέτουμε:

$$500 = 181,69 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^3}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

Είτε θέτουμε:

$$500 = 181,69 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 181,69 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + 181,69 \frac{1}{(1 + X)^{3/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 68,474596 \%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 68,5 %.

Το παράδειγμα αυτό είναι ενδεικτικό των πρακτικών που εξακολουθούν να εφαρμόζονται από ορισμένα καταστήματα τα οποία εξειδικεύονται στις πωλήσεις με πίστωση.

Δέκατο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης συνολικού ποσού πίστωσης (κεφάλαιο) 1 000 EUR, το οποίο εξοφλείται κατ' επιλογή είτε με την καταβολή 700,00 EUR μετά από ένα χρόνο και 500,00 EUR μετά από δύο χρόνια είτε με την καταβολή 500 EUR μετά από ένα χρόνο και 700 EUR μετά από δύο χρόνια.

Θέτουμε:

$$1\ 000 = 700 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{12}} + 500 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{24}}$$

και βρίσκουμε $X = 13,898663 \%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 13,9 %.

Είτε θέτουμε:

$$1\ 000 = 500 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{12}} + 700 \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{24}}$$

και βρίσκουμε $X = 12,321446 \%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 12,3 %.

Το παράδειγμα αυτό δείχνει ότι ο υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου εξαρτάται μόνο από τα χρεολύσια και ότι η αναφορά του συνολικού κόστους της πίστωσης στο πλαίσιο της εκ των προτέρων ενημέρωσης ή στη σύμβαση πίστωσης δεν συνεπάγεται καμία προστιθέμενη αξία για τον καταναλωτή. Ξεκινώντας από το ίδιο συνολικό κόστος πίστωσης 200 EUR, λαμβάνουμε δύο διαφορετικά ΣΕΠΕ (αναλόγως εάν η αποπληρωμή γίνεται με ταχύτερο ή βραδύτερο ρυθμό).

Ενδέκατο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης συνολικού ποσού πίστωσης 6 000 EUR και χρεωστικό επιτόκιο 9 %, που εξοφλείται σε 4 ισόποσες ετήσιες δόσεις των 1 852,01 EUR, και με έξοδα κατάρτισης φακέλου ύψους 60,00 EUR, τα οποία καταβάλλονται κατά τη σύναψη της σύμβασης.

Θέτουμε:

$$5\ 940 = 1\ 852,01 \frac{1 - \frac{1}{(1 + X)^4}}{X}$$

Είτε θέτουμε:

$$5\ 940 = 1\ 852,01 \frac{1}{(1 + X)} + 1\ 852,01 \frac{1}{(1 + X)^2} + \dots + 1\ 852,01 \frac{1}{(1 + X)^4}$$

και βρίσκουμε $X = 9,459052 \%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,5 \%$.

Σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης, έχουμε αντίστοιχα:

Μετά από ένα χρόνο:

$$5\,940 = 6\,540 \frac{1}{(1 + X)}$$

όπου $6\,540$ είναι το οφειλόμενο ποσό, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, πριν από την καταβολή της πρώτης περιοδικής δόσης, σύμφωνα με τον πίνακα χρεολυσίων,

και βρίσκουμε $X = 10,101010 \%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $10,1 \%$.

Μετά από δύο χρόνια:

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1}{(1 + X)} + 5\,109,91 \frac{1}{(1 + X)^2}$$

όπου $5\,109,91$ είναι το οφειλόμενο ποσό, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, πριν από την καταβολή της δεύτερης περιοδικής δόσης, σύμφωνα με τον πίνακα χρεολυσίων,

και βρίσκουμε $X = 9,640069 \%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,6 \%$.

Μετά από τρία χρόνια:

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1}{(1 + X)} + 1\,852,01 \frac{1}{(1 + X)^2} + 3\,551,11 \frac{1}{(1 + X)^3}$$

όπου $3\,551,11$ είναι το οφειλόμενο ποσό, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, πριν από την καταβολή της τρίτης περιοδικής δόσης, σύμφωνα με τον πίνακα χρεολυσίων,

και βρίσκουμε $X = 9,505315 \%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,5 \%$.

Το παραπάνω παράδειγμα δείχνει τη μείωση του προβλεπόμενου ΣΕΠΕ με την πάροδο του χρόνου, ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι επιβαρύνσεις είναι καταβλητέες τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης.

Το παράδειγμα αυτό είναι επίσης ενδεικτικό της περίπτωσης σύναψης ενυπόθηκου δανείου με σκοπό την αναχρηματοδότηση τρεχουσών συμβάσεων πίστωσης των οποίων τα έξοδα (συμβολαιογραφικά, καταχώριση, φόροι, εγγραφή της υποθήκης) πρέπει να καταβληθούν τη στιγμή της σύναψης του δημόσιου εγγράφου και τα κεφάλαια τίθενται στη διάθεση του καταναλωτή από την ημερομηνία σύναψης αυτού του εγγράφου.

Δωδέκατο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης συνολικού ποσού πίστωσης $6\,000$ EUR και χρεωστικό επιτόκιο T (ονομαστικό) 9% , που εξοφλείται σε 48 μηνιαίες δόσεις των $149,31$ EUR (υπολογιζόμενες κατ' αναλογία), και έξοδα κατάρτισης φακέλου ύψους $60,00$ EUR, τα οποία καταβάλλονται κατά τη σύναψη της σύμβασης.

Θέτουμε:

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{48}}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

Είτε θέτουμε:

$$5\,940 = 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 149,31 \frac{1}{(1 + X)^{48/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 9,9954957\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 10% .

Όμως, σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης, έχουμε αντίστοιχα:

Μετά από ένα χρόνο:

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{11}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 4\,844,64 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{12}}$$

όπου $4\,844,64$ είναι το οφειλόμενο ποσό, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, πριν από την καταβολή της δωδέκατης περιοδικής δόσης, σύμφωνα με τον πίνακα χρεολυσίων,

και βρίσκουμε $X = 10,655907\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $10,7\%$.

Μετά από δύο χρόνια:

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{23}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 3\,417,58 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{24}}$$

όπου $3\,417,58$ είναι το οφειλόμενο ποσό, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, πριν από την καταβολή της 24ης μηνιαίας δόσης, σύμφωνα με τον πίνακα χρεολυσίων,

και βρίσκουμε $X = 10,136089\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $10,1\%$.

Μετά από τρία χρόνια:

$$5\,940 = 149,31 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{35}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 1\,856,66 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{36}}$$

όπου $1\,856,66$ είναι το οφειλόμενο ποσό, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, πριν από την καταβολή της 36ης μηνιαίας δόσης, σύμφωνα με τον πίνακα χρεολυσίων,

και βρίσκουμε $X = 9,991921\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 10% .

Δέκατο τρίτο παράδειγμα

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης (κεφάλαιο) $6\,000$ EUR το οποίο εξοφλείται σε 4 ισόποσες ετήσιες δόσεις των $1\,852,00$ EUR. Ας υποθέσουμε ότι η πίστωση χορηγείται με μεταβλητό επιτόκιο και ότι μετά την καταβολή της δεύτερης ετήσιας δόσης το (ονομαστικό) χρεωστικό επιτόκιο αυξάνεται από $9,00\%$ σε $10,00\%$. Προκύπτει μία νέα ετήσια δόση ύψους $1\,877,17$ EUR. Υπενθυμίζουμε ότι για τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ υποθέτουμε ότι το χρεωστικό επιτόκιο και οι υπόλοιπες επιβαρύνσεις παραμένουν σταθερά σε σχέση με τις αρχικές τιμές τους και εφαρμόζονται μέχρι τη λήξη της σύμβασης πίστωσης. Σύμφωνα με το πρώτο παράδειγμα, το ΣΕΠΕ θα είναι 9% .

Σε περίπτωση μεταβολής, ένα νέο ΣΕΠΕ θα πρέπει να ανακοινωθεί και να υπολογισθεί βάσει της υπόθεσης ότι η σύμβαση πίστωσης παραμένει σε ισχύ κατά τη συμφωνηθείσα εναπομένουσα διάρκεια της και ότι ο δανειστής και ο καταναλωτής εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τους όρους και στις προθεσμίες που έχουν συμφωνηθεί.

Θέτουμε:

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^2}}{X} + \left[1\,877,17 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^2}}{X} \frac{1}{X^2} \right]$$

Είτε θέτουμε:

$$5\,940 = 1\,852,01 \frac{1}{(1+X)} + 1\,852,01 \frac{1}{(1+X)^2} + \left\{ \left[1\,877,17 \frac{1}{(1+X)^3} + 1\,877,17 \frac{1}{(1+X)^4} \right] + \frac{1}{X^2} \right\}$$

και βρίσκουμε $X = 9,741569\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,7\%$.

Δέκατο τέταρτο παράδειγμα

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης (κεφάλαιο) 6 000 EUR που εξοφλείται σε 48 ισόποσες μηνιαίες δόσεις των 149,31 EUR, έξοδα κατάρτισης φακέλου κατά τη σύναψη της σύμβασης ανερχόμενα σε 60,00 EUR και, επιπλέον, μία ασφάλεια με μηνιαίο κόστος 3 EUR. Υπενθυμίζουμε ότι τα στοιχεία κόστους που συνδέονται με τα ασφάλιστρα πρέπει να περιλαμβάνονται στο συνολικό ποσό της πίστωσης εφόσον η ασφάλεια συνάπτεται τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης. Το χρεολύσιο ανέρχεται επομένως σε 152,31 EUR, και στο πέμπτο παράδειγμα είχαμε βρει το $X = 11,107112$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ το οποίο ανέρχεται σε 11,1 %.

Ας υποθέσουμε τώρα ότι το (ονομαστικό) χρεωστικό επιτόκιο είναι μεταβλητό και ότι αυξάνεται σε 10 % μετά την εξόφληση της δέκατης έβδομης δόσης. Σε περίπτωση μεταβολής, ένα νέο ΣΕΠΕ πρέπει να ανακοινωθεί και να υπολογισθεί βάσει της υπόθεσης ότι η σύμβαση πίστωσης παραμένει σε ισχύ κατά τη συμφωνηθείσα εναπομένουσα διάρκεια της και ότι ο δανειστής και ο καταναλωτής εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τους όρους και στις προθεσμίες που έχουν συμφωνηθεί.

Θέτουμε:

$$5\,940 = 151,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{17}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + \left[154,22 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{31}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{17}} \right]$$

Είτε θέτουμε:

$$5\,940 = \left[151,91 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 151,91 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 151,91 \frac{1}{(1+X)^{17/12}} \right] + \left\{ \left[154,22 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 154,22 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 154,22 \frac{1}{(1+X)^{31/12}} \right] \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{17}} \right\}$$

και βρίσκουμε $X = 11,542740$ %, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 11,5 %.

Δέκατο πέμπτο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης τύπου «λήζινγκ» ή «χρηματοδοτικής μίσθωσης» που αφορά ένα αυτοκίνητο αξίας 15 000 EUR. Η σύμβαση ορίζει την καταβολή 48 μηνιαίων δόσεων των 350 EUR. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα τη στιγμή της διάθεσης του αγαθού. Μετά την πάροδο των 48 μηνών το δικαίωμα προαίρεσης αγοράς μπορεί να αρθεί με την εξόφληση της υπολειμματικής αξίας των 1 250 EUR.

Θέτουμε:

$$14\,650 = 350 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{47}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 1\,250 \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}$$

Είτε θέτουμε:

$$14\,650 = 350 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 350 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 350 \frac{1}{(1+X)^{47/12}} + 1\,250 \frac{1}{(1+X)^{48/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 9,541856$ %, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 9,5 %.

Δέκατο έκτο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης τύπου «χρηματοδότηση», «πώληση με πίστωση» ή «πώληση με δόσεις» η οποία αφορά ένα αγαθό αξίας 2 500 EUR. Η σύμβαση πίστωσης ορίζει μία προκαταβολή ύψους 500 EUR και την καταβολή 24 μηνιαίων δόσεων των 100 EUR, εκ των οποίων η πρώτη πρέπει να εξοφληθεί εντός 20 ημερών μετά τη διάθεση του αγαθού.

Στις περιπτώσεις αυτές η προκαταβολή δεν συνυπολογίζεται ποτέ στη χρηματοδοτική πράξη.

Θέτουμε:

$$(2\,500 - 500) \frac{1}{[(1 + X)^{1/365}]^{[365 \cdot 20]}} = 100 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{24}}}{(1 + X)^{1/12} - 1}$$

Είτε θέτουμε:

$$2\,000 \frac{1}{(1 + X)^{\frac{10,4316}{365}}} = 100 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 100 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 100 \frac{1}{(1 + X)^{24/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 20,395287$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 20,4 %.

Δέκατο έβδομο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης τύπου «άνοιγμα πίστωσης» καθορισμένης διάρκειας 6 μηνών και συνολικού ποσού πίστωσης 2 500 EUR. Η σύμβαση πίστωσης ορίζει την καταβολή του συνολικού κόστους της πίστωσης κάθε μήνα και την αποπληρωμή του συνολικού ποσού της πίστωσης κατά τη λήξη της σύμβασης. Το (πραγματικό) ετήσιο χρεωστικό επιτόκιο είναι 8 % και οι επιβαρύνσεις ανέρχονται σε 0,25 % μηνιαίως. Υπενθυμίζουμε ότι στην προκειμένη περίπτωση λαμβάνεται ως υπόθεση μία άμεση και ολοκληρωτική ανάληψη του ποσού της πίστωσης.

Βρίσκουμε το ποσό που αντιστοιχεί στο περιοδικό χρεολύσιο των μηνιαίων χρεωστικών τόκων, που υπολογίζονται βάσει ενός ισοδύναμου μηνιαίου επιτόκιου, με τον ακόλουθο τύπο:

$$a = 2\,500 \left\{ [(1,08)^{1/12} - 1] + 0,25 \right\}$$

Ητοι:

$$a = 2\,500 (0,006434 + 0,0025) = 22,34$$

Θέτουμε επομένως:

$$2\,500 = 22,34 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^6}}{(1 + X)^{1/12} - 1} + 2\,500 \frac{1}{(1 + X)^{6/12}}$$

Είτε θέτουμε:

$$2\,500 = 22,34 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 22,34 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 22,34 \frac{1}{(1 + X)^{6/12}} + 2\,500 \frac{1}{(1 + X)^{6/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 11,263633$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 11,3 %.

Δέκατο όγδοο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης τύπου «άνοιγμα πίστωσης» αόριστης διάρκειας και ύψους 2 500 EUR. Η σύμβαση προβλέπει εξαμηνιαία καταβολή ίση τουλάχιστον με το 25 % του εναπομείναντος υπολοίπου της οφειλής σε κεφάλαιο και χρεωστικούς τόκους, με ελάχιστη πληρωμή 25 EUR. Το (πραγματικό) ετήσιο χρεωστικό επιτόκιο ανέρχεται σε 12 % και τα έξοδα κατάρτισης φακέλου, καταβλητέα κατά τη σύναψη της σύμβασης, σε 50 EUR.

(Βρίσκουμε το ισοδύναμο μηνιαίο επιτόκιο με τον ακόλουθο τύπο:

$$i = (1 + 0,12)^{6/12} - 1 = 0,00583$$

ήτοι 5,83 %).

Τα ποσά των 19 εξαμηνιαίων δόσεων που πρέπει να εξοφληθούν (D_t) μπορούν να ληφθούν από έναν πίνακα χρεολυσίων όπου $D_1 = 661,44 \cdot D_2 = 525 \cdot D_3 = 416,71 \cdot D_4 = 330,75 \cdot D_5 = 262,52 \cdot D_6 = 208,37 \cdot D_7 = 165,39 \cdot D_8 = 208,37 \cdot D_9 = 104,20 \cdot D_{10} = 82,70 \cdot D_{11} = 65,64 \cdot D_{12} = 52,1 \cdot D_{13} = 41,36 \cdot D_{14} = 32,82 \cdot D_{15} = 25 \cdot D_{16} = 25 \cdot D_{17} = 25 \cdot D_{18} = 25 \cdot D_{19} = 15,28$.

Θέτουμε:

$$2\,500 - 50 = 661,44 \frac{1}{(1+X)^{6/12}} + 525 \frac{1}{(1+X)^{12/12}} + \dots + 25 \frac{1}{(1+X)^{108/12}} + 15,28 \frac{1}{(1+X)^{114/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 13,151744\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $13,2\%$.

Δέκατο ένατο παράδειγμα

Έστω μία σύμβαση πίστωσης τύπου «άνοιγμα πίστωσης» αόριστης διάρκειας μέσω κάρτας, με την οποία μπορούν να πραγματοποιούνται αναλήψεις πίστωσης συνολικού ύψους 700 EUR. Η σύμβαση προβλέπει μηνιαία καταβολή ίση τουλάχιστον με το 5% του εναπομείναντος υπολοίπου της οφειλής σε κεφάλαιο και χρεωστικούς τόκους, με περιοδικό χρεολύσιο (a) τουλάχιστον 25 EUR. Τα ετήσια έξοδα για την κάρτα ανέρχονται σε 20 EUR. Το (πραγματικό) ετήσιο χρεωστικό επιτόκιο είναι 0% για το πρώτο χρεολύσιο και 12% για τα επόμενα χρεολύσια.

Τα ποσά των 31 εξαμηνιαίων δόσεων που πρέπει να εξοφληθούν (D_t) μπορούν να ληφθούν από έναν πίνακα χρεολυσίων όπου $D_1 = 55,00 \cdot D_2 = 33,57 \cdot D_3 = 32,19 \cdot D_4 = 30,87 \cdot D_5 = 29,61 \cdot D_6 = 28,39 \cdot D_7 = 27,23 \cdot D_8 = 26,11 \cdot D_9 = 25,04 \cdot D_{10}$ έως $D_{12} = 25,00 \cdot D_{13} = 45 \cdot D_{14}$ έως $D_{24} = 25,00 \cdot D_{25} = 45 \cdot D_{26}$ έως $D_{30} = 25,00 \cdot D_{31} = 2,25$.

Θέτουμε:

$$700 = 55 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 33,57 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 25 \frac{1}{(1+X)^{30/12}} + 2,25 \frac{1}{(1+X)^{31/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 18,470574\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $18,5\%$.

Εικοστό παράδειγμα

Έστω ένα άνοιγμα πίστωσης υπό μορφή προκαταβολής σε τρεχούμενο λογαριασμό με αόριστη διάρκεια και συνολικό ποσό πίστωσης 2 500 EUR. Η σύμβαση πίστωσης δεν επιβάλλει πληρωμές σε κεφάλαιο, αλλά προβλέπει τη μηνιαία καταβολή του συνολικού κόστους της σύμβασης. Το (πραγματικό) ετήσιο χρεωστικό επιτόκιο είναι 8% . Οι μηνιαίες επιβαρύνσεις ανέρχονται σε 2,50 EUR.

Εκτός από την υπόθεση της ολοκληρωτικής ανάληψης του ποσού της πίστωσης, θα χρησιμοποιήσουμε επίσης την υπόθεση της θεωρητικής εξόφλησης μετά από ένα χρόνο.

Υπολογίζουμε κατ' αρχάς το θεωρητικό περιοδικό χρεολύσιο των τόκων και των επιβαρύνσεων a):

$$a = 2\,500 \left[(1,08)^{1/12} - 1 \right] + 2,50$$

και στη συνέχεια

$$2\,500 = 18,59 \frac{1 - \frac{1}{\left[(1+X)^{1/12} \right]^{12}}}{(1+X)^{1/12} - 1} + 2\,500 \frac{1}{(1+X^{1/12})^{12}}$$

ήτοι:

$$2\,500 = 18,59 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 18,59 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 18,59 \frac{1}{(1+X)^{12/12}} + 2\,500 \frac{1}{(1+X)^{12/12}}$$

και βρίσκουμε $X = 9,295804\%$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $9,3\%$.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Υπολογισμός του συνολικού ετήσιου πραγματικού επιτοκίου σε περιπτώσεις όπου μία σύμβαση πίστωσης προβλέπει προηγούμενη ή σύγχρονη κατάθεση ταμειυτηρίου και το χρεωστικό επιτόκιο καθορίζεται σε συνάρτηση με την λόγω κατάθεση

Χρησιμοποιούνται τα ακόλουθα σύμβολα:

- C = κεφάλαιο
- N = διάρκεια σε έτη
- T = ετήσιο χρεωστικό επιτόκιο
- A = ετήσια δόση
- F = περιοδικότητα
- n = διάρκεια σε περιόδους
- t = περιοδικό χρεωστικό επιτόκιο
- a = περιοδικό χρεολύσιο.
- M = περίοδος αποταμίευσης

1. ΜΕΙΚΤΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ ΣΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ Η ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΑΜΕΙΥΤΗΡΙΟΥ ΠΡΟΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗΣ ΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΩΣΗΣ

Πρώτο παράδειγμα

Η χορήγηση μίας πίστωσης C ύψους 6 000 EUR για διάρκεια N = 4 έτη προϋποθέτει ύπαρξη κατάθεσης ταμειυτηρίου για χρονική περίοδο M = δύο ετών ύψους ίσου με το ήμισυ του παραπάνω ποσού, δηλαδή 3 000 EUR συνολικά, και με τελευταία κατάθεση ποσού 125 EUR ένα μήνα πριν από την ανάληψη πίστωσης. Η συγκεκριμένη κατάθεση ταμειυτηρίου δεν τοκίζεται, αλλά το χρεωστικό επιτόκιο της πίστωσης θα είναι μόνο T = 6 %, τη στιγμή που τα επιτόκια της αγοράς τείνουν μάλλον στο 9 %.

Το ποσό κατάθεσης κάθε μήνα είναι e = 125,00 EUR, το περιοδικό χρεολύσιο είναι a = 140,91 EUR και το ΣΕΠΕ εκτός ταμειυτηρίου είναι 6,17 %, ήτοι 6,2 %.

Για να βρούμε το πραγματικό επιτόκιο του συνόλου της πράξεως, θέτουμε:

$$6\,000 + 3\,000 = \left[125 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{24}}}{(1+X)^{1/12} - 1} [(1+X)^{1/12}]^{25} \right] + \left[140,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1+X)^{1/12}]^{48}}}{(1+X)^{1/12} - 1} \right]$$

Είτε θέτουμε:

$$6\,000 + 3\,000 = \left\{ \left[125 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 125 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 125 \frac{1}{(1+X)^{24/12}} \right] [(1+X)^{1/12}]^{25} \right\} + \left[140,91 \frac{1}{(1+X)^{1/12}} + 140,91 \frac{1}{(1+X)^{2/12}} + \dots + 140,91 \frac{1}{(1+X)^{48/12}} \right]$$

Για την επίλυση της εξίσωσης — με χρήση επαναληπτικής μεθόδου — θέτουμε $X_1 = 0,062$ και υπολογίζουμε την τιμή του πρώτου μέλους: 170,5,

έπειτα $X_2 = 0,063$ και υπολογίζουμε την τιμή του πρώτου μέλους: 163,3

κ.λπ.

έπειτα $X_{26} = 0,087$ και υπολογίζουμε την τιμή του πρώτου μέλους: 6,0

έπειτα $X_{27} = 0,088$ και υπολογίζουμε την τιμή του πρώτου μέλους: 0,1

έπειτα $X_{28} = 0,089$ και υπολογίζουμε την τιμή του πρώτου μέλους: -5,7.

Η ορθή λύση είναι $X = 8,802245 \%$, ήτοι $8,8 \%$, και αυτό είναι το ΣΕΠΕ που πρέπει να ανακοινωθεί στον καταναλωτή ως το ΣΕΠΕ της σύμβασης πίστωσης με όρο να προϋπάρχει κατάθεση ταμειυτηρίου.

Δεύτερο παράδειγμα

Η χορήγηση μίας πίστωσης C ύψους $6\,000$ EUR για διάρκεια $N = 4$ έτη προϋποθέτει ύπαρξη κατάθεσης ταμειυτηρίου (M) για χρονική περίοδο δύο ετών ύψους ίσου με το ήμισυ του παραπάνω ποσού, δηλαδή $3\,000$ EUR, και με τελευταία κατάθεση ποσού 125 EUR ένα μήνα πριν από την ανάληψη πίστωσης. Η συγκεκριμένη κατάθεση ταμειυτηρίου τοκίζεται με πιστωτικό επιτόκιο $S = 3 \%$. Το χρεωστικό επιτόκιο θα είναι μόνο $T = 6 \%$, τη στιγμή που τα επιτόκια της αγοράς τείνουν μάλλον στο 9% .

Το ποσό κατάθεσης κάθε μήνα είναι $e = 125,00$ EUR, το περιοδικό χρεολύσιο είναι $a = 140,91$ EUR, και το ΣΕΠΕ εκτός ταμειυτηρίου είναι $6,17 \%$, ήτοι $6,2 \%$.

Η μελλοντική πραγματική αξία του M θα είναι M' και υπολογίζεται με τον ακόλουθο τύπο:

$$M' = 125 \frac{(1 + i)^n - 1}{i}$$

όπου $i = (1 + S)^{1/12} - 1$ και $n = 24$ μήνες

Ήτοι

$$M'(t_{-1}) = 125 \frac{(1,03)^{24/12} - 1}{(1,03)^{1/12} - 1} = 3\,086,65$$

και

$$M'(t_0) = 3\,086,65(1,03)^{1/12} = 3\,094,26$$

όπου t_0 είναι η στιγμή της ανάληψης πίστωσης.

Για να βρούμε το πραγματικό επιτόκιο του συνόλου της πράξεως, θέτουμε:

$$3\,094,26 + 6\,000 = \left[125 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{24}}}{(1 + X)^{1/12} - 1} [(1 + X)^{1/12}]^{25} \right] + \left[140,91 \frac{1 - \frac{1}{[(1 + X)^{1/12}]^{48}}}{(1 + X)^{1/12} - 1} \right]$$

Είτε θέτουμε:

$$3\,094,26 + 6\,000 = \left\{ \left[125 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 125 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 125 \frac{1}{(1 + X)^{24/12}} \right] [(1 + X)^{1/12}]^{25} \right\} +$$

$$\left[140,91 \frac{1}{(1 + X)^{1/12}} + 140,91 \frac{1}{(1 + X)^{2/12}} + \dots + 140,91 \frac{1}{(1 + X)^{48/12}} \right]$$

Για την επίλυση της εξίσωσης χρησιμοποιούμε πάλι επαναληπτική μέθοδο και βρίσκουμε $X = 7,484710$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με $7,5 \%$.

2. ΜΕΙΚΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΜΕ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

2.1. Μεικτή σύμβαση πίστωσης χωρίς υποχρεωτική κατάθεση ταμειυτηρίου (προκαταβολές σε τρεχούμενο λογαριασμό)

Βλ. Παράρτημα ΙΙ, παράδειγμα 20. Η κατάθεση ταμειυτηρίου δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον υπολογισμό του ΣΕΠΕ.

2.2. Μεικτή σύμβαση πίστωσης με ασφάλεια ζωής

Πρόκειται για πιστώσεις τύπου «endowment», όπως αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 20 της παρούσας οδηγίας, με την κατάθεση ταμειυτηρίου να αποτελεί συμβατικό στοιχείο.

Έστω ένα συνολικό ποσό πίστωσης 6 000 EUR που εξοφλείται σε τέσσερις ετήσιες δόσεις με χρεωστικό επιτόκιο 9 %, αλλά με λιξιπρόθεσμες πληρωμές για ολόκληρο το ποσό. Ας υποθέσουμε ότι ο διαχειριστής του κεφαλαίου κατέβαλε από 1 200,00 EUR στο τέλος του καθενός από τα 3 πρώτα έτη και ότι η συγκεκριμένη κατάθεση ταμειυτηρίου τοκίζεται με 4,00 %. Το υπόλοιπο αυτού του λογαριασμού πριν από το τελικό χρεολύσιο θα είναι 3 895,76 EUR. Θα χρειαστεί λοιπόν να καταθέσει ένα συμπληρωματικό ποσό 2 104,24 EUR. Ο πίνακας των χρεολυσίων του συνοψίζεται σε τρεις ετήσιες δόσεις των 1 740,00 EUR και μία των 2 644,24 EUR για ένα κεφάλαιο 6 000 EUR.

Θέτουμε:

$$6\,000 = 1\,740 \frac{1 - \frac{1}{(1+X)^3}}{X} + 2\,644,24 \frac{1}{(1+X)^4}$$

Είτε θέτουμε:

$$6\,000 = 1\,740 \frac{1}{(1+X)^1} + 1\,740 \frac{1}{(1+X)^2} + 1\,740 \frac{1}{(1+X)^3} + 2\,644,24 \frac{1}{(1+X)^4}$$

και βρίσκουμε $X = 10,955466$, ήτοι ένα ΣΕΠΕ ίσο με 10,96 %.

Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των μέτρων στον τομέα της ασφάλειας του εφοδιασμού με προϊόντα πετρελαίου

(2002/C 331 E/40)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 488 τελικό — 2002/0219(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 11 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ**1. Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας****1.1. Ο στόχος: Εσωτερική αγορά προϊόντων πετρελαίου**

Η αγορά των προϊόντων πετρελαίου είναι πιο ανταγωνιστική στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης από αυτή άλλων ενεργειακών προϊόντων. Συνεπώς, πρέπει ακόμη να καταβληθούν σημαντικές προσπάθειες για την επίτευξη μίας αγοράς προϊόντων πετρελαίου η οποία να είναι πραγματικά ανοικτή και ολοκληρωμένη σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Για το λόγο αυτό, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα πρέπει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα ώστε ο τομέας αυτός να συμμετάσχει αποτελεσματικά, με τις άλλες πηγές ενέργειας και πιο συγκεκριμένα με το φυσικό αέριο, σε μία γνήσια εσωτερική αγορά ενέργειας.

Πράγματι, στην ανακοίνωση της, της 4ης Οκτωβρίου 2000 σχετικά με τον εφοδιασμό σε πετρέλαιο και στην Πράσινη Βίβλο «Προς μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού», η οποία υιοθετήθηκε το Νοέμβριο του 2000 ⁽¹⁾, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι τιμές στην κατανάλωση προϊόντων πετρελαίου άνευ δασμών και φόρων διέφεραν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Προέβλεψε την έλλειψη ανταγωνισμού και ανοίγματος στον τομέα που αφορά τα στάδια που είναι μεταγενέστερα της παραγωγής του πετρελαίου ⁽²⁾ σε ορισμένα κράτη μέλη ως έναν από τους κύριους παράγοντες που μπορούν να εξηγήσουν αυτές τις διαφορές στις τιμές. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή επεσήμανε ότι ήταν απαραίτητη η στήριξη μίας πιο ανοικτής και ανταγωνιστικής δομής που αφορά τα στάδια που είναι μεταγενέστερα της παραγωγής του πετρελαίου. Τόνισε ότι για το σκοπό αυτό ήταν απαραίτητο να διασφαλιστεί η ανάπτυξη μίας γνήσιας εσωτερικής αγοράς διυλισθέντων προϊόντων (σε επίπεδο αγοράς χονδρικής πώλησης) που θα παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε διανομέα να εφοδιάζεται εύκολα και κατά τρόπο ανταγωνιστικό, ακόμη και από μη εγχώρια διυλιστήρια.

Ένα μεγαλύτερο άνοιγμα του τομέα διανομής προϊόντων πετρελαίου, ιδίως σε νέους φορείς, και η ύπαρξη μίας γνήσιας εσωτερικής αγοράς διυλισθέντων προϊόντων θα πρέπει όντως να συμβάλουν στη διασφάλιση των συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού. Το γεγονός αυτό θα επιτρέψει τη διασφάλιση του εφοδιασμού των διαφόρων καταναλωτών με τους πιο οικονομικούς όρους, ακόμη και αν η εν λόγω αγορά παραμείνει εξαρτημένη από τη ρευστότητα που συνδέεται με τη σημαντική εξωτερική εξάρτηση της ΕΕ.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθεί να σημειώνει πρόοδο προς την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας. Επί του παρόντος δημιουργεί τη μεγαλύτερη περιφερειακή ολοκληρωμένη και ανοικτή αγορά στον κόσμο. Ωστόσο, δεν νοείται δημιουργία εσωτερικής αγοράς ενέργειας χωρίς να περιλαμβάνεται το σύνολο των πηγών ενέργειας. Ειδικότερα, το πετρέλαιο και το αέριο είναι δύο προϊόντα τα οποία αποτελούν τμήμα της ίδιας αγοράς: είναι προϊόντα που υποκαθιστούν το ένα το άλλο και είναι ανταγωνιστικά σε πολλές χρήσεις. Πρέπει επίσης να υπενθυμιστεί ότι οι τιμές του αερίου καθορίζονται με βάση τις τιμές του πετρελαίου. Αυτές οι δύο πηγές ενέργειας συνδέονται στενά, κυρίως μέσω διακοπτόμενων συμβάσεων για τον εφοδιασμό σε αέριο.

1.2. Το πλαίσιο: η ενεργειακή εξάρτηση της ΕΕ και οι συνέπειές της

Όπως αναφέρεται στην Πράσινη Βίβλο για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, η εξάρτηση της ΕΕ από εισαγωγές πετρελαίου, η οποία ανέρχεται σήμερα σε 75 %, εκτιμάται ότι θα υπερβεί το 85 % το 2020. Η γεωγραφική συγκέντρωση της παραγωγής πετρελαίου στην περιοχή του Περσικού Κόλπου, συγκέντρωση που επίσης πρόκειται να αυξηθεί σημαντικά τις επόμενες δεκαετίες ⁽³⁾, εντείνει την αβεβαιότητα που υπάρχει ως προς τον ενεργειακό εφοδιασμό της Ένωσης.

⁽¹⁾ COM(2000) 769.

⁽²⁾ Δηλαδή η διύλιση και η διανομή προϊόντων πετρελαίου.

⁽³⁾ Από 30 % σήμερα, το ποσοστό της παγκόσμιας παραγωγής πετρελαίου που προέρχεται από τις χώρες του Περσικού Κόλπου θα μπορούσε να φτάσει το 40 % το 2020. Ένα ποσοστό 65 % των παγκόσμιων αποθεμάτων βρίσκονται στην περιοχή αυτή και 30 % της ποσότητας του πετρελαίου που καταναλώνεται σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση προέρχεται από αυτή την περιοχή (ενώ η εξάρτηση των Ηνωμένων Πολιτειών από τις χώρες του Περσικού Κόλπου δεν υπερβαίνει το 14 %).

Η αγορά πετρελαίου χαρακτηρίζεται από πολύ μικρή ευελιξία βραχυπρόθεσμα, τόσο ως προς την προσφορά⁽¹⁾ όσο και ως προς τη ζήτηση⁽²⁾. Αυτός ο διαρθρωτικός χαρακτήρας της αγοράς πετρελαίου εξηγεί τη μεγάλη μεταβλητότητα των τιμών του πετρελαίου. Ακόμη και η μικρότερη ανισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης, ή η πρόβλεψη μιας τέτοιας ανισορροπίας, θα έχει πολύ μεγάλες επιπτώσεις στις τιμές. Απόδειξη αποτελεί η τελευταία πετρελαϊκή κρίση της περιόδου 1999-2000, κατά την οποία οριακοί περιορισμοί της προσφοράς προκάλεσαν ακόμη και τον τριπλασιασμό των τιμών του αργού πετρελαίου.

Κάθε γεγονός που συνεπάγεται ουσιαστικά διακοπή του εφοδιασμού ή που απλώς προειδοποιεί για την ύπαρξη κινδύνου διακοπής, μπορεί να δημιουργήσει σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία της οικονομίας και της κοινωνίας της Ευρώπης. Παρότι η σημασία του πετρελαίου για την οικονομία μειώθηκε σε σχέση με τη δεκαετία του 1970⁽³⁾, η άνοδος της τιμής του πετρελαίου εξακολουθεί να αποτελεί πλήγμα για την ευρωπαϊκή οικονομία. Μια άνοδος της τιμής του βαρελιού κατά 10 δολάρια ΗΠΑ επιφέρει αύξηση των δαπανών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για εισαγωγές πετρελαίου από το εξωτερικό κατά 40 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου ετησίως. Η άνοδος των τιμών του πετρελαίου επηρεάζει την αγοραστική δύναμη των καταναλωτών και συνεπάγεται αύξηση του κόστους για τις επιχειρήσεις.

Εκτιμάται ότι αύξηση της τιμής του βαρελιού κατά 10 δολάρια ΗΠΑ οδηγεί σε μείωση κατά 0,5 % της οικονομικής ανάπτυξης. Η επίπτωση αυτή δεν μπορεί ωστόσο να θεωρηθεί γραμμική: οι απότομες, απρόσμενες και ευρύτατες αλλαγές στις τιμές ενδέχεται να προξενήσουν στην οικονομία ζημιές πολύ πιο σημαντικές από ό,τι μπορεί να αφήνει να εννοηθεί η προαναφερθείσα εκτίμηση. Η επίπτωση αυτή μπορεί επίσης να εξαρτάται από τη σημασία του πετρελαίου στην οικονομία, η οποία είναι δυνατόν να διαφέρει από ένα κράτος μέλος σε ένα άλλο.

Γενικότερα, παρατηρείται ότι η εξέχουσα θέση που έχουν αποκτήσει τα ενεργειακά προϊόντα στην κοινωνία μας, και ιδιαίτερα το πετρέλαιο, καθιστά το ζήτημα της ενεργειακής εξάρτησης ζήτημα κοινωνικής ισορροπίας. Πρέπει κυρίως να υπενθυμιστεί ότι οι δύο πρώτες πετρελαϊκές κρίσεις συνέβαλαν σε μεγάλη αύξηση της ανεργίας. Επομένως, η διατάραξη της ισορροπίας αυτής ενδέχεται να δημιουργήσει κοινωνική αναταραχή και να οδηγήσει σε συνεχιζόμενες αντιδράσεις.

1.3. Η διαπίστωση: Ανεπαρκής εναρμόνιση των μηχανισμών στον τομέα της ασφάλειας του εφοδιασμού

Οι ισχύουσες εθνικές νομοθεσίες που σχετίζονται με την ασφάλεια του εφοδιασμού σε πετρέλαιο, ανεπαρκώς εναρμονισμένες και συντονισμένες σε κοινοτικό επίπεδο, είναι δυνατόν να οδηγήσουν — και έχουν όντως οδηγήσει — σε στρεβλώσεις στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς των προϊόντων πετρελαίου.

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν εδώ και καιρό μέτρα που έχουν στόχο να περιορίσουν τις συνέπειες ενδεχόμενων δυσκολιών που συνδέονται με τον εφοδιασμό σε πετρέλαιο. Τα μέτρα αυτά εντάσσονται ως ένα βαθμό στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας. Στο πλαίσιο αυτής εντάσσεται όντως η σύσταση από τα κράτη μέλη «αποθεμάτων ασφαλείας», τα οποία μπορούν να διατεθούν στην αγορά σε περίπτωση κρίσης του εφοδιασμού. Η οδηγία 68/414/ΕΟΚ⁽⁴⁾, η οποία τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/93/ΕΚ⁽⁵⁾, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να διατηρούν αποθέματα που να αντιστοιχούν τουλάχιστον σε 90 ημέρες μέσης ημερήσιας εσωτερικής κατανάλωσης για 3 κατηγορίες προϊόντων πετρελαίου⁽⁶⁾. Η οδηγία 73/238/ΕΟΚ⁽⁷⁾ επιβάλλει στα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε να αποκτήσουν οι αρμόδιες αρχές την εξουσία, σε περίπτωση δυσκολιών στον εφοδιασμό, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση κρίσεων, δηλαδή αφενός να αντλούν πετρέλαιο από τα αποθέματα ασφαλείας, και αφετέρου να περιορίζουν την κατανάλωση.

(1) Η μόνη ευελιξία ενδεικτική της προσφοράς προέρχεται από τις ικανότητες παραγωγής που δεν χρησιμοποιούνται και που εντοπίζονται κατά κύριο λόγο στην περιοχή του Περσικού Κόλπου.

(2) Η εξέλιξη της δομής της ζήτησης (συνεχής αύξηση της κατανάλωσης πετρελαίου στον τομέα των μεταφορών, μείωση της κατανάλωσης από τη βιομηχανία, η εξαφάνιση σχεδόν του πετρελαίου στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας) και οι ταυτόχρονοι περιορισμοί των δυνατοτήτων αντικατάστασης βραχυπρόθεσμα του πετρελαίου από άλλο καύσιμο, επιτείνουν ακόμη περισσότερο τον εξαιρετικά ανελαστικό χαρακτήρα της ζήτησης σε πετρέλαιο.

(3) Ο βαθμός εξάρτησης της ευρωπαϊκής οικονομίας από το πετρέλαιο, δηλαδή η σχέση μεταξύ του όγκου της κατανάλωσης πετρελαίου και του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, έχει μειωθεί στο μισό από το 1973.

(4) ΕΕ L 308 της 23.12.1968, σ. 14.

(5) ΕΕ L 358 της 31.12.1998, σ. 100.

(6) Παρόμοια υποχρέωση, υπολογισμένη, όμως, συναρτήσει των εισαγωγών των κρατών, υπάρχει και στο πλαίσιο της συνθήκης ίδρυσης του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας (ελάχιστα αποθέματα που να αντιστοιχούν σε 90 ημέρες εισαγωγών).

(7) ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 1.

Πρέπει ωστόσο να αναγνωριστεί ότι αυτές οι οδηγίες δεν είναι πλέον προσαρμοσμένες στα σημερινά δεδομένα της εσωτερικής αγοράς ενέργειας. Είχαν τεθεί σε εφαρμογή σε μία εποχή κατά την οποία η εσωτερική αγορά ενέργειας ήταν στο ξεκίνημά της. Οι ισχύουσες κοινοτικές διατάξεις δεν εγγυώνται επαρκή εναρμόνιση και συντονισμό των εθνικών μέτρων τα οποία εντάσσονται στο πλαίσιο τους. Ωστόσο, η εναρμόνιση και ο συντονισμός αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς: είναι πράγματι απαραίτητο η εσωτερική αγορά να βασίζεται σε επαρκώς εναρμονισμένους και συντονισμένους κανόνες για την ασφάλεια του εφοδιασμού.

Συγκεκριμένα εμφανίζονται δύο τύποι προβλημάτων:

- αυτά που οφείλονται στην έλλειψη εναρμόνισης στην οργάνωση των αποθεμάτων ασφαλείας (βλέπε τμήμα 2),
- αυτά που οφείλονται στην έλλειψη εναρμόνισης των εθνικών νομοθεσιών που σχετίζονται με τα μέτρα για την αντιμετώπιση κρίσεων και στην έλλειψη συντονισμού της δράσης των κρατών μελών σε περίπτωση κρίσης (βλέπε τμήμα 3).

2. Τα συστήματα διατήρησης αποθεμάτων

2.1. Ο κατακερματισμός του ευρωπαϊκού συστήματος αποθεμάτων ασφαλείας

Τα κράτη μέλη διαθέτουν σήμερα τη μεγαλύτερη ελευθερία όσον αφορά την οργάνωση του δικού τους συστήματος αποθεμάτων ασφαλείας. Το γεγονός αυτό οδηγεί στον κατακερματισμό του ευρωπαϊκού συστήματος αποθεμάτων ασφαλείας σε δεκαπέντε διαφορετικά εθνικά συστήματα. Τα συστήματα που εφαρμόζονται είναι πράγματι πολύ διαφορετικά μεταξύ τους:

- Ορισμένα κράτη μέλη έχουν δημιουργήσει οργανισμούς *ad hoc* οι οποίοι αναλαμβάνουν τη διατήρηση του συνόλου ή μέρους των αποθεμάτων ασφαλείας, γεγονός που δεν συμβαίνει σε άλλα κράτη. Στην περίπτωση των κρατών μελών που δεν διαθέτουν ανάλογο οργανισμό, το σύστημα διατήρησης αποθεμάτων βασίζεται εξ ολοκλήρου στη βιομηχανία, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που τους επιβάλλονται από το κράτος: οι φορείς της βιομηχανίας διατηρούν στην περίπτωση αυτή τα αποθέματα ασφαλείας, με τον ίδιο τρόπο που διατηρούν τα δικά τους λειτουργικά αποθέματα ⁽¹⁾.
- Οι κανόνες που σχετίζονται με τη δυνατότητα των φορέων να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους για διατήρηση αποθεμάτων μέσω της διατήρησης αποθεμάτων σε άλλο κράτος μέλος διαφέρουν, σε ορισμένα μάλιστα κράτη μέλη η διαδικασία αυτή απαγορεύεται παντελώς.

Σε αυτές τις συνθήκες, οι εθνικές διατάξεις που οργανώνουν τα αποθέματα ασφαλείας είναι δυνατόν σε ορισμένες περιπτώσεις να έχουν ως συνέπεια να απομονωθούν σε εθνικό επίπεδο οι αγορές διυλισθέντων προϊόντων και να περιέλθουν σε δυσχερή θέση οι φορείς πλην εγχώριων διυλιστηρίων ⁽²⁾. Πράγματι, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι ανεξάρτητοι διανομείς ή οι εισαγωγείς διυλισθέντων προϊόντων χρειάζονται μόνο περιορισμένα λειτουργικά αποθέματα, ενώ οι εταιρίες διύλισης διαθέτουν οπωσδήποτε σημαντικά αποθέματα για τη λειτουργία τους, ακόμη και χωρίς να υπάρχει υποχρέωση διατήρησης αποθεμάτων για λόγους ασφαλείας.

Το γεγονός ότι οι εθνικές διατάξεις που οργανώνουν τα αποθέματα ασφαλείας είναι δυνατόν σε ορισμένες περιπτώσεις να έχουν ως συνέπεια να στεγανοποιηθούν σε εθνικό επίπεδο οι αγορές διυλισθέντων προϊόντων αποδείχθηκε με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου του 2001 (υπόθεση C-398/98), η οποία είχε καταδικάσει το ελληνικό σύστημα αποθεμάτων ασφαλείας. Σύμφωνα με το Δικαστήριο, ο τρόπος με τον οποίο είχαν οργανωθεί οι υποχρεώσεις διατήρησης αποθεμάτων στην Ελλάδα περιόριζε τις δυνατότητες εφοδιασμού των ελληνικών εταιριών διανομής προϊόντων πετρελαίου από τα διυλιστήρια που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος, γεγονός που θεωρήθηκε από το Δικαστήριο ότι αντικείται στην αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

Η παρούσα πρόταση οδηγίας δεν στοχεύει στην απόλυτη εξομοίωση της οργάνωσης των συστημάτων που αφορούν τα αποθέματα ασφαλείας. Στοχεύει κυρίως στην προσέγγιση αυτών με τον καθορισμό ορισμένων ελάχιστων απαιτήσεων: πρόκειται για απαιτήσεις που πρέπει απαραίτητως να τηρούνται, λαμβάνοντας υπόψη τους στόχους ανοίγματος του τομέα της διανομής προϊόντων πετρελαίου και δημιουργίας μίας γνήσιας εσωτερικής αγοράς προϊόντων πετρελαίου.

⁽¹⁾ Σε ένα σύστημα το οποίο βασίζεται εν μέρει ή εξ ολοκλήρου σε αποθέματα τα οποία διατηρούνται από τη βιομηχανία, υπάρχει αναπόφευκτα σύγχυση μεταξύ λειτουργικών αποθεμάτων και αποθεμάτων ασφαλείας: είναι αδύνατον να καθοριστεί το επίπεδο των αποθεμάτων που θα διατηρούσε ένας συγκεκριμένος φορέας όταν δεν υπάρχει υποχρέωση διατήρησης αποθεμάτων.

⁽²⁾ Με τον όρο «εγχώρια διυλιστήρια» εννοούμε τους φορείς που διαθέτουν διυλιστήριο στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Για το σκοπό αυτό, η πρόταση οδηγίας περιλαμβάνει δύο μεταρρυθμίσεις:

- υποχρέωση των κρατών μελών να ιδρύσουν εθνικό οργανισμό διατήρησης αποθεμάτων,
- μεταρρύθμιση των διατάξεων που σχετίζονται με τη διατήρηση αποθεμάτων ασφαλείας σε άλλο κράτος μέλος.

2.2. Η δημιουργία εθνικού οργανισμού διατήρησης αποθεμάτων από όλα τα κράτη μέλη

Για τους φορείς πλην διυλιστηρίων, η υποχρέωση διατήρησης αποθεμάτων αποτελεί σημαντικότερο περιορισμό και ενδεχομένως εμπόδιο εισόδου τους στην αγορά. Σε πολλές περιπτώσεις, η μόνη οικονομική λύση που διαθέτουν είναι να συνεργαστούν με τα εγχώρια διυλιστήρια μέσω του συστήματος των «διαθέσιμων» αποθεμάτων (σύστημα με το οποίο τα διυλιστήρια αναλαμβάνουν τις υποχρεώσεις διατήρησης αποθεμάτων άλλων φορέων). Συνεπώς, η δημιουργία κεντρικού οργανισμού με σκοπό τη στρατηγική διατήρηση αποθεμάτων, ο οποίος συνδέεται με το δικαίωμα των φορέων πλην διυλιστηρίων να εκπληρώνουν την υποχρέωση τους για διατήρηση αποθεμάτων μέσω αυτού του οργανισμού έναντι δίκαιης αμοιβής, θα αποτελέσει ένα μέσο που θα επιτρέψει τη βελτίωση της ανταγωνιστικής λειτουργίας των αγορών διυλισθέντων προϊόντων, καθιστώντας τους φορείς πλην διυλιστηρίων λιγότερο εξαρτημένους από διακανονισμούς με τα εγχώρια διυλιστήρια.

Πρέπει επίσης να σημειωθεί η έλλειψη διαφάνειας που χαρακτηρίζει τα αποθέματα ασφαλείας, η οποία είναι ιδιαίτερα έντονη σε σχέση με τα Στρατηγικά αποθέματα πετρελαίου των Ηνωμένων Πολιτειών (1). Μπορεί μάλιστα να ισχυριστεί κανείς ότι τα ευρωπαϊκά αποθέματα ασφαλείας χαρακτηρίζονται από έλλειψη αξιοπιστίας, στο βαθμό που τα αποθέματα που διατηρούνται επιπλέον των λειτουργικών αποθεμάτων, με συγκεκριμένο σκοπό την ασφάλεια του εφοδιασμού, είναι πολύ δύσκολο να προσδιοριστούν και κατά συνέπεια δεν μπορούν να υπολογιστούν. Επιπλέον, σε ορισμένα κράτη μέλη, η παρουσία σημαντικών δραστηριοτήτων της βιομηχανίας πετρελαίου με σκοπό την κάλυψη μίας μη-εγχώριας ζήτησης μπορεί να προκαλέσει την ύπαρξη ιδιαίτερα αυξημένων λειτουργικών αποθεμάτων σε σχέση με την εσωτερική κατανάλωση. Στο πλαίσιο αυτό, η εμβέλεια της υποχρέωσης διατήρησης όγκου πετρελαίου και προϊόντων πετρελαίου που αντιστοιχούν σε 90 ημέρες κατανάλωσης δεν μπορεί να οριστεί με ακρίβεια.

Κατά συνέπεια, η πρόταση οδηγίας προβλέπει ότι, σε όλα τα κράτη μέλη, ο οργανισμός ad hoc διατήρησης αποθεμάτων θα αναλαμβάνει να καλύπτει τουλάχιστον ένα τρίτο της υποχρέωσης διατήρησης αποθεμάτων. Οι οργανισμοί αυτοί θα πρέπει να είναι οι ίδιοι κάτοχοι των εν λόγω αποθεμάτων και να μην χρησιμοποιούν συστήματα που θα τους επέτρεπαν να καταφεύγουν σε λειτουργικά αποθέματα της βιομηχανίας. Με τον τρόπο αυτό, δεν θα υπάρχει καμία αμφιβολία για την αποτελεσματική διάθεσή τους και θα απολαύουν άριστης αξιοπιστίας και διαφάνειας.

2.3. Η διατήρηση αποθεμάτων σε άλλο κράτος μέλος

Η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία αναγνωρίζει το δικαίωμα των κρατών μελών να εμποδίζουν τη διατήρηση αποθεμάτων ασφαλείας σε άλλα κράτη μέλη. Επιπλέον, σύμφωνα με τη σημερινή κοινοτική νομοθεσία, είναι απαραίτητο να θεσπιστούν διακυβερνητικές συμφωνίες ώστε να είναι δυνατή η δημιουργία αποθεμάτων σε ένα κράτος μέλος για λογαριασμό επιχειρήσεων, οργανισμών ή φορέων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος. Σε αυτό το πλαίσιο, η απουσία διακυβερνητικής συμφωνίας μπορεί να αποτελέσει για ένα φορέα εκ των πραγμάτων απαγόρευση διατήρησης αποθεμάτων εκτός εθνικής επικράτειας. Στο βαθμό που, σε μία αλυσίδα εφοδιασμού σε προϊόντα πετρελαίου, υπάρχει συνήθως μεγάλη συγκέντρωση αποθεμάτων σε επίπεδο διυλιστηρίων, οι περιορισμοί αυτοί μπορούν να έχουν ως συνέπεια να αδικείται μία αλυσίδα διασυννοριακού εφοδιασμού σε σχέση με μία εγχώρια αλυσίδα.

Προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, πρέπει οι κοινοτικές διατάξεις να προβλέπουν ρητώς ότι τα κράτη μέλη θα είναι υποχρεωμένα να φροντίζουν ώστε τα μέτρα που θα εφαρμοστούν σχετικά με τα αποθέματα ασφαλείας να μην έχουν ως συνέπεια να αδικείται ο εφοδιασμός των διυλιστηρίων που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος σε σχέση με τον εφοδιασμό των εγχώριων διυλιστηρίων. Πρακτικά, η πρόταση οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιτρέψουν στους φορείς να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους για διατήρηση αποθεμάτων μέσω των αποθεμάτων που διατηρούνται στα κράτη μέλη τα οποία αποτελούν τις πηγές εφοδιασμού τους σε διυλισθέντα προϊόντα.

(1) Οι Ηνωμένες Πολιτείες δεν επιβάλλουν καμία υποχρέωση διατήρησης αποθεμάτων στη βιομηχανία τους. Έχουν δημιουργήσει, ξεχωριστά από τα αποθέματα της βιομηχανίας, τα «Στρατηγικά αποθέματα πετρελαίου» (SPR), τα οποία αποτελούνται σήμερα από 545 εκατομμύρια συσκευασμένα βαρέλια που φυλάσσονται σε υπόγειες κοιλότητες (θόλους άλατος), η πώληση των οποίων αποφασίζεται από τον αμερικανό Πρόεδρο. Ο όγκος των αμερικανικών αποθεμάτων που διατηρείται από τα SPR θα φτάσει τα 700 εκατομμύρια βαρέλια μέχρι το 2004. Όταν θα επιτευχθεί το επίπεδο αυτό, ο συνολικός όγκος των αμερικανικών αποθεμάτων (SPR και αποθέματα της βιομηχανίας) θα αντιστοιχεί σε περίπου 150 ημέρες εισαγωγής, εκ των οποίων οι 64 θα εξασφαλίζονται από τα SPR. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση το επίπεδο των αποθεμάτων που θα αντιστοιχεί στην υποχρέωση διατήρησης αποθεμάτων 120 ημερών κατανάλωσης για τα τρία προϊόντα που καλύπτονται από την οδηγία θα αναλογεί σε περίπου 105 ημέρες συνολικών εισαγωγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξάλλου, η σύναψη διακυβερνητικών συμφωνιών ως απαραίτητη προϋπόθεση για τη διατήρηση αποθεμάτων με σκοπό την ασφάλεια του εφοδιασμού σε άλλο κράτος μέλος δεν είναι πλέον αποδεκτή στη νέα εσωτερική αγορά ενέργειας. Ο μηχανισμός αυτός πρέπει να αντικατασταθεί από ένα σύστημα εποπτείας ώστε να διασφαλίζεται η αναγνώριση, η καταγραφή και ο έλεγχος των αποθεμάτων που διατηρούνται σε ένα κράτος μέλος για λογαριασμό επιχειρήσεων, οργανισμών ή φορέων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο κράτος μέλος.

3. Εναρμόνιση και συντονισμός των μέτρων αντιμετώπισης των κρίσεων

Η υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία δεν επιτρέπει τη διασφάλιση ενιαίας, αλληλέγγυας και συνεκτικής δράσης στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε περίπτωση κρίσης στις αγορές πετρελαίου, κάτι που είναι ωστόσο απαραίτητο για να διατηρηθεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε μία τέτοια κατάσταση.

Συγκεκριμένα, εμφανίζονται δύο τύποι προβλημάτων:

- η ύπαρξη σε ορισμένα κράτη μέλη νομοθετικών εμποδίων σε μία δράση αποδέσμευσης των αποθεμάτων, λόγω της ύπαρξης στη νομοθεσία τους πολύ αυστηρών κανόνων που προηγούνται της έναρξης μίας τέτοιας δράσης (σημείο 3.1),
- η απουσία κοινοτικού μηχανισμού αποφάσεων που να επιτρέπει την απόφαση ενιαίας, συνεκτικής και συντονισμένης σε ευρωπαϊκό επίπεδο δράσης (σημείο 3.2).

3.1. Τα κριτήρια χρησιμοποίησης των αποθεμάτων ασφαλείας

Αρχικά, τα αποθέματα ασφαλείας είχαν δημιουργηθεί για να δίνουν τη δυνατότητα αντιμετώπισης για ορισμένο χρονικό διάστημα μίας ενδεχόμενης έλλειψης πετρελαίου που θα οφειλόταν σε διακοπή του εφοδιασμού από μέρους των παραγωγών χωρών. Επρόκειτο, επομένως, για ένα εργαλείο εσχάτης ανάγκης. Εξάλλου, η χρήση των αποθεμάτων ασφαλείας θα έπρεπε να γίνεται κατά τρόπο συμπληρωματικό προς τις εθελοντικές και σχετικά δραστηκές μειώσεις της κατανάλωσης (παραδείγματος χάρι «Κυριακές χωρίς αυτοκίνητο»).

Σε ορισμένα κράτη μέλη, η εθνική νομοθεσία που σχετίζεται με τα αποθέματα ασφαλείας επιβάλλει την τήρηση εξαιρετικά αυστηρών κανόνων για να είναι δυνατή η χρησιμοποίηση των αποθεμάτων ασφαλείας, κανόνων οι οποίοι αντικατοπτρίζουν ακόμη τη φιλοσοφία αρχικής χρησιμοποίησης των αποθεμάτων (ως εργαλείο έσχατης ανάγκης, διαχείρισης μίας φυσικής έλλειψης).

Ωστόσο, όσον αφορά την εξέλιξη των αγορών πετρελαίου ⁽¹⁾ η αποδέσμευση αποθεμάτων ασφαλείας μπορεί να είναι σωστή υπό άλλες συνθήκες. Πράγματι, το να αντιληφθούν οι φορείς τον κίνδυνο μίας πιθανής μελλοντικής φυσικής διακοπής του εφοδιασμού, χωρίς αυτή να είναι πραγματική, μπορεί να οδηγήσει σε έκρηξη τιμών στις αγορές spot, εξαιρετικά επιβλαβείς για την οικονομία. Το φαινόμενο αυτό παρατηρήθηκε κατά τον πόλεμο του Κόλπου: την περίοδο αυτή, παρόλο που δεν υπήρχε έλλειμμα της παραγωγής σε σχέση με την κατανάλωση ⁽²⁾, παρατηρήθηκε έκρηξη των τιμών στις αγορές spot λόγω του κινδύνου που απειλούσε την παραγωγή στη Σαουδική Αραβία. Μια τέτοια αποδέσμευση αποθεμάτων πετρελαίου θα συνέβαλε στην αντιστάθμιση των αγορών πανικού και στην αποκατάσταση της ομαλής λειτουργίας της αγοράς, και στη συνέχεια στον περιορισμό της μεταβλητότητας των τιμών και των επιβλαβών συνεπειών της στην οικονομία.

Η ενότητα και η συνοχή της δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ανάλογες συνθήκες θα είναι απολύτως απαραίτητες για τη διατήρηση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Είναι λοιπόν απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι, σε μία κατάσταση στην οποία δεν υπάρχει φυσική έλλειψη, αλλά αυξάνουν σημαντικά οι τιμές λόγω φαινομένων πρόβλεψης του κινδύνου φυσικής διακοπής, όλα τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν σταδιακή απελευθέρωση των αποθεμάτων ασφαλείας τα οποία διαθέτουν. Αυτό δεν ισχύει σήμερα, δεδομένου ότι ορισμένοι εθνικοί μηχανισμοί προορίζονται μόνο για να λειτουργούν σε περίπτωση φυσικής έλλειψης και ότι περιλαμβάνουν στο εξής περιοριστικούς όρους όσον αφορά την απελευθέρωση αποθεμάτων. Συνεπώς, η κοινοτική νομοθεσία οφείλει να διασφαλίσει ότι οι εθνικοί μηχανισμοί ορίζονται με τρόπο ώστε μία δράση αποδέσμευσης αποθεμάτων να είναι δυνατή σε περίπτωση που γίνει ευρέως αντιληπτός ο κίνδυνος φυσικής διακοπής που θα προκαλούσε έντονη μεταβλητότητα. Αυτή είναι απαραίτητη προϋπόθεση ώστε να είναι δυνατή η ενότητα και η συνοχή της δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνεπώς να διατηρηθεί η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

⁽¹⁾ Κυρίως ο κεντρικός ρόλος που έχει ανατεθεί στις αγορές spot όσον αφορά τον καθορισμό της τιμής: στις αγορές αυτές, η τιμή του πετρελαίου αλλάζει από ώρα σε ώρα ανάλογα με τις αντιλήψεις και τις ανησυχίες των φορέων.

⁽²⁾ Η απώλεια των ποσοτήτων του Ιράκ και του Κουβέιτ, η οποία αντιστάθμισε με τη χρησιμοποίηση των δυνατοτήτων παραγωγής που δεν είχαν προηγουμένως χρησιμοποιηθεί, κυρίως στη Σαουδική Αραβία.

Η αποδέσμευση των αποθεμάτων πετρελαίου σε περίπτωση που γίνει αντιληπτός ο κίνδυνος διακοπής θα πραγματοποιηθεί με δύο διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με το αν τα εν λόγω αποθέματα ασφαλείας διατηρούνται από ad hoc οργανισμούς διατήρησης αποθεμάτων ή από τους φορείς που συμμετέχουν σε στάδια μεταγενέστερα της παραγωγής πετρελαίου στο πλαίσιο των υποχρεώσεων διατήρησης αποθεμάτων.

- η αποδέσμευση των αποθεμάτων που διατηρούνται από έναν ad hoc οργανισμό διατήρησης αποθεμάτων συνίσταται στο να καταστούν διαθέσιμα στους φορείς που συμμετέχουν σε στάδια μεταγενέστερα της παραγωγής πετρελαίου, στην τιμή της αγοράς και σε έναν καθορισμένο ρυθμό (x εκατομμύρια βαρέλια/ημέρα)
- η αποδέσμευση των αποθεμάτων που διατηρούνται από φορείς που συμμετέχουν σε στάδια μεταγενέστερα της παραγωγής πετρελαίου στο πλαίσιο των υποχρεώσεων διατήρησης αποθεμάτων, συνίσταται στη σταδιακή μείωση των υποχρεώσεων διατήρησης αποθεμάτων.

Το αποτέλεσμα της αποδέσμευσης των αποθεμάτων θα είναι το ίδιο και στις δύο περιπτώσεις. Οι φορείς που συμμετέχουν σε στάδια μεταγενέστερα της παραγωγής πετρελαίου θα μπορούν να ικανοποιούν τις ανάγκες τους με αποθέματα που θα διατηρούν σύμφωνα με τη διακριτική τους ευχέρεια (δηλαδή με αποθέματα που έχουν ελεύθερα στη διάθεσή τους), ανάγκες που θα εξαρτώνται από την ύπαρξη κινδύνου φυσικής διακοπής του εφοδιασμού. Θα μπορούν, είτε να αγοράζουν αποθέματα που τηρεί ο οργανισμός, είτε να διατηρούν τα δικά τους αποθέματα ασφαλείας που ήταν μέχρι εκείνη τη στιγμή «παγωμένα» λόγω της υποχρέωσης διατήρησης αποθεμάτων και τα οποία θα είναι στο εξής ελεύθερα. Θα εμποδιστεί η τάση των φορέων να εμφανίζονται ως αγοραστές πετρελαίου στις αγορές spot σε οποιαδήποτε τιμή, ενώ θα ανακοπεί η κερδοσκοπία που έχει ως αφετηρία τον κίνδυνο διακοπής του εφοδιασμού. Μια τέτοια προληπτική αποδέσμευση των αποθεμάτων είναι η λογική αντανάκλαση της λειτουργίας βάσει της πρόληψης της αγοράς πετρελαίου.

Η αποδέσμευση των αποθεμάτων δεν έχει νόημα εάν η δράση αυτή δεν οδηγήσει σε αλλαγή της πολιτικής παραγωγής των παραγωγών χωρών, με τρόπο τέτοιο ώστε να ακυρώνεται το όφελος της χρησιμοποίησης των αποθεμάτων. Είναι ο λόγος για τον οποίο τα αποθέματα ασφαλείας δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να θεωρηθούν εργαλείο αντιπαράθεσης με τις παραγωγούς χώρες. Αντιθέτως, είναι επιθυμητό η χρησιμοποίηση αυτή να γίνει σε συντονισμό με τις τελευταίες. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα πρέπει, επομένως, να αναπτύξει, να θεσμοθετήσει και να δώσει ένα σαφές περιεχόμενο στο διάλογο για την ενέργεια μεταξύ των παραγωγών και των καταναλωτριών χωρών.

Αυτή η φιλοσοφία χρησιμοποίησης των αποθεμάτων λαμβάνει υπόψη την εξέλιξη των αγορών πετρελαίου κατά τη διάρκεια των 30 τελευταίων ετών. Για το σκοπό αυτό, η πρόταση οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τα αποθέματα ασφαλείας σε δύο περιπτώσεις:

- σε περίπτωση φυσικής διακοπής του εφοδιασμού σε πετρέλαιο: πρόκειται για ένα κριτήριο παρέμβασης που αντιστοιχεί στην αρχική φιλοσοφία χρησιμοποίησης των αποθεμάτων ασφαλείας
- σε περίπτωση γενικευμένης αίσθησης ύπαρξης κινδύνου διακοπής. Αυτό το κριτήριο παρέμβασης στοχεύει σε καταστάσεις στις οποίες η αντίληψη από μέρους των φορέων ενός κινδύνου μελλοντικής ενδεχόμενης διακοπής οδηγεί σε απαράδεκτη μεταβλητότητα των τιμών στις αγορές «spot».

Η προσέγγιση των εθνικών διατάξεων βάσει των αρχών αυτών θα συμβάλει στη διασφάλιση, σε περίπτωση κρίσης, της αλληλεγγύης και της ενότητας δράσης που είναι αναγκαίες για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, μεριμνώντας ώστε ορισμένα κράτη μέλη να μην εμποδιστούν από τη συμμετοχή σε μια δραστηριότητα αποδέσμευσης αποθεμάτων λόγω ενός μη προσαρμοσμένου νομοθετικού και διοικητικού συστήματος.

Εντός του νέου αυτού πλαισίου, στο οποίο τα αποθέματα και η χρησιμοποίησή τους καλούνται να διαδραματίσουν θεμελιώδη ρόλο στην εξασφάλιση τακτικού εφοδιασμού σε πετρέλαιο, σε λογικές τιμές, προκύπτει ότι το σημερινό ελάχιστο επίπεδο αποθεμάτων ασφαλείας που αντιστοιχεί σε 90 ημέρες εσωτερικής κατανάλωσης θα έπρεπε σταδιακά να αυξηθεί σε 120 ημέρες εσωτερικής κατανάλωσης. Πρέπει να σημειωθεί ότι σήμερα το μέσο επίπεδο αποθεμάτων ανέρχεται, σε κοινοτικό επίπεδο, σε περίπου 114 ημέρες εσωτερικής κατανάλωσης. Ποικίλλει ανάλογα με τις χώρες μεταξύ ενός ελάχιστου κοινοτικού επιπέδου 90 ημερών και 214 ημερών κατανάλωσης.

Από την άποψη αυτή, πρέπει να ληφθεί υπόψη η κατάσταση των υπό ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση χωρών. Εάν αναφερθεί κανείς στη σημερινή κατάσταση των διαπραγματεύσεων ένταξης, με πολλές από τις χώρες αυτές έχουν ήδη συμφωνηθεί μεταβατικές περιόδους έως την 31η Δεκεμβρίου 2009 προκειμένου να δημιουργήσουν προοδευτικά αποθέματα ασφαλείας που αντιστοιχούν σε 90 ημέρες κατανάλωσης. Η Επιτροπή αναμένει ότι τα νέα κράτη μέλη θα σφραγίσουν την αρχή της διατήρησης αποθεμάτων που να ισοδυναμούν με 120 ημέρες κατανάλωσης. Αναγνωρίζει, ωστόσο, ότι σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, θα πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα προοδευτικής εισαγωγής των νέων διατάξεων που αποσκοπούν στην ενίσχυση των αποθεμάτων πετρελαίου και μετά την πάροδο των μεταβατικών περιόδων που έχουν ήδη συμφωνηθεί.

3.2. Κοινωνικός μηχανισμός παρέμβασης

Επί του παρόντος δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός, ο οποίος να επιτρέπει στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα να αποφασίσει και να συντονίσει τη χρησιμοποίηση των αποθεμάτων ασφαλείας που διατηρούνται από τα κράτη μέλη. Συνεπώς, η υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία, η οποία δεν προβλέπει παρά μια απλή διαδικασία αμοιβαίων διαβουλεύσεων μεταξύ εμπειρογνομόνων των κρατών μελών, υπό την αιγίδα της Επιτροπής, δεν διασφαλίζει την ενότητα δράσης και την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών που είναι απαραίτητη για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πετρελαίου. Επίσης, τα μέτρα που λαμβάνονται ξεχωριστά από κάθε κράτος μέλος ενδέχεται να προκαλέσουν αναταραχές στην εσωτερική αγορά.

3.2.1. Ανεπάρκεια του πλαισίου του Διεθνούς Οργανισμού Ενέργειας

Λαμβάνοντας υπόψη τον παγκόσμιο χαρακτήρα της αγοράς πετρελαίου, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει σε κάθε περίπτωση να δρα σε συνεργασία με τις άλλες μεγάλες καταναλώτριες χώρες· ο Διεθνής Οργανισμός Ενέργειας (ΔΟΕ), του οποίου μέλη είναι όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και άλλες κύριες καταναλώτριες χώρες (κυρίως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ιαπωνία, η Κορέα), μπορεί να αποτελέσει το πλαίσιο για τον αναγκαίο αυτό συντονισμό. Ωστόσο, η ύπαρξη του ΔΟΕ δεν αναιρεί σε καμία περίπτωση την ανάγκη ύπαρξης μιας κοινοτικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων: η ιδιαιτερότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς καθιστούν αναγκαία τη θέσπιση μιας κοινοτικής διαδικασίας λήψης αποφάσεων.

Το υφιστάμενο πλαίσιο του ΔΟΕ παρουσιάζει σημαντικότερες αδυναμίες. Εξάλλου, από τις αρχές της δεκαετίας 1980, ο ΔΟΕ θεωρούσε ότι ο μηχανισμός αντιμετώπισης κρίσεων που προβλεπόταν στη συνθήκη ίδρυσής του το 1974, δεν ήταν επαρκώς προσαρμοσμένος στην ανάπτυξη της αγοράς πετρελαίου. Το διοικητικό συμβούλιο του ΔΟΕ θέσπισε έναν άλλο μηχανισμό αντιμετώπισης κρίσεων, το CERM (Coordinated Emergency Response Measures — συντονισμένα μέτρα απόκρισης σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης), για να καταστεί δυνατή η ευκολότερη χρησιμοποίηση των αποθεμάτων ασφαλείας. Το γεγονός ότι η δημιουργία ενός μηχανισμού CERM προϋποθέτει την ομοφωνία του διοικητικού συμβουλίου, που απαρτίζεται από εκπροσώπους των 26 συμμετεχόντων κρατών, η απουσία σαφούς κριτηρίου ενεργοποίησης του μηχανισμού αυτού και οι αποκλίσεις που υπάρχουν όσον αφορά τη φιλοσοφία παρέμβασης μεταξύ των συμμετεχόντων κρατών δημιουργούν, ωστόσο, προφανείς κινδύνους δέσμευσης. Εξάλλου, ακόμη και στην περίπτωση δημιουργίας ενός μηχανισμού CERM, το ευρύτατο περιθώριο κινήσεων των κρατών μελών όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να συμβάλλουν οδηγεί σε προφανή έλλειψη ενότητας δράσης.

Λόγω του πολιτικού χαρακτήρα κάθε πετρελαϊκής κρίσης, είναι σημαντικό να σημειωθεί επίσης το γεγονός ότι ο ΔΟΕ είναι ένας οργανισμός τεχνικής φύσης, που έχει περιορισμένη δικαιοδοσία. Η έγκριση μιας κοινοτικής απόφασης είναι σαφώς μια πράξη της οποίας οι πολιτικές και νομικές προεκτάσεις δεν συγκρίνονται με μια απόφαση του ΔΟΕ.

Σε περίπτωση κρίσης ή απειλής κρίσης που ενδέχεται να επηρεάσει την οικονομική ανάπτυξη, πρέπει να δοθεί προτεραιότητα σε μία κοινή δράση με τη συμμετοχή του μεγαλύτερου δυνατού αριθμού καταναλωτριών χωρών, και στο πλαίσιο του ΔΟΕ, η οποία θα συμβάλει στη μεγιστοποίηση των θετικών επιπτώσεων της κοινοτικής δράσης.

Λαμβάνοντας υπόψη την αναγκαιότητα συντονισμού της κοινοτικής δράσης με εκείνη των άλλων μεγάλων καταναλωτριών χωρών, μια κοινοτική διαδικασία λήψης αποφάσεων, είναι επομένως αναγκαία για την εξασφάλιση ενιαίας, αλληλεγγύας και συνεκτικής δράσης από το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με σκοπό την παρουσία της ως ενωμένου και αξιόπιστου παράγοντα. Όχι μόνο η χρησιμοποίηση των αποθεμάτων ασφαλείας, αλλά και τα μέτρα για τη μείωση της κατανάλωσης, επιβάλλουν την ύπαρξη ενός κοινοτικού μηχανισμού λήψης αποφάσεων συντονισμού. Πράγματι, τα τελευταία αυτά μέτρα, στο πλαίσιο μιας εσωτερικής αγοράς, δεν μπορούν να ληφθούν ίδια πρωτοβουλία από κάθε κράτος μέλος ξεχωριστά.

3.2.2. Φύση του κοινοτικού μηχανισμού

Η πρόταση οδηγίας θεσπίζει έναν πραγματικό μηχανισμό λήψης αποφάσεων, με τον οποίο η Ευρωπαϊκή Ένωση θα μπορεί να ορίζει τις δράσεις, ιδιαίτερα όσον αφορά τη χρησιμοποίηση αποθεμάτων, στις οποίες πρόκειται να προβεί σε μια κατάσταση κρίσης. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση επιτακτικής ανάγκης σχετιζόμενης με την εξέλιξη της αγοράς πετρελαίου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα μπορεί να λαμβάνει επείγοντως τα μέτρα που επιβάλλονται, λαμβάνοντας υπόψη τους γενικούς στόχους των μηχανισμών χρήσης των αποθεμάτων ασφαλείας. Στο έργο της θα επικουρείται από επιτροπή την οποία θα αποτελούν εκπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει εκπρόσωπος της Επιτροπής.

Ο τελευταίος αυτός μηχανισμός θα είναι του τύπου «διαδικασία κανονιστικής επιτροπής», όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της απόφασης του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή. Ο εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής θα υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των ληπτέων μέτρων. Η επιτροπή θα διατυπώνει τη γνώμη της επί του σχεδίου αυτού εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με το επείγον του θέματος. Εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείψει γνώμης, η Επιτροπή θα υποβάλλει αμελλητί στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα ληπτέα μέτρα.

Ο εν λόγω μηχανισμός συντονισμένης αντίδρασης θα συμβάλλει στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πετρελαίου, καθώς επίσης και στην αύξηση της αποτελεσματικότητας των μέτρων αντιμετώπισης των κρίσεων.

3.2.3. Όριο δυνητικής ενεργοποίησης του μηχανισμού

Η Επιτροπή θα μπορεί να εγκρίνει τα κατάλληλα μέτρα σε περίπτωση γενικευμένης αίσθησης ύπαρξης κινδύνου διακοπής ή σε περίπτωση διακοπής του εφοδιασμού.

Η πρόταση οδηγίας προβλέπει επίσης ένα όριο (κατώφλιο) δυνητικής ενεργοποίησης σε περίπτωση φυσικής διακοπής, οπότε θα μπορούν να τεθούν σε ισχύ μέτρα χρησιμοποίησης των αποθεμάτων ή περιορισμού της κατανάλωσης.

Σε περίπτωση γενικευμένης αίσθησης κινδύνου διακοπής του εφοδιασμού, ιδίως στο πλαίσιο μίας εξωτερικής κρίσης, και με στόχο την προστασία της οικονομικής ανάπτυξης, της απασχόλησης, καθώς και των πλέον ευάλωτων κοινωνικών και επαγγελματικών κατηγοριών από τις ισχυρές διακυμάνσεις των τιμών του πετρελαίου, φαίνεται ότι το στοιχείο «τιμή» θα είναι απαραίτητο για τον καθορισμό του ορίου ενεργοποίησης των μηχανισμών αποδέσμευσης των αποθεμάτων.

Το όριο αυτό προσεγγίζεται όταν η τιμή του αργού πετρελαίου που φτάνει στις αγορές spot είναι τέτοια που, εάν διατηρηθεί σε αυτό το επίπεδο για 12 μήνες, οι δαπάνες για εισαγωγές πετρελαίου από το εξωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους επόμενους 12 μήνες θα αυξηθούν κατά ποσό που θα ισοδυναμεί με πάνω από 0,5 % του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το σημείο αναφοράς για την αξιολόγηση του εύρους της ανάπτυξης είναι οι μέσες δαπάνες για εισαγωγές πετρελαίου από το εξωτερικό κατά τα 5 τελευταία χρόνια. Ενδεικτικά, στη σημερινή κατάσταση, θα πρέπει η τιμή του βαρελιού του πετρελαίου Brent να υπερβεί τα 30 δολάρια ΗΠΑ ⁽¹⁾ για να προσεγγιστεί αυτό το όριο.

Η υπέρβαση του ορίου αυτού αποτελεί αναγκαία αλλά όχι ικανή συνθήκη για να αποφασιστεί η αποδέσμευση των αποθεμάτων σε περίπτωση γενικευμένης αίσθησης κινδύνου διακοπής του εφοδιασμού: με την υπέρβαση του ορίου εγκαινιάζεται το στάδιο εξέτασης από την Επιτροπή του συνόλου των στοιχείων που συμβάλλουν στη δημιουργία της κρίσης. Κάθε απόφαση δράσης θα πρέπει να λαμβάνεται κατόπιν εξέτασης του συνόλου των παραμέτρων της κρίσης.

4. Τεχνική εμπειρογνομοσύνη για την εφαρμογή των μέτρων

Η εσωτερική αγορά ενέργειας υλοποιείται σταδιακά και η υλοποίησή της είναι εξαιρετικά περίπλοκη, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή πολύ τεχνικών κανόνων. Είναι, ως εκ τούτου, σημαντικό να διασφαλιστεί ότι το νέο νομοθετικό πλαίσιο εφαρμόζεται με αποτελεσματικό, αποδοτικό και ομοιόμορφο τρόπο από όλους τους παράγοντες της αγοράς υπό συνθήκες που εγγυώνται την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Οι διάφορες φάσεις υλοποίησης της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει συνεπώς να συνοδεύονται από μηχανισμούς, οι οποίοι θα επιτρέπουν κυρίως τις συναντήσεις μεταξύ εθνικών ρυθμιστικών αρχών, κρατών μελών, οικονομικών φορέων και της Επιτροπής στο πλαίσιο τεχνικών ομάδων εργασίας. Αυτές οι ομάδες εργασίας εξετάζουν τα καταλληλότερα ληπτέα μέτρα, προκειμένου να υλοποιηθεί το άνοιγμα των αγορών φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας και υποβάλλουν πολύ τακτικά τεχνικές συστάσεις στην Επιτροπή.

Ομοίως, το νέο κοινοτικό πλαίσιο, το οποίο θα θεσπιστεί για την ενίσχυση των μέτρων ασφάλειας του εφοδιασμού σε πετρέλαιο, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς ενέργειας, θα απαιτεί την επίτευξη πολύπλοκων και τεχνικών καθηκόντων. Τα καθήκοντα αυτά θα σχετίζονται κυρίως με την παρακολούθηση της ανάπτυξης των διεθνών αγορών και την αξιολόγηση της επίπτωσής τους στην ασφάλεια και τη διαφύλαξη του εφοδιασμού. Η αποτελεσματικότητα των εφαρμοζόμενων μέτρων πρέπει να τελεί υπό συνεχή αξιολόγηση. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να παρακολουθείται το επίπεδο των αποθεμάτων πετρελαίου που διατηρούν τα κράτη μέλη. Για την εκτέλεση των εν λόγω καθηκόντων, απαιτούνται αντικειμενικά, αξιόπιστα και συγκρίσιμα δεδομένα.

Σε περίπτωση ενεργειακής κρίσης, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα αποφασίσει να λάβει μέτρα για την αποδέσμευση των αποθεμάτων πετρελαίου, θα πρέπει να αξιολογούνται οι συνέπειές τους στην ενεργειακή αγορά και στο σύνολο της οικονομίας.

⁽¹⁾ Τα οποία αντιστοιχούν σε τιμή καλαθιού του ΟΠΕΚ μεταξύ των 28 και 29 δολαρίων ΗΠΑ το βαρέλι.

Επομένως, είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί, στο πλαίσιο των υπηρεσιών της Επιτροπής, ένα ευρωπαϊκό σύστημα παρακολούθησης του εφοδιασμού σε υδρογονάνθρακες, το οποίο θα συγκεντρώνει την απαραίτητη εμπειρογνομosύνη για την αντιμετώπιση των εξαιρετικά τεχνικών πτυχών των εν λόγω καθηκόντων. Θα παρέχει, υπό την αιγίδα της Επιτροπής, την τεχνική και επιστημονική υποστήριξη και ένα υψηλό επίπεδο εμπειρογνομosύνης για να συμβάλλει στην ορθή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του εφοδιασμού σε πετρέλαιο.

Η διαχείριση αυτού του ευρωπαϊκού συστήματος παρακολούθησης θα ανατεθεί στην Επιτροπή, η οποία θα καλεί στις συναντήσεις εκπροσώπους των κρατών μελών καθώς και των σχετικών τομέων.

5. Συμπέρασμα

Στόχος της παρούσας πρότασης οδηγίας είναι η προώθηση βελτιωμένης εναρμόνισης και συντονισμού των μέτρων που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο σχετικά με την ασφάλεια του εφοδιασμού σε πετρέλαιο, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο στη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Η οδηγία θα προσφέρει στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα μέσα ώστε να δράσει με ενιαίο και αξιόπιστο τρόπο σε περιπτώσεις που δυσκολίες στον εφοδιασμό σε πετρέλαιο διαταράσσουν ή ενδέχεται να διαταράξουν τη λειτουργία της οικονομίας και της κοινωνίας.

Οι διατάξεις αυτές θα επιτρέψουν τη διασφάλιση, σε περίπτωση κρίσης, της απαιτούμενης αλληλεγγύης και ενότητας δράσης σε κοινοτικό επίπεδο προκειμένου να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά οι απρόβλεπτες εξελίξεις στην αγορά ενέργειας και να προωθηθεί σε αυτό το πλαίσιο η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Οι διατάξεις αυτές είναι απαραίτητες για να διασφαλιστεί το άνοιγμα της αγοράς προϊόντων πετρελαίου σε φορείς πλην διυλιστηρίων, να αποφευχθεί να ευνοηθούν οι αμιγώς εθνικές αλυσίδες εφοδιασμού εις βάρος των αλυσίδων διασυνοριακού εφοδιασμού και συνεπώς να υλοποιηθεί μια πραγματική εσωτερική αγορά διυλισθέντων προϊόντων. Το άρθρο 95 της συνθήκης ΕΚ αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση για την πρόταση οδηγίας.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς ενέργειας πρέπει να συνοδεύεται από τον απαραίτητο συντονισμό των μέτρων προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια του εξωτερικού εφοδιασμού με πετρέλαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εσωτερική αγορά βασίζεται στην ανάγκη αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία εκδηλώνεται πιο συγκεκριμένα στους τομείς που είναι σημαντικοί για τον ενεργειακό εφοδιασμό, όπως οι υδρογονάνθρακες.
- (2) Το αργό πετρέλαιο και τα προϊόντα πετρελαίου καταλαμβάνουν κεντρική θέση στον εφοδιασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ενεργειακά προϊόντα και διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στη λειτουργία της οικονομίας και της κοινωνίας, κυρίως λαμβανομένου υπόψη του ρόλου τους στον τομέα των μετα-

φορών. Οι τιμές του πετρελαίου χρησιμοποιούνται επίσης ως τιμές αναφοράς για τον καθορισμό των τιμών του φυσικού αερίου.

- (3) Η ανεπάρκεια της εναρμόνισης και του συντονισμού σε κοινοτικό επίπεδο των ισχυουσών εθνικών νομοθεσιών στον τομέα της ασφάλειας του εφοδιασμού με πετρέλαιο μπορούν να προκαλέσουν — και πράγματι προκάλεσαν — στρεβλώσεις στην εσωτερική αγορά των προϊόντων πετρελαίου. Επομένως, για τη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, είναι απαραίτητη η βελτίωση της εναρμόνισης και του συντονισμού των μέτρων που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού με πετρέλαιο.
- (4) Προκειμένου να διασφαλίζεται εφοδιασμός με τους οικονομικότερους για τους καταναλωτές όρους, είναι αναγκαία η προώθηση πιο ανοικτής και ανταγωνιστικής δομής των αγορών των προϊόντων πετρελαίου. Για το σκοπό αυτό απαιτείται η διασφάλιση της ανάπτυξης γνήσιας εσωτερικής αγοράς προϊόντων πετρελαίου, η οποία θα καθιστά τον εφοδιασμό εύκολο και ανταγωνιστικό για κάθε διανομέα, συμπεριλαμβανομένων των μη εγχώριων διυλιστηρίων.
- (5) Τα συστήματα των αποθεμάτων ασφαλείας διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Οι εθνικές διατάξεις είναι δυνατό να έχουν ως συνέπεια τη στεγανοποίηση σε εθνικό επίπεδο των αγορών των προϊόντων πετρελαίου, με αποτέλεσμα τη μειονεκτική θέση των μη εγχώριων διυλιστηρίων. Επομένως, πρέπει να ληφθούν μέτρα για τη μερική τουλάχιστον προσέγγιση των συστημάτων αποθεμάτων και για τη διασφάλιση της οργάνωσης των εν λόγω αποθεμάτων κατά τρόπο που δεν θα επηρεάζει την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

- (6) Για τους φορείς πλην διυλιστηρίων η υποχρέωση δημιουργίας αποθεμάτων συνιστά ιδιαίτερα σοβαρό περιορισμό, ενδεχομένως, προκειμένου να διασφαλίζεται το άνοιγμα των αγορών των προϊόντων πετρελαίου, είναι αναγκαίο να εξασφαλίζεται η δυνατότητα εκπλήρωσης των υποχρεώσεων των εν λόγω φορέων με τρόπους άλλους από τη δημιουργία αποθεμάτων ασφαλείας από τους ίδιους ή συνάπτοντας συμφωνίες με τα εγχώρια διυλιστήρια.
- (7) Για τον σκοπό αυτό πρέπει να εναρμονιστούν οι εθνικές διατάξεις σχετικά με τη διαχείριση των αποθεμάτων, με τη θέσπιση ενός δημόσιου οργανισμού, θεσμού που υπάρχει ήδη σε ορισμένα κράτη μέλη, επιφορτισμένου με τη διασφάλιση της διαχείρισης τουλάχιστον του ενός τρίτου των υποχρεωτικών αποθεμάτων σύμφωνα με τις αρχές της ελευθέρωσης των εθνικών αγορών.
- (8) Καθώς οι περιοριστικές διατάξεις που αφορούν τη δημιουργία αποθεμάτων ασφαλείας εκτός της εθνικής επικράτειας είναι δυνατό να ευνοούν μία αμιγώς εθνική αλυσίδα εφοδιασμού σε προϊόντα πετρελαίου σε βάρος μίας διασυνοριακής αλυσίδας εφοδιασμού σε προϊόντα πετρελαίου, είναι αναγκαίο, για τη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, να επιτρέπεται και να πλαισιώνεται η δημιουργία αποθεμάτων εκτός της εθνικής επικράτειας.
- (9) Όπως αναφέρεται στην Πράσινη Βίβλο «Προς μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού»⁽¹⁾, η εξάρτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις εισαγωγές πετρελαίου και η γεωγραφική συγκέντρωση του δυναμικού παραγωγής είναι σημαντικές και πρόκειται να αυξηθούν. Αυτή η κατάσταση δημιουργεί σημαντικούς κινδύνους για την ασφάλεια του εφοδιασμού σε πετρέλαιο.
- (10) Σε κάθε δυσχέρεια που έχει ως αποτέλεσμα την αισθητή μείωση του εφοδιασμού σε προϊόντα πετρελαίου ή την αισθητή αύξηση της τιμής με το ενδεχόμενο να προκληθούν σοβαρές διαταραχές στην οικονομική δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι απαραίτητο να είναι εφικτή η αντιστάθμιση, ή τουλάχιστον η περιστολή των επιπτώσεων. Για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητη η δημιουργία επαρκούς επιπέδου αποθεμάτων ασφαλείας, που θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν στις περιπτώσεις αυτές και με συντονισμένο τρόπο σε κοινοτικό επίπεδο.
- (11) Εκτός από τη διάθεση στην αγορά αποθεμάτων ασφαλείας που συστάθηκαν για την αντιμετώπιση καταστάσεων κρίσης, στα μέτρα που προορίζονται για το μετριασμό των δυσκολιών που συνδέονται με τον εφοδιασμό με αργό πετρέλαιο και σε προϊόντα πετρελαίου περιλαμβάνονται επίσης μέτρα μείωσης της κατανάλωσης. Πρέπει να προβλέπονται κατάλληλες διαδικασίες και μέσα που θα διασφαλίζουν την ταχεία, συντονισμένη και αλληλέγγυο εφαρμογή αυτών των δύο τύπων μέτρων.
- (12) Για το σκοπό αυτό, όλα τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες για την ενδεχόμενη λήψη, χωρίς
- καθυστέρηση, των ενδεδειγμένων μέτρων, επίσης σε μία κατάσταση στην οποία δεν υπάρχει φυσική έλλειψη, αλλά προκαλούνται μεγάλες αυξήσεις των τιμών λόγω ανησυχιών σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου φυσικής διακοπής του εφοδιασμού.
- (13) Σε περίπτωση δυσχερειών που συνδέονται με τον εφοδιασμό σε πετρέλαιο, είναι απαραίτητο, για τη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς, να εξασφαλίζεται η ενότητα και η συνοχή της δράσης της Κοινότητας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη την ανάγκη συντονισμού της εν λόγω δράσης με τις δράσεις των μεγάλων καταναλωτριών χωρών.
- (14) Προκειμένου να σχεδιασθεί και να εφαρμοσθεί ορθώς η κοινοτική νομοθεσία στον τομέα των εφοδιασμών σε πετρέλαιο, προκειμένου να παρακολουθείται η εφαρμογή της εν λόγω νομοθεσίας και να αξιολογείται η αποτελεσματικότητα των ισχυόντων μέτρων καθώς και να παρακολουθείται καλύτερα η ανάπτυξη της ασφάλειας των εφοδιασμών με πετρέλαιο στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, πρέπει να συσταθεί, εντός των υπηρεσιών της Επιτροπής, ένα ευρωπαϊκό σύστημα παρακολούθησης των εφοδιασμών με υδρογονάνθρακες.
- (15) Πρέπει να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽²⁾.
- (16) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας και την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 5, οι στόχοι της προβλεπόμενης δράσης για τη δημιουργία εσωτερικής αγοράς προϊόντων πετρελαίου πλήρως λειτουργικής βασισμένης στον ελεύθερο ανταγωνισμό και την ασφάλεια του εφοδιασμού με προϊόντα πετρελαίου, δεν είναι δυνατό να επιτευχθούν μεμονωμένα από τα κράτη μέλη και επομένως μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο. Η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς των προϊόντων πετρελαίου. Για το σκοπό αυτό, προβλέπεται η προσέγγιση των διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν τα αποθέματα πετρελαίου και τα μέτρα που λαμβάνονται σε περίπτωση κρίσης και ο συντονισμός της δράσης των κρατών μελών σε περίπτωση κρίσης στον εφοδιασμό.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διατήρηση, επί μονίμου βάσεως και με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 6, ενός επιπέδου αποθεμάτων προϊόντων πετρελαίου, για κάθε κατηγορία προϊόντων πετρελαίου, που ισοδυναμεί τουλάχιστον με 90 ημέρες μέσης ημερήσιας εσωτερικής κατανάλωσης του προηγούμενου ημερολογιακού έτους.

(1) COM(2000) 769.

(2) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

2. Το ελάχιστο επίπεδο των αποθεμάτων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 γίνεται 120 ημέρες το συντομότερο δυνατό από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2007.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη διαθεσιμότητα και την προσβασιμότητα των διατηρούμενων αποθεμάτων, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, προκειμένου να λαμβάνουν χωρίς καθυστέρηση τα κατάλληλα μέτρα με στόχο τη χρησιμοποίησή τους σύμφωνα με το άρθρο 6.

4. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το αργότερο ένα έτος μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, και κάθε 6 μήνες μέχρις ότου επιτευχθεί το επίπεδο των αποθεμάτων που ορίζεται στην παράγραφο 2, αναλυτική έκθεση σχετικά με τα μέτρα που ελήφθησαν και θα ληφθούν για την επίτευξη του εν λόγω επιπέδου αποθεμάτων.

5. Τα αποθέματα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 δημιουργούνται και διατηρούνται από τα κράτη μέλη εντός της επικράτειάς τους ή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη συστήνουν ένα δημόσιο οργανισμό διατήρησης αποθεμάτων πετρελαίου και θεσπίζουν τις απαραίτητες διατάξεις, ώστε, το συντομότερο από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2007, ο οργανισμός να έχει στην κατοχή του, για κάθε κατηγορία προϊόντων, αποθέματα ισοδύναμα τουλάχιστον με το ένα τρίτο των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο άρθρο 2.

2. Όταν ένα κράτος μέλος επιβάλλει υποχρεώσεις δημιουργίας αποθεμάτων στους φορείς που δραστηριοποιούνται στην αγορά, ο δημόσιος οργανισμός αποθεμάτων αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις δημιουργίας αποθεμάτων των φορέων πλην διυλιστηρίων που το επιθυμούν, μέσω αμοιβής που δεν υπερβαίνει το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών.

3. Δύο ή περισσότερα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να προσφεύγουν σε κοινό οργανισμό ή υπηρεσία διατήρησης αποθεμάτων. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη είναι από κοινού υπεύθυνα για τη συμμόρφωσή τους προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για την εφαρμογή δίκαιων και αμερόληπτων όρων στις διατάξεις τους περί δημιουργίας αποθεμάτων.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διατάξεις περί δημιουργίας αποθεμάτων να μην ευνοούν τον εφοδιασμό από διυλιστήρια που βρίσκονται στο έδαφός τους σε βάρος του εφοδιασμού από διυλιστήρια που βρίσκονται σε άλλα κράτη μέλη. Ειδικότερα, επιτρέπουν σε κάθε επιχείρηση που υποχρεούται στη δημιουργία αποθεμάτων και εφοδιάζεται σε διυλισμένα προϊόντα από ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη να εκπληρώνει την εν λόγω υποχρέωση μέσω αποθεμάτων που διατηρούνται στα εν λόγω κράτη μέλη.

Άρθρο 5

1. Εάν, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, δημιουργούνται αποθέματα στο έδαφος ενός κράτους μέλους για λογαριασμό επιχειρήσεων, οργανισμών ή υπηρεσιών εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου αποθηκεύονται τα εν λόγω αποθέματα δεν δύναται σε καμία περίπτωση να αντιταχθεί στη μεταφορά τους στα άλλα κράτη μέλη για λογαριασμό των οποίων δημιουργούνται τα αποθέματα.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ένα σύστημα επαλήθευσης, προκειμένου να διασφαλίζεται ο προσδιορισμός, η καταχώριση και ο έλεγχος των αποθεμάτων που δημιουργούνται στο έδαφός τους για λογαριασμό επιχειρήσεων, οργανισμών ή υπηρεσιών εγκατεστημένων σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη αναθέτουν στις αρμόδιες αρχές τους τις εξουσίες που επιτρέπουν σε αυτές να χρησιμοποιούν τα αποθέματα που διατηρούνται στο πλαίσιο της υποχρέωσης που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2 σε περίπτωση δυσχερειών στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς των προϊόντων πετρελαίου που συνδέονται με προβλήματα εφοδιασμού, υπό τους όρους και με τον τρόπο που ορίζονται στα άρθρα 7 και 8.

2. Εκτός από τις προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 7 και 8, τα κράτη μέλη δεν προβαίνουν σε αναλήψεις από τα αποθέματα με αποτέλεσμα τη μείωσή τους κάτω από το ελάχιστο υποχρεωτικό επίπεδο, εκτός εάν υπάρχουν τοπικά προβλήματα εφοδιασμού, και αφού ενημερώσουν την Επιτροπή, ή εάν πρόκειται να διευκολυνθούν τα κράτη μέλη στην τήρηση των διεθνών υποχρεώσεών τους.

Άρθρο 7

1. Σε περίπτωση διακοπής του εφοδιασμού με πετρέλαιο που μπορεί να προκαλέσει σοβαρές διαταραχές στη λειτουργία της οικονομίας και της εσωτερικής αγοράς των προϊόντων πετρελαίου, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της που λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, να υποχρεώσει τα κράτη μέλη στα εξής:

α) να διαθέτουν σταδιακά τα αποθέματα ασφαλείας που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2,

β) να περιορίσουν ειδικά ή γενικά την κατανάλωση.

Τα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα κράτη μέλη πρέπει να περιορίζουν όσο το δυνατό λιγότερο τον ανταγωνισμό. Η Επιτροπή μεριμνά για την τήρηση της αρχής αυτής καθ' όλο το διάστημα εφαρμογής των μέτρων.

2. Η Επιτροπή δύναται να λάβει μέτρα όπως αυτά που προβλέπονται στην παράγραφο 1 όταν προκαλείται διακοπή ανερχόμενη σε 7 % του φυσιολογικού επιπέδου εφοδιασμού με αργό πετρέλαιο σε παγκόσμιο επίπεδο.

3. Η απόφαση της Επιτροπής είναι δυνατό να προβλέπει συγκεκριμένους όρους και τρόπους εφαρμογής των μέτρων που πρέπει να λάβουν τα κράτη μέλη.

Άρθρο 8

1. Σε περίπτωση γενικευμένης αίσθησης κινδύνου διακοπής του εφοδιασμού με πετρέλαιο, ιδίως στο πλαίσιο μίας εξωτερικής κρίσης, που μπορεί να προκαλέσει έντονη αστάθεια στις αγορές πετρελαίου και σοβαρές διαταραχές στη λειτουργία της οικονομίας και της εσωτερικής αγοράς των προϊόντων πετρελαίου, η Επιτροπή δύναται, με απόφαση της που λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να διαθέτουν σταδιακά τα αποθέματα ασφαλείας που αναφέρονται στο άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2 στο μέτρο που αυτό δεν παραβιάζει τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν συνάψει τα κράτη μέλη και τις αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο των εν λόγω συμφωνιών.

Τα μέτρα που πρέπει να λάβουν τα κράτη μέλη πρέπει να περιορίζουν όσο το δυνατό λιγότερο τον ανταγωνισμό. Η Επιτροπή μεριμνά για την τήρηση της αρχής αυτής καθ' όλο το διάστημα εφαρμογής των μέτρων.

2. Η Επιτροπή δύναται να εξετάσει την αναγκαιότητα λήψης μέτρων όπως αυτά που προβλέπονται στην παράγραφο 1 όταν η τιμή του αργού πετρελαίου στις αγορές τοις μετρητοίς είναι τέτοια ώστε, σε περίπτωση διατήρησης της τιμής στο επίπεδο αυτό για διάστημα δώδεκα μηνών, τα έξοδα εφοδιασμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης με πετρέλαιο από το εξωτερικό για τους επόμενους δώδεκα μήνες θα αυξάνονταν κατά περισσότερο από 0,5 % του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με το μέσο όρο των εξόδων εφοδιασμού με πετρέλαιο από το εξωτερικό των πέντε τελευταίων ετών.

3. Στο πλαίσιο της εξέτασης που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή συνεκτιμά όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την αξιολόγηση των όρων εφοδιασμού των κρατών μελών. Κυρίως λαμβάνει υπόψη τη φύση, τη διάρκεια και το εύρος των στοιχείων στα οποία οφείλεται η κατάσταση που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

4. Η απόφαση της Επιτροπής είναι δυνατό να προβλέπει συγκεκριμένους όρους και τρόπους εφαρμογής των μέτρων που πρέπει να λάβουν τα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν εκπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει ο εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε μία εβδομάδα.

3. Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 10

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν όλες τις αναγκαίες διατάξεις και όλους τους αναγκαίους μηχανισμούς για τη διασφάλιση του προσδιορισμού και της εποπτείας των αποθεμάτων.

Ορίζουν το καθεστώς κυρώσεων που επιβάλλονται στις παραβιάσεις των εθνικών διατάξεων που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για τη διασφάλιση της εφαρμογής τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

2. Τα κράτη μέλη διαθέτουν σχέδια παρέμβασης, τα οποία είναι δυνατό να εφαρμοσθούν σε περίπτωση διακοπής του εφοδιασμού με πετρέλαιο ή γενικευμένης αίσθησης ύπαρξης κινδύνου διακοπής του εφοδιασμού με πετρέλαιο που προκαλούν έντονη αστάθεια στις αγορές πετρελαίου.

Ορίζουν τα όργανα που είναι αρμόδια για την εφαρμογή των μέτρων που πρέπει να ληφθούν κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 11

1. Η Επιτροπή λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Ειδικότερα καθορίζει τα εξής:

- α) τον ορισμό των κατηγοριών των προϊόντων που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3,
- β) τους τρόπους υπολογισμού της εσωτερικής κατανάλωσης και των υποχρεώσεων δημιουργίας αποθεμάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2, συμπεριλαμβανομένης της συνεκτίμησης στους εν λόγω υπολογισμούς των εγχώριων παραγωγών πετρελαίου των κρατών μελών,
- γ) τις προϋποθέσεις υποβολής στην Επιτροπή στατιστικών δελτίων που καθιστούν δυνατή την εποπτεία της εκτέλεσης των υποχρεώσεων των κρατών μελών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 2.

Άρθρο 12

1. Το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2004, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη δημιουργία ευρωπαϊκού συστήματος παρακολούθησης του εφοδιασμού με υδρογονάνθρακες το οποίο θα συμβάλλει στην κατανόηση και την ορθή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του εφοδιασμού με πετρέλαιο, στην παρακολούθηση της εφαρμογής της και στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των ισχυόντων μέτρων καθώς και του αντικτύπου τους στην εσωτερική αγορά προϊόντων πετρελαίου. Η Επιτροπή μεριμνά για την αποδέσμευση των απαιτούμενων πόρων, ώστε να είναι δυνατή η αποτελεσματική παρακολούθηση των μηχανισμών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

2. Η Επιτροπή διαχειρίζεται το ευρωπαϊκό σύστημα παρακολούθησης του εφοδιασμού σε υδρογονάνθρακες και καλεί στις συνελεύσεις εκπροσώπους των κρατών μελών καθώς και εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων τομέων. Το σύστημα παρέχει στην Επιτροπή την απαραίτητη τεχνική βοήθεια για την επεξεργασία και την αξιολόγηση των μέτρων που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και συμβάλλει στην καλύτερη γνώση της εξέλιξης της εσωτερικής αγοράς και των διεθνών αγορών πετρελαίου καθώς και των παραγόντων που τις καθορίζουν.

3. Το ευρωπαϊκό σύστημα παρακολούθησης του εφοδιασμού με υδρογονάνθρακες επιτελεί, στον τομέα του πετρελαίου, τις ακόλουθες εργασίες:

- α) παρακολουθεί τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και των διεθνών αγορών πετρελαίου·
- β) συμβάλλει στη θέσπιση ενός συστήματος φυσικής παρακολούθησης των εσωτερικών και εξωτερικών υποδομών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συμβάλλουν στην ασφάλεια του εφοδιασμού με πετρέλαιο·
- γ) εποπτεύει τους εφοδιασμούς με πετρέλαιο και τις διαδικασίες που προορίζονται για τη διαφύλαξη της ασφάλειας του εφοδιασμού με πετρέλαιο σε καταστάσεις κρίσης·
- δ) μελετά την ανάπτυξη αποτελεσματικών μέτρων ασφαλείας στον τομέα του πετρελαίου·
- ε) εποπτεύει το επίπεδο των αποθεμάτων ασφαλείας σε πετρέλαιο και σε προϊόντα πετρελαίου και τις διαδικασίες χρησιμοποίησής τους, καθώς και την εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων κατάνάλωσης·
- στ) δημιουργεί βάσεις αντικειμενικών, αξιόπιστων και συγκρίσιμων πληροφοριών για την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Άρθρο 13

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2004 και με τις διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 και του άρθρου 3 έως την 1η Ιανουαρίου 2007 το αργότερο. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν οι διατάξεις αυτές θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, στην επίσημη δημοσίευσή τους περιλαμβάνουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από ανάλογη παραπομπή. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να προσδιορίσουν τον τρόπο της εισαγωγής της εν λόγω παραπομπής.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 15

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Πρόταση οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα μέτρα διασφάλισης του εφοδιασμού με φυσικό αέριο

(2002/C 331 E/41)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 488 τελικό — 2002/0220(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 11 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Ιστορικό

1.1. Ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας

Η Ευρωπαϊκή Ένωση βαδίζει με σταθερά βήματα προς την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας. Στην πραγματικότητα, η ΕΕ τείνει να δημιουργήσει τη μεγαλύτερη, ολοκληρωμένη και περισσότερο ανοικτή περιφερειακή αγορά φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας στον κόσμο. Όπως αναφέρεται στην Πράσινη Βίβλο «Πρός μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού» [COM(2000) 769], η εν λόγω ολοκλήρωση των αγορών θα συμβάλει στην ασφάλεια του εφοδιασμού, εφόσον, ωστόσο, επιτευχθεί η πλήρης ολοκλήρωση των αγορών. Ως εκ τούτου, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης, που πραγματοποιήθηκε στις 15-16 Μαρτίου 2002, τόνισε τη σημασία των ισχυρών και ολοκληρωμένων δικτύων στον ενεργειακό τομέα ως στυλοβατών της εσωτερικής αγοράς και ως καθοριστικής προϋπόθεσης για τη σύνδεση των ευρωπαϊκών οικονομιών.

Ωστόσο, το άνοιγμα της αγοράς και η επαρκής διασύνδεση των αγορών δεν αποτελούν εγγύηση για μία ρευστή αγορά βασισμένη στην ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο από εσωτερικές και εξωτερικές πηγές. Επομένως, είναι σημαντικό οι βαθύτερες αλλαγές που συντελούνται σήμερα στην αγορά και η μετάβαση προς μία πλήρως ανοικτή εσωτερική αγορά ενέργειας να συμπληρώνονται από διαφανείς και σαφείς νέες πολιτικές που θα καθορίζουν το γενικό πλαίσιο καθώς και τους σαφείς ρόλους και τις ευθύνες των διαφορετικών παραγόντων της αγοράς όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού εντός του νέου πλαισίου της αγοράς.

Προκειμένου να διασφαλισθεί η διαρκής καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, είναι εξίσου σημαντικό να εξασφαλισθεί η εφαρμογή κατάλληλων μέτρων για την αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων όσον αφορά τον εφοδιασμό.

1.2. Αυξανόμενη σημασία του φυσικού αερίου και αναμενόμενη αύξηση της εξάρτησης από τις εισαγωγές

Το φυσικό αέριο καθίσταται ολοένα και σημαντικότερη πηγή ενέργειας στο συνδυασμό καυσίμων της ΕΕ. Το 2000, το φυσικό αέριο αντιπροσώπευε περίπου 24 % του συνολικού εφοδιασμού της ΕΕ σε πρωτογενή ενέργεια σε σύγκριση με 16 % το 1985 και λιγότερο από 2 % το 1960. Η σταθερή αυξητική τάση συνεχίζεται, ακόμη και σε περιόδους χαμηλής οικονομικής ανάπτυξης. Το 2001, η κατανάλωση φυσικού αερίου στη Δυτική Ευρώπη αυξήθηκε κατά 2,5 %, κυρίως ως αποτέλεσμα της σημαντικής αύξησης των νοικοκυριών καταναλωτών και της κατανάλωσης φυσικού αερίου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Το φυσικό αέριο παραμένει το κύριο καύσιμο που χρησιμοποιείται για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στην ΕΕ. Από το 1995 η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φυσικό αέριο αντιπροσωπεύει ετησίως 50-60 % των νέων επενδύσεων στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας της ΕΕ. Η πιο αξιοσημείωτη εξέλιξη την τελευταία δεκαετία ήταν η αύξηση του μεριδίου των στροβίλων φυσικού αερίου συνδυασμένου κύκλου, η οποία οφείλεται σε συνδυασμό διαφόρων παραγόντων, όπως η αλλαγή της στάσης της ΕΚ απέναντι στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φυσικό αέριο στις αρχές της δεκαετίας του 1990, η τεχνολογική πρόοδος, η σχετικά ανταγωνιστική τιμή του φυσικού αερίου και οι περιβαλλοντικοί προβληματισμοί.

Η ζήτηση της ΕΕ σε φυσικό αέριο και ηλεκτρική ενέργεια αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά κατά την επόμενη εικοσαετία. Ειδικότερα, η εν λόγω ζήτηση αναμένεται να αυξηθεί περισσότερο από 40 % πριν από το 2020, και θεωρείται πιθανό ότι το μερίδιο αγοράς του φυσικού αερίου στον ενεργειακό εφοδιασμό της ΕΕ θα ανέλθει σε περίπου 30 %. Κύριος παράγοντας για την αύξηση της ζήτησης σε φυσικό αέριο είναι η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Προβλέπεται ότι τα δύο τρίτα της αύξησης στη ζήτηση φυσικού αερίου θα οφείλονται στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από φυσικό αέριο και στη συμπαραγωγή. Η αυξανόμενη εξάρτηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από το φυσικό αέριο εγείρει σειρά ζητημάτων σχετικά με την αυξανόμενη αλληλεξάρτηση των δύο τομέων, ιδίως όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού.

Η Ευρώπη, ωστόσο, βρίσκεται σε σχετικά πλεονεκτική θέση όσον αφορά τον εφοδιασμό με φυσικό αέριο, καθώς διαθέτει σημαντικά ίδια αποθέματα φυσικού αερίου, το δε 70-80 % των παγκόσμιων αποθεμάτων φυσικού αερίου είναι οικονομικά προσίτη στην ευρωπαϊκή αγορά. Με την εφαρμογή της οδηγίας της ΕΕ για το φυσικό αέριο αργότερα φέτος, η Νορβηγία θα καταστεί πλήρως ενσωματωμένο μέρος της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Η συνδυασμένη παραγωγή φυσικού αερίου ΕΕ/ΕΟΧ αναμένεται να αυξηθεί την επόμενη δεκαετία, σύμφωνα με βέβαια και πρόσθετα ανακαλυφθέντα αποθέματα φυσικού αερίου. Έως το 2010, η εσωτερική αγορά φυσικού αερίου ΕΕ και Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου αναμένεται να εξαρτάται από τις εισαγωγές σε ποσοστό έως 25-30 %. Η διευρυμένη εσωτερική αγορά, η οποία θα περιλαμβάνει τις 10 υποψήφιες προς ένταξη χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, αναμένεται ότι θα εξαρτάται από τις εισαγωγές κατά 35-40 % έως το 2010.

Είναι πιθανό να κινητοποιηθούν περαιτέρω αποθέματα φυσικού αερίου ΕΕ/ΕΟΧ πριν από το 2010, γεγονός που μπορεί να συμβάλλει στην περαιτέρω ενίσχυση των επιπέδων παραγωγής φυσικού αερίου ΕΕ/ΕΟΧ και ως, εκ τούτου, στην επιβράδυνση της σημαντικής αύξησης της εξάρτησης ΕΕ/ΕΟΧ από τις εισαγωγές φυσικού αερίου. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη την αναμενόμενη ταχεία αύξηση στη ζήτηση φυσικού αερίου σε συνδυασμό με την αναμενόμενη βαθμιαία σταθεροποίηση και μείωση της εσωτερικής παραγωγής φυσικού αερίου ΕΕ/ΕΟΧ σε κάποια χρονική στιγμή, αναμένεται ότι μακροπρόθεσμα η εξάρτηση ΕΕ/ΕΟΧ από τις εισαγωγές φυσικού αερίου θα αυξηθεί. Σύμφωνα με τις τρέχουσες προβλέψεις για τη ζήτηση της Eurogas και της Επιτροπής, και σύμφωνα με τις προβλέψεις της Διεθνούς ένωσης παραγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου (OGP) για την παραγωγή της ΕΕ και της Νορβηγίας, το επίπεδο εξάρτησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης των 15/του ΕΟΧ από τις εισαγωγές ενδέχεται να πλησιάσει το 60 % έως το 2020. Για την Ευρωπαϊκή Ένωση των 25/του ΕΟΧ, το επίπεδο ενδέχεται να ανέλθει σε 65 % έως το 2020. Ωστόσο, σύμφωνα με πρόσφατες αναλύσεις της OGP, τα εν λόγω επίπεδα μπορεί να είναι χαμηλότερα, εάν υπάρξει πρόβλεψη για την ανάπτυξη των πιθανών ενεργειακών πόρων, συμπεριλαμβανομένων «μη ανακαλυφθέντων πόρων», με τη συνδρομή και των κατάλληλων οικονομικών προϋποθέσεων.

Από την άλλη πλευρά, ωστόσο, η εξάρτηση της ΕΕ ως έχει (δηλαδή, χωρίς τη Νορβηγία) από τις εισαγωγές θα είναι σημαντικά υψηλότερη και είναι πιθανό να ανέλθει σε 75 % έως το 2020 για την Ευρωπαϊκή Ένωση των 15.

Η εξάρτηση από τις εισαγωγές διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Ορισμένα κράτη μέλη της ΕΕ εξαρτώνται ήδη πλήρως από τις εισαγωγές, ενώ η εξάρτηση άλλων θα πλησιάσει το 100 %.

Με βάση τα δεδομένα αυτά, η ασφάλεια του εφοδιασμού και η διατήρηση της ικανότητας της Ευρώπης να προσελκύει επαρκείς ποσότητες φυσικού αερίου καθίστανται χωρίς αμφιβολία προτεραιότητα. Η ασφάλεια και η σταθερότητα του εφοδιασμού είναι καθοριστικοί παράγοντες ιδίως στον τομέα της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Το κόστος της μη διαφύλαξης της ασφάλειας του εφοδιασμού μπορεί να αποδειχθεί ιδιαίτερα υψηλό για τη σύγχρονη κοινωνία, όπως απέδειξε η κρίση εφοδιασμού σε ηλεκτρική ενέργεια στην Καλιφόρνια. Το κόστος των αλληπάλληλων γενικών διακοπών ρεύματος στην Καλιφόρνια τον Ιανουάριο του 2001 εκτιμάται ότι ανήλθε σε 42 δισεκατομμύρια δολάρια ΗΠΑ, ήτοι 3,4 % περίπου του ΑΕγχΠ της πολιτείας αυτής.

Η σταθερότητα του εφοδιασμού σε φυσικό αέριο είναι εξίσου σημαντική για άλλες κατηγορίες καταναλωτών, και ιδίως για τους μικρούς καταναλωτές που στερούνται της δυνατότητας χρησιμοποίησης εναλλακτικών καυσίμων, σε αντίθεση με πολλούς μεγάλους βιομηχανικούς καταναλωτές, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν εφεδρικά αποθέματα πετρελαίου.

Επομένως, προκειμένου να διευρυνθεί και να ανανεωθεί η πολιτική για τα αποθέματα καυσίμων, η Πράσινη Βίβλος «Προς μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού» [COM(2000) 769] πρότεινε στην Ευρωπαϊκή Ένωση να προβεί σε «μελέτη των δυνατοτήτων επέκτασης του μηχανισμού αποθεμάτων [πετρελαίου] στο φυσικό αέριο . . . Η Ένωση θα πρέπει να προνοήσει ώστε να μην καταστεί ιδιαιτέρως ευπαθής λόγω της υπέρμετρης εξάρτησης από το εξωτερικό».

Στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την ασφάλεια εφοδιασμού της ΕΕ με φυσικό αέριο [COM(1999) 571 τελικό], αναφέρεται ότι η Επιτροπή θα ενημερώνει σε τακτά χρονικά διαστήματα το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με θέματα ασφάλειας του εφοδιασμού της ΕΕ με φυσικό αέριο καθώς και ότι, εφόσον και όταν το κρίνει αναγκαίο, θα υποβάλλει προτάσεις για την ενίσχυση της ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο και την περαιτέρω ανάπτυξη του κοινού πλαισίου ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο.

1.3. Η εσωτερική αγορά φυσικού αερίου της ΕΕ και η ασφάλεια του εφοδιασμού

Η ολοκλήρωση της αγοράς φυσικού αερίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η διαφύλαξη της ασφάλειας του εφοδιασμού είναι στόχοι συμβατοί. Είναι προφανές ότι για την ορθή λειτουργία της ενιαίας αγοράς φυσικού αερίου απαιτείται επαρκές επίπεδο ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο από ένα διαφοροποιημένο φάσμα πηγών εφοδιασμού. Για το λόγο αυτό, τα μέτρα διαφύλαξης της ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο στο νέο περιβάλλον της αγοράς αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της δημιουργίας της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ.

Η οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου ⁽¹⁾ συνεισέφερε ιδιαίτερος προς την κατεύθυνση της δημιουργίας της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Η οδηγία έχει ήδη αναγνωρίσει τη σημασία της ασφάλειας του εφοδιασμού για την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα επιβολής υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας σε επιχειρήσεις φυσικού αερίου όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού.

Η δημιουργία και η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου δημιουργεί αναπόφευκτα αλληλεξάρτηση των κρατών μελών όσον αφορά ζητήματα ασφάλειας του εφοδιασμού. Ως εκ τούτου, η αδυναμία λήψης των κατάλληλων μέτρων σε ένα κράτος μέλος μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Επομένως, προκειμένου να διασφαλίζεται η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, είναι απαραίτητο να επιτευχθεί ένα ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης των πολιτικών ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο σε κάθε κράτος μέλος ούτως ώστε να αποφευχθούν στρεβλώσεις της αγοράς και να διασφαλιστεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε περιβάλλον υγιούς ανταγωνισμού.

Η ομαλή λειτουργία συνιστά απαραίτητο στοιχείο της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ. Τα μέτρα που στοχεύουν στη βελτίωσή της, όπως αγορές τοις μετρητοίς (spot), κίνητρα για νέες προμήθειες φυσικού αερίου από εσωτερικές και εξωτερικές πηγές και διαδικασίες έγκρισης που δεν εισάγουν διακρίσεις για την κατασκευή εγκαταστάσεων αποθήκευσης και υγροποιημένου φυσικού αερίου, πρέπει μεταξύ άλλων να λαμβάνονται πλήρως υπόψη στις πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού σε ανταγωνιστικό περιβάλλον.

2. Η ευρωπαϊκή αγορά φυσικού αερίου σε μεταβατικό στάδιο — Η σημασία της σαφήνειας των κανόνων που αφορούν τον εφοδιασμό ως αναπόσπαστο τμήμα της εσωτερικής αγοράς

Η ευρωπαϊκή βιομηχανία φυσικού αερίου χειρίστηκε με ιδιαίτερη επιτυχία την ασφάλεια του εφοδιασμού σε μία διαρκώς αναπτυσσόμενη ευρωπαϊκή αγορά φυσικού αερίου κατά τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες. Ωστόσο, η ευρωπαϊκή αγορά φυσικού αερίου διέρχεται ταχείες αλλαγές αυτή την εποχή, ενώ παράλληλα μεταβάλλεται και ο ρόλος των παραδοσιακών παραγόντων της αγοράς.

Έως σήμερα, το έργο του σχεδιασμού και της ανάπτυξης του δικτύου φυσικού αερίου για την επίτευξη των στόχων ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο (όπως ορίζονται συχνά από την ίδια τη βιομηχανία φυσικού αερίου) ήταν σχετικά απλό, καθώς οι κύριοι προμηθευτές έλεγχαν όλες τις απαιτήσεις υποδομών, την προσφορά και τη ζήτηση σε φυσικό αέριο, τις πληροφορίες και άλλα απαραίτητα μέσα για την πραγματοποίηση του εν λόγω σχεδιασμού. Επιπλέον, η άμεση κρατική παρέμβαση ήταν λιγότερο απαραίτητη, καθώς οι εθνικές εταιρείες φυσικού αερίου που ήταν επιφορτισμένες με την ασφάλεια του εφοδιασμού ανήκαν σε πολλές περιπτώσεις μερικώς ή πλήρως στο κράτος. Συνεπώς, έως τώρα λίγα είναι τα κράτη μέλη που ασχολήθηκαν άμεσα με τη θέσπιση πολιτικών ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο.

Στη νέα, ελευθερωμένη αγορά φυσικού αερίου, ωστόσο, κανένας μεμονωμένος παράγοντας δεν θα είναι εξ ολοκλήρου υπεύθυνος για τη βραχυπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο σε εθνικό επίπεδο, καθώς αναδιρθρώνεται η βιομηχανία, ολοκληρώνονται οι εθνικές αγορές, εμφανίζονται νέοι φορείς και αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός. Μολονότι η ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο συνιστά αναπόσπαστο μέρος της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, η ασφάλεια των πολιτικών και διαδικασιών εφοδιασμού πρέπει να επανεξεταστεί και να τυποποιηθεί στο νέο αυτό πλαίσιο, το οποίο αντιπροσωπεύει διαφορετικές συνθήκες. Σε μία ανταγωνιστική αγορά, δεν είναι αυτονόητο ότι οι προμηθευτές φυσικού αερίου θα δίνουν στρατηγική προτεραιότητα στην ασφάλεια του εφοδιασμού. Ο βασικός στόχος και ο ρόλος των εταιρειών φυσικού αερίου αλλάζει και γίνεται περισσότερο ανταγωνιστικός. Επομένως, η οργάνωση της ασφάλειας του εφοδιασμού δεν μπορεί να επαφίεται μόνο στη βιομηχανία, τα δε κράτη μέλη έχουν υποχρέωση να διασφαλίζουν ότι όλοι οι παράγοντες της αγοράς λαμβάνουν ελάχιστα μέτρα για την ασφάλεια του εφοδιασμού. Επιπλέον, τα μέτρα ασφάλειας ενδέχεται να είναι δαπανηρά και είναι πολύ πιθανό ορισμένοι παράγοντες της αγοράς να παραβλέψουν τα μέτρα αυτά, προκειμένου να μειώσουν τις δαπάνες τους, εάν δεν εφαρμόζονται ελάχιστα συμφωνημένα πρότυπα.

Επομένως, η λήψη από τα κράτη μέλη μέτρων που θα απαιτούν από τη βιομηχανία να πληροί ελάχιστα πρότυπα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του ανοίγματος της αγοράς. Η δημιουργία εσωτερικής αγοράς δεν σημαίνει απλώς την ελευθερία των πελατών να επιλέγουν, αλλά και τη διασφάλιση της παροχής δημόσιων υπηρεσιών υψηλού επιπέδου από την αγορά, σημαντικότερη από τις οποίες είναι η ασφάλεια του εφοδιασμού. Ως εκ τούτου, η ισχύουσα οδηγία για το φυσικό αέριο (98/30/ΕΚ) αναγνωρίζει το δικαίωμα των κρατών μελών να θεωρούν την ασφάλεια του εφοδιασμού ως υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας. Οι διατάξεις που αφορούν την ασφάλεια του εφοδιασμού δεν είναι συνέπεια της δημιουργίας της εσωτερικής αγοράς, αλλά θεμελιώδες στοιχείο της. Απουσία κοινού πλαισίου που θα θεσπίζει εναρμονισμένα ελάχιστα πρότυπα όσον αφορά τις υποχρεώσεις ασφάλειας του εφοδιασμού, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος στρέβλωσης της αγοράς.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 1.

Η ασφάλεια του εφοδιασμού και ο ανταγωνισμός είναι συμβατοί στόχοι. Η ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο μπορεί να ενισχυθεί στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά φυσικού αερίου, όταν σχεδιάζεται σωστά από τις εταιρείες σε συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές. Το επαρκές και ενδεδειγμένο επίπεδο ασφάλειας του εφοδιασμού θα συμβάλει στην ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η μετάβαση στο νέο καθεστώς αγοράς είναι προφανώς ιδιαίτερα σημαντική όσον αφορά το σαφή καθορισμό των νέων κανόνων και τη διαφύλαξη, από επιχειρησιακή σκοπιά, ενός σταθερού υψηλού επιπέδου ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο.

Το άρθρο 24 της οδηγίας 98/30/ΕΚ σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα διασφάλισης σε περίπτωση αιφνίδιας κρίσης στην ενεργειακή αγορά. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά πρέπει να προκαλούν τις ελάχιστες δυνατές διαταραχές στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να περιορίζουν όσο το δυνατό λιγότερο τον ανταγωνισμό. Τα μέτρα πρέπει να κοινοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή, η οποία μπορεί να αποφασίσει ότι το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να τα τροποποιήσει ή να τα καταργήσει, εφόσον προκαλούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και διαταράσσουν τις συναλλαγές κατά τρόπο ασυμβίβαστο με το κοινό συμφέρον. Τα μέτρα αυτά πρέπει να συμπληρωθούν με την καθιέρωση ελάχιστων επιπέδων δράσης για κάθε κράτος μέλος, συμβατών με τις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς.

Συνεπώς, καθίσταται σαφές ότι τα μέτρα για την αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων πρέπει να καθορίζονται και να συμφωνούνται εκ των προτέρων και όχι να αναπτύσσονται από τα κράτη μέλη όταν και εφόσον προκύπτει αιφνίδια κρίση.

Η ευρωπαϊκή βιομηχανία φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένης της GTE (Ευρωπαϊκή ένωση των διαχειριστών δικτύων μεταφοράς) και της Eurogas, υπογράμμισε την ανάγκη σαφούς καθορισμού των ρόλων και των ευθυνών των επιμέρους παραγόντων της αγοράς όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού⁽¹⁾. Σε μία ταχύτατα μεταβαλλόμενη αγορά, είναι εξαιρετικά σημαντικό να αποφεύγεται κάθε ασάφεια όσον αφορά τις ευθύνες για την ασφάλεια του εφοδιασμού. Η έλλειψη σαφήνειας όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού αυξάνει τον κίνδυνο κρίσης στον εφοδιασμό.

Η πρωταρχική ευθύνη για το συνολικό καθορισμό σαφών ρόλων και ευθυνών στο πλαίσιο του νέου νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου και του πλαισίου αγοράς της εσωτερικής αγοράς ανήκει στα κράτη μέλη.

Μολονότι η βιομηχανία φυσικού αερίου πρέπει να διατηρήσει την επιχειρησιακή ευθύνη, οι κυβερνήσεις των κρατών μελών και η Κοινότητα οφείλουν να διαδραματίσουν σημαντικό συντονιστικό και υποστηρικτικό ρόλο στο θέμα αυτό. Ρόλος της κυβέρνησης είναι να διασφαλίζει ότι η αγορά λειτουργεί αποτελεσματικά και ότι στέλνει ορθά σήματα για την καθοδήγηση των παραγόντων ώστε να ερμηνεύουν και να διαχειρίζονται τις μεταβολές διατηρώντας παράλληλα το κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας του εφοδιασμού. Ρόλος της Κοινότητας θα είναι η παρακολούθηση της εφαρμογής των νέων πολιτικών για την ασφάλεια του εφοδιασμού και η διασφάλιση της συμβατότητάς τους με τις απαιτήσεις της ορθώς λειτουργούσας εσωτερικής αγοράς.

Τον Φεβρουάριο του 2002 πραγματοποιήθηκε η πέμπτη σύνοδος του ευρωπαϊκού ρυθμιστικού φόρουμ για το φυσικό αέριο, με τη συμμετοχή της Επιτροπής, των εθνικών ρυθμιστικών αρχών, των κρατών μελών και όλους των ενδιαφερόμενων φορέων στην αγορά φυσικού αερίου. Το φόρουμ συμφώνησε σε μία σειρά συστάσεων όσον αφορά κατευθυντήριες γραμμές ορθής πρακτικής όσον αφορά την πρόσβαση τρίτων. Οι κατευθυντήριες γραμμές περιλαμβάνουν ορισμένα αρχικά στοιχεία για τη διασάφηση των ρόλων και των ευθυνών των κύριων φορέων στον τομέα της μεταφοράς του φυσικού αερίου, και ιδίως των διαχειριστών των δικτύων μεταφοράς και των χρηστών των δικτύων. Επιπλέον, το φόρουμ συμφώνησε τα εξής⁽²⁾:

Στο νέο ρυθμιστικό περιβάλλον της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου που χαρακτηρίζεται από πληθώρα παραγόντων της αγοράς και διαχωρισμό των ολοκληρωμένων εταιρειών φυσικού αερίου, η ασφάλεια του εφοδιασμού δεν μπορεί πλέον να αποτελεί ευθύνη ενός μόνο παράγοντα.

Επομένως, πρέπει να καθοριστούν νέες ευθύνες όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού και το σχεδιασμό των υποδομών μεταξύ των κρατικών αρχών και των διαφόρων παραγόντων της αγοράς, συμπεριλαμβανομένων των φορέων και των διαχειριστών των δικτύων μεταφοράς, προκειμένου να υπάρξει σαφήνεια στο θέμα αυτό. Οι υποχρεώσεις των διαφόρων παραγόντων πρέπει να προσδιορίζονται με σαφήνεια και να είναι αντίστοιχες του ρόλου τους.

Στον τομέα αυτό, τα κράτη μέλη θα κληθούν να καθορίσουν, στο πλαίσιο της δημόσιας πολιτικής, πρότυπα επιδόσεων όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού. Στο πλαίσιο αυτό, είναι δυνατό να ανατεθεί στην αγορά και στη βιομηχανία η ευθύνη ανάπτυξης των αποτελεσματικότερων λύσεων για την επίτευξη των συμφωνηθεισών επιδόσεων.

(1) GTE, μεταξύ άλλων, στο «Έγγραφο θέσης της GTE», 15 Ιουνίου 2001. Eurogas, μεταξύ άλλων, στην «Απάντηση της Eurogas στο Έγγραφο Στρατηγικής της ΓΔ Ενέργειας/Μεταφορών», 19 Μαρτίου 2001.

(2) Συμπεράσματα της 5ης συνάντησης του ευρωπαϊκού ρυθμιστικού φόρουμ για το φυσικό αέριο, Μαδρίτη, 7-8 Φεβρουαρίου 2002.

Ωστόσο, η ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο δεν αφορά απλώς την εξισορρόπηση της ζήτησης και της προσφοράς σε μία ανταγωνιστική αγορά σε καθημερινή βάση. Έχει επιπλέον μία μακροπρόθεσμη στρατηγική πτυχή.

Με βάση τα ανωτέρω και ενόψει της μετάβασης προς μία πλήρως λειτουργούσα και ολοκληρωμένη ενιαία αγορά φυσικού αερίου, τα κράτη μέλη πρέπει, επομένως, σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά και τις δομές των ιδίων αγορών φυσικού αερίου, να παρακολουθούν και να διασφαλίζουν ότι οι πολιτικές εφοδιασμού με φυσικό αέριο είναι προσαρμοσμένες στο νέο περιβάλλον αγοράς και μετουσιώνονται ορθά σε σαφείς ρόλους, επιχειρησιακές ευθύνες, κριτήρια ασφάλειας και επείγουσες διαδικασίες για όλους τους φορείς της βιομηχανίας φυσικού αερίου εντός του νέου νομοθετικού πλαισίου. Αυτό είναι επίσης σημαντικό, προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο οι διαφορετικές προσεγγίσεις στην ασφάλεια του εφοδιασμού να αποτελέσουν εμπόδιο στην είσοδο και στο διασυνοριακό εμπόριο και να παρακωλύσουν την ολοκλήρωση και την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Εξίσου σημαντικό, ωστόσο, είναι να διασφαλιστεί ότι εφαρμογή του νέου πλαισίου και των νέων διαδικασιών θα γίνει κατά τρόπο που δεν θα δημιουργεί σημαντικές δυσκολίες σε εταιρίες με μικρό μερίδιο αγοράς ή στους νέους φορείς στην αγορά.

3. Η σημασία της αποθήκευσης

Η παραγωγή φυσικού αερίου και η μεταφορά του σε μεγάλες αποστάσεις απαιτούν ένταση κεφαλαίου. Λόγω της πολύ μικρότερης πυκνότητας ενέργειας του φυσικού αερίου σε σύγκριση, για παράδειγμα, με το πετρέλαιο, το κόστος μεταφοράς του φυσικού αερίου ανά μονάδα ενέργειας είναι πολύ υψηλότερο σε σύγκριση με εκείνο του πετρελαίου και αντιπροσωπεύει πολύ σημαντικό μέρος της συνολικής τιμής του φυσικού αερίου για τον τελικό καταναλωτή. Στην πράξη, επομένως, το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής σε απομακρυσμένα σημεία άντλησης και οι αγωγοί μεταφοράς φυσικού αερίου σε μεγάλες αποστάσεις εμφανίζουν υψηλό ποσοστό χρησιμοποίησης με σχετικά συνεχή ροή. Καθώς, ωστόσο, η ζήτηση σε φυσικό αέριο εμφανίζει σημαντικές αυξομειώσεις στη διάρκεια του έτους, παρατηρείται σημαντική διαφορά μεταξύ των προφίλ προσφοράς και ζήτησης.

Για βέλτιστα αποτελέσματα χρησιμοποιούνται συνεπώς εγκαταστάσεις αποθήκευσης φυσικού αερίου (είτε σε υπόγεια εξαντλημένα σημεία άντλησης, υδροφόρους ορίζοντες ή κοιλότητες αλατιού είτε σε υπέργειες εγκαταστάσεις υγροποιημένου φυσικού αερίου για την εξομάλυνση της ζήτησης κατά τις ώρες αιχμής), οι οποίες βρίσκονται κατά προτίμηση κοντά σε κέντρα ζήτησης, ώστε να καθίσταται δυνατή η εξισορρόπηση της αναπόφευκτης διαφοράς μεταξύ προσφοράς και ζήτησης, μειώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το κόστος εφοδιασμού σε φυσικό αέριο. Εάν δεν προβλέπεται αποθήκευση φυσικού αερίου, η ικανότητα παραγωγής και μεταφοράς πρέπει να σχεδιαστεί ώστε να καλύπτει το ημερήσιο φορτίο αιχμής και, ως εκ τούτου, τον περισσότερο καιρό θα υπάρχει σημαντικό πλεονάζον δυναμικό.

Η υπόγεια αποθήκευση φυσικού αερίου διαδραματίζει συνεπώς καθοριστικό ρόλο στον εφοδιασμό της ΕΕ με φυσικό αέριο τόσο υπό φυσιολογικές συνθήκες λειτουργίας όσο και σε περίπτωση επειγόντων εφοδιασμών. Εξάλλου, για οικονομικούς και στρατηγικούς λόγους, η αποθήκευση φυσικού αερίου πρέπει να γίνεται κοντά στην αγορά. Ως εκ τούτου, οι εταιρείες φυσικού αερίου επιδιώκουν, όσο το επιτρέπουν η γεωλογία και η οικονομία, να κατανέμουν τις εγκαταστάσεις αποθήκευσής τους όσο το δυνατόν καλύτερα και όσο το δυνατόν πλησιέστερα σε κέντρα μεγάλης ζήτησης, δηλαδή κατά προτίμηση όχι πολύ μακριά από μεγάλα αστικά κέντρα.

Η υπόγεια αποθήκευση εξυπηρετεί επομένως αρκετές λειτουργίες, όπως:

- στρατηγικά αποθέματα για την ασφάλεια του εφοδιασμού σε περίπτωση διακοπής (χρησιμοποιούνται ιδιαίτερα στα κράτη μέλη με υψηλή εξάρτηση από εισαγωγές φυσικού αερίου από χώρες εκτός ΕΕ)·
- εποχική εξισορρόπηση φορτίου ώστε να ικανοποιείται η ζήτηση σε περιόδους αιχμής (το φυσικό αέριο αποθηκεύεται την άνοιξη και το καλοκαίρι και συνήθως χρησιμοποιείται από τον Οκτώβριο/Νοέμβριο έως τον Φεβρουάριο/Μάρτιο)·
- επίτευξη ημερήσιας ισορροπίας·
- πρόκριση συναλλαγής (αρμπιτράζ) όσον αφορά την τιμή του φυσικού αερίου, δηλαδή εμπορική βελτιστοποίηση των διαφορών στην τιμή του φυσικού αερίου, για παράδειγμα την περίοδο επανυπολογισμού της τιμής του φυσικού αερίου (π.χ. αρχή τριμήνων), και γενικότερα ως εμπορικό μέσο σε ελευθερωμένες αγορές (ιδίως στο Ηνωμένο Βασίλειο). Καθώς οι τιμές του φυσικού αερίου στην ανταγωνιστική αγορά φυσικού αερίου αναμένεται να αντικατοπτρίζουν ολοένα και περισσότερο τη ζήτηση και την προσφορά φυσικού αερίου, ενδέχεται να εμφανιστούν νέες μορφές διακυμάνσεων και μεταβλητότητας των τιμών. Υπό τις συνθήκες αυτές, αναμένεται ότι το αποθηκευμένο φυσικό αέριο θα χρησιμοποιείται όταν οι τιμές θα είναι υψηλές, περιορίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τη μεταβλητότητα·

- συνολική βελτιστοποίηση του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της διευκόλυνσης των συμβάσεων ανταλλαγής·
- υποστήριξη της μεταφοράς, π.χ. για την άμβλυση των τοπικών περιορισμών χωρητικότητας ή των κρίσιμων κατωφλίων πίεσης.

Μολονότι είναι δυνατό να υπάρξουν βραχυπρόθεσμες προσαρμογές όσον αφορά τις απαιτήσεις αποθήκευσης και τη διάθεση των παραγόντων της αγοράς να αναλάβουν το κόστος αποθήκευσης του φυσικού αερίου, αναμένεται γενικά ότι η ύπαρξη εγκαταστάσεων αποθήκευσης θα καταστεί ολοένα και πιο σημαντική συν τω χρόνω λόγω της αυξανόμενης ζήτησης σε φυσικό αέριο από την ΕΕ και της εξάρτησης από τις εισαγωγές και επομένως λόγω της ανάγκης για πρόσθετη αποθήκευση για λόγους ασφάλειας του εφοδιασμού. Επιπλέον, θα υπάρξει πρόσθετη ανάγκη αποθήκευσης για την εξισορρόπηση φορτίου, αλλά και λόγω της αυξανόμενης εξάρτησης από τις εισαγωγές και της σχετικά μειούμενης ευελιξίας της εγχώριας παραγωγής.

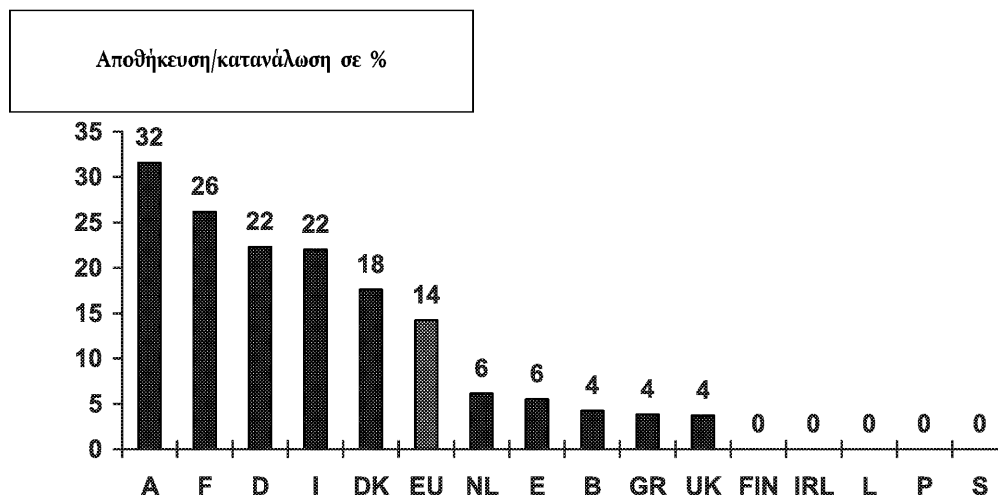
Η δυνατότητα αποθήκευσης και η ύπαρξη ισοδύναμων εναλλακτικών μηχανισμών ευελιξίας, ως αναπόσπαστο μέρος του συνολικού συστήματος εφοδιασμού με φυσικό αέριο, είναι καθοριστικές για την αποτελεσματική λειτουργία του δικτύου φυσικού αερίου. Επομένως, η πρόσβαση τρίτων χωρίς διακρίσεις στην αποθήκευση είναι σημαντική τόσο για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς όσο και για λόγους ασφάλειας του εφοδιασμού. Επιπλέον, με βάση εμπειρίες από άλλες περιοχές του κόσμου, μπορεί να αναμένεται ότι η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς θα δημιουργήσει νέες εμπορικές ευκαιρίες για τους ιδιοκτήτες εγκαταστάσεων αποθήκευσης. Κατά συνέπεια, η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι έτοιμη να αντιμετωπίσει τις νέες προκλήσεις που αφορούν τη διασφάλιση επαρκούς ανάπτυξης και διαθεσιμότητας των χώρων αποθήκευσης.

Επομένως, η Κοινότητα πρέπει να αποδώσει υψηλή προτεραιότητα στη στήριξη της ανάπτυξης της αποθήκευσης φυσικού αερίου, όπως ενδείκνυται στο πλαίσιο του προγράμματος των διευρωπαϊκών δικτύων (ΔΕΔ) ενέργειας.

Η ανάπτυξη μίας πλήρως και ομαλά λειτουργούσας εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και η βαθμιαία ανάπτυξη της αγοράς τοις μετρητοίς (spot) θα συμβάλουν στην ασφάλεια του εφοδιασμού. Τα σχέδια ασφαλείας και οι απαιτήσεις αποθεμάτων φυσικού αερίου σε εθνικό επίπεδο πρέπει να είναι συμβατά με την ανάπτυξη της ανταγωνιστικής εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και να μην την παρακωλύουν. Από την άποψη αυτή, η πρόσβαση χωρίς διακρίσεις στην αποθήκευση είναι ιδιαίτερα σημαντική.

Ετερόκλητη εικόνα όσον αφορά τις απαιτήσεις αποθήκευσης σε επίπεδο κρατών μελών

Η ακόλουθη γραφική παράσταση απεικονίζει το ποσοστό του αποθηκευμένου όγκου σε σχέση με την ετήσια κατανάλωση φυσικού αερίου.

Η γραφική παράσταση απεικονίζει σαφώς τη διαφορετική σχετική σημασία της υπόγειας αποθήκευσης φυσικού αερίου στα διάφορα κράτη μέλη και την απουσία αποθήκευσης σε ορισμένα εξ αυτών. Κατά μέσο όρο, η χωρητικότητα αποθήκευσης φυσικού αερίου της ΕΕ ισοδυναμεί με 50 περίπου ημέρες κατανάλωσης φυσικού αερίου (ήτοι 14 % της συνολικής ετήσιας κατανάλωσης). Η Αυστρία διαθέτει αποθέματα που ισοδυναμούν με 115 ημέρες μέσης ζήτησης σε φυσικό αέριο, η Γαλλία με 95 ημέρες, η Γερμανία και η Ιταλία με 80 περίπου ημέρες και η Δανία με 65 περίπου ημέρες. Το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ελλάδα, το Βέλγιο, η Ισπανία και οι Κάτω Χώρες διαθέτουν αποθέματα που ισοδυναμούν με 10-20 ημέρες μέσης κατανάλωσης φυσικού αερίου, ενώ τα λοιπά κράτη μέλη δεν διαθέτουν χωρητικότητα αποθήκευσης. Σε ορισμένα κράτη μέλη, οι γεωλογικές περιοχές για την κατασκευή νέων υπόγειων εγκαταστάσεων αποθήκευσης φυσικού αερίου είναι περιορισμένες ή ανύπαρκτες. Ορισμένα κράτη μέλη βασίζονται επομένως στην αποθήκευση ή στην παροχή υπηρεσιών υποστήριξης από άλλα κράτη μέλη. Η ικανοποίηση της ανάγκης αποθήκευσης σε μία συγκεκριμένη περιοχή μέσω απομακρυσμένων εγκαταστάσεων αποθήκευσης δεν θεωρείται ως βέλτιστη λύση υπό φυσιολογικές συνθήκες, ενδέχεται όμως να κριθεί αναγκαία. Προκειμένου να ενισχυθεί η εσωτερική αλληλεγγύη στην ΕΕ καθώς και η συνεργασία με εξωτερικούς προμηθευτές, είναι πιθανό να υπάρχουν ορισμένα σχέδια κοινού ενδιαφέροντος για την ανάπτυξη της αποθήκευσης στην Ευρώπη τα οποία αξίζει να αναλυθούν περαιτέρω.

4. Η σημασία των μακροπρόθεσμων συμβάσεων και η ομαλή λειτουργία των αγορών αερίου

Οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις πληρωμής δεσμευτικών ποσοτήτων φυσικού αερίου, ανεξαρτήτως παραλαβής τους, διαδραμάτισαν πολύ σημαντικό ρόλο στην οικοδόμηση και στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής αγοράς φυσικού αερίου. Συγκεκριμένα, στο παρελθόν, οι επενδύσεις στη βιομηχανία εφοδιασμού με φυσικό αέριο υλοποιούνταν συνήθως με τη σύναψη μακροπρόθεσμων συμβάσεων από τις ευρωπαϊκές εταιρείες φυσικού αερίου. Οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις παρέχουν ένα σημαντικό στοιχείο σταθερότητας στους εξωτερικούς προμηθευτές και ενισχύουν την ικανότητά τους να συνεχίζουν την ανάπτυξη μεγάλης κλίμακας και έντασης κεφαλαίου έργων εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις ενδέχεται, επίσης, να διευκολύνουν τη μεσοπρόθεσμη διαφοροποίηση του εφοδιασμού της ΕΕ με φυσικό αέριο και να συμβάλλουν στην προσέλκυση νέων πηγών φυσικού αερίου στην αγορά, ενισχύοντας τον ανταγωνισμό από την πλευρά της προσφοράς.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι συνθήκες που θα διαμορφωθούν από την εσωτερική αγορά ενέργειας θα διασφαλίσουν τη διατήρηση της ύπαρξης αυτών των συμβάσεων, και θα εξακολουθήσουν να στηρίζουν την ασφάλεια του εφοδιασμού στην εσωτερική αγορά φυσικού αερίου με τον κατάλληλο τρόπο. Πράγματι, είναι σαφές ότι οι επιχειρήσεις φυσικού αερίου της ΕΕ θα συνεχίσουν να ανταποκρίνονται στις ανάγκες σε φυσικό αέριο μέσω παρόμοιων συμβάσεων εφοδιασμού, ως μέρος του συνολικού χαρτοφυλακίου συμβάσεων που διαθέτουν, στο πλαίσιο μιας ανταγωνιστικής αγοράς.

Μολοταύτα, δεδομένης της σημασίας που έχουν οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις για την ασφάλεια του εφοδιασμού της αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ — τα συμβόλαια αυτού του είδους πιθανότατα θα εξακολουθήσουν να είναι απαραίτητα για τη διασφάλιση της χρηματοδότησης νέων μεγάλων έργων φυσικού αερίου όπως του κοιτάσματος φυσικού αερίου του Stockman — θα πρέπει να δημιουργηθούν δικλείδες ασφαλείας, για την σχετικά απίθανη και απρόβλεπτη περίπτωση να αναπτυχθούν ανεπαρκείς μακροπρόθεσμες συμβάσεις. Ωστόσο, είναι σημαντικό η ύπαρξη μακροπρόθεσμων συμβάσεων να μην παρακαλύει τον ανταγωνισμό είτε με τη ρητή συμπεριληψη περιοριστικών όρων είτε με την ανάδειξη φορέων με δεσπόζουσα θέση στην αγορά που θα μπορούσαν να προκαλέσουν στεγανοποίηση της αγοράς. Επιπλέον, είναι σημαντικό οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις πληρωμής δεσμευτικών ποσοτήτων φυσικού αερίου, ανεξαρτήτως παραλαβής τους, να εξελίσσονται και να προσαρμόζονται στο νέο περιβάλλον της αγοράς φυσικού αερίου.

Αφετέρου, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η ανάπτυξη επαρκών αποθεμάτων φυσικού αερίου, ώστε να παρέχεται στην εσωτερική αγορά φυσικού αερίου η δυνατότητα να λειτουργεί σωστά και ανταγωνιστικά και παράλληλα να διαμορφωθούν οι απαραίτητες συνθήκες για την υιοθέτηση ενός ισορροπημένου χαρτοφυλακίου συμβάσεων από τις εταιρείες φυσικού αερίου.

Αυτό, εκτός του ότι συνεπάγεται τη δημιουργία μίας ρευστής αγοράς τοις μετρητοίς (spot) για το φυσικό αέριο σε όλη την Ευρώπη — η οποία παρέχει τη βεβαιότητα ότι οι παραγωγοί, οι προμηθευτές ή οι πελάτες που πούλησαν ή αγόρασαν φυσικό αέριο σε μακροπρόθεσμη βάση μπορούν να πουλήσουν το φυσικό αέριο, στην ισχύουσα τιμή τοις μετρητοίς, εάν αδυνατούν να διοχετεύσουν άμεσα το φυσικό αέριο στην αγορά — αφορά επίσης την υιοθέτηση, όπου κρίνεται απαραίτητο, προγραμμάτων πώλησης από κράτη μέλη.

Τα τελευταία χρόνια έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος όσον αφορά τον απρόσκοπτο εφοδιασμό με φυσικό αέριο, κυρίως στο Ηνωμένο Βασίλειο και στη βορειοδυτική Ευρώπη όπου λειτουργούν ή αναδύονται κόμβοι διαπραγμάτευσης. Σε ορισμένες χώρες έχουν εφαρμοστεί προγράμματα πώλησης φυσικού αερίου που έχουν συμβάλει στην είσοδο νέων επιχειρήσεων στην αγορά. Επιπλέον, οι δράσεις που ανέλαβε η Επιτροπή βάσει του δικαίου περί ανταγωνισμού στον τομέα του φυσικού αερίου, όπως στην υπόθεση της GFU, συνέβαλαν περαιτέρω στην αύξηση της ρευστότητας. Η Επιτροπή είναι πεπεισμένη ότι η διαδικασία αυτή πρέπει να συνεχιστεί και θα συνεχιστεί. Ωστόσο, και εδώ πρέπει να δημιουργηθούν δικλείδες ασφαλείας για την περίπτωση που δεν σημειωθεί παρόμοια εξέλιξη.

5. Οι υφιστάμενες πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού σε επίπεδο κρατών μελών

Αξίζει να σημειωθεί ότι η κατάσταση του εφοδιασμού με φυσικό αέριο διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών, λόγω των διαφορών στους φυσικούς πόρους, τις γεωλογικές συνθήκες και τις συνθήκες της αγοράς. Η κατάσταση του εφοδιασμού των κρατών μελών διαφέρει σημαντικά όσον αφορά την ύπαρξη εγχώριας παραγωγής φυσικού αερίου, τη σημασία του φυσικού αερίου στο συνολικό ενεργειακό ισοζύγιο, την εξάρτηση από τον εξωτερικό εφοδιασμό με φυσικό αέριο, τη διάθεση υπόγειας αποθήκευσης, το επίπεδο διασύνδεσης κλπ.

Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη και οι βιομηχανίες φυσικού αερίου των κρατών αντιμετωπίζουν επίσης την ασφάλεια του εφοδιασμού ποικιλοτρόπως, ανάλογα με τις επιμέρους συνθήκες, τα χαρακτηριστικά της αγοράς, τις διαθέσιμες τεχνικές επιλογές και το σχετικό κόστος τους.

Λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορετικές αυτές καταστάσεις, η ευρωπαϊκή βιομηχανία φυσικού αερίου χρησιμοποιεί διαφορετικούς συνδυασμούς μέσων και διαδικασιών τόσο στην προσφορά όσο και στη ζήτηση για την αντιμετώπιση βραχυπρόθεσμων δυσχερειών στην ασφάλεια του εφοδιασμού. Οι εν λόγω συνδυασμοί περιλαμβάνουν την ευελιξία του δικτύου και του εφοδιασμού, την αποθήκευση και τη διακοπή της παροχής. Το φάσμα των διαθέσιμων εγκαταστάσεων επιτρέπει στις εταιρείες φυσικού αερίου να διασφαλίζουν ότι η προσφορά και η ζήτηση φυσικού αερίου συμπίπτουν ανά πάσα στιγμή, δηλαδή σε εποχική βάση και εντός της ημέρας, και ότι οι καταστάσεις έκτακτης ανάγκης μπορούν να αντιμετωπιστούν.

Προκειμένου να ικανοποιείται η ζήτηση των καταναλωτών, το δίκτυο εφοδιασμού με φυσικό αέριο πρέπει να σχεδιαστεί, ώστε να ανταποκρίνεται στο συνδυασμένο, συνολικό φορτίο αιχμής. Τα δίκτυα εφοδιασμού με φυσικό αέριο σχεδιάζονται συχνά ώστε να ικανοποιούν το φορτίο αιχμής την πιο κρύα ημέρα, η οποία στατιστικά εμφανίζεται, για παράδειγμα, μία φορά κάθε 20 χρόνια, και τον πιο κρύο χειμώνα, ο οποίος στατιστικά εμφανίζεται μία φορά κάθε 50 χρόνια.

Ορισμένα κράτη μέλη και μεγάλες εταιρείες φυσικού αερίου έχουν κατά κάποιο τρόπο καθορίσει τις συνθήκες που πρέπει να πληρούνται όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού ή τη διάθεση εγκαταστάσεων αποθήκευσης για υφιστάμενους και νέους φορείς στην αγορά:

- Στην Ιταλία, για παράδειγμα, οι νέοι φορείς που εισάγουν φυσικό αέριο από χώρες εκτός της ΕΕ στην ιταλική αγορά οφείλουν να διατηρούν αποθέματα που ισοδυναμούν με 10 % του ετήσιου εφοδιασμού.
- Στην Ισπανία, η συνολική εξάρτηση του εφοδιασμού με φυσικό αέριο από οποιαδήποτε μεμονωμένη εξωτερική αγορά δεν πρέπει να υπερβαίνει το 60 %, και οι προμηθευτές φυσικού αερίου είναι υποχρεωμένοι να διατηρούν αποθέματα φυσικού αερίου για τουλάχιστον 35 ημέρες εφοδιασμού.
- Στο Ηνωμένο Βασίλειο, τα πρότυπα ασφάλειας του εφοδιασμού έχουν καθοριστεί ώστε να καλύπτουν το φορτίο ημέρας αιχμής «1 φορά κάθε 20 χρόνια» και τη διάρκεια χειμερινής περιόδου «1 φορά κάθε 50 χρόνια». Ανάλογα πρότυπα ισχύουν στις Κάτω Χώρες, τη Γαλλία και άλλα κράτη μέλη.
- Το γαλλικό δίκτυο φυσικού αερίου σχεδιάστηκε επίσης κατά τρόπο ώστε να μπορεί να αντεπεξέλθει (ειδικότερα μέσω στρατηγικών αποθεμάτων φυσικού αερίου) σε διακοπή της μεγαλύτερης πηγής εφοδιασμού για διάστημα έως ένα έτος.
- Στη Δανία, η ολοκληρωμένη εταιρεία φυσικού αερίου σχεδίασε την εφεδρική χωρητικότητα και τις δυνατότητες αποθήκευσης της κατά τρόπο ώστε να είναι δυνατή η συνέχιση του εφοδιασμού με φυσικό αέριο της μη διακοπτόμενης αγοράς που δεν διαθέτει δυνατότητα χρησιμοποίησης εναλλακτικού καυσίμου, σε περίπτωση διακοπής της λειτουργίας ενός από τους δύο υπεράκτιους αγωγούς που εφοδιάζουν τη Δανία με φυσικό αέριο.

6. Αποτελεσματικοί μηχανισμοί απαραίτητοι για την αντιμετώπιση εκτάκτων καταστάσεων εφοδιασμού

Μολονότι φαίνεται ότι αρκετά κράτη μέλη στηρίζουν την ασφάλεια του εφοδιασμού τους με φυσικό αέριο στο συνδυασμό ακραίων καιρικών συνθηκών και διάθεση «n-1» των πηγών φυσικού αερίου (δηλαδή διακοπής μίας πηγής από το διαθέσιμο φάσμα πηγών εφοδιασμού), παρατηρείται έλλειψη διαφάνειας όσον αφορά τις πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού που εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις φαίνεται ότι δεν είναι επαρκώς σαφείς και τυποποιημένες και δεν αντικατοπτρίζουν τις αλλαγές που συντελούνται στην αγορά. Συνεπώς, η βελτίωση του συντονισμού τόσο σε εθνικό όσο και σε κοινοτικό επίπεδο καθώς και η βελτίωση της διαφάνειας στον τομέα αυτό πρέπει να αποτελέσουν πρώτη προτεραιότητα.

Παρά τις διαφορές στην κατάσταση του εφοδιασμού των κρατών μελών και λόγω της δομής του εφοδιασμού με φυσικό αέριο της ΕΕ, οι κυριότεροι κίνδυνοι εφοδιασμού των μεμονωμένων κρατών μελών συνιστούν συχνά κίνδυνο τον οποίο διατρέχουν από κοινού με άλλες χώρες. Για παράδειγμα, ο κίνδυνος διακοπής του εφοδιασμού με φυσικό αέριο της Ευρώπης από οποιονδήποτε από τους κύριους προμηθευτές μπορεί να έχει σοβαρές συνέπειες σε αρκετά κράτη μέλη. Στην περίπτωση αυτή, η αποκατάσταση της διακοπής θα μπορέσει να επιτευχθεί μόνο με συντονισμένες προσπάθειες. Το γεγονός αυτό προσδίδει κοινή ευρωπαϊκή διάσταση στα μέτρα που στοχεύουν στην αποφυγή ή τη διαχείριση μίας μείζονος κρίσης εφοδιασμού με φυσικό αέριο, απαιτείται δε αλληλεγγύη σε επίπεδο ΕΕ για την ελαχιστοποίηση τυχόν αρνητικού αντικτύπου.

Λόγω της αυξημένης ολοκλήρωσης της αγοράς στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και της ευρωπαϊκής αλληλεξάρτησης (ο «αδύναμος κρίκος» όσον αφορά την ασφάλεια θα μπορούσε να έχει αντίκτυπο στην ασφάλεια σε οποιονδήποτε άλλο τομέα της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου) και προκειμένου να διασφαλιστεί ένα ισορροπημένο, διαφανές και συνεκτικό σύστημα καταμερισμού των κινδύνων, είναι απαραίτητο να εξασφαλισθούν επαρκείς και αποτελεσματικοί ευρωπαϊκοί μηχανισμοί για τη διαφύλαξη της ασφάλειας του εφοδιασμού, καθώς και συντονισμός και παρέμβαση σε επίπεδο ΕΕ σε έκτακτες περιπτώσεις εφοδιασμού, με στόχο τη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

Για το σκοπό αυτό, πρέπει αφενός να ληφθεί υπόψη η ποικιλία των καταστάσεων εφοδιασμού στα κράτη μέλη και αφετέρου η ευρωπαϊκή βιομηχανία φυσικού αερίου να διατηρήσει την επιχειρησιακή ευθύνη για την εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων.

Για το φυσικό αέριο, το προτεινόμενο νέο κοινοτικό πλαίσιο θέτει τους ίδιους στόχους όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού με την πρόταση που αφορά τα αποθέματα πετρελαίου. Πράγματι, θεσπίζει αυστηρές και ποσοτικές απαιτήσεις όσον αφορά τα πρότυπα της ασφάλειας του εφοδιασμού και καθορίζει τον τρόπο ικανοποίησης των εν λόγω προτύπων. Ειδικότερα, υποχρεώνει τα κράτη μέλη να καθορίζουν και να κοινοποιούν τον τρόπο με τον οποίο εγγυώνται ότι οι πελάτες ο εφοδιασμός των οποίων δεν μπορεί να διακοπεί, δηλαδή πελάτες που αδυνατούν να χρησιμοποιήσουν άμεσα εναλλακτικά εφεδρικά καύσιμα, θα διαθέτουν συνεχή εφοδιασμό για διάστημα εξήντα ημερών σε περίπτωση διακοπής του εφοδιασμού από τη μεγαλύτερη πηγή εφοδιασμού στην εν λόγω αγορά. Ανάλογες προβλέψεις υπάρχουν και για τις περιπτώσεις ακραίων καιρικών συνθηκών, και επομένως εξαιρετικά υψηλής ζήτησης, που απαιτούν να διασφαλίζεται ο εφοδιασμός αυτών των πελατών καθ' όλη τη χρονική περίοδο της εν λόγω έκτακτης ζήτησης.

Λαμβάνοντας υπόψη τις σημαντικές διαφορές μεταξύ των αγορών φυσικού αερίου και πετρελαίου, τα εν λόγω μέτρα είναι εκ των πραγμάτων ισοδύναμα με την υποχρέωση διατήρησης ελάχιστων αποθεμάτων πετρελαίου. Ωστόσο, το νέο πλαίσιο δεν προβλέπει στο παρόν στάδιο, όπως για τα αποθέματα πετρελαίου, τον καθορισμό των ελάχιστων επιπέδων αποθεμάτων φυσικού αερίου που πρέπει να διατηρούν τα κράτη μέλη, προκειμένου να εγγυώνται την ασφάλεια του εφοδιασμού. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν διαθέτουν όλα τα κράτη μέλη τις ίδιες γεωλογικές συνθήκες για υπόγεια αποθήκευση, καθώς πράγματι σε ορισμένες χώρες δεν υπάρχουν κατάλληλες περιοχές για αποθήκευση. Συνεπώς, κάθε χώρα πρέπει να χρησιμοποιεί ένα διαφορετικό συνδυασμό μέσων, προκειμένου να τηρεί την υποχρέωση των 60 ημερών και τις απαιτήσεις κάλυψης της υψηλής ζήτησης, με βάση την αποθήκευση (εντός ή εκτός της εν λόγω χώρας), τις ρυθμίσεις για την ευελιξία της παραγωγής, τη συμπίεση στους αγωγούς (linpack) και άλλα διαθέσιμα μέτρα.

Επιπλέον, ενώ οι διαφορετικές γεωλογικές συνθήκες και τα σημαντικά πλεονεκτήματα της αποθήκευσης κοντά στη ζήτηση (αποφεύγοντας έτσι το πρόσθετο κόστος της εξάρτησης από απομακρυσμένη αποθήκευση) δείχνουν ότι η απαίτηση μίας νομικά δεσμευτικής ελάχιστης αποθήκευσης για κάθε επιμέρους κράτος μέλος δεν θα ήταν κατάλληλη στον παρόν στάδιο, η αποθήκευση πρόκειται και πρέπει να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στις πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, η πρόταση απαιτεί από όλα τα κράτη μέλη να δημοσιεύουν ενδεικτικούς ποσοτικούς στόχους μελλοντικής συνεισφοράς στην αποθήκευση, προκειμένου να ικανοποιούνται τα πρότυπα ασφάλειας του εφοδιασμού.

Τέλος, είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί ότι, λόγω των διαφορετικών χωρητικότητων αποθήκευσης στα κράτη μέλη και της σημασίας διασφάλισης της κοινοτικής διασυνοριακής αλληλεγγύης και συνεργασίας, απαιτείται πρόσβαση χωρίς διακρίσεις στο διαθέσιμο υπόγειο δυναμικό, όπως τονίζεται στην πρόταση οδηγίας της Επιτροπής του Μαρτίου 2001 για την τροποποίηση των οδηγιών 96/92/ΕΚ και 98/30/ΕΚ όσον αφορά τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου.

Γενικότερα, είναι απολύτως απαραίτητο οι πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού που θα καθορίσουν και θα εφαρμόσουν τα κράτη μέλη να είναι συμβατές με την ολοκλήρωση της πλήρως λειτουργούσας εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και να συμβάλλουν στην ολοκλήρωση αυτή. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό οι πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού να εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις και σε καμία περίπτωση να μην παρεμποδίζουν την είσοδο νέων φορέων στην αγορά.

7. Τεχνική εμπειρογνομοσύνη για την υποστήριξη της εφαρμογής των μέτρων

Η δημιουργία της εσωτερικής αγοράς ενέργειας γίνεται βαθμιαία και είναι εξαιρετικά πολύπλοκη, ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή των τεχνικών κανόνων. Συνεπώς είναι σημαντικό να διασφαλίζεται ότι το νέο νομοθετικό πλαίσιο εφαρμόζεται με αποτελεσματικό, αποδοτικό και ομοιόμορφο τρόπο και χωρίς διακρίσεις από όλους τους παράγοντες της αγοράς υπό συνθήκες που εγγυώνται την ανταγωνιστικότητα των εταιρειών.

Οι διάφορες φάσεις ανάπτυξης της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει συνεπώς να συνοδεύονται από μέτρα, τα οποία θα επιτρέπουν κυρίως τις συναντήσεις μεταξύ εθνικών ρυθμιστικών αρχών, κρατών μελών, διαχειριστών της αγοράς και της Επιτροπής στο πλαίσιο τεχνικών ομάδων εργασίας. Στις συναντήσεις τους, οι ομάδες εργασίας πρέπει να εξετάζουν τη λήψη των πλέον κατάλληλων μέτρων, προκειμένου να υλοποιηθεί το άνοιγμα των αγορών φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, και πρέπει να υποβάλλουν τακτικά τεχνικές συστάσεις στην Επιτροπή.

Ομοίως, το νέο κοινοτικό πλαίσιο, το οποίο θα δημιουργηθεί για την ενίσχυση της ασφάλειας του εφοδιασμού σε φυσικό αέριο, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, θα απαιτεί την ανάληψη και την εκτέλεση πολύπλοκων και τεχνικών καθηκόντων. Τα καθήκοντα αυτά θα έχουν κυρίως σχέση με την παρακολούθηση της ανάπτυξης των διεθνών αγορών και την αξιολόγηση του αντικτύπου τους στην ασφάλεια και τη διαφύλαξη του εφοδιασμού. Η αποτελεσματικότητα των εφαρμοζόμενων μέτρων πρέπει να τελεί υπό συνεχή αξιολόγηση. Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να παρακολουθούνται τα μέτρα που στοχεύουν στη διαφύλαξη της ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο, συμπεριλαμβανομένου του επιπέδου αποθεμάτων φυσικού αερίου που διατηρούν τα κράτη μέλη. Για την εκτέλεση των εν λόγω καθηκόντων, απαιτούνται αντικειμενικά, αξιόπιστα και συγκρίσιμα δεδομένα.

Σε περίπτωση ενεργειακής κρίσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δύναται να διατυπώνει συστάσεις σχετικά με τα ενδεδειγμένα μέτρα που πρέπει να λαμβάνουν τα κράτη μέλη ή δύναται, με απόφασή της, να υποχρεώσει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν συγκεκριμένα μέτρα. Οι συνέπειες των εν λόγω μέτρων πρέπει να αξιολογούνται.

Επομένως, είναι απαραίτητο να δημιουργηθεί, εντός των υπηρεσιών της Επιτροπής, ένα ευρωπαϊκό σύστημα παρακολούθησης του εφοδιασμού σε υδρογονάνθρακες, το οποίο θα συγκεντρώνει την απαραίτητη εμπειρογνομοσύνη για την αντιμετώπιση των εξαιρετικά τεχνικών ζητημάτων που εμπλέκονται στα εν λόγω καθήκοντα. Θα παρέχει, υπό την αιγίδα της Επιτροπής, τεχνική και επιστημονική συνδρομή και υψηλό επίπεδο πραγματογνωμοσύνης ώστε να συμβάλει στην ορθή εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του εφοδιασμού σε φυσικό αέριο.

Η διαχείριση του ευρωπαϊκού συστήματος παρακολούθησης θα ανατεθεί στην Επιτροπή, η οποία πρέπει να καλεί στις συναντήσεις αντιπροσώπους των κρατών μελών καθώς και εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων τομέων.

8. Συμπεράσματα

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η στρατηγική σημασία της ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρόκειται να μειωθεί. Αντιθέτως, ενόψει των προοπτικών ζήτησης και προσφοράς φυσικού αερίου στην ΕΕ και της ταχείας συνεχιζόμενης αλλαγής που συντελείται με την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, είναι αναγκαία η ανάληψη συντονισμένης δράσης, ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο και να συμπληρώνονται έτσι άλλες δράσεις που αναλαμβάνονται για την επίτευξη της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ενέργειας της ΕΕ. Οι πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού στην ανταγωνιστική αγορά πρέπει να βασίζονται σε σαφώς καθορισμένες πολιτικές που δεν εισάγουν διακρίσεις και σε επιχειρησιακές ευθύνες. Πρέπει να θεσπιστούν — και να αναθεωρούνται σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο — κατάλληλοι μηχανισμοί παρακολούθησης και διαφύλαξης, καθώς και να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα για την αντιμετώπιση καταστάσεων έκτακτης ανάγκης.

Η Επιτροπή υποβάλλει συνεπώς την ακόλουθη πρόταση οδηγίας σχετικά με μέτρα για τη διαφύλαξη της ασφάλειας του εφοδιασμού της ΕΕ με φυσικό αέριο. Τα εν λόγω μέτρα θα διασφαλίζουν την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ διαφυλάττοντας την ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο στο πλαίσιο της ανταγωνιστικής αγοράς. Σε περίπτωση κρίσης, τα μέτρα θα διασφαλίζουν την αλληλεγγύη και την κοινή κοινοτική δράση που απαιτούνται για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των αβεβαιοτήτων στην αγορά ενέργειας και την προώθηση στο πλαίσιο αυτό της ορθής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Ως εκ τούτου, το άρθρο 95 της Συνθήκης αποτελεί την κατάλληλη νομική βάση για την πρόταση οδηγίας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής Περιφερειών,

αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η οδηγία 98/30/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Επιτροπής της 22ας Ιουνίου 1998 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου⁽¹⁾ συνεισέφερε ιδιαίτερος προς την κατεύθυνση της δημιουργίας της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Η οδηγία 98/30/ΕΚ, παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα επιβολής υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας σε επιχειρήσεις φυσικού αερίου, μεταξύ άλλων, όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού.
- (2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης συμφώνησε στην ταχεία έγκριση των εκκρεμών προτάσεων για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας. Η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου θα μεταβάλλει σημαντικά το πλαίσιο της αγοράς και πρέπει να συμπληρωθεί με κοινούς κανόνες όσον αφορά το πλαίσιο εφοδιασμού και τις κατάλληλες πολιτικές που απαιτούνται στον τομέα αυτό.
- (3) Η διασφάλιση υψηλού επιπέδου ασφάλειας του εφοδιασμού συνιστά συνεπώς βασική προϋπόθεση για την επιτυχή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Με στόχο την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου και, κατά συνέπεια, την εξασφάλιση περιβάλλοντος υγιούς ανταγωνισμού, απαιτείται μία ελάχιστη κοινή προσέγγιση για την ασφάλεια του εφοδιασμού στο σύνολο της Κοινότητας προκειμένου να αποφευχθούν στρεβλώσεις της αγοράς.
- (4) Το φυσικό αέριο καθίσταται ολοένα και σημαντικότερος παράγοντας στον ενεργειακό εφοδιασμό της ΕΕ. Σε συνάρτηση με την αυξανόμενη σημασία του φυσικού αερίου, η διασφάλιση της ορθής λειτουργίας της ενιαίας αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ διαφυλάττοντας την ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο αποκτά επίσης μεγαλύτερη στρατηγική σημασία.
- (5) Για την ανταγωνιστικότητα της ενιαίας αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ απαιτούνται διαφανείς και αμερόληπτες πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού, συμβατές με τις απαιτήσεις της εν λόγω αγοράς. Επομένως, ο επακριβής καθορισμός ρόλων και αρμοδιοτήτων για όλους τους παράγοντες της αγοράς είναι απαραίτητος για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο και παράλληλα, για την αποφυγή δημιουργίας εμποδίων στους νέους φορείς στην αγορά ή σημαντικών προσκομμάτων σε εταιρείες που διαθέτουν μικρό μερίδιο στην αγορά.
- (6) Όπως επισημαίνεται στην Πράσινη Βίβλο «Προς μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού», αναμένεται ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα εξαρτάται μακροπρόθεσμα ολοένα και περισσότερο από πηγές φυσικού αερίου εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- (7) Προκειμένου να ικανοποιήσει την αυξανόμενη ζήτηση σε φυσικό αέριο και να διαφοροποιήσει τα αποθέματα φυσικού αερίου ως προϋπόθεση για τη δημιουργία ανταγωνιστικής εσωτερικής αγοράς για το φυσικό αέριο, η ΕΕ θα αναγκαστεί να κινητοποιήσει σημαντικούς πρόσθετους όγκους φυσικού αερίου τις προσεχείς δεκαετίες, μεγάλο μέρος των οποίων θα προέρχεται από απομακρυσμένες πηγές και θα μεταφέρεται σε μεγάλες αποστάσεις.
- (8) Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι προμηθεύτριες χώρες φυσικού αερίου ή οι χώρες διαμετακόμισης έχουν ισχυρό κοινό συμφέρον να διασφαλίζουν τις συνεχιζόμενες επενδύσεις σε υποδομές εφοδιασμού με φυσικό αέριο.
- (9) Οι μακροπρόθεσμες συμβάσεις έχουν διαδραματίσει πολύ σημαντικό ρόλο στη διασφάλιση αποθεμάτων φυσικού αερίου για την Ευρώπη και θα διατηρήσουν το ρόλο αυτό. Ενώ το σημερινό επίπεδο των μακροπρόθεσμων συμβάσεων είναι ικανοποιητικότερο σε κοινοτική κλίμακα, αναμένεται ότι οι συμβάσεις αυτού του είδους θα συνεχίσουν να συμβάλλουν σημαντικά στο συνολικά αποθέματα φυσικού αερίου καθώς οι εταιρείες θα συνεχίσουν να τις περιλαμβάνουν στο συνολικό τους χαρτοφυλάκιο εφοδιασμού με φυσικό αέριο, και από αυτήν την άποψη κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία δικλείδων ασφαλείας.
- (10) Η ανάπτυξη αποθεμάτων φυσικού αερίου στην εσωτερική αγορά παίζει σημαντικό ρόλο στην εξασφάλιση ομαλής και ανταγωνιστικής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος μέσω της ανάπτυξης μηχανισμών διαπραγμάτευσης φυσικού αερίου και της εφαρμογής προγραμμάτων πώλησης φυσικού αερίου σε εθνικό επίπεδο. Η τάση αυτή αναμένεται να συνεχιστεί. Μολοταύτα, από αυτήν την άποψη κρίνεται απαραίτητη η δημιουργία δικλείδων ασφαλείας.
- (11) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να θεσπίσουν ένα σαφές πλαίσιο, το οποίο θα διευκολύνει την ασφάλεια του εφοδιασμού και θα ενθαρρύνει τις επενδύσεις στην υποδομή εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Είναι σημαντικό να παρακολουθείται η λήψη των κατάλληλων μέτρων ώστε να διασφαλίζεται η ύπαρξη ρυθμιστικού και φορολογικού πλαισίου για γεωτρήσεις και παραγωγή, αποθήκευση και μεταφορά φυσικού αερίου, που θα παρέχουν τα κατάλληλα κίνητρα για επενδύσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 1.

(12) Οι κοινοτικοί πόροι φυσικού αερίου και τα μέτρα που στοχεύουν στην επέκταση της διαθεσιμότητάς τους, κατά τρόπο αμερόληπτο και συμβατό με τις απαιτήσεις της ανταγωνιστικής ενιαίας αγοράς φυσικού αερίου και τους κανόνες του ανταγωνισμού, συμβάλλουν στη βελτίωση του επιπέδου ασφαλείας του εφοδιασμού στην εσωτερική αγορά φυσικού αερίου.

(13) Για την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, στην οποία είναι ζωτικής σημασίας η διασφάλιση προμηθειών φυσικού αερίου, πρέπει να παρακολουθείται το ισοζύγιο προσφοράς/ζήτησης σε κάθε κράτος μέλος και, εφόσον απειλείται η ασφάλεια του εφοδιασμού σε κοινοτικό επίπεδο, πρέπει να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα.

(14) Για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την ασφάλεια του εφοδιασμού, είναι απαραίτητη η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών σε έκτακτες καταστάσεις εφοδιασμού.

(15) Η δημιουργία και η ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς συνεπάγεται αναπόφευκτα την ολοένα και μεγαλύτερη αλληλεξάρτηση των κρατών μελών σε θέματα ασφαλείας του εφοδιασμού. Η αδυναμία ενός κράτους μέλους να λάβει κατάλληλα μέτρα είναι δυνατό να έχει σοβαρές συνέπειες στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς σε όλη την Κοινότητα. Ως εκ τούτου, προκειμένου να διασφαλίζεται η ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, είναι απαραίτητο να προβλεφθεί ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης όσον αφορά τις πολιτικές ασφαλείας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο σε κάθε κράτος μέλος.

(16) Στην περίπτωση έκτακτων καταστάσεων εφοδιασμού με φυσικό αέριο, η Επιτροπή αναλαμβάνει την κατάλληλη δράση, ανάλογα με τη σοβαρότητα της κατάστασης, ώστε να διασφαλιστεί η εφαρμογή των απαραίτητων μέτρων για την παροχή ειδικής συνδρομής στα κράτη μέλη που πλήττονται ιδιαίτερα από τη διακοπή εφοδιασμού με φυσικό αέριο προκειμένου να διασφαλιστεί, όσο είναι δυνατό, η συνεχής λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου.

(17) Για την παροχή συνδρομής στην κατάρτιση και την θέση σε ισχύ της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα της διασφάλισης και της ασφαλείας του εφοδιασμού σε φυσικό αέριο, για την παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας και την παροχή συνδρομής στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των θεσπισθέντων μέτρων καθώς και για την καλύτερη παρακολούθηση της εξέλιξης της ασφαλείας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο, πρέπει να θεσπιστεί ένα ευρωπαϊκό σύστημα παρακολούθησης των υδρογονανθράκων στο πλαίσιο των υπηρεσιών της Επιτροπής.

(18) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας λαμβάνονται σύμφωνα με την απόφαση του Συμβουλίου

1999/468/ΕΚ της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.

(19) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης, οι στόχοι της προτεινόμενης δράσης, και ιδίως η δημιουργία μίας πλήρως λειτουργούσας εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, βασισμένης στο θεμιτό ανταγωνισμό και στην ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη και συνεπώς, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, μπορούν να επιτευχθούν καλύτερα από την Επιτροπή. Η παρούσα οδηγία περιορίζεται στις ελάχιστες απαιτήσεις για την επίτευξη των εν λόγω στόχων και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για το σκοπό αυτό,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει μέτρα που στοχεύουν στη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ διαφυλάττοντας την ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Καθορίζει το κοινό πλαίσιο εντός του οποίου τα κράτη μέλη θεσπίζουν γενικές, διαφανείς, αμερόληπτες πολιτικές ασφαλείας του ανταγωνισμού, οι οποίες είναι συμβατές με τις απαιτήσεις της ανταγωνιστικής ενιαίας αγοράς φυσικού αερίου της ΕΕ, διασαφηνίζουν τους γενικούς ρόλους και τις ευθύνες των διαφόρων παραγόντων της αγοράς και θεσπίζουν συγκεκριμένες αμερόληπτες διαδικασίες για τη διαφύλαξη της ασφαλείας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας νοούνται ως:

1. «πηγή εφοδιασμού με φυσικό αέριο», ο εφοδιασμός με φυσικό αέριο από μία μόνο χώρα προμηθευτή φυσικού αερίου·
2. «μακροπρόθεσμες συμβάσεις εφοδιασμού με φυσικό αέριο», οι συμβάσεις προμήθειας φυσικού αερίου με διάρκεια ανώτερη του ενός έτους·
3. «νέοι φορείς στην αγορά», οι επιχειρήσεις που δεν δραστηριοποιούνται ακόμα στην προμήθεια φυσικού αερίου στο κράτος μέλος ή που εισέρχονται στην αγορά σε διάστημα 5 ετών από τη θέση σε ισχύ της παρούσας οδηγίας, και οι οποίες έχουν μικρό μερίδιο αγοράς·
4. «μικρό μερίδιο αγοράς», το μερίδιο αγοράς που είναι κατώτερο του 10 % της εθνικής αγοράς φυσικού αερίου.

(¹) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για τον καθορισμό των γενικών πολιτικών για την ασφάλεια του εφοδιασμού, οι οποίες είναι αναγκαίες και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ανταγωνιστικής εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Είναι δυνατό να περιλαμβάνουν τη διασάφηση των γενικών ρόλων και ευθυνών των διαφόρων παραγόντων της αγοράς όσον αφορά την ικανοποίηση των προτύπων ασφάλειας του εφοδιασμού.

2. Τα μέτρα και τα πρότυπα για τη διαφύλαξη της ασφάλειας του εφοδιασμού στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου αναπτύσσονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου και στο άρθρο 4. Η εφαρμογή των εν λόγω μέτρων και προτύπων συμπληρώνει την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, υλοποιείται χωρίς διακρίσεις και με διαφάνεια και δημοσιοποιείται.

3. Κατά την εκπόνηση των μέτρων και προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν ιδιαίτερος υπόψη:

- α) τη σημασία διασφάλισης της σταθερότητας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο υπό αυστηρούς όρους, ιδίως για νοικοκυριά καταναλωτές που στερούνται εναλλακτικών πηγών καυσίμων·
- β) την ανάγκη διασφάλισης ικανοποιητικών επιπέδων αποθήκευσης φυσικού αερίου ή εναλλακτικών εφεδρικών καυσίμων·
- γ) την ανάγκη διαφοροποίησης του εφοδιασμού και διασφάλισης εύλογης ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων πηγών εφοδιασμού με φυσικό αέριο·
- δ) την ανάγκη δημιουργίας κινήτρων για νέες προμήθειες φυσικού αερίου από εσωτερικές και εξωτερικές πηγές στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά φυσικού αερίου·
- ε) τον κίνδυνο της σοβαρότερης βλάβης του συστήματος ή της διακοπής της μεγαλύτερης ενιαίας πηγής εφοδιασμού, και το κόστος που συνεπάγεται η αντιμετώπιση αυτής της διακοπής εφοδιασμού·
- στ) την εσωτερική αγορά και τις δυνατότητες διασυνοριακής συνεργασίας όσον αφορά την ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο.

4. Κατά την εκπόνηση των μέτρων και προτύπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη καθορισμού υψηλών προτύπων ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως σε σχέση με το επίπεδο της διακοπόμενης ζήτησης και το εφεδρικό δυναμικό εναλλακτικών καυσίμων στον εν λόγω τομέα.

5. Οι πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού είναι συμβατές με την ολοκλήρωση της πλήρως λειτουργούσας εσωτερικής αγοράς

φυσικού αερίου και συμβάλλουν στην ολοκλήρωση αυτή. Οι πολιτικές ασφάλειας του εφοδιασμού εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις και σε καμία περίπτωση δεν παρεμποδίζουν την είσοδο νέων φορέων στην αγορά.

6. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα κριτήρια ασφάλειας του εφοδιασμού που θεσπίζουν τα κράτη μέλη δεν θα οδηγήσουν σε σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού ή σε εμπόδια για την είσοδο στην αγορά, τα κράτη μέλη θα εξαιρούν τις εταιρείες με μικρό μερίδιο αγοράς ή τους νέους φορείς στην αγορά από τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της παρούσας οδηγίας.

Σε περίπτωση που τα κράτη μέλη θεωρούν ότι η επιβολή των εγκεκριμένων υποχρεώσεων σύμφωνα με άρθρα 3 και 4 της παρούσας οδηγίας δεν θα οδηγήσουν σε σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού ή σε εμπόδια για την είσοδο στην αγορά, μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να εγκρίνει την άρση της εν λόγω εξαίρεσης αυτής. Η Επιτροπή θα λάβει την απόφασή της επί του αιτήματος σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 4

1. Για την τήρηση των πολιτικών ασφάλειας του εφοδιασμού και την τήρηση των προτύπων που αναφέρονται στο άρθρο 3, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν τη διατήρηση της ασφάλειας του εφοδιασμού των μη διακοπόμενων καταναλωτών που δεν έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν άλλα καύσιμα, σε περίπτωση διακοπής της μεγαλύτερης ενιαίας πηγής εφοδιασμού με φυσικό αέριο για διάστημα εξήντα ημερών, υπό φυσιολογικές μετεωρολογικές συνθήκες.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν τη διατήρηση της ασφάλειας του εφοδιασμού των μη διακοπόμενων καταναλωτών που δεν έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν άλλα καύσιμα, σε περίπτωση εξαιρετικά χαμηλών θερμοκρασιών επί διάστημα τριών ημερών που στατιστικά έχει συχνότητα εμφάνισης μία φορά κάθε είκοσι χρόνια.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν τη διατήρηση της ασφάλειας του εφοδιασμού των μη διακοπόμενων καταναλωτών που δεν έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιήσουν άλλα καύσιμα, στην περίπτωση κρύου χειμώνα που στατιστικά έχει συχνότητα εμφάνισης μία φορά κάθε πενήντα χρόνια.

4. Για την ικανοποίηση των προτύπων ασφάλειας του εφοδιασμού, τα κράτη μέλη δύνανται να χρησιμοποιούν συνδυασμό των εξής τουλάχιστον μέσων:

- α) διακοπόμενη κατανάλωση
- β) αποθήκευση φυσικού αερίου
- γ) ευελιξία εφοδιασμού
- δ) αγορές τοις μετρητοίς (spot)

5. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν ότι η αποθήκευση φυσικού αερίου, εντός ή εκτός του εδάφους του κράτους μέλους, συμβάλλει στον απαραίτητο ελάχιστο βαθμό στην τήρηση των προτύπων ασφάλειας του εφοδιασμού που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, σε συνάρτηση με τη γεωλογική και οικονομική εφικτότητα της αποθήκευσης σε κάθε κράτος μέλος.

Για το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη εγκρίνουν και δημοσιεύουν, αρχικώς το αργότερο ένα έτος μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας οδηγίας και στη συνέχεια ανά διετία, έκθεση, στην οποία καθορίζονται εθνικοί ενδεικτικοί στόχοι σχετικά με τη μελλοντική συνεισφορά της αποθήκευσης, εντός ή εκτός του εδάφους του κράτους μέλους, στην ασφάλεια του εφοδιασμού όσον αφορά τη χωρητικότητα ωφέλιμου αποθηκευμένου όγκου φυσικού αερίου και το δυναμικό χρησιμοποίησής του καθώς και το ποσοστό της χωρητικότητας αποθήκευσης φυσικού αερίου επί της κατανάλωσης φυσικού αερίου για την επόμενη δεκαετία. Οι στόχοι της μελλοντικής συνεισφοράς στην αποθήκευση καθορίζονται σύμφωνα με το προσαρτημένο στο παράρτημα της παρούσας οδηγίας έντυπο.

6. Τα αναφερόμενα στο προηγούμενο άρθρο κριτήρια που αφορούν την ασφάλεια του εφοδιασμού καθορίζονται από τα κράτη μέλη κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου, συμπεριλαμβανομένης της εναρμόνισης των μέτρων υλοποίησης των εν λόγω κριτηρίων, όποτε αυτό είναι οικονομικά και τεχνικά εφικτό και κρίνεται κατάλληλο. Ειδικότερα, η ελάχιστη χωρητικότητα αποθήκευσης που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις λαμβάνουν υπόψη την ύπαρξη πρόσβασης χωρίς διακρίσεις στην αποθήκευση καθώς και τους όρους και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες παρέχεται η εν λόγω πρόσβαση από τις εταιρίες που διαχειρίζονται εγκαταστάσεις αποθήκευσης.

7. Τα κράτη μέλη, κατά την εφαρμογή των υποχρεώσεων ασφαλείας του εφοδιασμού και την επιβολή υποχρεώσεων σε φορέα εκμετάλλευσης που έχει συσταθεί και εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα μέτρα που έχει ήδη λάβει ο συγκεκριμένος φορέας εκμετάλλευσης προκειμένου να εκπληρώσει τα κριτήρια ασφαλείας του εφοδιασμού που ισχύουν σε εκείνο το κράτος μέλος.

Άρθρο 5

1. Στην έκθεση που δημοσιεύουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο [4α] της οδηγίας .../.../ΕΚ [προτεινόμενη νέα οδηγία περί τροποποίησης των οδηγιών 96/92/ΕΚ και 98/30/ΕΚ όσον αφορά τους κανόνες για τις εσωτερικές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου], τα κράτη μέλη, αναφέρουν, ειδικότερα, τα εξής:

α) τον αντίκτυπο που έχουν στον ανταγωνισμό τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τις εταιρίες με μικρό μερίδιο αγοράς ή τους νέους φορείς στην αγορά και, ιδίως, την αποτελεσματικότητα των μέτρων που λαμβάνουν τα κράτη μέλη για την αντι-

μετώπιση ενδεχόμενων περιορισμών στον ανταγωνισμό ή εμποδίων στην είσοδο στην αγορά που παρουσιάζονται σε εταιρίες αυτού του είδους εξαιτίας των μέτρων αυτών·

β) το ισοζύγιο προσφοράς/ζήτησης στο έδαφός τους·

γ) τα επίπεδα της αναμενόμενης μελλοντικής ζήτησης και των διαθέσιμων ποσοτήτων·

δ) η προβλεπόμενη πρόσθετη χωρητικότητα που βρίσκεται σε φάση σχεδιασμού ή κατασκευής·

ε) τα υπάρχοντα μέσα επείγουσών και έκτακτων καταστάσεων για την αντιμετώπιση αιφνιδίων κρίσεων στην αγορά·

στ) τα επίπεδα αποθεμάτων και τα μέτρα που λήφθηκαν ή πρόκειται να ληφθούν για την επίτευξη των ενδεικτικών στόχων αποθήκευσης· και

ζ) το εύρος των μακροπρόθεσμων συμβάσεων στο συνολικό εφοδιασμό με φυσικό αέριο.

Επιπλέον, τα κράτη μέλη εποπτεύουν τη λήψη των κατάλληλων μέτρων που διασφαλίζουν τη θέσπιση ρυθμιστικού πλαισίου και φορολογικού πλαισίου για γεωτρήσεις και παραγωγή, αποθήκευση, υγροποιημένο φυσικό αέριο και μεταφορά φυσικού αερίου, τα οποία παρέχουν κατάλληλα κίνητρα για νέες επενδύσεις.

2. Στην έκθεση που εκπονεί η Επιτροπή βάσει του άρθρου [28] της οδηγίας .../.../ΕΚ [προτεινόμενη νέα οδηγία περί τροποποίησης των οδηγιών 96/92/ΕΚ και 98/30/ΕΚ όσον αφορά τους κανόνες για τις εσωτερικές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου], η Επιτροπή εξετάζει

α) ζητήματα που σχετίζονται με την ασφάλεια του εφοδιασμού στην Κοινότητα, και ιδιαίτερα με το υφιστάμενο και προβλεπόμενο ισοζύγιο προσφοράς/ζήτησης, συμπεριλαμβανομένης της καταλληλότητας των κινήτρων που παρέχονται στις επενδύσεις για νέες υποδομές εφοδιασμού σε φυσικό αέριο·

β) το πεδίο εφαρμογής της εναρμόνισης των μέτρων ασφαλείας του εφοδιασμού που στοχεύουν στην καλύτερη λειτουργία της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς φυσικού αερίου·

γ) την κατάσταση των επιπέδων αποθεμάτων σε σχέση με τους ενδεικτικούς στόχους αποθήκευσης·

δ) το επίπεδο των μακροπρόθεσμων συμβάσεων για το φυσικό αέριο και τις συνέπειες στην πράξη του εν λόγω επιπέδου για τη διασφάλιση επάρκειας μέσω των νέων συμβάσεων εφοδιασμού με φυσικό αέριο για την Ευρωπαϊκή Ένωση στο μέλλον.

Εφόσον κρίνεται απαραίτητο, η έκθεση περιλαμβάνει συστάσεις.

Άρθρο 6

1. Για τη διασφάλιση της συνεχούς μακροπρόθεσμης ασφάλειας του εφοδιασμού της Κοινότητας με φυσικό αέριο και για τη βαθμιαία ανάπτυξη ομαλότερης αγοράς φυσικού αερίου, η Επιτροπή παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς το επίπεδο των νέων συμβάσεων εφοδιασμού με φυσικό αέριο, που αφορούν εισαγωγές από τρίτες χώρες και συνάπτονται σε μακροπρόθεσμη βάση, καθώς και την ύπαρξη επαρκούς εφοδιασμού με υγρό φυσικό αέριο και διαφανών τιμών αναφοράς για το φυσικό αέριο εντός της Κοινότητας για τη στήριξη του σταθερού μακροπρόθεσμου εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Η Επιτροπή δύναται να διατυπώνει συστάσεις σχετικά με τα κατάλληλα μέτρα που πρέπει να λαμβάνουν τα κράτη μέλη στον τομέα αυτό. Με τις συστάσεις δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί παρά μόνο σε ορισμένο βαθμό το ζήτημα των συμβάσεων σε κοινοτικό επίπεδο. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τον τρόπο με τον οποίο υλοποιούνται οι συστάσεις. Κατά τη διαμόρφωση των συστάσεων αυτών η Επιτροπή θα λάβει ιδιαίτερος υπόψη τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχουν τα μέτρα αυτού του είδους σε εταιρείες με μικρό μερίδιο αγοράς και νέους φορείς στην αγορά.

2. Εάν τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σε σχέση με τις συστάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι ανεπαρκή όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9, παράγραφος 3, να υποχρεώνει τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη στη λήψη συγκεκριμένων μέτρων, ώστε να διασφαλίζεται ότι ένα κατάλληλο ελάχιστο μερίδιο του νέου εφοδιασμού με φυσικό αέριο από τρίτες χώρες, κατά την πενταετία που ακολουθεί τη θέση σε ισχύ της παρούσας οδηγίας, βασίζεται σε μακροπρόθεσμες συμβάσεις, ότι αναπτύσσονται επαρκείς προμήθειες υγρού φυσικού αερίου και ότι υπάρχουν διαφανείς τιμές αναφοράς για το φυσικό αέριο εντός της Κοινότητας για τη στήριξη του σταθερού μακροπρόθεσμου εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Κατά τη λήψη των αποφάσεων αυτών η Επιτροπή θα λάβει ιδιαίτερος υπόψη τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχουν τα μέτρα αυτού του είδους σε εταιρείες με μικρό μερίδιο αγοράς και στους νέους φορείς στην αγορά.

3. Εντός πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση αξιολόγησης της εμπειρίας που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, προκειμένου να παράσχει τη δυνατότητα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο να εξετάσουν, σε εύθετο χρόνο, την ανάγκη προσαρμογής του.

Άρθρο 7

Με στόχο τη βελτίωση της ομαλής λειτουργίας της αγοράς φυσικού αερίου, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζουν διαδικασίες χορήγησης αδειών χωρίς διακρίσεις για την κατασκευή εγκαταστάσεων αποθήκευσης και υγροποιημένου φυσικού αερίου και για την άρση τυχόν εμποδίων στην κατασκευή τέτοιων εγκαταστάσεων. Οι εν λόγω διαδικασίες εφαρμόζονται εξίσου στις επιχειρήσεις φυσικού αερίου της ΕΕ καθώς και στους εξωτερικούς προμηθευτές φυσικού αερίου.

Άρθρο 8

1. Σε περίπτωση έκτακτων καταστάσεων εφοδιασμού με φυσικό αέριο, συμπεριλαμβανομένης μείζονος διακοπής στον εφοδιασμό με

φυσικό αέριο από έναν από τους κύριους προμηθευτές φυσικού αερίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή δύναται, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9, παράγραφος 2, να διατυπώσει συστάσεις προς τα κράτη μέλη, ώστε να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα για την παροχή ειδικής συνδρομής στα κράτη εκείνα που πλήττονται περισσότερο από τη διακοπή εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Τα εν λόγω μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνουν ενδεικτικά, και όχι αποκλειστικά, τα εξής:

- α) αποδέσμευση αποθεμάτων φυσικού αερίου·
- β) πρόβλεψη αγωγών με ικανότητα εκτροπής ποσοτήτων φυσικού αερίου στις πληγείσες περιοχές·
- γ) διακοπή της διακοπτόμενης ζήτησης, με σκοπό την ανακατανομή του φυσικού αερίου και την ευελιξία του δικτύου.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με την υλοποίηση των συστάσεων.

3. Εάν τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη είναι ανεπαρκή υπό το πρίσμα των εξελίξεων της αγοράς ή/και εάν οι οικονομικές συνέπειες της έκτακτης κατάστασης εφοδιασμού με φυσικό αέριο καταστούν εξαιρετικά σοβαρές, η Επιτροπή δύναται, με απόφασή της, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9, παράγραφος 3, να υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν συγκεκριμένα μέτρα για την παροχή της απαραίτητης συνδρομής στα κράτη μέλη που πλήττονται ιδιαίτερα από τη διακοπή του εφοδιασμού με φυσικό αέριο. Τα εν λόγω μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνουν ενδεικτικά, και όχι αποκλειστικά, τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1, στοιχεία α), β) και γ).

4. Οι συστάσεις και οι αποφάσεις που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα περιορίζουν τον ανταγωνισμό όσο το δυνατό λιγότερο. Η Επιτροπή θα διασφαλίσει την τήρηση αυτής της αρχής καθ' όλη την περίοδο εφαρμογής των μέτρων.

Άρθρο 9

1. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή αντιπροσώπων των κρατών μελών, της οποίας προεδρεύει εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 3 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης του Συμβουλίου.

3. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις διατάξεις του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης του Συμβουλίου.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου ορίζεται σε μία εβδομάδα.

4. Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 10

1. Το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2004, η Επιτροπή προβαίνει στις κατάλληλες ρυθμίσεις για τη θέσπιση του ευρωπαϊκού συστήματος παρακολούθησης του εφοδιασμού με υδρογονάνθρακες, το οποίο θα συμβάλλει στην προετοιμασία και στην επιβολή της κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα του εφοδιασμού με φυσικό αέριο, θα παρακολουθεί την εφαρμογή της και θα συνδράμει στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των ισχυόντων μέτρων και των συνεπειών τους στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς φυσικού αερίου. Η Επιτροπή διασφαλίζει τη διαθεσιμότητα επαρκών πόρων για την αποτελεσματική παρακολούθηση των μέτρων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

2. Η διαχείριση του ευρωπαϊκού συστήματος παρακολούθησης του εφοδιασμού με υδρογονάνθρακες ανατίθεται στην Επιτροπή, η οποία πρέπει να καλεί στις συναντήσεις αντιπροσώπων των κρατών μελών καθώς και εκπροσώπους των ενδιαφερομένων τομέων. Το σύστημα θα παρέχει στην Επιτροπή την τεχνική βοήθεια, η οποία είναι απαραίτητη για τη διατύπωση και την αξιολόγηση των μέτρων που λαμβάνονται σε σχέση με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και θα συμβάλλει στην καλύτερη κατανόηση της εξέλιξης της εσωτερικής αγοράς και της διεθνούς αγοράς φυσικού αερίου καθώς και των παραγόντων που καθορίζουν τις εν λόγω αγορές.

3. Στο ευρωπαϊκό σύστημα παρακολούθησης του εφοδιασμού με υδρογονάνθρακες ανατίθενται τα εξής τεχνικά καθήκοντα, στον τομέα του φυσικού αερίου:

- α) παρακολούθηση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και της διεθνούς αγοράς φυσικού αερίου·
- β) συμβολή στην εφαρμογή ενός συστήματος φυσικού ελέγχου των εσωτερικών κοινοτικών και των εξωτερικών υποδομών φυσικού αερίου που εξυπηρετούν την Ευρωπαϊκή Ένωση και συμβάλλουν στην ασφάλεια του εφοδιασμού με φυσικό αέριο·
- γ) παρακολούθηση του εφοδιασμού με φυσικό αέριο και των διαδικασιών που στοχεύουν στη διαφύλαξη της ασφάλειας του εφοδιασμού με φυσικό αέριο σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης·
- δ) παρακολούθηση του επιπέδου των στρατηγικών αποθεμάτων φυσικού αερίου και των διαδικασιών για τη χρησιμοποίησή τους, καθώς και των διαδικασιών που εφαρμόζονται όσον αφορά την πρόσβαση στην αποθήκευση, συμπεριλαμβανομένων των ζητημάτων δεσπόζουσας θέσης στην αγορά σε σχέση με την πρόσβαση στην αποθήκευση·

ε) δημιουργία μιας βάσης αντικειμενικών, αξιόπιστων και συγκρίσιμων δεδομένων για την εκπλήρωση των καθηκόντων του.

Άρθρο 11

Η Επιτροπή παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη εφαρμόζουν την παρούσα οδηγία, και ιδίως τη συμβατότητα των λαμβανόμενων μέτρων με το άρθρο 4 και τις συνέπειες των εν λόγω μέτρων στην εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και στην ανάπτυξη του ανταγωνισμού εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Επιτροπή παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς την παροχή πρόσβασης σε τρίτους στην αποθήκευση σύμφωνα με ισότιμους όρους και προϋποθέσεις. Βάσει των αποτελεσμάτων της εν λόγω παρακολούθησης, η Επιτροπή υποβάλλει, εφόσον είναι αναγκαίο, προτάσεις σχετικά με την περαιτέρω λήψη μέτρων για τη διασφάλιση αποτελεσματικής πρόσβασης στην αποθήκευση το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2004.

Εφόσον κρίνεται, η Επιτροπή διατυπώνει συστάσεις ή υποβάλλει κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2004. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν οι διατάξεις αυτές θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, στην επίσημη δημοσίευσή τους περιλαμβάνουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από ανάλογη παραπομπή. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να προσδιορίσουν τον τρόπο της εισαγωγής της εν λόγω παραπομπής.

Άρθρο 13

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 14

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Χωρητικότητα αποθήκευσης της ΕΕ — εθνικοί ενδεικτικοί στόχοι

Ο ακόλουθος πίνακας παρουσιάζει τη χωρητικότητα αποθήκευσης φυσικού αερίου σε απόλυτους και σε σχετικούς όρους σε σχέση με την κατανάλωση.

Χωρητικότητα αποθήκευσης την 1η Ιανουαρίου 2001

	Ωφέλιμος όγκος (BCM) (δισ m ³)	% της ζήτησης το 2000	Δυναμικό αποδέ- σμευσης αποθεμάτων (σε εκατ. m ³ /ημ.)	Στόχος αποθήκευσης για το 2010 BCM (σε εκατ. m ³ /ημ)	Στόχος για το 2010	Στόχος για το 2010 Δυναμικό αποδέσμευσης (εκ. m ³ /ημέρα)
Αυστρία	2,295	31,6	24			
Βέλγιο	0,675	4,2	19			
Δανία	0,810	17,6	25			
Γαλλία	11,1	26,2	180			
Φινλανδία	0,0	0,0	0			
Γερμανία	18,556	22,3	425			
Ελλάδα	0,075	3,8	5			
Ιρλανδία	0,0	0,0	0			
Ιταλία	15,1	22,0	265			
Λουξεμβούργο	0,0	0,0	0			
Κάτω Χώρες	2,5	6,1	145			
Πορτογαλία	0,0	0,0	0			
Ισπανία	1,0	5,5	8			
Σουηδία	0,0	0,0	0			
Ηνωμένο Βασίλειο	3,577	3,7	137			
ΕΕ-15	55,688	14,2	1 233			

Πρόταση οδηγία του Συμβουλίου για την κατάργηση των οδηγιών 68/414/ΕΟΚ και 98/93/ΕΚ του Συμβουλίου περί υποχρεώσεως διατηρήσεως ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ, καθώς και της οδηγίας 73/238/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί μέτρων προορισμένων να αμβλύνουν τις επιπτώσεις των δυσχερειών εφοδιασμού με πετρέλαιο και προϊόντα πετρελαίου

(2002/C 331 E/42)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 488 τελικό — 2002/0221(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 11 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή πρότεινε μία νέα οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των μέτρων που αφορούν την ασφάλεια του εφοδιασμού με προϊόντα πετρελαίου. Ειδικότερα, η πρόταση οδηγίας προβλέπει την προσέγγιση των διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τα αποθέματα πετρελαίου και τα μέτρα σε περίπτωση κρίσης καθώς και το συντονισμό της δράσης των κρατών μελών σε περίπτωση κρίσης εφοδιασμού.

Η εν λόγω πρόταση οδηγίας περιλαμβάνει δύο πτυχές:

- Η πρώτη πτυχή καθορίζει τις υποχρεώσεις αποθεματοποίησης και τα κριτήρια που πρέπει να πληρούν τα συστήματα αποθεμάτων ασφαλείας.
- Η δεύτερη πτυχή αφορά ζητήματα που σχετίζονται με τη λήψη μέτρων σε κατάσταση κρίσης, και ειδικότερα το θεσμικό μηχανισμό που καθιστά δυνατή, σε περίπτωση κρίσης, τη συντονισμένη απάντηση των κρατών μελών.

Στο πλαίσιο αυτό, τα υφιστάμενα νομοθετικά κείμενα που πραγματεύονται τις πτυχές αυτές κατέστησαν άνευ αντικείμενου. Στόχος της παρούσας πρότασης απόφασης είναι, συνεπώς, η κατάργηση ορισμένων από τα κείμενα αυτά.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η οδηγία .../.../ΕΚ αποσκοπεί στην προσέγγιση των μέτρων που αφορούν στην ασφάλεια του εφοδιασμού με προϊόντα πετρελαίου.
- (2) Ειδικότερα, προκειμένου να διασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η οδηγία .../.../ΕΚ προσεγγίζει τις διατάξεις των κρατών μελών σχετικά με τα αποθέματα πετρελαίου και τα μέτρα σε περίπτωση κρίσης και προβλέπει το συντονισμό της δράσης των κρατών μελών σε περίπτωση κρίσης εφοδιασμού.
- (3) Η οδηγία περιλαμβάνει επίσης, σε ένα νέο συνεκτικό σύνολο, όλες τις χρήσιμες πτυχές που αποτέλεσαν αντικείμενο ειδικότερα, αφενός, της οδηγίας 68/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ης Δεκεμβρίου 1968, περί υποχρεώσεως διατηρήσεως ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ ⁽¹⁾, και αφετέρου

ρου της οδηγίας του Συμβουλίου 73/238/ΕΟΚ, της 24ης Ιουλίου 1973, περί μέτρων προορισμένων να αμβλύνουν τις επιπτώσεις των δυσχερειών εφοδιασμού με πετρέλαιο και προϊόντα πετρελαίου ⁽²⁾.

- (4) Ως εκ τούτου, τα εν λόγω κείμενα κατέστησαν άνευ αντικείμενου,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 68/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και η οδηγία 98/93/ΕΚ του Συμβουλίου που τροποποιεί την οδηγία 68/414/ΕΟΚ καταργούνται.

Άρθρο 2

Η οδηγία 73/238/ΕΟΚ του Συμβουλίου καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κυβερνήσεων*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 308 της 23.12.1968, σ. 14. Οδηγία που τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/93/ΕΚ του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 1998· ΕΕ L 358 της 31.12.1998, σ. 100.

⁽²⁾ ΕΕ L 228 της 16.8.1973, σ. 1.

Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου για την κατάργηση της απόφασης 68/416/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί συνάψεως και εκτελέσεως των ειδικών συμφωνιών των σχετικών με την υποχρέωση διατήρησης ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου εκ μέρους των κρατών μελών, καθώς και της απόφασης 77/706/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί καθορισμού κοινοτικού στόχου μείωσης της καταναλώσεως πρωτογενούς ενεργείας σε περίπτωση δυσχερειών εφοδιασμού με αργό πετρέλαιο και προϊόντα πετρελαίου

(2002/C 331 E/43)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 488 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 11 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η Επιτροπή πρότεινε μία νέα οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προσέγγιση των μέτρων που αφορούν την ασφάλεια του εφοδιασμού. Ειδικότερα, η πρόταση οδηγίας προβλέπει την προσέγγιση των διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με τα αποθέματα πετρελαίου και τα μέτρα σε περίπτωση κρίσης καθώς και το συντονισμό της δράσης των κρατών μελών σε περίπτωση κρίσης εφοδιασμού.

Η εν λόγω πρόταση οδηγίας περιλαμβάνει δύο πτυχές:

- Η πρώτη πτυχή καθορίζει τις υποχρεώσεις αποθεματοποίησης και τα κριτήρια που πρέπει να πληρούν τα συστήματα αποθεμάτων ασφαλείας.
- Η δεύτερη πτυχή αφορά ζητήματα που σχετίζονται με τη λήψη μέτρων σε κατάσταση κρίσης, και ειδικότερα το θεσμικό μηχανισμό που καθιστά δυνατή, σε περίπτωση κρίσης, τη συντονισμένη απάντηση των κρατών μελών.

Στο πλαίσιο αυτό, τα υφιστάμενα νομοθετικά κείμενα που πραγματεύονται τις πτυχές αυτές κατέστησαν άνευ αντικείμενου. Στόχος της παρούσας πρότασης οδηγίας είναι, συνεπώς, η κατάργηση ορισμένων από τα κείμενα αυτά.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΈΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η οδηγία .../.../ΕΚ προβλέπει την προσέγγιση των μέτρων που αφορούν την ασφάλεια των εφοδιασμών με προϊόντα πετρελαίου.
- (2) Ειδικότερα, προκειμένου να διασφαλίζεται η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, η οδηγία .../.../ΕΚ προσεγγίζει τις διατάξεις των κρατών μελών σχετικά με τα αποθέματα πετρελαίου και τα μέτρα σε περίπτωση κρίσης και προβλέπει το συντονισμό της δράσης των κρατών μελών σε περίπτωση κρίσης εφοδιασμού.
- (3) Η οδηγία περιλαμβάνει επίσης, σε ένα νέο συνεκτικό σύνολο, όλες τις χρήσιμες πτυχές που αποτέλεσαν αντικείμενο ειδικότερα, αφενός, της απόφασης του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1968 περί συνάψεως και εκτελέσεως των ειδικών συμφωνιών των σχετικών με την υποχρέωση διατήρησης ενός ελαχίστου επιπέδου αποθεμάτων αργού πετρελαίου ή/και προϊόντων πετρελαίου εκ μέρους των Κρατών μελών⁽¹⁾, και αφε-

τέρου της απόφασης 77/706/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 7ης Νοεμβρίου 1977 περί καθορισμού κοινοτικού στόχου μείωσης της καταναλώσεως πρωτογενούς ενεργείας σε περίπτωση δυσχερειών εφοδιασμού με αργό πετρέλαιο και προϊόντα πετρελαίου⁽²⁾.

- (4) Ως εκ τούτου, τα εν λόγω κείμενα κατέστησαν άνευ αντικείμενου.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η απόφαση 68/416/ΕΟΚ του Συμβουλίου καταργείται.

Άρθρο 2

Η απόφαση 77/706/ΕΟΚ του Συμβουλίου καταργείται.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 308 της 23.12.1968, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ L 292 της 16.11.1977, σ. 9.

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για την υπογραφή και τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Τουρκίας για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών

(2002/C 331 E/44)

COM(2002) 500 τελικό — 2002/0223(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 12 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΠΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με απόφαση της 5ης Απριλίου 2001, το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Επιτροπή να διαπραγματευτεί με την Τουρκία μία συμφωνία για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, και ενέκρινε τις αναγκαίες οδηγίες διαπραγμάτευσης.

Πραγματοποιήθηκαν διάφορες συνεδριάσεις με τις τουρκικές αρχές, στην Άγκυρα και στις Βρυξέλλες. Μετά τις διαπραγματεύσεις, το κείμενο της συμφωνίας έγινε αποδεκτό στις 20 Μαΐου 2002.

Η συμφωνία υποβάλλεται τώρα στο Συμβούλιο με σκοπό την υπογραφή και τη σύναψή της.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το κείμενο είναι σύμφωνο με τις οδηγίες διαπραγμάτευσης που εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο στις 5 Απριλίου 2001.

Για να καταστεί δυνατή η υπογραφή της συμφωνίας για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να εγκρίνει τη συνημμένη πρόταση απόφασης για την υπογραφή και τη σύναψη της συμφωνίας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133, σε συνδυασμό με την πρώτη πρόταση της παραγράφου 2 του άρθρου 300,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Στις 5 Απριλίου 2001, το Συμβούλιο εξουσιοδότησε την Επιτροπή να διαπραγματευτεί με την Τουρκία μία συμφωνία για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών.
- (2) Η Κοινότητα πρέπει να ενισχύσει τους ελέγχους στις μεταφορές προδρόμων ουσιών προς στην Τουρκία, δεδομένου ότι οι ουσίες αυτές επανεισέρχονται στην Κοινότητα με τη μορφή ηρωίνης ή άλλων ψυχοτρόπων ή ναρκωτικών ουσιών.
- (3) Είναι αναγκαίο να εγκριθεί η συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Τουρκίας για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας η συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Τουρκίας για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών.

Το κείμενο της συμφωνίας επισυνάπτεται στην παρούσα απόφαση.

Άρθρο 2

Η Επιτροπή, επικουρούμενη από αντιπροσώπους των κρατών μελών, εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στην κοινή ομάδα παρακολούθησης που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 9 της συμφωνίας.

Άρθρο 3

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει τα άτομα που θα υπογράψουν τη συμφωνία.

Άρθρο 4

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου προβαίνει, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας⁽¹⁾, στη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 12 της συμφωνίας.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

⁽¹⁾ Η ημερομηνία έναρξης ισχύος της συμφωνίας θα δημοσιευτεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* από την Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Συμφωνία για τις πρόδρομες και χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται συνήθως στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ,

εφεξής καλούμενη «Κοινότητα», αφενός, και

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ,

εφεξής καλούμενη «Τουρκία», αφετέρου,

εφεξής καλούμενες «συμβαλλόμενα μέρη»,

ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 1988 για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών, που υπεγράφη στις 20 Δεκεμβρίου 1988 στη Βιέννη, εφεξής καλούμενη «η σύμβαση του 1988»·

ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΕΣ να εμποδίσουν και να καταπολεμήσουν την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών ελέγχοντας την εκτροπή πρόδρομων και χημικών ουσιών που χρησιμοποιούνται συχνά για τους σκοπούς αυτούς·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ το άρθρο 12 της σύμβασης του 1988·

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ την τελική έκθεση της ειδικής ομάδας δράσης για τις χημικές ουσίες (CATF), που εγκρίθηκε στην οικονομική διάσκεψη κορυφής της Ομάδας των 7 στο Λονδίνο στις 15 Ιουλίου 1991, και συμφωνώντας με τη σύσταση για ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας μέσω της σύναψης διμερών συμφωνιών μεταξύ περιφερειών και χωρών που εμπλέκονται στις εξαγωγές, τις εισαγωγές και τη διαμετακόμιση των εν λόγω χημικών ουσιών·

ΠΕΠΕΙΣΜΕΝΕΣ ότι το διεθνές εμπόριο μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εκτροπή των εν λόγω προϊόντων, και ότι είναι αναγκαίο να συναφθούν και να εφαρμοστούν συμφωνίες μεταξύ των ενδιαφερόμενων περιοχών, με την εγκαθίδρυση ευρείας συνεργασίας και, ειδικότερα με το συνδυασμό των ελέγχων κατά την εξαγωγή και κατά την εισαγωγή·

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΣ την κοινή τους δέσμευση να καθιερώσουν μηχανισμούς συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ της Τουρκίας και της Κοινότητας, ειδικότερα, λαμβάνοντας υπόψη της απόφασης του Ελσίνκι η οποία αναγνωρίζει την Τουρκία ως υποψήφια χώρα, ώστε να προληφθεί η εκτροπή ελεγχόμενων χημικών ουσιών σε παράνομες χρήσεις, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις και τις δράσεις που αποφασίζονται σε διεθνές επίπεδο·

ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ότι αυτές οι χημικές ουσίες χρησιμοποιούνται επίσης, κατά κύριο λόγο και σε μεγάλο βαθμό, για νόμιμους σκοπούς και ότι δεν πρέπει να παρεμποδιστεί το διεθνές εμπόριο με διαδικασίες υπέρμετρης παρακολούθησης·

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν συμφωνία για την πρόληψη της εκτροπής των πρόδρομων και χημικών ουσιών που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, και, προς το σκοπό αυτό, όρισαν ως πληρεξούσιους τους:

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ:

.....

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ:

.....

ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ, μετά την ανταλλαγή των πληρεξουσίων εγγράφων τους που βρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

Άρθρο 1**Πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας**

1. Στην παρούσα συμφωνία καθορίζονται μέτρα για την ενίσχυση της διοικητικής συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλομένων μερών ώστε να αποτραπεί η εκτροπή χημικών ουσιών που χρησιμοποιούνται συχνά στην παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, με την επιφύλαξη της δέουσας αναγνώρισης των νόμιμων συμφερόντων του εμπορίου και της βιομηχανίας.

2. Για το σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, όπως προβλέπεται στην παρούσα συμφωνία, κυρίως όσον αφορά τα εξής:

- την παρακολούθηση των μεταξύ τους συναλλαγών όσον αφορά τις χημικές ουσίες που αναφέρονται στην παράγραφο 3, με σκοπό την παρεμπόδιση της εκτροπής τους σε παράνομες χρήσεις,
- την παροχή διοικητικής συνδρομής που διασφαλίζει ότι εφαρμόζεται ορθά η αντίστοιχη νομοθεσία τους για τον έλεγχο του εμπορίου των χημικών αυτών ουσιών.

3. Με την επιφύλαξη τροποποιήσεων που ενδέχεται να εγκριθούν στο πλαίσιο της αρμοδιότητας της κοινής ομάδας παρακολούθησης που προβλέπεται στο άρθρο 9, η παρούσα συμφωνία εφαρμόζεται στις χημικές ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα της σύμβασης του 1988 όπως αυτή τροποποιήθηκε, εφεξής καλούμενες «ελεγχόμενες χημικές ουσίες».

Άρθρο 2**Παρακολούθηση του εμπορίου**

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη διαβουλεύονται και ενημερώνονται αμοιβαία, κατόπιν ιδίας πρωτοβουλίας, εφόσον έχουν βάσιμες ενδείξεις για το ότι ελεγχόμενες χημικές ουσίες ενδέχεται να εκτραπούν προς την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, ιδίως στην περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω ουσίες μεταφέρονται σε ασυνήθεις ποσότητες ή υπό ασυνήθεις περιστάσεις.

2. Όσον αφορά τις ελεγχόμενες χημικές ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Α της παρούσας συμφωνίας, η αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής, κατά τη στιγμή που εκδίδεται η άδεια εξαγωγής αλλά πριν από την αναχώρηση της αποστολής, διαβιβάζει αντίγραφο της άδειας εξαγωγής στην αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής. Όταν ο οικονομικός παράγοντας διαδίδει, στη χώρα εξαγωγής, ανοιχτή ατομική άδεια που καλύπτει πολλαπλές πράξεις εξαγωγής, προσκομίζονται ειδικές πληροφορίες.

3. Όσον αφορά τις ελεγχόμενες χημικές ουσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Β της παρούσας συμφωνίας, η αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους εξαγωγής διαβιβάζει αντίγραφο της άδειας εξαγωγής στην αρμόδια αρχή του συμβαλλόμενου μέρους εισαγωγής και η εξαγωγή εγκρίνεται μόνον όταν το συμβαλλόμενο μέρος εισαγωγής έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.

4. Τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύονται να ενημερώνονται αμοιβαία, το συντομότερο δυνατό, σχετικά με τη συνέχεια που δόθηκε στις πληροφορίες που παρασχέθηκαν ή στα μέτρα που ζητήθηκαν βάσει του παρόντος άρθρου.

5. Κατά την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων ελέγχου του εμπορίου, τηρούνται δεόντως τα νόμιμα συμφέροντα του εμπο-

ρίου. Ειδικότερα, στις καλυπτόμενες από την παράγραφο 3 περιπτώσεις, το συμβαλλόμενο μέρος εισαγωγής οφείλει να απαντήσει εντός δεκαπέντε εργάσιμων ημερών από την παραλαβή του μηνύματος από το συμβαλλόμενο μέρος εξαγωγής. Στην περίπτωση που δεν απαντήσει εντός της προαναφερόμενης προθεσμίας, θεωρείται ότι χορηγεί άδεια εισαγωγής. Η άρνηση χορήγησης άδειας εισαγωγής κοινοποιείται γραπτώς στο συμβαλλόμενο μέρος εξαγωγής εντός της εν λόγω προθεσμίας, και πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

Άρθρο 3**Αναβολή της μεταφοράς**

1. Με την επιφύλαξη της ενδεχόμενης εφαρμογής τεχνικών κατασταλακτικών μέτρων, αναβάλλεται η μεταφορά όταν, κατά την άποψη συμβαλλόμενου μέρους, υπάρχουν εύλογοι λόγοι να πιστευτεί ότι οι ελεγχόμενες χημικές ουσίες ενδέχεται να εκτραπούν σε παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, ή, όταν, στις περιπτώσεις που περιγράφονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3, το συμβαλλόμενο μέρος εισαγωγής ζητά την αναβολή αυτή.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη συνεργάζονται παρέχοντας αμοιβαία πληροφορίες σχετικά με τις πιθανολογούμενες πράξεις εκτροπής.

Άρθρο 4**Αμοιβαία διοικητική συνδρομή**

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν αμοιβαία, είτε κατόπιν ιδίας πρωτοβουλίας ή εφόσον τους ζητηθεί, πληροφορίες για την παρεμπόδιση της εκτροπής ελεγχόμενων χημικών ουσιών προς την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών και διερευνούν τις περιπτώσεις για τις οποίες υπάρχουν υποψίες εκτροπής. Εφόσον είναι αναγκαίο, θεσπίζουν τα κατάλληλα προληπτικά μέτρα για να παρεμπόδισουν την εκτροπή.

2. Κάθε αίτηση για παροχή πληροφοριών ή λήψη προληπτικών μέτρων ικανοποιείται το ταχύτερο δυνατό.

3. Οι αιτήσεις για διοικητική συνδρομή ικανοποιούνται σύμφωνα με τις νομοθετικές ή κανονιστικές διατάξεις του συμβαλλόμενου μέρους στο οποίο υποβλήθηκαν.

4. Δεόντως εξουσιοδοτημένοι υπάλληλοι συμβαλλόμενου μέρους είναι δυνατόν, με τη σύμφωνη γνώμη του άλλου συμβαλλόμενου μέρους και υπό τις προϋποθέσεις που αυτό ορίζει, να παρίστανται κατά τις έρευνες που διεξάγονται στην επικράτεια του τελευταίου.

5. Τα συμβαλλόμενα μέρη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή για τη διευκόλυνση της παροχής αποδεικτικών στοιχείων.

6. Η διοικητική συνδρομή που προβλέπεται στο παρόν άρθρο παρέχεται με την επιφύλαξη των κανόνων που διέπουν την αμοιβαία συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, και δεν εφαρμόζεται για πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο εξουσιών που ασκούνται κατόπιν αιτήματος δικαστικής αρχής, εκτός εάν η εν λόγω αρχή συμφωνεί για την ανακοίνωση τέτοιων πληροφοριών.

7. Πληροφορίες δύνανται να ζητούνται και για χημικές ουσίες οι οποίες χρησιμοποιούνται μεν συχνά για την παράνομη παρασκευή ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών αλλά δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 5

Ανταλλαγή πληροφοριών και απόρρητο

1. Οι πληροφορίες που λαμβάνονται, υπό οποιαδήποτε μορφή, σύμφωνα με την παρούσα συμφωνία, είναι απόρρητες ή εμπιστευτικές, ανάλογα με τους κανόνες που εφαρμόζει κάθε συμβαλλόμενο μέρος. Καλύπτονται από το υπηρεσιακό απόρρητο και απολαύουν της προστασίας που παρέχεται σε παρόμοιες πληροφορίες βάσει των σχετικών νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων του συμβαλλόμενου μέρους που τις έλαβε καθώς και βάσει των αντίστοιχων διατάξεων που εφαρμόζονται στις κοινοτικές αρχές.

2. Στοιχεία προσωπικού χαρακτήρα, τουτέστιν, όλες οι πληροφορίες που αφορούν πρόσωπο που προσδιορίζεται ή μπορεί να προσδιορισθεί, δύνανται να ανταλλάσσονται μόνο όταν το συμβαλλόμενο μέρος που θα τα λάβει δεσμεύεται ότι θα τα προστατεύει σε τουλάχιστον ίδιο βαθμό με αυτόν που ισχύει για τη συγκεκριμένη περίπτωση στο συμβαλλόμενο μέρος που τα παρέχει. Για το σκοπό αυτό, τα συμβαλλόμενα μέρη ανακοινώνουν αμοιβαία πληροφορίες σχετικά με τις ισχύουσες ρυθμίσεις τους, περιλαμβανομένων, όπου κρίνεται σκόπιμο, των νομικών διατάξεων που ισχύουν στα κράτη μέλη της Κοινότητας.

3. Η χρήση, σε δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες που έχουν προβλεφθεί για τις περιπτώσεις μη συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία για τις ελεγχόμενες χημικές ουσίες του άρθρου 3, πληροφοριών που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας, θεωρείται ότι γίνεται για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας. Κατά συνέπεια, τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να χρησιμοποιούν, ως αποδεικτικά στοιχεία, στα πρακτικά τους, στις εκθέσεις και τις μαρτυρίες καθώς και σε διαφορές και καταγγελίες που εκδικάζουν τα δικαστήρια, πληροφορίες που έχουν λάβει και έγγραφα που έχουν συμβουλευτεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας. Η αρμόδια αρχή που παρέσχε τις πληροφορίες ή επέτρεψε την πρόσβαση στα έγγραφα ενημερώνεται αμέσως για την εν λόγω χρήση.

4. Οι λαμβανόμενες πληροφορίες χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας. Όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος επιθυμεί να χρησιμοποιήσει τις πληροφορίες αυτές για άλλους σκοπούς, ζητά προηγουμένως τη γραπτή συγκατάθεση της αρχής η οποία προμήθευσε τις πληροφορίες. Επιπλέον, η χρήση αυτή υπόκειται σε όλους του περιορισμούς που θα θέσει η εν λόγω αρχή.

Άρθρο 6

Εξαίρεσεις από την υποχρέωση παροχής συνδρομής

1. Άρνηση της παροχής συνδρομής ή εξάρτησή της από συγκεκριμένους όρους ή προϋποθέσεις, είναι δυνατή σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα συμβαλλόμενο μέρος θεωρεί ότι η συνδρομή που θα παρασχεθεί στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας θα μπορούσε:

- α) να βλάψει ενδεχομένως την κυριαρχία της Τουρκίας ή του κράτους μέλους της Κοινότητας από το οποίο ζητείται η παροχή συνδρομής στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας· ή
- β) να προσβάλει τη δημόσια τάξη, την ασφάλεια ή άλλα ουσιώδη συμφέροντα, ιδίως, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2· ή
- γ) να παραβιάσει το βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο.

2. Η αρχή στην οποία ζητήθηκε η συνδρομή δύνανται να αναβάλλει την παροχή της συνδρομής αυτής με το επιχείρημα ότι θα επηρεάσει μία διεξαγόμενη έρευνα, ποινική δίωξη ή δίκη. Στην περίπτωση αυτή, η αρχή από την οποία ζητήθηκε η συνδρομή διαβουλεύεται με την αιτούσα αρχή για να αποφασίσει κατά πόσο μπορεί να παρασχεθεί συνδρομή υπό τους όρους ή προϋποθέσεις που θέτει η αρχή που έλαβε την αίτηση συνδρομής.

3. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η αιτούσα αρχή ζητεί συνδρομή την οποία η ίδια δεν θα ήταν σε θέση να παράσχει εάν της ζητείτο, οφείλει στην αίτησή της να επιστήσει την προσοχή επί του γεγονότος αυτού. Στην περίπτωση αυτή, εναπόκειται στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση να αποφασίσει για τον τρόπο με τον οποίο θα ανταποκριθεί στη συγκεκριμένη αίτηση.

4. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η απόφαση της αρχής στην οποία ζητήθηκε η συνδρομή καθώς και οι σχετικοί λόγοι ανακοινώνονται στην αιτούσα αρχή το συντομότερο δυνατό.

Άρθρο 7

Τεχνική και επιστημονική συνεργασία

Τα συμβαλλόμενα μέρη συνεργάζονται για τον εντοπισμό νέων μεθόδων εκτροπής καθώς και κατάλληλων αντμέτρων, συμπεριλαμβανομένης της τεχνικής συνεργασίας για την ενίσχυση των διοικητικών δομών και των δομών επιβολής στον τομέα αυτό και την προώθηση της συνεργασίας με τον εμπορικό και βιομηχανικό κλάδο. Η εν λόγω τεχνική συνεργασία δύνανται να αφορά, ειδικότερα, την κατάρτιση και τα προγράμματα ανταλλαγών για τους ενδιαφερόμενους υπαλλήλους.

Άρθρο 8

Μέτρα εφαρμογής

1. Έκαστο συμβαλλόμενο μέρος ορίζει αρμόδια ή αρμόδιες αρχές για τον συντονισμό της εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας. Οι αρχές αυτές επικοινωνούν απευθείας μεταξύ τους για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας.

2. Τα συμβαλλόμενα μέρη διενεργούν διαβουλεύσεις και ενημερώνονται αμοιβαία για τις λεπτομέρειες εφαρμογής που εγκρίνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 9

Κοινή ομάδα παρακολούθησης

1. Συγκροτείται κοινή ομάδα παρακολούθησης για τον έλεγχο των πρόδρομων και χημικών ουσιών, εφεξής καλούμενη «κοινή ομάδα παρακολούθησης», στην οποία εκπροσωπείται κάθε συμβαλλόμενο μέρος της παρούσας συμφωνίας.

2. Η κοινή ομάδα παρακολούθησης δρά βάσει κοινής συμφωνίας. Καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

3. Συνέρχεται κανονικά άπαξ ετησίως, η δε ημερομηνία, ο τόπος και το πρόγραμμα καθορίζονται κατόπιν κοινής συμφωνίας.

Η κοινή ομάδα παρακολούθησης δύνανται να πραγματοποιεί έκτακτες συνεδριάσεις κατόπιν συμφωνίας των συμβαλλομένων μερών.

Άρθρο 10

Ρόλος της κοινής ομάδας παρακολούθησης

1. Η κοινή ομάδα παρακολούθησης διαχειρίζεται την παρούσα συμφωνία και εξασφαλίζει την ορθή εφαρμογή της. Για το σκοπό αυτό:

- εξετάζει και αναπτύσσει τα αναγκαία μέσα που εξασφαλίζουν την ορθή λειτουργία της παρούσας συμφωνίας·
- ενημερώνεται τακτικά από τα συμβαλλόμενα μέρη για την εμπειρία που αποκομίζουν από την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας·
- λαμβάνει αποφάσεις στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2·
- υποβάλλει συστάσεις στις περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3·
- εξετάζει και αναπτύσσει τα μέτρα τεχνικής συνεργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 7·
- εξετάζει και αναπτύσσει άλλες πιθανές μορφές συνεργασίας σε θέματα που αφορούν πρόδρομες και χημικές ουσίες.

2. Η κοινή ομάδα παρακολούθησης εγκρίνει, με κοινή συγκατάθεση, αποφάσεις για την τροποποίηση των παραρτημάτων Α και Β.

Οι αποφάσεις αυτές εφαρμόζονται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τις νομοθεσίες τους.

Εάν, στο πλαίσιο της κοινής ομάδας παρακολούθησης, ο εκπρόσωπος συμβαλλόμενου μέρους αποδεχτεί απόφαση, με την επιφύλαξη της ολοκλήρωσης των αναγκαίων προς το σκοπό αυτό διαδικασιών, η απόφαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα από την γνωστοποίηση της ολοκλήρωσης των διαδικασιών, εφόσον δεν προβλέπεται σε αυτήν άλλη ημερομηνία.

3. Η κοινή ομάδα παρακολούθησης διατυπώνει συστάσεις προς τα συμβαλλόμενα μέρη σχετικά με:

- α) τροποποιήσεις της παρούσας συμφωνίας·
- β) κάθε άλλο μέτρο που απαιτείται για την εφαρμογή της παρούσας συμφωνίας.

Άρθρο 11

Υποχρεώσεις που απορρέουν από άλλες συμφωνίες

1. Λαμβανομένων υπόψη των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών, οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας:

- δεν θίγουν τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών που απορρέουν από οποιαδήποτε διεθνή συμφωνία ή σύμβαση·
- θεωρούνται συμπληρωματικές προς συμφωνίες που καλύπτουν το θέμα των ελεγχόμενων χημικών ουσιών, οι οποίες έχουν συναφθεί ή ενδέχεται να συναφθούν μεταξύ μεμονωμένων κρατών μελών και της Τουρκίας·

— δεν θίγουν τις κοινοτικές διατάξεις που διέπουν την ανακοίνωση, μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των αντίστοιχων υπηρεσιών των κρατών μελών, πληροφοριών που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας και οι οποίες θα μπορούσαν να παρουσιάσουν ενδιαφέρον για την Κοινότητα.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, οι διατάξεις της παρούσας συμφωνίας υπερισχύουν των διατάξεων κάθε διμερούς συμφωνίας για τις ελεγχόμενες χημικές ουσίες, η οποία έχει συναφθεί ή ενδέχεται να συναφθεί μεταξύ μεμονωμένων κρατών μελών και της Τουρκίας, στο βαθμό που οι διατάξεις της τελευταίας είναι ασυμβαστές με τις διατάξεις της παρούσας συμφωνίας.

3. Όσον αφορά θέματα σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής της παρούσας συμφωνίας, τα συμβαλλόμενα μέρη προβαίνουν σε αμοιβαίες διαβουλεύσεις για να επιλύσουν το θέμα στο πλαίσιο της κοινής ομάδας παρακολούθησης που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 9.

4. Τα συμβαλλόμενα μέρη ανακοινώνουν επίσης αμοιβαία τα μέτρα που λαμβάνουν με άλλες χώρες σχετικά με θέματα ελεγχόμενων χημικών ουσιών.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα συμφωνία αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του δεύτερου μήνα από την ημερομηνία κατά την οποία τα συμβαλλόμενα μέρη αντήλλαξαν τα αντίστοιχα έγγραφα κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που ισχύουν σε κάθε συμβαλλόμενο μέρος.

Άρθρο 13

Διάρκεια και καταγγελία

1. Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται για μια πενταετία και, εκτός εάν ορίζεται άλλως, ανανεώνεται σιωπηρά για διαδοχικές περιόδους της ίδιας διάρκειας. Παύει να ισχύει με την προσχώρηση της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

2. Η παρούσα συμφωνία δύναται να τροποποιείται κατόπιν κοινής συμφωνίας των συμβαλλόμενων μερών.

3. Οποιοδήποτε από τα συμβαλλόμενα μέρη δύναται να παραιτηθεί από την παρούσα συμφωνία υπό τον όρο ότι το ανακοινώνει γραπτώς στο έτερο συμβαλλόμενο μέρος δώδεκα μήνες νωρίτερα.

Άρθρο 14

Αυθεντικά κείμενα

Η παρούσα συμφωνία συντάσσεται σε δύο αντίτυπα στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ισπανική, φινλανδική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και τουρκική γλώσσα και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία διαβιβάζει στα συμβαλλόμενα μέρη κυρωμένο αντίγραφο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

Ουσίες υπαγόμενες στα μέτρα που περιέχονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2:

Ακετόνη
Ανθρανιλικό οξύ
Αιθυλαιθέρας
Υδροχλωρικό οξύ
Μεθυλαιθυλοκετόνη
Φαινυλοξικό οξύ
Πιπεριδίνη
Θεικό οξύ
Τολουόλη

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

Ουσίες υπαγόμενες στα μέτρα που περιέχονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3:

N-Ακετυλανθρανιλικό οξύ
Οξικός ανυδρίτης
Εφεδρίνη
Εργομετρίνη
Εργοταμίνη
Ισοσαφρόλη
Λυσεργικό οξύ
3,4-Μεθυλενοδιοξυφαινυλ-2-προπανόνη
Νορεφεδρίνη
1-Φαινυλο-προπανόνη-2
Πιπερονάλη
Υπερμαγγανικό κάλιο
Ψευδοεφεδρίνη
Σαφρόλη

Σημείωση: Ο κατάλογος των χημικών ουσιών πρέπει πάντα να περιέχει αναφορά στα άλατά τους, όπου χρειάζεται.

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ όσον αφορά την ενίσχυση των ελέγχων των κινήσεων των αιγοπροβάτων

(2002/C 331 E/45)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 504 τελικό — 2002/0218(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 12 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το καθεστώς υγειονομικού ελέγχου που διέπει το ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων θεσπίζεται στην οδηγία του Συμβουλίου 91/68/ΕΟΚ της 28ης Ιανουαρίου 1991 σχετικά με το καθεστώς υγειονομικού ελέγχου που διέπει το ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων.

Από το 1991, το υγειονομικό καθεστώς ελέγχου που διέπει το ενδοκοινοτικό εμπόριο σε άλλα ζώα, όπως τα βοοειδή και τους χοίρους, έχει τροποποιηθεί, ώστε να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη του τομέα των ζώων στην Κοινότητα και του εμπορίου των ζώων στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς. Ειδικότερα, η οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών βοοειδών και χοιροειδών τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με την οδηγία 97/12/ΕΚ.

Τα αιγοπρόβατα, όπως και τα βοοειδή και οι χοίροι, είναι ευπαθή σ'ένα κοινό φάσμα νόσων και εκτρέφονται συχνά υπό παρόμοιες συνθήκες. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να εφαρμοστούν παρόμοια υγειονομικά πρότυπα για τα αιγοπρόβατα με αυτά που εφαρμόζονται για τα βοοειδή και τους χοίρους.

Κατά την επιδημία του αφθώδους πυρετού το 2001 σε ορισμένα μέρη της Κοινότητας, τα πρόβατα συνέβαλαν κατά κύριο λόγο στη διάδοση της νόσου, λόγω της έλλειψης σαφών κλινικών συμπτωμάτων σε συνδυασμό με τις συχνές μετακινήσεις. Η Επιτροπή είχε θεσπίσει ειδικά μέτρα προστασίας ώστε να ενισχύσει τον έλεγχο των μετακινήσεων και του εμπορίου των αιγοπροβάτων. Τα μέτρα αυτά θεσπίζονται στην απόφαση 2001/327/ΕΚ.

Το Δεκέμβριο του 2001, διοργανώθηκε από κοινού από τη βελγική προεδρία του Συμβουλίου και την Επιτροπή διεθνής διάσκεψη για την πρόληψη και τον έλεγχο του αφθώδους πυρετού, μετά τη λήξη της κρίσης της νόσου, ώστε να συναχθούν τα πρώτα συμπεράσματα από την επιδημία του 2001. Η διάσκεψη κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις για νομοθετικές δραστηριότητες, ώστε να αποτραπούν τέτοιες επιδημίες στο μέλλον και, σε περίπτωση που συμβούν, να ελαχιστοποιηθούν οι επιπτώσεις. Μεταξύ άλλων, ζητήθηκε οι μετακινήσεις των ευπαθών ζώων να ελέγχονται αποτελεσματικότερα όσον αφορά τις παρεχόμενες υγειονομικές εγγυήσεις.

Σκοπός της παρούσας πρότασης είναι να ενισχύσει τους ελέγχους στο ενδοκοινοτικό εμπόριο αιγοπροβάτων, έτσι ώστε να ευθυγραμμισθούν οι απαιτήσεις με αυτές που έχουν εγκριθεί για ζώα που είναι ευπαθή στις ίδιες νόσους και να εφαρμοστεί παρόμοιο σύστημα εκτροφής.

Η παρούσα πρόταση αποτελεί μέρος μιας δέσμης νομοθετικών δραστηριοτήτων της Επιτροπής που αποσκοπεί στην αποτροπή της διάδοσης σημαντικών λοιμωδών νόσων, σε περίπτωση που εμφανίζονται στην Κοινότητα.

Η παρούσα πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις στον προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η οδηγία 91/68/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ θεσπίζει τους υγειονομικούς όρους που διέπουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο των αιγοπροβάτων.
- (2) Η οδηγία 64/432/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 1964 περί προβλημάτων υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών βοοειδών και χοιροειδών ⁽²⁾ τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε από την οδηγία 97/12/ΕΚ ⁽³⁾, ώστε να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις του τομέα των ζώων στην Κοινότητα.
- (3) Τα αιγοπρόβατα έχουν με τα βοοειδή και τους χοίρους όχι μόνο παρόμοια συστήματα εκτροφής αλλά παρουσιάζουν την ίδια ευπάθεια σε ένα κοινό φάσμα ασθενειών.
- (4) Τα πρόβατα συνέβαλαν σε μεγάλο βαθμό στη διάδοση της νόσου του αφθώδους πυρετού σε ορισμένα μέρη της Κοινότητας κατά τη διάρκεια της επιδημίας του 2001. Οι υγειονομικοί όροι για το ενδοκοινοτικό εμπόριο των αιγοπροβάτων είχαν, κατά συνέπεια, ενισχυθεί με την απόφαση της Επιτροπής 2001/327/ΕΚ της 24ης Απριλίου 2001 για τον περιορισμό στη μετακίνηση ζώων των ευπαθών ειδών σε σχέση με τον αφθώδη πυρετό και για την κατάργηση της απόφασης 2001/263/ΕΚ ⁽⁴⁾.
- (5) Όταν έληξε η κρίση της νόσου του αφθώδους πυρετού του 2001, διοργανώθηκε από κοινού από τη βελγική προεδρία του Συμβουλίου και την Επιτροπή, το Δεκέμβριο του 2001, διάσκεψη για την πρόληψη και τον έλεγχο του αφθώδους πυρετού, ώστε να συναχθούν τα πρώτα συμπεράσματα από την επιδημία του 2001. Η διάσκεψη κάλεσε την Επιτροπή να υποβάλει κατάλληλες προτάσεις κοινοτικής νομοθεσίας ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον τέτοιες επιδημίες, και, σε περίπτωση που συμβούν, να ελαχιστοποιούνται οι οικονομικές επιπτώσεις. Μεταξύ άλλων, ζητήθηκε να ελέγχονται αποτελεσματικότερα, όσον αφορά τις παρεχόμενες υγειονομικές εγγυήσεις, οι μετακινήσεις των ευπαθών ζώων.

(6) Ως εκ τούτου, η οδηγία αποσκοπεί στην ενίσχυση των ελέγχων των μετακινήσεων των αιγοπροβάτων, ώστε να ενισχυθούν οι υγειονομικές εγγυήσεις που παρέχονται από τα κράτη μέλη για το ενδοκοινοτικό εμπόριο ζώων αυτών των ειδών ευθυγραμμιζόμενες με την οδηγία 64/432/ΕΟΚ.

(7) Είναι αναγκαίο να προβλεφθεί νομική βάση για τις μεταβολές που πρέπει να επέλθουν στα υγειονομικά πιστοποιητικά σύμφωνα με τη διαδικασία της μόνιμης επιτροπής τροφικής αλυσίδας και υγείας των ζώων και πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 91/68/ΕΟΚ.

(8) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία πρέπει να θεωρούνται σε συνδυασμό με τα ακόλουθα:

— Οδηγία 92/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 27ης Νοεμβρίου 1992 για την αναγνώριση και την καταγραφή των ζώων ⁽⁵⁾.

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1255/97 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου 1997 για τα κοινοτικά κριτήρια που απαιτούνται για τα σημεία στάσης και για την τροποποίηση του σχεδίου δρομολογίου που αναφέρεται στο παράρτημα της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ ⁽⁶⁾.

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 28ης Ιανουαρίου 2002 για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της ευρωπαϊκής αρχής για την ασφάλεια των τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων ⁽⁷⁾.

(9) Οι διατάξεις της οδηγίας 91/68/ΕΟΚ σχετικά με τη διαδικασία της επιτροπής πρέπει να τροποποιηθούν ώστε να ληφθεί υπόψη η αντικατάσταση της Μόνιμης Κτηνιατρικής Επιτροπής από τη Μόνιμη Επιτροπή Τροφικής Αλυσίδας και Υγείας των Ζώων.

(10) Ως εκ τούτου, πρέπει να τροποποιηθεί η οδηγία 91/68/ΕΟΚ,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 91/68/ΕΟΚ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 2 σημείο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«9. ως εγκεκριμένος τόπος συγκέντρωσης νοούνται οι εγκαταστάσεις που καθορίζονται στο σημείο ο) του άρθρου 2 παράγραφος 2, και πληρούν τις απαιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 11, της οδηγίας 64/432/ΕΟΚ»

⁽¹⁾ ΕΕ L 46 της 19.2.1991, σ. 19. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2002/261/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 91 της 6.4.2002, σ. 31).

⁽²⁾ ΕΕ L 121 της 29.7.1964, σ. 1977/64. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 535/2002 της Επιτροπής (ΕΕ L 80 της 23.3.2002, σ. 28).

⁽³⁾ ΕΕ L 109 της 25.4.1997, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 115 της 25.4.2001, σ. 12. Απόφαση που τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 2002/242/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 82 της 26.3.2002, σ. 18).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 355 της 5.12.1992, σ. 32. Οδηγία που τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 174 της 2.7.1997, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1.

2. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα αιγοπρόβατα:

α) αναγνωρίζονται και καταγράφονται σύμφωνα με την οδηγία 92/102/ΕΟΚ·

β) επιθεωρούνται από έναν επίσημο κτηνίατρο κατά τη διάρκεια των 48 ωρών που προηγούνται της φόρτωσης των ζώων και δεν εμφανίζουν κανένα κλινικό σύμπτωμα ασθένειας·

γ) δεν προέρχονται από εκμετάλλευση ή δεν έχουν έρθει σε επαφή με ζώα εκμετάλλευσης η οποία τελεί υπό απαγόρευση στο πλαίσιο υγειονομικών μέτρων· η περίοδος αυτής της απαγόρευσης πρέπει να διαρκεί μετά τη σφαγή του τελευταίου ζώου που έχει προσβληθεί ή είναι ευπαθές σε μία από τις ασθένειες που αναφέρονται στα σημεία i), ii), ή iii), για τουλάχιστον:

i) 42 ημέρες σε περίπτωση βρουκέλλωσης·

ii) 30 ημέρες σε περίπτωση λύσσας·

iii) 15 ημέρες, σε περίπτωση άνθρακα·

δ) δεν προέρχονται από εκμετάλλευση ή δεν έχουν έρθει σε επαφή με ζώα εκμετάλλευσης μίας περιοχής η οποία για υγειονομικούς λόγους τελεί υπό απαγόρευση ή περιορισμό που επηρεάζει τα σχετικά είδη σύμφωνα με την κοινοτική και/ή εθνική νομοθεσία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα ακόλουθα ζώα δεν αποτελούν αντικείμενο εμπορίου:

α) αιγοπρόβατα τα οποία πρέπει να σφαγούν στο πλαίσιο εθνικού προγράμματος για την εξάλειψη νόσων που δεν αναφέρονται στο παράρτημα Γ της οδηγίας 90/425/ΕΟΚ ή στο κεφάλαιο I του παραρτήματος Β της παρούσας οδηγίας·

β) αιγοπρόβατα τα οποία δεν μπορούν να σημειωθούν στο έδαφός τους για υγειονομικούς λόγους ή υγείας που αιτιολογούνται από το άρθρο 30 της Συνθήκης.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα αιγοπρόβατα πρέπει:

α) είτε να έχουν γεννηθεί και εκτραφεί από τη γέννησή τους στην Κοινότητα· ή

β) να έχουν εισαχθεί από μία τρίτη χώρα σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία.»

3. Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 4α

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι όροι που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο σε όλα τα αιγοπρόβατα.

2. Τα ζώα δεν πρέπει να είναι εκτός της εκμετάλλευσης καταγωγής τους για περισσότερες από έξι ημέρες πριν από

την άφιξη στην πιστοποιημένη εκμετάλλευση προορισμού σε ένα άλλο κράτος μέλος.

Σε περίπτωση θαλάσσιας μεταφοράς, η προθεσμία των έξι ημερών παρατείνεται κατά το χρόνο του θαλάσσιου ταξιδιού.

Σε περίπτωση διαμετακόμισης μέσω ενός σημείου εσταυλισμού σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/97, η προθεσμία των έξι ημερών παρατείνεται κατά το χρόνο ανάπαυσης στο σημείο εσταυλισμού.

3. Τα ζώα μπορούν να διαμετακομίζονται μόνον μέσω ενός εγκεκριμένου τόπου συγκέντρωσης ο οποίος πρέπει να βρίσκεται στο κράτος μέλος καταγωγής.

Εντούτοις, τα ζώα που προορίζονται για σφαγή μπορούν να διαμετακομίζονται επιπλέον μέσω ενός μόνο τόπου συγκέντρωσης σε ένα κράτος μέλος διαμετακόμισης προτού μεταφερθούν στο κράτος μέλος προορισμού.

Άρθρο 4β

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι όροι που καθορίζονται στις παραγράφους 2 και 3 εφαρμόζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο των αιγοπροβάτων για εκτροφή και πάχυνση.

2. Τα ζώα πρέπει να έχουν παραμείνει σε μία μόνο εκμετάλλευση καταγωγής για περίοδο τουλάχιστον 30 ημερών πριν από την φόρτωση ή από τη γέννησή τους στην εκμετάλλευση καταγωγής όπου τα ζώα είναι λιγότερο από 30 ημερών.

3. Κανένα αιγοπρόβατο δεν πρέπει να έχει εισαχθεί στην εκμετάλλευση καταγωγής κατά τη διάρκεια των τελευταίων 21 ημερών της περιόδου πριν από την φόρτωση και κανένα δίηλο ζώο που έχει εισαχθεί από μία τρίτη χώρα δεν πρέπει να έχει εισέλθει στην εκμετάλλευση καταγωγής κατά τη διάρκεια των 30 ημερών που προηγούνται της αποστολής από την εκμετάλλευση καταγωγής, εκτός εάν το ζώο που έχει εισέλθει στην εκμετάλλευση έχει απομονωθεί πλήρως απ'όλα τα υπόλοιπα ζώα της εκμετάλλευσης.»

4. Καταργείται το άρθρο 8 στοιχείο α).

5. Καταργείται το άρθρο 13.

6. Το άρθρο 14 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«Άρθρο 14

1. Τα παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 15.

2. Πρέπει να θεσπιστούν λεπτομερείς κανόνες που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 15.»

7. Το άρθρο 15 παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο:

«1. Η Επιτροπή επικουρείται από την μόνιμη επιτροπή τροφικής αλυσίδας και υγείας των ζώων που θεσπίστηκε από το άρθρο 58 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002.»

8. Καταργείται το άρθρο 16.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2002. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν αυτά τα μέτρα, τα εν λόγω μέτρα περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από αυτή την αναφορά σε περίπτωση επίσημης δημοσίευσής τους. Οι λεπτομέρειες αυτής της αναφοράς θεσπίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τα κείμενα των βασικών διατάξεων εθνικής νομοθεσίας που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων στις μεταφορές ⁽¹⁾

(2002/C 331 E/46)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2002) 508 τελικό — 2001/0265(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 12 Σεπτεμβρίου 2002)

(Οι τροποποιήσεις επισημαίνονται στο κείμενο με υπογράμμιση/διαγραφή)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

A. ΑΡΧΕΣ

1. Τον Νοέμβριο του 2001, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων στις μεταφορές [COM(2001) 547 τελικό — 2001/0265(COD)], στο πλαίσιο της διαδικασίας συναπόφασης που προβλέπεται στο άρθρο 251 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.
2. Στις 4 Ιουλίου 2002, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε σειρά τροπολογιών σε πρώτη ανάγνωση. Η Επιτροπή διατύπωσε τότε τη θέση της για καθεμιά από αυτές, υποδεικνύοντας όσες αποδεχόταν ως είχαν, όσες αποδεχόταν επί της αρχής ή/και αναδιατυπωμένες, όσες αποδεχόταν εν μέρει και όσες δεν έκανε δεκτές.
3. Με βάση τα παραπάνω, η Επιτροπή υποβάλλει την παρούσα τροποποιημένη πρόταση.
4. Η Επιτροπή επέφερε τροπολογίες τριών τύπων με τις κάτωθι αιτιολογίες.

Πρώτον, ήδη από την πρώτη ανάγνωση το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκανε δεκτό αριθμό νέων διατάξεων ως είχαν. Πρόκειται για τροπολογίες που εξυπηρετούν τη βελτίωση ορισμών ή τη διασάφηση, περαιτέρω επεξεργασία και επεξήγηση σημείων μέσα στην πρόταση.

Δεύτερον, η Επιτροπή έκανε δεκτές ορισμένες τροπολογίες επί της αρχής, αν και με κάποιες ελάχιστες αναδιατυπώσεις, ώστε να υπάρχει π.χ. μεγαλύτερη συνάφεια με άλλα μέρη της πρότασης ή για να διευκρινιστούν περισσότερο ορισμένες προϋποθέσεις, οριακές τιμές ή εξαιρέσεις.

Τρίτον, η Επιτροπή αποδέχτηκε κάποια τμήματα τροπολογιών από την πρώτη ανάγνωση του Κοινοβουλίου, όταν και όπου τα συγκεκριμένα αυτά τμήματα κρίθηκε ότι ανταποκρίνονται στον σκοπό της πρότασης και παρέχουν προστιθέμενη αξία, πράγμα που δεν ίσχυε για την τροπολογία στο σύνολό της.

Τέλος, η Επιτροπή επέφερε κάποιες τροποποιήσεις συντακτικού χαρακτήρα με βάση τις κατευθυντήριες της διοργανικής συμφωνίας.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ ΠΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΔΕΚΤΕΣ

Αιτιολογικές σκέψεις

Αιτιολογική σκέψη 3

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη τονίζει τη χρήση δευτερογενούς βιομάζας και την παράλληλη παραγωγή φυτικών πρωτεϊνών.

Αιτιολογική σκέψη 4

Η τροπολογία αυτή αναφέρεται στη διεύρυνση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 103 E της 30.4.2002, σ. 205.

Αιτιολογική σκέψη 5

Στη νέα αυτή αιτιολογική σκέψη γίνεται μνεία της λευκής βίβλου για τις μεταφορές και τονίζεται η σημασία της χρήσης εναλλακτικών καυσίμων, όπως είναι τα βιοκαύσιμα.

Αιτιολογική σκέψη 7

Η τροπολογία αυτή συμβαδίζει με την ανακοίνωση για τα εναλλακτικά καύσιμα.

Αιτιολογική σκέψη 8

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη αναφέρεται στα μείγματα βιοκαυσίμου και στην ομαλή ενσωμάτωση των βιοκαυσίμων στην αγορά των καυσίμων.

Αιτιολογική σκέψη 9

Με τη νέα αυτή αιτιολογική σκέψη γίνεται ευνοϊκά δεκτή μια στροφή της έρευνας προς τα βιοκαύσιμα.

Αιτιολογική σκέψη 10

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη παρέχει χρήσιμες πληροφορίες στον πελάτη.

Αιτιολογική σκέψη 11

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη αναφέρεται ειδικότερα στη μελλοντική ανάπτυξη της εναλλακτικής λύσης του υδρογόνου, και ευθυγραμμίζεται με την ανακοίνωση για τα εναλλακτικά καύσιμα.

Αιτιολογική σκέψη 12

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη υπενθυμίζει ότι μια ερευνητική πολιτική πρέπει να συμβάλλει στη συμβατότητα βιοκαυσίμων και υδρογόνου.

Αιτιολογική σκέψη 13

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη — της οποίας το κείμενο αναδιατυπώθηκε — αφορά τα πρότυπα για τα βιοκαύσιμα, και συνδυάζει με ικανοποιητικό τρόπο τις απαιτήσεις για την ποιότητα με έναν εύλογο βαθμό ευελιξίας σε μια καινούργια αγορά.

Αιτιολογική σκέψη 14

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη υποστηρίζει εναρμονισμένα πρότυπα, και πιο συγκεκριμένα για τη βιοαιθανόλη και το βιοντίζελ.

Αιτιολογική σκέψη 15

Η τροπολογία αυτή — που γίνεται εν μέρει δεκτή — αφορά τη συμβολή των βιοκαυσίμων στην πολυλειτουργικότητα της γεωργίας.

Αιτιολογική σκέψη 17

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη αφορά τους στόχους που τίθενται στην πράσινη βίβλο της Επιτροπής για την ασφάλεια του εφοδιασμού, και ευθυγραμμίζεται με την ανακοίνωση για τα εναλλακτικά καύσιμα.

Αιτιολογική σκέψη 18

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη διευκρινίζει ότι τα εναλλακτικά καύσιμα πρέπει να εξαπλωθούν περισσότερο για να επιτύχουν διείσδυση στην αγορά.

Αιτιολογική σκέψη 19

Η τροπολογία αυτή συμπληρώνει το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Αιτιολογική σκέψη 20

Η τροπολογία αυτή υποδηλώνει πιθανή διεύρυνση εμπλεκόμενων παραγόντων.

Αιτιολογική σκέψη 22

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη αναφέρεται στην ομαλή ενσωμάτωση των βιοκαυσίμων.

Αιτιολογική σκέψη 24

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη — της οποίας το κείμενο αναδιατυπώθηκε — υποστηρίζει την έρευνα σχετικά με την αιεφόρο χρησιμοποίηση των βιοκαυσίμων.

Αιτιολογική σκέψη 25

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη διευκρινίζει και υποστηρίζει το άρθρο 4 παράγραφος 3 της πρότασης.

Αιτιολογική σκέψη 26

Στην τροπολογία αυτή — που έγινε εν μέρει δεκτή — γίνεται λόγος για διάφορα βιοκαύσιμα και άλλα εναλλακτικά καύσιμα. Αυτοί οι τύποι καυσίμων είχαν ήδη συμπεριληφθεί στον γενικό ορισμό της βιομάζας.

Αιτιολογική σκέψη 27

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη συμβάλλει στην ανάπτυξη των βιοκαυσίμων αφού προβλέπει διατάξεις για την ανάπτυξη ενδεδειγμένων προτύπων για την ποιότητα.

Αιτιολογική σκέψη 28

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη συμβάλλει στη συνάφεια των εθνικών πολιτικών.

Αιτιολογική σκέψη 29

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη προωθεί τη σαφή ενημέρωση των πελατών.

Αιτιολογική σκέψη 30

Η νέα αυτή αιτιολογική σκέψη θέτει εκ νέου το ζήτημα της δημιουργίας μιας νέας γεωργικής αγοράς.

Άρθρα*Άρθρο 2**Σημείο 2*

Τροποποίηση συντακτικού χαρακτήρα για λόγους ανταπόκρισης προς την τροποποίηση στο μέρος Α του παραρτήματος.

*Άρθρο 3**Σημείο 2*

Η τροπολογία αυτή εισάγει ένα σύστημα υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών προς την Επιτροπή σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και το κόστος, και ευθυγραμμίζεται με τη συμφωνία που επιτεύχθηκε στο συμβούλιο ενέργειας.

Σημείο 3

Το νέο αυτό κείμενο — ελαφρώς αναδιατυπωμένο — υποστηρίζει την τεχνική εξέλιξη των βιοκαυσίμων και τονίζει τη σημασία μιας συνεπούς εθνικής πολιτικής.

Σημείο 4 — υπό α)

Η τροπολογία αυτή θέτει εκ νέου το ζήτημα των υπαρχόντων μειγμάτων βιοκαυσίμου υψηλής αναλογίας σε βιοκαύσιμο.

Σημείο 6

Το νέο αυτό σημείο θέτει προτεραιότητα στην προώθηση των βιοκαυσίμων στα συγκοινωνιακά μέσα και ευθυγραμμίζεται με την κοινοτική πολιτική μεταφορών.

Σημείο 7

Το νέο αυτό σημείο δίνει προτεραιότητα στην προώθηση των βιοκαυσίμων κατά τρόπο ώστε το προκύπτον περιβαλλοντικό ισοζύγιο να είναι ικανοποιητικό, και ευθυγραμμίζεται με την πολιτική της Κοινότητας για προώθηση των βιοκαυσίμων και ενσωμάτωση του περιβαλλοντικού προβληματισμού.

Άρθρο 4**Σημείο 1**

Η τροπολογία αυτή προσδιορίζει και διευκρινίζει ακόμη περισσότερο το σύστημα υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών προς την Επιτροπή· επίσης, προσδιορίζει ημερομηνία για την υποβολή της πρώτης έκθεσης.

Σημείο 2

Το νέο αυτό σημείο αναφέρεται στην ενημέρωση των καταναλωτών ως προς τις δυνατότητες χρήσης των βιοκαυσίμων.

Σημείο 3

Η τροπολογία αυτή διευκρινίζει διάφορες πτυχές σχετικά με την έκθεση αξιολόγησης που προβλέπεται να δημοσιεύει ανά διετία η Επιτροπή και λειτουργεί ως έναυσμα περιβαλλοντικού προβληματισμού, πράγμα που συμβαδίζει με την προώθηση των βιοκαυσίμων και την ενσωμάτωση του περιβαλλοντικού προβληματισμού.

Σημείο 4

Το νέο αυτό σημείο εισάγει τη συμμόρφωση των τελικών προϊόντων βιοντίζελ που προορίζονται για καύσιμα με το πρότυπο prEN 14214 και ευθυγραμμίζεται με τα ισχύοντα ευρωπαϊκά πρότυπα.

Άρθρο 5**Εδάφιο 3**

Με το νέο αυτό εδάφιο τονίζεται η σημασία των περιβαλλοντικών κριτηρίων.

Εδάφια 4 και 5

Τα δύο νέα αυτά εδάφια εισάγουν μια μεταβατική περίοδο (υπό ειδικούς όρους) διετούς το πολύ διάρκειας για κράτη μέλη με ειδικά προβλήματα.

Παραρτήματα**Μέρος A — τίτλος**

Η τροπολογία αυτή δείχνει ότι ο πίνακας του παραρτήματος A δεν είναι οριστικός.

Μέρος Α — ορισμός του βιοντίζελ

Εδώ περιγράφεται μέρος του ορισμού του βιοντίζελ και γίνεται διευκρίνιση σχετικά με τα πρότυπα.

Μέρος Α — ορισμός του βιοϋδρογόνου

Καθώς δεν είναι οριστικός, ο πίνακας του παραρτήματος Α αφήνει τη δυνατότητα να προστεθεί νέος ορισμός. Η προσθήκη του ορισμού συμβαδίζει με τις απόψεις που εκφράζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής για τα εναλλακτικά καύσιμα.

Μέρος Β — πίνακας

Η τελευταία στήλη του πίνακα με τα ποσοστά ανάμειξης έχει αφαιρεθεί, και το άρθρο 3 έχει προσαρμοστεί αναλόγως.

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Στις 15 και 16 Ιουνίου 2001, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Γκέτεμποργκ ενέκρινε μια κοινοτική στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη, που συνίσταται σε μια σειρά μέτρων μεταξύ των οποίων η ανάπτυξη των βιοκαυσίμων.

(2) Οι φυσικοί πόροι, και η συνετή και ορθολογική χρησιμοποίησή τους κατά την έννοια του άρθρου 174 παράγραφος 1 της συνθήκης, περιλαμβάνουν το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και τα στερεά καύσιμα, τα οποία αποτελούν σημαντικές πηγές ενέργειας, αλλά και τις σημαντικότερες πηγές εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα.

(3) Υπάρχει εντούτοις ευρύ φάσμα ανανεώσιμων πηγών βιομάζας που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή βιοκαυσίμων, προερχόμενη από γεωργικά και δασοκομικά προϊόντα, κατάλοιπα και απόβλητα της δασοκομίας και του κλάδου των γεωργικών προϊόντων διατροφής. Επιπλέον, υπάρχει δυνατότητα να λαμβάνονται παραπροϊόντα πλούσια σε φυτική πρωτεΐνη που χρησιμοποιούνται ως ζωτροφές.

(34) Ο τομέας των μεταφορών καλύπτει πλέον του 30 % της τελικής κατανάλωσης ενέργειας στην Κοινότητα και διαρκώς επεκτείνεται — τάση η οποία θα συνεχιστεί παρακολουθούμενη από αντίστοιχη αύξηση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα. Σε ποσοστά, η επέκταση αυτή θα είναι

μεγαλύτερη στις υποψήφιες χώρες μετά την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

(5) Σύμφωνα με τη λευκή βίβλο της Επιτροπής «Η ευρωπαϊκή πολιτική μεταφορών με ορίζοντα το έτος 2020: η ώρα των επιλογών» ⁽¹⁾, οι εκπομπές CO₂ που οφείλονται στον τομέα των μεταφορών αναμένεται να αυξηθούν κατά 50 % στο διάστημα 1990-2010 και να φτάσουν σε 1 113 εκατομμ. τόνους· κύρια αιτία παραμένουν οι οδικές μεταφορές, στις οποίες αποδίδεται το 84 % των εκπομπών CO₂ εξαιτίας των μεταφορών. Με οικολογικούς όρους λοιπόν, η λευκή βίβλος ζητάει να μειωθεί η εξάρτηση των μεταφορών από το πετρέλαιο (98 % σήμερα) με τη χρήση εναλλακτικών καυσίμων, όπως τα βιοκαύσιμα.

(46) Η αύξηση της χρήσης βιοκαυσίμων στις μεταφορές εντάσσεται στη δέσμη μέτρων που απαιτούνται για συμμόρφωση προς το πρωτόκολλο του Κυότο, και σε τυχόν άλλη δέσμη μέτρων για την τήρηση περαιτέρω δεσμεύσεων.

(57) Η αύξηση της χρήσης βιοκαυσίμων στις μεταφορές, χωρίς να αποκλείονται άλλες εναλλακτικές λύσεις ορυκτών καυσίμων, συμπεριλαμβανομένου του υγραερίου κίνησης, είναι ένα από τα εργαλεία με τα οποία μπορεί η Κοινότητα να μειώσει την ενεργειακή της εξάρτηση και να επηρεάσει τη συνολική αγορά καυσίμων του τομέα των μεταφορών, συνεπώς και την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού μεσοπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα.

(8) Η τεχνολογία παραγωγής βιοκαυσίμων είναι πολύ προηγμένη, με αποτέλεσμα να είναι δυνατή η χρήση καυσίμου αναμειγμένου με βιοκαύσιμο σε αναλογία 5 % στους κινητήρες των οχημάτων που κυκλοφορούν σήμερα στην Κοινότητα, χωρίς κανένα πρόβλημα. Οι πιο πρόσφατες τεχνολογικές εξελίξεις καθιστούν δυνατή την πρόσμεξη υψηλότερων ποσοστών βιοκαυσίμου. Σε μερικές χώρες χρησιμοποιούνται ήδη μείγματα με ποσοστό βιοκαυσίμου 10 % ή υψηλότερο.

(9) Η ερευνητική πολιτική των κρατών μελών σχετικά με την αυξημένη χρήση βιοκαυσίμων πρέπει να καλύπτει, όταν αυτό είναι τεχνικώς δυνατό και ακίνδυνο, τη χρήση βιοκαυσίμων που αναμειγνύονται με κηροζίνη, για τις αεροπορικές κυρίως μεταφορές.

⁽¹⁾ COM(2001) 370.

- (10) Οι δεσμευμένοι στόλοι οχημάτων προσφέρουν ευρύ πεδίο για έρευνα και σταδιακή καθιέρωση των βιοκαυσίμων παρέχουν επίσης τη δυνατότητα χρησιμοποίησης βιοκαυσίμου σε υψηλή συγκέντρωση. Υπάρχουν πόλεις όπου οι δεσμευμένοι στόλοι λειτουργούν ήδη με αμιγή βιοκαύσιμα τα οποία συμβάλλουν σε βελτίωση της ποιότητας του ατμοσφαιρικού αέρα στις πόλεις. Καύσιμα περιεκτικότητας σε βιοκαύσιμο μεγαλύτερης από 5 % τα οποία διατίθενται προς πώληση πρέπει να φέρουν σαφή σχετική ένδειξη.
- (11) Η προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων στις μεταφορές δεν είναι παρά ένα βήμα προς την αποτελεσματικότερη χρήση της βιομάζας, το οποίο θα συμβάλει στην περαιτέρω ανάπτυξη των βιοκαυσίμων, και μάλιστα του υδρογόνου, μελλοντικά.
- (12) Η ερευνητική πολιτική των κρατών μελών σχετικά με την αυξημένη χρήση των βιοκαυσίμων πρέπει να καλύπτει σε μεγάλο βαθμό και το υδρογόνο και να προωθεί τη χρήση του ως μέρος του έκτου προγράμματος πλαισίου έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης.
- (13) Νέοι τύποι καυσίμων, για να κερδίσουν την ευρύτερη αποδοχή πελατών και κατασκευαστών αυτοκινήτων και συνεπώς να διεισδύσουν στην αγορά, θα πρέπει να συμμορφώνονται προς αναγνωρισμένα τεχνικά πρότυπα. Τα τεχνικά πρότυπα αποτελούν επίσης τη βάση για τις απαιτήσεις που αφορούν τις εκπομπές ρύπων και την παρακολούθηση αυτών. Για νέους τύπους καυσίμων ενδέχεται να μην είναι εύκολη η συμμόρφωση προς τα ισχύοντα τεχνικά πρότυπα, τα οποία σε μεγάλο βαθμό έχουν μελετηθεί για συμβατικά ορυκτά καύσιμα. Η Επιτροπή και οι φορείς τυποποίησης πρέπει να παρακολουθούν τις εξελίξεις και να συμμετέχουν ενεργά στην αναπροσαρμογή και ανάπτυξη προτύπων για την καθιέρωση νέων τύπων καυσίμων, με τήρηση των περιβαλλοντικών απαιτήσεων.
- (14) Η βιοαιθανόλη και το βιοντιζελ, χρησιμοποιούμενα σε καθαρή μορφή ή σε μείγμα, πρέπει να ανταποκρίνονται σε ποιοτικά πρότυπα που θα εξασφαλίζουν βέλτιστες επιδόσεις των κινητήρων. Επομένως, η ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης (CEN) πρέπει να θεσπίσει πρότυπα για ολόκληρη την Κοινότητα.
- (15) Η προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων σε ένα πλαίσιο εφαρμογής αιφόρων καλλιεργητικών και δασοκομικών πρακτικών οι οποίες προβλέπονται στους κανόνες της κοινής γεωργικής πολιτικής θα δημιουργήσει νέες ευκαιρίες για αιφόρο αγροτική ανάπτυξη στο πλαίσιο μιας κοινής γεωργικής πολιτικής που θα προσαρμόζεται περισσότερο με την κοινοτική αγορά και θα σέβεται τη ζωή στην ύπαιθρο και τον πολυλειτουργικό χαρακτήρα του γεωργικού τομέα. Η καλλιέργεια φυτών με σκοπό την παραγωγή βιοκαυσίμων πρέπει να ενταχθεί στα τρέχοντα καλλιεργητικά προγράμματα, σύμφωνα με την αρχή της αμειψισποράς, και δεν θα πρέπει να οδηγεί στη δημιουργία συστημάτων μονοκαλλιέργειας. Ο πολυλειτουργικός ρόλος της γεωργίας θα ενεργοποιηθεί, με αποτέλεσμα τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στην ύπαιθρο. Ως εγγύηση για τις αιφόρες καλλιεργητικές πρακτικές, πρέπει να καθοριστεί ένα σύνολο σαφών περιβαλλοντικών κριτηρίων για την παραγωγή υγρών βιοκαυσίμων.
- (16) Σε ψηφίσματα της 8ης Ιουνίου 1998 ⁽¹⁾ και της 5ης Δεκεμβρίου 2000, το Συμβούλιο συντασσόταν με τη στρατηγική και το σχέδιο δράσης της Επιτροπής για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και ζητούσε ειδικά μέτρα για τον κλάδο των βιοκαυσίμων.
- (17) Στην πράσινη βίβλο της Επιτροπής «Προς μια ευρωπαϊκή στρατηγική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού» ⁽²⁾ τίθεται στόχος να έχουν αντικατασταθεί μέχρι το 2020 τα συμβατικά καύσιμα στις οδικές μεταφορές με εναλλακτικά καύσιμα.
- (18) Τα εναλλακτικά καύσιμα τότε μόνο θα διεισδύσουν στην αγορά εάν διαδοθούν ευρέως και γίνουν ανταγωνιστικά.
- (19) Σε ψήφισμα της 18ης Ιουνίου 1998 ⁽³⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ζητούσε να αυξηθεί σε 2 % και στη διάρκεια μιας πενταετίας το μερίδιο αγοράς των βιοκαυσίμων με τη βοήθεια δέσμης μέτρων, μεταξύ των οποίων φορολογικές απαλλαγές, οικονομική ενίσχυση υπέρ της μεταποιητικής βιομηχανίας και καθιέρωση υποχρεωτικού ποσοστού βιοκαυσίμων για τις εταιρείες υγρών καυσίμων.
- (20) Η βέλτιστη μέθοδος αύξησης του μεριδίου των βιοκαυσίμων στις εθνικές αγορές και την κοινοτική εξαρτάται από το κατά πόσον υπάρχουν διαθέσιμοι πόροι και πρώτες ύλες, από τις εθνικές πολιτικές και την κοινοτική πολιτική προώθησης των βιοκαυσίμων και από φορολογικές ρυθμίσεις.
- (21) Οι εθνικές πολιτικές προώθησης της χρήσης των βιοκαυσίμων δεν θα πρέπει να οδηγούν σε απαγόρευση της ελεύθερης διακίνησης καυσίμων που ανταποκρίνονται σε εναρμονισμένες περιβαλλοντικές προδιαγραφές όπως αυτές προβλέπονται στην κοινοτική νομοθεσία.

(1) EE C 198 της 24.6.1998, σ. 1.

(2) COM(2000) 769 τελικό.

(3) EE C 210 της 6.7.1998, σ. 215.

- (22) Η προώθηση της παραγωγής και χρήσης βιοκαυσίμων θα συμβάλει σε μείωση της ενεργειακής εξάρτησης και της εκπομπής αερίων του φαινομένου του θερμοκηπίου. Επιπλέον, τα βιοκαύσιμα μπορούν να χρησιμοποιούνται στα ήδη υπάρχοντα οχήματα και να πωλούνται μέσω του ισχύοντος συστήματος διακίνησης καυσίμων. Επομένως, δεν θα χρειαστεί να γίνουν δαπανηρές επενδύσεις για υποδομή ή για νέο σχεδιασμό κινητήρων.
- (1223) Εφόσον ο στόχος της προτεινόμενης δράσης — που είναι η καθιέρωση γενικών αρχών βάσει των οποίων θα προβλέπεται ένα ελάχιστο ποσοστό βιοκαυσίμων για εμπορία και διανομή — δεν μπορεί, ακριβώς λόγω του εύρους της δράσης, να επιτευχθεί επαρκώς σε επίπεδο κρατών μελών, και συνεπώς μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα έχει τη δυνατότητα να υιοθετήσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας κατά την έννοια του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, κατά την έννοια του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει όσα κρίνονται απαραίτητα για την επίτευξη του στόχου.
- (24) Πρέπει να προωθείται η έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη σχετικά με την αειφορία των βιοκαυσίμων.
- (25) Η αυξανόμενη χρήση των βιοκαυσίμων πρέπει να συνοδεύεται από λεπτομερή ανάλυση περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών επιπτώσεων, ώστε να κριθεί κατά πόσον είναι σκόπιμο να αυξηθεί η αναλογία των βιοκαυσίμων ως προς τα συμβατικά καύσιμα.
- (126) Πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα ταχείας προσαρμογής του πίνακα βιοκαυσίμων, του ποσοστού της ανανεώσιμης συνιστώσας και του χρονοδιαγράμματος εισαγωγής των βιοκαυσίμων στην αγορά καυσίμων του τομέα των μεταφορών προς την τεχνική πρόοδο και τα αποτελέσματα μιας μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων της πρώτης φάσης εισαγωγής. Σχετικά, πρέπει επίσης να υπάρξει ενδιαφέρον και για άλλα βιοκαύσιμα, όπως αμιγή φυτικά έλαια ψυχρής πίεσης (π.χ. κραμβέλαιο), που μπορούν να παράγονται με οικολογικό τρόπο και των οποίων τα παραπροϊόντα περιέχουν πρωτεΐνες και χρησιμοποιούνται ως ζωοτροφές. Πρέπει επίσης να ληφθούν υπόψη και άλλα εναλλακτικά καύσιμα, όπως το υγραέριο (LPG), το υγροποιημένο φυσικό αέριο (LNG), ο διμεθυλαιθέρας (DME) και το συμπιεσμένο φυσικό αέριο (CNG), που χρησιμοποιούνται ήδη στην αγορά καυσίμων του τομέα των μεταφορών.
- (27) Πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε σύντομα να θεσπιστούν ποιοτικά πρότυπα για τα βιοκαύσιμα κίνησης, τόσο ως αμιγή βιοκαύσιμα όσο και ως συστατικά συμβατικών καυσίμων.
- (28) Η προώθηση των βιοκαυσίμων πρέπει να συμβαδίζει με την ασφάλεια του εφοδιασμού, την εκπλήρωση των περιβαλλοντικών στόχων καθώς και άλλων συναφών στόχων και μέτρων σε κάθε κράτος μέλος.
- (29) Επειδή η χρήση βιοκαυσίμων σε συγκέντρωση πάνω από ορισμένο όριο προϋποθέτει ειδική προσαρμογή των οχημάτων προς αποφυγή τεχνικών προβλημάτων και προβλημάτων ασφαλείας, στα σημεία παράδοσης και διανομής θα πρέπει να υπάρχουν ευκρινείς ενδείξεις τόσο για τα αμιγή βιοκαύσιμα όσο και για μείγματα βιοκαυσίμου όταν η συγκέντρωση του τελευταίου μέσα στο μείγμα υπερβαίνει το ανώτατο όριο που μπορούν να ανεχθούν τα σημερινά οχήματα.
- (30) Η ανάγκη για βιοκαύσιμα στις κοινοτικές χώρες, συνεισφέρει και σε άλλες χώρες, μπορεί να ανοίξει μια καινούργια αγορά καινοτόμων γεωργικών προϊόντων.
- (1431) Δεδομένου ότι για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας απαιτούνται γενικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾, αυτά πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία του άρθρου 5 της εν λόγω απόφασης.

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία προβλέπει ένα ελάχιστο ποσοστό βιοκαυσίμων σε αντικατάσταση του ντίζελ ή της βενζίνης για τις ανάγκες των μεταφορών σε κάθε κράτος μέλος.

Άρθρο 2

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι κάτωθι ορισμοί:

- α) «βιοκαύσιμα»: υγρό ή αέριο καύσιμο για τις μεταφορές, το οποίο παράγεται από βιομάζα·
- β) «βιομάζα»: το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα προϊόντων, αποβλήτων και καταλοίπων της γεωργίας (συμπεριλαμβάνονται φυτικές και ζωικές ουσίες), της δασοκομίας και συναφών με αυτές βιομηχανικών κλάδων, καθώς και το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα βιομηχανικών και αστικών αποβλήτων·
- γ) «ενεργειακό περιεχόμενο»: είναι η χαμηλότερη θερμιδική αξία ενός καυσίμου.

2. Θεωρούνται βιοκαύσιμα ιδιαιτέρως τα προϊόντα που απαριθμούνται στο Μέρος Α του παραρτήματος.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

Μολονότι το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα αποβλήτων είναι μια χρήσιμη πηγή βιοκαυσίμων, κατά τη θέσπιση του ποιοτικού προτύπου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τυχόν ρυπαντικές ουσίες μέσα στα απόβλητα, ώστε να αποτρέπονται βλάβες των οχημάτων από ορισμένα συστατικά ή/και υψηλότερες εκπομπές αερίων ρύπων.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε το ελάχιστο ποσοστό βιοκαυσίμων που πωλούνται στις αγορές τους, υπολογιζόμενο βάσει του ενεργειακού περιεχομένου, να είναι 2 % επί του συνόλου της βενζίνης και του ντίζελ που θα έχει πωληθεί στις αγορές τους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2005 για τις ανάγκες των μεταφορών, και ότι αυτό το μερίδιο αυξάνεται σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του μέρους Β του παραρτήματος.

2. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή λεπτομερή έκθεση σχετικά με τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις των προβλεπόμενων μέτρων και ανάλυση των δαπανών. Η έκθεση θα πρέπει να καλύπτει τουλάχιστον τα κάτωθι στοιχεία:

α) χρήσεις γης

β) βαθμός έντασης της καλλιέργειας

γ) χρήση φυτοφαρμάκων

δ) προστασία των υδάτινων ροών

ε) ενεργειακή αποδοτικότητα

στ) δυναμική εκπομπή αερίων του φαινομένου του θερμοκηπίου.

Η έκθεση τίθεται στη διάθεση του ευρύτερου κοινού.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να προωθούν την τεχνολογική εξέλιξη της παραγωγής καυσίμων και των εταιρειών που εμπλέκονται στην παραγωγή, χρησιμοποιώντας πόρους που προβλέπονται για χρηματοδότηση της έρευνας, του περιβάλλοντος και της περιφερειακής ανάπτυξης.

4. Τα βιοκαύσιμα μπορούν να διατίθενται ως:

α) αμιγή βιοκαύσιμα ή σε υψηλή συγκέντρωση μέσα σε παράγωγα υδρογονανθράκων, ανταποκρινόμενα σε ειδικά ποιοτικά πρότυπα για τις μεταφορές;

β) βιοκαύσιμα που προστίθενται σε παράγωγα υδρογονανθράκων βάσει των ενδεδειγμένων ευρωπαϊκών προτύπων τα οποία περιγράφουν τις τεχνικές προδιαγραφές καυσίμων του τομέα των μεταφορών (EN 228 και EN 590).

γ) υγρά προερχόμενα από βιοκαύσιμα — όπως το ΕΤΒΕ (αιθυλοτριβουτυλαιθέρας) — το ποσοστό βιοκαυσίμου των οποίων προσδιορίζεται στο Μέρος Α του παραρτήματος.

5. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν τις επιπτώσεις της χρήσης βιοκαυσίμων αναμεμιγμένων σε συγκέντρωση άνω του 5 % με ντίζελ, σε οχήματα που δεν έχουν υποστεί κατάλληλες μετατροπές

και, όπου ενδείκνυται, λαμβάνουν μέτρα συμμόρφωσης προς την κοινοτική νομοθεσία που διέπει τις εκπομπές ρύπων.

6. Τα κράτη μέλη δίνουν προτεραιότητα στην προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων στις συγκοινωνίες.

7. Κατά τη θέσπιση μέτρων, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν το συνολικό περιβαλλοντικό ισοζύγιο των διαφόρων τύπων βιοκαυσίμων και δίνουν προτεραιότητα στην προώθηση όσων βιοκαυσίμων παρουσιάζουν πολύ ικανοποιητικό περιβαλλοντικό ισοζύγιο.

Άρθρο 4

1. Το αργότερο έως την 1η Ιουλίου εκάστου έτους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνουν για να εξασφαλιστεί συμμόρφωση προς τους στόχους του άρθρου 3 και του μέρους Β του παραρτήματος, σχετικά με τις συνολικές πωλήσεις καυσίμων για τις μεταφορές και το μερίδιο των βιοκαυσίμων στις πωλήσεις του προηγούμενου έτους. Η πρώτη έκθεση θα υποβληθεί το αργότερο την 1η Ιουλίου 2004.

2. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν τους καταναλωτές μέσω δημοσίων φορέων για τις δυνατότητες χρήσης βιοκαυσίμων.

3. Το αργότερο μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2006, και κάθε δύο χρόνια στη συνέχεια, λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση του άρθρου 3 παράγραφος 2, η Επιτροπή εκπονεί έκθεση αξιολόγησης αποδέκτες το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την πρόοδο που σημειώθηκε στα κράτη μέλη ως προς τη χρήση βιοκαυσίμων, σχετικά με τις οικονομικές πτυχές και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της τρέχουσας κατάστασης και με τυχόν άνοδο του μεριδίου των βιοκαυσίμων.

Προς τούτο, η Επιτροπή καταστρώνει ειδική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων όπου περιλαμβάνεται εκτενής ανάλυση κύκλου του καυσίμου για τη χρήση του βιοκαυσίμου. Στην έκθεση, η Επιτροπή δίνει έμφαση σε περιβαλλοντικά ζητήματα, και μάλιστα μεταβολές της ποιότητας του νερού, διάβρωση του εδάφους, χρήση εισροών/φυτοφαρμάκων, διατήρηση φυσικών ενδιαιτημάτων, χλωρίδας και πανίδας, καθώς και στις συνέπειες μεταβολών που συνδέονται με την παραγωγή της βιομάζας, άρα εμμέσως με τα βιοκαύσιμα.

Η έκθεση μπορεί επίσης να εξετάζει το ενδεχόμενο εισαγωγής ενός επιλεκτικού φόρου επί των διαφόρων τύπων βιοντίζελ με κριτήρια περιβαλλοντικά. Βάσει της έκθεσης, η Επιτροπή προτείνει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, κατά περίπτωση, νέους στόχους για τα βιοκαύσιμα σύμφωνα με το άρθρο 3, πιθανώς εισάγοντας ελάχιστο ποσοστό πρόσμειξης.

4. Τελικά προϊόντα βιοντίζελ που προορίζονται για καύσιμα και παράγονται με εστεροποίηση λιπαρών οξέων ανταποκρίνονται προς τα πρότυπα prEN 14214 της ευρωπαϊκής επιτροπής τυποποίησης για μεθυλεστέρες λιπαρών οξέων (FAME) για κινητήρες ντίζελ.

Άρθρο 5

Για τυχόν τροποποιήσεις προσαρμογής του παραρτήματος προς την τεχνική πρόοδο ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 2.

Σε ό,τι αφορά το χρονοδιάγραμμα του Μέρους Β του παραρτήματος και τις τροποποιήσεις του, ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 2 ενώ παράλληλα λαμβάνονται υπόψη οι τεχνικές εξελίξεις στην τεχνολογία βιοκαυσίμων, η διεισδυση στην αγορά και οι εφαρμογές στα μέσα μεταφοράς.

Για τροποποιήσεις του παραρτήματος κατά την έννοια των δύο προηγούμενων εδαφίων, καθορίζονται περιβαλλοντικά κριτήρια χρήσης των βιοκαυσίμων.

Με βάση τις πληροφορίες που γνωστοποιούν τα κράτη μέλη κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 1, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να απαλλάσσει από την υποχρέωση επίτευξης των στόχων όσα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σχετικές δυσχέρειες, και εφόσον ζητηθεί από τα ίδια. Η διάρκεια της απαλλαγής δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διετία.

Ως προϋπόθεση για μια τέτοια απαλλαγή, τα κράτη μέλη παρουσιάζουν στην Επιτροπή ένα σχέδιο δράσης που θα εμφανίζει σε τι βαθμό θα έχουν επιτευχθεί οι προβλεπόμενοι στόχοι με τη λήξη της προθεσμίας απαλλαγής. Κάθε κράτος μέλος μόνο μία φορά έχει δικαίωμα σε μια τέτοια απαλλαγή.

Άρθρο 6

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή του άρθρου 4 παράγραφος 2 της απόφασης 1999/21/ΕΚ Ευρατόμ⁽¹⁾ του Συμβουλίου.

2. Σε περίπτωση αναφοράς στο παρόν εδάφιο, ακολουθείται η κανονιστική διαδικασία του άρθρου 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, και σε συμμόρφωση προς τα άρθρα 7 και 8 της τελευταίας.

3. Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι τρεις μήνες.

Άρθρο 7

1. Το αργότερο μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2004, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που κρίνονται αναγκαίες για συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία, και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις που θεσπίζονται κατά το προηγούμενο εδάφιο περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις διατάξεις εθνικού δικαίου τις οποίες εκδίδουν στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 8

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 9

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ L 7 της 13.1.1999, σ. 16.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α. ΚΙΣΤ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΙΘΑΝΩΝ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΗΣ ΣΥΝΙΣΤΩΣΑΣ

«Βιοαιθανόλη»: αιθανόλη παραγόμενη από βιομάζα ή/και από το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα αποβλήτων, για να χρησιμοποιηθεί ως βιοκαύσιμο·

«Βιοντίζελ»: υγρό καύσιμο ποιότητας ντίζελ παραγόμενο από βιομάζα (συμπεριλαμβάνονται ζωικά λίπη και βόειο στέαρ από μονάδες επεξεργασίας ζωικών παραπροϊόντων ή χρησιμοποιημένα τηγανισμένα έλαια) σύμφωνα με το πρότυπο prEN 14214 για μεθυλεστέρες λιπαρών οξέων (FAME), για να χρησιμοποιηθεί ως βιοκαύσιμο·

«βιοαέριο»: καύσιμο αέριο παραγόμενο κατά την αναερόβια ζύμωση βιομάζας ή/και βιοαποικοδομήσιμου κλάσματος αποβλήτων, το οποίο μπορεί να καθαριστεί μέχρις ότου αποκτήσει ποιότητα φυσικού αερίου για να χρησιμοποιηθεί ως βιοκαύσιμο·

«βιομεθανόλη»: μεθανόλη παραγόμενη από βιομάζα ή/και από το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα αποβλήτων, για να χρησιμοποιηθεί ως βιοκαύσιμο·

«βιοδιμεθυλαιθέρας»: διμεθυλαιθέρας παραγόμενος από βιομάζα ή/και από το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα αποβλήτων, για να χρησιμοποιηθεί ως βιοκαύσιμο·

«Βιοϋδρογόνο»: υδρογόνο παραγόμενο από βιομάζα ή/και από το βιοαποικοδομήσιμο κλάσμα αποβλήτων, για να χρησιμοποιηθεί ως βιοκαύσιμο·

«βιοΕΤΒΕ (αιθυλοτριβουτυλαιθέρας)»: ΕΤΒΕ παραγόμενος από βιοαιθανόλη.

Το ποσοστό όγκου του βιοΕΤΒΕ που υπολογίζεται ως βιοκαύσιμο είναι 45 %.

Β. ΕΛΑΧΙΣΤΗ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΟΥ ΠΟΥ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΩΣ ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΩΛΟΥΜΕΝΗΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ ΚΑΙ ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΥ ΝΤΙΖΕΛ

Έτος	%	εκ του οποίου ελάχιστο ποσοστό υπό μορφή μείγματος (%)
2005	2	—
2006	2,75	—
2007	3,5	—
2008	4,25	—
2009	5	±
2010	5,75	±,75

Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου περί συνάψεως συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών όσον αφορά τροποποιήσεις των παραρτημάτων της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για υγειονομικά μέτρα εφαρμοζόμενα στο εμπόριο ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων

(2002/C 331 E/47)

COM(2002) 503 τελικό — 2002/0224(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 13 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στις 17 Δεκεμβρίου 1996, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση αριθ. 97/132/EK, για τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας περί υγειονομικών μέτρων που εφαρμόζονται στο εμπόριο ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων (αποκαλούμενη στη συνέχεια «κτηνιατρική συμφωνία»). Επίσης στις 17 Δεκεμβρίου 1996, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση αριθ. 97/131/EK, για την έγκριση συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ των μερών αυτών όσον αφορά την προσωρινή εφαρμογή της κτηνιατρικής συμφωνίας. Στην τελευταία αυτή συμφωνία επιβεβαιώθηκε ότι η ισχύουσα στις 31 Δεκεμβρίου 1996 κτηνιατρική πιστοποίηση για ζώντα ζώα και ζωικά προϊόντα θα εξακολουθήσει να ισχύει μέχρις ότου τεθεί σε εφαρμογή η κτηνιατρική συμφωνία.

Στις 15 Νοεμβρίου 1999, το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση αριθ. 1999/837/EK, για την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 97/132/EK ώστε να προβλέπεται διαδικασία τροποποίησης των παραρτημάτων της κτηνιατρικής συμφωνίας. Η διαδικασία αυτή είναι δυνατόν να χρησιμοποιείται αμέσως μετά τη θέση της κτηνιατρικής συμφωνίας σε εφαρμογή. Η ίδια απόφαση ενέκρινε συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών όσον αφορά ορισμένες τροποποιήσεις των παραρτημάτων της κτηνιατρικής συμφωνίας. Με τις τροποποιήσεις αυτές αναγνωρίστηκε η ισοδυναμία για διάφορα επιπλέον καταναλωτικά αγαθά.

Το άρθρο 9 παράγραφος 3 της κτηνιατρικής συμφωνίας απαιτεί την εισαγωγή «απλουστευμένης» πιστοποίησης για εμπορικές συναλλαγές της Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για ζώντα ζώα και για τα προϊόντα για τα οποία έχει αναγνωριστεί η ισοδυναμία όσον αφορά όλα τα δημόσια και ζωοϋγειονομικά μέτρα (πλήρης ισοδυναμία). Όμως, λόγω διαφορών στα συστήματα πιστοποίησης μεταξύ των μερών, τα μέρη δεν ήταν δυνατόν να συμφωνήσουν σχετικά με τις «απλουστευμένες» απαιτήσεις πιστοποίησης. Λόγω της κατάστασης αυτής και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 της κτηνιατρικής συμφωνίας, η κτηνιατρική συμφωνία δεν ήταν δυνατόν να τεθεί σε ισχύ, οπότε προέκυψε απροσδόκητη και ανεπιθύμητη παρατεταμένη «καθήλωση» στις απαιτήσεις πιστοποίησης τις αναφερόμενες στην απόφαση αριθ. 97/131/EK του Συμβουλίου.

Κατόπιν τούτου είναι αναγκαίο για τα μέρη να συμφωνήσουν ότι η πλήρης ισοδυναμία η αναφερόμενη στο άρθρο 9 παράγραφος 3 της κτηνιατρικής συμφωνίας περιλαμβάνει και ισοδυναμία συστημάτων πιστοποίησης. Η αναγνώριση της ισοδυναμίας αυτής για ορισμένα καταναλωτικά αγαθά πρέπει να αναγνωριστεί πριν είναι δυνατή η πρόταση απόφασης της Επιτροπής για τον καθορισμό νέων, απλουστευμένων, πιστοποιητικών για τα προϊόντα αυτά. Αυτό προβλέπουν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των παραρτημάτων V και VII της κτηνιατρικής συμφωνίας.

Τα δύο μέρη βεβαίωσαν την κατ' αρχή συμφωνία τους για τον τύπο της ανταλλαγής επιστολών σχετικά με τις εν λόγω τροποποιήσεις των παραρτημάτων της κτηνιατρικής συμφωνίας.

Μετά την έγκριση της πρότασης αυτής από το Συμβούλιο και την τυπική φυσική ανταλλαγή επιστολών μεταξύ των μερών, η Επιτροπή έχει τη δυνατότητα να εκδώσει απόφαση της Επιτροπής με την οποία καθορίζονται «απλουστευμένα» πιστοποιητικά για εισαγωγές από τη Νέα Ζηλανδία προϊόντων πλήρως αναγνωριζόμενων ως ισοδύναμων. Στη συνέχεια της έκδοσής της και αφού τα μέρη γνωστοποιήσουν το ένα στο άλλο γραπτώς ότι έχουν ολοκληρωθεί οι αναγκαίες διοικητικές διαδικασίες, η κτηνιατρική συμφωνία τίθεται σε ισχύ κατά τις διατάξεις του άρθρου 18 της κτηνιατρικής συμφωνίας.

Από την ημερομηνία κατά την οποία η κτηνιατρική συμφωνία τίθεται σε ισχύ, παύει η «καθήλωση» για τους όρους πιστοποίησης που αναφέρεται στην απόφαση αριθ. 97/131/EK του Συμβουλίου.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για υγειονομικά μέτρα εφαρμοζόμενα στις εμπορικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων έχει εγκριθεί με την απόφαση αριθ. 97/132/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, όπως αυτή έχει τροποποιηθεί με την απόφαση αριθ. 1999/837/ΕΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου.
- (2) Λόγω διαφοράς μεταξύ των συστημάτων πιστοποίησης των δύο Μερών, τα Μέρη δεν έχουν γνωστοποιήσει το ένα στο άλλο την ολοκλήρωση των αντίστοιχων διαδικασιών τους για την επικύρωση της συμφωνίας όπως προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 18 παράγραφος 1.
- (3) Κατόπιν των ανωτέρω, η συμφωνία δεν έχει τεθεί σε ισχύ και μέχρις ότου τεθεί σε ισχύ η συμφωνία εφαρμόζεται προσωρινά, όπως έχει συμφωνηθεί με τη συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών, η οποία επισυνάπτεται στην απόφαση αριθ. 97/131/ΕΚ ⁽³⁾ του Συμβουλίου.
- (4) Ορισμένες τροποποιήσεις των παραρτημάτων της συμφωνίας σχετικά με την πιστοποίηση και την αναγνώριση ισοδυναμίας συστημάτων πιστοποίησης για ορισμένα καταναλωτικά αγαθά είναι αναγκαίες πριν τα δύο Μέρη είναι σε θέση να συμπληρώσουν τις αντίστοιχες διαδικασίες τους και να ειδοποιήσουν το ένα το άλλο σχετικά με την ολοκλήρωσή τους και τεθεί σε ισχύ η συμφωνία.

(5) Τα δύο Μέρη έχουν επιβεβαιώσει την κατ' αρχήν συμφωνία τους για τη μορφή ανταλλαγής επιστολών και τον καθορισμό των υγειονομικών μέτρων προς εφαρμογή στις εμπορικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων. Η ανταλλαγή επιστολών θα πρέπει να εγκριθεί.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται με την παρούσα για λογαριασμό της Κοινότητας η συμφωνία υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών όσον αφορά τροποποιήσεις των παραρτημάτων V και VII της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για υγειονομικά μέτρα που εφαρμόζονται στις εμπορικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων.

Στην παρούσα απόφαση επισυνάπτεται το κείμενο της συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών, περιλαμβανόμενων των τροποποιήσεων των παραρτημάτων της συμφωνίας.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το πρόσωπο που είναι αρμόδιο για την υπογραφή της συμφωνίας υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών, προκειμένου να δεσμευθεί η Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Η παρούσα απόφαση τίθεται σε εφαρμογή κατά την ημέρα δημοσίευσής της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 57 της 26.2.1997, σ. 4.

⁽²⁾ ΕΕ L 33 της 23.12.1999, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 57 της 26.2.1997, σ. 1.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

όσον αφορά τροποποιήσεις των παραρτημάτων της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για υγειονομικά μέτρα εφαρμόζόμενα στις εμπορικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων

A. Επιστολή από την αρμόδια αρχή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Αξιότιμε Κύριε,

Αναφερόμενος στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για υγειονομικά μέτρα προς εφαρμογή στις εμπορικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων έχω την τιμή να σας προτείνω την τροποποίηση των παραρτημάτων της συμφωνίας αυτής ως ακολούθως:

Αντικατάσταση των κειμένων του παραρτήματος V, οριζόντια θέματα 42A και 42B, και παραρτήματος VII με τα κείμενα των παραρτημάτων A και B, όπως έχουν συμφωνηθεί από τις αντίστοιχες υπηρεσίες μας και επισυνάπτονται στην παρούσα.

Θα σας ήμουν υπόχρεος εάν επιβεβαιώσετε τη συμφωνία της Νέας Ζηλανδίας για την υπόψη τροποποίηση των παραρτημάτων της συμφωνίας.

Με τιμή

Εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

B. Επιστολή από την αρμόδια αρχή της Νέας Ζηλανδίας

Αξιότιμε Κύριε,

Έχω την τιμή να αναφερθώ στην επιστολή σας όπου περιέχονται λεπτομέρειες προτεινόμενων τροποποιήσεων του παραρτήματος V, οριζόντια θέματα 42A και 42B, και του παραρτήματος VII, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Νέας Ζηλανδίας για υγειονομικά μέτρα προς εφαρμογή στις εμπορικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων.

Για το θέμα αυτό έχω την τιμή να επιβεβαιώσω ότι είναι αποδεκτή για τη Νέα Ζηλανδία η πρόταση τροποποιήσεων όπως εκτίθεται στην επιστολή σας που αναφέρεται ανωτέρω, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται στην παρούσα.

Με εκτίμηση,

Για την αρμόδια αρχή της Νέας Ζηλανδίας

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Προϊόν	Εξαγωγές ΕΚ προς Νέα Ζηλανδία					Εξαγωγές Νέας Ζηλανδίας προς ΕΚ				
	Όροι εμπορίου		Ισοδυναμία	Ειδικοί όροι	Μέτρο	Όροι εμπορίου		Ισοδυναμία	Ειδικοί όροι	Μέτρο
	Προδ. ΕΚ	Προδ. ΝΖ				Προδ. ΝΖ	Προδ. ΕΚ			

42Α Θέματα οριζόντιου χαρακτήρα

Ορισμοί									Για «σοβαρές μολυσματικές και επιζωοτικές νόσους»	Η ΕΚ θα επιβεβαιώσει
Υδατα	80/778/ΕΟΚ	Meat Act 1981 Health Act 1956	Ναι (1)			Meat Act 1981	80/778/ΕΟΚ	Ναι (1)		Η ΕΚ θα αξιολογήσει τις νέες προτάσεις ΝΖ για το σύστημα νερού
Κατάλοιπα	96/22/ΕΚ	Meat Act 1981	Ναι (1)			Meat Act 1981	96/22/ΕΚ	Ναι (1)		
Παρακολούθηση καταλοίπων	96/23/ΕΚ	Food Act 1981					96/23/ΕΚ			
— Είδη που παράγουν ωμό κρέας										
— Λοιπά είδη			NE	Δεν έχει αξιολογηθεί	Υπό εξέταση			NE	Δεν έχει αξιολογηθεί	Υπό εξέταση
— Προδιαγραφές			NE	Δεν έχει αξιολογηθεί (αυτή τη στιγμή εκτός πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας)	Υπό εξέταση			NE	Δεν έχει αξιολογηθεί (αυτή τη στιγμή εκτός πεδίου εφαρμογής της συμφωνίας)	Υπό εξέταση

Προϊόν	Εξαγωγές ΕΚ προς Νέα Ζηλανδία				Εξαγωγές Νέας Ζηλανδίας προς ΕΚ					
	Όροι εμπορίου		Ισοδυναμία	Ειδικοί όροι	Μέτρο	Όροι εμπορίου		Ισοδυναμία	Ειδικοί όροι	Μέτρο
	Προδ. ΕΚ	Προδ. ΝΖ				Προδ. ΝΖ	Προδ. ΕΚ			
Συστήματα πιστοποίησης	96/93/ΕΚ	Animal Products Act 1999	Ναι (1)	Το καθεστώς ισοδυναμίας εφαρμόζεται για όλα τα εμπορευματικά αγαθά ζώων και ζωικών προϊόντων για τα οποία έχει παραχωρηθεί η δέουσα δημόσια και ζωοϋγειονομική ισοδυναμία (Ναι 1)		Animal Products Act 1999	72/462/ΕΟΚ 91/495/ΕΟΚ 92/5/ΕΟΚ 92/45/ΕΟΚ 94/65/ΕΚ 96/93/ΕΚ	Ναι (1)	Το καθεστώς ισοδυναμίας εφαρμόζεται για εμπορευματικά αγαθά ζώων και ζωικών προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των οδηγιών αριθ. 72/462/ΕΟΚ, 91/495/ΕΟΚ, 92/5/ΕΟΚ, 92/45/ΕΟΚ, 94/65/ΕΚ, για τα οποία έχει παραχωρηθεί η δέουσα δημόσια και ζωοϋγειονομική ισοδυναμία (Ναι 1) Σε περίπτωση που το πιστοποιητικό δημόσιας υγείας εκδίδεται με την αναχώρηση της αποστολής, πρέπει να περιλαμβάνει παραπομπή στον ενδεδειγμένο αριθμό επιλεξιμότητας (ΑΕ), ημερομηνία έκδοσης του εγγράφου επιλεξιμότητας που υποστηρίζει το επίσημο υγειονομικό πιστοποιητικό, την ημερομηνία αναχώρησης της αποστολής και την ημερομηνία υπογραφής του επίσημου υγειονομικού πιστοποιητικού. Η Νέα Ζηλανδία ενημερώνει το μεθοριακό σταθμό ελέγχου που πραγματοποιείται η άφιξης σχετικά με τυχόν πρόβλημα πιστοποίησης μετά την αναχώρηση από τη Νέα Ζηλανδία	Για εμπορευματικά αγαθά άλλα από εκείνα για τα οποία έχει παραχωρηθεί ισοδυναμία συστημάτων πιστοποίησης, την ισοδυναμία αξιολογεί η ΕΚ

Παράρτημα V α) Δεν έχει ακόμη αξιολογηθεί, Βρίσκεται στο στάδιο της αξιολόγησης, Ναι (3), Ναι (2) και Όχι = στο μεταξύ εφαρμόζονται οι ισχύοντες όροι εμπορίου.

β) Για την ΕΚ: Τα ζώα και τα ζωικά προϊόντα πρέπει να είναι επιλέξιμα για ενδοκοινοτικό εμπόριο, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο κείμενο του παραρτήματος V.

γ) Για ορισμούς και συντομογραφίες βλέπε λεξιλόγιο στην αρχή του παρόντος παραρτήματος.

42B Θέματα οριζόντιου χαρακτήρα	Θέμα	Μέτρο
Κατάλογοι εγκαταστάσεων	Αρχή αρμόδια για τον κατάλογο. Εξακολουθούν να απαιτούνται κατάλογοι	Ακόμη υπό εξέταση Ακόμη υπό εξέταση
Πιστοποίηση	Συνοχή των απαιτούμενων στοιχείων Τροποποίηση υφιστάμενων πιστοποιητικών Βασικές αρχές υγειονομικής σήμανσης	Ακόμη υπό εξέταση Η ΝΖ ζήτησε από την ΕΚ να εξετάσει το θέμα Ακόμη υπό εξέταση
Συμφωνία	Απόφαση/διαφάνεια Σύνδεση με την διαδικασία ελέγχου	Ακόμη υπό εξέταση Ακόμη υπό εξέταση
Πρώτη επιθεώρηση	Κτηνιατρική επιθεώρηση	Η ΕΚ θα διευκρινίσει εσωτερικές/εξωτερικές απαιτήσεις

Παράρτημα V α) Δεν έχει ακόμη αξιολογηθεί, Βρίσκεται στο στάδιο της αξιολόγησης, Ναι (3), Ναι (2) και Όχι = στο μεταξύ εφαρμόζονται οι ισχύοντες όροι εμπορίου.

β) Για την ΕΚ: Τα ζώα και τα ζωικά προϊόντα πρέπει να είναι επιλέξιμα για ενδοκοινοτικό εμπόριο, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στο κείμενο του παραρτήματος V.

γ) Για ορισμούς και συντομογραφίες βλέπε λεξιλόγιο στην αρχή του παρόντος παραρτήματος.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Οι αποστολές ζώντων ζώων ή/και ζωικών προϊόντων τα οποία αποτελούν το αντικείμενο εμπορίου μεταξύ των μερών καλύπτονται από επίσημα υγειονομικά πιστοποιητικά.

Υγειονομικές βεβαιώσεις:

- α) i) συμφωνηθείσα ισοδυναμία: υπόδειγμα υγειονομικής βεβαίωσης που πρέπει να χρησιμοποιείται (πλήρης ισοδυναμία για την υγεία των ζώων ή/και τη δημόσια υγεία) αναφ.: Ναι (1) παράρτημα V·

«Το (αναφερόμενο ζώο ή ζωικό προϊόν) που περιγράφεται στο παρόν, συμφωνεί με τις σχετικές προδιαγραφές και απαιτήσεις [Ευρωπαϊκή Κοινότητα/Νέα Ζηλανδία (*)] [για την υγεία των ζώων/δημόσια υγεία (*)] που έχουν αναγνωρισθεί ως ισοδύναμες με τις προδιαγραφές και απαιτήσεις της [Νέας Ζηλανδίας/Ευρωπαϊκής Κοινότητας (*)] όπως περιγράφονται στην [κτηνιατρική συμφωνία Ευρωπαϊκής Κοινότητας/Νέας Ζηλανδίας (απόφαση 97/132/ΕΚ)]. Ειδικά, σύμφωνα με (αναφέρατε τη σχετική νομοθεσία του μέρους εξαγωγής)

(*) Διαγράφεται η περιττή ένδειξη.»

- ii) ισοδυναμία που έχει συμφωνηθεί για ζώα ή/και τη δημόσια υγεία κατά περίπτωση, αναφέρεται Ναι (1) Παράρτημα V, αλλά όχι για συστήματα πιστοποίησης — υφιστάμενη πιστοποίηση·
- β) καταρχήν συμφωνηθείσα ισοδυναμία — μικρότερης σημασίας ζητήματα που πρέπει να επιλυθούν. Αναφ. Ναι (2), Παράρτημα V — υφιστάμενη πιστοποίηση·
- γ) ισοδυναμία υπό τη μορφή συμφωνίας με τις απαιτήσεις της χώρας εισαγωγής — υγειονομική βεβαίωση που πρέπει να χρησιμοποιείται σύμφωνα με το παράρτημα V. Αναφ. Ναι (3), Παράρτημα V·
- δ) δεν είναι ισοδύναμο — υφιστάμενη πιστοποίηση·

Για τις εξαγωγές από τη Νέα Ζηλανδία: το επίσημο υγειονομικό πιστοποιητικό εκδίδεται στα αγγλικά καθώς επίσης και σε μια από τις γλώσσες του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο συνοριακός σταθμός επιθεώρησης στον οποίο ελέγχθηκε η αποστολή.

Για τις εξαγωγές από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα: το επίσημο υγειονομικό πιστοποιητικό εκδίδεται στη γλώσσα του κράτους μέλους καταγωγής και στα αγγλικά.

Η ελέγχουσα αρχή πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι αρμόδιοι για την πιστοποίηση υπάλληλοι είναι ενημερωμένοι για τις υγειονομικές συνθήκες του μέρους εισαγωγής, όπως περιγράφεται στην παρούσα συμφωνία και είναι υποχρεωμένοι να πιστοποιούν ότι πληρούνται οι εν λόγω απαιτήσεις, κατά περίπτωση.

Για αποστολές προϊόντων για τις οποίες προβλέπεται το υγειονομικό πιστοποιητικό το αναφερόμενο στην παράγραφο α) εδάφιο i), το επίσημο υγειονομικό πιστοποιητικό είναι δυνατόν να εκδίδεται μετά την αναχώρηση της αποστολής υπό την προϋπόθεση ότι:

- το πιστοποιητικό είναι διαθέσιμο κατά την άφιξη στους μεθοριακούς σταθμούς επιθεώρησης·
- η δήλωση που προβλέπεται στην παράγραφο α) εδάφιο i) συμπληρώνεται με τα ακόλουθα: «Ο υπογραφόμενος υπάλληλος πιστοποιώ την παρούσα επιστολή με βάση το (τα) έγγραφα επιλεξιμότητας [παραπομπή στο α) ενδεδειγμένο α) έγγραφο α) επιλεξιμότητας (EE)] που έχει εκδοθεί στις (αναγράφεται ημερομηνία), για τα οποία χορήγησε βεβαίωση ο ίδιος και τα οποία εκδόθηκαν πριν από την αναχώρηση της αποστολής».

Τροποποιημένη πρόταση κανονισμός του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανιχνευσιμότητα και την επισήμανση των γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών καθώς και την ανιχνευσιμότητα τροφίμων και ζωοτροφών που παράγονται από γενετικώς τροποποιημένους οργανισμούς και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/18/ΕΚ ⁽¹⁾

(2002/C 331 E/48)

COM(2002) 515 τελικό — 2001/0180(COD)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250, παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 13 Σεπτεμβρίου 2002)

1. Ιστορικό

Διαβίβαση της πρότασης στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο [COM(2001)182 τελικό — 2001/0180(COD)] σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 1 της συνθήκης	20 Αυγούστου 2001
Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής	21 Μαρτίου 2002
Γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών	16 Μαΐου 2002
Γνωμοδότηση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — πρώτη ανάγνωση	3 Ιουλίου 2002

2. Στόχος της Πρότασης της Επιτροπής

Η πρόταση καθορίζει κοινотικό πλαίσιο για την ανιχνευσιμότητα και την επισήμανση των ΓΤΟ, καθώς και για την ανιχνευσιμότητα τροφίμων και ζωοτροφών που παράγονται από ΓΤΟ, σε όλα τα στάδια της διακίνησής τους στην αγορά.

3. Γνώμη της Επιτροπής σχετικά με τις τροπολογίες του Κοινοβουλίου

3.1. Τροπολογίες που έγιναν δεκτές από την Επιτροπή

Οι τροπολογίες 11 και 13 αφορούν τους ορισμούς των όρων «τρόφιμο» και «προσσκευασμένο» και παρέχουν χρήσιμες διευκρινίσεις.

3.2. Τροπολογίες που έγιναν δεκτές εν μέρει ή κατ'αρχήν από την Επιτροπή

Η τροπολογία 9 αναφέρεται στο άρθρο 3 στοιχείο (1) της πρότασης και εξαιρεί από τον ορισμό των «ΓΤΟ» ορισμένους οργανισμούς ώστε να ευθυγραμμιστεί με το άρθρο 3 σημείο 1 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ. Αυτό επιτυγχάνεται με την προσθήκη της φράσης «με εξαίρεση τους οργανισμούς που προκύπτουν μέσω των τεχνικών γενετικής τροποποίησης που απαριθμούνται στο παράρτημα IB της οδηγίας 2001/18/ΕΚ». Πρόκειται για μια χρήσιμη διευκρίνιση η οποία γίνεται δεκτή κατ'αρχήν υπό τον όρο ότι θα χρησιμοποιηθεί η ακριβής διατύπωση της οδηγίας «με εξαίρεση τους οργανισμούς που προκύπτουν με τις τεχνικές γενετικής τροποποίησης του παραρτήματος IB της οδηγίας 2001/18/ΕΚ».

Η τροπολογία 10 αναφέρεται στον ορισμό του όρου «φορέας διακίνησης» του άρθρου 3 στοιχείο (5) της πρότασης και διευκρινίζει ότι το πρόσωπο που διακινεί προϊόντα τα οποία διατίθενται στην αγορά της Κοινότητας μπορεί να προέρχεται «είτε από κράτος μέλος της ΕΕ είτε από τρίτη χώρα». Η Επιτροπή θεωρεί ότι η πρόσθετη αυτή φράση υπονοείται στο αρχικό κείμενο αλλά δέχεται την τροπολογία κατ'αρχήν. Αν και η φράση «είτε από κράτος μέλος της ΕΕ είτε από τρίτη χώρα» μπορεί να περιληφθεί στον ορισμό αξίζει να σημειωθεί ότι οι κοινοτικές απαιτήσεις δεν ισχύουν πέραν των ορίων της ΕΕ.

(¹) ΕΕ C 304 E της 30.10.2001, σ. 327.

Η τροπολογία 12 αναφέρεται στον ορισμό του όρου «διάθεση στην αγορά» του άρθρου 3 στοιχείο (13) της πρότασης και, εν μέρει, εξασφαλίζει μεγαλύτερη συνέπεια με την οδηγία 2001/18/ΕΚ. Μπορεί να γίνει δεκτή με την προϋπόθεση ότι θα περιληφθεί η πλήρης διατύπωση του ορισμού της οδηγίας και όχι μόνο μέρος αυτού. Βάσει των ανωτέρω ο ορισμός θα πρέπει να έχει ως εξής: «διάθεση στην αγορά» η διάθεση στην αγορά όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 4 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ. Έτσι, δεν απαιτείται αναγραφή του πλήρους κειμένου του ορισμού.

Η τροπολογία 14 για την επισήμανση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της πρότασης, διατηρεί τη διατύπωση της οδηγίας 2001/18/ΕΚ για τα προϊόντα που περιέχουν ΓΤΟ, αλλά προβλέπει εναλλακτική λύση που συνίσταται στην αναγραφή στην ετικέτα της ονομασίας της καλλιέργειας ή του ΓΤΟ. Αυτό δεν αποτελεί ουσιαστική απόκλιση από τις απαιτήσεις της οδηγίας 2001/18/ΕΚ, θα πρέπει όμως να διασφαλισθεί η συνέπεια με την υπόλοιπη κοινοτική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένης της πρότασης για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές. Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί κατ'αρχήν την εν λόγω τροπολογία δεδομένου ότι δεν θίγει άλλες ειδικές απαιτήσεις της κοινοτικής νομοθεσίας. Για μεγαλύτερη σαφήνεια στο πλαίσιο της αποδοχής της τροπολογίας αυτής, το άρθρο 4 παράγραφος 5 αναδιατυπώνεται ως εξής: Οι παράγραφοι 1 έως 4 ισχύουν με την επιφύλαξη των λοιπών ειδικών απαιτήσεων της κοινοτικής νομοθεσίας για την επισήμανση και την ανιχνευσιμότητα.

Η τροπολογία 24 προβλέπει ότι οι φορείς διακίνησης που παραλαμβάνουν προσυσκευασμένα προϊόντα έχουν την υποχρέωση να διατηρούν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 και στο άρθρο 5 παράγραφος 1. Ωστόσο, η υποχρέωση αυτή προβλέπεται ήδη στο άρθρο 4 παράγραφοι 2 και 3 και στο άρθρο 5 παράγραφος 1 και, επομένως, έχει ήδη γίνει δεκτή από την Επιτροπή. Η Επιτροπή μπορεί να δεχθεί την ασαφήνιση της εξαίρεσης του άρθρου 6 παράγραφος 1 που αποσκοπεί στην ελάφρυνση των διοικητικών βαρών των φορέων διακίνησης με την προσθήκη της ακόλουθης πρότασης: «Η παρούσα παράγραφος δεν ισχύει για το πρώτο στάδιο της διάθεσης στην αγορά ενός προϊόντος ή για την πρωτογενή παραγωγή ή επανασυσκευασία ενός προϊόντος». Με τον τρόπο αυτό λαμβάνεται υπόψη το πρώτο μέρος της τροπολογίας 24.

Η τροπολογία 29 προσθέτει νέα στοιχεία στα όσα προβλέπονται για την επιθεώρηση και για τα μέτρα ελέγχου στο άρθρο 9 παράγραφος 1 της πρότασης. Αυτά γίνονται εν μέρει δεκτά υπό τον όρο ότι η διατύπωση της τροπολογίας «και της αξιολόγησης του κινδύνου βάσει δειγματοληπτικών ελέγχων και δοκιμών (ποσοτικών και ποιοτικών)» θα αντικατασταθεί ως εξής «συμπεριλαμβανομένων δειγματοληπτικών ελέγχων και δοκιμών». Η επιθεώρηση και ο έλεγχος αποτελούν μέτρα διαχείρισης του κινδύνου που δεν πρέπει να συγχέονται με την αξιολόγηση του κινδύνου.

Η τροπολογία 30 αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 της πρότασης και στη συμμετοχή των κρατών μελών στην εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών. Η τροπολογία αυτή μπορεί να γίνει δεκτή εν μέρει εφόσον τροποποιηθεί η διατύπωσή της και η φράση «σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 10» αντικατασταθεί από τη φράση «σε στενή συνεργασία με τα κράτη μέλη».

Η τροπολογία 31 εισάγει νέα παράγραφο στο άρθρο 9 που αφορά τη θέσπιση περαιτέρω μέτρων (μητρώα) για τους σκοπούς της επιθεώρησης και του ελέγχου. Η δημιουργία μητρώων που θα περιλαμβάνουν πληροφορίες για την αλληλουχία και το υλικό αναφοράς των ΓΤΟ προβλέπεται ήδη από το άρθρο 31 παράγραφος 2 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ και το άρθρο 30 της πρότασης για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές. Δεν είναι συνεπώς αναγκαίο να περιληφθεί στην παρούσα πρόταση άρθρο σχετικά με τη δημιουργία τέτοιου(ων) μητρώου(ων). Ωστόσο, η τροπολογία αυτή μπορεί να γίνει δεκτή κατ'αρχήν με την προϋπόθεση ότι το περιεχόμενο της θα ενσωματωθεί στην αιτιολογική σκέψη 7 και ότι θα αναδιατυπωθεί ως εξής «Θα πρέπει να ληφθεί(ούν) υπόψη το(α) μητρώο(α) με τις πληροφορίες για τις γενετικές τροποποιήσεις των ΓΤΟ το(α) οποίο(α) οφείλει να δημιουργήσει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 2 της οδηγίας 2001/18/ΕΚ».

Η τροπολογία 35 αναφέρεται στην ανάγκη εξασφάλισης αξιόπιστων πληροφοριών για τους καταναλωτές και, στο πλαίσιο αυτό, εισάγει νέα αιτιολογική σκέψη 1α. Το περιεχόμενο της τροπολογίας είναι αποδεκτό κατ'αρχήν, δεδομένου ότι η διάθεση πληροφοριών στο κοινό συμβαδίζει με έναν από τους στόχους της παρούσας πρότασης και μπορεί να περιληφθεί στο σημείο αυτό μέρος του κειμένου της αιτιολογικής σκέψης 4 ως εξής: Οι απαιτήσεις ανιχνευσιμότητας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές που παράγονται από ΓΤΟ πρέπει να καθιερωθούν προκειμένου να διευκολυνθεί η ακριβής επισήμανση αναλόγων προϊόντων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. .../2002 [σχετικά με τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές], ώστε να εξασφαλισθεί ότι διατίθενται ακριβείς πληροφορίες στους φορείς διακίνησης και στους καταναλωτές προκειμένου να δύνανται να ασκούν ελευθέρως το δικαίωμα επιλογής τους ενώ παράλληλα να διευκολύνεται ο έλεγχος και η διασταύρωση των ισχυρισμών που περιέχει η εκάστοτε επισήμανση. Οι απαιτήσεις για τα είδη ανθρώπινης και ζωικής διατροφής τα οποία παράγονται από ΓΤΟ θα πρέπει να είναι παρεμφερείς προκειμένου να αποφεύγονται ασυνέχειες των πληροφοριών σε περιπτώσεις αλλαγής της τελικής χρήσης.

Η τροπολογία 47 εισάγει νέα παράγραφο στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο α) της πρότασης και αναφέρεται στη διαβούλευση με τους κατάλληλους φορείς κατά την εκπόνηση των τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών. Αυτό γίνεται εν μέρει μόνο δεκτό δεδομένου ότι η διατύπωση «λαμβάνει υπόψη» δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως νομικά δεσμευτική και ότι δεν αποκλείεται η Επιτροπή να λάβει υπόψη της τις εργασίες άλλων σχετικών ομάδων. Εδώ περιλαμβάνονται βέβαια τα κράτη μέλη και οι συζητήσεις με τις αρμόδιες εθνικές αρχές τους. Κατόπιν των ανωτέρω γίνεται δεκτή η ακόλουθη διατύπωση: «Κατά την εκπόνηση των ανωτέρω τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις εργασίες των αρμόδιων εθνικών αρχών, της Επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 58 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 και του Κοινοτικού Εργαστηρίου Αναφοράς που δημιουργήθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. .../2002 [για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και τις γενετικώς τροποποιημένες ζωοτροφές].»

3.3. Τροπολογίες που δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή

Οι τροπολογίες 2 και 6 αναφέρονται στην αρχή της προφύλαξης στο πλαίσιο της παρούσας πρότασης, πράγμα το οποίο δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό. Η αρχή της προφύλαξης σχετίζεται με την ανάλυση του κινδύνου των προϊόντων και εντάσσεται στη διαδικασία έγκρισης που προβλέπει η περί εκδόσεως αδειών νομοθεσία [οδηγία 2001/18/ΕΚ και κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 178/2002]. Όλα τα μέτρα ασφαλείας για την προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος πηγάζουν απευθείας από τη νομοθεσία αυτή. Η ανιχνευσιμότητα δεν αποτελεί καθαντό «μέτρο ασφαλείας» αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να «διευκολύνει» την εφαρμογή άλλων μέτρων, όπως της απόσυρσης και παρακολούθησης προϊόντων, ως μέσο επίτευξης ασφάλειας. Ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατόν να λαμβάνεται υπόψη η αρχή της προφύλαξης κατά την εφαρμογή των σχετικών με την ανιχνευσιμότητα απαιτήσεων.

Η τροπολογία 16 δεν μπορεί να γίνει δεκτή δεδομένου ότι διαγράφει την παρέκκλιση που αφορά τις απαιτήσεις ανιχνευσιμότητας για προϊόντα τα οποία προορίζονται να χρησιμοποιηθούν απευθείας ως τρόφιμα, ζωοτροφές ή για μεταποίηση. Η παρέκκλιση επιτρέπει στους φορείς διακίνησης να δηλώνουν ότι τα προϊόντα αυτά θα χρησιμοποιηθούν μόνον ως τρόφιμα ή ζωοτροφές ή για μεταποίηση και να παρέχουν τους αποκλειστικούς κωδικούς των ΓΤΟ που «ενδεχομένως περιέχει» το προϊόν. Η Επιτροπή πιστεύει ότι η σημασία της παρέκκλισης αυτής για ένα λειτουργικό σύστημα ανιχνευσιμότητας των προϊόντων αυτών είναι ουσιαστική. Η επιβολή περαιτέρω απαιτήσεων για τα εν λόγω προϊόντα θα συνεπάγεται σοβαρές δυσχέρειες για την εφαρμογή τους από τους φορείς διακίνησης και θα τους επιβαρύνει σημαντικά. Ενώ η ταυτότητα (αποκλειστικός κωδικός) των ειδικών ΓΤΟ που θα ελευθερωθούν στο περιβάλλον για καλλιέργεια έχει ουσιαστική σημασία, δεδομένου ότι μπορούν να εγκατασταθούν και να αναπαραχθούν, δεν συμβαίνει το ίδιο με τους ΓΤΟ που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα ή ζωοτροφές ή για μεταποίηση διότι, στην περίπτωση αυτή, ο δυνητικός κίνδυνος για το περιβάλλον είναι εξαιρετικά περιορισμένος. Ομοίως, το πρωτόκολλο για τη βιοασφάλεια δεν προβλέπει απαίτηση για διεξοδική απαρίθμηση των ΓΤΟ που προορίζονται για τρόφιμα, ζωοτροφές ή για μεταποίηση στις διασυνοριακές μεταφορές χύδην.

Οι τροπολογίες 17 και 22 παρατείνουν από 5 σε 10 έτη το χρονικό διάστημα κατά το οποίο οι φορείς διακίνησης θα πρέπει να διατηρούν τα διάφορα στοιχεία και δεν είναι δυνατό να γίνουν αποδεκτές. Ακόμη και αν η ανιχνευσιμότητα ήταν δυνατή μετά από 5 έτη, τα οφέλη που θα προέκυπταν θα ήταν ελάχιστα και χωρίς πρακτική αξία. Η παράταση της χρονικής αυτής προθεσμίας θα επιβαρύνει εξάλλου άσκοπα τόσο τους φορείς διακίνησης όσο και τις αρμόδιες για την επιθεώρηση αρχές.

Η τροπολογία 20 περιλαμβάνει πρόσθετες απαιτήσεις επισήμανσης για τα προσυσκευασμένα προϊόντα που παράγονται από ΓΤΟ εισάγοντας νέο άρθρο 5(1)(α) το οποίο δεν γίνεται δεκτό. Στο άρθρο 5 παράγραφος 1 προβλέπεται ήδη ότι οι πληροφορίες αυτές πρέπει να διαβιβάζονται στον επόμενο φορέα διακίνησης που παραλαμβάνει το προϊόν και δεν θεωρείται αναγκαίο να επιβληθεί επισήμανση με τις ίδιες πληροφορίες για να επιτευχθούν οι στόχοι της πρότασης.

Η τροπολογία 21 προβλέπει ότι οι ΓΤΟ από τους οποίους παράγονται τρόφιμα και ζωοτροφές πρέπει να ταυτοποιούνται επακριβώς με την αναγραφή των αποκλειστικών κωδικών, και αυτό δεν είναι δυνατό να γίνει αποδεκτό. Ο βασικός στόχος της πρότασης όσον αφορά τα προϊόντα που παράγονται από ΓΤΟ είναι να εξασφαλισθεί ακριβής επισήμανση (αιτιολογική σκέψη 4). Για την εξασφάλιση διεξοδικής επισήμανσης δεν θεωρείται αναγκαίο να προσδιορισθεί το λεπτομερές ιστορικό και η προέλευση των επιμέρους ΓΤΟ μέσω συστήματος ανιχνευσιμότητας που περιλαμβάνει τους αποκλειστικούς κωδικούς. Για να δοθούν κατάλληλες πληροφορίες στον αγοραστή ή στον καταναλωτή αρκεί να αναφέρεται στην ετικέτα ότι το προϊόν παράγεται από ΓΤΟ.

Η τροπολογία 27 αναφέρεται σε μέτρα για τη συνύπαρξη και το διαχωρισμό τα οποία δεν είναι δυνατό να γίνουν δεκτά δεδομένου ότι στόχος του κανονισμού είναι η εξακρίβωση της προέλευσης των προϊόντων και όχι η αποφυγή της συμπτωματικής ή τεχνικής αναπόφευκτης παρουσίας γενετικώς τροποποιημένων υλικών στα τρόφιμα. Στην ανακοίνωση που εξέδωσε τον Ιανουάριο του 2002 για τις βιοεπιστήμες και τη βιοτεχνολογία, η Επιτροπή πρότεινε δράση στο θέμα της συνύπαρξης διαφόρων τύπων καλλιεργειών, συμπεριλαμβανομένων των γενετικώς τροποποιημένων καλλιεργειών.

Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να δεχθεί την τροπολογία 28 βάσει της οποίας οι σχετικές με την ανιχνευσιμότητα διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 6 της οδηγίας 2001/18/EK θα διατηρηθούν και δεν θα καταργηθούν μετά την έναρξη ισχύος της πρότασης. Αυτό σημαίνει ότι τα εθνικά μέτρα για την ανιχνευσιμότητα θα εξακολουθούν να ισχύουν παράλληλα με το αντίστοιχο κοινοτικό σύστημα που προβλέπεται από την παρούσα πρόταση, με πιθανή συνέπεια της διατάραξη της εσωτερικής αγοράς. Η αιτιολογική σκέψη 2 αναφέρεται ειδικά στο γεγονός ότι η εναρμόνιση του κοινοτικού πλαισίου σχετικά με τη ανιχνευσιμότητα και την επισήμανση των ΓΤΟ επιβάλλεται να συμβάλει στην αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και ότι η οδηγία 2001/18/EK θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως. Η Επιτροπή δεν μπορεί να δεχθεί την τροπολογία 51 που διαγράφει τη φράση «και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/18/EK» από τον τίτλο διότι πρέπει να διατηρηθεί η νομική συνέπεια της πρότασης.

Οι τροπολογίες 32 και 33 που δεν επιτρέπουν τη χορήγηση έγκρισης για νέα προϊόντα προτού αρχίσει να ισχύει το σύστημα απόδοσης αποκλειστικού κωδικού που προβλέπει η πρόταση δεν είναι αποδεκτές. Η νομοθεσία περί εκδόσεως αδειών για νέα προϊόντα προβλέπει τη διεξαγωγή διεξοδικής εκτίμησης του κινδύνου πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά. Τα προϊόντα εγκρίνονται μόνον εφόσον δεν ενέχουν κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον. Η απαίτηση της απόδοσης αποκλειστικών κωδικών στους ΓΤΟ βάσει της παρούσας πρότασης δεν επηρεάζει τη διαδικασία έγκρισης που προβλέπεται στην περί εκδόσεως αδειών νομοθεσία. Η Επιτροπή είναι σαφώς κατά της επέκτασης των όρων έγκρισης ώστε να περιλάβουν και την επίσημη θέσπιση των διατάξεων της παρούσας πρότασης.

Η τροπολογία 39 που διαγράφει μέρος του κειμένου του ορισμού του όρου «παραγόμενο από ΓΤΟ» δεν είναι αποδεκτή. Η Επιτροπή κρίνει ότι ο ορισμός του όρου «παραγόμενο από ΓΤΟ» στην παρούσα πρόταση πρέπει να ταυτίζεται με τον αντίστοιχο ορισμό της πρότασης για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές. Πέραν τούτου, η διατύπωση «δίχως εντούτοις να περιέχει ΓΤΟ» έχει ήδη παγιωθεί στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 258/97 σχετικά με τα νέα τρόφιμα ο οποίος ισχύει εδώ και περισσότερο από 5 έτη.

Η τροπολογία 48 που μεταθέτει την παροχή βοήθειας για την ανάπτυξη αποκλειστικών κωδικών από την επιτροπή της οδηγίας 2001/18/EK στην επιτροπή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 178/2002 δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτή. Η πρόταση απαιτεί την απόδοση αποκλειστικών κωδικών σε όλους τους ΓΤΟ, συμπεριλαμβανομένων των σπόρων για καλλιέργεια, και όχι μόνο σε εκείνους που προορίζονται για να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα ή ζωοτροφές ή για μεταποίηση. Η Επιτροπή θεωρεί καταλληλότερη για το σκοπό αυτό την επιτροπή της «οριζόντιας» οδηγίας 2001/18/EK η οποία παρέχει τις βάσεις για την αξιολόγηση του περιβαλλοντικού κινδύνου.

Η τροπολογία 50 που εισάγει τον όρο «τυποποιημένες» όσον αφορά τις διαδικασίες διαβίβασης και διατήρησης πληροφοριών για την εξασφάλιση της ανιχνευσιμότητας δεν γίνεται δεκτή. Η πρόταση δεν απαιτεί συγκεκριμένα τη χρησιμοποίηση τυποποιημένων διαδικασιών ως μέσων προσαρμογής των υφιστάμενων συστημάτων, κατά περίπτωση. Οι φορείς διακίνησης πρέπει να είναι σε θέση να προσδιορίζουν σε ποιον και από ποιον διατέθηκαν τα προϊόντα. Η Επιτροπή πιστεύει ότι αυτό δεν εξαρτάται από τη χρήση τυποποιημένων διαδικασιών.

Οι τροπολογίες 26, 52 και 55 που είτε καταργούν είτε περιορίζουν τη δυνατότητα καθορισμού ορίων για την αντιμετώπιση της συμπτωματικής παρουσίας ιχνών ΓΤΟ δεν είναι αποδεκτές.

Το γεγονός ότι οι ανά τον κόσμο εκτάσεις γενετικώς τροποποιημένων καλλιεργειών υπερβαίνουν τα 50 εκατ. εκτάρια καθιστά αναπόφευκτη και σε μεγάλο βαθμό αναπότρεπτη τη συμπτωματική ή τεχνικά αναπόφευκτη παρουσία ιχνών ΓΤΟ ή γενετικώς τροποποιημένων υλικών σε παραδοσιακά προϊόντα. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή συμφωνεί με το Κοινοβούλιο στο ότι θα πρέπει να ισχύει όριο για τα ίχνη των εγκεκριμένων ΓΤΟ και γενετικώς τροποποιημένων υλικών κάτω από το οποίο δεν θα απαιτείται επισήμανση ή ανίχνευση για τα εν λόγω προϊόντα. Η δυνατότητα καθορισμού ορίων επισήμανσης για τέτοια ίχνη ΓΤΟ προβλέπεται ήδη στην οδηγία 2001/18/EK και στον κανονισμό για τα νέα τρόφιμα. Θεωρείται συνεπώς λογικό και συνεπές να προβλεφθεί εξαίρεση από την υποχρέωση επισήμανσης και ανιχνευσιμότητας δυνάμει της παρούσας οδηγίας για τα εν λόγω ίχνη ΓΤΟ και γενετικώς τροποποιημένων υλικών.

Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί επίσης αναγκαίο να προβλεφθούν όρια για τους ΓΤΟ οι οποίοι, μετά από επιστημονική αξιολόγηση, κρίθηκαν ακίνδυνοι για την υγεία του ανθρώπου και για το περιβάλλον, αλλά η έγκρισή τους δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας εκκρεμεί. Αυτό απαιτείται διότι οι εν λόγω ΓΤΟ έχουν εγκριθεί σε τρίτες χώρες και η παρουσία ιχθών αυτών των ΓΤΟ σε εισαγόμενα εμπορεύματα θα είναι σε μεγάλο βαθμό αναπόφευκτη. Το θέμα αυτό θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ώστε να αποφευχθεί η τελμάτωση του εμπορίου. Ωστόσο, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι οι διαδικασίες έγκρισης μπορεί να είναι χρονοβόρες. Βάσει αυτού, η Επιτροπή πρότεινε τον καθορισμό ενός επιπέδου ανοχής για τα υλικά αυτά ΑΛΛΑ υπό ορισμένους αυστηρούς όρους που δεν διακυβεύουν την ασφάλεια. Τα όρια αυτά θα περιορίζονται στα συμπτωματικά και τεχνικά αναπόφευκτα ίχνη ΓΤΟ ή γενετικώς τροποποιημένων υλικών για τα οποία μια κοινοτική επιστημονική επιτροπή έχει εκτιμήσει ότι δεν ενέχουν κίνδυνο για την υγεία του ανθρώπου ή για το περιβάλλον και των οποίων η διοικητική έγκριση δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας εκκρεμεί.

Σύμφωνα με την πρόταση της Επιτροπής δεν θα πρέπει να απαιτείται ανίχνευση των προϊόντων που περιέχουν ή αποτελούνται από ίχνη τέτοιων ΓΤΟ ή γενετικώς τροποποιημένων υλικών σε επίπεδα χαμηλότερα ενός συγκεκριμένου ορίου. Οι ανωτέρω τροπολογίες καταργούν την ανωτέρω δυνατότητα. Αυτό, εκτός από το ότι θα υπονομεύσει την εφικτότητα και την πρακτική εφαρμογή των σχετικών με την ανίχνευσιμότητα και την επισήμανση απαιτήσεων, θα έχει επίσης σοβαρές επιπτώσεις στο εμπόριο στο οποίο θα επιφέρει και περιορισμούς.

3.4. Τροποποιημένη πρόταση

Έχοντας υπόψη το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή τροποποιεί την πρότασή της σύμφωνα με τα ανωτέρω.

Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τη σύναψη συμφωνίας υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν για την επέκταση της νομικής προστασίας των βάσεων δεδομένων που προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/ΕΚ

(2002/C 331 E/49)

COM(2002) 506 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με την οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996 σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων ⁽¹⁾ εναρμονίζονται ορισμένες πτυχές της προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύει για τις βάσεις δεδομένων, ενώ θεσπίζεται επίσης ένα αποκλειστικό δικαίωμα ειδικής φύσεως για τους κατασκευαστές βάσεων δεδομένων. Το εν λόγω δικαίωμα ειδικής φύσεως αποσκοπεί στην προστασία της επένδυσης στα πλαίσια της απόκτησης, του ελέγχου ή της παρουσίασης του περιεχομένου μιας βάσης δεδομένων κατά το χρονικό διάστημα ισχύος του δικαιώματος. Η οδηγία προβλέπει ότι το δικαίωμα ειδικής φύσεως ισχύει για τις βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή οι δικαιούχοι είναι υπήκοοι κράτους μέλους ή έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο έδαφος της Κοινότητας. Επίσης παρέχεται προστασία στις εταιρείες και τις επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας. Συμφωνίες που επεκτείνουν το δικαίωμα ειδικής φύσεως σε βάσεις δεδομένων που δεν καλύπτονται από την οδηγία συνάπτονται από το Συμβούλιο ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, βάσει της αρχής της αμοιβαιότητας. Η παρούσα συμφωνία είναι η πρώτη συμφωνία αμοιβαιότητας που συνάπτεται σχετικά με την προστασία των δεδομένων.

Η Νήσος του Μαν είναι εξαρτώμενο έδαφος του ΗΒ με ειδική σχέση με το Ηνωμένο Βασίλειο που προστατεύει την εσωτερική αυτοδιοίκηση της Νήσου. Σε αντάλλαγμα, η κυβέρνηση της Νήσου του Μαν υποχρεούται να ενεργεί σύμφωνα με τα συμφέροντα του ΗΒ. Εν γένει, η κοινοτική νομοθεσία δεν εφαρμόζεται στη Νήσο του Μαν. Εντούτοις, από το 1968 η Νήσος του Μαν ανήκει στο τελωνειακό έδαφος της Ένωσης, και κατά συνέπεια οι κανόνες της Ένωσης για την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων εφαρμόζονται και στη Νήσο ⁽²⁾.

Το ΗΒ ζήτησε, εξ ονόματος της Νήσου του Μαν, τη λήψη μέτρων για την επέκταση της προστασίας ειδικής φύσεως στη Νήσο του Μαν. Η Νήσος του Μαν εξέδωσε το νόμο περί πνευματικής ιδιοκτησίας του 1999 [Copyright (Amendment) Act 1999], με τον οποίο, μεταξύ άλλων, τροποποιείται ο ισχύων στη Νήσο του Μαν νόμος περί πνευματικής ιδιοκτησίας σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας 96/9/ΕΚ και δημιουργείται ένα νέο ειδικής φύσης δικαίωμα που απαγορεύει τη μη εξουσιοδοτημένη εξαγωγή και επαναχρησιμοποίηση του περιεχομένου μιας βάσης δεδομένων για χρονικό διάστημα 15 ετών. Οι διατάξεις του εν λόγω νόμου που αφορούν τις βάσεις δεδομένων άρχισαν να ισχύουν την 1η Απριλίου 2000 δυνάμει του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας του 1999 (Appointed Day Order 2000), (S.D. 103/00). Σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1 του νόμου, το νέο δικαίωμα όσον αφορά τις βάσεις δεδομένων χορηγείται στους βρετανούς υπηκόους, στους κατοίκους της Νήσου και σε ορισμένα νομικά πρόσωπα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Νήσου. Εντούτοις, στο άρθρο 11, παράγραφος 4 παρέχεται η δυνατότητα επέκτασης της προστασίας σε υπηκόους και επιχειρήσεις τρίτων χωρών με απόφαση του «Διοικητή του Συμβουλίου». Το Συμβούλιο ενέκρινε τις οδηγίες και την εντολή διαπραγμάτευσης στις 22 Ιουλίου 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 77 της 27.3.1996, σ. 20.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 802/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968 (ΕΕ L 148 της 28.6.1968, σ. 1).

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996 σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων ⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 11, παράγραφος 3,

την πρόταση της Επιτροπής,

⁽¹⁾ ΕΕ L 77 της 27.3.1996, σ. 20.

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Το δικαίωμα που προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 96/9/ΕΚ εφαρμόζεται σε βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή δικαιούχοι προστατεύονται βάσει του άρθρου 11, παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας αυτής.

(2) Η νομοθεσία της Νήσου του Μαν για την προστασία των βάσεων δεδομένων είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της οδηγίας 96/9/ΕΚ και προσφέρει παρόμοια προστασία με εκείνη που προβλέπεται στο κεφάλαιο III. Η Νήσος του Μαν προτίθεται να επεκτείνει την εφαρμογή της εν λόγω νομοθεσίας στους υπηκόους των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

- (3) Συνεπώς, η νομοθεσία της Νήσου του Μαν πληροί τις προϋποθέσεις για επέκταση της προστασίας που προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/ΕΚ. Η επέκταση όμως της προστασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει την προβλεπόμενη στο άρθρο 10 της οδηγίας 96/9/ΕΚ.
- (4) Η συμφωνία, υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών, που επεκτείνει την προστασία που προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/ΕΚ στη Νήσο του Μαν, πρέπει να εγκριθεί με τον κατάλληλο τρόπο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η συμφωνία υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης

Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν για την επέκταση της νομικής προστασίας που προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/ΕΚ εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας.

Το κείμενο της συμφωνίας αυτής υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών περιλαμβάνεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει το πρόσωπο που είναι αρμόδιο να υπογράψει τη συμφωνία και την επιστολή προς τη Νήσο του Μαν προκειμένου να εκφράσει τη συγκατάθεση της Κοινότητας προς τη δέσμευση αυτή.

Ανταλλαγή επιστολών μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την αμοιβαία επέκταση της προστασίας των δικαιωμάτων ειδικής φύσεως για τις βάσεις δεδομένων

A. Επιστολή του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν

Λονδίνο (1),

Κύριε . . .,

Έχω την τιμή να προτείνω τη σύναψη της ακόλουθης συμφωνίας για την επέκταση της προστασίας ειδικής φύσεως των βάσεων δεδομένων στη Νήσο του Μαν:

Συμφωνία υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν που επεκτείνει τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων που προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/EK

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΟΥ ΜΑΝ,

επιθυμώντας να βελτιώσουν και να υποκινήσουν το εμπόριο των βάσεων δεδομένων, καθώς και την παραγωγή και τη διανομή τους,

αναγνωρίζοντας ότι τόσο η Ευρωπαϊκή Κοινότητα όσο και η Νήσος του Μαν παρέχουν προστασία ειδικής φύσεως των βάσεων δεδομένων, όταν διαπιστώνεται ότι για την απόκτηση, την επαλήθευση και την παρουσίασή τους διατέθηκαν σημαντικές επενδύσεις,

αναγνωρίζοντας ότι η προστασία στο πλαίσιο της οδηγίας 96/9/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996 για τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων περιορίζεται στους κατασκευαστές και στους δικαιούχους των βάσεων δεδομένων που είναι υπήκοοι κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην επικράτεια της Κοινότητας και στις εταιρείες και επιχειρήσεις που έχουν συστηθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και πληρούν τους όρους του άρθρου 11 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, αλλά η προστασία αυτή μπορεί να επεκταθεί και στους δικαιούχους τρίτων χωρών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεωρείται προστασία ειδικής φύσεως των βάσεων δεδομένων όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/EK και επεκτείνει την εν λόγω προστασία ειδικής φύσεως στις βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή οι δικαιούχοι είναι

- α) φυσικά πρόσωπα που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην επικράτεια του άλλου συμβαλλόμενου μέρους
- β) εταιρείες ή επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Νήσου του Μαν ή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους στην επικράτεια ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Όταν μια επιχείρηση ή εταιρεία όπως αναφέρεται στο σημείο β) της πρώτης παραγράφου έχει μόνο την καταστατική της έδρα στην επικράτεια συμβαλλόμενου μέρους, οι δραστηριότητές της πρέπει να συνδέονται πραγματικά σε σταθερή βάση με την οικονομία του συμβαλλόμενου μέρους.

(1) [Η ημερομηνία αυτή είναι εκείνη της απόφασης του Συμβουλίου].

Άρθρο 2

Η διάρκεια της προστασίας των βάσεων δεδομένων πρέπει να είναι σύμφωνη με το άρθρο 10 της οδηγίας 96/9/ΕΚ.

Άρθρο 3

Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ στις ⁽¹⁾

Παρακαλώ να μου επιβεβαιώσετε τη σύμφωνη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όσον αφορά το περιεχόμενο της προτεινόμενης συμφωνίας και προτείνω η παρούσα επιστολή και η απαντητική σας επιστολή να συνιστούν τη συμφωνία μεταξύ των δύο αρχών μας.

Με εκτίμηση . . . ,

Για το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν

⁽¹⁾ [Η ημερομηνία αυτή πρέπει να είναι η πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα μετά την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα].

B. Επιστολή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Βρυξέλλες (1),

Κύριε . . . ,

Έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι έλαβα τη σημερινή επιστολή σας η οποία έχει ως εξής:

«Έχω την τιμή να προτείνω τη σύναψη της ακόλουθης συμφωνίας για την επέκταση της προστασίας ειδικής φύσεως των βάσεων δεδομένων στη Νήσο του Μαν:

Συμφωνία υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών με το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν που επεκτείνει τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων που προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/ΕΚ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΤΟΥ ΜΑΝ,

επιθυμώντας να βελτιώσουν και να υποκινήσουν το εμπόριο των βάσεων δεδομένων, καθώς και την παραγωγή και τη διανομή τους,

αναγνωρίζοντας ότι τόσο η Ευρωπαϊκή Κοινότητα όσο και η Νήσος του Μαν παρέχουν προστασία ειδικής φύσεως των βάσεων δεδομένων, όταν διαπιστώνεται ότι για την απόκτηση, την επαλήθευση και την παρουσίασή τους διατέθηκαν σημαντικές επενδύσεις,

αναγνωρίζοντας ότι η προστασία στο πλαίσιο της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 1996 για τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων περιορίζεται στους κατασκευαστές και στους δικαιούχους των βάσεων δεδομένων που είναι υπήκοοι κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην επικράτεια της Κοινότητας και στις εταιρείες και επιχειρήσεις που έχουν συστηθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία κράτους μέλους και πληρούν τους όρους του άρθρου 11 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, αλλά η προστασία αυτή μπορεί να επεκταθεί και στους δικαιούχους τρίτων χωρών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΕΞΗΣ:

Άρθρο 1

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει προστασία ειδικής φύσεως των βάσεων δεδομένων όπως προβλέπεται στο κεφάλαιο III της οδηγίας 96/9/ΕΚ και επεκτείνει την εν λόγω προστασία ειδικής φύσεως στις βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή οι δικαιούχοι είναι

- a) φυσικά πρόσωπα που έχουν τη συνήθη διαμονή τους στην επικράτεια του άλλου συμβαλλόμενου μέρους
- β) εταιρείες ή επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία της Νήσου του Μαν ή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους στην επικράτεια ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη.

Όταν μια επιχείρηση ή εταιρεία όπως αναφέρεται στο σημείο β) της πρώτης παραγράφου έχει μόνο την καταστατική της έδρα στην επικράτεια συμβαλλόμενου μέρους, οι δραστηριότητές της πρέπει να συνδέονται πραγματικά σε σταθερή βάση με την οικονομία του συμβαλλόμενου μέρους.

(1) [Η ημερομηνία αυτή είναι εκείνη της απόφασης του Συμβουλίου].

Άρθρο 2

Η διάρκεια της προστασίας των βάσεων δεδομένων πρέπει να είναι σύμφωνη με το άρθρο 10 της οδηγίας 96/9/ΕΚ.

Άρθρο 3

Η παρούσα συμφωνία τίθεται σε ισχύ στις ⁽¹⁾

Παρακαλώ να μου επιβεβαιώσετε τη σύμφωνη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όσον αφορά το περιεχόμενο της προτεινόμενης συμφωνίας και προτείνω η παρούσα επιστολή και η απαντητική σας επιστολή να συνιστούν τη συμφωνία μεταξύ των δύο αρχών μας.

Με εκτίμηση . . .

Για το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας εξ ονόματος της Νήσου του Μαν».

Έχω την τιμή να σας επιβεβαιώσω ότι το περιεχόμενο της επιστολής σας είναι αποδεκτό από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι η επιστολή σας και η παρούσα επιστολή συνιστούν συμφωνία σύμφωνα με την πρότασή σας.

Με εκτίμηση . . .

Εξ ονόματος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

⁽¹⁾ [Η ημερομηνία αυτή πρέπει να είναι η πρώτη ημέρα του τρίτου μήνα μετά την ημερομηνία δημοσίευσης στην Επίσημη Εφημερίδα].

Πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με τη θέση της Κοινότητας επί ορισμένων προτάσεων που έχουν υποβληθεί προς συζήτηση στη 12η συνεδρίαση της Διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών στη Σύμβαση για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας (CITES) η οποία θα πραγματοποιηθεί στο Σαντιάγκο της Χιλής στις 3-15 Νοεμβρίου 2002

(2002/C 331 E/50)

COM(2002) 516 τελικό — 2002/0225(ACC)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 17 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. Η 12η συνεδρίαση της Διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών στη σύμβαση CITES θα διεξαχθεί στο Σαντιάγκο της Χιλής, από 3 έως 15 Νοεμβρίου 2002.
2. Το κείμενο της σύμβασης τροποποιήθηκε το 1983 ώστε να καταστεί δυνατή η προσχώρηση περιφερειακών οργανισμών οικονομικής ολοκλήρωσης, όπως η ΕΚ (αποτελεί τη λεγόμενη τροποποίηση της Gaborone). Ωστόσο, ο αριθμός των συμβαλλομένων που έχουν επικυρώσει την αλλαγή αυτή δεν είναι επαρκής για να αρχίσει να ισχύει.
3. Λόγω των επιπτώσεων που έχουν οι αποφάσεις που λαμβάνει η Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών όσον αφορά στην εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 338/97 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1996 σχετικά με την προστασία των ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας με τη νομοθετική ρύθμιση του σχετικού εμπορίου ⁽¹⁾, επιβάλλεται να εκδοθεί κοινοτική θέση επί των προτάσεων που έχουν υποβληθεί στη Διάσκεψη.
4. Τα σχέδια ψηφισμάτων που αφορούν στην ερμηνεία και την εφαρμογή της Σύμβασης και οι προτάσεις για τροποποίηση των προσαρτημάτων που εκπονήθηκαν από τα κράτη μέλη ή από την Επιτροπή, συζητήθηκαν στην επιτροπή των κρατών μελών η οποία έχει συσταθεί στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 338/97 του Συμβουλίου, στη συνεδρίαση της 17ης Μαΐου 2002. Όλες οι προτάσεις και τα έγγραφα εργασίας που εγκρίθηκαν υποβλήθηκαν στη συνέχεια στη γραμματεία της CITES από το οικείο κράτος μέλος ή την προεδρία εξ ονόματος όλων των κρατών μελών.
5. Ένα από αυτά τα έγγραφα εργασίας το οποίο υποβλήθηκε από την προεδρία ζητά την κατάργηση δύο προγενέστερων ψηφισμάτων της Διάσκεψης που αφορούν την εφαρμογή της CITES από την Κοινότητα. Υποστηρίζεται ότι, δεδομένου ότι έχει θεσπιστεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 338/97 του Συμβουλίου και ότι και τα 15 κράτη μέλη είναι πλέον συμβαλλόμενα μέρη ως διακριτές οντότητες (αφού και η Ιρλανδία επικύρωσε τη σύμβαση στις αρχές του έτους), τα εν λόγω ψηφίσματα είναι ξεπερασμένα και πρέπει να καταργηθούν. Η προεδρία επίσης υπέβαλε σχέδιο απόφασης με το οποίο καλούνται όλα τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν έχουν ήδη επικυρώσει την τροποποίηση της Gaborone να το πράξουν έως τη 13η Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών (το 2005).
6. Στις 30 Ιουλίου οι υπηρεσίες της Επιτροπής πραγματοποίησαν ανεπίσημη συνεδρίαση με ειδικούς από τα κράτη μέλη για να ανταλλάξουν απόψεις σχετικά με τα ζητήματα που θα πρέπει να συζητηθούν στη Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών.
7. Όσον αφορά τα ζητήματα της ημερήσιας διάταξης 2 έως 7, 15, 18, 20 έως 24, 26, 28, 32 έως 34, 36, 39, 42, 43, 46, 52, 53 έως 55, 59, 60 και 64, ορισμένα έγγραφα για τη διάσκεψη δεν ήταν διαθέσιμα εγκαίρως ώστε να έχει τη δυνατότητα η Επιτροπή να προτείνει κοινοτική θέση αυτή τη στιγμή. Η Επιτροπή επομένως προτείνει να καθορισθεί η θέση της επ'αυτών των θεμάτων κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης λαμβάνοντας υπόψη τις μεταγενέστερες προτάσεις που θα υποβάλει.
8. Το έργο της Διάσκεψης χωρίζεται σε τρία μέρη: θέματα στρατηγικής και διοίκησης, ερμηνεία και εφαρμογή της Σύμβασης και προτάσεις τροποποίησης των προσαρτημάτων. Επειδή η Κοινότητα δεν αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης το πρώτο μέρος δεν έχει γενικά επίπτωση στον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 338/97. Το δεύτερο μέρος αντιπροσωπεύει την εξέλιξη της Σύμβασης και έχει σοβαρή τεχνική σημασία αλλά δεν αναμένεται να απασχολήσει ιδιαίτερος το κοινό. Αντιθέτως, οι τροποποιήσεις των προσαρτημάτων (επίπεδα προστασίας που προβλέπονται για διάφορα είδη) είναι σίγουρο ότι θα προκαλέσουν συζητήσεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 61 της 3.3.1997, σ. 1.

9. Τα ακόλουθα ζητήματα είναι τα πλέον καθοριστικά όσον αφορά την τροποποίηση των προσαρτημάτων:

- φάλαινες,
- ελέφαντες,
- ασιατικές χελώνες γλυκού νερού,
- εμπορικά είδη ψαριών, συμπεριλαμβανόμενων των καρχαριών και του μαύρου μπακαλιάρου (*Dissostichus*),
- ξυλεία.

10. Η προτεινόμενη απόφαση του Συμβουλίου περιλαμβάνει δύο παραρτήματα. Στο παράρτημα I εκτίθενται τα κύρια σημεία της κοινοτικής θέσης επί των ως άνω καθοριστικών ζητημάτων. Στο παράρτημα II περιέχονται οι προτεινόμενες κοινοτικές θέσεις σχετικά με τα ζητήματα της ημερήσιας διάταξης για τα οποία υπήρχαν διαθέσιμα έγγραφα στις 31 Ιουλίου 2002.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 133,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η σύμβαση για το Διεθνές εμπόριο απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας εφαρμόζεται στην Κοινότητα μέσω του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 338/97 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 1996 ⁽¹⁾.
- (2) Οι προτάσεις για την έκδοση ψηφισμάτων της Διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών και οι τροποποιήσεις των προσαρτημάτων της σύμβασης πρόκειται, στις περισσότερες περιπτώσεις, να επηρεάσουν τη σχετική κοινοτική νομοθεσία.
- (3) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουν θεσπιστεί κοινοτικοί κανόνες για την επίτευξη των στόχων της Συνθήκης, τα κράτη μέλη δεν μπορούν εκτός του πλαισίου των κοινοτικών οργάνων να αναλάβουν υποχρεώσεις οι οποίες ενδέχεται να επηρεάσουν αυτούς τους κανόνες ή να αλλοιώσουν το πεδίο εφαρμογής τους.

(4) Η Κοινότητα δεν έχει έως τώρα επιτύχει να καταστεί συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση.

(5) Σε αυτές τις συνθήκες, η θέση της Κοινότητας πρέπει να εκπροσωπείται από τα κράτη μέλη τα οποία να ενεργούν από κοινού προς το συμφέρον της Κοινότητας και εντός του πλαισίου μιας κοινής θέσης η οποία να έχει αποφασιστεί από το Συμβούλιο,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η θέση της Κοινότητας, την οποία θα εκπροσωπήσουν τα κράτη μέλη, ενεργώντας από κοινού προς το συμφέρον της Κοινότητας, στη 12η συνεδρίαση της Διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών στη Σύμβαση για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας (CITES), είναι σύμφωνη με τις θέσεις που περιέχονται στα παραρτήματα της παρούσας απόφασης.

Άρθρο 2

Όταν η θέση που αναφέρεται στο άρθρο 1 είναι πιθανό να επηρεαστεί από επιστημονικά ή τεχνικά στοιχεία τα οποία θα προκύψουν πριν τη συνεδρίαση της Διάσκεψης των μερών ή κατά τη διάρκειά της, καθώς και στις περιπτώσεις που υποβάλλονται προτάσεις σε θέματα τα οποία δεν έχουν ακόμη αποτελέσει αντικείμενο κοινοτικής θέσης, καθορίζεται θέση επί της σχετικής πρότασης πριν κληθεί η Διάσκεψη να ψηφίσει επ' αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 61 της 3.3.1997, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

στην Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου της ... 2002 σχετικά με τη θέση της Κοινότητας επί ορισμένων καθοριστικών ζητημάτων που πρόκειται να συζητηθούν στη 12η συνεδρίαση της Διάσκεψης των συμβαλλομένων μερών στη Σύμβαση για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας (CITES) η οποία θα πραγματοποιηθεί στο Σαντιάγκο της Χιλής στις 3-15 Νοεμβρίου 2002

1. Όσον αφορά την εμπορική φαλαινοθηρία, δεν πρέπει να ληφθεί απόφαση η οποία να θέτει σε αμφισβήτηση την πρωτοκαθεδρία της Διεθνούς Επιτροπής Φαλαινοθηρίας (IWC) επ' αυτού του θέματος. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να υπάρξει επιστροφή στη φαλαινοθηρία εμπορικής φύσεως μέχρις ότου η Διεθνής Επιτροπή Φαλαινοθηρίας κρίνει ότι εκτελούνται οι κατάλληλοι διαχειριστικοί έλεγχοι.
2. Όσον αφορά τους ελέφαντες, η Κοινότητα δεν προτίθεται να συμφωνήσει με την επανάληψη της εμπορίας του ελεφαντοστού για εμπορικούς σκοπούς έως ότου κρίνει, μετά από διαβούλευση με τα κράτη διαβίωσης του είδους, ότι αυτή δεν θα έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των παράνομων θανατώσεων ελεφάντων. Η Κοινότητα θα συνεχίσει να στηρίζει την συνεργασία των κρατών διαβίωσης του είδους για το σκοπό αυτό.
3. Όσον αφορά τις χελώνες του γλυκού νερού, η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει τις προτάσεις να συμπεριληφθούν ορισμένα από τα πλέον απειλούμενα είδη στο προσάρτημα II της CITES, οι οποίες προέκυψαν κατά τη διάρκεια ημερίδας με θέμα την εν λόγω ομάδα που διοργανώθηκε στην Κίνα στις αρχές του έτους.
4. Όσον αφορά τα εμπορικά είδη ψαριών, η Κοινότητα μπορεί να στηρίζει την εισαγωγή τους στα προσάρτηματα της CITES εάν πληρούν τα απαιτούμενα κριτήρια και ως συμπλήρωμα της δράσης από τους αρμόδιους φορείς διαχείρισης της αλιείας, όπως ο Οργανισμός Επισιτισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO) και οι περιφερειακοί οργανισμοί αλιείας. Έχοντας υπόψη τα ανωτέρω, η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει τις προτάσεις για αυστηρότερη κανονιστική ρύθμιση του διεθνούς εμπορίου του φαλινοκαρχαρία (*Rhincodon tyrus*) και του καρχαρία του προσκυνητή (*Cetorhinus maximus*), των οποίων η σύλληψη και διατήρηση δεν ελέγχονται επαρκώς σε διεθνές επίπεδο. Όσον αφορά στο μαύρο μπακαλιάρο (*Dissostichus*), η Κοινότητα είναι υπέρ της χρησιμοποίησης των υφιστάμενων κανονιστικών μηχανισμών που έχει θεσπίσει η επιτροπή για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής (CCAMLR). Η κανονιστική ρύθμιση αυτών των ειδών από τη CITES μπορεί να υποστηριχθεί μόνο εάν δεν υπονομεύει τη χρήση του συστήματος τεκμηρίωσης των αλιευμάτων της CCAMLR ή τις προσπάθειες της CCAMLR να ενθαρρύνει τις χώρες και οργανισμούς που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη στην CCAMLR να θεσπίσουν και να εφαρμόσουν το σύστημα.
5. Όσον αφορά στο πλατύφυλλο μαόνι, η Κοινότητα υποστηρίζει την εισαγωγή αυτού του είδους στο προσάρτημα II.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

στην Πρόταση για απόφαση του Συμβουλίου της ... 2002 σχετικά με τη θέση της Κοινότητας επί ορισμένων προτάσεων που έχουν υποβληθεί στη 12η Διάσκεψη των συμβαλλομένων μερών στη Σύμβαση για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων ειδών άγριας πανίδας και χλωρίδας (CITES) η οποία θα πραγματοποιηθεί στο Σαντιάγκο της Χιλής στις 3-15 Νοεμβρίου 2002

ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

1. ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

1.1. Εσωτερικός Κανονισμός 12η Διάσκεψη των Μερών — CoP12 Έγγρ. 1.1

1.2. Αναθεώρηση του εσωτερικού κανονισμού (Χιλή) — CoP12 Έγγρ. 1.2

Σύνοψη: Τα έγγραφα που έχουν κατατεθεί είναι το σχέδιο κανονισμού της γραμματείας και οι αναθεωρήσεις που προτείνει η χώρα υποδοχής. Σε αυτές περιλαμβάνεται πρόταση να διεξάγεται μυστική ψηφοφορία μόνον όταν το 1/3 των μερών ψηφίσουν υπέρ της μυστικής ψηφοφορίας σε μια προκαταρκτική ψηφοφορία.

Σχόλιο: Η πρόταση της Χιλής σχετικά με τις μυστικές ψηφοφορίες είναι αποδεκτή, παρόλο που θα ήταν προτιμότερη η κατάργηση της μυστικής ψηφοφορίας ή η εφαρμογή της μόνο στις περιπτώσεις που αυτό αποφασιστεί, με απλή πλειοψηφία, σε μια προκαταρκτική ανοιχτή ψηφοφορία.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να στηρίζει τα μέτρα που έχουν ως σκοπό να αποφεύγονται οι μυστικές ψηφοφορίες.

2. ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ Ι ΚΑΙ ΙΙ (ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΓΓΡΑΦΟ)

3. ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ — CoP12 Έγγρ. 3

4. ΕΓΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ — CoP12 Έγγρ. 4

5. ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΩΝ — CoP12 Έγγρ. 5

6. ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΤΗΡΙΩΝ — CoP12 Έγγρ. 6

7. ΕΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΩΝ — CoP12 Έγγρ. 7

8. ΘΕΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΡΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

8.1. Έκθεση του Προέδρου — CoP12 Έγγρ. 8

8.2. Εκλογή νέων και αναπληρωματικών μελών περιφερειών (δεν υπάρχει έγγραφο)

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλια: Η αντιπροσωπεία της περιφέρειας της Ευρώπης αποτελείται σήμερα από τα εξής μέλη:

- i) Ιταλία — η θητεία της λήγει με το πέρας της 12ης Διάσκεψης (αναπληρωματικό μέλος: Δημοκρατία της Τσεχίας)
- ii) Νορβηγία — η θητεία της λήγει με το πέρας της 13ης Διάσκεψης (αναπληρωματικό μέλος: Τουρκία)
- iii) Γαλλία — η θητεία της λήγει με το πέρας της 13ης Διάσκεψης (αναπληρωματικό μέλος: Πορτογαλία).

Υποψήφιοι οι οποίοι έχουν ήδη εκδηλώσει ενδιαφέρον για τις κενές θέσεις είναι:

Μέλος: Γερμανία

Αναπληρωματικό μέλος: Ηνωμένο Βασίλειο.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα θα υποστηρίξει την υποψηφιότητα οποιουδήποτε κράτους μέλους και θα μεριμνήσει για την αποφυγή εκδήλωσης ανταγωνισμού μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών για την κατάλληλη θέσεων στην διαρκή επιτροπή.

9. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ

9.1. Προϋπολογισμός για το 2003-2005 — CoP12 Έγγρ. 9.1

Σύνοψη: Η Γραμματεία επιδιώκει 10 % αύξηση των συνεισφορών κατά την επόμενη τριετία.

Σχόλιο: Η Γραμματεία είχε αναγκαστεί να στηριχθεί στο χρηματοδοτικό κεφάλαιο της CITES για τη χρηματοδότηση των εργασιών κατά τα τελευταία έτη αλλά αυτός ο πόρος έχει πλέον εξαντληθεί.

Συμπέρασμα: Το ζήτημα της πιθανής αύξησης των συνεισφορών πρέπει να αφεθεί ανοιχτό έως τη Διάσκεψη.

9.2. Διαδικασία έγκρισης έργων εξωτερικής χρηματοδότησης — CoP12 Έγγρ. 9.2

Σύνοψη: Αυτό το έγγραφο προέρχεται από την απόφαση της διαρκούς επιτροπής να αναθέσει στη γραμματεία το καθήκον να εγκρίνει τους νέους χορηγούς εξωτερικών χρηματοδοτήσεων και τα νέα έργα εξωτερικής χρηματοδότησης.

Σχόλιο: Η διαρκής επιτροπή έκρινε το υφιστάμενο σύστημα έγκρισης χορηγών και έργων επίπονο και αναποτελεσματικό.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να εγκρίνει το σχέδιο αναθεώρησης του ψηφίσματος.

10. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

10.1. Επιτροπή «Ζώα»

10.1.1. Έκθεση του προέδρου — CoP12 Έγγρ. 10.1

10.1.2. Εκλογή νέων και αναπληρωματικών μελών ανά περιφέρεια (δεν υπάρχει έγγραφο)

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλια: Η σημερινή εκπροσώπηση της περιφέρειας της Ευρώπης έχει ως εξής:

- i) Dr Marinus Hoogmoed (NL) — η θητεία του λήγει με το πέρας της 12ης Διάσκεψης [αναπληρωματικό μέλος: Dr Vincent Fleming (UK)]
- ii) Dr Katalin Rodics (HU) — η θητεία του λήγει με το πέρας της 12ης Διάσκεψης [αναπληρωτής Dr Thomas Althaus (CH)].

Έχουν ήδη υποβάλει υποψηφιότητα οι εξής:

Μέλος: Dr Vincent Fleming (UK)

Αναπληρωματικό μέλος: Dr Carlos Ibero (ES).

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει την υποψηφιότητα των ειδικών από τα κράτη μέλη και να μεριμνήσει για την αποφυγή εκδήλωσης ανταγωνισμού μεταξύ κρατών μελών για την κατάληψη θέσεων στην επιτροπή «Ζώα».

10.2. Επιτροπή «Φυτά»

10.2.1. Έκθεση του προέδρου — CoP12 Έγγρ. 10.2

10.2.2. Εκλογή νέων και αναπληρωματικών μελών ανά περιφέρεια (δεν υπάρχει έγγραφο)

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλια: Η σημερινή εκπροσώπηση της περιφέρειας της Ευρώπης έχει ως εξής:

- i) Dr Margarita Clemente (ES) [αναπληρωματικό μέλος: κ. Dieter Suprthut (CH)]
- ii) Dr Jan de Koning (NL) — η θητεία του λήγει με το πέρας της 12ης Διάσκεψης [αναπληρωματικό μέλος: κ. Hanna Werblan — Jakubiec (PL)].

Έχουν ήδη υποβάλει υποψηφιότητα οι εξής:

Μέλος: καθηγ. Giuseppe Frenguelli (IT).

Αναπληρωματικό μέλος: δεν έχει υποβληθεί καμία υποψηφιότητα έως τώρα.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει την υποψηφιότητα των ειδικών από τα κράτη μέλη και να μεριμνήσει για την αποφυγή εκδήλωσης ανταγωνισμού μεταξύ κρατών μελών για την κατάληψη θέσεων στην επιτροπή «Φυτά».

10.3. Έκθεση της επιτροπής ονοματολογίας — CoP12 Έγγρ. 10.3

11. ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΠΟΙΗΣΗ — CoP12 Έγγρ. 11

Σύνοψη: Η έκθεση περιγράφει συνοπτικά την πρόοδο όσον αφορά την εκπόνηση φύλλων ταυτοποίησης για τα είδη της CITES.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την πρόοδο που έχει σημειωθεί και ιδίως, τη συνεισφορά πολλών κρατών μελών.

12. ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ — CoP12 Έγγρ. 12

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση της ομάδας εργασίας της διαρκούς επιτροπής η οποία ασχολείται με το πρόγραμμα δράσης.

Σχόλιο: Η έκθεση συνιστά να γίνουν ορισμένες αλλαγές διατύπωσης στο πρόγραμμα. Οι περισσότερες είναι δευτερεύουσες διασαφηνίσεις. Υπάρχουν ωστόσο και μερικές αλλαγές για βελτίωση της χορήγησης συμβάσεων κ.λπ.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση και να επιδιώξει να συνεισφέρει σε κάθε περαιτέρω τροποποίηση του προγράμματος δράσης.

13. ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

13.1. Αναθεώρηση του ψηφίσματος της Διάσκεψης 11.1 σχετικά με τη σύσταση επιτροπών (Χιλή) — CoP12 Έγγρ. 13.1

13.2. Βελτίωση της εφαρμογής της σύμβασης (ΗΠΑ) — CoP12 Έγγρ. 13.2

13.3. Αναθεώρηση της δομής της επιτροπής — CoP12 Έγγρ. 13.3

Σύνοψη: Το έγγραφο 13.1 είναι ένα σχέδιο ψηφίσματος που υποβάλλει η Χιλή με στόχο να ευθυγραμμιστεί ο αριθμός μελών και ο τρόπος εκπροσώπησης στις επιτροπές για τα ζώα και για τα φυτά με αυτόν που ισχύει για τη διαρκή επιτροπή, αυξάνοντας συνεπώς την εκπροσώπηση σε πολλές περιοχές. Το έγγραφο 13.2 των ΗΠΑ προτείνει διάφορες επιλογές όσον αφορά τα θέματα «εφαρμογής», τα οποία, υποστηρίζεται, δεν αντιμετωπίζονται επαρκώς με την ισχύουσα δομή της επιτροπής. Το έγγραφο 13.3 της Γραμματείας προτείνει τη συγχώνευση των επιτροπών για τα ζώα και για τα φυτά (και της επιτροπής ονοματολογίας) σε μία ενιαία Επιστημονική επιτροπή για την οποία θα ισχύουν οι ίδιοι κανόνες εκπροσώπησης με αυτούς της διαρκούς επιτροπής, συμπεριλαμβανόμενης της πρόβλεψης ότι ο διορισμός θα αφορά χώρα και όχι άτομο.

Σχόλιο: Δεν υπάρχει πειστική αιτιολόγηση για την αύξηση του μεγέθους της επιτροπής για τα φυτά και για τα ζώα. Η πρόταση της Γραμματείας για συγχώνευση των επιστημονικών επιτροπών είναι επίσης ανατιολόγητη. Δεν είναι αποδεκτό ότι τα περισσότερα από τα ζητήματα με τα οποία ασχολούνται οι επιτροπές για τα ζώα και τα φυτά είναι κοινά και στις δύο. Η παρούσα κατάσταση, όπου τα μέλη των επιτροπών για τα ζώα και τα φυτά διορίζονται ονομαστικά, και όχι κατά χώρα, ορθώς αντανάκλα την επιστημονική φύση αυτών των επιτροπών. Τα ζητήματα εφαρμογής εξετάζονται καλύτερα στη διαρκή επιτροπή — εάν είναι απαραίτητο από υποομάδα αυτής της επιτροπής.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει θέση υπέρ της διατήρησης της παρούσας κατάστασης.

14. ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ — CoP12 Έγγρ. 14

Σύνοψη: Το υπόψη έγγραφο της Γραμματείας προτείνει να τροποποιηθεί ο τίτλος σε «CITES — The Convention on Trade in Wild Fauna and Flora».

Σχόλιο: παρόλο που ο προβληματισμός που οδήγησε στην πρόταση είναι βάσιμος, η απλή αλλαγή του τίτλου δεν επαρκεί για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Ο σημερινός τίτλος είναι γνωστός, ο προτεινόμενος τίτλος δεν συμπίπτει με το ακρωνύμιο και η τροποποίηση ενδεχομένως να παρουσιάσει νομικές δυσχέρειες. Αντ' αυτού, θα μπορούσε να εκπονηθεί ένα σχέδιο ψηφίσματος το οποίο να αναφέρει τους τύπους εμπορίας αγρίων ειδών που καλύπτει η CITES.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα δεν πρέπει να υποστηρίξει την τροποποίηση του τίτλου της Σύμβασης.

15. ΕΚΒΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΕΙΦΟΡΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ: ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ CITES — CoP12 Έγγρ. 15

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

16. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΑΛΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

16.1. Συνεργασία μεταξύ CITES και επιτροπής για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής (CCRVMA/CCAMLR) όσον αφορά την εμπορία του *Dissostichus* (Χιλή) — CoP12 Έγγρ. 16.1

Σύνοψη: Το υπόψη σχέδιο ψηφίσματος επιδιώκει την ανάπτυξη συνεργασίας μεταξύ CITES και CCAMLR και προτρέπει τα συμβαλλόμενα μέρη στη CITES που δεν έχουν ακόμη εγκρίνει το σύστημα τεκμηρίωσης των αλιευμάτων της CCAMLR να το πράξουν.

Σχόλιο: Ανεξαρτήτως του αποτελέσματος, όσον αφορά στο σημείο 44 και την πρόταση για εισαγωγή στον κατάλογο, τα προτεινόμενα στο έγγραφο μέτρα είναι αξιολογικά αλλά θα μπορούσαν να ενισχυθούν.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα θα μπορούσε να υποστηρίξει το παρόν σχέδιο ψηφίσματος, με ορισμένες τροποποιήσεις.

16.2. CITES και FAO

16.2.1. Συνέργεια και συνεργασία μεταξύ CITES και FAO (Ιαπωνία) — CoP12 Έγγρ. 16.2.1

16.2.2. Συνεργασία της FAO με τη CITES μέσω Μνημονίου Συμφωνίας (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) — CoP12 Έγγρ. 16.2.2

Σύνοψη: Και τα δύο ανωτέρω σχέδια ψηφίσματος προτείνουν τη συνεργασία μεταξύ CITES και FAO.

Σχόλιο: Από τα δύο, το δεύτερο είναι προτιμότερο καθώς προτείνει πιο συγκεκριμένα μέτρα και αυστηρότερο χρονικό πλαίσιο. Η πρώτη πρόταση υποβαθμίζει το ρόλο της CITES και θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως πρόσχημα για την επ' αόριστο αναβολή αντιμετώπισης στο πλαίσιο της CITES των ζητημάτων που αφορούν τα εμπορικά ψάρια.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το δεύτερο από τα δύο αυτά σχέδια ψηφίσματος.

16.3. Συνεργασία και συνέργεια με την Διαμερικανική Σύμβαση για την Προστασία και Διατήρηση των Θαλάσσιων Χελωνών (Ισημερινός) — CoP12 Έγγρ. 16.3

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος επιδιώκει την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ CITES και της προαναφερθείσας Σύμβασης.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο ψηφίσματος.

16.4. Η CITES και η Διεθνής Επιτροπή Φαλαινοθηρίας (IWC)

16.4.1. Συνεργασία μεταξύ CITES και Διεθνούς Επιτροπής Φαλαινοθηρίας (Μεξικό) — CoP12 Έγγρ. 16.4.1

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος επανεπιβεβαιώνει, με αυστηρότερη διατύπωση, την σημερινή θέση όπως αυτή αντανακλάται στο Conf. 11.4.

Σχόλια: Το σχέδιο πρέπει να εξεταστεί σε συνδυασμό με το ζήτημα της ημερήσιας διάταξης αριθ. 38, ένα σχέδιο ψηφίσματος το οποίο αποβλέπει στην κατάργηση του ψηφίσματος Conf. 11.4. Οι διαφωνίες ως προς την αποτελεσματικότητα της IWC δεν μπορούν να επιλυθούν στο πλαίσιο της CITES. Δεν έχουν υπάρξει ουσιαστικές αλλαγές στις συνθήκες από την έγκριση του ψηφίσματος Conf. 11.4. Είναι αμφίβολο εάν υπάρχει ή όχι ανάγκη για ένα επιπλέον ψήφισμα σε αυτή τη φάση.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να επιδιώξει την απόσυρση του υπόψη σχεδίου ψηφίσματος καθώς και εκείνου που περιλαμβάνεται στο σημείο 38 της ημερήσιας διάταξης.

16.4.2. Ζητήματα σχετικά με τη Διεθνή Επιτροπή Φαλαινοθηρίας (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) — CoP12 Έγγρ. 16.4.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

16.5. Δηλώσεις των εκπροσώπων άλλων συμβάσεων και συμφωνιών (δεν υπάρχει έγγραφο)

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: Η Κοινότητα πρέπει να προβεί σε δήλωση για τη σχέση μεταξύ σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα και CITES η οποία να ασχολείται με τις ρήτρες των αδειών CITES που αφορούν στη χρήση γενετικών πόρων.

Συμπέρασμα: —

17. ΑΕΙΦΟΡΟΣ ΧΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ CITES (ΝΟΡΒΗΓΙΑ) — CoP12 Έγγρ. 17

Σύνοψη: Το σχέδιο κειμένου επανεπιβεβαιώνει τις αρχές της αειφόρου χρήσης και περιλαμβάνει αναφορές στο ρόλο του FAO για την αειφόρο χρήση των εμπορικών ειδών ψαριών.

Σχόλιο: Το κείμενο είναι αόριστο και θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως αναφορά για τη στήριξη αντίθετων επιχειρημάτων στη συζήτηση για τη διατήρηση. Ως έχει, δεν συμβάλλει στις εργασίες της CITES.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα δεν πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο ψηφίσματος.

18. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ — CoP12 Έγγρ. 18

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

19. ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΑΓΡΙΑΣ ΠΑΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΧΛΩΡΙΔΑΣ — CoP12 Έγγρ. 19

Σύνοψη: Πρόκειται για την έκθεση σχετικά με τις εργασίες της διαρκούς επιτροπής για την εφαρμογή των αποφάσεων της 11ης Διάσκεψης. Συμπεριλαμβάνει ένα σχέδιο απόφασης σύμφωνα με το οποίο τα συμβαλλόμενα μέρη οφείλουν να ενημερώσουν τη Γραμματεία για τις μεθόδους βέλτιστης πρακτικής στον τομέα και η Γραμματεία οφείλει να τις αναλύσει για την 13η Διάσκεψη.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο ψηφίσματος.

20. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

20.1. Αποτελέσματα της συνεδρίασης διαλόγου για τον αφρικανικό ελέφαντα — CoP12 Έγγρ. 20.1

20.2. Αποτελέσματα της συνεδρίασης διαλόγου για την κεραμοτή χελώνα (hawksbill) — CoP12 Έγγρ. 20.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ**Αναθεώρηση ψηφισμάτων και αποφάσεων****21. ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ**

21.1. Αναθεώρηση ψηφισμάτων

21.1.1. Ψηφίσματα που πρέπει να καταργηθούν — CoP12 Έγγρ. 21.1.1

21.1.2. Ψηφίσματα που πρέπει να τροποποιηθούν — CoP12 Έγγρ. 21.1.2

21.2. Αναθεώρηση αποφάσεων — CoP12 Έγγρ. 21.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

Τακτικές και ειδικές εκθέσεις**22. ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΝΤΑΙ ΒΑΣΕΙ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ VIII, ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 7 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ**

22.1. Ετήσιες εκθέσεις — CoP12 Έγγρ. 22.1

22.2. Διετείς εκθέσεις — CoP12 Έγγρ. 22.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

23. ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ I — ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΙΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

23.1. Λεοπάρδαλη

23.1.1. Έκθεση για την εφαρμογή του ψηφίσματος Conf. 10.14 σχετικά με τις ποσοτώσεις για τα κυνηγετικά τρόπαια και δέρματα για προσωπική χρήση — CoP12 Έγγρ. 23.1.1

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση της γραμματείας σχετικά με την εφαρμογή του ως άνω ψηφίσματος, που προβλέπει πρόσθετες απαιτήσεις επισημάνσης και αναφοράς για τα κράτη διαβίωσης ενός είδους.

Σχόλιο: Η άποψη της γραμματείας — ότι οι πρόσθετες απαιτήσεις είναι περιττές και αποτελούν πρόσθετο φόρτο στο πλαίσιο του συνολικού όγκου των εξαγωγών — έχει κάποια βάση. Ωστόσο, τα τμήματα λεοπαρδαλής και τα παράγωγά τους χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατο του τίγρη στα παραδοσιακά κινεζικά γιατρικά και επομένως, η πλήρης κατάργηση του ψηφίσματος δεν θα ήταν σκόπιμη.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει την τροποποίηση του ψηφίσματος ώστε να ελαφρυνθούν κάποιες υποχρεώσεις αναφοράς.

23.1.2. Τροποποίηση της ποσόστωσης της Ηνωμένης Δημοκρατίας της Τανζανίας — CoP12 Έγγρ. 23.1.2

Σύνοψη: Αποβλέπει στο διπλασιασμό της ποσόστωσης για κυνηγετικά τρόπαια και δέρματα για προσωπική χρήση από 250 σε 500.

Σχόλιο: Τα υφιστάμενα στοιχεία δείχνουν ότι η λεοπαρδαλή δεν διατρέχει κίνδυνο στα περισσότερα τμήματα της υποσαχάριας Αφρικής και το είδος παραμένει στο προσάρτημα I σε μεγάλο βαθμό επειδή τα μέρη δεν επιθυμούν την επανέναρξη της εμπορίας για εμπορικούς σκοπούς. Η σημερινή ποσόστωση θεσπίστηκε στην 5η Διάσκεψη.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει αυτή την πρόταση.

23.2. Markhor — CoP12 Έγγρ. 23.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

24. ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΡΙΟΥ ΚΑΙ ΥΦΑΣΜΑΤΟΣ ΑΠΟ VICUÑA — CoP12 Έγγρ. 24

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

25. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΖΩΝΤΩΝ ΖΩΩΝ — CoP12 Έγγρ. 25

Σύνοψη: Πρόκειται για την έκθεση της γραμματείας σχετικά με τις εργασίες που έχουν πραγματοποιηθεί έως σήμερα από την ομάδα εργασίας για τις μεταφορές της επιτροπής «Ζώα». Συμπεριλαμβάνει ένα σχέδιο απόφασης σύμφωνα με το οποίο η επιτροπή «Ζώα» πρέπει να εργαστεί για τη συμπλήρωση των κατευθύνσεων IATA και την υποβολή έκθεσης στην 13η Διάσκεψη.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο απόφασης.

Γενικά ζητήματα συμμόρφωσης

26. ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ — CoP12 Έγγρ. 26

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

27. ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΠΙΒΟΛΗΣ — CoP12 Έγγρ. 27

Σύνοψη: Πρόκειται για έγγραφο της γραμματείας σχετικά με τα θέματα επιβολής της σύμβασης. Περιλαμβάνει σχέδιο απόφασης για τη σύγκλιση ειδικής συνάντησης ειδικών σε θέματα επιβολής οι οποίοι θα υποβάλουν έκθεση στη 13η Διάσκεψη.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση και να υποστηρίξει το σχέδιο απόφασης κατ' αρχήν.

28. ΕΘΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ — CoP12 Έγγρ. 28

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

29. ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΤΗΣ ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ CITES (ΧΙΑΗ) — CoP12 Έγγρ. 29

Σύνοψη: Η πρόταση επιδιώκει τη χρησιμοποίηση του Internet για την εξακρίβωση της γνησιότητας των αδειών και πιστοποιητικών.

Σχόλιο: Σκοπός είναι να μειωθεί η απάτη που συνδέεται με τα έγγραφα αλλά πρέπει να διερευνηθούν οι κίνδυνοι που συνδέονται με την πρόταση και η εφικτότητά της στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο ψηφίσματος εάν επαναδιατυπωθεί ώστε να ευνοεί μια πιο βαθμιαία προσέγγιση — π.χ. να αναλάβει η διαρκής επιτροπή να προωθήσει περαιτέρω το θέμα.

30. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ CITES ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ (ΔΑΝΙΑ) — CoP12 Έγγρ. 30

Σύνοψη: Πρόκειται για πρόταση που υπέβαλε η προεδρεία εξ ονόματος της Κοινότητας και επιδιώκει την κατάργηση των ψηφισμάτων Conf. 6.5 (Rev.) και 8.2 (Rev.) που αφορούν στην εφαρμογή της CITES στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι, από την εποχή που εκδόθηκαν τα ψηφίσματα έως σήμερα, η Κοινότητα έχει θέσει σε ισχύ ένα συνεκτικό κανονιστικό πλαίσιο εφαρμογής της CITES και όλα τα κράτη μέλη έχουν επικυρώσει τη σύμβαση. Περιλαμβάνει ένα σχέδιο απόφασης που προτρέπει όλα τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν έχουν ήδη επικυρώσει την τροποποίηση της Gabogone να το πράξουν πριν τη 13η Διάσκεψη.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει αυτή την πρόταση.

Εμπορία ειδών και ζητήματα διατήρησης**31. ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΡΚΟΥΔΩΝ — CoP12 Έγγρ. 31**

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση σχετικά με τις αποφάσεις που έχουν συμφωνηθεί στην 11η Διάσκεψη όσον αφορά την εμπορία αρκούδων.

Σχόλιο: Τα περισσότερα από τα ζητήματα που αναφέρονται δεν αφορούν ειδικά τις αρκούδες και αντανακλούν ποιά θα έπρεπε να είναι η ορθή πρακτική σε θέματα διατήρησης σε ευρύτερο επίπεδο.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση και να υποστηρίξει την κατάργηση των σχετικών αποφάσεων.

32. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΗΣ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗΣ, ΤΗΣ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗΣ ΤΩΝ ΧΙΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΟΠΑΡΔΑΛΗΣ ΤΗΣ ΝΕΦΕΛΩΔΟΥΣ (ΙΝΔΙΑ) — CoP12 Έγγρ. 32

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

33. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΙΓΡΕΩΝ — CoP12 Έγγρ. 33

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

34. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ**34.1. Παράνομη εμπορία ελεφαντοστού και άλλων ειδών ελέφαντα — CoP12 Έγγρ. 34.1**

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

34.2. Παράνομη ελεφαντοθηρία — CoP12 Έγγρ. 34.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

34.3. Αναθεώρηση του ψηφίσματος Conf. 10.10 (Rev.) σχετικά με την εμπορία ελεφάντων (Ινδία, Κένυα) — CoP12 Έγγρ. 34.3

Σύνοψη: Το ως άνω σχέδιο αναθεώρησης απαιτεί να δημιουργηθούν συστήματα ενημέρωσης των τουριστών για τις νομικές υποχρεώσεις τους όσον αφορά στην αγορά ελεφαντοστού στα κράτη διαβίωσης ελεφάντων. Απαιτεί επίσης από τη διαρκή επιτροπή να είναι σε κάθε συνεδρίαση ενημερωμένη για την πρόοδο του ETIS (σύστημα πληροφόρησης για την εμπορία ελέφαντα).

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει την προτεινόμενη αναθεώρηση.

35. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΡΙΝΟΚΕΡΩΝ — CoP12 Έγγρ. 35

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του ψηφίσματος Conf. 9.14 (Rev) που αφορά το ως άνω θέμα.

Σχόλιο: Το επίπεδο υποβολής αναφορών από τα κράτη διαβίωσης είναι ανεπαρκές και πολλά από τα ζητούμενα μέτρα συνιστούν απλώς την ορθή πρακτική η οποία θα έπρεπε να ακολουθείται σε θέματα διατήρησης. Η χρησιμότητα του ψηφίσματος αμφισβητείται από τη γραμματεία.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση και να υποστηρίξει την κατάργηση του ψηφίσματος υπό την προϋπόθεση ότι δεν δημιουργεί κινδύνους από την άποψη της διατήρησης.

36. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΥ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΦΟΡΟΥ — CoP12 Έγγρ. 36

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

37. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΘΙΒΕΤΙΑΝΗΣ ΑΝΤΙΛΟΠΗΣ — CoP12 Έγγρ. 37

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του ψηφίσματος Conf. 11.8 που αφορά το ως άνω θέμα.

Σχόλιο: Έχει σημειωθεί σοβαρή πρόοδος στο θέμα αυτό. Ωστόσο, η γραμματεία συνιστά δευτερεύουσες αναθεωρήσεις του ψηφίσματος ώστε να αφαιρεθούν όσα αποτελούν γενικές υποχρεώσεις με βάση τη CITES και να περιοριστεί το περιεχόμενο σε συγκεκριμένα ζητήματα που αφορούν αυτό το είδος.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση και να υποστηρίξει τις τροποποιήσεις.

38. ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΕΙΔΩΝ ΚΗΤΟΕΙΔΩΝ ΠΟΥ ΑΦΘΟΝΟΥΝ (ΙΑΠΩΝΙΑ) — CoP12 Έγγρ. 38

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος επιδιώκει την κατάργηση του ψηφίσματος Conf. 11.4.

Σχόλιο: Αυτό το σημείο της ημερήσιας διάταξης πρέπει να εξεταστεί στο πλαίσιο του σημείου 16.4.1. Οι διαφωνίες ως προς την αποτελεσματικότητα της Διεθνούς Επιτροπής Φαλαινοθηρίας δεν μπορούν να επιλυθούν στο πλαίσιο της CITES. Δεν έχουν υπάρξει ουσιαστικές αλλαγές στις συνθήκες από την έγκριση του ψηφίσματος Conf. 11.4.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να επιδιώξει την απόσυρση του παρόντος σχεδίου ψηφίσματος καθώς και εκείνου που περιλαμβάνεται στο σημείο 16.4.1.

39. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΧΕΛΩΝΩΝ ΓΛΥΚΟΥ ΝΕΡΟΥ — CoP12 Έγγρ. 39

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

40. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΧΕΛΩΝΩΝ MALACOCHERSUS TORNIERI (KENYA) — CoP12 Έγγρ. 40

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος καθορίζει αυστηρότερους κανόνες σχετικά την εκτροφή αυτού του είδους.

Σχόλιο: Είναι περιττό να εκδοθεί ψήφισμα της συνδιάσκεψης επ' αυτού του θέματος και το σχέδιο που έχει προταθεί βασίζεται σε παλιά στοιχεία.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει άλλα μέσα επιδίωξης αυτού του στόχου, όπως η διαδικασία «Σημαντικό Εμπόριο».

41. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΡΧΑΡΙΩΝ

41.1. Διατήρηση και διαχείριση καρχαριών (Αυστραλία) — CoP12 Έγγρ. 41.1

41.2. Διατήρηση και εμπορία καρχαριών (Ισημερινός) — CoP12 Έγγρ. 41.2

Σύνοψη: Και τα δύο ανωτέρω σχέδια ψηφίσματος ασχολούνται με την έλλειψη προόδου στην εφαρμογή του διεθνούς προγράμματος δράσης του FAO για τους καρχαρίες (FAO IPOA-Sharks).

Σχόλιο: Το αυστραλιανό έγγραφο είναι το αναλυτικότερο αλλά περιέχει ορισμένες φράσεις που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ως προκλητικές. Το έγγραφο του Ισημερινού παρουσιάζει το ζήτημα με πιο ισόρροπο τρόπο.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το έγγραφο του Ισημερινού, με τροποποιήσεις εάν χρειάζεται.

42. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΟΞΥΡΡΥΓΧΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ ΤΟΥ ΧΑΒΙΑΡΙΟΥ

42.1. Εφαρμογή του ψηφίσματος Conf. 10.12 (Rev.) σχετικά με τη διατήρηση των οξύρρυγχων — CoP12 Έγγρ. 42.1

42.2. Παγίωση των ψηφισμάτων για τους οξύρρυγχους και το εμπόριο χαβιαριού — CoP12 Έγγρ. 42.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

43. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΙΠΠΟΚΑΜΠΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΩΝ SYNGNATHIDAE — CoP12 Έγγρ. 43

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

44. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΙΔΩΝ DISSOSTICHUS (ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ) — CoP12 Έγγρ. 44

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος έχει ως σκοπό να συμπληρώσει την πρόταση για εισαγωγή αυτών των ειδών στον κατάλογο εξασφαλίζοντας ότι η τεκμηρίωση CCAMLR μπορεί να θεωρηθεί ότι πληροί τις νομικές απαιτήσεις που προκύπτουν από την εισαγωγή του είδους και παρακινώντας τα συμβαλλόμενα μέρη να συμβουλευονται τη γραμματεία της CCAMLR πριν εκδώσουν πιστοποιητικό προέλευσης από τη θάλασσα.

Σχόλιο: Το σχέδιο ψηφίσματος πρέπει να εξεταστεί βάσει της άποψης της Επιτροπής για την πρόταση εισαγωγής στον κατάλογο. Η εισαγωγή στον κατάλογο της CITES θα είναι αποτελεσματική μόνο εάν μπορεί να συνδεθεί (π.χ. μέσω προσθήκης μιας παρατήρησης ή έκδοσης συνοδευτικού ψηφίσματος) με τον όρο ότι τα συμβαλλόμενα στη CITES μέρη που εμπορεύονται τον *Dissostichus* οφείλουν να εφαρμόζουν το σύστημα τεκμηρίωσης των αλιευμάτων της CCAMLR για να αποδεικνύουν τον μη επιβλαβή χαρακτήρα της δραστηριότητας, στοιχείο που απαιτείται από τη CITES. Ειδικώς, το σχέδιο ψηφίσματος που περιέχεται στο έγγραφο 16.1 — με τροποποιήσεις εάν χρειάζεται, παραμένει η προτεινόμενη επιλογή.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα δεν μπορεί να υποστηρίξει αυτό το σχέδιο ψηφίσματος και την πρόταση για εισαγωγή στον κατάλογο παρά μόνο εάν τροποποιηθούν ώστε να πληρούν την ανωτέρω προϋπόθεση.

45. ΕΜΠΟΡΙΟ ΟΛΟΘΟΥΡΙΩΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ HOLOTHURIDAE ΚΑΙ STICHOPODIDAE (ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ) — CoP12 Έγγρ. 45

Σύνοψη: Το έγγραφο διερευνά τα ζητήματα που συνδέονται με τη διατήρηση και την αειφόρο διαχείριση αυτών των ομάδων.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη αυτό το έγγραφο.

46. ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ HARPAGOPHYTUM — CoP12 Έγγρ. 46

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

47. ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ SWIETENIA MACROPHYLLA: ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΟΝΙ — CoP12 Έγγρ. 47

Σύνοψη: Η έκθεση παρουσιάζει σειρά συστάσεων που απευθύνονται κυρίως στα κράτη διαβίωσης του είδους.

Σχόλιο: Οι συστάσεις έχουν κάποιες ελάσσονες επιπτώσεις στις χώρες εισαγωγής. Ωστόσο, τα προβλήματα με το εμπόριο μαονιού αντιμετωπίζονται καλύτερα μέσω της εισαγωγής στο προσάρτημα II.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση, να υποστηρίξει τις συστάσεις και να πιέσει για εισαγωγή στο προσάρτημα II.

48. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ CONF. 8.9 (REV.) ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΑ ΕΙΔΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II ΠΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΣΑΝ ΣΕ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

48.1. Εφαρμογή του ψηφίσματος Conf. 8.9 (Rev.) — CoP12 Έγγρ. 48.1

Σύνοψη: Παρόλο που το έγγραφο για αυτό το σημείο της ημερήσιας διάταξης δεν ήταν διαθέσιμο στις 31 Ιουλίου, αναμένεται να αποτελείται από ένα νέο σχέδιο ψηφίσματος το οποίο έχει ως σκοπό να καταστήσει τη διαδικασία «Σημαντικό Εμπόριο» πιο ευέλικτη και διαφανή.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει μέτρα που έχουν ως σκοπό να αυξήσουν τη διαφάνεια και την αποδοτικότητα της διαδικασίας «Σημαντικό Εμπόριο».

48.2. Saiga tatarica: σύνοψη της ημερίδας που πραγματοποιήθηκε με χορηγία της CITES στην Καλμυκία τον Μάιο 2002 και παρουσίαση του σχεδίου προγράμματος δράσης για τη διατήρηση (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) — CoP12 Έγγρ. 48.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

49. ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΙΣ ΕΞΑΓΩΓΗΣ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΘΝΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ ΓΙΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II: Η ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΩΝ (ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ) — CoP12 Έγγρ. 49

Σύνοψη: Πρόκειται για έγγραφο συζήτησης σχετικά με τις δυσχέρειες που προκύπτουν από το σύστημα ποσοτώσεων.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να αντιμετωπίσει ευνοϊκά το έγγραφο και να διατυπώσει πρόσθετα σχόλια.

Έλεγχος εμπορίου και ζητήματα επισήμανσης

50. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΟΣΟΣΤΩΣΕΩΝ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

50.1. Βελτίωση της διαχείρισης των ετήσιων ποσοτώσεων εξαγωγής και τροποποίηση του ψηφίσματος Conf. 10.2 (Rev.) παράρτημα 1 σχετικά με τις άδειες και τα πιστοποιητικά (Γερμανία) — CoP12 Έγγρ. 50.1

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος που υπέβαλε η Γερμανία εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας έχει ως σκοπό να βελτιώσει την διαφάνεια των διατάξεων για ποσοτώσεις εξαγωγής.

Σχόλια: Το ως άνω σχέδιο ψηφίσματος ασχολείται με μια σειρά προβλημάτων που δημιουργούν οι υφιστάμενες διατάξεις, όπως η μη έγκαιρη κοινοποίηση των ποσοτώσεων, η μεταφορά στο επόμενο έτος των μη χρησιμοποιηθέντων τμημάτων των ποσοτώσεων κ.λπ.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο ψηφίσματος.

50.2. Ποσοτώσεις εξαγωγής που καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο για είδη του προσαρτήματος II: η επιστημονική βάση για τον καθορισμό και την εφαρμογή των ποσοτώσεων (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής) — CoP12 Έγγρ. 50.2

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος επιδιώκει τη δημιουργία «inter-sessional» ομάδας εργασίας επί του ζητήματος.

Σχόλιο: Το σχέδιο ψηφίσματος που περιέχεται στο έγγραφο 50.1 αντιμετωπίζει αυτό το πρόβλημα και εξαλείφει την ανάγκη για σύσταση ομάδας εργασίας.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να ενθαρρύνει την απόσυρση του σχεδίου ψηφίσματος.

51. ΕΜΠΟΡΙΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΕΥΑΙΣΘΗΤΩΝ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ — CoP12 Έγγρ. 51

Σύνοψη: Το έγγραφο για αυτό το σημείο δεν είναι ακόμη διαθέσιμο. Ωστόσο, φαίνεται ότι περιλαμβάνει προτάσεις για γρήγορη ανίχνευση αυτού του είδους των δειγμάτων στις περιπτώσεις που δεν υπάρχουν ανησυχίες από άποψη διατήρησης.

Σχόλιο: Τα κράτη μέλη είχαν εργαστεί επί του ζητήματος κατά την προετοιμασία της Διάσκεψης αλλά είχε συμφωνηθεί να περιμένουν τις προτάσεις της γραμματείας.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει μέτρα που έχουν ως σκοπό να μειώσουν το διοικητικό φόρτο όσον αφορά αυτά τα δείγματα.

52. ΔΙΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

52.1. Διακίνηση δειγμάτων δερμάτων ερπετών και άλλων συναφών προϊόντων — CoP12 Έγγρ. 52.1

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

52.2. Χρήση πιστοποιητικών για διακίνηση συλλογών δειγμάτων, καλυπτόμενων από δελτίο ΑΤΑ ή δελτίο ΠΙΡ και αποτελούμενων από τμήματα ή παράγωγα ειδών των προσαρτημάτων II και III (Ιταλία, Ελβετία) — CoP12 Έγγρ. 52.2

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος που υπέβαλαν η Ιταλία εξ ονόματος της Κοινότητας και η Ελβετία, αφορά είδη τα οποία αποτελούν τμήμα περιόδου εκθέσεων.

Σχόλια: Η χρήση ATA ή TIR μπορεί να απλοποιήσει τις διαδικασίες που απαιτούνται για τη διακίνηση αυτού του είδους δειγμάτων και να μειώσει τον κίνδυνο απάτης. Θα πρέπει ωστόσο να τροποποιηθούν οι διατάξεις των σχετικών συμβάσεων.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο ψηφίσματος.

53. ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΓΙΑ ΕΙΔΗ ΦΥΤΩΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑ ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΞΥΛΕΙΑΣ — CoP12 Έγγρ. 53

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση σχετικά με την απόφαση της 11ης Διάσκεψης να διερευνήσει η γραμματεία τη χρησιμότητα διάφορων τεχνικών δασοπονίας ως προς τις διατάξεις της CITES για την καλλιέργεια, την τεχνητή διάδοση και τις ποσοτώσεις για τα είδη φυτών που χρησιμοποιούνται για παραγωγή ξυλείας.

Σχόλιο: Η επιτροπή «φυτά» επανεξετάζει σήμερα, με βάση τις εργασίες που έχει εκτελέσει η γραμματεία, τη χρήση κωδικών προέλευσης για τα είδη φυτών που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή ξυλείας.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση και να συμφωνήσει με την κατάργηση της απόφασης.

Εξαιρέσεις και ειδικές διατάξεις σε θέματα εμπορίου

54. ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

54.1. Εμπορία προσωπικών αντικειμένων — CoP12 Έγγρ. 54.1

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

54.2. Προσωπικά αντικείμενα από δέρμα κροκόδειλου (Βενεζουέλα) — CoP12 Έγγρ. 54.2

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος προβλέπει μια εξαίρεση για, 8 το πολύ, προσωπικά αντικείμενα από δέρμα κροκόδειλου προερχόμενο από είδη του προσαρτήματος II ή εκτραφέντα σε αιχμαλωσία είδη του προσαρτήματος I.

Σχόλιο: Είναι απαραίτητο να επαληθευθεί ότι δεν υφίστανται δυνατότητες παράκαμψης της νομοθεσίας αλλά κατ'αρχήν δεν υπάρχει καμία αντίρρηση. Παρόμοιες προτάσεις για άλλες ομάδες ειδών που θα υποβληθούν ενδεχομένως στο μέλλον θα πρέπει να εξεταστούν η κάθε μία χωριστά.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει ένα τροποποιημένο σχέδιο ψηφίσματος.

55. ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΤΡΕΦΟΥΝ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΟΣ I ΣΕ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΓΙΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

55.1. Αναθεώρηση των ψηφισμάτων Conf. 8.15 και Conf. 11.14 σχετικά με κατευθυντήριες γραμμές για μια διαδικασία καταγραφής και παρακολούθησης επιχειρήσεων που εκτρέφουν είδη ζώων του προσαρτήματος I για εμπορικούς σκοπούς — CoP12 Έγγρ. 55.1

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

55.2. Αιτήσεις για καταγραφή επιχειρήσεων που εκτρέφουν είδη του προσαρτήματος I για εμπορικούς σκοπούς — CoP12 Έγγρ. 55.2

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

56. ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ, ΔΩΡΕΑ Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ ΜΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΓΙΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΑΙ ΦΥΤΟΛΟΓΙΑ (ΗΝΩΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ) — CoP12 Έγγρ. 56

Σύνοψη: Πρόκειται για έγγραφο συζήτησης σχετικά με τις δυσχέρειες που έχουν προκύψει για την ομαλή λειτουργία της ως άνω διάταξης για εξαίρεση.

Σχόλιο: Πολλά επιστημονικά ιδρύματα στην Κοινότητα κάνουν χρήση της εξαιρέσης, αλλά άλλα μέρη έχουν συναντήσει προβλήματα λόγω της μη ενιαίας εφαρμογής.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να σημειώσει το περιεχόμενο του εγγράφου και να ανταλλάξει πληροφορίες με άλλα μέρη σχετικά με τα προβλήματα που έχουν προκύψει.

57. ΠΕΡΙΟΔΕΥΟΥΣΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΖΩΝΤΩΝ ΖΩΩΝ (ΡΩΣΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ) — CoP12 Έγγρ. 57

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος προβλέπει επέκταση των σημερινών διατάξεων (που περιέχονται στο ψήφισμα Conf. 8.16) σε όλα τα ζώα ζώα που βρίσκονται σε περιοδεύουσες εκθέσεις, χωρίς τον σημερινό περιορισμό στα προ σύμβασης ζώα ή σε αυτά που έχουν εκτραφεί σε αιχμαλωσία.

Σχόλιο: Το κεντρικό ζήτημα είναι η χρήση για εμπορικούς σκοπούς ειδών πρώτης γενιάς τα οποία ανήκουν στο προσάρτημα I και έχουν εκτραφεί σε αιχμαλωσία (ιδίως ινδικών ελεφάντων). Το σχέδιο δεν παρέχει μηχανισμό με τον οποίο να αποφεύγεται η υπονόμηση των διατάξεων που αφορούν την εκτροφή σε αιχμαλωσία και τις εμπορικές συναλλαγές οι οποίες αφορούν αυτά τα είδη.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα δεν πρέπει να υποστηρίξει το σχέδιο ψηφίσματος.

Τροποποίηση των προσαρτημάτων

58. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΩΝ I ΚΑΙ II — CoP12 Έγγρ. 58

Σύνοψη: Φαίνεται ότι θα ερωτηθούν τα μέρη εάν συμφωνούν ή όχι με ένα κείμενο το οποίο έχει συντάξει η πλειοψηφία της ομάδας εργασίας ή αν θα συνταχθούν με την άποψη της προεδρίας της επιτροπής για τα φυτά ότι το ζήτημα απαιτεί περαιτέρω συζήτηση.

Σχόλια: Παρόλο που το σχέδιο ψηφίσματος που συνέταξε η ομάδα εργασίας αποτελεί σημαντικό επίτευγμα, πρόκειται για ευαίσθητο θέμα που απαιτεί περαιτέρω εργασία για να τύχει ευρύτερης υποστήριξης.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει την έκδοση απόφασης της Διάσκεψης η οποία να επεκτείνει και να διευκρινίζει την εντολή της ομάδας εργασίας και να προωθή περαιτέρω το ζήτημα στηριζόμενη στο υπάρχον σχέδιο.

59. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥΣ — CoP12 Έγγρ. 59

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

60. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΦΥΤΑ ΣΤΑ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΑ — CoP12 Έγγρ. 60

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

Άλλα θέματα και ζητήματα

61. ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΟΜΑΔΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΠΤΥΧΩΝ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ CITES ΣΕ ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΕΙΔΗ (ΧΙΛΗ) — CoP12 Έγγρ. 61

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος επιδιώκει τη δημιουργία ομάδας εργασίας για τα ζητήματα που αφορούν τα θαλάσσια είδη.

Σχόλιο: Υπάρχει σημαντική επικάλυψη μεταξύ των όσων προτείνονται και της εντολής της ομάδας εργασίας για τα κριτήρια.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να υποστηρίξει το αίτημα να ζητηθεί από την ομάδα εργασίας «Κριτήρια» να ασχοληθεί με αυτά τα ζητήματα.

62. ΚΡΕΑΣ ΘΗΡΑΜΑΤΩΝ — CoP12 Έγγρ. 62

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της ομάδας εργασίας για το κρέας θηραμάτων.

Σχόλιο: Η έκθεση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ομάδα έχει συμβάλει στη βελτίωση της επικοινωνίας και του συντονισμού μεταξύ των χωρών που επηρεάζονται από το εμπόριο και συνιστά ότι πρέπει να εξακολουθήσει τις εργασίες της έως την 13 Διάσκεψη με εξωτερική χρηματοδότηση.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη την έκθεση και να υποστηρίξει την παράταση της εντολής της ομάδας εργασίας, εξασφαλίζοντας όμως ότι επιτελεί το έργο της σε στενή συνεργασία με την ομάδα σύνδεσης της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα που ασχολείται με αυτό το θέμα.

63. Η ΔΙΑΣΩΣΗ ΕΞΑΡΤΩΜΕΝΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ ΑΠΟ ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ (ΚΕΝΥΑ) — CoP12 Έγγρ. 63

Σύνοψη: Το σχέδιο ψηφίσματος επιδιώκει να μπορεί κανείς να αντιπαρέλθει τις απαιτήσεις αδείας όταν συντρέχουν ορισμένες προϋποθέσεις.

Σχόλιο: Τα ζητήματα που αναφέρονται δεν αφορούν ειδικά τους πιθήκους και θα πρέπει να εξεταστεί η δυσχερής θέση άλλων εξαρτώμενων ζώων.

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα διάκειται ευνοϊκά στο στόχο του παρόντος σχεδίου ψηφίσματος αλλά θεωρεί ότι πρέπει να διευκρινιστούν οι υποκείμενες αρχές.

64. ΕΜΠΟΡΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΓΙΑΤΡΙΚΩΝ — CoP12 Έγγρ. 64

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο στις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: —

65. ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ — CoP12 Έγγρ. 65

Σύνοψη: Πρόκειται για έκθεση της γραμματείας σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης 11.131 για το υπόψη θέμα.

Σχόλιο: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα πρέπει να λάβει υπόψη αυτή την έκθεση.

ΕΞΕΤΑΣΗ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΩΝ I ΚΑΙ II**66. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΩΝ I ΚΑΙ II — CoP12 Έγγρ. 66**

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτείνων	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.1	Όλη η σχετική πανίδα Η παρατήρηση 607 τροποποιείται και διατυπώνεται ως εξής: Τα ακόλουθα δεν υπόκεινται στις διατάξεις της σύμβασης: α) συνθετικό DNA το οποίο δεν περιέχει κανένα τμήμα του αρχικού· β) ουρία και κόπρανα· γ) συνθετικά φάρμακα και άλλα φαρμακευτικά προϊόντα όπως εμβόλια τα οποία δεν περιέχουν κανένα τμήμα του αρχικού γενετικού υλικού από το οποίο προήλθαν· και δ) απολιθώματα		CH	Η πρόταση θα μειώσει τον διοικητικό φόρτο χωρίς εμφανή επίπτωση σε θέματα διατήρησης. Η παράγραφος γ) πρέπει να αντικατασταθεί με τα εξής: «φάρμακα και άλλα φαρμακευτικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των εμβολίων, παραγόμενα από συνθετικούς διατηρούμενα κύτταρα»	+	

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτείνων	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.2	<p>Agapornis spp., Platycercus spp., Barnardius spp., Cyanorhampus auriceps, C. novaezelandiae, Psittacula eupatria, P. krameri και Padda oryzivora</p> <p>Να προστεθεί η ακόλουθη παρατήρηση:</p> <p>Οι χρωματικοί τύποι που παράγονται με εκτροφή σε αιχμαλωσία θεωρούνται ως ήμερη μορφή και επομένως δεν υπόκεινται στις διατάξεις της σύμβασης</p>		CH	Κατ' αρχήν στήριξη αλλά η παρατήρηση πρέπει να προστεθεί μόνον όταν υπάρχουν διαθέσιμοι οδηγοί ταυτοποίησης	+	
12.3	Tursiops truncatus ponticus	II — I	DE	Η εισαγωγή στον κατάλογο CITES υποστηρίζεται από τη συμφωνία ACCOBAMS. Η πρόταση όπως έχει κατατεθεί δεν παρέχει επαρκή στοιχεία για να τεκμηριώσει το αίτημα αλλά η μεταφορά στο προσάρτημα I θα μπορούσε να εξεταστεί περαιτέρω με βάση πρόσθετα στοιχεία		
12.4	<p>Balaenoptera acutorostrata (πληθυσμός Βορείου Ημισφαιρίου, εκτός από αυτόν της Κίτρινης Θάλασσας, της Θάλασσας της Ανατολικής Κίνας και της Θάλασσας της Ιαπωνίας) Παράρτημα 4 με την ακόλουθη παρατήρηση:</p> <p>Με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί το εμπόριο μεταξύ μερών τα οποία είναι επίσης συμβαλλόμενα μέρη στη Διεθνή Σύμβαση για τη ρύθμιση της φαινοθηρίας και τα οποία διαθέτουν ένα αποτελεσματικό σύστημα καταγραφής του DNA για την παρακολούθηση των αλιευμάτων, της προέλευσης από τη θάλασσα και των εισαγωγών από άλλα κράτη. Για να εξασφαλιστεί ότι το εμπόριο δεν έχει ως αποτέλεσμα αφαιρέσεις που υπερβαίνουν τα όρια αλίευσης, πρέπει να εφαρμοστούν τα ακόλουθα πρόσθετα μέτρα:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. με την επιφύλαξη των διατάξεων της CITES άρθρο XIV, παράγραφοι 4 και 5, κάθε εμπόριο υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου IV· 2. υπολογισμός των ασφαλών ορίων αλίευσης βάσει της αναθεωρημένης διαδικασίας διαχείρισης της Διεθνούς Επιτροπής Φαινοθηρίας· 3. καθορισμός ποσοστώσεων εξαγωγής τα οποία θα εξασφαλίζουν ότι το εμπόριο δεν έχει ως αποτέλεσμα αφαιρέσεις που υπερβαίνουν τα όρια αλίευσης· 4. ένδειξη στα εμπορικά έγγραφα του αριθμού ζώων που χρησιμοποιήθηκαν όταν τα αποστελλόμενα προϊόντα είναι τμήματα μόνον ζώων και προσδιορισμός αυτού του αριθμού μέσω παρακολούθησης του DNA των εισαγόμενων προϊόντων· 5. εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας για να εξασφαλιστεί ότι οι εισαγωγές προέρχονται από ζώα τα οποία έχουν συλληφθεί νομίμως και 6. αρχεία DNA για την παρακολούθηση των αλιευμάτων, της προέλευσης από τη θάλασσα και των εισαγωγών και απαίτηση να συνοδεύονται όλες οι εισαγωγές από πιστοποιημένα προφίλ DNA 	I — II	JP	Μερικά από τα στοιχεία που περιέχονται στην πρόταση είναι αμφισβητήσιμα. Έρχεται επίσης σε αντίφαση με το ψήφισμα Conf. 11.4		-

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτείνων	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.5	<p><i>Balaenoptera edeni</i> (πληθυσμός του Δυτικού Βόρειου Ειρηνικού Ωκεανού) Παράρτημα 4 με την ακόλουθη παρατήρηση:</p> <p>Με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί το εμπόριο μεταξύ μερών τα οποία είναι επίσης συμβαλλόμενα μέρη στη Διεθνή Σύμβαση για τη ρύθμιση της φαιαινοθηρίας και τα οποία διαθέτουν ένα αποτελεσματικό σύστημα καταγραφής του DNA για την παρακολούθηση των αλιευμάτων, της προέλευσης από τη θάλασσα και των εισαγωγών από άλλα κράτη. Για να εξασφαλιστεί ότι το εμπόριο δεν έχει ως αποτέλεσμα αφαιρέσεις που υπερβαίνουν τα όρια αλίευσης, πρέπει να εφαρμοστούν τα ακόλουθα πρόσθετα μέτρα:</p> <p>α) με την επιφύλαξη των διατάξεων της CITES άρθρο XIV, παράγραφοι 4 και 5, κάθε εμπόριο υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου IV και</p> <p>β) υπολογισμός των ασφαλών ορίων αλίευσης βάσει της αναθεωρημένης διαδικασίας διαχείρισης της Διεθνούς Επιτροπής Φαιαινοθηρίας</p>	I — II	JP	Μερικά από τα στοιχεία που περιέχονται στην πρόταση είναι αμφισβητήσιμα. Έρχεται επίσης σε αντίφαση με το ψήφισμα Conf. 11.4		-
12.6	<p><i>Loxodonta africana</i> (Πληθυσμός Μποτσουάνας)</p> <p>Διατήρηση του πληθυσμού της Μποτσουάνας στο προσάρτημα II με αλλαγή της παρατήρησης 604 σε ότι αφορά τον πληθυσμό της Μποτσουάνας ως εξής:</p> <p>Με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί σε ό,τι αφορά τον πληθυσμό της Μποτσουάνας:</p> <p>α) εμπόριο κυνηγητικών τροπαίων για μη εμπορικούς σκοπούς·</p> <p>β) εμπόριο ζώντων ζώων για εμπορικούς σκοπούς προς ενδεδειγμένους και παραδεκτούς παραλήπτες (και όπως καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία της χώρας εισαγωγής)·</p> <p>γ) εμπόριο καταγεγραμμένων αποθεμάτων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστού (ολόκληρα τεμάχια και τμήματα) καταγωγής Μποτσουάνας κρατικής ιδιοκτησίας της Μποτσουάνας για εμπορικούς σκοπούς μόνο σε εμπορικούς εταίρους εγκεκριμένους από το CITES, οι οποίοι δεν επανεξάγουν το ελεφαντοστό. Δεν θα επιτρέπεται το διεθνές εμπόριο ελεφαντοστού για 18 μήνες μετά την έγκριση της πρότασης (Μάιος 2004). Κατόπιν θα είναι δυνατή η εμπορία μιας αρχικής μέγιστης ποσότητας 20 000 kg ελεφαντοστού, και στη συνέχεια, από το 2005 και στο εξής, οι ετήσιες ποσοτώσεις εξαγωγών δεν θα υπερβαίνουν τα 4 000 kg·</p> <p>δ) εμπόριο προϊόντων από προβιά·</p> <p>ε) εμπόριο προϊόντων δέρματος για μη εμπορικούς σκοπούς· και</p> <p>ς) εμπόριο σκαλισμένου ελεφαντοστού για μη εμπορικούς σκοπούς</p>	II — II	BW	<p>Σαφής αλλαγή σε σχέση με τα ισχύοντα σήμερα:</p> <ul style="list-style-type: none"> — αρχική πώληση 20 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστού τον Μάιο 2004 ή μεταγενέστερα — ετήσια εξαγωγή 4 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστού προς εταίρους εγκεκριμένους από την CITES που δεν θα προχωρήσουν σε επανεξαγωγή — επιτρέπεται το εμπόριο προϊόντων από προβιά — επιτρέπεται η επανεξαγωγή εξαχθέντων ζώντων ζώων για μη εμπορικούς σκοπούς — επιτρέπεται η επανεξαγωγή κυνηγητικών τροπαίων για μη εμπορικούς σκοπούς — επιτρέπεται η (επαν)εξαγωγή προϊόντων από δέρμα και σκαλισμένου ελεφαντοστού για μη εμπορικούς σκοπούς. <p>Παρόλο που ενδέχεται να μην έχουν επίπτωση στην Μποτσουάνα από άποψη διατήρησης, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ευρύτερες επιπτώσεις μιας πώλησης και η σημερινή κατάσταση του συστήματος παρακολούθησης MIKE και άλλων διασφαλίσεων. Η θέση της Κοινότητας θα εξαρτηθεί από τη διευκρίνιση όσον αφορά τον κίνδυνο παράνομης θανάτωσης ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε πώλησης ελεφαντοστού</p>		

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτείνων	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.7	<p><i>Loxodonta africana</i> (πληθυσμός Ναμίμπιας)</p> <p>Διατήρηση του πληθυσμού της Ναμίμπια στο προσάρτημα II με τροποποίηση της παρατήρησης 604 σε ότι αφορά τον πληθυσμό της Ναμίμπιας, να διαβαστεί:</p> <p>Με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί σε ό,τι αφορά τον πληθυσμό της Ναμίμπιας:</p> <p>α) εμπόριο κυνηγετικών τροπαίων για μη εμπορικούς σκοπούς·</p> <p>β) εμπόριο ζώων ζώων για μη εμπορικούς σκοπούς προς ενδεδειγμένους και παραδεκτούς παραλήπτες (όπως καθορίζονται από την εθνική νομοθεσία της χώρας εισαγωγής)·</p> <p>γ) εμπόριο προϊόντων από προβά·</p> <p>δ) εμπόριο προϊόντων δέρματος και σκαλισμένου ελεφαντοστού για μη εμπορικούς σκοπούς· και</p> <p>ε) εμπόριο καταγεγραμμένων αποθεμάτων ακατέργαστου ελεφαντοστού (ολόκληρα κομμάτια και τμήματα αυτών) προελεύσεως Ναμίμπιας, κρατικής ιδιοκτησίας της Δημοκρατίας της Ναμίμπιας για εμπορικούς σκοπούς, σε εμπορικούς εταίρους οι οποίοι έχουν αναγνωρισθεί από τη Γραμματεία του CITES ότι διαθέτουν επαρκή εθνική νομοθεσία και εγχώριους ελέγχους του εμπορίου ώστε να εξασφαλίζεται ότι το ελεφαντοστό που εισάγεται από τη Ναμίμπια δεν θα επανεξάγεται και θα διαρρυθμίζεται με βάση όλες τις απαιτήσεις του ψηφίσματος Conf. 10.10 (Rev.) σχετικά με την εγχώρια παραγωγή και το εμπόριο. Δεν θα επιτρέπεται το διεθνές εμπόριο ελεφαντοστού για 18 μήνες μετά την έγκριση της πρότασης (Μάιος 2004). Κατόπιν θα είναι δυνατή η εμπορία μιας αρχικής μέγιστης ποσότητας 10 000 kg ελεφαντοστού, και στη συνέχεια, από το 2005 και στο εξής, οι ετήσιες ποσοτώσεις εξαγωγών δεν θα υπερβαίνουν τα 2 000 kg ελεφαντοστού</p>	II — II	NA	<p>Σαφής αλλαγή σε σχέση με τα ισχύοντα σήμερα:</p> <ul style="list-style-type: none"> — αρχική πώληση 10 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστού τον Μάιο 2004 ή μεταγενέστερα — ετήσια εξαγωγή 2 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστού προς εταίρους εγκεκριμένους από την CITES που δεν θα προχωρήσουν σε επανεξαγωγή — επιτρέπεται το εμπόριο προϊόντων από προβά — επιτρέπεται η επανεξαγωγή εξαχθέντων ζώων ζώων για μη εμπορικούς σκοπούς — επιτρέπεται η επανεξαγωγή κυνηγετικών τροπαίων για μη εμπορικούς σκοπούς — επιτρέπεται η (επαν)εξαγωγή προϊόντων από δέρμα και σκαλισμένου ελεφαντοστού για μη εμπορικούς σκοπούς. <p>Παρόλο που ενδέχεται να μην έχουν επίπτωση στην Ναμίμπια από άποψη διατήρησης, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ευρύτερες επιπτώσεις μιας πώλησης και η σημερινή κατάσταση του συστήματος παρακολούθησης MIKE και άλλων διασφαλίσεων. Η θέση της Κοινότητας θα εξαρτηθεί από τη διευκρίνιση όσον αφορά τον κίνδυνο παράνομης θανάτωσης ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε πώλησης ελεφαντοστού</p>		

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτείνων	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.8	<p><i>Loxodonta africana</i> (πληθυσμός Νοτίου Αφρικής)</p> <p>Διατήρηση του πληθυσμού της Νοτίου Αφρικής στο προσάρτημα II με τροποποίηση της παρατήρησης 604 σε ό,τι αφορά τον αφρικανικό πληθυσμό της Νοτίου Αφρικής, ώστε να διαβαστεί:</p> <p>Με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί σε ό,τι αφορά τον πληθυσμό της Νοτίου Αφρικής:</p> <p>α) εμπόριο κυνηγετικών τροπαίων για μη εμπορικούς σκοπούς·</p> <p>β) εμπόριο ζώντων ζώων για επανεισαγωγή στη φύση σε προστατευόμενες περιοχές επίσημα διακηρύσσεται με βάση τη νομοθεσία της χώρας εισαγωγής·</p> <p>γ) εμπόριο προϊόντων από προβιά και δέρμα·</p> <p>δ) εμπόριο ακατέργαστου ελεφαντοστού σε ολόκληρα τεμάχια οποιουδήποτε μεγέθους και σε τμήματα των οποίων το μήκος είναι τουλάχιστον 20 cm και συγχρόνως το βάρος είναι τουλάχιστον 1 kg από τα κρατικά αποθέματα που προέρχονται από το εθνικό πάρκο Κρούγκερ. Προτείνεται ένα αρχικό απόθεμα 30 000 kg και επακόλουθη ετήσια ποσόστωση 2 000 kg, ποσότητα η οποία θα συγκεντρώνεται ετησίως από τους θανάτους και τις πρακτικές διαχείρισης.</p> <p>Όλα τα υπόλοιπα θα θεωρούνται ως ανήκοντα σε είδη που περιλαμβάνονται στο προσάρτημα I και η εμπορία τους θα ρυθμίζεται αναλόγως</p>	II — II	ZA	<p>Σαφής αλλαγή σε σχέση με τα ισχύοντα σήμερα:</p> <p>— αρχική πώληση 30 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστού</p> <p>— ετήσια εξαγωγή 4 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστού προς οποιονδήποτε εταίρο.</p> <p>Παρόλο που ενδέχεται να μην έχουν επίπτωση στην Νότιο Αφρική από άποψη διατήρησης, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ευρύτερες επιπτώσεις μιας πώλησης και η σημερινή κατάσταση του συστήματος παρακολούθησης MIKE και άλλων διασφαλίσεων. Η θέση της Κοινότητας θα εξαρτηθεί από τη διευκρίνιση όσον αφορά τον κίνδυνο παράνομης θανάτωσης ως αποτέλεσμα οποιασδήποτε πώλησης ελεφαντοστού</p>		
12.9	<p><i>Loxodonta africana</i> (πληθυσμός Ζάμπιας)</p> <p>Μεταφορά του πληθυσμού της Ζάμπιας από το προσάρτημα I στο προσάρτημα II με σκοπό να επιτραπεί:</p> <p>α) το εμπόριο ακατέργαστου ελεφαντοστού με ποσόστωση 17 000 kg ολόκληρων τεμαχίων ιδιοκτησίας της Zambia Wildlife Authority (ZAWA) προερχόμενων από διαχειριστικές επιχειρήσεις· και</p> <p>β) πωλήσεις ζώντων ζώων υπό ειδικές συνθήκες</p>	I — II	ZM	<p>Η Ζάμπια ζητά την μεταφορά από το προσάρτημα I στο προσάρτημα II και πώληση ελεφαντοστού για πρώτη φορά.</p> <p>Από την παρατήρηση δεν προκύπτει σαφώς εάν πρόκειται για εφάπαξ πώληση ή για ετήσια.</p> <p>Πρέπει να ληφθούν υπόψη οι ευρύτερες επιπτώσεις μιας πώλησης και η σημερινή κατάσταση του συστήματος παρακολούθησης MIKE και των άλλων διασφαλίσεων. Υπάρχει πεδίο για να εξεταστεί η μεταφορά από το προσάρτημα I στο προσάρτημα II αλλά οι προτάσεις που αφορούν την πώληση ελεφαντοστού είναι πολύ ασαφώς διατυπωμένες. Η Κοινότητα επομένως θα πρέπει να αντιταχθεί σε οποιαδήποτε πώληση εκτός εάν είναι δυνατόν να διευκρινιστεί, με αναμφισβήτητο τρόπο, ότι δεν θα αυξηθεί ο κίνδυνος παράνομων θανάτωσης</p>		-

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτεινών	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.10	<p><i>Loxodonta africana</i> (πληθυσμός Ζιμπάμπουε)</p> <p>Διατήρηση του πληθυσμού της Ζιμπάμπουε στο προσάρτημα II με τροποποίηση της παρατήρησης 604 σε ό,τι αφορά τον πληθυσμό της Ζιμπάμπουε ώστε να διαβαστεί:</p> <p>Με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί σε ό,τι αφορά τον πληθυσμό της Ζιμπάμπουε:</p> <p>α) εμπορία καταγεγραμμένων αποθεμάτων ακατέργαστου ελεφαντοστό (ολόκληρα κομμάτια και τμήματα αυτών) προελεύσεως Ζιμπάμπουε, κρατικής ιδιοκτησίας της Δημοκρατίας της Ζιμπάμπουε για εμπορικούς σκοπούς, σε εμπορικούς εταίρους οι οποίοι έχουν αναγνωριστεί από τη Γραμματεία του CITES, ότι διαθέτουν επαρκή εθνική νομοθεσία και εγχώριους ελέγχους του εμπορίου ώστε να εξασφαλίζεται ότι το ελεφαντοστό που εισάγεται από τη Ζιμπάμπουε δεν θα επανεξάγεται και θα διαρρυθμίζεται με βάση όλες τις απαιτήσεις του ψηφίσματος Conf. 10.10 (Rev.) σχετικά με την εγχώρια παραγωγή και το εμπόριο. Δεν θα επιτρέπεται το διεθνές εμπόριο ελεφαντοστό για 18 μήνες μετά την έγκριση της πρότασης (Μάιος 2004). Κατόπιν θα είναι δυνατή η εμπορία μιας αρχικής εφάπαξ μέγιστης ποσότητας 10 000 kg ελεφαντοστό, και στη συνέχεια, μια ετήσια ποσόστωση η οποία δεν θα υπερβαίνει τα 5 000 kg ελεφαντοστό.</p> <p>β) εμπόριο κυνηγετικών τροπαίων για μη εμπορικούς σκοπούς.</p> <p>ψ) εμπόριο ζώων ζώων για μη εμπορικούς σκοπούς προς ενδεδειγμένους και παραδεκτούς παραλήπτες.</p> <p>δ) εμπόριο προϊόντων από προβιά και δέρμα και</p> <p>ε) εμπόριο σκαλισμένου ελεφαντοστό για μη εμπορικούς σκοπούς</p>	II — II	ZW	<p>Σαφής αλλαγή σε σχέση με τα ισχύοντα σήμερα:</p> <ul style="list-style-type: none"> — αρχική πώληση 10 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστό τον Μάιο 2004 ή μεταγενέστερα — ετήσια εξαγωγή 5 τόννων ανεπεξέργαστου ελεφαντοστό προς εταίρους εγκεκριμένους από την CITES που δεν θα προχωρήσουν σε επανεξαγωγή — επιτρέπεται το εμπόριο προϊόντων από προβιά και από δέρμα — επιτρέπεται η επανεξαγωγή εξαχθέντων ζώων ζώων για μη εμπορικούς σκοπούς — επιτρέπεται η επανεξαγωγή κυνηγετικών τροπαίων για μη εμπορικούς σκοπούς — επιτρέπεται η (επαν)εξαγωγή σκαλισμένου ελεφαντοστό για μη εμπορικούς σκοπούς. <p>Πρέπει να ληφθούν υπόψη η σημερινή κατάσταση στη Ζιμπάμπουε, οι ευρύτερες επιπτώσεις μιας πώλησης και η σημερινή κατάσταση του συστήματος παρακολούθησης MIKE και των άλλων διασφαλίσεων. Η Κοινότητα επομένως θα πρέπει να αντιταχθεί σε οποιαδήποτε πώληση εκτός εάν είναι δυνατόν να διευκρινιστεί, με αναμφισβήτητο τρόπο, ότι δεν θα αυξηθεί ο κίνδυνος παράνομων θανατώσεων</p>		-
12.11	<i>Loxodonta africana</i> (πληθυσμοί προσαρτήματος II)	II — I	IN/KE	Η εισαγωγή στο προσάρτημα I των πληθυσμών νοτίων αφρικανικών ελεφάντων δεν αιτιολογείται βάσει των επιστημονικών στοιχείων. Η κατηγορία ότι η εισαγωγή στο προσάρτημα II έχει «ήδη οδηγήσει σε αύξηση του παράνομου εμπορίου» δεν έχει αποδειχθεί		-
12.12	<i>Vicugna vicugna</i> (πληθυσμός Αργεντινής)	I — II	AR	Επέκταση της ισχύουσας μεταφοράς στο προσάρτημα II — δεν υπάρχει εμφανής επίπτωση από άποψη διατήρησης	+	

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτεινών	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.13	Vicugna vicugna Μεταφορά στο προσάρτημα II των πληθυσμών της Βολιβίας του προσαρτήματος I, σύμφωνα με το άρθρο II, παράγραφος 2 α), της σύμβασης, με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί το διεθνές εμπόριο προϊόντων ερίου κουράς ζώων των ζώων τα οποία φέρουν την ένδειξη «VIC-UÑA — BOLIVIA»	I — II	BO	Επέκταση της ισχύουσας μεταφοράς στο προσάρτημα II — δεν υπάρχει εμφανής επίπτωση από άποψη διατήρησης	+	
12.14	Vicugna vicugna Μεταφορά από το προσάρτημα I στο προσάρτημα II του πληθυσμού της Primera Region της Χιλής με τροποποίηση των παρατηρήσεων - 106 και + 211	I — II	CL	Επέκταση της ισχύουσας μεταφοράς στο προσάρτημα II — δεν υπάρχει εμφανής επίπτωση από άποψη διατήρησης	+	
12.15	Rhea pennata pennata (πληθυσμός Χιλής)	I — II	CL	Η πρόταση ακολουθεί αυτήν της Αργεντινής στην 11η Διάσκεψη, την οποία υποστήριξε η Κοινότητα. Η πρόταση ωστόσο αφορά πρωταρχικά τους εκτραφέντες σε αιχμαλωσία πληθυσμούς για τους οποίους δεν είναι απαραίτητη η εισαγωγή στο προσάρτημα II. Η Χιλή θα μπορούσε να εξακολουθήσει την καταγραφή των επιχειρήσεων εκτροφής σε αιχμαλωσία παρόλο που αυτό είναι δύσκολο για τις μικρές επιχειρήσεις εκτροφής. Θα πρέπει να εξεταστεί η χωριστή εισαγωγή στοιχείων — και επομένως ο κίνδυνος παράνομης εισαγωγής στοιχείων για τμήματα και παράγωγα προερχόμενα από άλλα υποείδη		
12.16	Amazona auropalliata	II — I	CR	Η καταστροφή των ενδιαιτημάτων είναι πιθανός σοβαρότερη αιτία μείωσης του είδους σε σύγκριση με το διεθνές εμπόριο, το οποίο είναι πολύ μικρότερο του εγχώριου εμπορίου. Υπάρχουν κενά στα στοιχεία για τον πληθυσμό όπως παρουσιάζονται. Υπάρχουν επίσης και δυσκολίες κατάταξης και προσδιορισμού. Πρέπει να εξεταστούν οι απόψεις των άλλων κρατών διαβίωσης του είδους. Θα ήταν δυνατόν να στηριχθεί η πρόταση εφόσον όλες ή οι περισσότερες χώρες την στηρίξουν επίσης		
12.17	Amazona oratrix	II — I	MX	Παρόμοιος προβληματισμός με αυτόν για το Amazona auropalliata αλλά σε αυτή την περίπτωση ο περισσότερος πληθυσμός βρίσκεται στο Μεξικό. Πρέπει να εξεταστούν οι απόψεις των άλλων κρατών διαβίωσης του είδους	+	
12.18	Ara couloni	II — I	DE (EU)	Η Γερμανία προέτρεψε να εκπονηθεί πρόταση πριν τη Διάσκεψη	+	
12.19	Poicephalus robustus (πληθυσμός Νοτίου Αφρικής)	II — I	ZA	Η καταστροφή των ενδιαιτημάτων αποτελεί κύρια απειλή και δεν θα λυθεί με την εισαγωγή στο προσάρτημα I — θα μπορούσαν να προκύψουν προβλήματα εφαρμογής		-
12.20	Platysternum megacephalum	0 — II	CN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.21	Annamemys annamensis	0 — II	CN/DE (EU)	Υποστηρίχθηκε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτεινών	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.22	<i>Heosemys</i> spp.	0 — II	CN/DE (EU)	Υποστηρίχθηκε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται, με την προϋπόθεση ότι θα διευκρινιστεί η κατάταξη του <i>Heosemys sylvatica</i> . Είναι πιθανό να καταστεί αναγκαία μια τροποποίηση προκειμένου να εισαχθούν τα χωριστά είδη	+	
12.23	<i>Hieremys annandalii</i>	0 — II	CN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.24	<i>Kachuga</i> spp. (πλήν <i>K. tecta</i>)	0 — II	IN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται, με την προϋπόθεση ότι θα διευκρινιστεί η κατάταξη όσον αφορά είδη που έχουν ήδη εισαχθεί στο πρόγραμμα II	+	
12.25	<i>Leucocephalon yuwonoi</i>	0 — II	CN/DE (EU)	Υποστηρίχθηκε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.26	<i>Mauremys mutica</i>	0 — II	CN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.27	<i>Orlita borneensis</i>	0 — II	CN/DE (EU)	Υποστηρίχθηκε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.28	<i>Pyxidea mouhotii</i>	0 — II	CN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.29	<i>Siebenrockiella crassicollis</i>	0 — II	CN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.30	<i>Eretmochelys imbricata</i> (πληθυσμός Βορ. Αμερικής) (μηδενική ποσόστωση W) Με αποκλειστικό σκοπό να επιτραπεί στην κυβέρνηση της Κούβας να εξαγάγει τα αποθέματα από όστρακα (7 800 kg), τα οποία έχουν συγκεντρωθεί νομίμως με το εθνικό πρόγραμμα διατήρησης και διαχείρισης μεταξύ του 1993 και του 2002, με την ακόλουθη παρατήρηση: α) η εξαγωγή δεν θα εκτελεστεί έως ότου η Γραμματεία του CITES επαληθεύσει, εντός 12μήνου από τη λήψη της απόφασης, ότι η χώρα εισαγωγής διαθέτει επαρκή εθνική νομοθεσία και εγχώριους ελέγχους του εμπορίου και ότι δεν θα προχωρήσει σε επανεξαγωγή και η Μόνιμη Επιτροπή CITES κάνει δεκτή αυτή την επαλήθευση και β) ο άγριος πληθυσμός στα κουβανικά ύδατα θα εξακολουθήσει να τυχάνει διαχείρισης ως είδος του προσαρτήματος I. Σύμφωνα με το άρθρο I α της σύμβασης, ο πληθυσμός για τον οποίο ζητείται μεταφορά ορίζεται ως τμήμα του εγχώριου πληθυσμού της Καραϊβικής εντός των γεωγραφικών ορίων των κουβανικών υδάτων, τα οποία υπάγονται στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας της Κούβας και είναι η αποκλειστική περιοχή από την οποία προέρχονται τα όστρακα	I — II	CU	Η πρόταση αποσύρθηκε στις 19.8.2002		

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτεινών	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.31	Chitra s.l. spp. (Chitra spp.)	0 — II	CN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται. Είναι ωστόσο απαραίτητο να διευκρινιστεί η θέση για τα είδη Chitra τα οποία δεν έχουν ακόμη περιγραφεί	+	
12.32	Pelochelys s.l. spp. (P. bibroni και cantorii)	0 — II	CN/US	Προέκυψε από την ημερίδα του Kunming για τις Χελώνες — υποστηρίζεται	+	
12.33	Hoplodactylus spp. και Naultinus spp.	0 — II	NZ	Είναι απαραίτητες περισσότερες πληροφορίες για να τεκμηριωθεί η ανάγκη για εισαγωγή στο προσάρτημα II. Μια εναλλακτική λύση θα ήταν η εισαγωγή στο προσάρτημα III αλλά η εισαγωγή στο προσάρτημα II διευκολύνει την εφαρμογή		
12.34	Cnemidophorus hyperythrus	II — 0	US	Προέρχεται από την περιοδική αναθεώρηση των προσαρτημάτων — υποστηρίζεται	+	
12.35	Rhincodon typus	0 — II	IN/PH	Η πρόταση στηρίζεται ακόμη σε μεγάλο βαθμό στο όσα αναφέρονται σχετικά με την ελάττωση των αιχμαλωτιζόμενων ατόμων σε ορισμένες τοποθεσίες· η έλλειψη κατανόησης της βιολογίας και της κατάστασης του είδους παραμένει πρόβλημα. Στο σύνολό τους ωστόσο, τα κριτήρια του ψηφίσματος Conf. 9.24 φαίνεται ότι πληρούνται. Ο όγκος του εμπορίου σε σύγκριση με αυτό του καρχαρία Cetorhinus maximus είναι συζητήσιμος αλλά το εμπόριο κρέατος φαίνεται σημαντικό. Πρέπει να εξεταστεί το πρόβλημα της ταυτοποίησης των προϊόντων στο εμπόριο-ιδίως του κρέατος. Θα ήταν πολύ χρήσιμη η διαβούλευση με τους περιφερειακούς οργανισμούς αλιείας με αναφορά στα κριτήρια του FAO	+	
12.36	Cetorhinus maximus	0 — II	GB (EU)	Το ψήφισμα Conf. 9.24 παράρτημα 2α Β και τα κριτήρια του FAO πληρούνται. Το είδος αναζητείται και αναγνωρίζεται εύκολα στη διεθνή αγορά. Η πρόταση περιέχει κατάλληλες πληροφορίες για τα βιολογικά χαρακτηριστικά, καθώς και τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων με τους περιφερειακούς οργανισμούς αλιείας και της εξέτασης ως προς τα κριτήρια του FAO	+	
12.37	Hippocampus spp.	0 — II	US	Η ημερίδα του Cebu για αυτή την ομάδα τάχθηκε υπέρ της εισαγωγής του γένους στον κατάλογο	+	
12.38	Cheilinus undulatus	0 — II	US	Η πρόταση στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό σε γεγονότα τα οποία έχουν αναφερθεί, αλλά το είδος αναμφίβολως παρουσιάζει ζήτηση και τα κράτη διαβίωσης του είδους προσφέρουν κατάλληλη στήριξη	+	
12.39	Dissostichus spp.	0 — II	AU	Τα κριτήρια του ψηφίσματος Conf. 9.24 φαίνεται ότι πληρούνται και καταβάλλεται σοβαρή προσπάθεια να αντιμετωπιστούν οι ανησυχίες της CCAMLR. Ωστόσο, η εισαγωγή στον κατάλογο της CITES θα είναι αποτελεσματική μόνο εάν μπορεί να συνδεθεί (π.χ. μέσω υποσημείωσης ή συνοδευτικού ψηφίσματος) με τον όρο ότι τα συμβαλλόμενα στη CITES μέρη που εμπορεύονται τον Dissostichus οφείλουν να εφαρμόσουν το σύστημα τεκμηρίωσης των αλιευμάτων της CCAMLR για να αποδεικνύουν τον μη επιβλαβή χαρακτήρα της δραστηριότητας		

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτεινών	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.40	<i>Atrophaneura</i> spp.	0 — II	DE (EU)	Πληρούνται οι όροι του ψηφίσματος Conf. 9.24 — να υποστηρηχθεί	+	
12.41	<i>Papilio</i> spp.	0 — II	DE (EU)	Πληρούνται οι όροι του ψηφίσματος Conf. 9.24 — υποστηρίζεται	+	
12.42	<i>Araucaria araucana</i> (όλοι οι πληθυσμοί)	II — I	AR	Η πρόταση αποβλέπει στον έλεγχο του παράνομου εμπορίου σπόρων. Ωστόσο, ο προκύπτον διοικητικός φόρτος για μη ντόπιους πληθυσμούς πρέπει να εξεταστεί. Ακολουθεί η κοινοτική θέση που έχει συμφωνηθεί για την ταχυδρομική ψηφοφορία	+	
12.43	Cactaceae (όλα τα είδη που αναφέρονται στο προσάρτημα II) Τροποποίηση της παρατήρησης 608 που αναφέρεται σε τεχνητώς διαδιδόμενες μορφές του <i>Gymnocalycium mihanovichii</i> (cultivars) που στερούνται χλωροφύλλης, να διαβαστεί ως εξής: Cactaceae spp. χρωματικά προϊόντα μετάλλαξης στερούμενα χλωροφύλλης, τα οποία εμβολιάζονται στα ακόλουθα υποκείμενα: <i>Harrisia «Jusbertii»</i> , <i>Hylocereus trigonus</i> ή <i>Hylocereus undulatus</i>	II — 0	CH	Αφαιρεί ορισμένες καθαρώς τεχνητές ποικιλίες από το πεδίο της CITES και μειώνει το διοικητικό φόρτο — υποστηρίζεται	+	
12.44	Opuntioideae spp.	II — 0	CH	Αφαιρεί την προστασία CITES από είδη τα οποία ενδέχεται να αποτελέσουν επεκτατικά ξένα είδη. Ωστόσο, ορισμένα είδη είναι σπάνια και υπάρχει αρκετή αντίδραση από τα κράτη διαβίωσης των ειδών αυτών		
12.45	Pereskioideae spp.	II — 0	CH	Διακρίνεται εύκολα από τα άλλα Cactaceae και πολλά είδη είναι κοινά. Μόνο ένα είδος υφίσταται σημαντική εμπορική διακίνηση και αποκλειστικά μέσω τεχνητής διάδοσης. Πρέπει να εξεταστούν οι απόψεις των άλλων κρατών διαβίωσης του είδους	+	
12.46	<i>Sclerocactus nyensis</i>	II — I	US	Η ταξινόμική κατηγορία είναι αμφίβολη και η πρόταση περιέχει πολύ λίγα τεκμηριωτικά στοιχεία. Δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι πληρούνται οι εμπορικές πτυχές του ψηφίσματος Conf. 9.24		-
12.47	<i>Sclerocactus spinosior</i> spp. <i>blainei</i>	II — I	US	Η ταξινόμική κατηγορία είναι αμφίβολη και η πρόταση περιέχει πολύ λίγα τεκμηριωτικά στοιχεία. Δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί ότι πληρούνται οι εμπορικές πτυχές του ψηφίσματος Conf. 9.24		-
12.48	<i>Dudleya traskiae</i>	I — II	US	Οι ΗΠΑ είναι το μόνο κράτος διαβίωσης του είδους και υπάρχουν ευρέως διαθέσιμοι εκπρόσωποι του είδους που έχουν διαδοθεί τεχνητώς	+	
12.49	<i>Aloe thorncroftii</i>	I — II	ZA	Το είδος παρουσιάζει μικρά προβλήματα διατήρησης και η Νότιος Αφρική είναι το μόνο κράτος διαβίωσης του είδους	+	
12.50	<i>Swietenia macrophylla</i>	III — II	GT, NI	Η εισαγωγή στο προσάρτημα III δεν επέτυχε την επαρκή προστασία αυτού του είδους. Η πρόταση είναι επαρκώς τεκμηριωμένη και αξίζει στήριξης για να εξασφαλιστεί η αιεφόρος χρήση	+	

Πρωτ. Αριθ.	Είδος/λεπτομ.	Πρόταση	Προτείνων	Σχόλια	Θέση	
					+	-
12.51	<p>Orchidaceae spp.</p> <p>Προσθήκη παρατήρησης για το Orchidaceae στο προσάρτημα II</p> <p>Η παρατήρηση πρέπει συγκεκριμένα να έχει ως εξής:</p> <p>Τεχνητός διαδιδόμενα υβριδίων εντός των γενών <i>Cattleya</i>, <i>Cymbidium</i>, <i>Dendrobium</i> (μόνο τύποι <i>phalaenopsis</i> και <i>nobile</i>), <i>Oncidium</i>, <i>Phalaenopsis</i> και <i>Vanda</i>, συμπεριλαμβανόμενων των διαγονιδιακών υβριδίων δεν υπόκεινται στις διατάξεις της σύμβασης όταν:</p> <p>α) η διακίνηση τους γίνεται σε ατομικούς περιέκτες (π.χ. κιβώτια, κουτιά ή παλέτες) που περιέχουν καθεμία 100 ή περισσότερα φυτά·</p> <p>β) όλα τα φυτά ενός περιέκτη είναι το ίδιο υβρίδιο και δεν γίνεται ανάμιξη διαφορετικών υβριδίων εντός ενός περιέκτη·</p> <p>ψ) τα φυτά εντός ενός περιέκτη μπορούν να αναγνωριστούν ευχερώς ως τεχνητός διαδιδόμενα υβρίδια καθώς εμφανίζουν υψηλό βαθμό ομοιομορφίας στο μέγεθος και το στάδιο ανάπτυξης, καθαριότητας, ανέπαφα ριζικά συστήματα και γενικώς απουσία φθορών και ζημιών όπως αυτές που εμφανίζουν τα φυτά που προέρχονται από τη φύση·</p> <p>δ) τα φυτά δεν εμφανίζουν χαρακτηριστικά άγριας προέλευσης, όπως φθορές που έχουν προκληθεί από έντομα ή άλλα ζώα, μύκητες ή άλγη που προσκολλώνται σε φύλλα, ή μηχανική βλάβη σε ρίζες, φύλλα ή άλλα τμήματα ως αποτέλεσμα της συλλογής τους· και</p> <p>ε) οι αποστολές συνοδεύονται από τεκμηρίωση όπως τιμολόγιο, η οποία σαφώς αναφέρει τον αριθμό φυτών και ποιο από τα έξι εξαιρούμενα γένη συμπεριλαμβάνεται στην αποστολή, και υπογράφεται από τον αποστολέα. Τα φυτά που δεν υπόκεινται σαφώς σε εξαίρεση πρέπει να συνοδεύονται από κατάλληλα έγγραφα CITES</p>	II — 0	US	<p>Θεωρεί τα τεχνητός διαδιδόμενα υβρίδια ορχιδέας ως «φυτά για σουπερμάρκετ»: οι μαζικές αποστολές με ενιαίο περιεχόμενο εξαιρούνται των ελέγχων της CITES. Θα μπορούσε να μειώσει το διοικητικό φόρτο αλλά πρέπει να εξεταστεί ο κίνδυνος απάτης. Οι όροι α)-ε) είναι πιθανώς αδύνατο να εφαρμοστούν. Θα ήταν δυνατόν να υποστηριχθεί η τροποποιημένη πρόταση χωρίς αυτούς τους όρους και, εάν είναι αναγκαίο, εξαιώντας τα γένη τα οποία περιέχουν είδη του προσαρτήματος I. Πρέπει να επιβεβαιωθούν οι απόψεις σημαντικών κρατών όπου φύονται ορχιδέες</p>		
12.52	<p><i>Cistanche deserticola</i></p> <p>Απαλοιφή της υφιστάμενης παρατήρησης</p>	II — II	CN	<p>Απαλείφει το σφάλμα στην υφιστάμενη παρατήρηση που αφορά στις ρίζες. Πρέπει ωστόσο να διατηρηθεί η αναφορά στα επεξεργασμένα προϊόντα που περιλαμβάνεται στην παρατήρηση</p>		
12.53	<i>Lewisia maguirei</i>	II — 0	US	<p>Φύεται μόνο σε κρατικά εδάφη στις ΗΠΑ και το εμπόριο του είναι αμελητέο</p>	+	
12.54	<p><i>Guaiacum</i> spp.</p> <p>Η παρατήρηση θα έχει συγκεκριμένα ως εξής:</p> <p>Αφορά όλα τα τμήματα και παράγωγα, στα οποία συμπεριλαμβάνεται το ξύλο, ο φλοιός και το εκχύλισμα</p>	0 — II	DE (EU)	<p>Το <i>Guaiacum sanctum</i> έχει ήδη εισαχθεί στη CITES αλλά είναι δύσκολη η ξυλεία του είναι δύσκολο να διακριθεί από άλλα είδη <i>Guaiacum</i>. Η πρόταση υποστηρίζεται από την επιτροπή «Φυτά»</p>	+	

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ

67. ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΠΟΥ ΚΑΙ ΩΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΓΚΛΙΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗΣ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ (ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΓΓΡΑΦΟ)

Σύνοψη: Δεν υπήρχε διαθέσιμο έγγραφο έως τις 31 Ιουλίου 2002.

Σχόλια: —

Συμπέρασμα: Η Κοινότητα θα υποστηρίξει την υποψηφιότητα οποιουδήποτε κράτους μέλους προτείνει να φιλοξενήσει την επόμενη συνδιάσκεψη και θα μεριμνήσει για την αποφυγή εκδήλωσης ανταγωνισμού μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών για την ανάληψη αυτής της διοργάνωσης.

68. ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΓΓΡΑΦΟ)

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την ίδρυση του Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2002/C 331 E/51)

COM(2002) 514 τελικό — 2002/0228(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 18 Σεπτεμβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ**Ανάγκη ίδρυσης ενός νέου ταμείου έκτακτης ανάγκης**

Οι πλημμύρες που έπληξαν πρόσφατα την κεντρική Ευρώπη χαρακτηρίστηκαν από σχεδόν πρωτόγνωρες διαστάσεις για την εποχή μας. Η έκταση και το κόστος των ζημιών είναι τεράστιες — δεκάδες άτομα έχασαν τη ζωή τους, η κοινωνικοοικονομική υποδομή ολόκληρων περιοχών καταστράφηκε και επλήγησαν η φυσική και πολιτιστική κληρονομιά.

Στο παρελθόν συνέβησαν και άλλες καταστροφές συγκλονιστικών διαστάσεων — παρόμοιας ή διαφορετικής φύσης και, δυστυχώς, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να υπάρξουν και άλλες στο μέλλον. Παρά το ότι η Κοινότητα έχει θεσπίσει μέσα για την παροχή συνδρομής σε περίπτωση καταστροφών σε άλλα μέρη του κόσμου, δεν προβλέπονται αντίστοιχα μέσα συνδρομής σε περίπτωση καταστροφών στο εσωτερικό των ίδιων των κρατών μελών.

Αποτελούμε μια κοινότητα λαών που οδεύουν προς μια ολοένα εγγύτερη ένωση. Παράλληλα η Ένωση προετοιμάζει τη διεύρυνσή της για το αμέσως προσεχές μέλλον. Κατά συνέπεια είναι λογικό και επόμενο σε περιπτώσεις μεγάλων καταστροφών οι πολίτες, τα κράτη μέλη, οι χώρες με τις οποίες έχουν ξεκινήσει ενταξιακές διαπραγματεύσεις, καθώς και τα κοινοτικά όργανα να αισθάνονται την πηγαία ανάγκη να δείξουν την αλληλεγγύη τους προς τα θύματα, με έμπρακτες ιδίως χειρονομίες οικονομικής βοήθειας.

Συνεπώς με την παρούσα πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου η Επιτροπή προτείνει την ίδρυση ενός νέου Ταμείου Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα παρέχει βοήθεια στις πληγείσες περιοχές στα κράτη μέλη και τις χώρες που έχουν ξεκινήσει ενταξιακές διαπραγματεύσεις σε περίπτωση μεγάλων φυσικών, τεχνολογικών ή περιβαλλοντικών καταστροφών.

Ευρεία στήριξη

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει επίσης εκφράσει την ανησυχία του και υποσχέθηκε να εγκρίνει επειγόντως τις προτάσεις για τις οποίες απαιτείται η έγκριση της αρμόδιας επί του προϋπολογισμού αρχής. Κατά την ολομέλειά του στις 3 Σεπτεμβρίου 2002 στο Στρασβούργο εξέφρασε την αμέριστη υποστήριξη του στην ίδρυση ενός ειδικού κοινοτικού ταμείου που θα παρεμβαίνει σε περίπτωση καταστροφών στα κράτη μέλη ή τις υποψήφιες χώρες.

Το Συμβούλιο των Υπουργών συμμαρτίζεται το ίδιο αίσθημα αλληλεγγύης προς τα θύματα των πλημμύρων και αναγνωρίζει την ανάγκη επείγουσας κοινοτικής δράσης. Στην ειδική σύνοδο των εκπροσώπων των κρατών μελών στις 29 Αυγούστου 2002, την οποία συγκάλεσε η δανική προεδρία για να συζητηθούν τα μέτρα που μπορεί να λάβει η Ένωση, οι εκπρόσωποι στήριξαν ομόφωνα την ιδέα ίδρυσης ενός ειδικού κοινοτικού μέσου που θα έχει ως αποστολή να αντιμετωπίζει τις συνέπειες μεγάλων καταστροφών με την ταχεία διάθεση νέων πόρων.

Το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η φύση του Ταμείου αλληλεγγύης πρέπει να είναι διαφορετική από τα διαρθρωτικά ταμεία και από άλλα υπάρχοντα κοινοτικά ταμεία και πρέπει να επικεντρώνεται στην παροχή άμεσης χρηματοδοτικής συνδρομής με σκοπό να βοηθήσει τα άτομα, τις περιοχές και τις χώρες που επλήγησαν από την καταστροφή προκειμένου αυτά να επιστρέψουν σε όσο το δυνατόν ομαλές συνθήκες διαβίωσης. Το πεδίο εφαρμογής του λοιπόν πρέπει να περιορίζεται στις πλέον επείγουσες ανάγκες. Η μακροπρόθεσμη αποκατάσταση των υποδομών και της οικονομικής δραστηριότητας πρέπει να χρηματοδοτείται από άλλα ταμεία.

Η κοινοτική βοήθεια πρέπει να συμπληρώνει τις προσπάθειες των χωρών που επλήγησαν και να καλύπτει μέρος των κρατικών δαπανών για την αντιμετώπιση των ζημιών από μεγάλη καταστροφή. Το Ταμείο πρέπει να παρέχει επείγουσα βοήθεια για όλες τις περιοχές που επλήγησαν από μεγάλη καταστροφή, ανεξάρτητα από το αν υπάγονται ή όχι στα διαρθρωτικά ταμεία. Το ύψος της βοήθειας θα είναι ανάλογο με το μέγεθος της καταστροφής· κατά τον καθορισμό της όμως πρέπει να συνεκτιμάται ενδεχομένως και η χρηματοδότηση από άλλες πηγές.

Επίσης η αρχή της επικουρικότητας εφαρμόζεται και στην περίπτωση καταστροφών. Η ανάληψη λοιπόν κοινοτικής δράσης κρίνεται ως αναγκαία και δικαιολογημένη μόνον στις περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης μεγάλου μεγέθους. Τη λογική αυτή υπαγορεύουν και οι περιορισμένοι πόροι του προϋπολογισμού.

Τα κονδύλια από το Ταμείο Αλληλεγγύης θα χορηγούνται ύστερα από αίτηση της πληγείσας χώρας με τη μορφή ενιαίας επιδότησης κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της χώρας αυτής και, ανάλογα με την περίπτωση, της (των) περιοχής (-ών) ή του (των) οργανισμού (-ών) τοπικής αυτοδιοίκησης που επλήγησαν.

Σε περίπτωση μεγάλης καταστροφής που δικαιολογεί την ανάληψη δράσης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η Επιτροπή υποβάλλει προς την αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή πρόταση παροχής βοήθειας και προτείνει το ύψος της βοήθειας αυτής (αυτό μπορεί να γίνει μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα). Την ευθύνη εφαρμογής της βοήθειας, ιδίως την επιλογή των επιμέρους σχεδίων που θα χρηματοδοτηθούν, έχουν η χώρα και οι ενδιαφερόμενες περιοχές της. Το Ταμείο υπάγεται στους συνηθεις κοινοτικούς κανόνες περί χρηματοδοτικής βοήθειας, συμπεριλαμβανομένων των θεμάτων ελέγχου.

Παροχή των κονδυλίων

Η δημιουργία ενός νέου ταμείου στον προϋπολογισμό της ΕΚ συντελείται σε δύο στάδια: τη δημιουργία ενός μέσου για τη χορήγηση των πόρων και τον καθορισμό νέων επιχειρησιακών κονδυλίων στον προϋπολογισμό στα οποία θα μεταφερθούν τα κεφάλαια που θα χρησιμοποιηθούν. Για την ολοκλήρωση του δεύτερου σταδίου απαιτείται η έγκριση νομικής βάσης.

— ένα νέο μέσο ευελιξίας

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2002 η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση για τη δημιουργία ενός νέου μέσου ευελιξίας για θέματα καταστροφών προκειμένου να αντιμετωπίζονται απρόβλεπτες και εξαιρετικές καταστάσεις, στο οποίο καθορίζονται οι κανόνες για την ενεργοποίησή του. Οι σχετικές δαπάνες θα πρέπει να εγγράφονται στα αντίστοιχα τμήματα του προϋπολογισμού. Προστίθενται στο ποσό που καθορίζεται στις δημοσιονομικές προοπτικές.

— Δημιουργία νομικής βάσης

Είναι απαραίτητο το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο να εγκρίνουν, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, νομική πράξη για τον καθορισμό των όρων εφαρμογής και των κριτηρίων λειτουργίας του ταμείου αυτού. Αυτός είναι ο στόχος της παρούσας πρότασης κανονισμού του Συμβουλίου.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 159 τρίτη παράγραφος και το άρθρο 308,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

τη γνώμη της Επιτροπής Περιφερειών,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Σε περίπτωση μεγάλων φυσικών, τεχνολογικών ή περιβαλλοντικών καταστροφών, η Κοινότητα πρέπει να δείξει την αλληλεγγύη της προς τους πληθυσμούς των περιοχών που επλήγησαν παρέχοντας χρηματοδοτική στήριξη με σκοπό να συμβάλει στην όσο το δυνατόν ταχύτερη αποκατάσταση των ομαλών συνθηκών διαβίωσής τους σε όλες τις περιοχές που επλήγησαν.

(2) Με τα υπάρχοντα μέσα της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής είναι δυνατή η χρηματοδότηση δράσεων για την πρόληψη των κινδύνων ή για την αποκατάσταση των κατεστραμμένων υποδομών. Είναι όμως ανάγκη να δημιουργηθεί και ένα μέσο που να δίνει στην Κοινότητα τη δυνατότητα να αναλαμβάνει επείγουσα και αποτελεσματική δράση προκειμένου να συμβάλει, όσο το δυνατόν ταχύτερα, στην εξασφάλιση των υπηρεσιών βοήθειας με σκοπό την κάλυψη των άμεσων αναγκών του πληθυσμού και την μεσοπρόθεσμη αποκατάσταση των κύριων υποδομών που καταστράφηκαν έτσι ώστε να συνδράμει με τον τρόπο αυτό στην επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας στο σύνολο των περιοχών που επλήγησαν από μια μεγάλη καταστροφή.

(3) Η εκδήλωση της ευρωπαϊκής αλληλεγγύης πρέπει επίσης να συμπεριλάβει τα κράτη που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Προκειμένου ο παρών κανονισμός να ισχύσει και για τα κράτη αυτά πρέπει να εφαρμοστεί το άρθρο 308.

(4) Η βοήθεια της Κοινότητας πρέπει να συμπληρώνει τις προσπάθειες των ενδιαφερόμενων κρατών και να καλύπτει μέρος των κρατικών δαπανών που χορηγούνται για την αντιμετώπιση των ζημιών από μεγάλη καταστροφή.

- (5) Σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, οι παρεμβάσεις του εν λόγω μέσου πρέπει να περιορίζονται στις μεγάλες φυσικές, τεχνολογικές ή περιβαλλοντικές καταστροφές που έχουν σοβαρές επιπτώσεις στις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών, το φυσικό περιβάλλον ή την οικονομία.
- (6) Πρέπει να θεωρείται ως μεγάλη καταστροφή κάθε καταστροφή που προκαλεί σοβαρές ζημιές από άποψης οικονομικού κόστους ή ως ποσοστό του ΑΕγχΠ σε τουλάχιστον ένα από τα ενδιαφερόμενα κράτη. Προκειμένου να είναι δυνατή η παρέμβαση σε περίπτωση καταστροφών οι οποίες, αν και σημαντικές από άποψης ποσοτικών στοιχείων, ενδέχεται να μη πληρούν τα σχετικά κριτήρια, πρέπει να επιτρέπονται, σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις, και οι παρεμβάσεις σε περίπτωση που θίγεται από την καταστροφή ένα σημαντικό τμήμα του πληθυσμού της περιοχής ή του κράτους που επλήγησαν.
- (7) Η κοινοτική δράση δεν πρέπει να υποκαθιστά την ευθύνη τρίτων ούτε να αποθαρρύνει τη λήψη προληπτικών μέτρων.
- (8) Η ίδρυση ενός τέτοιου μέσου πρέπει ιδίως να καθιστά δυνατή μέσω ενός μηχανισμού ταχείας λήψης αποφάσεων, τη δέσμευση και τη διάθεση, το ταχύτερο δυνατόν, ειδικών χρηματοδοτικών πόρων.
- (9) Μπορεί να είναι επιθυμητή, με την επιφύλαξη των συνταγματικών, θεσμικών, νομικών ή δημοσιονομικών διατάξεων του κράτους δικαιούχου και της Κοινότητας, η συμμετοχή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης για τη σύναψη της σύμβασης εφαρμογής. Το κράτος δικαιούχος παραμένει πάντοτε υπεύθυνο για την υλοποίηση της επιδότησης, της διαχείρισης και του ελέγχου των ενεργειών που λαμβάνουν κοινοτική χρηματοδότηση.
- (10) Οι όροι παρέμβασης του μέσου αυτού πρέπει να προσαρμόζονται ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα της κατάστασης.
- (11) Οι δράσεις που επιδοτούνται από το μέσο αυτό δεν πρέπει να χρηματοδοτούνται από άλλη παρέμβαση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1164/94 του Συμβουλίου της 16ης Μαΐου 1994 για την ίδρυση του Ταμείου συνοχής ⁽¹⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία ⁽²⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) ⁽³⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 της 18ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με την οικονομική ενίσχυση υπέρ της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας ⁽⁴⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1267/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 για τη θέσπιση μέσου προενταξιακών διαρθρωτικών πολιτικών ⁽⁵⁾, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1268/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 σχετικά με την κοινοτική στήριξη για τα προενταξιακά μέτρα που αφορούν τη γεωργία και για την αγροτική ανάπτυξη στις υποψήφιες χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, κατά την προενταξιακή περίοδο ⁽⁶⁾, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2760/98 της Επιτροπής της 18ης Δεκεμβρίου 1998 σχετικά με την εφαρμογή ενός προγράμματος για τη διασυνοριακή συνεργασία στο πλαίσιο του προγράμματος PHARE ⁽⁷⁾ ή με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1266/1999 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1999 σχετικά με το συντονισμό της βοήθειας προς τις υποψήφιες χώρες στο πλαίσιο της προενταξιακής στρατηγικής και με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 ⁽⁸⁾.
- (12) Πρέπει να εξασφαλισθεί όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διαφάνεια κατά την εφαρμογή της χρηματοδοτικής συνδρομής της Κοινότητας καθώς και ο κατάλληλος έλεγχος σχετικά με τη χρησιμοποίηση των κονδυλίων.
- (13) Είναι απαραίτητη η άσκηση συνετής δημοσιονομικής διαχείρισης έτσι ώστε η Κοινότητα να είναι σε θέση να παρέμβει σε περίπτωση πολλών καταστροφών στη διάρκεια του ίδιου έτους.
- (14) Λαμβάνοντας υπόψη τις δυνατότητες των χρηματοδοτικών μέσων, μπορούν να προβλέπονται ενδεχομένως συμπληρωματικές επιδοτήσεις προκειμένου να διασφαλισθεί η κατάλληλη παρέμβαση του εν λόγω μέσου για την παροχή βοήθειας στους πληθυσμούς που επλήγησαν από μεγάλες καταστροφές.
- (15) Είναι απαραίτητο να καθοριστεί προθεσμία λήξης όσον αφορά τη χρησιμοποίηση των χορηγούμενων επιδοτήσεων και τα κράτη δικαιούχοι να δικαιολογούν τη χρήση των επιδοτήσεων που έλαβαν.
- (16) Λόγω εξαιρετικών καταστάσεων, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα στα κράτη που επλήγησαν από καταστροφές από το έτος 2002 να μπορούν να επωφεληθούν από την παρέμβαση του εν λόγω μέσου,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ιδρύεται ένα Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που από εδώ και στο εξής αποκαλείται «Ταμείο». Έχει ως αποστολή να επιτρέπει στην Κοινότητα να αντιδρά με ταχύ, αποτελεσματικό και ευέλικτο τρόπο σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης υπό τις συνθήκες που ορίζει ο παρών κανονισμός.

⁽¹⁾ ΕΕ L 130 της 25.5.1994, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό 1265/1999 (ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 62).

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 80. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1447/2001 (ΕΕ L 198 της 21.7.2001, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 375 της 23.12.1989, σ. 11. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 68.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999 σ. 8. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε για τελευταία φορά από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2500/2001 (ΕΕ L 342 της 27.12.2001, σ. 1).

⁽⁷⁾ ΕΕ L 345 της 19.12.1998, σ. 49.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 68.

Άρθρο 2

1. Κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή κράτους που έχει ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξη του στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποκαλούμενου στο εξής «κράτος δικαιούχος», το Ταμείο μπορεί να παρέμβει όταν την επικράτεια του κράτους αυτού πλήττει μεγάλη φυσική, περιβαλλοντική ή τεχνολογική καταστροφή με σοβαρές επιπτώσεις για τις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών, το φυσικό περιβάλλον ή την οικονομία μιας ή περισσότερων περιοχών ενός ή περισσότερων κρατών.

2. Θεωρείται ως μεγάλη, κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, κάθε καταστροφή που προκαλεί ζημιές οι οποίες σε τουλάχιστον ένα από τα ενδιαφερόμενα κράτη εκτιμώνται σε άνω του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ, σε τιμές 2002, ή άνω του 0,5 % του ΑΕγχΠ του εν λόγω κράτους.

Σε εντελώς εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να κριθεί επιλέξιμη μια καταστροφή που θίγει σημαντικό τμήμα του πληθυσμού της περιοχής ή του κράτους που επλήγησαν.

Άρθρο 3

1. Η παρέμβαση του Ταμείου λαμβάνει τη μορφή επιδότησης. Για μια καταστροφή που έχει προσδιοριστεί χορηγείται στο κράτος δικαιούχο μια μόνο επιδότηση.

2. Η παρέμβαση συμπεριλαμβάνει επίσης τις μεθοριακές περιοχές άλλων κρατών οι οποίες εθίγησαν από την καταστροφή. Στο πλαίσιο αυτό η παρέμβαση μπορεί να προβλέπει τη χορήγηση επιδοτήσεων υπέρ των διαφόρων ενδιαφερόμενων κρατών.

3. Το Ταμείο έχει σκοπό να βοηθήσει το κράτος δικαιούχο να προβεί, ανάλογα με τη φύση της καταστροφής, στις ακόλουθες ενέργειες πρώτης ανάγκης:

- άμεση αποκατάσταση της λειτουργίας υποδομών και εξοπλισμού στους τομείς της ενέργειας, των υδάτων, της αποχέτευσης, των τηλεπικοινωνιών, των μεταφορών, της υγείας και της εκπαίδευσης,
- εφαρμογή προσωρινών μέτρων στέγασης και παροχή υπηρεσιών βοήθειας με σκοπό την κάλυψη των άμεσων αναγκών του πληθυσμού,
- άμεση διασφάλιση των υποδομών πρόληψης και λήψη μέτρων για την άμεση προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς,
- καθαρισμός των φυσικών περιοχών που επλήγησαν.

Άρθρο 4

1. Όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο μέσα σε δύο μήνες ύστερα από την ημερομηνία κατά την οποία προκλήθηκαν οι πρώτες ζημιές από την καταστροφή, το κράτος μπορεί να υποβάλει αίτηση για την παρέμβαση του Ταμείου στην Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων:

- α) το μέγεθος της καταστροφής,
- β) το εκτιμώμενο κόστος των ενεργειών που εξετάζονται στο άρθρο 3,

γ) τις λοιπές κοινοτικές και εθνικές πηγές χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των πηγών του ιδιωτικού τομέα, που είναι δυνατόν να παρέμβουν για την παροχή αποζημίωσης όσον αφορά την αποκατάσταση των ζημιών.

2. Με βάση τα στοιχεία αυτά και με ενδεχομένως άλλες διευκρινίσεις που πρέπει να παρέχει το ενδιαφερόμενο κράτος, η Επιτροπή καθορίζει το ποσό της επιδότησης που μπορεί να χορηγηθεί το συντομότερο δυνατόν και στο πλαίσιο των δυνατοτήτων των χρηματοδοτικών μέσων. Εντούτοις, ύστερα από τη χορήγηση της επιδότησης αυτής πρέπει να παραμένει διαθέσιμο το ένα τέταρτο του ετήσιου ποσού του Ταμείου μέχρι την πρώτη Οκτωβρίου κάθε έτους.

Η Επιτροπή εγγυάται τη δίκαια μεταχείριση των αιτήσεων που υποβάλλουν τα κράτη.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει στην αρμόδια επί του προϋπολογισμού αρχή τις απαραίτητες προτάσεις για τη διάθεση των αντίστοιχων κονδυλίων. Όταν τα κονδύλια είναι διαθέσιμα, η Επιτροπή εκδίδει την απόφαση χορήγησης της επιδότησης την οποία παρέχει αμέσως και σε μία μόνο δόση στο κράτος δικαιούχο ύστερα από την υπογραφή της σύμβασης που αναφέρεται στο άρθρο 5.

4. Η επιλεξιμότητα των δαπανών αρχίζει στην ημερομηνία που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 5

Με την επιφύλαξη των συνταγματικών, θεσμικών, νομικών ή δημοσιονομικών διατάξεων του κράτους δικαιούχου και της Κοινότητας, η Επιτροπή, αφενός, και το κράτος δικαιούχος και, ανάλογα με την περίπτωση, οι αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης, αφετέρου, συνάπτουν σύμβαση για την εφαρμογή της απόφασης χορήγησης της επιδότησης. Στη σύμβαση κυρίως περιγράφονται και προσδιορίζονται γεωγραφικά οι ενέργειες που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

Η Επιτροπή λαμβάνει μέριμνα έτσι ώστε οι υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη με βάση τον παρόντα κανονισμό να τηρούνται και από τα κράτη που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξη τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση στο πλαίσιο των ισχυουσών συμφωνιών ή εγγράφων.

Την αρμοδιότητα επιλογής των επιμέρους ενεργειών και εφαρμογής της επιδότησης στο πλαίσιο της σύμβασης έχει το κράτος δικαιούχος, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, την απόφαση χορήγησης και τη σύμβαση. Το κράτος δικαιούχος ασκεί την αρμοδιότητα αυτή με την επιφύλαξη της αρμοδιότητας της Επιτροπής για την εκτέλεση του γενικού προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμφωνα με τις διατάξεις του δημοσιονομικού κανονισμού που διέπουν τους όρους επιμεριμένης ή αποκεντρωμένης διαχείρισης.

Άρθρο 6

1. Το κράτος δικαιούχος εξασφαλίζει το συντονισμό μεταξύ της συμμετοχής του Ταμείου στις ενέργειες που αναφέρονται στο άρθρο 3, αφενός, και τις παρεμβάσεις της ΕΤΕ καθώς και άλλων μέσων κοινοτικής χρηματοδότησης, αφετέρου.

2. Οι ενέργειες που λαμβάνουν βοήθεια με βάση τον παρόντα κανονισμό δεν υπάγονται σε άλλη παρέμβαση των ταμείων και των μέσων που διέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1164/94, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1267/1999, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1268/1999, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3906/89 και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2760/98 και με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1266/1999. Το κράτος δικαιούχο μεριμνά για την εφαρμογή της παρούσας διάταξης.

Άρθρο 7

Οι ενέργειες που λαμβάνουν χρηματοδότηση από το Ταμείο πρέπει να είναι σύμφωνες με τις διατάξεις της συνθήκης και τις πράξεις που έχουν αποφασιστεί με βάση την τελευταία, καθώς επίσης και με βάση τις κοινοτικές πολιτικές και δράσεις και τα μέσα προενταξιακής συνδρομής.

Άρθρο 8

Η επιδότηση χρησιμοποιείται εντός προθεσμίας 2 ετών μετά την ημερομηνία κοινοποίησης της απόφασης χορήγησης. Τα μέρη της επιδότησης που δεν θα έχουν χρησιμοποιηθεί μέσα σε αυτή την προθεσμία των δύο ετών και σύμφωνα με τους όρους του παρόντα κανονισμού, επιστρέφονται από το κράτος δικαιούχο στην Επιτροπή.

Το αργότερο μέσα σε έξι μήνες μετά από την εκπνοή της προθεσμίας των δύο ετών, ύστερα από την κοινοποίηση της απόφασης χορήγησης, το κράτος δικαιούχος υποβάλλει έκθεση εκτέλεσης δικαιολογώντας τις δαπάνες σχετικά με τη χρησιμοποίηση της επιδότησης και αναφέροντας κάθε άλλη πηγή χρηματοδότησης που έλαβε για τις σχετικές δράσεις, συμπεριλαμβανομένων της καταβολής κονδυλίων από ασφάλειες και των αποζημιώσεων που έλαβε από τρίτους. Στην έκθεση αναφέρονται τα προληπτικά μέτρα που αποφασίστηκαν και εξετάστηκαν από το κράτος δικαιούχο προκειμένου να μειωθεί το μέγεθος των ζημιών και να αποφευχθεί, στο μέτρο του δυνατού, η επανάληψη παρόμοιων καταστροφών.

Με το πέρας της διαδικασίας αυτής η Επιτροπή προχωρεί στο κλείσιμο της παρέμβασης του Ταμείου.

Στην περίπτωση που το κόστος αποκατάστασης των ζημιών καλύπτεται μεταγενέστερα από τρίτους, η Επιτροπή αποφασίζει την επιστροφή από το κράτος δικαιούχο της επιδότησης που χορηγήθηκε αναλόγως.

Άρθρο 9

Η αίτηση, η απόφαση χορήγησης της επιδότησης από το Ταμείο καθώς και η χρηματοδοτική σύμβαση, οι εκθέσεις και κάθε άλλο σχετικό έγγραφο εκφράζονται σε ευρώ.

Άρθρο 10

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τον ιδιαίτερο ή τον έντονο χαρακτήρα της καταστροφής και τις δυνατότητες των χρη-

ματοδοτικών μέσων, κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 1, η Επιτροπή μπορεί να προτείνει, μέσα σε ένα έτος από την απόφαση χορήγησης, την παροχή συμπληρωματικής επιδότησης ύστερα από αίτηση του κράτους δικαιούχου. Η αίτηση αυτή τεκμηριώνεται με νέα στοιχεία, ιδίως σημαντικά ανώτερες εκτιμήσεις των ζημιών που προκλήθηκαν. Αυτή η συμπληρωματική επιδότηση χορηγείται με βάση τους ίδιους όρους με την αρχική επιδότηση.

Άρθρο 11

Οι αποφάσεις χρηματοδότησης καθώς και οι σχετικές συμβάσεις και συμβόλαια που απορρέουν προβλέπουν ιδιαίτερα την άσκηση ελέγχου από την Επιτροπή, και συγκεκριμένα την OLAF, καθώς και τη διενέργεια επί τόπου ελέγχων από την Επιτροπή και το Ελεγκτικό Συνέδριο, σύμφωνα με τις ισχύουσες διαδικασίες.

Άρθρο 12

Κάθε έτος, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τις επιδοτήσεις που χορηγούνται από το Ταμείο. Η έκθεση αυτή περιέχει στοιχεία σχετικά με τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν στη διάρκεια του έτους που έκλεισε και σχετικά με τις επιδοτήσεις που χορηγήθηκαν κατά τα προηγούμενα έτη και των οποίων οι επιμέρους ενέργειες έχουν κλείσει.

Άρθρο 13

Κατά παρέκκλιση από την προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη και τα κράτη που έχουν ξεκινήσει διαπραγματεύσεις για την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία επλήγησαν από καταστροφές που συνέβησαν από την 1η Αυγούστου 2002, μπορούν να ζητήσουν την παρέμβαση του Ταμείου μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 14

Ο παρών κανονισμός δεν προδικάζει την εφαρμογή κοινοτικών ή διεθνών μέσων σχετικά με την παροχή αποζημίωσης για ειδικές ζημιές.

Άρθρο 15

Κατόπιν πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το Συμβούλιο επανεξετάζει τον παρόντα κανονισμό το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου του 2006.

Άρθρο 16

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την [...] ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Πρόταση απόφαση του Συμβουλίου για την σύναψη συμφωνίας υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιστάθμιση που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αγκόλας όσον αφορά την αλιεία στα ανοικτά της Αγκόλας, για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004

(2002/C 331 E/52)

COM(2002) 492 τελικό

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 2 Οκτωβρίου 2002)

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Το πρωτόκολλο που επισυνάπτεται στην αλιευτική συμφωνία μεταξύ της ΕΚ και της Δημοκρατίας της Αγκόλας έληξε στις 2.5.2002, παρατάθηκε όμως έως τις 2.8.2002 ενώ συνεχίζονταν οι διαπραγματεύσεις για την ανανέωση του πρωτοκόλλου. Οι διαπραγματεύσεις αυτές κατέληξαν στη μονογραφή ενός νέου πρωτοκόλλου στη Λουάντα, στις 30 Ιουνίου 2002.

Το νέο πρωτόκολλο θα είναι το ένατο από τότε που άρχισε να ισχύει η αλιευτική συμφωνία μεταξύ της ΕΚ και της Αγκόλας το 1987. Με γνώμονα τις αλιευτικές δυνατότητες για τα κοινοτικά σκάφη, η συμφωνία αποτελεί τη δεύτερη σημαντικότερη μετά από εκείνη με τη Μαυριτανία. Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι, για τον τόνο, η συμφωνία με την Αγκόλα αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της δέσμης συμφωνιών για τα τοννοειδή, οι οποίες καλύπτουν τη ζώνη του Ατλαντικού και επιτρέπουν στον κοινοτικό αλιευτικό στόλο να ακολουθεί επικαλυπτόμενα αποθέματα.

Το νέο πρωτόκολλο καλύπτει το διάστημα από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004. Παρέχει αλιευτικές δυνατότητες για 33 θυνναλιευτικά, 22 σκάφη αλιείας γαρίδας και σκάφη βενθοπελαγικής αλιείας με γρίπο χωρητικότητας 4 200 ΚΟΧ ανά μήνα, έναντι αλιευτικών δυνατοτήτων για 43 θυνναλιευτικά, 22 σκάφη αλιείας γαρίδα και σκάφη βενθοπελαγικής αλιείας με γρίπο χωρητικότητας 3 750 ΚΟΧ ανά μήνα που προέβλεπε το προηγούμενο πρωτόκολλο. Τα επίπεδα αυτά καθορίστηκαν με βάση τα πορίσματα ομάδας επιστημόνων της Αγκόλας και της Κοινότητας, η οποία συνεδρίασε στη Λουάντα για να επανεξετάσει τις επιστημονικές πληροφορίες για την κατάσταση των πόρων, παράλληλα με το χρόνο διεξαγωγής του τρίτου και τελικού γύρου των διαπραγματεύσεων.

Η χρηματοδοτική συμβολή αυξήθηκε σε 15 500 000 ευρώ ετησίως, έναντι 13 975 000 ευρώ ετησίως που προβλέπονταν στο προηγούμενο πρωτόκολλο. Η αύξηση δικαιολογείται από την αύξηση των δυνατοτήτων αλιείας βενθοπελαγικών ειδών και από τη συγκρότηση εταιρικής σχέσης με την Αγκόλα, ώστε να ενθαρρυνθεί η υπεύθυνη και αειφόρος αλιεία. Με βάση την εταιρική αυτή σχέση, ποσοστό 36 % της χρηματικής συμβολής προορίζεται για τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης επιστημονικών ερευνητικών εργασιών, επιτήρησης, αλιείας μικρής κλίμακας και τοπικών αλιευτικών κοινοτήτων, κατάρτισης και υδατοκαλλιέργειας, θα διασφαλίσει δε μεγαλύτερη συνεκτικότητα μεταξύ των ασκούμενων σε κοινοτικό επίπεδο πολιτικών για την αλιεία και την ανάπτυξη.

Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το επίπεδο της αλιείας με βάση το πρωτόκολλο ανταποκρίνεται προς την υπεύθυνη διαχείριση των πόρων, μια φορά ανά έτος θα πραγματοποιείται επιστημονική σύσκεψη ώστε να παρακολουθείται η κατάσταση των αποθεμάτων. Με βάση τα αποτελέσματα των ανωτέρω συσκέψεων θα αναθεωρούνται, αν παρίσταται ανάγκη, οι αλιευτικές δυνατότητες στο πλαίσιο του πρωτοκόλλου.

Οι αρχές της Αγκόλας αποφάσισαν να μειώσουν τον αριθμό των κοινοτικών θυνναλιευτικών που έχουν πρόσβαση στα ύδατα της χώρας από 43 σε 33 σκάφη. Αυτό γίνεται πιθανώς επειδή άλλοι εταίροι προσφέρθηκαν να χρηματοδοτήσουν την κατασκευή μονάδων μεταποίησης τόννου επί της ξηράς, με αντάλλαγμα την πρόσβαση σε πόρους τοννοειδών στα ύδατα της Αγκόλας. Η μείωση αυτή δεν συνεπάγεται ωστόσο περικοπή της χρηματικής αντιστάθμισης, επειδή η τελευταία υπολογίζεται με βάση μόνο τις δυνατότητες αλιείας γαρίδας και βενθοπελαγικών ειδών. Η πρόσβαση θυνναλιευτικών στα ύδατα της Αγκόλας δεν συνεπάγεται επιπρόσθετο οικονομικό βάρος για την Κοινότητα, αλλά αντίθετα οι πλοιοκτήτες πληρώνουν ένα ποσό ανά τόνο αλιευμάτων που πράγματι αποκομίζουν.

Με βάση τα ανωτέρω, το νέο πρωτόκολλο θεωρείται ότι αξίζει τα χρήματα που κοστίζει. Επιπλέον, η συγκρότηση εταιρικής σχέσης με την Αγκόλα και οι ετήσιες επιστημονικές ανασκοπήσεις της κατάστασης των αποθεμάτων θα ενθαρρύνουν την υπεύθυνη και αειφόρο εκμετάλλευση των πόρων, προς το αμοιβαίο συμφέρον της Κοινότητας και της Αγκόλας.

Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή προτείνει στο Συμβούλιο να εγκρίνει, με την έκδοση απόφασης, το σχέδιο συμφωνίας υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του νέου πρωτοκόλλου, εν αναμονή της οριστικής έναρξης ισχύος του.

Μία πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τη σύναψη του νέου πρωτοκόλλου αποτελεί αντικείμενο χωριστής διαδικασίας.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως την πρώτη πρόταση του άρθρου 300 παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Στο πλαίσιο της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αγκόλας σχετικά με την αλιεία στα ανοικτά της Αγκόλας⁽¹⁾, τα δύο μέρη προέβησαν σε διαπραγματεύσεις ώστε να καθορίσουν τυχόν τροποποιήσεις ή συμπληρώσεις της συμφωνίας κατά τη λήξη της περιόδου εφαρμογής του συνημμένου στη συμφωνία πρωτοκόλλου.
- (2) Ως επακόλουθο των διαπραγματεύσεων αυτών, στις 30 Ιουνίου 2002 μονογραφήθηκε ένα νέο πρωτόκολλο.
- (3) Με το πρωτόκολλο παραχωρούνται στους αλιείς της Κοινότητας αλιευτικές δυνατότητες στα ύδατα που υπόκεινται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία της Αγκόλας για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004.
- (4) Προκειμένου να αποφευχθεί διακοπή των αλιευτικών δραστηριοτήτων των σκαφών της Κοινότητας, είναι απαραίτητο να εφαρμοσθεί το νέο πρωτόκολλο το συντομότερο δυνατό. Για το σκοπό αυτό, τα δύο μέρη μονογράφησαν συμφωνία υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών, η οποία προβλέπει την προσωρινή εφαρμογή του μονογραφηθέντος πρωτοκόλλου από τις 3 Αυγούστου 2002.
- (5) Θα πρέπει να καθορισθεί ο τρόπος κατανομής των αλιευτικών δυνατοτήτων μεταξύ των κρατών μελών με βάση την παραδοσιακή κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων στο πλαίσιο της αλιευτικής συμφωνίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται εξ ονόματος της Κοινότητας η συμφωνία υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την προσωρινή εφαρμογή του πρωτοκόλλου το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιστάθμιση που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αγκόλας όσον αφορά την αλιεία στα ανοικτά της Αγκόλας, για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004.

Στην παρούσα απόφαση επισυνάπτονται τα κείμενα της συμφωνίας υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών και του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

Οι καθοριζόμενες στο πρωτόκολλο αλιευτικές δυνατότητες κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών ως εξής:

- σκάφη αλιείας γαρίδας:
 - Ισπανία: 6 550 ΚΟΧ ανά μήνα κατά μέσο όρο ετησίως, 22 σκάφη·
- σκάφη βενθοπελαγικής αλιείας:
 - Ισπανία: 1 850 ΚΟΧ ανά μήνα κατά μέσο όρο ετησίως,
 - Πορτογαλία: 1 100 ΚΟΧ ανά μήνα κατά μέσο όρο ετησίως,
 - Ιταλία: 750 ΚΟΧ ανά μήνα κατά μέσο όρο ετησίως,
 - Ελλάδα: 500 ΚΟΧ ανά μήνα κατά μέσο όρο ετησίως,
- σκάφη-ψυγεία αλιείας τόνου με γρίπο:
 - Γαλλία: 6 σκάφη
 - Ισπανία: 9 σκάφη
- παραγαδιάρικα επιφανείας:
 - Πορτογαλία: 4 σκάφη
 - Ισπανία: 14 σκάφη
- σκάφη πελαγικής αλιείας:
 - Κάτω Χώρες ή/και Ιρλανδία: 2 σκάφη

Εάν οι αιτήσεις αδειών των κρατών μελών δεν εξαντλήσουν τις αλιευτικές δυνατότητες που καθορίζονται από το πρωτόκολλο, η Επιτροπή μπορεί να λάβει υπόψη τις αιτήσεις αδειών οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους.

Άρθρο 3

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου εξουσιοδοτείται να ορίσει τα πρόσωπα που είναι αρμόδια να υπογράψουν τη συμφωνία υπό τη μορφή ανταλλαγής επιστολών δεσμεύοντας την Κοινότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 341 της 3.12.1987, σ. 2.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

υπό μορφή ανταλλαγής επιστολών σχετικά με την εφαρμογή του πρωτοκόλλου το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιστάθμιση που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Αγκόλας όσον αφορά την αλιεία στα ανοικτά της Αγκόλας, για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004

Α. Επιστολή της Κυβέρνησης της Αγκόλας

Κύριε,

Αναφερόμενος στο πρωτόκολλο που μονογραφήθηκε στις 30 Ιουνίου 2002, το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιστάθμιση για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004, έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι η Κυβέρνηση της Αγκόλας προτίθεται να εφαρμόσει προσωρινά το πρωτόκολλο αυτό, από τις 3 Αυγούστου 2002, εν αναμονή της έναρξης ισχύος του, υπό την προϋπόθεση ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι διατεθειμένη να πράξει το ίδιο.

Εξυπακούεται στην περίπτωση αυτή ότι η καταβολή της πρώτης δόσης της χρηματικής αντιστάθμισης, που προβλέπεται στο άρθρο 3 του πρωτοκόλλου, θα πραγματοποιηθεί πριν από τις 30 Νοεμβρίου 2002.

Θα σας ήμουν υπόχρεος εάν μου επιβεβαιώνατε τη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την εν λόγω προσωρινή εφαρμογή.

Με βαθύτατη εκτίμηση,

Για την Κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Αγκόλας

Β. Επιστολή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας

Κύριε,

Έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι έλαβα την επιστολή σας με σημερινή ημερομηνία, η οποία έχει ως εξής:

«Αναφερόμενος στο πρωτόκολλο που μονογραφήθηκε στις 30 Ιουνίου 2002, το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιστάθμιση για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004, έχω την τιμή να σας γνωρίσω ότι η Κυβέρνηση της Αγκόλας προτίθεται να εφαρμόσει προσωρινά το πρωτόκολλο αυτό, από τις 3 Αυγούστου 2002, εν αναμονή της έναρξης ισχύος του, υπό την προϋπόθεση ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι διατεθειμένη να πράξει το ίδιο.

Εξυπακούεται στην περίπτωση αυτή ότι η καταβολή της πρώτης δόσης της χρηματικής αντιστάθμισης, που προβλέπεται στο άρθρο 3 του πρωτοκόλλου, θα πραγματοποιηθεί πριν από τις 30 Νοεμβρίου 2002.

Θα σας ήμουν υπόχρεος εάν μου επιβεβαιώνατε τη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την εν λόγω προσωρινή εφαρμογή.»

Έχω την τιμή να σας επιβεβαιώσω τη συμφωνία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με την εν λόγω προσωρινή εφαρμογή.

Με βαθύτατη εκτίμηση,

Εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

το οποίο καθορίζει τις αλιευτικές δυνατότητες και τη χρηματική αντιστάθμιση που προβλέπονται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της δημοκρατίας της Αγκόλας όσον αφορά την αλιεία στα ανοικτά της Αγκόλας για την περίοδο από τις 3 Αυγούστου 2002 έως τις 2 Αυγούστου 2004

Άρθρο 1

Από τις 3 Αυγούστου 2002 και για περίοδο δύο ετών, τα όρια στις αλιευτικές δυνατότητες που αναφέρονται στο άρθρο 2 της συμφωνίας καθορίζονται ως εξής:

1. Σκάφη αλιείας γαρίδας: 6 550 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα, κατά ετήσιο μέσο όρο, (22 σκάφη κατ'άνωτατο όριο).

Οι ποσότητες που αλιεύονται από τα κοινοτικά σκάφη δεν επιτρέπεται να υπερβούν τους 5 000 τόνους γαρίδας, από τους οποίους το 30 % αφορά αραπογαρίδα και το 70 % σταχτογαρίδα.

2. Βενθοπελαγική αλιεία (μηχανότρατα, παραγάδι βυθού, σταθερά απλάδια δίχτυα): 4 200 κόροι ολικής χωρητικότητας (ΚΟΧ) ανά μήνα, κατά ετήσιο μέσο όρο.

Απαγορεύεται η αλιεία που έχει ως στόχο το είδος *Centropomus granulatus*.

3. Αλιεία πελαγικών ειδών: 2 σκάφη

Ο τύπος αυτός αλιείας, λόγω του χαρακτήρα του, υπόκειται σε δοκιμαστική περίοδο έξι μηνών.

4. Σκάφη-ψυγεία αλιείας τόνου με γρίπο: 15 σκάφη

5. Παραγαδιάρικα επιφανείας: 18 σκάφη

Τα ανωτέρω όρια στις αλιευτικές δυνατότητες μπορεί να αυξηθούν αν οι πλοιοκτήτες κοινοτικών σκαφών είναι διατεθειμένοι να συμβάλουν στη βελτίωση της αλιευτικής οικονομίας της Αγκόλας, οπότε τα δύο μέρη, συνεδριάζοντάς ως κοινή επιτροπή, θα αποφασίσουν από κοινού για τις επιπρόσθετες αλιευτικές δυνατότητες και χρηματική αντιστάθμιση.

Άρθρο 2

Μετά τη δοκιμαστική περίοδο αλιείας πελαγικών ειδών και με βάση τα επιτυγχανόμενα αποτελέσματα και τις διαθέσιμες επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, στο πλαίσιο της κοινής επιτροπής και κατόπιν συνεδριάσεως της κοινής επιστημονικής ομάδας που αναφέρεται στο άρθρο 6, τα δύο μέρη θα αποφασίσουν σχετικά με τις αλιευτικές δυνατότητες πελαγικών ειδών για τον εναπομένοντα χρόνο ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου και τη χρηματική αντιστάθμιση που καταβάλλεται σε αντάλλαγμα για τις δυνατότητες αυτές.

Άρθρο 3

1. Η χρηματική αντιστάθμιση που προβλέπεται στο άρθρο 7 της συμφωνίας για την περίοδο που αναφέρεται στο άρθρο 1 του παρόντος πρωτοκόλλου ορίζεται σε 15 500 000 ευρώ ετησίως (από τα οποία 9 975 000 ευρώ ετησίως αποκλειστικά ως χρημα-

τική αντιστάθμιση και 5 525 000 ευρώ ετησίως για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 3 του πρωτοκόλλου) σε αντάλλαγμα για τις αλιευτικές δυνατότητες που καθορίζονται στο άρθρο 1.

Η χρηματική αντιστάθμιση καταβάλλεται σε λογαριασμό που ορίζει το Υπουργείο Οικονομικών μέσω του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος.

Η εν λόγω χρηματική αντιστάθμιση καταβάλλεται το αργότερο στις 30 Νοεμβρίου για το πρώτο έτος ισχύος του πρωτοκόλλου και το αργότερο την ημερομηνία της επετείου υπογραφής του πρωτοκόλλου κατά το επόμενο έτος.

2. Εάν σκάφη αποσυρθούν από τη συμφωνία και οι αρχές της Αγκόλας δεν δεχθούν την αντικατάστασή τους από άλλα σκάφη, η προκύπτουσα μείωση των αλιευτικών δυνατοτήτων για τη Κοινότητα θα προκαλέσει σε αναλογικό ποσοστό προσαρμογή της χρηματικής αντιστάθμισης που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Η διάθεση της χρηματικής αντιστάθμισης ανήκει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Αγκόλας.

Άρθρο 4

Προκειμένου να εξασφαλίσουν την ανάπτυξη μιας αειφόρου και υπεύθυνης αλιείας, τα δύο μέρη, προς το αμοιβαίο συμφέρον, θα συγκροτήσουν εταιρική συνεργασία ειδικότερα με σκοπό να ενθαρρύνουν: την καλύτερη γνώση των αλιευτικών και βιολογικών πόρων, τον ποιοτικό έλεγχο, την εμπορία και απόκτηση της βέλτιστης ανταπόδοσης από τα αλιευτικά προϊόντα, τον έλεγχο της αλιείας, την ανάπτυξη της αλιείας μη βιομηχανικής κλίμακας, τις κοινότητες των αλιέων και την κατάρτιση.

Το ποσό των 5 525 000 ευρώ ετησίως, που προορίζεται για τα μέτρα του άρθρου 3 παράγραφος 1, αναλύεται ως εξής:

1. Επιστημονικά και τεχνικά προγράμματα με σκοπό τη βελτίωση της γνώσης των αλιευτικών και βιολογικών πόρων της αλιευτικής ζώνης της Αγκόλας: 750 000 ευρώ
2. Πρόγραμμα ποιοτικού ελέγχου: 350 000 ευρώ
3. Πρόγραμμα στήριξης για την εμπορία και απόκτηση της βέλτιστης ανταπόδοσης από τα αλιευτικά προϊόντα: 250 000 ευρώ
4. Πρόγραμμα στήριξης της εποπτείας των αλιευτικών δραστηριοτήτων: 775 000 ευρώ
5. Πρόγραμμα για την ανάπτυξη της αλιείας μη βιομηχανικής κλίμακας και τη στήριξη προς τις κοινότητες των αλιέων: 1 150 000 ευρώ
6. Πρόγραμμα θεσμικής στήριξης του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος: 500 000 ευρώ

7. Πρόγραμμα χρηματοδότησης σχολών αλιείας, υποτροφιών, πρακτικής κατάρτισης σε διάφορους επιστημονικούς, τεχνικούς και οικονομικούς επιστημονικούς κλάδους που σχετίζονται με την αλιεία και συμμετοχή σε διεθνείς οργανισμούς, σεμινάρια, συμπόσια και εργαστήρια: 1 500 000 ευρώ

8. Πρόγραμμα ενθάρρυνσης της ανάπτυξης της υδατοκαλλιέργειας: 250 000 ευρώ

Το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος αποφασίζει για τα μέτρα και τα ετήσια ποσά που διατίθενται σε αυτά, ενημερώνει δε σχετικά την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Τα ετήσια ποσά διατίθενται στους οικείους φορείς από λογαριασμό που ορίζει το Υπουργείο Οικονομικών μέσω του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος, το αργότερο στις 30 Νοεμβρίου του πρώτου έτους και, έπειτα, την ημερομηνία της επετείου υπογραφής του πρωτοκόλλου.

Τρεις μήνες μετά την ημερομηνία της επετείου υπογραφής του πρωτοκόλλου, το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος ενημερώνει εγγράφως την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με την υλοποίηση του πρωτοκόλλου και τα επιτευχθέντα αποτελέσματα. Ανάλογα με την πραγματική υλοποίηση των μέτρων και κατόπιν διαβούλευσης με τις αρχές της Αγκόλας, η Ευρωπαϊκή Κοινότητα μπορεί να επανεξετάσει τις σχετικές πληρωμές.

Άρθρο 5

Σε περίπτωση που σημειώθηκε σοβαρή μεταβολή στους όρους εκμετάλλευσης των αλιευτικών πόρων στην ΑΟΖ της Αγκόλας, λόγω της οποίας παρεμποδίζεται η άσκηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων, μπορεί να διακοπεί η καταβολή της χρηματικής αντιστάθμισης από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, μετά από συμφωνία μεταξύ των μερών.

Άρθρο 6

Πραγματοποιείται κατ' έτος κοινή επιστημονική σύσκεψη με σκοπό να εξετάζει ζητήματα σχετικά με τη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων.

Άρθρο 7

Εφόσον η Κοινότητα δεν πραγματοποιήσει εντός των τασσόμενων προθεσμιών τις πληρωμές που προβλέπονται στα άρθρα 2, 3 και 4, μπορεί να ανασταλεί η εφαρμογή της συμφωνίας.

Άρθρο 8

Οι πάσης φύσεως δραστηριότητες των σκαφών που αλιεύουν στο πλαίσιο του παρόντος πρωτοκόλλου και των παραρτημάτων του, ιδιαίτερα οι μεταφορτώσεις και η κατανάλωση εφοδίων του πλοίου (τροφή και καύσιμα), διέπονται από τους νόμους που ισχύουν στη Δημοκρατία της Αγκόλας.

Τα αλιευτικά προϊόντα που αλιεύουν όσα κοινοτικά σκάφη δραστηριοποιούνται βάσει των όρων της συμφωνίας θεωρούνται, για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου, ως κοινοτικής καταγωγής.

Άρθρο 9

Το παρόν πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει αφού και τα δύο μέρη κοινοποιήσουν την περάτωση των αντίστοιχων διαδικασιών έγκρισης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΟΡΟΙ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΚΟΛΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

1. Υποβολή αιτήσεων και διατυπώσεις για την έκδοση αδειών

- 1.1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει, μέσω της αντιπροσωπείας της στην Αγκόλα, στις αρμόδιες για την αλιεία αρχές της Αγκόλας μία αίτηση ανά σκάφος για έκαστο πλοιοκτήτη που επιθυμεί να ασκήσει αλιευτική δραστηριότητα βάσει της συμφωνίας, τουλάχιστον 15 ημέρες πριν από την ημερομηνία έναρξης της αιτούμενης περιόδου ισχύος. Οι αιτήσεις υποβάλλονται με έντυπα, τα οποία παρέχονται για το σκοπό αυτό από την Αγκόλα, σύμφωνα με τα υποδείγματα που παρατίθενται στα προσαρτήματα 1 και 2. Η πρώτη αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από πιστοποιητικό καταμέτρησης της χωρητικότητας του σκάφους. Κάθε αίτηση χορήγησης άδειας πρέπει να συνοδεύεται από την απόδειξη πληρωμής των τελών για την περίοδο ισχύος της άδειας.
- 1.2. Για τους σκοπούς του παρόντος πρωτοκόλλου, τα αλιεύματα που αλιεύονται από κοινοτικά σκάφη που αλιεύουν στο πλαίσιο της συμφωνίας θεωρούνται ότι έχουν κοινοτική καταγωγή.
- 1.3. Κάθε άδεια χορηγείται στον πλοιοκτήτη για συγκεκριμένο σκάφος. Σε αποδεδειγμένη περίπτωση ανωτέρας βίας, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η άδεια που ισχύει για ένα σκάφος αντικαθίσταται από άδεια που ισχύει για άλλο κοινοτικό σκάφος παρόμοιων χαρακτηριστικών.
- 1.4. Οι άδειες χορηγούνται από τις αρχές της Αγκόλας στον πλοίαρχο του σκάφους στο λιμάνι της Λουάντα, μετά την επιθεώρηση του σκάφους από την αρμόδια αρχή.
- 1.5. Η αρμόδια για την αλιεία αρχή της Αγκόλας κοινοποιεί τις άδειες που εκδίδει στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Αγκόλα.
- 1.6. Η άδεια πρέπει να διατηρείται πάντοτε επί του σκάφους. Εντούτοις, στην περίπτωση των θυνναλιευτικών και των παραγαδιάρικων σκαφών επιφανείας, μόλις παραληφθεί η κοινοποίηση πληρωμής της προκαταβολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τις αρχές της Αγκόλας, το σκάφος εγγράφεται στον κατάλογο των σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν και ο κατάλογος κοινοποιείται στις αρμόδιες για τον έλεγχο της αλιείας αρχές της Αγκόλας. Εν ανομονή της παραλαβής της οριστικής άδειας, μπορεί να χορηγείται αντίγραφο της εν λόγω άδειας με τηλεομοιοτυπία. Το αντίγραφο θα πρέπει να διατηρείται επί του σκάφους.
- 1.7. Οι άδειες ισχύουν για περίοδο ενός έτους
- 1.8. Κάθε σκάφος πρέπει να εκπροσωπείται από έναν πράκτορα εγκεκριμένο από το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος, ο οποίος να διαθέτει επίσημη διεύθυνση κατοικίας στην Αγκόλα.
- 1.9. Οι αρχές της Αγκόλας γνωστοποιούν, το ταχύτερο δυνατό, τις λεπτομέρειες σχετικά με τους τραπεζικούς λογαριασμούς και το νόμισμα που θα χρησιμοποιείται για τις πληρωμές στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας.

2. Τέλη αδειών

2.1. Διατάξεις που εφαρμόζονται στα σκάφη αλιείας γαρίδας και βενθοπελαγικής αλιείας

Τα τέλη αδειών καθορίζονται ως εξής:

- για τα σκάφη αλιείας γαρίδας: 52 EUR ανά κοχ ανά μήνα,
- για τα σκάφη βενθοπελαγικής αλιείας: 220 EUR ανά κοχ ανά έτος

2.2. Η καταβολή των τελών μπορεί να πραγματοποιηθεί σε τριμηνιαίες ή εξαμηνιαίες δόσεις. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό προσαυξάνεται κατά 5 και 3 % αντίστοιχα.

2.3. Διατάξεις που εφαρμόζονται στα θυνναλιευτικά και στα παραγαδιάρικα επιφανείας

Τα τέλη αδειών ορίζονται σε 25 ευρώ ανά τόνο ψαριού που αλιεύεται στην αλιευτική ζώνη της Αγκόλας.

Οι άδειες χορηγούνται αφού καταβληθεί στην Αγκόλα κατ'αποκοπή ποσό 4 500 EUR ανά έτος — που ισοδυναμεί με τέλος για 180 τόνους αλιευμάτων ανά έτος — για κάθε θυνναλιευτικό-ψυγείο αλιείας με γρίπο, και ποσό 2 500 EUR ανά έτος — που ισοδυναμεί με τέλος για 100 τόνους αλιευμάτων ανά έτος — για κάθε παραγαδιάρικο επιφανείας.

Η οριστική εκκαθάριση των οφειλομένων τελών για την αλιευτική περίοδο πραγματοποιείται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο τέλος του πρώτου τριμήνου του έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο αλιεύθηκαν τα αλιεύματα, βάσει δηλώσεων αλιευμάτων που υποβάλλονται για κάθε σκάφος και επιβεβαιώνονται από ειδικό επιστημονικό οργανισμό εγκατεστημένο στην περιοχή, ιδίως το Ινστιτούτο Έρευνας για την Ανάπτυξη (IRD), το Ισπανικό Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο (IEO) και το Πορτογαλικό Ινστιτούτο Θαλάσσιας Έρευνας (IPIMAR).

Η εκκαθάριση αυτή ανακοινώνεται ταυτόχρονα στις αρχές της Αγκόλας και στους πλοιοκτήτες. Κάθε τυχόν επιπλέον πληρωμή πραγματοποιείται από τους πλοιοκτήτες, το αργότερο 30 ημέρες μετά την κοινοποίηση της τελικής εκκαθάρισης, σε λογαριασμό που ανοίγουν σε ένα χρηματοπιστωτικό ίδρυμα ή οποιοδήποτε άλλο φορέα που ορίζεται από τις αρχές της Αγκόλας.

Ωστόσο, εάν το ποσό της οριστικής εκκαθάρισης είναι χαμηλότερο από το ποσό της προκαταβολής που αναφέρεται ανωτέρω, η διαφορά δεν μπορεί να επιστραφεί στον πλοιοκτήτη.

3. Βιολογική ανάπαυση

Με βάση τα πορίσματα των τρχουσών επιστημονικών ερευνών επιτρέπεται να καθορίζεται κάθε έτος μια περίοδος βιολογικής ανάπαυσης για την αλιεία της γαρίδας. Η περίοδος αυτή κοινοποιείται στην Επιτροπή και στους πλοιοκτήτες τουλάχιστον τρεις μήνες εκ των προτέρων. Οι πλοιοκτήτες δεν καταβάλλουν τέλη αδείας κατά τη διάρκεια της περιόδου βιολογικής ανάπαυσης.

4. Παρεμπόμποντα αλιεύματα

Τα παρεμπόμποντα αλιεύματα των σκαφών αλιείας γαρίδας ανήκουν στους πλοιοκτήτες, οι οποίοι επιτρέπεται να αλιεύουν μέχρι 500 τόνους καβούρια ανά έτος.

5. Εκφορτώσεις

Τα παραγαδιάρικα σκάφη επιφανείας και τα θυνναλιευτικά της Κοινότητας προσπαθούν να συμμετέχουν στον εφοδιασμό της κονσερβοβιομηχανίας τόνου στην Αγκόλα, ανάλογα με την αλιευτική τους προσπάθεια στη ζώνη, εφαρμόζοντας τιμή που καθορίζεται με από κοινού συμφωνία μεταξύ των εφοπλιστών και των αλιευτικών αρχών της Αγκόλας, με βάση τις τρέχουσες τιμές της διεθνούς αγοράς. Το ποσό εξοφλείται σε μετατρέψιμο συνάλλαγμα.

6. Έλεγχος μεταφορτώσεων και αναχωρούντων σκαφών

Όλες οι μεταφορτώσεις πρέπει να κοινοποιούνται οκτώ ημέρες εκ των προτέρων στις αλιευτικές αρχές της Αγκόλας, να πραγματοποιούνται δε είτε στον όρμο της Λουάντα είτε στον όρμο του Λόμπιτο, παρουσία των τελωνειακών αρχών της Αγκόλας.

Οι εργασίες μεταφόρτωσης υπάγονται σε τέλη χαρτοσήμου και φόρους επί των υπηρεσιών, όλες δε οι οικείες πληρωμές πραγματοποιούνται προς τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Αντίγραφο των εγγράφων μεταφόρτωσης διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Εποπτείας του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος 15 ημέρες πριν από το τέλος κάθε μήνα όσον αφορά τον προηγούμενο μήνα.

Τυχόν κοινοτικό αλιευτικό σκάφος που επιθυμεί να εγκαταλείψει την ΑΟΖ της Αγκόλας αποκομίζοντας το αλιεύμα ή τα αλιεύματά του οφείλει να αποστείλει προειδοποίηση πριν από οκτώ ημέρες και να υποβληθεί σε τελωνειακό έλεγχο στον όρμο της Λουάντα ή στον όρμο του Λόμπιτο.

7. Προμήθειες τροφίμων (τροφοδοσία σκαφών)

7.1. Τα αλιευτικά σκάφη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που προμηθεύονται τρόφιμα στην Αγκόλα τηρούν την ισχύουσα στη χώρα νομοθεσία, χρησιμοποιώντας μόνο εξειδικευμένους προμηθευτές πλοίων εγγεγραμμένους στα μητρώα του Υπουργείου Εμπορίας και εγκατεστημένους στην Αγκόλα.

7.2. Εάν ένα τμήμα ή το σύνολο της προμήθειας τροφίμων προέρχεται από χώρα εκτός της Αγκόλας, στις τελωνειακές αρχές αποστέλλεται πίνακας προϊόντων ως προς έκαστο σκάφος, όπου δηλώνεται ο αριθμός των μελών του πληρώματος, ώστε να προσδιοριστεί κατά πόσο είναι λογικές οι επίμαχες ποσότητες σε σχέση με τις απαιτήσεις κατανάλωσης επί του πλοίου. Πρέπει να καταβάλλονται εξαγωγικοί δασμοί και λοιποί φόροι ως προς τυχόν ποσότητα πέραν εκείνης που θεωρείται ως λογική.

7.3. Οι εργασίες που σχετίζονται με τη τροφοδοσία του πλοίου υπάγονται σε τέλη χαρτοσήμου και φόρους επί των υπηρεσιών.

8. Προμήθειες καυσίμων (τροφοδοσία σκαφών)

8.1. Με εξαίρεση τα θυνναλιευτικά, στα πάσης φύσεως σκάφη που δραστηριοποιούνται στην αλιευτική ζώνη της Αγκόλας στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας παρέχονται διευκολύνσεις ώστε να προμηθευθούν καύσιμα και νερό στην Αγκόλα.

8.2. Καύσιμα επιτρέπεται να λαμβάνονται στην Αγκόλα μόνο στη Λουάντα ή στο Λόμπιτο.

Τυχόν μεταφόρτωση προμήθειας καυσίμων από δεξαμενόπλοιο ή εμπορικό πλοίο στο Λόμπιτο ή στη Λουάντα πραγματοποιείται παρουσία των τελωνειακών αρχών και υπάγεται σε τέλη χαρτοσήμου και φόρους επί των υπηρεσιών.

8.3. Όποτε ένα αλιευτικό σκάφος λαμβάνει προμήθειες εκτός των χωρικών υδάτων και της ζώνης των 24 μιλίων, ειδοποιούνται οι τελωνειακές αρχές με κοινοποίηση των επίμαχων ποσοτήτων, του στίγματος του σκάφους και του ονόματος του προμηθευτή.

9. Δηλώσεις αλιευμάτων

9.1. Σκάφη αλιείας γαρίδας και σκάφη αλιείας βενθοπελαγικών ειδών

- 9.1.1. Τα σκάφη αλιείας γαρίδας και τα σκάφη αλιείας βενθοπελαγικών ειδών υποχρεούνται να διαβιβάζουν στο Instituto de Investigaçāo Marinha (Ινστιτούτο Θαλάσσιας Έρευνας), μέσω της αντιπροσωπείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μετά το πέρας κάθε αλιευτικού ταξιδιού, τα δελτία αλιευμάτων που εμφανίζονται στα προσαρτήματα 3 και 4.

Επιπλέον, αποστέλλεται για κάθε σκάφος, στο Γραφείο Προγραμματισμού, Μελετών και Στατιστικής του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος, μέσω της αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μηνιαία έκθεση που αναφέρει τα αλιεύματα που αποκομίστηκαν κατά τη διάρκεια του μήνα, καθώς και τις ποσότητες που διατηρούνται επί του σκάφους την τελευταία ημέρα του μήνα. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται το αργότερο την 45η ημέρα μετά το τέλος του επίμαχου μήνα.

Σε περίπτωση μη τήρησης της ανωτέρω διατάξεως, η Αγκόλα επιφυλάσσεται του δικαιώματος να επιβάλει τα πρόστιμα που προβλέπονται από την ισχύουσα στη χώρα νομοθεσία.

- 9.1.2. Πέραν των ανωτέρω, τα σκάφη αλιείας γαρίδας και τα σκάφη αλιείας βενθοπελαγικών ειδών υποχρεούνται να ανακοινώνουν καθημερινώς το γεωγραφικό τους στίγμα και τα αλιεύματα της προηγούμενης ημέρας στο σταθμό ασυρμάτου της Λουάντα. Ο αριθμός κλήσης κοινοποιείται στον πλοιοκτήτη τη στιγμή της έκδοσης της άδειας αλιείας. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει δυνατότητα συνεννόησης με τον εν λόγω σταθμό, τα σκάφη οφείλουν να χρησιμοποιούν άλλα εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας.

Αλευτικά ή εμπορικά σκάφη δεν επιτρέπεται να εξέρχονται των χωρικών υδάτων της Αγκόλας παρά μόνον μετά από προηγούμενη έγκριση της Direcçāo Nacional de Fiscalizaçāo (Εθνική Διεύθυνση Εποπτείας) του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος και μετά από επαλήθευση των αλιευμάτων που διατηρούνται επί του σκάφους.

9.2. Θυνναλευτικά και παραγαδιάρικα επιφανείας

Κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων στην αλιευτική ζώνη της Αγκόλας, τα σκάφη πρέπει να ανακοινώνουν στο σταθμό ασυρμάτου της Λουάντα, κάθε τρεις μέρες, το γεωγραφικό τους στίγμα και την ποσότητα των αλιευμάτων τους. Κατά τη στιγμή της εισόδου ή της εξόδου τους από την αλιευτική ζώνη της Αγκόλας, τα σκάφη ανακοινώνουν στο σταθμό ασυρμάτου της Λουάντα το γεωγραφικό τους στίγμα και την ποσότητα των αλιευμάτων που διατηρούνται επί του σκάφους.

Εάν δεν υπάρχει δυνατότητα συνεννόησης με τον εν λόγω σταθμό, τα σκάφη οφείλουν να χρησιμοποιούν άλλα εναλλακτικά μέσα επικοινωνίας.

Στα σκάφη πρέπει να τηρείται ημερολόγιο αλιείας σύμφωνα με το υπόδειγμα του προσαρτήματος 5 για κάθε αλιευτική περίοδο που διανύθηκε εντός της αλιευτικής ζώνης της Αγκόλας. Το ημερολόγιο αλιείας συμπληρώνεται ακόμη και όποτε δεν αποκομίζονται αλιεύματα.

Για τις περιόδους που διανύονται έξω από τα ύδατα της Αγκόλας, στο ημερολόγιο αλιείας πρέπει να αναγράφεται «Εκτός ΑΟΖ Αγκόλας».

Το έντυπο πρέπει να συμπληρώνεται κατά τρόπο ευκρινή, να υπογράφεται από τον πλοίαρχο του σκάφους και να διαβιβάζεται, εντός προθεσμίας 45 ημερών από το τέλος της αλιευτικής περιόδου στα ύδατα της Αγκόλας, στην Εθνική Διεύθυνση Επιθεώρησης και Εποπτείας του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος, μέσω της αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· πρέπει επίσης να αποστέλλεται προς επεξεργασία, το συντομότερο δυνατό, στα αναφερόμενα στο σημείο 2.2 επιστημονικά ιδρύματα.

Σε περίπτωση μη τήρησης της ανωτέρω διατάξεως, η Αγκόλα επιφυλάσσεται του δικαιώματος αφενός να ανακαλέσει την άδεια του υπόψη σκάφους έως ότου διεκπεραιωθούν οι διατυπώσεις και αφετέρου να επιβάλλει τα πρόστιμα που ισχύουν με βάση τη νομοθεσία της Αγκόλας. Στις περιπτώσεις αυτές ενημερώνεται πάραυτα η αντιπροσωπεία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Αγκόλα.

10. Αλιευτικές ζώνες

- 10.1. Οι αλιευτικές ζώνες, στις οποίες μπορούν να έχουν πρόσβαση τα σκάφη αλιείας γαρίδας, περιλαμβάνουν όλα τα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας της Αγκόλας, βορείως του γεωγραφικού πλάτους των 12°20' και πέραν των 12 ναυτικών μιλίων τα οποία μετρώνται από τις γραμμές βάσεως.

- 10.2. Οι αλιευτικές ζώνες, στις οποίες έχουν πρόσβαση τα σκάφη αλιείας βενθοπελαγικών ειδών, περιλαμβάνουν όλα τα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας της Αγκόλας:

— για τις μηχανότρατες, πέραν των πρώτων 12 ναυτικών μιλίων, τα οποία μετρώνται από τις γραμμές βάσεως, οι οποίες οριοθετούνται προς βορρά από τον παράλληλο 13°00' N και προς νότο από τη γραμμή, η οποία ευρίσκεται 5 μίλια βορείως των συνόρων μεταξύ των ΑΟΖ (αποκλειστικών οικονομικών ζωνών) της Αγκόλας και της Ναμίμπια,

— για τα σκάφη που χρησιμοποιούν άλλου είδους αλιευτικά εργαλεία, πέραν των πρώτων 12 ναυτικών μιλίων, τα οποία μετρώνται από τις γραμμές βάσεως, οι οποίες οριοθετούνται προς νότο από τη γραμμή η οποία ευρίσκεται 5 μίλια βορείως των συνόρων μεταξύ των ΑΟΖ της Αγκόλας και της Ναμίμπια.

Οι αλιευτικές ζώνες, στις οποίες έχουν πρόσβαση τα θυνναλιευτικά-ψυγεία αλιείας με γρίπο και τα παραγαδιάρικα επιφανείας, περιλαμβάνουν όλα τα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας της Αγκόλας πέραν των 12 ναυτικών μιλίων τα οποία μετρώνται από τις γραμμές βάσεως.

11. Ναυτολόγηση

- 11.1. Ο πλοιοκτήτης, αλιευτικών σκαφών διαφορετικών από θυνναλιευτικά-ψυγεία αλιείας με γρίπο και παραγαδιάρικα επιφανείας, στον οποίο χορηγήθηκε άδεια αλιείας δυνάμει της παρούσας συμφωνίας, πρέπει να συμβάλει στην επαγγελματική κατάρτιση, σε κάθε σκάφος, έξι τουλάχιστον ναυτικών της Αγκόλας, οι οποίοι επιλέγονται ελεύθερα από κατάλογο του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος.
- 11.2. Εφόσον, κατόπιν αιτήσεως της Αγκόλας, επιβιασθεί παρατηρητής, θεωρείται ότι συμπεριλαμβάνεται στους αναφερθέντες στο σημείο 11.1 έξι ναυτικούς.
- 11.3. Οι κοινοτικοί πλοιοκτήτες καταβάλλουν προσπάθεια να αυξήσουν τον αριθμό των ναυτικών και να βελτιώσουν την επαγγελματική κατάρτισή τους.
- 11.4. Ο μισθός των επί του πλοίου ναυτικών και τεχνιτών βαρύνει τον πλοιοκτήτη σύμφωνα με αμοιβαίως συμφωνούμενους από τα συμβαλλόμενα μέρη όρους και καταβάλλεται σε ανοιχτό λογαριασμό τον οποίο ανοίγει σε χρηματοπιστωτικό ίδρυμα, το οποίο ορίζει το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος. Οι πληρωμές αυτές θα περιλαμβάνουν ασφαλιστική κάλυψη κατά παντός κινδύνου.
- 11.5. Πλέον των ανωτέρω, 20 συνολικώς ασκούμενοι ναυτικοί θα επιλέγονται κάθε χρόνο για τις ειδικότητες μηχανοστασίου και καταστρώματος από το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος, κατανεμόμενοι μεταξύ των προαναφερόμενων σκαφών. Ο μισθός των ασκούμενων, που βαρύνει τον πλοιοκτήτη, επιτρέπεται να φθάνει στο $\frac{1}{3}$ εκείνου των έμπειρων ναυτικών και πρέπει να περιλαμβάνει το κόστος ασφαλιστικής κάλυψης κατά παντός κινδύνου.
- 11.6. Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του κύκλου άσκησης, ο πλοίαρχος υπογράφει σχετική βεβαίωση μετά την αλιευτική εξόρμηση, όπου το έγγραφο αυτό αποστέλλεται, μέσω του πλοιοκτήτη ή του εκπροσώπου του, στο Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος.

12. Επιστημονικοί παρατηρητές

- 12.1. Επιτρέπεται να ζητηθεί από οποιοδήποτε σκάφος να ναυτολογήσει έναν επιστημονικό παρατηρητή, τον οποίον διορίζει και αποζημιώνει το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος.
- 12.2. Η παρουσία του παρατηρητή επί του σκάφους δεν μπορεί κανονικά να υπερβαίνει τη διάρκεια μιας αλιευτικής εξόρμησης.
- 12.3. Ο χρόνος παρουσίας του παρατηρητή επί του σκάφους καθορίζεται από τις αρχές της Αγκόλας χωρίς ωστόσο να υπερβαίνει, κατά γενικό κανόνα, το χρονικό διάστημα που απαιτείται για να εκτελέσει τα καθήκοντά του.
- 12.4. Ο παρατηρητής απολαύει της ίδιας μεταχείρισης όπως και οι αξιωματικοί του σκάφους.

Ο παρατηρητής:

- παρατηρεί τις αλιευτικές δραστηριότητες των σκαφών,
- προβαίνει σε βιολογική δειγματοληψία στο πλαίσιο επιστημονικών προγραμμάτων,
- καταγράφει τα χρησιμοποιούμενα αλιευτικά εργαλεία,
- επαληθεύει τα στοιχεία των αλιευμάτων που αφορούν τη ζώνη αλιείας της Αγκόλας, τα οποία εμφανίζονται στο ημερολόγιο του πλοίου,
- κοινοποιεί μια φορά την εβδομάδα μέσω ασυρμάτου τα αλιευτικά δεδομένα.

- 12.5. Κατά την παραμονή επί του σκάφους,

ο παρατηρητής:

- λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε η επιβίωσή του καθώς και η παρουσία του επί του σκάφους να μην διακόπτουν ούτε να παρεμποδίζουν τις αλιευτικές δραστηριότητες,
- δεν προκαλεί ζημιές στα αγαθά και στον εξοπλισμό που ευρίσκονται στο σκάφος και τηρεί το απόρρητο όλων των εγγράφων που ανήκουν στο σκάφος αυτό.
- συντάσσει έκθεση δραστηριοτήτων η οποία διαβιβάζεται στις αρμόδιες αρχές της Αγκόλας.

Οι όροι επιβίβασης παρατηρητών επί των αλιευτικών σκαφών ορίζονται με από κοινού συμφωνία μεταξύ του πλοιοκτήτη ή του εκπροσώπου του και των αρχών της Αγκόλας. Ο μισθός και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης του παρατηρητή βαρύνουν το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος. Οι πλοιοκτήτες καταβάλλουν στο Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος, μέσω του πράκτορά τους, ποσό 15 ευρώ ανά ημέρα παραμονής του παρατηρητή σε κάθε σκάφος. Τα έξοδα επιβίβασης και αποβίβασης του παρατηρητή βαρύνουν τον πλοιοκτήτη εφόσον δεν είναι σε θέση να επιβιβάσει και να αποβιβάσει τον παρατηρητή σε λιμένα της Αγκόλας που συμφωνείται από κοινού με τις αρχές της εν λόγω χώρας.

Σε περίπτωση απουσίας του παρατηρητή στο συμφωνημένο τόπο ή χρόνο και εντός των δώδεκα επόμενων ωρών, ο πλοιοκτήτης απαλλάσσεται αυτόματα από την υποχρέωσή του να επιβιβάσει τον εν λόγω παρατηρητή.

13. Επιθεώρηση και έλεγχος

Τα κοινοτικά σκάφη που αλιεύουν στο πλαίσιο της συμφωνίας θα αποτελέσουν αντικείμενο δορυφορικής παρακολούθησης σύμφωνα με το πρωτόκολλο περί VMS και με την επιφύλαξη της ισχύουσας νομοθεσίας της Αγκόλας.

Κατόπιν αιτήσεως των αρχών της Αγκόλας, τα αλιευτικά σκάφη της Κοινότητας που δραστηριοποιούνται στο πλαίσιο της συμφωνίας θα επιτρέπουν την επιβίβαση επί του πλοίου κάθε υπαλλήλου της Αγκόλας αρμόδιου για την επιθεώρηση και τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων, και θα τον διευκολύνουν στην εκπλήρωση των καθηκόντων του.

Η παρουσία αυτών των υπαλλήλων επί του σκάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το χρόνο που είναι αναγκαίος για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

14. Μέγεθος ματιών των διχτύων

Η ελάχιστη διάσταση των χρησιμοποιούμενων ματιών των διχτύων είναι:

- 50 mm για αλιεία γαρίδας
- 110 mm για αλιεία βενθοπελαγικών ειδών.

Η χρήση ενός νέου μεγέθους ματιών θα εφαρμόζεται στα σκάφη της Κοινότητας μόνο μετά τον έκτο μήνα από την κοινοποίησή του προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

15. Ακινητοποίηση για σκοπούς ελέγχου

15.1. Η αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην Λουάντα ενημερώνεται, εντός προθεσμίας 48 ωρών, για κάθε ακινητοποίηση για σκοπούς ελέγχου, εντός της αλιευτικής ζώνης της Αγκόλας, τυχόν αλιευτικού σκάφους που φέρει σημαία κράτους μέλους της Κοινότητας και δραστηριοποιείται στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας, παραλαμβάνει δε ταυτόχρονα συνοπτική έκθεση για τις περιστάσεις και τους λόγους που οδήγησαν στην ακινητοποίηση του πλοίου.

15.2. Στην περίπτωση σκαφών τα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν στα ύδατα της Αγκόλας, πριν εξετασθεί η λήψη τυχόν μέτρων έναντι του πλοιάρχου ή του πληρώματος του σκάφους, ή οποιουδήποτε μέτρου ως προς το φορτίο ή τον εξοπλισμό του σκάφους, εκτός των περιπτώσεων που τα μέτρα αυτά έχουν ως σκοπό τη διαφύλαξη των αποδείξεων σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση, πραγματοποιείται σύσκεψη συνεννόησης, εντός προθεσμίας 48 ωρών μετά τη λήψη των προαναφερόμενων πληροφοριών, μεταξύ της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Αγκόλα, του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος, και των αρχών ελέγχου, με την ενδεχόμενη συμμετοχή ενός εκπροσώπου του οικείου κράτους μέλους.

Κατά τη σύσκεψη, τα μέρη ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε έγγραφο ή πληροφορία, κυρίως αποδεικτικά στοιχεία αυτόματης καταγραφής του στίγματος του σκάφους κατά τη διάρκεια της αλιευτικής εξόρμησης μέχρι τη στιγμή της ακινητοποίησης για σκοπούς ελέγχου, τα οποία μπορούν να βοηθήσουν στην αποσαφήνιση των περιστάσεων των υπόψη γεγονότων.

Ο πλοιοκτήτης ή ο εκπρόσωπός του ενημερώνεται για το αποτέλεσμα της σύσκεψης, καθώς και τυχόν μέτρα που συνεπάγεται η ακινητοποίηση.

15.3. Πριν από οποιαδήποτε δικαστική ενέργεια, επιζητείται ο διακανονισμός της υποτιθέμενης παράβασης με συμβιβαστική διαδικασία. Η διαδικασία αυτή περατώνεται το αργότερο εντός τριών εργάσιμων ημερών μετά τη διενέργεια της ακινητοποίησης για σκοπούς ελέγχου.

15.4. Εάν η υπόθεση δεν καταστεί δυνατό να διακανονισθεί συμβιβαστικά, ασκείται δικαστική δίωξη, από την αρμόδια δε αρχή, εντός προθεσμίας σαράντα οκτώ ωρών μετά το τέλος της συμβιβαστικής διαδικασίας εν αναμονή της δικαστικής απόφασης, ορίζεται τραπεζική εγγύηση πληρωτέα από τον πλοιοκτήτη. Το ποσό της εγγύησης δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερο από το ανώτατο ύψος προστίμου που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία για την υποτιθέμενη παράβαση. Η τραπεζική εγγύηση αποδεσμεύεται από την αρμόδια αρχή και επιστρέφεται στον πλοιοκτήτη αμέσως μόλις εκδοθεί δικαστική απόφαση που απαλλάσσει τον πλοίαρχο του σκάφους από την κατηγορία.

15.5. Το σκάφος και το πλήρωμά του αποδεσμεύονται:

- είτε μετά το τέλος της σύσκεψης συνεννόησης, εάν το επιτρέπουν οι σχετικές διαπιστώσεις,
- είτε μόλις εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το συμβιβασμό,
- είτε μόλις κατατεθεί τραπεζική εγγύηση από τον πλοιοκτήτη (δικαστική διαδικασία).

16. Παραβάσεις

Οποιαδήποτε παράβαση της νομοθεσίας της Αγκόλας ή των διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου από σκάφος της Κοινότητας κοινοποιείται στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στη Λουάνα, υπό την επιφύλαξη των κυρώσεων που ισχύουν βάσει της οικείας νομοθεσίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Β

ΟΡΟΙ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΚΟΛΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΑΛΙΕΙΑΣ ΠΕΛΑΓΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

1. Υποβολή αιτήσεων και διατυπώσεις για την έκδοση αδειών

1.1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υποβάλλει, μέσω της αντιπροσωπείας της στην Αγκόλα, στις αρμόδιες για την αλιεία αρχές της Αγκόλας μία αίτηση ανά σκάφος για έκαστο πλοιοκτήτη που επιθυμεί να ασκήσει αλιευτική δραστηριότητα βάσει της συμφωνίας, τουλάχιστον 15 ημέρες πριν από την ημερομηνία έναρξης της αιτούμενης περιόδου ισχύος. Οι αιτήσεις υποβάλλονται με έντυπα, τα οποία παρέχονται για το σκοπό αυτό από την Αγκόλα, σύμφωνα με τα υποδείγματα που παρατίθενται στο προσάρτημα 1. Η πρώτη αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από πιστοποιητικό καταμέτρησης της χωρητικότητας του σκάφους. Κάθε αίτηση χορήγησης αδειας πρέπει να συνοδεύεται από την απόδειξη πληρωμής των τελών για την περίοδο ισχύος της άδειας.

Όταν ανανεώνεται η άδεια, στις αρχές της Αγκόλας πρέπει να επιδεικνύεται μόνο η απόδειξη πληρωμής των τελών για την επίμαχη περίοδο, ενώ τα προαναφερόμενα έγγραφα κατατίθενται αποκλειστικά κατά την πρώτη αίτηση χορήγησης αδειας ή σε περίπτωση αλλαγής των τεχνικών χαρακτηριστικών του σκάφους.

- 1.2. Η άδεια χορηγείται, στην περίπτωση πρώτης αίτησης χορήγησης αδειας, στον πλοιοκτήτη για ένα συγκεκριμένο σκάφος. Σε αποδεδειγμένη περίπτωση ανωτέρας βίας, κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η άδεια που ισχύει για ένα σκάφος αντικαθίσταται από άδεια που ισχύει για άλλο κοινοτικό σκάφος παρόμοιων χαρακτηριστικών.
- 1.3. Οι άδειες χορηγούνται από τις αρχές της Αγκόλας στον πλοίαρχο του σκάφους, στο πλησιέστερο λιμάνι, μετά την επιθεώρηση του σκάφους από την αρμόδια αρχή.
- 1.4. Η αρμόδια για την αλιεία αρχή της Αγκόλας κοινοποιεί τις άδειες που εκδίδει στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Αγκόλα.
- 1.5. Η άδεια πρέπει να διατηρείται πάντοτε επί του σκάφους. Εντούτοις, μόλις παραληφθεί η ανακοίνωση πληρωμής της προκαταβολής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς τις αρχές της Αγκόλας, το σκάφος εγγράφεται στον κατάλογο των σκαφών που επιτρέπεται να αλιεύουν και ο κατάλογος κοινοποιείται στις αρμόδιες για τον έλεγχο της αλιείας αρχές της Αγκόλας. Εν ανουμονή της παραλαβής της οριστικής άδειας, μπορεί να χορηγείται αντίγραφο της εν λόγω άδειας με τηλεμοιοτυπία. Το αντίγραφο θα πρέπει να διατηρείται επί του σκάφους.
- 1.6. Οι άδειες ισχύουν για ελάχιστη περίοδο ενός μηνός, αλλά επιτρέπεται να ανανεώνονται.
- 1.7. Κάθε σκάφος πρέπει να εκπροσωπείται από έναν πράκτορα εγκεκριμένο από το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος, ο οποίος διαθέτει επίσημη διεύθυνση κατοικίας στην Αγκόλα.
- 1.8. Οι αρχές της Αγκόλας γνωστοποιούν, πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου, τις λεπτομέρειες σχετικά με τους τραπεζικούς λογαριασμούς και το νόμισμα που θα χρησιμοποιείται για τις πληρωμές των τελών.
- 1.9. Οι άδειες καλύπτουν την αλιεία σκουμπριού, φρίσας και σαφριδιού. Επιτρέπεται μέχρι ποσοστό 10 % παρεμπόδιον αλιεύμα άλλων ειδών.

2. Τέλη αδειών

Τα τέλη των αδειών καθορίζονται σε 3 EUR ανά μήνα ανά ΚΟΧ.

Μετά το πέρας της πειραματικής περιόδου, οι όροι άσκησης της αλιείας αυτής (υποχρέωση επιβίβασης ναυτικών επί του πλοίου και αποβίβασής τους στην ξηρά) καθορίζονται κατόπιν από κοινού συμφωνίας μεταξύ των πλοιοκτητών και των αρχών της Αγκόλας με βάση την ανάλυση των αποτελεσμάτων κατά την εν λόγω περίοδο.

3. Μεταφορτώσεις

Όλες οι μεταφορτώσεις πρέπει να κοινοποιούνται οκτώ ημέρες εκ των προτέρων στις αρμόδιες αλιευτικές αρχές της Αγκόλας, να πραγματοποιούνται δε είτε στον όρμο της Λουάντα είτε στον όρμο του Λόμπιτο, παρουσία των τελωνειακών αρχών της Αγκόλας.

Οι εργασίες μεταφόρτωσης υπάγονται σε τέλη χαρτοσήμου και φόρους επί των υπηρεσιών, όλες δε οι οικείες πληρωμές πραγματοποιούνται προς τις τελωνειακές αρχές σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Αντίγραφο των εγγράφων μεταφόρτωσης διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Εποπτείας του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος 15 ημέρες πριν από το τέλος κάθε μήνα όσον αφορά τον προηγούμενο μήνα.

Τυχόν κοινοτικό αλιευτικό σκάφος που επιθυμεί να εγκαταλείψει την ΑΟΖ της Αγκόλας αποκομίζοντας το αλίευμα ή τα αλιεύματά του οφείλει να αποστείλει προειδοποίηση πριν από οκτώ ημέρες και να υποβληθεί σε τελωνειακό έλεγχο στον όρμο της Λουάντα ή στον όρμο του Λόμπιτο.

4. Προμήθειες τροφίμων (τροφοδοσία σκαφών)

4.1. Τα αλιευτικά σκάφη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που προμηθεύονται τρόφιμα στην Αγκόλα τηρούν την ισχύουσα στη χώρα νομοθεσία, χρησιμοποιώντας μόνο εξειδικευμένους προμηθευτές πλοίων εγγεγραμμένους στα μητρώα του Υπουργείου Εμπορίας και εγκατεστημένους στην Αγκόλα.

4.2. Εάν ένα τμήμα ή το σύνολο της προμήθειας τροφίμων προέρχεται από χώρα εκτός της Αγκόλας, στις τελωνειακές αρχές αποστέλλεται χωριστός πίνακας προϊόντων ως προς έκαστο σκάφος, όπου δηλώνεται ο αριθμός των μελών του πληρώματος, ώστε να προσδιοριστεί κατά πόσο μπορούν να θεωρούνται λογικές οι επίμαχες ποσότητες προϊόντων σε σχέση με τις απαιτήσεις κατανάλωσης επί του πλοίου. Πρέπει να καταβάλλονται. Οποιαδήποτε ποσότητα πέραν εκείνης που θεωρείται ως λογική υπάγεται σε εξαγωγικούς δασμούς και λοιπούς φόρους.

4.3. Οι εργασίες που σχετίζονται με τη τροφοδοσία του πλοίου υπάγονται σε τέλη χαρτοσήμου και φόρους επί των υπηρεσιών.

5. Προμήθειες καυσίμων (τροφοδοσία σκαφών)

5.1. Με εξαίρεση τα θυνναλιευτικά, στα πάσης φύσεως σκάφη που δραστηριοποιούνται στην αλιευτική ζώνη της Αγκόλας στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας παρέχονται διευκολύνσεις ώστε να προμηθευθούν καύσιμα και νερό στην Αγκόλα.

5.2. Καύσιμα επιτρέπεται να λαμβάνονται στην Αγκόλα μόνο στη Λουάντα ή στο Λόμπιτο.

Η μεταφόρτωση προμήθειας καυσίμων από δεξαμενόπλοιο ή εμπορικό πλοίο στο Λόμπιτο ή στη Λουάντα πραγματοποιείται παρουσία των τελωνειακών αρχών και υπάγεται σε τέλη χαρτοσήμου και φόρους επί των υπηρεσιών.

5.3. Όποτε ένα αλιευτικό σκάφος λαμβάνει προμήθειες εκτός των χωρικών υδάτων και της ζώνης των 24 μιλίων, ειδοποιούνται οι τελωνειακές αρχές με κοινοποίηση των επίμαχων ποσοτήτων, του στίγματος του σκάφους και του ονόματος του προμηθευτή.

6. Δηλώσεις αλιευμάτων

6.1. Τα σκάφη αλιείας πελαγικών ειδών υποχρεούνται να διαβιβάζουν στο Ινστιτούτο Θαλάσσιας Έρευνας στη Λουάντα, μέσω της αντιπροσωπείας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μετά το πέρας κάθε αλιευτικής εξόρμησης τα ημερήσια δελτία αλιευμάτων που εμφανίζονται στο προσάρτημα 6.

Επιπλέον, αποστέλλεται για κάθε σκάφος, στο Γραφείο Προγραμματισμού, Μελετών και Στατιστικής του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος, μέσω της αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, μηνιαία έκθεση που αναφέρει τα αλιεύματα που αποκομίστηκαν κατά τη διάρκεια του μήνα, καθώς και τις ποσότητες που διατηρούνται επί του σκάφους την τελευταία ημέρα του μήνα. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται το αργότερο την 45η ημέρα μετά το τέλος του επίμαχου μήνα.

6.2. Τα αλιευτικά σκάφη δεν επιτρέπεται να εξέρχονται της αλιευτικής ζώνης της Αγκόλας παρά μόνον μετά από προηγούμενη έγκριση από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης και Εποπτείας του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος και μετά από επαλήθευση των αλιευμάτων που υπάρχουν επί του σκάφους.

Σε περίπτωση μη τήρησης της διατάξεως αυτής, η Αγκόλα επιφυλάσσεται του δικαιώματος να επιβάλλει τα πρόστιμα που ισχύουν με βάση τη νομοθεσία της χώρας.

7. Αλιευτικές ζώνες

Οι αλιευτικές ζώνες, στις οποίες μπορούν να έχουν πρόσβαση τα σκάφη αλιείας πελαγικών ειδών, περιλαμβάνουν όλα τα ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία της Δημοκρατίας της Αγκόλας πέραν των πρώτων 12 ναυτικών μιλίων.

8. Ναυτολόγηση

Κατά τη διάρκεια της πειραματικής περιόδου, τα σκάφη που αλιεύουν πελαγικά είδη δεν υπόκεινται στην υποχρέωση ναυτολόγησης ναυτικών της Αγκόλας.

9. Επιστημονικοί παρατηρητές

- 9.1. Επιτρέπεται να ζητηθεί από οποιοδήποτε σκάφος να ναυτολογήσει έναν επιστημονικό παρατηρητή, τον οποίον διορίζει και αποζημιώνει το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος.

Η παρουσία του παρατηρητή επί του σκάφους δεν μπορεί κανονικά να υπερβαίνει τη διάρκεια μιας αλιευτικής εξόρμησης.

- 9.2. Ο χρόνος παρουσίας του παρατηρητή επί του σκάφους καθορίζεται από τις αρχές της Αγκόλας χωρίς ωστόσο να υπερβαίνει, κατά γενικό κανόνα, το χρονικό διάστημα που απαιτείται για να εκτελέσει τα καθήκοντά του.
- 9.3. Ο παρατηρητής απολαύει της ίδιας μεταχείρισης όπως και οι αξιωματικοί του σκάφους.

Ο παρατηρητής:

- παρατηρεί τις αλιευτικές δραστηριότητες των σκαφών,
- προβαίνει σε βιολογική δειγματοληψία στο πλαίσιο επιστημονικών προγραμμάτων,
- καταγράφει τα χρησιμοποιούμενα αλιευτικά εργαλεία,
- επαληθεύει τα στοιχεία των αλιευμάτων που αφορούν τη ζώνη αλιείας της Αγκόλας, τα οποία εμφανίζονται στο ημερολόγιο του πλοίου,
- κοινοποιεί μια φορά την εβδομάδα μέσω ασυρμάτου τα αλιευτικά δεδομένα.

Κατά την παραμονή επί του σκάφους ο παρατηρητής:

- λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα ώστε η επιβίβαση του καθώς και η παρουσία του επί του σκάφους να μην διακόπτουν ούτε να παρεμποδίζουν τις αλιευτικές δραστηριότητες,
- δεν προκαλεί ζημιές στα αγαθά και στον εξοπλισμό που ευρίσκονται στο σκάφος και τηρεί το απόρρητο όλων των εγγράφων που ανήκουν στο σκάφος αυτό,
- συντάσσει έκθεση δραστηριοτήτων η οποία διαβιβάζεται στις αρμόδιες αρχές της Αγκόλας.

Οι όροι επιβίβασης παρατηρητών επί των αλιευτικών σκαφών ορίζονται με από κοινού συμφωνία μεταξύ του πλοιοκτήτη ή του εκπροσώπου του και των αρχών της Αγκόλας. Ο μισθός και οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης του παρατηρητή βαρύνουν το Υπουργείο Αλιείας και Περιβάλλοντος. Οι πλοιοκτήτες καταβάλλουν στο Ινστιτούτο Θαλάσσιας Έρευνας, μέσω του πράκτορά τους, ποσό 30 ευρώ ανά ημέρα παραμονής του παρατηρητή σε κάθε σκάφος. Τα έξοδα επιβίβασης και αποβίβασης του παρατηρητή βαρύνουν τον πλοιοκτήτη εφόσον δεν είναι σε θέση να αναλάβει και να αποβιβάσει τον παρατηρητή σε λιμένα της Αγκόλας που συμφωνείται από κοινού με τις αρχές της εν λόγω χώρας.

Σε περίπτωση απουσίας του παρατηρητή στον συμφωνημένο τόπο ή χρόνο και εντός των δώδεκα επόμενων ωρών, ο πλοιοκτήτης απαλλάσσεται αυτόματα από την υποχρέωσή του να επιβιβάσει τον εν λόγω παρατηρητή.

10. Επιθεώρηση και έλεγχος

Τα κοινοτικά σκάφη που αλιεύουν στο πλαίσιο της συμφωνίας θα αποτελέσουν αντικείμενο δορυφορικής παρακολούθησης σύμφωνα με το πρωτόκολλο περί VMS και με την επιφύλαξη της ισχύουσας νομοθεσίας της Αγκόλας.

Κατόπιν αιτήσεως των αρχών της Αγκόλας, τα αλιευτικά σκάφη της Κοινότητας που δραστηριοποιούνται στο πλαίσιο της συμφωνίας θα επιτρέπουν την επιβίβαση επί του πλοίου κάθε υπαλλήλου της Αγκόλας αρμόδιου για την επιθεώρηση και τον έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων, και θα τον διευκολύνουν στην εκπλήρωση των καθηκόντων του.

Η παρουσία αυτών των υπαλλήλων επί του σκάφους δεν πρέπει να υπερβαίνει το χρόνο που είναι αναγκαίος για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους.

11. Μέγεθος ματιών των διχτύων

Η ελάχιστη διάσταση των χρησιμοποιούμενων ματιών των διχτύων είναι 60 mm.

12. Ακινητοποίηση για σκοπούς ελέγχου

- 12.1. Η αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στην Λουάντα ενημερώνεται, εντός προθεσμίας 48 ωρών, για κάθε ακινητοποίηση για σκοπούς ελέγχου, εντός της αλιευτικής ζώνης της Αγκόλας, τυχόν αλιευτικού σκάφους που φέρει σημαία κράτους μέλους της Κοινότητας και δραστηριοποιείται στο πλαίσιο της παρούσας συμφωνίας, παραλαμβάνει δε ταυτόχρονα συνοπτική έκθεση για τις περιστάσεις και τους λόγους που οδήγησαν στην ακινητοποίηση του πλοίου.

12.2. Στην περίπτωση σκαφών τα οποία επιτρέπεται να αλιεύουν στα ύδατα της Αγκόλας, πριν εξετασθεί η λήψη τυχόν μέτρων έναντι του πλοίαρχου ή του πληρώματος του σκάφους, ή οποιουδήποτε μέτρου ως προς το φορτίο ή τον εξοπλισμό του σκάφους, εκτός των περιπτώσεων που τα μέτρα αυτά έχουν ως σκοπό τη διαφύλαξη των αποδείξεων σχετικά με την υποτιθέμενη παράβαση, πραγματοποιείται σύσκεψη συνεννόησης, εντός προθεσμίας 48 ωρών μετά τη λήψη των προαναφερόμενων πληροφοριών, μεταξύ της Αντιπροσωπείας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην Αγκόλα, του Υπουργείου Αλιείας και Περιβάλλοντος, και των αρχών ελέγχου, με την ενδεχόμενη συμμετοχή ενός εκπροσώπου του οικείου κράτους μέλους.

Κατά τη σύσκεψη, τα μέρη ανταλλάσσουν μεταξύ τους κάθε έγγραφο ή πληροφορία, κυρίως αποδεικτικά στοιχεία αυτόματης καταγραφής του στίγματος του σκάφους κατά τη διάρκεια της αλιευτικής εξόρμησης μέχρι τη στιγμή της ακινητοποίησης για σκοπούς ελέγχου, τα οποία μπορούν να βοηθήσουν στην αποσαφήνιση των περιστάσεων των υπόψη γεγονότων.

Ο πλοιοκτήτης ή ο εκπρόσωπός του ενημερώνεται για το αποτέλεσμα της σύσκεψης, καθώς και τυχόν μέτρα που συνεπάγεται η ακινητοποίηση.

12.3. Πριν από οποιαδήποτε δικαστική ενέργεια, επιζητείται ο διακανονισμός της υποτιθέμενης παράβασης με συμβιβαστική διαδικασία. Η διαδικασία αυτή περατώνεται το αργότερο εντός τριών εργάσιμων ημερών μετά τη διενέργεια της ακινητοποίησης για σκοπούς ελέγχου.

12.4. Εάν η υπόθεση δεν καταστεί δυνατό να διακανονισθεί συμβιβαστικά, ασκείται δικαστική δίωξη ενόπιον μιας αρμόδιας δικαστικής αρχής, από την αρμόδια δε αρχή, εντός προθεσμίας σαράντα οκτώ ωρών μετά το τέλος της συμβιβαστικής διαδικασίας εν αναμονή της δικαστικής απόφασης, ορίζεται τραπεζική εγγύηση πληρωτέα από τον πλοιοκτήτη. Το ποσό της εγγύησης δεν επιτρέπεται να είναι μεγαλύτερο από το ανώτατο ύψος προστίμου που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία για την υποτιθέμενη παράβαση. Η τραπεζική εγγύηση αποδεσμεύεται από την αρμόδια αρχή και επιστρέφεται στον πλοιοκτήτη αμέσως μόλις εκδοθεί δικαστική απόφαση που απαλλάσσει τον πλοίαρχο του σκάφους από την κατηγορία.

12.5. Το σκάφος και το πλήρωμά του αποδεσμεύονται:

- είτε μετά το τέλος της σύσκεψης συνεννόησης, εάν το επιτρέπουν οι σχετικές διαπιστώσεις,
- είτε μόλις εκπληρωθούν οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το συμβιβασμό,
- είτε μόλις κατατεθεί τραπεζική εγγύηση από τον πλοιοκτήτη (δικαστική διαδικασία).

Προσάρτημα 1

ΑΙΤΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΓΑΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΒΕΝΘΟΠΕΛΑΓΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΚΟΛΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α

1. Όνομα πλοιοκτήτη/εφοπλιστή:
2. Εθνικότητα πλοιοκτήτη/εφοπλιστή:
3. Διεύθυνση επιχείρησης του πλοιοκτήτη/εφοπλιστή:
.....
.....
4. Χημικές πρόσθετες ύλες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (ονομασία και σύνθεση):
.....
.....
.....

ΜΕΡΟΣ Β

Συμπληρώνεται για κάθε σκάφος

1. Διάρκεια ισχύος:
2. Όνομα σκάφους:
3. Έτος ναυπήγησης:
4. Αρχική σημαία:
5. Σημερινή σημαία:
6. Ημερομηνία ύψωσης της σημερινής σημαίας:
7. Έτος απόκτησης του σκάφους:
8. Λιμάνι και αριθμός νηολογίου:
9. Τύπος αλιείας:
10. Ολική χωρητικότητα:
11. Διακριτικό κλήσεως ασυρμάτου:
12. Ολικό μήκος (m):
13. Μήκος μεταξύ καθέτων (m):
14. Βύθισμα (m):
15. Υλικό κατασκευής του σκάφους:
16. Ισχύς μηχανής:
17. Ταχύτητα (κόμβοι):
18. Χωρητικότητα ψυκτικών θαλάμων:
19. Χωρητικότητα δεξαμενών (m³):
20. Χωρητικότητα αμπαριών αλιευμάτων (m³):
21. Χρώμα σκάφους:
22. Χρώμα υπερκατασκευών:

23. Τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός σκάφους:

Τύπος	Μάρκα	Ισχύς (watt)	Έτος ναυπήγησης	Συχνότητες	
				Δέκτης	Πομπός

24. Εξοπλισμός ναυσιπλοΐας και ανίχνευσης:

Τύπος	Μάρκα	Μοντέλο	Ακτίνα δράσης

25. Όνομα πλοίαρχου:

26. Εθνικότητα πλοίαρχου:

Επισυνάψατε:

- τρεις έγχρωμες φωτογραφίες του σκάφους (πλευρική όψη),
- σχέδιο και λεπτομερή περιγραφή των χρησιμοποιούμενων αλιευτικών εργαλείων,
- έγγραφο που αποδεικνύει ότι ο αντιπρόσωπος του πλοιοκτήτη/εφοπλιστή είναι εξουσιοδοτημένος να υπογράψει την παρούσα αίτηση.

.....
Ημερομηνία αίτησης.....
(Υπογραφή του αντιπροσώπου του πλοιοκτήτη/εφοπλιστή)

Προσάρτημα 2

ΑΙΤΗΣΗ ΑΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΙΕΙΑ ΤΟΝΟΕΙΔΩΝ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΗΣ ΑΓΚΟΛΑΣ

ΜΕΡΟΣ Α

1. Όνομα πλοιοκτήτη/εφοπλιστή:
2. Εθνικότητα πλοιοκτήτη/εφοπλιστή:
3. Διεύθυνση επιχείρησης του πλοιοκτήτη/εφοπλιστή:
-
-

ΜΕΡΟΣ Β

Συμπληρώνεται για κάθε σκάφος

1. Διάρκεια ισχύος:
2. Όνομα σκάφους:
3. Έτος ναυπήγησης:
4. Αρχική σημαία:
5. Σημερινή σημαία:
6. Ημερομηνία ύψωσης της σημερινής σημαίας:
7. Έτος απόκτησης του σκάφους:
8. Λιμάνι και αριθμός νηολογίου:
9. Τύπος αλιείας:
10. Ολική χωρητικότητα:
11. Διακριτικό κλήσεως ασυρμάτου:
12. Ολικό μήκος (m):
13. Μήκος μεταξύ καθέτων (m):
14. Βύθισμα (m):
15. Υλικό κατασκευής της γάστρας:
16. Ισχύς μηχανής (ιπποδύναμη):
17. Ταχύτητα (κόμβοι):
18. Καμπίνες:
19. Χωρητικότητα δεξαμενών καυσίμων (m³):
20. Χωρητικότητα αμπαριών αλιευμάτων (m³):
21. Ικανότητα κατάψυξης (τόνοι/24 ώρες) και χρησιμοποιούμενο σύστημα:
-
22. Χρώμα γάστρας:
23. Χρώμα υπερκατασκευών:

24. Τηλεπικοινωνιακός εξοπλισμός σκάφους:

Τύπος	Εμπορική επωνυμία	Μοντέλο	Ισχύς (watt)	Έτος ναυπήγησης	Συχνότητες	
					Δέκτης	Πομπός

25. Εξοπλισμός ναυτιλίας και βυθομέτρησης:

Τύπος	Εμπορική επωνυμία	Μοντέλο

26. Χρησιμοποιούμενες βοηθητικές λέμβη (για κάθε πλοίο):

26.1. Ολική χωρητικότητα:

26.2. Ολικό μήκος (m):

26.3. Μήκος μεταξύ καθέτων (m):

26.4. Βύθισμα (m):

26.5. Υλικό κατασκευής της γάστρας:

26.6. Ισχύς μηχανής (ιπποδύναμη):

26.7. Ταχύτητα (κόμβοι):

27. Βοηθητικός ασύρματος εξοπλισμός ανίχνευσης αλιευμάτων (έστω και εάν δεν είναι εγκατεστημένος επί του σκάφους):

.....

28. Λιμάνι βάσης:

29. Όνομα πλοιάρχου:

30. Εθνικότητα πλοιάρχου:

Επισυνάψατε:

- τρεις έγχρωμες φωτογραφίες του σκάφους (πλευρική όψη), των τυχόν βοηθητικών αλιευτικών λέμβων και του ασύρματος εξοπλισμού ανίχνευσης ψαριών.
- απεικόνιση και λεπτομερή περιγραφή των χρησιμοποιούμενων αλιευτικών εργαλείων,
- έγγραφο που αποδεικνύει ότι ο αντιπρόσωπος του πλοιοκτήτη/εφοπλιστή είναι εξουσιοδοτημένος να υπογράψει την παρούσα αίτηση..

.....
Ημερομηνία αίτησης.....
(Υπογραφή του αντιπρόσωπου του πλοιοκτήτη/εφοπλιστή)

Προσάρτημα 3.2

ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Διακριτικό κλήσεως ασυρμάτου (1)	Απόπλους (6)	Κατάπλους (7)
Ημερομηνία		
Λιμάνι		
Όνομα σκάφους (3)	Όνομα πλοίαρχου και υπογραφή (8)	
Εθνικότητα (4)		
Πλοιοκτήτης (5)		

ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ (προσδιορίσατε και αναφέρατε διαστάσεις) (9)

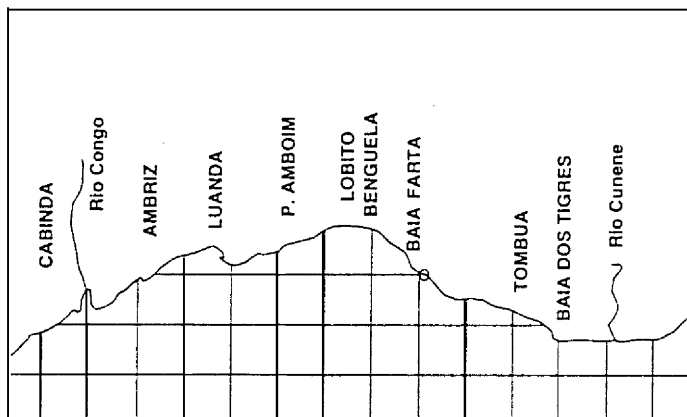
Εργαλεία	Γραντί (m) (α)	Κάτω γραντί (m)	Διαστάσεις ματιών σίκου (μμ)
Βενδοπελαγική τράτα (α)			
Πελαγική τράτα (β)			
Τράτα αλιείας γαρίδας (γ)		Βάθος (m)	
	Γραντιά φελλών		
Γρίπος (δ)			
	Μήκος (m)	Αριθμός αγκιστρών	
Παραγάδι (ε)		Βάθος (m)	
	Μήκος (m)		
Απλάδι δίχτυ/μανομένο δίχτυ (στ)			
Λοπάτι (προσδιορίσατε)			

ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΕΙΔΗ-ΣΤΟΧΟΙ (παρακαλούμε αναφέρατε το όνομα και τον αύξοντα αριθμό) (10)

--	--

Παρακαλούμε αναφέρατε τον συνολικό αριθμό ημερών αλιείας σε κάθε τετραγωνίδιο του παρακαμένου σχεδίου (11)

ΣΥΝΟΛΟ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ ΣΕ ΚΓ (Συνολικό βάρος αλιευμάτων επί του σκάφους) (12)	
--	--

Προσάρτημα 4.2

ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Διακριτικό κλήσεως ασφαρίσματος (1)	Απόπλους (6)	Κατάπλους (7)
Ημερομηνία		
Νηολόγιο (2)		
Όνομα σκάφους (3)		
Εθνικότητα (4)	Όνομα πλοίαρχου και υπογραφή (8)	
Πλοιοκτητής (5)		

ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ (προσδιορίστε και αναφέρατε διαστάσεις) (9)

Εργαλεία	Γραντί (μ) (γ)	Κάτω γραντί (μ)	Διαστάσεις ματιών σίκου (μμ)
Βενθόπελαγική τράπα (α)			
Πελαγική τράπα (β)			
Τράπα αλιείας γαρίδας (γ)			
Γρίπος (δ)	Γραντιά φελλών	Βάθος (μ)	
Παραγάδι (ε)	Μήκος (μ)	Αριθμός αγκιστριών	
Απλάδι δίχτυ/μικνωμένο δίχτυ (στ)	Μήκος (μ)	Βάθος (μ)	
Λουπά (προσδιορίστε)			

ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΕΙΔΗ-ΣΤΟΧΟΙ (παρακαλούμε αναφέρατε το όνομα και τον αύξοντα αριθμό) (10)

--	--

Παρακαλούμε αναφέρατε τον συνολικό αριθμό ημερίων αλιείας σε κάθε τετραγωνίδιο του παρακατεμένου σχεδίου (11)

ΣΥΝΟΛΟ ΑΛΙΕΥΜΑΤΩΝ ΣΕ ΚΓ (Συνολικό βάρος αλιεμάτων επί του σκάφους) (12)	
---	--

